வே. எதிராசன்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீலோகாசார்யாய நம:.

ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தோம்ஸ்ரான நம்பிள்ளை திருவடிக

ளாகிய வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை குமாரராய்,

ப்ரணதார்த்திஹராம்ஸ்ஜராய்,

ஸகலஸாஸ்த்ர நிபுணராய்,

ஸகல சேதநோஜ்ஜீவநகாமரான

பிள்ளை லோகாசார்யர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

அஷ்டாதச ரஹஸ்யம்

இவை

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸைத்யாதி

பெருமாள்கோவில் அழகிய மணவாள

ராமாநுஜஜீயர் ஸ்வாமி நியமநம் பெற்று

நித்ய ஸ்ரீமதித்யாதி புதுப்பேர்

இளையவில்லி ராமாநுஜாசார்யர் ஸ்வாமியினுடைய

விலேஷநடாக்ஷ பாத்ரமாகுதரான

திருவேயோய்க்கிய ராமாநுஜ ஜீயரென்கிற

ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயர் ஸ்வாமியால்

அநேக தாளபத்ரகோளங்களைக்கொண்டு

டிப்பணியுடனும், ப்ரமாணத்திரட்டுடனும்

பரிஷ்கரிப்பித்துப் படங்களுடன்

ஸ்ரீமதித்யாதி, கோ. க. அண்ணன் ஸ்வாமி

திருவடி ஸம்பத்யர்த்தமாக,

கா. வெ. திருக்கச்சி நம்பி தாஸரால்,

ஆநந்த அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்.

1911.

http://acharya.org

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நமஃ.

ஸ்ரீமல்லோகநாதாய நமஃ.

ஸ்ரீமதீ வரவரமுநயே நமஃ.

அவதாரிகை.

—:o:—

பரமகாருணிகனான ஸர்வேச்வரனுலே மயர்வறமதிநலமருள் பெற்று, தத்ஸ்வரூபரூபகுணவிஹிதகைங்கர்யலக்ஷ்மி நெல்லிக்கனிபோலே விழுங்கி விழுங்கிதர விழுங்கிதமமாக ப்ரத்யக்ஷீகரித்திருக்கும் பொய்கை பூதம் பேயார் புகழ்மழிசை அய்யன் சேரலர்கோன் தூய்ய பட்டநாதன் அன்பர்தாள் தூளி நற்பாணன் நற்கலியன் முதலான திவ்யஸூரிகளுக்கு அவயவிஹிதரான மாறனுடைய புநரவதார ஹிதரான நம்பிள்ளையினுடைய திருவடிகளாகிய வள்ளல் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளைக்கு 'ப்ரணதார்த்திஹராம்ஸாய ப்ரக்ருஷ்டகுணஸாலிநே| லீலயோத்தீர்ண தலோகாய லோகார்யகுரவே நமஃ' என்று ஜீயர் நாயனர் அருளிச்செய்தபடியே அர்த்திதார்த்தபரிஹாரேக்ஷிதனான பேரருளாளன் கலி(சகாப்தே) க்ரோதந வர்ஷத்தில் துலாமாதத்தில் ஸ்வரண நக்ஷத்ரத்தில், ஸுக்லபக்ஷதசமீதிதியியில் திங்கள்கிழமை திநம் கோயிலில் புத்ரனுய் அவதரித்து நாயனாமுநயதிவராதீயாசார்ய பரம்பராப்ராப்தார்த்த விசேஷங்களை ஸகலசேதநர்களுமறிந்து உஜ்ஜீவிக்கைக்காக அநேக ரஹஸ்யாவீய ப்ரவந்யமுகேந ப்ரகாசிப்பித்தருளினன்.

அவற்றில் இப்பொழுது அகப்பட்ட ரஹஸ்ய தீரர்த்தங்களாவன.—

(க) முமுக்ஷுப்படி,
(உ) தத்த்வத்ரயம்,
(ங) அர்த்தபஞ்சகம்,
(ச) ஸ்ரீவசனபூஷணம்,
(ஞ) அர்ச்சிராதி,
(ரு) ப்ரமேயசேகரம்,
(எ) ப்ரபந்நபரித்ராணம்,
(அ) ஸாரஸங்க்ரஹம்,
(கூ) ஸம்ஸாரஸாம்ராஜ்யம்,
(கo) நவரத்நமாலை,
(கக) நவவித்யஸம்பந்தம்,
(கஉ) யாத்ருச்சிகப்படி,
(கங) பரந்தபடி,
(கச) ஸ்ரியஃபதிப்படி,
(கஞ) தத்த்வசேகரம்,
(கரு) தநிக்வயம்,
(கள) தநிசரமம்,
(கஎ) தநிப்ரணவம், மத்யத்ரய வ்யாக்யாநம்,

http://acharya.org

முதலானவை. தத்வத்ரயவ்யாவ்யாநத்தால் தத்தவத்ரயம் மூன்றுபடியிருப்பதாகவும் தெரியவருகிறது. தத்வவிவேகம் என்கிறஸம்ஸ்க்ருததீரந்யம் இவர் அருளிச்செய்ததாகவும் பெரியதிருமுடியடவிலிருக்கிறது [அந்த தீரந்யம் எழும்பூர் லைப்ரரியிலிருக்கிறது.] இதுதீமவைகாண வில்லை. இந்தவஷ்டாக்ஷரரஹஸ்யங்கள் முன்பு பலபேர்களாலும் பலவியமாக அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியிருந்த போதிலும், அவைகள் ப்ராசீநதாளகோஷங்களுக்கு அநுரூபமாகயில்லாமையாலும், பலவியப்பிழைகளுடனுமிருப்பதாலும், இவற்றை பரிஷோயித்துத் தரவேணுமென்று கா. வெ. திருக்கச்சிநம்பிதாஸருடைய ப்ரார்த்தனையால், ஸ்ரீபரமஹம் ஸேத்யாதி பெருமாள்கோயில். அழகிய மணவாளராமாநுஜ ஜீயர்ஸ்வாமி தாள கோஷங்களைத்தந்து நன்முக பரிஷோயிக்கவியம்க்க, அந்த நியமநத்தாலும், அநேக மஹாவதர்களுடைய ப்ரார்த்தனையாலும் டிப்பணிகளுடனும் ப்ரமாணாகரத்தினுடனும் யதாமதி, ஸ்ரீபெரும்பூதூர் பரமஹம் ஸேத்யாதி வாய்மொழிநூல்திலகமஹாசார்யசரணாரவிந்தஸமாஸ்ரித ஸ்ரீஸைலலக்ஷ்மணமுநீந்த்ர (எம்பார்ஸ்வாமி) சரணாரவிந்தஸஹாயாஸ்தாநதான புதுப்பேர் இளையவில்லி ராமாநுஜாசார்யஸ்வாமிகளுடைய பரமக்ருபாபாத்ர ஸ்தாநதான திருவாய்மொழி ரமாநுஜஜீயரால் பரிஷோயிக்கப்பட்டது.

தாளகோஷங்களை உபகரித்த ஸ்வாமிகள் திருநாமம்.

(க) ஸ்ரீபரமஹம் ஸேத்யாதி பெருமாள்கோயில் அழகிய மணவாளராமாநுஜஜீயர் ஸ்வாமிகள். (புஸ்தகம். கூ.)

(உ) திருவல்லிக்கேணி பத்தராவி ஸ்ரீநிவாஸாச்சார்ஸ்வாமிகள், தநிர்வயம், தநிசரமம், தநிரப்ணவம், பரந்தபடி, தத்த்வஸேவரம்.

(ஊ) ஸ்ரீரங்கம் நம்மாழ்வார் ஸந்நிதி மோஹந்தாசார் ஸ்வாமிகள். (கஅரஹஸ்ய. க)

(ச) ஸ்ரீபெரும்பூதூர் மோமடம். முத்தப்பங்கார் ஸ்வாமிகள். (தநிசரமகோஷம்-க.)

(ஞ) ஸ்ரீபரமஹம் ஸேத்யாதி திருநாரயணபுரம் யதிராஜ நாராயணஜீயர் ஸ்வாமிகள். [தாளகோஷங்களைக்கொண்டு பரிஷோயித்த வச்சுகோஷம் க.]

(சு) ஸ்ரீபரமஹம்ஸேத்யாதிலோகதராமாநுஜஜீயர் ஸ்வாமிகள் [கஅரஹஸ்ய. க.]

---

http://acharya.org

அட்டவணை.

		பக்கம்.
(க) முழுஷுப்படி.	க-ப்ரகரணம்.	க.
	உ-ப்ர.	எ.
	கூ-ப்ர.	கூ.
(உ) தத்த்வத்ரயம்.	க-ப்ர.	கசு.
	உ-ப்ர.	கள.
	கூ-ப்ர.	உ0.
(கூ) அர்ய்பஞ்சகம்.		உசு.
(சு) ஸ்ரீவசநபூ-ஷணம்.	க-ப்ர.	கூகூ.
	உ-ப்ர.	கூசூ.
	கூ-ப்ர.	கூஅ.
	சு-ப்ர.	சள.
	கு-ப்ர.	சகூ.
	கூ-ப்ர.	கூஉ.
(கு) அர்த்தி ராத்ரி.		கூசு.
(சூ) ப்ரமேய ஸாரம்		சூஅ.
(எ) ப்ரபந்நபரித்ராணம்.		எடி.
(அ) ஸாரஸங்க்ரஹம்.		எஉ.
(கூ) ஸம்ஸாரஸாம்ராஜ்யம்.		எசு.
(கo) நவரத்நமாலை.		எசூ.
(கக) நவவ்யூஹஸம்ஸ்தவம்.		எள.
(கஉ) யாதிருச்சிகப்படி.	க-ப்ர.	அஉ.
	உ-ப்ர.	அகூ.
	கூ-ப்ர.	,,
(ககூ) பரந்தபடி.	க-ப்ர.	அகூ.
	உ-ப்ர.	ககசு.
	கூ-ப்ர	கசுசு.
(கசு) ஸ்ரியஃபதிப்படி.	க-ப்ர	கள்கூ.
	உ-ப்ர.	கஅகூ.
	கூ-ப்ர.	கஅகூ.
(கடு) தத்த்வஸாரம்.	க-ப்ர.	கூகூசூ.
	உ-ப்ர.	உசுக.
	கூ-ப்ர.	உசூo.
	சு-ப்ர.	உசூகூ.
	கு-ப்ர.	உஎகூ.
(கசூ) தநிஷ்டிவயம்.		உஅo.
(கள) தநிசரமம்.		கூஉஉ.
(கஅ) தநிப்ரணவம்.		கூடுo.

———:o:———

http://acharya.org

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க	உரு	ஸுயி	ஸங்யி
ரு	உஅ	ஸுயஸீ	ஸஸீ
எ	க0	ஆரார்	ஆசார்
அ	உரு	மூலியிலை	மூலியிலே
கூ	கள	ஸர்ஸுஷி	ஸர்வஸுஷி
கக	க0	மத்தைச்யொ	மத்தையொ
ககூ	ரு	ருசு	ருசி
ககூ	உஅ	இடையும்	எடையும்
கள	சு	ஏகமாயிக்க	ஏகமாயிருக்க
,,	அ	அஜ்ஹமாய், ஆகங்ஷுப மாயி	அஜ்ஹமாயி
உ0	க0	அஹங்காராதிகளில்	அஹங்காராதிகளிலில்
உகூ	ககூ	ஜ்ஞாநப்ரயாக	தத்வஜ்ஞாநப்ரஹாந'
,,	உஉ	திர்யக்த்வம் போலே	திர்யக்த்வம் ஸ்யாவரத்வம்
,,	கூஅ	ஸாபம்வ்யாஜம், அவதாரம் ஐச்சிகமெ	ஸாபம் வ்யாஜம் அவதார ம் ஐச்சிககம்' எ
உச	க0	ஜாகத்வமும், அஸுஷ	ஜாகத்வமும், ஸுஷாஸ் ரயத்வமும், அஸுஷ
உள	கரு	தஷேவ	தஸைவ
,,	உஅ	லவம் ஸங்ம	லவம் அஸங்ம
உஅ	ககூ	நிதேஸ்ய	நிஸ் ரேய
கூள	க	க-வது	உ-வது
கூகூ	க	க-வது	கூ-வது
,,	உஉ	சேருமோவென்னில், அது	சேருமோவென்னில், அது க்கடி-ப்ராவண்யம். அது
சத	,,	உ-வது	கூ-வது
சஉ	கூ	ாஹவத	லாஹவத
சகூ	க	உ-வது	கூ-வது
சச	ககூ	த்ருதீயப்ரகரணம்॥கூ॥	[எடுத்துவிடுக].
சள	க	கூ-வது	சு-வது
சஅ	ரு	யுவதம	யுவதயஃ
சகூ	க	கூ-வது	ரு-வது
,,	கஉ	ஸ்வஹோஷ	†ஸ்வஹோஷ
,,	உசு	ஸங்யாநம்	ஸங்யாநம்
ரு0	ச	கூள0	கூஅ0

http://acharya.org

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ரு0	சு	ஈளக.	ஈஅக
,,	,,	ஈளஉ.	ஈஅஉ
,,	எ	சதுர்யப்ரகரணம் த்ரிபாத் விலாதிப்ரகரணம்]	[எடுத்துவிடுக]
ருக	ஊஅ	யாஹேது,	லயஹேது,
,,	க	ஈ-வது,	நி-வது
ருஉ	சா0	ங்கொலேங்,	யங்கொலேங்
ருங	க	ஈ-வது	நி-வது
,,	உச	உபாயங்	உபாயாங்
ருச	சு	ப்ரலம	ப்ரயம
,,	கச	†ப்ரயம	[நிநி-ம்பக்கத்தில்-ஈஅ-ம் வரியிலிருக்கும் டிப்பணியை நிச.ம் ப-கசம் வரிக்குச் சேர்த்துக்கொள்க]
,,	உக	ஸ்ரீ	ஸ்ரி
,,	உசு	வாஜிதா	வாஜிகஃ
,,	ஙச	தலிமகள்	தலிமகன்
ருநு	ச	எதஜி	ஏதஜி
,,	ஙச	உச்ஹி	உச்ஹி
,,	ஙஅ	மநுஸக்தா	மநுஸக்யாதா
,,	,,	ஸஜி	ஸள
ருசு	ஙங	மாநஃ	மாநைஃ
,,	ஙச	பரஸ்யாம	பரஸ்யாம்
ருள	ஙா	ஸாரயீ யும்	ஸாரயீ யம்
சுக	ஙஉ	பணிசெய்துன்	பணிசெய்துன
சுச	உங	ஸ மோஸாஹிதம்	மோஹிதம்
,,	ஙஅ	நித்தமுத்த	நித்யமுக்த
சுநு	ஙநு	சிறுற்போ	ஜிறுற்போ
சுஅ	கச	மஹமக்க	அஹமக்க
,,	கநு	ஒண்டொடியான்	ஒண்டொடியாள்
எ0	ச	ஷீரா	ஹீரா
எஉ	ககூ	விரும்புஙம்	விரும்பும்ங
எள	ஙங	மகாரத்	மகாரத்
ஙக	ஙஉ	ப்ரவ்யூஹ	பரவ்யூஹ
ஙஙு	கநு	ஃதீயைவ	ஃதீயயைவ
க0க	உகூ	ப்ரியமா	ப்ராயமர
,,	ஙஅ	ப்ரணவார்த்	ப்ரணவார்யத்
க0ஙூ	க	ரஜஞ்ஞாஃ	ரஜஞ்ஞஃ
க0நு	உஊ	ஹோமய	ஹோமிய
க0எ	கநு	விஷ்யாக்யத்வாமாவ	விஷயாக்யத்வாஹாவ
ககஅ	ஙக	வங்மா	வங்ஹ

http://acharya.org

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ககக	ஙஙு	நாகர்மண	நகர்மணா
கஉரு	உங	ஸ்ரீலகா	ஸ்ரீலோகா
கஙo	சு	ஸாயநங்	ஸாயநாங்
கசஅ	ஙக	அபாசா	அபசா
கருஅ	உஅ	தலையெடுத்து	தலையெடுத்து
களக	கரு	சொல்லுகிறாப	சொல்லுகிறாப
களங	ரு	உபாயயீ வாயவஸக்	உபாயாய் யவஸா
,,	ஙஉ	விபரீதபாக	விபரீதமாக
கஅக	க	கைங்கர்யத்துக்துக்கு	கைங்கர்யத்துக்கு
கஅசா	உo	ப்ரதந்த்ர	பரதந்த்ர
,,	உக	பாதாந்	பாரதந்
கஙசு	கo	அர்யபஞ்சச	அர்யஞ்சக
,,	ஙஉ	பாயந்தம்	பர்யந்தம்
கஙக	சஉ	வீ ஹ்மே	வீரஹ்மே
உoச	கஉ	லிலம்	லிஙீயம்
உoசு	கசு	நிராஸார்ய	நிராஸார்ய
உஉஉ	க	ரக்யிo	ரக்யிஃ
,,	உசு	ஏகோயயேதஃ	ஏகோயீ யேயஃ
உஉங	உரு	உன்று	என்று
உஉக	கு	அயிகாரஸ்	அயிகாராஸ்
உஙஉ	ச	ருரஜீ	ருத்ர
உஙரு	உசு	ஸரீராவஸாநத்தாலே	ஸரீராவஸாநத்திலே
உஙஅ	உ	ஸாமந்ய	ஸாம்ராந்ய
உசo	உ	யீ யோ	யீ யேயோ
உசசு	உ	ப்ரதிபத்தியும்	ப்ரதிபத்தியுமி
உசள	உகு	தஸ்மி	தஸ்மி
உசஅ	கஉ	ப்ரக்ய	ப்ரூயக்
,,	கரு	ஜஞாந	ஜஞாந
,,	ஙசு	ஜo	ஜடம்
உசக	சக	ஹர்ஸ்யதி	ஹர்ஷயதி
உருஉ	உ	தேதாயோக ம்யாம	தேதாயே ஜீவாங் வ்யஸஸர்ஜ ஷ-ஓம்யாம்
,,	கக	ஸேஷகம்	ஸேஷகம்
உசுக	ஙஅ	ப்ரதிஷோத்ய	ப்ரதிஷேயாத்
உசுசு	கள	மூலஷ-ஏதாஜ	மூலஷ-ஏதாஜ்
உசுள	கசு	ஸரீரங்கூடும்	ஸரீரங்கூடும்.
,,	ஙo	தச்ஷ	தச்ஷ
உளo	எ	ஸருதிஹஸ	ஸ்ருதிஹாஸ
உளக	சு	அருந்த	அக்ருத
,,	எ	ஏதம்	ஏதம்
,,	உக	பத்தயா	பத்யா

http://acharya.org

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உஎஉ	க0	ஸத்யம் த்யம்	ஸத்யம்ஸத்யம்
,,	உச	ஊரதயயா	ஊராத்யயா
,,	ஙங	ஸருத	ஸ்ருத
உஎங	ரு	புருஷார்யஸ்வரூப	விரோயிஸ்வரூப
உஎச	ஙக	களுக்கு	களுக்கு
உஎள	ஙo	யாகிறது	யாகிறது
உஅச	உஉ	பாலயத்ஸ	பாலயத்
உஅரு	கள	தன்னேற்றம். செ	தன்னேற்றம்செ
,,	,,	(ஸக்ர்மஹா-துடங்கிபோ ந்திராமையாலே' என் றபர்யந்தமயிகம். [கள,கஅ,ககூ,உவரிகள்	
உஅள	ஙங	ஔரௌபதியும்	ஔரௌபதியும்
உஅஅ	ஙள	மநந்தவித	மநக்வித
உகo	கள	பொறித்தால்	பொறித்தாய்
உகக	உங	ககப்போனேன்	கப்போனேன்
உகச	ரு	ப்ராப்தன்	ப்ராப்தன்
,,	கூ	நிர்வெய்யமுண்டு	நிர்வெய்யமுண்டு
உகஎ	உo	ருசிவிஸ	ருசிவிஸ்
உகஅ	உக	ஹமவத	ஹமவத்
ஙகெ	கள	செர்க்க	சேர்க்க
ஙoங	கo	ஸஸ்ருஸ	ஸஸ்ருஸ
ஙoச	கஉ	இவைத்தின னுடை	இவைத்தினுடை
,,	உசு	விஷ்யத்தில்	விஷயத்தில்
,,	ஙரு	அபக்ருஷ்ட ராடு	அபக்ருஷ்டரோடு
ஙoஅ	கச	நியியில	நியியி
,,	உங	அழித்து	அழைத்து
ஙகo	உ	புருஷ்	புருஷ
,,	ரு	விரஹத்தையும்	விரஹமும்
,,	ஙo	ஸ்த	ஸ்வ
ஙகஉ	ரு	பரமக்	பரமஹக்
ஙகச	சூ	இற்வறில்	இவற்றில்
,,	உரு	ஸ்யயா	ஸ்யி
ஙஉo	கசு	அச்சிரஹி	அர்ச்சிராஹி
ஙஉக	ஙள	ச்மேத்	ச்மேஹத்
ஙஉஉ	அ	நிவரரண	நிவாரண
ஙஉங	,,	ஸௌஉ	உஸௌள
ஙஉச	ரு	ல்லுகையாலே	ல்லுகையாலே.
,,	உள	காம்ரூ	காம்யரூ
ஙஉரு	சூ	யஸ	யஸ
ஙஉசூ	கச	தஸ்மை) (தநீo	தஸ்மை. தநீ.

http://acharya.org

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ஈஉஅ	எ	ஸ்ரோ	ஸ்ரோ
ஈஈ0	நஎ	வீரஹ்மா	வீரஹ்ம
ஈஈக	எ	இதில்	இதி
,,	ஈஅ	ஸாய	ஸாய
ஈஈஈ	கச	யொலுகிற	சொல்லுகிற
ஈஈரு	நச	பிராட்டியை	பிராட்டி
ஈஈசூ	கள	ஸுணரூயாஸ	ஸுணபாஉ [பாடாந்தரம்]

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலருக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில்:— 1867-ம் வருஷத்திய 25-வது ஆக்டின் 20-வது பிரிவின் 6-வது உட்பிரிவின்படி கனம் பொருந்திய இங்கிலீஷ் கவர்ன்மெண்டார் அவர்கள் சட்டத்திற் கிணங்க இந்நூலை பிறர் அச்சிடாதபடி காபிரைட்ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இந்நூலுக்குடையவராகிய என் உத்தரவின்றி இந்நூலையாவது இந்நூலிலுள்ள பாகங்கள் எதையாவது, பிறர் அச்சிடலாகாது.

இதைக்கவனியாது அச்சிடத்துணிவரேல் அதனாலுண்டாகும் நஷ்டத்திற்கும், கவர்ன்மெண்ட் சட்டத்திற்கும் உட்படுவரென்று அறிவிக்கின்றனன்.

இங்ஙனம்,

கா. வெ. திருக்கச்சி நம்பிதாஸர்,

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாய புஸ்தகசாலை.

திருவல்லிக்கேணி

http://acharya.org

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜ காசார்யராய் எழுந்தருளி
யிருக்கும் அயோத்யா ராமானுஜ ஜீ யரென்கிற
ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர்.

http://acharya.org

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம:.

ஸ்ரீலோகமஹாகுரவே நம:.

முமுக்ஷுப்படி.

தனியன்.

லோகாசார்யாய மஹதே க்ருஷ்ணபாதஸ்யஸூநவே।
ஸம்ஸாரஹோமிஸங்கஷ்ட ஜீவஜீவாதவேநம:॥

[மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்தது.]

லோகமஹரும் மஹரஹி ஸ்ஸஹபூர்வை: கூரகுலோத்தமோஸ்முதாரம்।
ஸ்ரீகமபத்யஹிராமவதோஸள * தீப்ரஸயாகமஹரஹவை ஹஜேஹம்॥

கோதிலுலகாசரியன் கூரகுலோத்தமதாதர்
தீதில்திருமலியாழ்வார் செழுங்குரவைமணவாளர்
ஓதரியபுகழ் † த்திருகா வீறுடையபிரான்தாதருடன்
போதமணவாளமுனி பொன்னடிகள்போற்றுவனே. ‡

வாழியுலகாசிரியன் வாழியவன்மன்னுகுலம்
வாழிமுடும்பையென்னும் மாநகரம்
வாழிமகிழ்சூழ்ந்தபேரின்பம் மல்குமிகுநல்லார்
இனஞ்சூழ்திருக்கு மிருப்பு.

ஓதமுடும்பை யுலகாசிரியனருள்
ஏதமறவாத வெம்பெருமான்
நீதிவழுவாச்சிறுநல்லூர் மாமறையோன்
பாதம்தொழுவார்க்கு வாராதுயர்.

உலகாசிரியன் திருவடிகளே ஸரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்.

---

* தீப்ரஸய0 வரயோகிநமீடே 'என்று மணவாளமாமுனிகளையுஞ்சேர்த்த ப்ரதிவாதிஹபங்கரர் அண்ணவது ஸரியிக்கும்படி.

† புகழ்காவீறுடையபிரான் என்திருப்பின் செப்பலோசைமிகாது. சில ஸ்ரீகோசங்களிலும் இப்படியிருக்கின்றன.

‡ இப்பாட்டு புராதந கோஸங்களிலும், பெரியோர்கள் ஏதஸம்மதமுமில்லை. 'வாழியுலகாசிரியன்' என்றபாட்டும், 'ஓதமுடும்பை' என்றபாட்டுமே அதஸம்மதமாகக்கடவது. இதுவே ஸத்ஸம்ப்ரதாயம்.

http://acharya.org

திருமந்த்ரப்ரகரணம் ।க।

—[உபோத்காதம்.]—

முமுக்ஷுவுக் கறியவேண்டும் ரஹஸ்யம் மூன்று. (க). அதில் ப்ரயம ரஹஸ்யம் திருமந்த்ரம். (உ). திருமந்த்ரத்தினுடைய சிர்மைக்குப்போரும் படி ப்ரேமத்தோடே பேணி யநுஸந்திக்கவேணும். (ங). மந்த்ரத்திலும், மந்த்ரத்துக்குள்ளீடான வஸ்துவிலும், மந்த்ரப்ரதனை வாசார்யன் பக்கலி லும், ப்ரேமங் கலக்க வுண்டானால் கார்யகரமாவது. (ச). ஸம்ஸாரிகள்-தங்க ளையும் ஈஸ்வரனையும் மறந்து, ஈஸ்வரகைங்கர்யத்தையுமிழந்து, 'இழந்தோ மென்கிற இழவுமின்றிக்கே, ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலிலேவிழுந்து கோவு பட, ஸர்வேஸ்வரன் - தன் க்ருபையாலே, இவர்கள் தன்னையறிந்து கரை மாளுசேரும்படி, தானே ஸிஷ்யனுமாய், ஆசார்யனுமாய் நின்று திருமந்த் ரத்தை வெளியிட்டருளினன். (ஞ). ஸிஷ்யனாய் நின்றது - ஸிஷ்யனிருக்கு மிருப்பு நாட்டாசறியாமையாலே அத்தை யறிவிக்கைக்காக. (ஸு). ஸகல ஸாஸ்த்ரங்களாலும் பிறக்கும் ஜ்ஞானம் - ஸ்வயமார்ஜிதம்போலே, திருமந்த் ரத்தாற் பிறக்கும் ஜ்ஞானம்-பைத்ருகமும்போலே. (எ). ஸமவங்மந்த்ரங்கள் தான் அநேகங்கள். (அ). அவைதான் - வ்யாபகங்களென்றும், அவ்யாபகங்க ளென்று மிரண்டுவர்கம். (ஸு). அவ்யாபகங்களில் வ்யாபகங்கள் மூன்றும் ஸ்ரேஷ்டங்கள். (கo). இவைமூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு பெரியதிருமந்த் ரம் ப்ரயோகம். (கக). மற்றையவை யிரண்டுக்கும் - அபிஷ்டபரிஸ்ரஹமும், அபூர்த்தியுமுண்டு. (கஉ). இத்தை-வேதங்களும், ருஷிகளும், ஆழ்வார்களும், ஆசார்யர்களும் விரும்பினர்கள். (கங). வாச்யப்ரபாவம்போலன்று வாசகப்ர பாவம். (கச). அவன் ஔரஸ்யனுலும் இது கிட்டிகின்றதவும். (கஞ). தீ ரௌபதிக்கு ஆபத்திலே புடலையுரந்தது திருநாமமிறே. (கஸு). சொல்லுக் க்ரமமொழியச் சொன்னலுந் தன்ஸ்வரூபங்கெட நில்லாது. (கஎ). இதுதான் (குலந்தரு) மென்கிறபடியே எல்லா வபேக்ஷிதங்களையுங் கொடுக்கும். (கஅ). ஐஸ்வர்ய-கைவல்ய-மோக்ஷவல்லாஹங்களை ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு அவற்றைக் கொடுக்கும். (கஙு). கர்ம-ஜ்ஞான - ஹக்திகளிலே யிழிந்தவர்களுக்கு விரோதி யைப்போக்கி அவற்றைத் தலைக்கட்டிக் கொடுக்கும். (உo). ப்ரபத்தியிலே-யிழிந்தவர்களுக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞானத்தைப் பிறப்பித்துக் காலக்ஷேபத்துக்கும் மோக்ஷத்துக்கும் ஹேதுவாயிருக்கும். (உக). (மற்றெல்லாம்பேசிலும்) என் கிறபடியே, அறியவேண்டும் அர்த்தமெல்லாமிதுக்குள்ளேயுண்டு. (உஉ). அதா வது - அஞ்சர்த்தம். (உங). பூர்வாசார்யர்கள் இதில் அர்த்த மறிவதற்குமுன்பு தங்களைப் பிறந்தார்களாக நினைத்திரார்கள்; இதிலர்த்தஜ்ஞாநம் பிறந்த பின்பு (பிறந்தபின் மறந்திலேன்) என்கிறபடியே இத்தையொழிய வேறொன் றில் காலக்ஷேபம்பண்ணி யறியார்கள். (உச). வாசகத்திற் காட்டில் வாச்யத்திலே ஊன்றுகைக்கடி 'ஈஸ்வரனே உபாயோபேய' மென்று நினைத் திருக்கை. (உஞ).

—[வாக்கியார்த்தாக்ஷரவிஹாகாதிகள்.]—

இது தன்னிற்சொல்லுகிறவர்த்தம் - ஸ்வரூபமும், ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யமும்; ஸ்வரூபமும், உபாயமும், ஸலமுமென்னவுமாம். (உசு). ஸல

http://acharya.org

மிருக்கும்படி-ப்ரமேயஸ்வரத்திலும், அர்ச்சொஷ்மதியிலுஞ் சொன்னோம். (உஎ). இதுதான் - எட்டெத்திருவக்ஷரமாய், மூன்றுபதமாயிருக்கும். (உஅ). மூன்றுபதமும் மூன்றர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. (உக). அதாவது - ஸேஷத்வமும், பாரதந்த்ர்யமும், கைங்கர்யமும். (ஈ0). இதில் முதற்பதம் ப்ரணவம். (ஈக). இது, அ - என்றும், உ - என்றும், ம - என்றும், மூன்று திருவக்ஷரம். (ஈஉ). மூன்றுதாழியிலே தயிரை நிறைத்துக்கடைந்து வெண்ணெய் திரட்டுமாப்போலே மூன்றுவேதத்திலும், மூன்றக்ஷரத்தையு மெடுத்தது (ஈஈ) ஆகையாலிது ஸகலவேதஸாரம். (ஈச).

—[அகாராயர்த்தம்.]—

இதில் அகாரம் - ஸகலஸ்ரஷ்டித்துக்கும் காரணமாய், நாராயணபதத்துக்கு ஸம்மிரதமா யிருக்கையாலே, ஸகலஜகத்துக்கும் காரணமாய், ஸர்வரக்ஷகனான எம்பெருமானைச் சொல்லுகிறது. (ஈடு) ரக்ஷிக்கையாவது - விரோயியைப்போக்குகையும், அபேக்ஷிதத்தைக் கொடுக்கையும். (ஈசு). இவை யிரண்டும் - சேதநர் நின்றநின்ற அளவுக்கீடாயிருக்கும். (ஈள). ஸம்ஸாரிகளுக்கு விரோயி - ஸத்ருபீரர்கள், அபேக்ஷிதம் - அந்நபாநாதிகள்; முமுக்ஷுக்களுக்கு விரோயி - ஸம்ஸார ஸம்பந்தம், அபேக்ஷிதம்-பரமபதப்ராப்தி. முக்தர்க்கும் - நித்யர்க்கும், விரோயி - கைங்கர்யஹாநி, அபேக்ஷிதம் - கைங்கர்யவ்ருத்தி. (ஈஅ). ஈஸ்வரனை யொழிந்தவர்கள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம் ப்ரபந்ந பரித்ராணத்திலே சொன்னோம். (ஈக). ரக்ஷிக்கும்போது ப்ராப்தி ஸ்க்ஷியிவேண்டுகையாலே, இதிலே * ஸ்ரீஸம்பந்தமும் மநஸ்ஸேயம். (ச0). அத்ர ஹேவத்ஸோபதி மிஸ்ரர்வாக்யம் - அவன்மார்பைவிட்டுப்பிரியி லிவ்வக்ஷரம்விட்டுப்பிரிவது. (சக). ஸர்த்தாவினுடைய படிக்கையையும், ப்ரஜையினுடைய தொட்டிலையும், விடாதே யிருக்கும் மாதாவைப்போலே ப்ரயோஜநாந்தரபரர்களைவிடாதே யிருக்குமிருப்பு. (சஉ). ஸ்ரீநந்தகோபரையுங், க்ருஷ்ணனையும் விடாத யஸோதைப் பிராட்டியைப்போலே. (சஈ). ஒருவனடிமை கொள்ளும்போது, ஸ்ரீருஹணிக்கென்றன்றே ஆவஹனயோலே யெழுதுவது, ஆகிலும் பணிசெய்வதஸ்ரீருஹணிக்கிறே; அதுபோலே - நாம் பிராட்டிக்கடிமையா யிருக்கும்படி. (சச). ஆகப்பிரித்து நிலையில்லை. (சடு). ப்ரஜையையும் - ப்ரஜாவானையும், புஷ்பத்தையும் - மணத்தையும்போலே. (சசு). ஆகவிச்சேர்த்தி யுபஜீவ்யமாய்விட்டது. (சள). [அகாரார்த்தம் முற்றிற்று.]

—[ஔபத்தவிஹக்த்யர்த்தம்.]—

இதிலே சதுர்த்தியேறிக்கழியும். (சஅ). சதுர்த்தியேறினபடி யென்னென்னில். (சக). நாராயணபதத்துக்கு ஸம்மிரதமாயிருக்கையாலே. (டு0). இத்தால் ஈஸ்வரனுக்கு ஸேஷமென்கிறது. (டுக). ஸேஷத்வந் தானேரூபமாகவன்றே காட்டில் காண்பிறதென்னில். (டுஉ) அந்த நியமமில்லை, உகந்த விஷயத்துக்கு ஸேஷமாயிருக்கு மிருப்பு ஸ்வபாவமாகக் காண்கையாலே. (டுஈ). அகாரத்திலே கல்யாணகுணங்களைச் சொல்லுகையாலே இந்த ஸேஷத்வ

* ஸ்ரீஸம்பந்தம் - என்று பாடஞ்சொல்லுவார்கள் அது வியாக்யாந விருத்தம்.

http://acharya.org

மூன்ஞானத்தாலே வந்தது. (நிச). மோக்ஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம். (நிடி). மோக்ஷத்வமில்லாதபோது ஸ்வரூபமில்லே. (நிசு). ஆத்மாபஹாரமாவது - 'ஸ்வதந்த்ர' மென்கிறதினவு; ஸ்வதந்த்ரமாம்போது - இல்லேயாய்விடும். (நிஎ). [அப்த வதார்யர்யம் முற்றிற்று.]

—[உகாரார்யம்.]—

ஸ்யாஉப்ரமாணத்தாலே உகாரமவயாரணர்யம். (நிஅ). இத்தாற் பிறர்க்கு மோக்ஷமன்றென்கிறது. (நிக). 'பெரியபிராட்டியார்க்கு மோக்ஷமென்கிற' தென்றுஞ் சொல்லுவர்கள். (சுo). அதிலும் அர்யமோக்ஷத்வங் கழிகையே ப்ரயோகம். (சுக). தேவர்களுக்கு மோக்ஷமான புரோடாசத்தை நாய்க்கிடுமாப்போலே ஈச்வரமோக்ஷமான ஆத்மவஸ்துவை ஸம்ஸாரிகளுக்கு மோக்ஷமாக்குகை. (சுஉ). ஸாமவச்மோக்ஷத்வத்திலும் அர்யமோக்ஷத்வங் கழிகையே ப்ரயோகம். (சுங). (மறந்தும்புறந்தொழாமாக்தர்) என்கையாலே. (சுச). இத்தால் - தனக்கும் பிறர்க்கு முரிக்தன் றென்கிறது. (சுடு). [உகாரார்யம் முற்றிற்று.]

—[மகாரார்யம்.]—

மகாரம் - இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமாய், ஜ்ஞானவாசியுமா யிருக்கையாலே, ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறது. (சுசு). இதுதான் ஸமஷ்டிவாசகம். (சுஎ). ஜாத்யேகவசனம். (சுஅ). இத்தால் - ஆத்மாஜ்ஞாதாவென்று ஹேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லித்தாயிற்று. (சுக). ஹேஹத்தில் வ்யாவ்ருத்தி தத்வமோவரத்திலே சொன்னோம். (எo) மணத்தையும், ஒளியையுங்கொண்டு - பூவையும், ரத்நத்தையும் விரும்புமாபோலே, மோக்ஷமென்று ஆத்மாவை யபேக்ஷிக்கிறது; அல்லாதபோது (உயிரினுற்குறைவிலம்) என்கிறபடியே த்யாஜ்யம்; அது தோன்ற மோக்ஷத்வத்தைச்சொல்லி பின்னே ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறது. (எக). [மகாரார்யம் முற்றிற்று]

—[பஞ்சாயஸமுதாயார்யம்.]—

ஆகப்ரணவத்தால் (கண்ணபுரமொன்றுடையாலுக்கடியே னொருவர்க்குரியேனே) என்கிறபடியே ஜீவபர ஸம்பந்தஞ்சொல்லிற்று. (எஉ). இத்தால் (தாமரையாள் கேள்வனொருவனுக்கேயே கோக்குமுணர்வு) என்றதாயிற்று. (எங) அகாரத்தாலும்-மகாரத்தாலும், ரக்ஷகனேயம் ரக்ஷ்யத்தையுஞ் சொல்லிற்று, சதுர்யியாலும், உகாரத்தாலும்-ரக்ஷணஹேதுவான ப்ராப்தியையும், மலத்தையுஞ் சொல்லிற்று. (எச).

—[விவரணவிஹாரம்.]—

இனிமேல் ப்ரணவத்தை விவரிக்கிறது. (எடி). உகாரத்தை விவரிக்கிறது - நமஸ்ஸு. அகாரத்தை விவரிக்கிறது-நாராயணபதம், மகாரத்தை விவரிக்கிறது - சதுர்யி, காரபதமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள். (எசு). அடைவே விவரியாதொழிகிறது - விரோதிபோ யதுலவிக்கவேண்டுகையாலே. (எஎ).

—[நமஸ்ஸ்வீர்யம்.]—

நமஸ்ஸு - ந - என்றும், மஸ் - என்றும், இரண்டுபதம். (எஅ). மஸ் - என்கிற வித்தால் தனக்குரியனென்கிறது. ந - என்று அத்தைத் தவிர்த்

http://acharya.org

கிறது. (எசு). ஆக நமஃ என்கிற வித்தால் - தனக்குரிய னன்றென்கிறது. (அ0). பிறர்குரியனனை வன்று தன் வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டி மீட்கலாம், தனக்கென்று மன்று யோக்யதையுங்கூட * அழியும் (அக). இத்தால் விரோயியைக் கழிக்கிறது. (அஉ). விரோயி தான் மூன்று. (அங). அதாவது - ஸ்வரூபவிரோயியும், உபாயவிரோயியும், ப்ராப்யவிரோயியும். (அச). ஸ்வரூபவிரோயி கழிகையாவது:— (யானேநீ யென்னுடைமையும் நீயே) என்றிருக்கை; உபாயவிரோயி கழிகையாவது:— (கலைவாய்துன்பங் கலையாதொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன்) என்றிருக்கை; ப்ராப்யவிரோயிகழி கையாவது:— (மற்றைநங்காமங்கள்மாற்று) என்றிருக்கை. (அடு). மஃ-என் கை ஸ்வரூபகாயம்; நமஃ - என்கை ஸ்வரூபோஜ்ஜீவனம். (அசு). இதுதான் ஸ்வரூபத்தையும், உபாயத்தையும், மலத்தையுங்காட்டும். (அள). (தொலை வில்லிமங்கலந்தொழும்) என்கையாலே ஸ்வரூபஞ்சொல்லிற்று; (வேங்கடத் துறைவார்க்குரம) என்கையாலே உபாயஞ்சொல்லிற்று; (அங்கிதொழுஞ் சொல்லு) என்கையாலே மலஞ்சொல்லிற்று. (ஈ-அ). (உற்றதுமுன்னடியார்க் கடிமை) என்கிறபடியே † யிதிலே ஶாமவத ஶேஷத்வமும் அநுஸந்தேயம். (அசு). இது அகாரத்திலே யென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்; உகாரத்திலே யென்றுஞ் சொல்லுவர்கள். (கூ0). ஈஶ்வரன் தனக்கேயாயிருக்கும், அசித் துப் பிறர்க்கேயாயிருக்கும், ஆத்மா தனக்கும் பிறர்க்கும் பொதுவாயிருக் கும் என்று முற்பட்டனினவு; அங்ஙன்றிக்கே அசித்துப்போலே * தனக் கேயாகவெனைக் கொள்ளவேணுமென்கிறது நமஸ்ஸால். (கூக). அதாவது:— ஹோமஶையில் ஈஶ்வரனழிக்கும்போது 'நோக்கவேணு' மென்று அழியா தொழிகை. (கூஉ). அழிக்கைக்கு ஹேதுகிழேசொல்லிற்று; மேலுஞ்சொல் லும். (கூங). இங்ஙனேவு பிறந்தபோதே க்ருதக்ருத்யன்; இங்ஙனேவில்லாத போது எல்லாஷ்க்ருதங்களுங் க்ருதம்; இங்ஙனேவிலேயெல்லா ஸுக்ருதங் களுமுண்டு; இதன்றிக்கே யிருக்கப்புண்ணும்-யஜ்ஞாதிகளும், ப்ராயஶ்சித்தா திகளும் நிஷ்ப்ரயோஜநங்கள்; இது தன்னாலே எல்லாபாபங்களும் போம். எல்லா மலங்களுமுண்டாம். (கூச).

[நமஸ்ஸுயுவீகார்யம் முற்றிற்று.]

—[நாராயணபதார்யம்.]—

நாராயண னென்றது - நாரங்களுக்கயனமென்றபடி. (கூரு). நாரங்க ளாவன - நித்ய வஸ்துக்களினுடைய திரள். (கூசு). அவையாவன - ஜ்ஞா நாநந்தமலத்வாதிகளும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளும், வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யா திகளும், திருமேனியும், காந்திஸௌகுமார்யாதிகளும், திவ்யஹ்ருஷணங்க ளும், திவ்யாயுஶங்களும், பெரியபிராட்டியார் தொடக்கமான நாச்சிமார்க ளும், நித்யஸூரிகளும், சத்ர சாமராதிகளும், திருவாசல் காக்கும் முதலிக ளும், மணியிபரும், முக்தரும், பரமாகாஶமும், ப்ரக்ருதியும், வ்யாத்மாக்

* ஒழியுமென்றும் - பாடாந்தரம்.

† என்கையாலே என்கிறபாடாந்தரம் வ்யாக்யியானத்திலில்லை.

http://acharya.org

களும், காலமும், மஹதாதி விகாரங்களும், அண்டங்களும், அண்டத்துக் குட்பட்ட தேவாதிபதார்த்தங்களும். (கூஎ). [தாரதம்யார்த்தம் முற்றிற்று.]

—[அயதார்த்தம்.]—

அயனமென்றது - இவற்றுக்காரீரயமென்றபடி. (கூஅ). அங்ஙனன்றிக்கே யிவைதன்னையாரீரயமாகவுடைய னென்னவுமாம். (கூகூ). இவையிரண்டாலும் மலித்தது-பரத்வ ஸௌலப்யங்கள். (கஅ0). அந்தர்யாமித்வமும், உபாயத்வமும், உபேயத்வமுமாகவுமாம். (கஅக). (எம்பிரானெந்தை) என்கையாலே, ஈரீவரனே யெல்லாவுறவும் முறையுமென்று சொல்லும். (கஅஉ). நாம்பிறர்க்கானவன்றும் அவன் நமக்காயிருக்கும். (கஅங). இரா மடமூட்டு வாரைப்போலே உள்ளேபதிகிடந்து, ஸத்தையேபிடித்து நோக்கிக்கொண்டு போரும். (கஅச). [அயதார்த்தம்முற்றிற்று.]

—[வ்யக்தசதுர்தீ யர்த்தம்.]—

ஆயவென்கிற வித்தால் (சென்றூற்குடையாம்) என்கிறபடியே யெல்லா வடிமைகளுஞ் செய்யவேணுமென் றபேக்ஷிக்கிறது. (கஅடு). கமஸ்ஸாலே தன்னேடுறவில்லையென்று வைத்து கைங்கர்யத்தை ப்ரார்யிக்கக்கூடுமோ வென்னில். (கஅசு). (படியாய்க்கிடந்துன் பலலாய்காண்பேனே) என்கிறபடியே கைங்கர்யப்ரார்யதை வந்தேறியன்று, ஸ்வரூப ப்ரயுக்தம். (கஅஎ). ஆகையால் (வழிவிலாவடிமை செய்யவேண்டு நாம்) என்கிற ப்ரார்யதானையைக் காட்டுகிறது. (கஅஅ). (கண்ணுரக்கண்டு கழிவதோர் காதலுற்றூர்க்கு முண்டோ கண்கள்துஞ்சுதல்) † என்னுமாப்போலே காண்பதற்குமுன்புறக் கமில்லை; கண்டால் * ஸாபஸீயங்தியாகையாலே உறக்கமில்லை. (கஅகூ). (பழுதேபலபகலும்போயின) என்று இழந்தகாலைக்குக் கூப்பிடுகிறவனுக் குறக்கஞ்சாகில்லை. (ககஅ). (அன்றுநான் பிறந்திலேன் பிறந்தபின் மறந்திலேன்) என்னு நின்றூர்களிறே. (ககக). இவ்வடிமைதான் - (ஒழிவில்காலமெல்லா முடனுய் மன்னி) என்கிறபடியே ஸர்வதேஶ - ஸர்வகால - ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் அநுவர்த்திக்கும். (ககஉ.) எட்டிழையாய், மூன்று சரடாயிருப்ப தொரு மங்கள ஸூத்ரம்போலே திருமந்த்ரம். (ககஙூ). இத்தாலீரீவரன் ஆத்மாக்களுக்குப் பதியாய்நின்று ரக்ஷிக்குமென்கிறது. (ககச). [வ்யக்த சதுர்தீயர்த்தம் முற்றிற்று.]

—[மந்த்ரஸமுதாயார்த்தம்.]—

ஆகத் திருமந்த்ரத்தால் - எம்பெருமானுக்கே யுரியேனை நான், எனக் குரியனன்றிக்கே யொழியவேணும், ஸர்வஶேஷியான நாராயணனுக்கே யெல்லாவடிமைகளுஞ் செய்யப்பெறுவேனாக வேணுமென்றதாயிற்று. (ககஞ).

பிள்ளைலோகாசாரியர் திருவடிகளேஶரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேஶரணம்.

க-வது ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

---

† என்கிறபடியே - என்கிறபாடாந்தரம் வ்யாக்யாநத்திலில்லை.

http://acharya.org

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநமஃ.

முமுக்ஷுப்படி

ஈ வ ய ப் ர க ர ண ம். ' உ '

—[உபோத்காதம்.]—

புறம்புண்டான பற்றுக்களோயடைய வாஸனையோடே விடுகையும், எம் பெருமானையே தஞ்சமென்று பற்றுகையும், பேறு தப்பாதென்று துணிந்திருக்கையும், பேற்றுக்கு த்வரிக்கையும், இருக்கும்காலுகந்தருளின நிலங்களிலே ப்ரவணனுய் மானஸாநுபவ கைங்கர்யங்களே பொழுது போக்காகையும், இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்றமறிந் துகந்திருக்கையும், திருமந்த்ரத்திலும் - த்வயத்திலும் - நியதனுகையும், ஆசார்ய ப்ரேமங் கூத்திருக்கையும், ஆசார்யன் பக்கலிலும் - எம்பெருமான் பக்கலிலுங் க்ருதஜ்ஞனுய்ப் போருகையும், ஜ்ஞாநமும், விரக்தியும், ஶாந்தியும் உடையனுயிருக்கும் பரமாத்மிகனேடே ஸஹவாஸம் பண்ணுகையும், வைஷ்ணவாயிகாரிக்கு அவஶ்யாபேக்ஷிதம். (க). இந்தவயிகாரிக்கு ரஹஸ்யத்ரயமு மதுஸந்தேயம். (உ). எல்லா ப்ரமாணங்களிலும் தேஹத்தாலே பேறென்கிறது; திருமந்த்ரத்தில் ஆத்மாவாலே பேறென்கிறது; சரமஶ்லோகத்தில் ஈஶ்வரனுலே பேறென்கிறது; ஈவயத்தில் பெரிய பிராட்டியாராலே பேறென்கிறது. (ஊ). பெரிய பிராட்டியாராலே பேறுகையாவது:—இவள் புருஷகாரமானுலல்லது ஈஶ்வரன் கார்யஞ்செய்யானென்கை. (ச). ஈவயத்துக்கயிகாரி - ஆகிஞ்சந்யமும், அநந்ய கதித்வமும் உடையவன். (டு). இவையிரண்டும் ப்ரபந்நபரித்ராணத்திலே சொன்னேம். (சு).

—[வாக்யார்தம்.]—

இதில் முற்கூற்றல் - பெரிய பிராட்டியாரை முன்னிட்டு ஈஶ்வரன் திருவடிகளே உபாயமாகப்பற்றுகிறது; பிற்கூற்றல் - அச்சேர்த்தியிலே யடிமையை யிரக்கிறது. (எ)

—[ஸ்ரீபஞ்சகார்தம்.]—

[ஸ்ரீ] - என்று பெரியபிராட்டியாருக்குத் திருநாமம். (அ). ஸ்ரீயதே, ஸ்ரயதே. (கூ). இதுக்கர்தம்:—எல்லார்க்கு மிவளைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமாய், இவள் தனக்கும் அவனைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமாயிருக்கும்-என்று. (கo). இப்போதிவளைச் சொல்லுகிறது-புருஷகாரமாக. (கக). கீரிலே நெருப்புக் கிளரு மாப்போலே குளுந்த திருவுள்ளத்திலே அபராதத்தாலே சிற்றம் பிறந்தால் பொறுப்பதிவளுக்காக. (கஉ). இவள் தாயாய் இவர்கள் க்லேஶம் பொறுக்க மாட்டாதே அவனுக்குப் பத்நியாய் இனியவிஷயமா யிருக்கையாலே, கண்ணழிவற்ற புருஷகாரம். (கங). திருவடியைப் பொறுப்பிக்குமவள் தன்சொல் வழிவருமவனைப் பொறுப்பிக்கச் சொல்லவேண்டாவிறே. (கச).

—[மதுப்பினர்தம்.]—

மதுப்பாலே இருவர்சேர்த்தியும் நித்யமென்கிறது. (கடு). இவளோடே கூடியே லஸ்துவினுடைய வுண்மை. (கசு). ஈஶ்வர ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும்,

http://acharya.org

சேதனனுடைய வபராயத்தையுங், கண்டகலமாட்டாள். (கஎ). சேதனனுக்கிவை யிரண்டையும் நினைத்தஞ்சவேண்டா. (கஅ). இத்தால் - ஆஸ்ரயிக்கைக்கு ருசியே வேண்டுவது, காலம் பார்க்கவேண்டாவென்கிறது. (கசு). இவள் ஸங்கிதியாலே காகந்தலிபெற்றது ; அதில்லாமையாலே ராவணன் முடிந்தான். (உ0).

—[நாராயணஸுவீகார்யம்.]—

புருஷகார வலத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யந் தலைசாய்ந்தால் தலையெடுக்குங்குணங்களைச் சொல்லுகிறது - [நாராயணபதம்]. (உக). அவையாவன :— வாத்ஸல்யமும், ஸ்வாமித்வமும், ஸௌஸீல்யமும், ஸௌலப்யமும், ஜ்ஞானமும், ஸக்தியும். (உஉ). குற்றங்கண்டு வெருவாமைக்கு-வாத்ஸல்யம், கார்யஞ் செய்யுமென்று துணிகைக்கு - ஸ்வாமித்வம், ஸ்வாமித்வங்கண்டகலாமைக்கு - ஸௌஸீல்யம், கண்டுபற்றுகைக்கு-ஸௌலப்யம், விரோயியைப்போக்கித் தன்னைக்கொடுக்கைக்கு - ஜ்ஞானஸக்திகள். (உங). இப்படிச் சொல்லுகிற ஸௌலப்யத்துக் கெல்லையிலம் அர்சாவதாரம். (உச). இதுதன் பாவியாநின்ற விஷயங்கள்போலன்றிக்கே கண்ணுலே காணலாம்படியிருக்கும். (உடு). இவையெல்லாம் நமக்கு நம்பெருமாள் பக்கலிலே காணலாம். (உசு). திருக்கையிலே பிடித்த திவ்யாயுதங்களும், வைத்தஞ்சலென்றகையும், கவித்த முடியும், முகமும் முறுவலும், ஆஸ்ரயத்தினை திருவடிகளுமாய் நிற்கிற நிலையே நமக்குத் தஞ்சம். (உஎ). ராஜஸத்வ லோபீயத்வங்களிரண்டும் திருமேனியிலே தோற்றும். (உஅ).

—[சரணஸுவீகார்யம்]—

[சரணௌ]-திருவடிகளை. (உசு). இத்தால்-சேர்த்தியழகையும், உபாயபூர்த்தியையுஞ் சொல்லுகிறது. (ஙo). பிராட்டியும் அவனும் விடிலும், திருவடிகள் விடாது ; * தின்கழலாயிருக்கும். (ஙக). மோஹிபக்கல் மோஹஜனிழியுந் துறை - ப்ரஜை முலையிலை வாயவைக்குமாப்போலே. (ஙஉ). இத்தாற்-பிராட்டிக் கிருப்பிடமாய், மூண்ப்ரகாஸகமுமாய், பரிபூரணனையுமகப்படத் திருத்திச்சேர்த்துக்கொள்ளுந் திருமேனியை நினைக்கிறது. (ஙங).

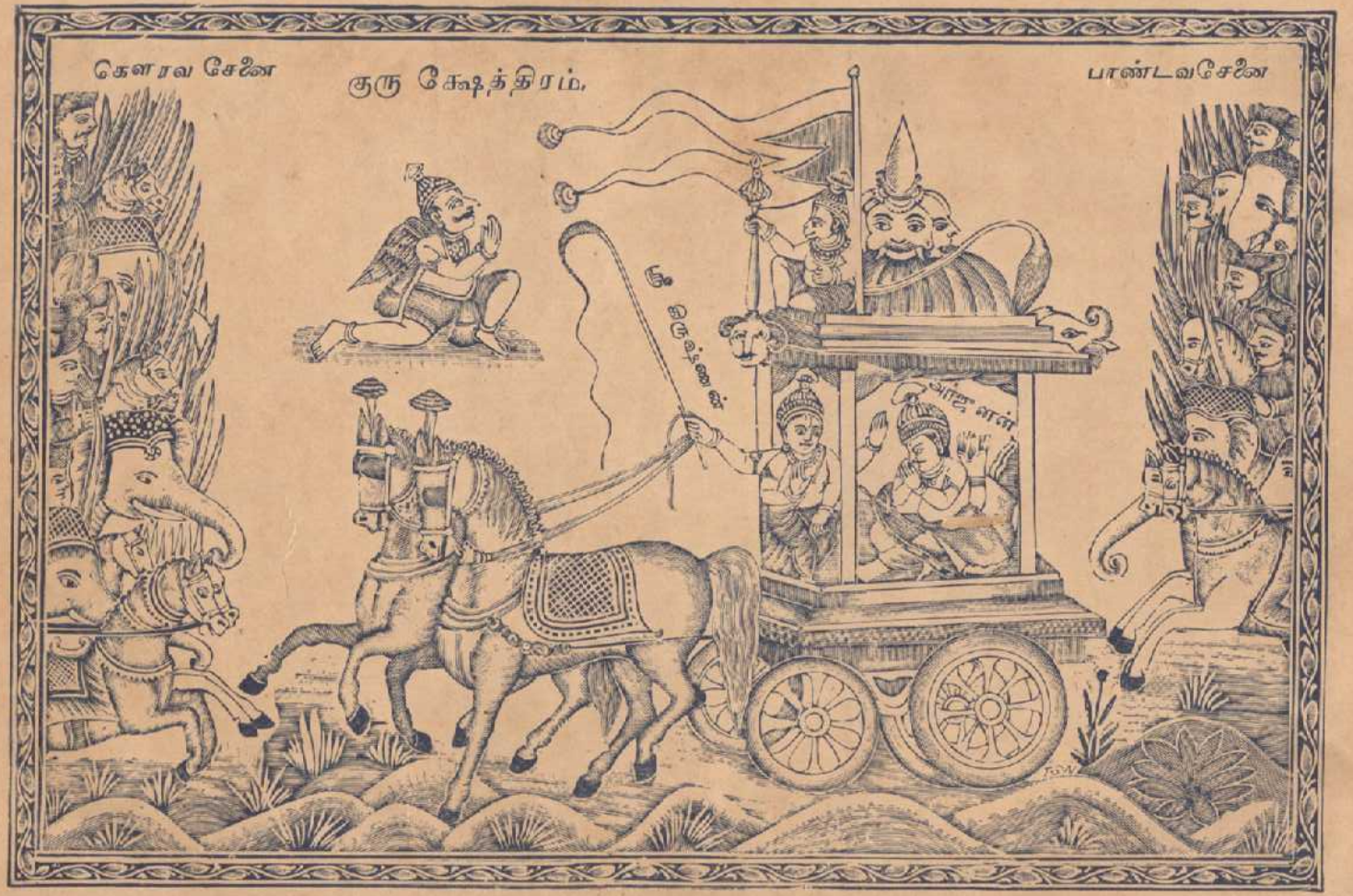
—[ஸரணஸுவீகார்யம்.]—

[ஸரணம்] - இஷ்டப்ராப்திக்கும், அநிஷ்ட நிவாரணத்துக்குந் தப்பாத வுபாயமாக (ஙச). இத்தால் - ப்ராப்யந்தானே ப்ராபகமென்கிறது. (ஙடு). கீழ்ச்சொன்ன மூன்றும் ப்ராப்யமிறே. (ஙசு). இவன்செயலறுதியாலே உபாயமாக்குகிறுனித்தனை. (ஙஎ) [சரணௌ ஸரணம்] - என்கையாலே உபாயாந்தர வ்யாவ்ருத்தமான உபாயமென்கிறது. (ஙஅ).

—[ப்ரபத்ய ஸுவீகார்யம்]—

[ப்ரபத்யே]-பற்றுகிறேன். (ஙங). வாசிகமாகவும், காயிகமாகவும், பற்றினலும் பேற்றுக்கழிவில்லை. * ஜ்ஞானாநந்தமோக்ஷமாகையாலே மாகஸமாகக்கடவது. (சo). உபாயமவனுகையாலும், இவை கேரே யுபாயமல்லாமையாலும், இம்மூன்றும் வேணுமென்கிற நிர்வந்யமில்லை. (சக). வர்த்தமாந நிர்தேசம் - ஸத்வந்தலை யெடுத் தஞ்சினபோததுஸங்கிக்கைக்காக. (சஉ). உபா

http://acharya.org

அஷ்டாதஶரஹஸ்யம்.

http://acharya.org

யாந்தரங்களில் நெஞ்சு செல்லாமைக்கும், காலக்ஷேபத்துக்கும் இனிமை யாலே விடவொண்ணுமையாலும், நடக்கும். (சங). பேற்றுக்குப்பலகா லும் வேணுமென்று நினைக்கில் உபாயம் கழுவும். (சச). [பூர்வண்டார் யம் முற்றிற்று.]

—[உத்தரவண்டார்யம்.]—

உத்தரவாக்யத்தாலே ப்ராப்யஞ் சொல்லுகிறது. (சஞ). ப்ராப்யாந்தரத் துக்கன்றென்கை. (சசு). உபாயாந்தரங்களைவிட்டுச் சரமோபாயத்தைப் பற் றினப்போலே உபேயாந்தரமானவைஶீவர்ய கைவல்யங்களை விட்டு எல்லே யான ப்ராப்யத்தை யர்யிக்கிறது. (சஎ). இவனர்யிக்க வேணுமோ, ஸர்வஜ ஞன் இவன்நினைவறியானே வென்னில். (சஅ) இவன்பாசுரங் கேட்டவாறே திருவுள்ளமுகக்கும். (சக). [ஶ்ரீமதே]-பெரியபிராட்டியாரோடே கூடியிருக் துள்ளவனுக்கு. (ஞ்). அவனுபாயமாமிடத்தில் தான் புருஷகாரமாயிருக் கும்; அவன் ப்ராப்யனுமிடத்தில் தான் ப்ராப்யையுமாய், கைங்கர்ய வர்யகை யுமாயிருக்கும். (ஞக). இதிலே திருமந்த்ரத்திற் சொன்ன ப்ராப்யத்தை விஶ தமாக வதஸ்யிக்கிறது. (ஞஉ). இளையபெருமாளைப்போலே யிருவருமான சேர்த்தியிலே யடிமைசெய்கைமுறை. (ஞங). *அடிமைதான் விஜ்ஞாபிப்ப தும், ரக்ஷிப்பதும், அச்சேர்த்தியிலே. (ஞச). [நாராயணாய]-ஸர்வஶேஷியா யுள்ளவனுக்கு. (ஞஞ). இதிலே திருமேனியையும், ஆணங்களையுஞ்சொல்லும். (ஞசு). ஶேஷித்வத்திலே நோக்கு. (ஞள). ப்ராப்தவிஷயத்தில் கைங்கர்யமிறே ரக்ஷிப்பது. (ஞஅ). இந்த சதுர்யி-கைங்கர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது. (ஞசு). கைங்கர்யந்தான் நித்யம். (சூ0). நித்யமாக ப்ரார்யித்தே பெறவேணும். (சூக). ஶேஷிக்குகிசயத்தை விளக்கை ஶேஷஶேதனுக்கு ஸ்வரூபலாஶமும் ப்ராப்யமும். (சூஉ). [நமஃ]-கைங்கர்யத்தில் களையறுக்கிறது. (சூங). களையா வது:-தனக்கென்னப்பண்ணுமது. (சூச) இதிலே அவித்யாதிகளுஞ் சழியுண் ணும். (சூஞ). (உனக்கேநாமாட்செய்வோம்) என்னும்படியே யாகவேணும். (சூசு). ஸௌந்தர்ய மந்தராயம்; கீழ்ச்சொன்ன கைங்கர்யமு மப்படியே. (சூள). கைங்கர்யப்ரார்யகைபோலே யிப்படித்தில் ப்ரார்யனையு மென்று முண்டு. (சூஅ). (மருந்தேகைங்கள் போகமகிழ்ச்சிக்கு) என்னுமின்றதிறே. (சூசூ).

பின்னைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

உ - வது ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

முமுக்ஷுப்படி

சரமஶ்லோக ப்ரகரணம். "ங"

—[உபோத்காதம்.]—

கீழே சில உபாயவிஶேஷங்களை யுபதேஶிக்க, அவை துஃகஸாத்யங்க ளென்றும், ஸ்வரூபவிரோதிகளென்றும் நினைத்து, ஶோகாவிஷ்டனான வர்ஜு னனைக்குறித்து அவனுடைய ஶோகநிவர்த்யர்யமாக இனி யிதுக் கல்வரு

---

* இவ்வடிமைதான் - என்கிறபாடம் வ்யாக்யானத்திலில்லை.

http://acharya.org

கில்லே *யென்னும்படியான சரமோபாயத்தை யருளிச்செய்கையாலே, 'சரம ஸ்லோக' மென்று இதுக்குப் பேராயிருக்கிறது. (க). இதில் பூர்வார்யத்தாலே அதிகாரி க்ருத்யத்தை யருளிச்செய்கிறான், உத்தரார்யத்தாலே உபாய க்ருத்யத்தை அருளிச்செய்கிறான். (உ). அதிகாரிக்கு க்ருத்யமாவது - உபாய பரிக்ரஹம் (ங). அத்தை ஸாங்கமாக விதிக்கிறான். (ச). ராகப்ராப்தமான வுபாயத்தானே வையமானால் கடுகப்பரிக்ரஹிக்கைக் குடலாயிருக்குமிறே. (ஞ). இதில் பூர்வார்ய மாறுபடும். (கூ).

—[ஸர்வயர்மஸ்ரவீர்யம்.]—

[ஸர்வயர்மாந்] - எல்லாயர்மங்களையும். (எ). யர்மமாவது - மலையாகமாயிருக்குமது. (அ). இங்குச்சொல்லுகிற யர்மஸ்ரவீர்யம் - தீருஷ்டமலையாகங்களைச் சொல்லுகையன்றிக்கே மோக்ஷமலையாகங்களைச் சொல்லுகிறது. (கூ). அவைதான் - ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதி விஹிதங்களாய்ப் பலவாயிருக்கையாலே, வஹுவசந ப்ரயோகம் பண்ணுகிறது. (ஏ). அவையாவன - கர்ம - ஜ்ஞாந-ஸக்தியோகங்களும், அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநம், புருஷோத்தம வித்யை, தேஜோவாஸம், திருநாமஸங்கீர்த்தநம், திருவிளக்கெரிக்கை, திருமாலையெடுக்கை, தொடக்கமான உபாயவ்யாப்யாச் செய்யுமவையும். (ஙங). ஸர்வஶப்தத்தாலே-அவ்வோஸாயாங விரோஷங்களை யதுஷ்டிக்குமிடத்தில் அவற்றுக்கு யோக்யதாபாதகங்களான நித்யகர்மங்களைச் சொலலுகிறது. (ஙஉ). ஆகையிருதி ஸ்ம்ருதி சோதிதங்களாய், நித்யநைமித்திகாதி ரூபங்களான கர்ம யோகாத்யுபாயங்களை யென்றபடி.(ஙஊ). இவற்றை யர்மமென்கிறது - வீரமித்தவர்ஜுநன் கருத்தாலே. (ஙச).

[பரித்யஜ்யவசநார்யம்.]—

[பரித்யஜ்ய] - த்யாமாவது-உக்தோபாயங்களை யநுஸந்தித்து, ஸாக்ஷாகையிலே ராஜகவ்யாப்தி பண்ணுவாரைப்போலேயும், விபரீத ஜ்ஞாநமும் பண்ணுவாரைப்போலேயும், 'அதுபாயங்களிலே யுபாயவ்யாப்தியபண்ணினேனே' மென்கிற வ்யாப்திவிரோஷத்தோடே † த்யஜிக்கை. (ஙரு). [பரி] - என்கிற

* என்னலாம்படியான - என்கிற பாடம் வ்யா—இல்லை.

† இந்த ஸூத்ரத்தால், ஸர்வயர்ம பரித்யாகமாவது - ஸ்வரூபத்யாகமே என்றதாயிற்று. வ்யாப்தித்யாகமாகில் - த்ருஷ்டாத்தம ஸங்கதமாம், 'வ்யாப்திவிரோஷத்தோடே' என்கிறதற்குத்தியைக்கு அகர்வித்தவரும் வக்துவிடும். மேல்சொல்லுகிற பாதகாதி த்ருஷ்டாத்தத்யாஹத்திலு மப்படிச்சொல்லவேண்டிவரும். 'சசால' வென்கிற விதுவுமஸங்கதமாம். 'ஸர்வயர்மங்களையும்' மித்யாதிபூர்வபக்ஷமே மூலியாது. தனிவரமத்தில் இவர்தாமே ஸாத்யாகவ்யாப்தித்யாகங்களோத்தள்ளி, 'ஸ்வரூபத்யாகமாகக்கடவது' என்றருளிச்செய்திருக்கையாலும், பரக்தபடி முதலானவைகளில் அருளிச்செய்த வ்யவஹாரமர்யாதியஸ்ரம த்ருஷ்டாத்தத்தாலும் ஸ்வரூபத்யாகமே லோகதேஸிக ஸித்யாத்தம். பரக்தபடியில் வ்யாப்தித்யாக பரமாகவுல்காண்கிறதே என்னில் - அங்குமிப்படியே கொள்ளக்கடவது. அந்யதா பரஸ்பரவிரோதம் வரும். அவ்விடத்தில் வ்யாப்தித்யாகவசநம் - ஸ்வரூபத்யாக லக்ஷணஸ்ய ஹாத்தித்யாதா வஸ்து யதுத்வ மாத்ரபரம். 'கீர்நுமதென்றிவை' என்று ஹாத்தித்யாதா வஸ்து யதுதையை அருளிச்செய்தாரிறே. உடையாத்தாங்களுக் குடையத்வ ஏ

http://acharya.org

உபஸர்மத்தாலே பாதகாதிகளை விடுமாப்போலே ருசிவாஸனைகளோடும், லஜ்ஜையோடுங்கூட மறுவலிடாதபடி விடவேணுமென்கிறது. (கச). ல்யப் பாலே-(ஸ்மரத்வாஹஞ்ஜீத) என்னுமாப்போலே உபாயாந்தரங்களைவிட்டே பற்றவேணுமென்கிறது. (கள).(சசால சாபஞ்ச முமோச வீர:) என்கிறபடியே இவை யநுபாயங்களான மாத்ரமன்றிக்கே கால்க்கட்டென்கிறது. (கஅ). சக்ர வர்த்தியைப்போலே யிழக்கைக்குறுப்பு. (ககூ). 'ஸர்வயர்மங்களையும் விட்டு' என்று சொல்லுகையாலே சிலர் அயர்மங்கள் புகுருமென்றார்கள். (உ0). அதுகூடாது, 'அயர்மங்களைச்செய்' என்று சொல்லாமையாலே. (உக). தன்னடையே சொல்லிற்றுகாதோ வென்னில். (உஉ). ஆகாது, யர்மஶப்தம்-அயர்ம நிவர்த்தியைக் காட்டாமையாலே. (உகூ). காட்டினாலுமத்தைச்யொழிந்த வற்றைச் சொல்லிற்றுமித்தனே. (உச). தன்னையும், ஈஶ்வரனையும், மலத்தையும் பார்த்தா லவைபுகுர வழியில்லை. (உடு).

—[மாமினர்யம்]—

[மாம்] - ஸர்வரக்ஷகனுய், உனக்குக் கையாளாய், உன்னிசைவுபார்த்து, உன்தோஷங்களை தோஷியமாகக்கொண்டு, உனக்குப்புகலாய், கீர்சுமாப்போலே, சேர்ப்பாரே பிரிக்கும்போதும், விடமாட்டாதே ரக்ஷிக்கிறவென்னை. (உசு). இத்தால் - பாவ்யுஹங்களையும், தேவதாந்தர்யா மித்வத்தையும் தவிர்க்கிறது. (உள). யர்மஸம்ஸ்யாபகம் பண்ணப் பிறந்தவன்தானே 'ஸர்வயர்மங்களையும் விட்டென்னைப்பற்றெ' ன்கையாலே, ஸாக்ஷாத்யர்மம் தானே யென்கிறது. (உஅ). இத்தால் - விட்டஸாயநங்களி லேற்றஞ் சொல்லுகிறது. (உக). அதாவது-ஸித்யமாய், பரமசேதனமாய், ஸர்வஶக்தியாய், நிரபாயமாய், ப்ராப்தமாய், ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமா யிருக்கை. (கo). மற்றவுபாயங்கள் ஸாத்யங்களாகையாலே ஸ்வரூபஸித்தியில் சேதனனே அபேக்ஷித்திருக்கும்; அசேதனங்களுமாய், அஶக்தங்களுமா யிருக்கையாலே கார்யஸித்தியில் ஈஶ்வரனையபேக்ஷித்திருக்கும்; இந்தவுபாயம் அவற்றுக்கெதிர்த்தட்டா யிருக்கையாலே யிதரநிரபேக்ஷமாயிருக்கும். (கக). இதிலே வாத்ஸல்ய-ஸ்வாமித்வ - ஸௌஶீல்ய - ஸௌலப்யங்களாகிற குணவிஶேஷங்கள் நேராக ப்ரகாஶிக்கிறது. (கூஉ). கையு முழவுகோலும், பிடித்த சிறுவாய்க்கயிறும், ஸேகாயாளி யுஜ்ஜிதமான திருக்குழலும், தேருக்குக்கீழேகாற்றின திருவடிகளுமாய் நிற்கிறசாரய்யவேஷத்தை 'மாமெ'ன்று காட்டுகிறுன். (கூக).

மம் - ஜுகுப்ஸையிறே. இவ்வர்யம் 'ஸுக்திகையிலே' இத்யாதி த்ருஷ்டார்த்தவ்யத்தாலும் ஸித்யம். தென்னுவார்யர்களில்தாமே சிலர் வ்யுத்பாதமென்றும், வ்ருத்தவத்யாதமென்றும் விவாதபடியில் ப்ரவேஶித்தார்கள். ஸ்வரூபத்யாதவஸாதத்துக்குப் பண்ணுகிற பரிஷ்காரமும் வஸத்யாதத்தில் பர்யவஸாந மாகையாலே கஸங்கதம். பிள்ளைலோகாசாரியர் வ்யுத்பாதத்துக்கு விபரீதமாகச் சொல்லுவதும் கஸம்ப்ரதாயமாகும். த்யாதஸ்வி தார்யாதிப்பணியில் கஸ்மத்பரமாசார்யரான எம்பார்ஸ்வாமி இவ்விஷயமாக விஸ்தரேண வருளிச்செய் திருக்கிற ராகையாலே அங்கே கண்டுகொள்வது.

http://acharya.org

—[ஏகஸ்லோகார்த்தம்]—

[ஏகம்]. இந்த ஏகஸ்லோகம் ஸ்வரூப ப்ரமாணத்தாலே அவயாரணூர்த்தத்தைக் காட்டுகிறது. (கூச). (மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே.) (தமேவசாத்யம்.) (த்வமேவோபாயஸ்தோ மே ஹவ.) (ஆனைனக்கு நின்பாதமே சரணுசத் தந் தொழிந்தாய்) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே. (கடு). இத்தால் - 'வ்ரஜ' என்கிற ஸ்வீகாரத்தி லுபாயஹாவத்தைத் தவிர்க்கிறது. (கூசு). ஸ்வீகாரந்தானும வனுலேவக்தது. (கூஎ). ஸ்ருஷ்ட்யவதாராதிமுவத்தாலே பண்ணின க்ருஷி ஸலம். (கூஅ). (அதுவுமவனதின்னருளே). (கூசு). இத்தையொழியவுந் தானே கார்யஞ்செய்யு மென்று நினைக்கக் கடவன். (சஂ). அல்லாதபோது உபாயரைபேக்ஷயஞ் ஜீவியாது. (சக). இது - ஸர்வமுக்தி ப்ரஸக்மபரிஹார ரார்யம், வைதீகஸமாப்தாகார்யம், சைதன்யகார்யம், ராமப்ராப்தம், ஸ்வரூபநிஷ்ஂம், அப்ராப்தவிஷயத்யோதகம். (சஉ). கிழ்த்தானும் பிறருமான நிலையைக்கொலைத்தான்; இங்குத்தானு மவனுமான நிலையைக் கொலைக்கிறான். (சசு). அவனே யிவன்பற்றும் பற்று-அஹங்காரமர்ஹம், அவதியகரம். (சச). அவனுடைய ஸ்வீகாரமே ரக்ஷகம். (சடு). மற்ற வுபாயங்களுக்கு நிவ்ருத்தி தோஷம்; இதக்கு ப்ரவ்ருத்திதோஷம். (சசு). (சிற்றவேண்டா). (சஎ). நிவ்ருத்தி கீழேசொல்லிற்று. (சஅ). உபகாரஸ்ம்ருதியுஞ் சைதன்யத்தாலே வந்தது, உபாயத்தி லந்தர்ஹவியாது. (சசு).

—[ஶரணஸ்லோகார்த்தம்]—

[ஶரணம்] - உபாயமாக. (டுஂ). இந்த ஶரணஸ்லோகம் - ரக்ஷிதாவையும், தீருஹத்தையும், உபாயத்தையுங் காட்டக்கடவதே யாகிலும் இவ்விடத்தி லுபாயத்தையே காட்டுகிறது, கீழோடே சேரவேண்டுகையாலே. (டுக).

—[வ்ரஜஸ்லோகார்த்தம்]—

[வ்ரஜ] - வைதீகபண்ணு. (டுஉ). ஶத்யர்த்தமாவது - வைதீகர்த்தமாய், அநுஷ்டேயமென்றபடி. (டுகூ). வாசிக காயிகங்களும் இதக்கு அபேக்ஷிதங்களாயிருக்கச்செய்தேயும் * ஜ்ஞாநாங்மோக்ஷமாகையாலே மாநஸமான வநுஷ்டாநத்தைச் சொல்லுகிறது. (டுச). ஆக - த்யாஜ்யத்தைச்சொல்லி, த்யாஜ்யகாரத்தைச் சொல்லி, பற்றப்படுமுபாயத்தைச்சொல்லி, உபாயகரவேஷ்யஞ்சொல்லி, உபாயத்வஞ்சொல்லி, உபாயஸ்வீகாரஞ்சொல்லுகிறது. (டுடு).

—[அஹம்பதார்த்தம்]—

[அஹம்]. ஸ்வக்ருத்யத்தை யருளிச்செய்கிறான். (டுசு). ஸர்வஜ்ஞனுய், ஸர்வஶக்தியாய், ப்ராப்தனான தான். (டுஎ). கீழ்நின்ற நிலையும், மேற்போக்கடியறிதைக்கும், அறிந்தபடியே செய்து தலைக்கட்டுகைக்கும், ஏகாந்தமான மாநஸவிஶேஷங்களையும், தன்பேறுசெய்து தலைக்கட்டுகைக்கிடான வைய விஶேஷத்தையுங் காட்டுகிறது. (டுஅ). தனக்காகக்கொண்ட ஸாரஸ்யவேஷத்தை அவனேயிட்டுப் பாராதே தன்னேயிட்டுப் பார்த்தஞ்சின வச்சந்தரத்தானனதன்மையை 'அஹம்' என்று காட்டுகிறான். (டுசு). கீழிற்பாரதந்த்ர்யமும் இந்த ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய எல்லைநிலமிறே. (சஂ).

—[த்வாவினார்த்தம்]—

[த்வா] - அஜ்ஞனுய், அஶக்தனுய், அப்ராப்தனுய், என்னேயே யுபாயமாகப் பற்றியிருக்கிற வுன்னே. (சுக).

http://acharya.org

— [ஸர்வபாபஶப்தார்த்தம்.] —

[ஸர்வபாபேப்ய:] 'மத்ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகங்களெ' ன்று யாவை யாவை சிலபாபங்களைக்குறித்தருளுகிறீர், அவ்வோபாபங்களெல்லாவற்றில் நின்றும். (கூஉ). (பொய்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்பும்) என்கிறபடியே அவித்யா-கர்ம-வாஸனா-ருசி-ப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்களைச் சொல்லுகிறது. (கூஊ). க்ருணச்ஹேதுகண்டூயநாதிகளைப்போலே ப்ரக்ருதி வாஸனையாலே அதுவர்த்திக்குமவையென்ன, லோகாபவாதபீதியாலும், கருணையாலும், கலக்கத்தாலும் செய்யுமவையென்ன, இவை எல்லாவற்றையும் நினைக்கிறது. (கூச). உன்மத்தப்ரவ்ருத்திக்கு ஸ்ரீராம ப்ராப்திபோலே த்யஜித்த வுபாயங்களிலே யிவை யஸ்திதங்களாமோவென்று நினைக்கவேண்டா. (கூடு). கலங்கியுபாயவைபவீயாபண்ணும் ப்ரபத்தியும் பாதகத்தேடொக்கும். (கூகூ).

— [மோக்ஷயிஷ்யாமியினர்த்தம்] —

[மோக்ஷயிஷ்யாமி] - முக்தனும்படி பண்ணக்கடவேன். (கூஎ). ணிச் சாலே-'நானும்வேண்டா, நீயும்வேண்டா, அவை தன்னடையேவிட்டுப்போங்காணெ'ன்கிறான். (கூஅ). என்னுடைய நிஸ்ஸீமகருணைமாய் வந்தவை நானிருங்கினால் கிடக்குமோவென்கை. (கூகூ). அநாதிகாலம் பாபங்களைக்கண்டு நீபட்டபாட்டை அவைதான் படும்படி பண்ணுகிறேன். (எ0). இனி யுன்கையிலு முன்னைக் காட்டித்தாரேன். (எக). என்னுடம்பி லழுக்கை நானே போக்கிக்கொள்ளேனே. (எஉ).

— [மாஶுசவினர்த்தம்.] —

[மாஶுச] - 'நீயுன் கார்யத்திலே அதிகரியாமையாலும், நானுன்காரியத்திலே அதிகரித்துக்கொண்டுபோருகையாலும், உனக்கு ஶோகநிமித்த மில்லைகாணெ'ன்று அவனுடைய ஶோகநிவ்ருத்தியைப் பண்ணிக்கொடுக்கிறான். (எஊ). நிவர்த்தக ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி, நிவர்த்யங்களுன்னைவந்து மேலிடாதென்று சொல்லி, உனக்கு ஶோகநிமித்த மில்லைகாணென்கிறான். (எச). (எத்தினை யிடர்க்கடல் கிடத்தியேழை நெஞ்சமே) என்கிறான். (எடு). பாபங்களை நான்பொறுத்து புண்யமென்று நினைப்படாநிற்க நீஶோகிக்கக்கடவையோ. (எகூ).

—[உபயுக்தார்த்தம்.]—

உய்யக்கொண்டார் விஷயமாக உடையவ ரருளிச்செய்தவார்த்தையை ஸ்மரிப்பது. (எஎ). இதுக்கு ஈஶ்வர ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே நோக்கு. (எஅ). (இதுதான் அதுவாஹோடியிலே) என்று வாங்கிப்புரத்து நம்பி வார்த்தை. (எகூ). அர்ஜுநன் க்ருஷ்ணனுடைய ஆனைத்தொழில்களாலும், ருஷிகள் வாக்யங்களாலும், க்ருஷ்ணன் தன் கார்யத்திலே அதிகரித்துக்கொண்டு போருகையாலும் 'இவனே நமக்குத் தஞ்ச' மென்று துணிந்தபின்பு தன்னைப்பற்றச் சொல்லுகையாலே. (அ0). புறம்பு * பிரிந்தவையெல்லா மிவன்நெஞ்சை ஶோகிக்கைக்காக. (அக). வேஷபுருஷ ஜுபாயாந்தரங்களை வியித்தது-கொண்

* பிறத்தெல்லாம் - (பா).

http://acharya.org

டிப்பசுவுக்குத் தடிகட்டி விடுவாரைப்போலே அஹங்கார மமகாரங்களால் வந்த களிப்பற்று ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் *பிறக்கைக்காக. (அஉ). ஸங்யாவஹி முன்புள்ளவற்றை விடுமோப்போலே, யிவ்வளவு பிறந்தவனிவற்றைவிட்டால் கும்மம்வராது. (அஊ). இவன்தா னிவைதன்னை நோராகவிட்டிலன். (அச). கர்மம் - கைங்கர்யத்திலே புகும்; ஜ்ஞாநம் - ஸ்வரூபப்ரகாஶத்திலே புகும்; ஶக்தி - ப்ராப்ய ருசியிலே புகும்; ப்ரபத்தி - ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநத்திலே புகும். (அடு). ஒரு மலத்துக்கரிய வழியையும், எளியவழியையும் உபதேஶிக்கையாலே யிலையிரண்டுமொழிய ஸமலத்ப்ரஸாதமே யுபாயமாகக்கடவது. (அசூ). பேற்றுக்கு வேண்டுவது - விலக்காமையும், இரப்பும். (அஎ). சக்ரவர்த்தித் திருமகன் பாபத்தோடேவரிலு மமையுமென்றான்; இவன் புண்யத்தைப் போகட்டு வரவேணுமென்றான். (அஅ). (ஆஸ்திகனுய் இவ்வர்த்தத்தில் ஸாவிஶ்வாஸங்களுடையனுய் உஜ்ஜீவித்தல், நாஸ்திகனுய் ஸர்வத்தலொழிய நடுவில் நிலையில்லை) என்று ஹட்டர்க்கெம்பாரருளிச் செய்த வார்த்தை. (அசூ). வ்யவஸாய மில்லாதவனுக்கு இஹலோகயம்-ஆமத்தில் ஶோஜகம்போலே. (சூ0). (விட்டு சித்தர்கேட்டிருப்பர்) என்கிறபடியே அதிகாரிகள் நியதர். (சூக). (வார்த்தையறிபவர்) என்கிறபாட்டும், (அத்தனை) என்கிறபாட்டும், இதுக்கர்த்தமாக வதுஸந்தேயம். (சூஉ).

(ஆகமொத்தம்ஸூத்ரம் - உஎசு.)

உலாகாசாரியர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

முமுக்ஷுப்படி முற்றிற்று.

ஶ்ரீமதேராமாநுஜாயநமः

† தத்வத்ரயம்.

சித்ப்ரகரணம்.

முமுக்ஷுவான சேதநனுக்கு மோக்ஷமுண்டாம்போது தத்வத்ரயஜ்ஞாநமுண்டாகவேணும். (க). தத்வத்ரயமாவது - சித்தும், அசித்தும், ஈஶ்வரனும். (உ). சித்தென்கிறது - ஆத்மாவை. (கூ). ஆத்மஸ்வரூபம் - (சென்றுசென்று பரம்பரமாய்) என்கிறபடியே ஜ்ஞாந-க்ரிய-மாந-ப்ராண-வாஹி விலக்ஷணமாய், அஜமாய், ஆநந்தரூபமாய், நித்யமாய், அணுவாய் அவ்யக்தமாய், அசிந்த்யமாய், நிரவயவமாய், நிர்விகாரமாய், ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாய், ஈஶ்வரனுக்கு நியாம்யமாய், ஶேஷமாயிருக்கும். (ச). ஆத்மஸ்வரூபம் - ஜ்ஞாநி விலக்ஷணமானபடி யென்னென்னில். (ஞ). ஜ்ஞாநிகள் 'என்னுடையஜ்ஞாநியென்'றும் ஆத்மாவில் வேறுபட்டுத் தோற்றுகையாலும், 'இஜ்ஞானென்'றுதோற்றுகையாலும், ஆத்மா 'நானென்'றும் தோற்று

---

* பிறப்பிக்கைக்காக - (பா).

† திருமந்த்ரார்த்தத்தை விஶதீகரிக்கிறது - இந்த தத்வத்ரயம். அதாவது - ப்ரணவத்திற்சொன்ன தத்வத்ரயத்தையும் ஸ்பஷ்டமாச் சொல்லுகிறது.

http://acharya.org

றுகையாலும், இவை - யொருக்கால் தோற்றி ஒருக்கால் தோற்றுமையாலும், ஆத்மா-எப்போதுந் தோற்றுகையாலும், இவை- பலவாகையாலும், ஆத்மா ஒருவனுகையாலும், ஆத்மா இவற்றில் விலக்ஷணனென்று கொள்ளவேணும். (சு). இந்த யுக்திகளுக்குக்கண்ணழிவுண்டேயாகிலும், ஶாஸ்த்ர வலத்தாலே ஆத்மா ஜ்ஞாநி விலக்ஷணனுகக்கடவன். (எ). அஜமாகையாவது - ஜ்ஞாநத்தை யொழியவுள்ளதோற்றுகை. (அ). ஆகாஶரூபமாகையாவது - ஸ்வரூபமாயிருக்கை. (கூ). உணர்ந்தவன் ‘ஸ்வமாக உறங்கினேன்’ னென்கையாலே ஸ்வரூபமாகக்கடவது. (கo). நித்யமாகையாவது - எப்போதுமுண்டாகை. (கக). எப்போது முண்டாகில், ஜந்மமரணங்களுண்டாகிறபடி யென்னென்னில், ஜந்மமாவது - ஜ்ஞாநஸம்வந்தம். மரணமாவது - ஜ்ஞாநவியோகம் (கஉ). அணுவானபடி யென்னென்னில்(கஙு).ஹ்ருதய ப்ரதேஶத்தில்நின்றும் உத்க்ரமித்துப்போவது வருவதாமென்று ஶாஸ்த்ரஞ் சொல்லுகையாலே ஆத்மா அணுவாகக்கடவது. (கச). அணுவாய் ஹ்ருதயத்தளவிலேநிற்குமாகில் ஶரீரமெங்கு மொக்க ஸ்பர்ஶஜ்ஞாநங்களை லாஜிக்கிறபடி யென்னென்னில். (கஞ). மணிதீபமணி தீபாதிகளோரிடத்திலேயிருக்க, ப்ரபையெங்குமொக்க வ்யாபிக்கிறாப்போலே, ஜ்ஞாநமெங்குமொக்க வ்யாபிக்கையாலே அவற்றை லாஜிக்கத்தட்டில்லை. (கசு). ஒருவன் ஏககாலத்திலே அநேக ஜ்ஞாநங்களைப் ப்ரகாஶிக்கிறதும், ஜ்ஞாநவ்யாப்தியாலே. (கஎ). அவ்யக்த மாகையாவது- வடிபடாதிகளை ப்ரகாஶிக்கிறசக்ராதிகளால் தோற்றுதிருக்கை. (கஅ). அசிந்த்ய மாகையாவது - அசித்தோடு ஜாதீயமென்று நினைக்கவொண்ணுதிருக்கை. (கக). நிரவயவமாகையாவது - அவயவஸமூஹ மின்றிக்கேயிருக்கை. (உo). நிர்விகார மாகையாவது - அசித்துப்போலே விகரிக்கையன்றிக்கே ஒருபடிப்பட்டிருக்கை. (உக). இப்படி யிருக்கையாலே - ஶஸ்த்ரம், அக்நி, ஜலம், வாதம், ஆதபம்தொடக்கமானவற்றால் ஜ்ஞேதித்தல், ஜ்ஞாபித்தல், ஜ்ஞாநத்தல், ஶோஷிப்பித்தல், செய்கைக்கு அயோக்யமாயிருக்கும். (உஉ). ஆர்ஹதர்-ஆத்மாவை ஜ்ஞாநபரிமாண மென்றார்கள். (உங). அது ஶரீரவிருத்தியம். (உச). அநேக ஜ்ஞாநங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிறயோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு * ஸைலில்யமுமுண்டாம். (உஞ). ஜ்ஞாநஶ்ரயமாகையாவது-ஜ்ஞாநத்துக்கிருப்பிடமாயிருக்கை. (உசு) ஆத்மா ஜ்ஞாநத்துக்கிருப்பிடமின்றிக்கே ஜ்ஞாநமாத்ரமாகில். (உஎ). ‘ஜ்ஞாநமில்லை’ என்று சொல்லவேணும், ‘ஜ்ஞாநியாகின்றே’ னென்னக்கூடாது. (உஅ). ஜ்ஞாதா வென்றபோதே-கர்த்தா, போக்தா என்னுமிடஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. (உங). கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் ஜ்ஞாநவஸ்துவிநோதங்களாகையாலே.. (கo). சிலர் ஜ்ஞாநங்களுக்கேகர்த்ருத்வமுள்ளது, ஆத்மாவுக் கில்லையென்றார்கள்.(கக). அப்போது இவனுக்குஶாஸ்த்ரவஶ்யதையும், போக்த்ருத்வமுங்கொலையும். (கஉ). ஸாம்ஸாரிக ப்ரவ்ருத்திகளில் கர்த்ருத்வம் ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமன்று. (கங). ஜ்ஞாநஸம்ஸர்க்கமும். (கச). கர்த்ருத்வந்தான் ஈஶ்வராதீநம். (கஞ). ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகில் ஶாஸ்த்ரங்களிலே யிவனை ‘ஜ்ஞாநமென்று சொல்லுவா ரென்னென்னில். (கங). ஜ்ஞாநத்தை யொழியவுக் தன்னை யறிகையாலும், ஜ்ஞா

* ‘ஸைலில்யமும்வரும்’ என்றும் பாடாந்தரங்காண்கின்றன.

http://acharya.org

கம் ஸாரஹேதுமானமாய் நிரூபக யர்மமாயிருக்கையாலும் சொல்லிற்று. (கூஎ). நியாம்யமாகையாவது - ஈஸ்வரவ்யாபாரமாக எல்லா வ்யாபாரங்களும் முண்டாம்படி யிருக்கை. (கூஅ). யர்யமாகையாவது - அவனுடைய ஸ்வரூப ஸங்கல்பங்களே யொழிந்தபோது தன் ஸத்தை யில்லையம்படி யிருக்கை. (கூகூ). ஸூக்ஷ்மமாகையாவது - சக்ஷுராதி குஸும தாம்பூலாதிகளைப்போலே அவனுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாயிருக்கை. (சஂ). இதுதான் - ஸ்ரீருஹ க்ஷேத்ர புத்ர களத்ராதிகளைப்போலே *ப்ருத்யக் ஸ்வார்த்தாதிகளுக்கு யோக்யமாம்படி யிருக்கையன்றிக்கே ஸரீரம்போலே அவற்றுக் கயோக்யமாயிருக்கை. (சக). ஆத்மஸ்வரூபந்தான் - நித்ய, முக்த, பத்த ரூபேண மூன்றுபடிபட்டிருக்கும். (சஉ) நித்யரென்கிறது - ஸம்ஸாரிகளை. (சஊ) முக்தரென்கிறது - ஸம்ஸாரஸம்ஸ்பர்சமற்றவர்களை. (சஎ). நித்யரென்கிறது - ஒருகாலும் ஸம்ஸரியாத ஸேஷ ஸேஷாத்மகாதிகளை. (சஏ). ஜலத்தக்கமீநிஸம்ஸ்ருஷ்ட ஸ்வாலீ ஸம்ஸர்கத்தாலே ஔஷ்ண்யமாப்தாதிகளுண்டாகிறுப்போலே ஆத்மாவுக்கு அசித் ஸம்பந்தத்தாலே அவித்யா கர்ம வாஸனா ருசிகளுண்டாகிறன. (சகூ). அசித்துக்கழிந்தவாறே அவித்யாதிகள் கழியுமென்பர்கள். (சஎ). இம்மூன்றுங் தனித்தனியே அநர்த்தமாயிருக்கும். (சஅ) சிலர் ஆத்மஹேதுமில்லை ஏகாத்மாவேயுள்ள தென்றுரைப்பர்கள். (சகூ). அந்தபக்ஷத்தில் ஒருவன் ஸுகிக்கிறகாலத்திலே வேறேயொருவன் துக்கிக்கக் கூடாது. (நூ0). அதுதேஹ ஹேதுத்தாலே யென்னில். (நூக) ஸைகரி ஸரீரத்திலுமதுகாணவேணும். (நூஉ). ஒருவன் ஸம்ஸரிக்கையும், ஒருவன் முக்தனாகையும், ஒருவன் சிஷ்யனாகையும், ஒருவனாசார்யனாகையும் கூடாது. (நூக). விஷம ஸ்ருஷ்டியுங் கூடாது. (நூச). ஆத்மஹேதுச் சொல்லுகிறஸ்ருதியோடும் விரோதிக்கும். (நூந). ஸ்ருதி ஔபாதிகஹேதுத்தைச் சொல்லுகிறதென்னவொண்ணாது. (நூசு). மீமாம்ஸகரையிலும்ஹேது உண்டாகையாலே. (நூஎ). அப்போது தேவமநுஷ்யாதிஹேதுமும், காமக்ரோதாதி ஹேதுமும் கழிந்து, ஆத்மாக்கள் ஸ்வரூபம் - அத்யந்தம் ஸமமாய், ஒருபடியாலும் ஹேதுச்சொல்லவொண்ணாதபடி யிருந்ததேயாகிலும். (நூஅ). பரிமாணமும், இடையும், ஆகாரமும் ஒத்திருக்கிற - பொற்குடங்கள், ரத்நங்கள், வ்ரீஹிகள் தொடக்கமானவற்றிற்கு ஹேதுமுண்டாகிறுப்போலே ஸ்வரூப ஹேதுமம்ஸித்யம். (நூகூ). ஆகையால் ஆத்மஹேதுங்கொள்ளவேணும். (சூ0). இப்போது இவர்களுக்கு லக்ஷணம் போஷத்வத்தோடேகூடின ஜ்ஞாத்ருத்வம். (சூக). இவர்களுடைய ஜ்ஞாநந்தான்-ஸ்வரூபம்போலே நித்ய-நிர்விகாரமாய், அஜடமாய், ஆநந்தரூபமாயிருக்கும். (சூஉ). ஆனால் ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கும் வாஸியென்னென்னில். (சூக). ஸ்வரூபம் - யர்மியாய், ஸங்கோச விகாஸங்களுக்கு அயோக்யமாய், தன்னே யொழிந்தவற்றை ப்ரகாஸிப்பியாமலே தனக்குத்தான் ப்ரகாஸிக்கக்கடவதாய், அணுவாயிருக்கும்; ஜ்ஞாநம் - யர்மமாய், ஸங்கோச விகாஸங்களுக்கு யோக்யமாய், தன்னேயொழிந்தவற்றை ப்ரகாஸிப்பிக்கக்கடவதாய், தனக்குத்தான் ப்ரகாஸியாதே ஆத்மாவுக்கு ப்ரகாஸிக்கக்கடவதாய், விஸதமாயிருக்கும். (சூச). அதில் சிலருடைய ஜ்ஞாநம்-

* 'ப்ருத்யக்ஸித்தியாதிகளுக்கு' என்றும்பா.

http://acharya.org

எப்போதும் விஷயமாயிருக்கும்; சிலருடைய ஜ்ஞாநம் - எப்போதும் அவிஷயமாயிருக்கும்; சிலருடைய ஜ்ஞாநம் - ஒருக்கால் அவிஷயமாய், ஒருக்கால் விஷயமாயிருக்கும். (கூடு). ஜ்ஞாநம் - நித்யமாகில் 'எனக்கு ஜ்ஞாநம் பிறந்தது, நசித்தது' என்கிறபடி யென்னென்னில், (கூசு). இந்த்ரிய த்வாரா ப்ரஸரித்து விஷயங்களை க்ரஹிப்பது, மீளுவதாகையாலே அப்படி சொல்லக்குறையில்லை. (கூஎ). இதுதான் ஏகமாயிக்கச்செய்தே நாநாவாய்த் தோற்றுகிறது - ப்ரஸாரணஹேதுத்தாலே. (கூஅ). க்ரமாநுபவம் யென்னென்னில், (கூகூ). க்ரியாஜ்ஞாநங்களுக்கு காரணமாய், அஜமாய், ஆகாரரூபமாயிருக்கையாலே, க்ரமவத்தாகக்கடவது. (எ0). அஜமாகில் ஸுஷுப்தி மூர்ச்சாதிகளில் தோற்றவேண்டாவோ வென்னில், (எக). ப்ரஸரண மில்லாமையாலே தோற்றுது. (எஉ). ஆகாரரூபமாகையாவது — ஜ்ஞாநம் ப்ரகாசிக்கும்போது அநுகூலமாயிருக்கை. (எங). விஷயஸ்வீகாரங்களைக் காட்டும்போது ப்ரதிகூலமாயிருக்கைக்கடி-ஹேயாத்ம ப்ரமாதிகள். (எச). ஈச்வராத்மகமாகையாலே எல்லாப் பதார்த்தங்களுக்கும் அநுகூல்யமே ஸ்வபாவம்; ப்ராதிகூல்யம் வந்தேறி. (எடு). மற்றை அநுகூல்யம் ஸ்வாபாவிகமாகில், ஒருவனுக்கொருக்கால் ஒரிடத்திலே அநுகூலங்களான சந்தநஸ்த்ரீகள், ஹேயாந்தரே காலாந்தரே-இவன்றனக்கும், அத்தேசத்திலே அக்காலத்திலே வேறேயொருவனுக்கும் ப்ராதிகூலங்களாகக் கூடாது. (எசு).

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம:.

தத்வத்ரயம்.

அசித் ப்ரகரணம். "உ"

அசித்து - ஜ்ஞாநசூந்யமாய், விகாராஸ்பதமாயிருக்கும். (க). இது போக்ய ஸத்வமென்றும், மிஸ்ர ஸத்வ மென்றும், ஸத்வசூந்ய மென்றும், த்ரிவித்யம். (உ). இதில் போக்ய ஸத்வமாவது - ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் கலசாதே கேவல ஸத்வமாய், நித்யமாய், ஜ்ஞாநாநந்தஜநகமாய், கர்மத்தாலன்றிக்கே கேவல மஹவதிச்சையாலே விமாந, கோபுர, மண்டப, ப்ராஸாதாதி ரூபேண பரிணமிக்கக்கடவதாய், நிரவயவ தேஜோரூபமாய், நித்ய முக்தராலும் ஈச்வரனாலும் பரிச்சேதிக்கவரிதாய், அத்யாஸ்சர்யதமாயிருப்பதொன்று. (கூ). இத்தைச்சிலர்-ஜலமென்றார்கள்; சிலர்-அஜலமென்றார்கள். (ச). அஜலமானபோது-நித்யர்க்கும், முக்தர்க்கும், ஈச்வரனுக்கும், ஜ்ஞாநத்தை யொழியவும் தோற்றும். (டு). ஸம்ஸாரிகளுக்குத் தோற்றுது. (சு). ஆத்மாவிலும், ஜ்ஞாநத்திலும் விலக்ஷணமாயிருக்கும்படி யென்னென்னில், (எ). 'நான்' என்று தோற்றுமையாலும், சரீரங்களாய்ப் பரிணமிக்கையாலும், விஷயங்களை யொழிய

http://acharya.org

வும் தானே தோற்றுகையாலும், ஸுஷீ ஸ்பர்ஶாதிக ஸ்ருண்டாகையாலும் விக்ரமாகக்கடவது. (அ). மிஶ்ர ஸத்வமாவது - ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள் மூன்றேடுங்கூடி வஹ்யவேதாகருடைய ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்குத் திரோயாயகமாய், விபரீதஜ்ஞாந ஜநகமாய், நித்யமாய், ஈஶ்வராநுக்ரஹ கீர்டாபரிகரமாய், ப்ரஷோஹத்தாலும், காலஹோஹத்தாலும் ஸுஷ்ருஶமாயும், விஸுஷ்ருஶமாயு மிருக்கும் விகாரங்களை உண்டாக்கக் கடவதாய், 'ப்ரக்ருதி-அவித்யை - மாயை' என்கிற பேர்களை உடைத்தா யிருக்கும் அவித்விஶேஷம். (கூ). ப்ரக்ருதியென்கிறது - விகாரங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே ; அவித்யை யென்கிறது - ஜ்ஞாநவிரோதியாகையாலே ; மாயை யென்கிறது - விசித்ர ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுகையாலே. (கo). இதுதான் (பொங்கைம்புலனும் பொறியைந்தும் கருமேந்திரிய மைம்பூதம் இங்கிவ்வுயிரேய் பிரகிருதி மாநங்காரமனங்களே) என்கிறபடியே, இருபத்துநாலு தத்வமாயிருக்கும். (கக). இதில் ப்ரதமதத்வம் - ப்ரக்ருதி. (கஉ). இது-அவிஹக்த தமஸ்ஸென்றும், விஹக்த தமஸ்ஸென்றும், அக்ஷரமென்றும் சில அவஸ்தைகளை உடைத்தா யிருக்கும். (கஊ). இதில் நின்றும் மூணவைஷம்யத்தாலே மஹதாதி விகாரங்கள் பிறக்கும். (கச). மூணுங்களாகிறன - ஸத்வ-ரஜஸ் - தமஸ்ஸுக்கள். (கஞ). இவை ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபாதாவஸ்தைகளான ஸ்வபாவங்களாய், ப்ரக்ருத்யவஸ்தையில்-அநுத்பூதங்களாய், விகாரதஶையில்-உத்பூதங்களா யிருக்கும். (கசு). ஸத்வம் - ஜ்ஞாந ஸு஖ங்களையும், உபய ஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும். (கஎ). ரஜஸ்ஸு - ராக த்ருஷ்ணை ஸங்கங்களையும், கர்ம ஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும். (கஅ). தமஸ்ஸு - விபரீதஜ்ஞாநத்தையும், அநவயாகத்தையும், ஆலஸ்யத்தையும், நித்ரையையும் பிறப்பிக்கும். (கசு). இவை ஸமங்களானபோது - விகாரங்கள் ஸமங்களுமாய், அஸ்பஷ்டங்களுமாய் இருக்கும் ; விஷமங்களானபோது - விகாரங்கள் விஷமங்களுமாய், ஸ்பஷ்டங்களுமாய் இருக்கும். (உo) விஷம விகாரங்களில் ப்ரதம விகாரம் - மஹாந். (உக). இது-ஸாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம் என்று த்ரிவித்யமாய், அத்யவஸாய ஜநகமாய் இருக்கும். (உஉ). இதில் நின்றும்-வைகாரிகம், தைஜஸம், பூதாதி என்று த்ரிவித்யமான அஹங்காரம் பிறக்கும். (உஊ). அஹங்காரம் - அதிமாத்ர ஹேதுவா யிருக்கும். (உச). இதில் - வைகாரிகத்தில் நின்றும் 'ஸ்ரோத்ர த்வக் சக்ஷுர் ஜிஹ்வாக்ராணங்க'ளென்கிற ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும் 'வாக் பாணி பாத பாயூபஸ்தங்க' ளென்கிற கர்மேந்த்ரியங்களைந்தும், மநஸ்ஸும், ஆகிற பதினொரு இந்த்ரியங்களும் பிறக்கும். (உடு). பூதாதியில் நின்றும், ஶப்தாதிதந்மாத்ரை பிறக்கும் ; இதில் நின்றும் - ஆகாஶமும், ஸ்பர்ஶ தந்மாத்ரையும் பிறக்கும் ; இதில் நின்றும் வாயுவும், ரூபதந்மாத்ரையும் பிறக்கும் ; இதில் நின்றும் - தேஜஸ்ஸும், ரஸ தந்மாத்ரையும் பிறக்கும் ; இதில் நின்றும் - அப்பும், கந்த தந்மாத்ரையும் பிறக்கும் ; இதில் நின்றும் - ப்ருதிவி பிறக்கும். (உசு). ஸ்பர்ஶ தந்மாத்ரை தொடக்கமான நாலு தந்மாத்ரைகளும் - ஆகாஶம் தொடக்கமான நாலு பூதங்களுக்கும் கார்யமாய், வாயுதொடக்கமான நாலு பூதங்களுக்கும் காரணமாய் இருக்கு மென்றுஞ் சொல்லுவர்கள். (உஎ). தந்மாத்ரங்களாக

http://acharya.org

வன - ஈஶிதங்களினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்யைகள். (உஅ). மற்றை யிரண்டஹங்காரமும்-ஸ்வகார்யங்களைப் பிறப்பிக்கும்போது, ராஜஸாஹங்காரம் - ஸஹகாரியா யிருக்கும். (உக). ஸாத்விகாஹங்காரம் - ஶப்தாதிமாத்ராதி பஞ்சகத்தையும் அடைவே ஸஹகாரியாய்க்கொண்டு, ஶ்ரோத்ராதி ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தையும் ஸ்ருஷ்டிக்கும்; தத்ஸஹக்ருதமாய்க் கொண்டு வாகாதி கர்மேந்த்ரியங்களைந்தையும் ஸ்ருஷ்டிக்கும்; இவற்றை யொழியத் தானே மநஸ்ஸை ஸ்ருஷ்டிக்கு மென்றுஞ் சொல்லுவர்கள். (உ0). சிலர் - இந்த்ரியங்களிலே சிலவற்றை ஈஶிதகார்ய மென்றார்கள். (உக). அது ஸாஸ்த்ரவிருத்தியம். (உஉ). ஈஶிதங்கள் ஆப்யாயகங்களித்தனே. (உஊ). இவை கூடினாலல்லது கார்யகர மல்லாமையாலே, மண்ணையும்-மணலையும்-நீரையுஞ் சேர்த்தொரு த்ரவ்யமாக்கிச் சுவரிடுவாரைப்போலே, ஈஶ்வரன்-இவற்றை யெல்லாம் தன்னிலே சேர்த்தொரு அண்டமாக்கி, அதுக்குள்ளே சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டித்தருளும். (உச). அண்டத்தையும், அண்டகாரணங்களையும் தானே யுண்டாக்கும்; அண்டத்துக்குட்பட்ட வஸ்துக்களைச் சேதகர்க்கர்த்தாமியாய் நின்றுண்டாக்கும். (உடு). அண்டங்கள்தான் - அநேகங்களாய், பதினாலு லோகங்களோடேகூடி ஒன்றுக்கொன்று பதிற்றுமடங்கான ஏழாவரணங்களாலுஞ் சூழப்பட்டு, ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாகந்துக ஸ்தாநீயங்களாய், ஜலவுத்புத்வம்போலே ஏககாலத்திலே ஸ்ருஷ்டங்களாயிருக்கும். (உஎ). ஈஶிதங்களில் ஆகாஶம் - அவகாஶஹேது, வாயு-வஹகாதிஹேது, தேஜஸ்ஸு - பசநாதிஹேது, ஜலம்-ஸேசந பிண்டீகரணாதிஹேது, பருதிவி-தாரணாதி ஹேது என்பர்கள். (உஏ). ஶ்ரோத்ராதி ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்துக்கும்-அடைவே ஶப்தாதிகளைந்தையும் க்ரஹிக்கை தொழில்; வாகாதிகர்மேந்த்ரியங்களைந்துக்கும், விஸர்க - ஶில்ப-கதி - உக்திகள் - தொழில்; மநஸ்ஸு - இவையித்தனைக்கும் பொது. (உஅ). ஆகாஶாதி ஈஶிதங்களுக்கு-அடைவே ஶப்தாதிகள் காரணங்களாயிருக்கும். (உகூ). காரணவிநிமயம் - பஞ்சீகரணத்தாலே. (உ0). ஆகாஶம் கறுத்துத்தோற்றுகிறதும்-அத்தாலே. (உக). முன்புற்றை தந்மாத்ரைகளோடே கூடிக்கொண்டு, உத்தரோத்தர தந்மாத்ரைகள் - ஸ்வவிஶேஷங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே, காரணாக்ய முண்டாயிற்றென்றுஞ் சொல்லுவர்கள். (உஉ). ஸத்வஸாம்யமாவது-காலம். (உகூ). இது, ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாய், கலாகாஷ்டாதி ரூபேண பரிணமிக்கக்கடவதாய், நித்யமாய், ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாபரிகராமாய், ஶரீராஶிதமாயிருக்கும். (உச). மற்றை யிரண்டசித்தும் - ஈஶ்வரனுக்கும், ஆத்மாவுக்கும், ஹேயாய ஹேயோபகரண ஹேயஸ்தாநங்களாயிருக்கும். (உடு). ஹேயங்களாகிறன - விஷயங்கள்; ஹேயோப கரணங்களாகிறன - சக்ஷுராதி கரணங்கள்; ஹேயஸ்தாநங்களாகிறன-சதுர்தஶ ஭ுவநங்களும், ஸமஸ்த ஶரீரங்களும். † (உசு). இதில் முற்பட்ட அசித்துக்கு - கீழெல்லையுண்டாய், சுற்றும் மேலும் எல்லையின்றிக்கே யிருக்கும்; கடவில் அசித்துக்கு - சுற்றும் கீழு மெல்லையின்றிக்கே

† சதுர்தஶ ஭ுவநங்களும், ஸமஸ்த ஶரீரங்களும், என்கிறபடி—வ்யா—இல்லை. வைஷ்ணவ ஸம்பாடமே வ்யா—தோற்றுகின்றன.

http://acharya.org

மேலெல்லியுண்டாயிருக்கும்; காலம்-எங்குமொக்கவுண்டாயிருக்கும். (சஎ). காலந்தான் - பரமபதத்திலே நித்யம்; இங்கு அநித்யமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள். (சஅ). சிலர்-காலத்தை இல்லையென்றார்கள். (சஆ). ப்ரத்யக்ஷத்தாலும், ஆகமத்தாலும் விஷ்யிக்கையாலே அது சொல்லவொண்ணாது. (ருக). பலரும் நிக்கென்று தனியே ஒருத்ரவ்யம் உண்டென்றார்கள். (ருஉ). பலஹேதுக்களாலும், ஆகாசாதிகளிலே அந்தர்பூதமாகையாலே அதுவுஞ் சேராது. (ருஉ). சிலர் - ஆவரணாபாவம் ஆகாசமென்றார்கள். (ருஊ). பாவரூபேண தோற்றுகையாலே அதுவுஞ்சேராது. (ருச). வேறே சிலர், இதுதன்னை - நித்யம், நிரவயவம், விபு, அப்ரத்யக்ஷ மென்றார்கள். (ருஎ). பூதாதியிலே பிறக்கையாலும், அஹங்காராதிக ளில்லாமையாலும், கண்ணுக்கு விஷயமாகையாலும், அவை காலுஞ் சேராது. (ருஅ). த்வகிந்த்ரியத்தாலே தோற்றுகையாலே, வாயு அப்ரத்யக்ஷ மென்கிறவதுவுஞ் சேராது. (ருஇ) தேஜஸ்ஸு-ஔஷ்ணாதிஹேதுத்தாலே பஹுவ்யம். (ருஅ). அதில் ஆதித்யாதி தேஜஸ்ஸு - ஸ்பரம், தீபாதி தேஜஸ்ஸு - அஸ்பரம். (ருக). தேஜஸ்ஸுக்கு நிறம்-சிவப்பு, ஸ்பர்சம்-ஔஷ்ண்யம். (ரூ0). ஜலத்துக்குநிறம் - வெளுப்பு, ஸ்பர்சம் - சைத்யம், ரஸம் - மாயுர்யம். (ரூக). பூமிக்கு - நிறமும், ரஸமும், பஹுவ்யம். (ரூஉ). ஸ்பர்சம் - இதுக்கும், வாயுவுக்கும், அதுஷ்ணாநுஷ்ணம். (ரூகூ). இப்படி அசித்து மூன்றுபடிப் பட்டிருக்கும். (ரூச).

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

தத்வத்ரயம்.

ஈச்வர ப்ரகரணம் ॥ க ॥

ஈச்வரன் - அவிலக்ஷண ப்ரத்யநீகாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபனுய், ஜ்ஞாந சக்த்யாதி கல்யாணகுணமணமஹோததியனுய், ஸகலஜகத் ஸர்க்க ஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய், (ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்தீ ஜ்ஞாநீ) - என்கிற † சதுர்விதபுருஷார்களுக்கு சரண்யனுய், சர்மார்த்தகாம மோக்ஷாக்ய சதுர்வித்யமலப்ரதனுய், விலக்ஷண விரோதிநிரஸநனுய், லக்ஷ்மீ ஹேதி நீளா நாயகனுயிருக்கும். (க) அவிலக்ஷணப்ரத்யநீகனுகையாவது - தமஸ்ஸுக்குத் தேஜஸ்ஸு போலேயும், ஸர்ப்பத்துக்கு மருடனைப்போலேயும், விகாராதிதோஷங்களுக்கு ப்ரதிபடனுயிருக்கை. (உ). அநந்தனுகையாவது-நித்யனுய், சேதநாசேதநங்களுக்கு வ்யாபகனுய், அந்தர்யாமியாய் இருக்கை. (ஊ). அந்தர்யாமியானுல் தோஷங்கள் வாராதோவென்னில், (ச). சரீரபூதங்களான ஜீவாத்மாவுக்கு வாராதாப்போலே, நித்யசேதநாசேதநதோ

† சதுர்விப புருஷார்களுக்காச்ரயணீயனுய் - என்றும் பாடாந்தரம்.

http://acharya.org

ஷமும் ஈஸ்வரனுக்கு வாராது. (நி). ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனுகையாவது-ஆநந்தரூப ஜ்ஞாநனுயிருக்கை. (சு). அதாவது-கட்டடங்க அறுகூலமாய், ப்ரகாஸமுமாயிருக்கை. (எ). இவனுடைய ஜ்ஞாந ஸக்த்யாதி கல்யாணகுணங்கள் - நித்யங்களாய், நிஸ்ஸீமங்களாய், நிஸ்ஸங்க்யேயங்களாய், நிருபாயிகங்களாய், நிர்தோஷங்களாய், ஸமாநாயிகரஹிதங்களாயிருக்கும். (அ). இவற்றில் வாத்ஸல்யாதிகளுக்குவிஷயம்-அதுகூலர்; ஸௌர்யாதிகளுக்குவிஷயம்-ப்ரதிகூலர்; இவற்றுக்குக் காரணமான ஜ்ஞாந ஸக்த்யாதிகளுக்கு-எல்லாரும் விஷயம். (கூ). ஜ்ஞாநம்-அஜ்ஞர்க்கு; ஸக்தி-அஸக்தர்க்கு; க்ஷமை-ஸாபராதர்க்கு; க்ருபை-துர்விகளுக்கு; வாத்ஸல்யம்-ஸதோஷர்க்கு; ஸீலம்-மந்தர்க்கு; ஆர்ஜவம்-குடிலர்க்கு; ஸௌஹார்தம்-துஷ்ட ஹ்ருதயர்க்கு; மார்தவம்-விஸ்லேஷ ஹீருக்களுக்கு; ஸௌலப்யம்-காண ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு; இப்படியெங்கும் கண்டுகொள்வது. (கஎ). இப்படி, ஈஸ்வரன்-கல்யாணகுணங்களோடே கூடியிருக்கையாலே, பிறர் நோவுகண்டால் 'ஐயோ' வென்றிரங்கி, அவர்களுக்கெப்போதுமொக்க நன்மையைச் சிந்தித்து, தனக்கேயாயிருத்தல், தனக்கும் பிறர்க்கும் பொதுவாயிருத்தல் செய்யாதே, நிலா, தென்றல், சந்தநம், தண்ணீர்போலே பிறர்க்கேயாய், தன்னே ஆஸ்ரயித்தவர்கள்பக்கல் ஜந்ம ஜ்ஞாந க்ருத்தங்களாலுண்டான நிகர்ஷம் பாராதே, தாங்களும் பிறரும் தஞ்சமல்லாதபோது தான் தஞ்சமாய், ஸாக்ஷாத்புத்ரனேயும், வைஷ்ணவ புத்ரர்களேயும் மீட்டுக்கொண்டு வந்தாற்போலே அரியனசெய்தும், அவர்கள் அபசாரங்களைத் தலைக்கட்டியும், அவர்களுக்கு யீருவபதும்போலே பண்டில்லாதவற்றையும் உண்டாக்கியும், தந்தாம் ஸ்வம் தாந்தாம் விநியோகம் கொண்டாற்போலேயிருக்கத் தன்னேயும் தன்னுடைமையையும் வழங்கி, அவர்கள் கார்யந் தலைக்கட்டினால் தான் க்ருதக்ருத்யனுய், தான் செய்தநன்மைகளொன்றையும் நினையாதே அவர்கள் செய்த ஸுக்ருத லவத்தையே நினைத்து, அநாதிகாலம் வாஸிதங்களான ரஸங்களே மறக்கும்படி எல்லா உபாயிலும் இனியனுய், ஹார்யாபுத்ரர்கள் குற்றங்களைக் காணக்கண்ணிட்டிருக்கும் புருஷனைப்போலே அவர்கள் குற்றங்களைத் திருவுள்ளத்தால் நினையாதே, குற்றங்களைப் பெரியபிராட்டியார் காட்டினாலும் அவளோடே மறுதலித்துத் தின்னியனுய் நின்று ரக்ஷித்து, காமிநியுடைய அழுக்குகக்கும் காமுகனைப்போலே, அவர்கள் தோஷங்களை ஹோமியமாகக்கொண்டு, அவர்கள்பக்கல் கரணத்ரயத்தாலும் செவ்வியனுய், பிரிந்தால் - அவர்கள் வ்யஸநம் குளப்படி யென்னும்படி தானீடுபட்டு, அவர்களுக்குப் பங்காகத் தன்னைத் தாழவிட்டு, அவர்களுக்குக் கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி எளியனுய், அன்றீன்ற கன்றுக்குத் தாயிரங்கி முன்னின்ற கன்றையும், புல்லிட வந்தவர்களையும் கொம்பிலும் குளம்பிலும் எற்குமாபோலே பெரியபிராட்டியாரையும், ஸகிகளையும் விட்டு ஸ்நேஹித்துக்கொண்டு போரும். (கக). இவனே - ஸகல ஜகத்துக்கும் காரணம்தன். (கஉ). சிலர் பரமாணுவைக் காரணமென்றார்கள். (கஊ). பரமாணுவில் - ப்ரமாணமில்லாமையாலும், ஸ்ருதிவிரோதத்தாலும் அது சேராது. (கசு). காபிலர் - ப்ரயாகம் காரணமென்றார்கள். (கஎ). ப்ரயாகம்-அசேதநமாகையாலும், ஈஸ்வரன்-அயிஷ்டியாதபோது பரிணமிக்க மாட்டாமையா

http://acharya.org

லும், ஸ்ருஷ்டி - ஸம்ஹார வ்யவஸ்தையும் கூடாமையாலும், அதுவுஞ்சேராது. (கசு) சேதநனும் காரணமாகமாட்டான். (கள). கர்ம பரதந்த்ரனுமாய், துர்விபுமாயிருக்கையாலே. (கஅ). ஆகையால், ஈஸ்வரன்தானே ஜகத்துக்குக் காரணம். (கசு). இவன் காரணமாகிறது - அவித்யா கர்ம பரிணாமாதிகளால் அன்றிக்கே, ஸ்வேச்சையாலே. (உ0). ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே - செய்கையாலே இதுதான் வருத்தமற்றிருக்கும். (உக). இதுக்கு ப்ரயோஜநம் கேவல லீலை. (உஉ). ஆனால் ஸம்ஹாரத்தில் லீலை கொலையாதோ வென்னில், (உங). ஸம்ஹாரந்தானும் லீலையாகையாலே கொலையாது. (உச) இவன் தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்கையாலே உபாதாநகமுமாயிருக்கும். (உஞ). ஆனால் நிர்விகாரனென்னும்படி யென்னென்னில். (உசு). ஸ்வரூபத்துக்கு விகாரமில்லாமையாலே நிர்விகாரனென்னக் குறையில்லை. (உள). ஆனால் பரிணமம் உண்டாம்படி யென்னென்னில், (உஅ). விசிஷ்டவிமோஷணஸஹகாரகமாக. (உசு). ஒரு பிலத்திக்குண்டான ஸ்வபாவம் - ஸர்வ ஶக்திக்குக் கூடாதொழியாதிறே. (ஙo). ஈஸ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது - அசித்தைப் பரிணமிப்பிக்கையும், சேதநர்க்கு ஶரீரேந்த்ரியங்களைக் கொடுத்து ஜ்ஞாந விகாஸத்தைப் பண்ணுகையும். (ஙக) ஸ்திதிப்பிக்கையாவது - ஸ்ருஷ்டமான வஸ்துக்களிலே பயிருக்கு நீர்நிலைபோலே, அநுகூலமாக ப்ரவேசித்து நின்று ஸர்வரக்ஷகனையும் பண்ணுகை. (ஙஉ). ஸம்ஹரிக்கையாவது - அவிதேயனான புத்ரனைப் பிதா விலங்கிட்டு வைக்குமாபோலே, விஷயாந்தரங்களிலே கைவளருகிற காரணங்களைக் கொலைத்திட்டுவைக்கை. (ஙங). இம்மூன்றுந் தனித்தனியே காலுப்ராகாரமாயிருக்கும். (ஙச). ஸ்ருஷ்டியில்-ப்ரம்ஹாவுக்கும், ப்ராஜாபதிகளுக்கும், காலத்துக்கும், ஸகல ஜந்துக்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய் ரஜோமூலத்தோடேகூட ஸ்ருஷ்டிக்கும். (ஙஞ) ஸ்திதியில் விஷ்ணுவாதிரூபேண அவதரித்து, மன்வாதிமுகேந ஶாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்து, நல்வழிகாட்டி, காலத்துக்கும், ஸகல ஜந்துக்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய் ஸத்வமூலத்தோடேகூட ஸ்திதிப்பிக்கும். (ஙசு). ஸம்ஹாரத்தில் - ருத்ரனுக்கும், அமர்யந்தகாதிகளுக்கும், காலத்துக்கும், ஸகலஜந்துக்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய் தமோமூலத்தோடேகூட ஸம்ஹரிக்கும். (ஙள). சிலரை ஸுகிகளாகவும், சிலரை துர்விகளாகவும் ஸ்ருஷ்டித்தால் ஈஸ்வரனுக்கு வைஷம்ய நைர்க்ருண்யங்கள் வாராதோ என்னில், (ஙஅ). கர்ம மடியாகச் செய்கையாலும், மன்றின்ற ப்ரஜையை நாக்கிலே குறியிட்டு அஞ்சப்பண்ணும் மாதாவைப்போலே ஹிதபரனுப்ச் செய்கையாலும் வாராது. (ஙசு). இவன்தான் (முந்நீர்ஞாலம் படைத்த வெம்முகில்வண்ணன்) என்கிறபடியே ஸஹகாரஹனையக்கொண்டு, ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப்பண்ணும். (சo). விசாரஹந்தான்-ஸ்வரூபமூலங்களிலுங்காட்டில் அத்யந்தாஹிதமாய், ஸ்வாதந்ரூபமாய், நித்யமாய், ஏகரூபமாய், ஸுகீயஸைத்வாத்மகமாய், சேதந தேஹம்போலே ஜ்ஞாநமயமான ஸ்வரூபத்தை மறைக்கையன்றிக்கே, மாணிக்கச்செப்பிலே பொன்னே யிட்டுவைத்தாற்போலேயிருக்க, பொன்னுருவான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்துக்கு ப்ராகாரமாய், நிரவயிகதேஜோரூபமாய், ஸௌகுமார்யாதி கல்யாணகுணமணிநியாய், யோகித்யேயமாய், ஸகலஜநமோ

http://acharya.org

நாகமாய், ஸமஸ்தலோகவைராக்ஷ்யஜநகமாய், நித்யமுக்தாதுஸாரூப்யமாய், * வாசத்தடம்போலே கைலதாபஹரமாய், அநந்தாவதாரகர்ப்பமாய், ஸர்வ ரக்ஷகமாய், ஸர்வாபாஸ்ரயமாய், அஸ்த்ரஹேதிஷணஹேதிமாயிருக்கும். (சக). ஈஸ்வரஸ்வரூபந்தான் - பாத்வம், வ்யூஹம், விபவம், அந்தர்யா மித்வம், அர்ச்சாவதாரம் என்றஞ்சு ப்ரகாரத்தோடே கூடி யிருக்கும். (சஉ). அவற்றில் பாத்வமாவது - அகாலகால்யமான * கலமந்த மில்லதோர் நாட் டிலே நித்யமுக்தர்க்கு ஸேவ்யனாய்க்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் இரு ப்பு. (சஊ). வ்யூஹமாவது - ஸ்ருஷ்டி ஸ்யிதி ஸம்ஹாரார்த்தமாகவும், ஸம் ஸாரி ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகவும், உபாஸகாதபீரஹாரார்த்தமாகவும், ஸங்கர்ஷண-ப்ரத்யும்ந - அநிருத்தரூபேண நிற்கும்நிலை. (சச). பரத்வத்தில் - ஜ்ஞாநாதிக ளாறும் பூர்ணமாயிருக்கும்; வ்யூஹத்தில் - இவ்விரண்டு மாணம் ப்ரகடமா யிருக்கும். (சஎ). ஸங்கர்ஷணர் - ஜ்ஞாந பலங்களிரண்டோடும் கூடி, ஜீவதத்வத்தை அயிஷ்டித்து, அத்தை ப்ரக்ருதியில் நின்றும் விவேகித்து, ப்ரத்யும்நாவஸ்தையையும் ஹரித்து, ஸாஸ்த்ர ப்ரவர்த்தநத்தையும், ஜகத் ஸம்ஹாரத்தையும் பண்ணக்கடவராயிருப்பர். (சஅ). ப்ரத்யும்நர் - ஐஸ்வர்ய வீர்யங்களிரண்டோடும் கூடி, மநஸ்தத்வத்தை அயிஷ்டித்து, பர் மோபதேசத்தையும், மநுசதுஷ்டயம் தொடக்கமான ஸ்ம்ருத்யவர்ம ஸ்ருஷ்ட் டியையும் பண்ணக்கடவராயிருப்பர். (சஎ). அநிருத்தர் - ஸக்தி தேஜஸ் ஸுக்க ளிரண்டோடுங்கூடி, ரக்ஷணத்துக்கும், ஜ்ஞாநப்ரயோநத்துக்கும், காலஸ்ருஷ்டிக்கும், மிஸ்ரஸ்ருஷ்டிக்கும் கடவராயிருப்பர். (சஅ). விபவம்-அநந்தமாய், மௌண முக்யஹேதித்தாலே ஹேதித்திருக்கும். (சகூ). மநுஷ்ய த்வம், திர்யக்த்வம்போலே மௌணத்வமும் இச்சையாலே வந்தது; ஸ்வ ரூபேண அன்று. (ஞ0). அதில் அப்ராக்ருத விக்ரஹங்களுமாய், அஜஹத் ஸ்வபாவவிபவங்களுமாய், தீபாக்நிப்பக்ந ப்ரதீபம்போலேயிருக்கக்கடவதான முக்ய ப்ராப்தர்பாவங்களெல்லாம் முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸ்யங்களா யிருக்கும். (ஞக). வியூ, பிவ, பாவக, வ்யாஸ, ஜாமதக்ந்யார்ஜுந, வித்தேஸா தீகளாகிற மௌண ப்ராப்தர்பாவங்களெல்லாம் அஹங்காரயுக்த ஜீவர்களை அயிஷ்டித்து நிற்கையாலே முமுக்ஷுக்களுக்கு அநுபாஸ்யங்கள். (ஞஉ). நித்யோதித ஸாக்ஷாத்ஸாதிதாதிஹேதுமும், ஜாதீரத் ஸம்ஜ்ஞாதியான சாதுராத் ம்யமும், கேஸவாதி மூர்த்யந்தரமும், ஷட்த்ரிம்ஸத் ஹேதிலிங்கமான பதிம நாராதிவிதவமும், உபேந்த்ர, த்ரிவிக்ரம, ஹயக்ரீவ, நரநா ராயண, ஹரி, க்ருஷ்ண, மத்ஸ்ய, கூர்ம, வராஹாதியவதார விபேஷங்களும் அவற்றினுடைய ஹாஜாயுப வர்ண க்ருத்ய ஸ்யாநாதி ஹேதிக்களும், நாரவ யரங்களுமாய், மாஹாத்ம்யதமங்களுமாய் இருக்கையாலே சொல்லுகிறிலோம். (ஞங). அவதாரங்களுக்கு ஹேது இச்சை. (ஞச). வலம் ஸாபரித்ரா ணாதி த்ரயம். (ஞந) பல ப்ரமாணங்களிலும் ஸ்ருதி ஸாபாதிகளாலே பிறந் தானென்கையாலே, அவதாரங்களுக்கு ஹேது, கர்மமாகவேண்டாவோவெ ன்னில், (ஞசு.) அவைதன்னிலே ஸாபம் வ்யாஜம்; அவதாரம் ஐச்சிகமெ ன்று பரிஹரித்தது. (ஞஎ.) அந்தர்யாமித்வமாவது-அந்தர்ப்ரவிஸ்ய நியந்தா வாயிருக்கை. (ஞஅ.) ஸ்வர்க நரகப்ரவேஸாதி ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸகல

http://acharya.org

சேதநர்களுக்கும் தஞ்சமாய், அவர்களை விடாதே நிற்கிற நிலைக்குமேலே ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மீ ஸமானமான திருமேனியோடே கூடிக்கொண்டு, அவர்களுக்கு நீயேயனு கைக்காகவும், அவர்களை ரக்ஷிக்கைக்காகவும், வாத்ஸல்யத்தனுய்க்கொண்டு ஹ்ருதய கமலத்திலே எழுந்தருளியிருக்கு மிருப்பு. (நிகூ.) அர்ச்சாவதாரமாவது - (தமருகந்ததெவ்வுருவமவ்வுருவம்) என்கிறபடியே சேதநர்க்கலிமதமான தீரவ்யங்களிலே விலக்ஷணவிபோகங்களைப் போலன்றிக்கே, தேச காலாயோகாரி நியமமில்லாதபடி ஸந்நிதிபண்ணி, அபராதங்களைக் காணக்கண்ணிட்டு, அர்ச்சகபாதந்த்ரமான ஸமஸ்த வ்யாபாரங்களையும் உடையனுய்க்கொண்டு, கோயில்களிலும், திருவஹீந்த்ரபுரங்களிலும் எழுந்தருளி நிற்கும் நிலை. (கூ0). ருசி ஜநகத்வமும், அபோஷணலோக ஸாரண்யத்வமும், அநுஜீவ்யத்வமும், எல்லாம் அர்ச்சாவதாரத்திலே பரிபூர்ணம். (கூக). ஸ்வஸ்வாமிபாவத்தை மாறுடிக்கொண்டு அஞ்ஞரைப்போலேயும், அஸக்தரைப்போலேயும், அஸ்வதந்த்ரரைப்போலேயும் இருக்கச்செய்தேயும், அபாரகாருண்ய பரவஸனுய்க்கொண்டு ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் கொடுத்தருளும். (கூஉ).

(ஆக மொத்த ஸூத்ரம் - உ0உ).

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஸரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்.

தத்வத்ரயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

அர்ச்சபஞ்சகம். †

ஸம்ஸாரியான சேதநனுக்குத் தத்வஜ்ஞாநம் பிறந்து உஜ்ஜீவிக்கும் போது, அர்ச்சபஞ்சக ஜ்ஞாநம் உண்டாகவேணும். அர்ச்சபஞ்சகஜ்ஞாநமாவது- ஸ்வஸ்வரூப, (க) பரஸ்வரூப, (உ) புருஷார்த்தஸ்வரூப, (கூ) உபாயஸ்வரூப, (ச) விரோதிஸ்வரூபங்களை, (ஞ) உள்ளபடி அறிகை. இவற்றில் ஒவ்வொருவிஷயந்தான் - அஞ்சுபடிப்பட்டிருக்கும்.

(க). ஸ்வஸ்வரூப மென்கிறது - ஆத்மஸ்வரூபத்தை. ஆத்மஸ்வரூபந்தான் - நித்யர், முக்தர், பத்தர், கேவலர், முமுக்ஷுக்களென்றைந்து.

(உ). ‡ பரஸ்வரூபமென்கிறது-ஈச்வரஸ்வரூபத்தை. ஈச்வரஸ்வரூபந்தான் - பரத்வம், வ்யூஹம், விபவம், அந்தர்யாமித்வம், அர்ச்சாவதாரமென்றைந்து.

---

† திருமந்த்ரத்திற்சொல்லுகிற அர்த்தபஞ்சக ஸ்வரூபத்தையும் விசதமாக்குகிறது - இந்தரஹஸ்யம்.

‡ ‘விபவாதாரமேவைதத்ஸ்யாத் வ்யூஹாதேஷ்வந்தராத்மநி । ஸ்வரூபே பரமே வ்யூஹே விபவே நியதாவதி ॥ அந்தர்யாமிணி தத்தேஷு ஸ்யாத் ஸ்யாத் ஸ்வாதந்த்ர்யதோ ஹரேஃ’ என்கிற விஷ்வக்ஸேந ஸம்ஹிதாவசநத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி - பரஸ்வரூப மித்யாதி - அருளிச்செய்கிறார். விபவாவதாரம் - இரண்டுவிதம். ஸாக்ஷாத்கார ஹேதுவென்றும், ஸாக்ஷாத்கார ஹேதுவென்றும். ஸாக்ஷாத்கார ஹேதுக்கள் - சித்ஸ்யதஸ்தோத்ரியதாரா

http://acharya.org

(ரூ). புருஷார்த்தஸ்வரூப மென்கிறது-புருஷனாலே அர்த்திக்கப்படுமது புருஷார்த்தம். அந்தப் புருஷார்த்தந்தான் - தர்ம, அர்த்த, காம, ஆத்மாநுபவ, ஸமவேதாநுபவமென்றைந்து.

(ச). உபாயஸ்வரூபமென்கிறது - கர்ம, ஜ்ஞாந, ஭க்தி, ப்ரபத்தி, ஆசார்யாபிமாநமென்றைந்து.

(ரு). விரோதிஸ்வரூப மென்கிறது - ஸ்வரூபவிரோதி, பரத்வவிரோதி, புருஷார்த்தவிரோதி, உபாயவிரோதி, ப்ராப்திவிரோதியென்றைந்து.

(க). [க.] இவற்றில், நித்யராவார்-ஒருநாளும் ஸம்ஸார ஸம்ஸ்பர்சமாகிற அவத்யமின்றிக்கே நிரவத்யராய், ஸமவேதாநுபவாநுகூல்யைகஸ்வரூபராய், (வானிளவரசு வைகுந்தக்குட்டன் வாசுதேவன்) என்கிற ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனுக்கு (விண்ணுட்டவர் மூதுவர்) என்கிறபடியே பட்டங்கட்டுகைக் குரியராம்படி மூப்பான மந்த்ரிகளாய், † ஸ்ரீவரநிதோ தாத் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணவும் ஶக்தராய், பரம்பூஹாதி ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் தொடர்ந் தடிமைசெய்யக்கடவராய் கோயில்கொள் தெய்வங்களான ஸேநைமுதலியார் தொடக்கமான அமரர்கள்.

ங்கள், ஸ்வரூபமாவது - ஆவேஶாவதாரம். இவைதான் ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தமென்றும், ஶக்த்யாவேஶ மென்றும் த்ரிவிதமாயிருக்கும். ஸ்வரூபாவேஶமாவது - பரஶுராம கிருஷ்ண த்வைபாயநாதிகளான வேததரருடைய ஶரீரங்களிலே தன்னுடைய அஸாதாரண விக்ரஹத்தோடே ஆவேஶித்தருளிற்றிகை. ஶக்த்யாவேஶமாவது - கார்யகாலத்திலே வியாபாரவாதிகளான வேததரர்பக்கலிலே ஶக்திமாத்ரத்தாலே ஸ்புரித்தருளிற்றிகை. அர்சாவதாரமும் - விக்ரஹாவதாராகரர்ஹாவமாயிருந்தபோதிலும் த்ரவ்யகாலத்தில் வ்யக்தவிஶேஷமாகத் தோற்றுகையாலும், வசநவைலக்ஷண்யத்தாலும் அர்சாவதாரத்தை விஶேஷமாக அருளிச்செய்தாரித்தனை. (ஹதஸ்தவ) கிஞ்சாஸ்ய தேவாவதீயம் யதா ஹ்யாவகாஹதே' என்று ஸாஹஸ்ரீ மஹாஸம்ஹிதை.

† இத்தால் - ஸ்தோத்ரரத்நஶ்லோகத்தில் (உக - சக) வது ஸ்லோகங்களிற் சொன்னவை நிரஸ்தமாயிற்று. சேதநர்களுக்கு ஜகத்வ்யாபாரமில்லை என்றது - ஸதேவேத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற ஜகத்காரணத்வம் இல்லையென்றபடியிறே. ஸூக்ஷ்மாதிகள் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹார க்ரமங்களோ உபதேஶ க்ரமத்தாலே பெற்று அவற்றைப்பண்ண ஶக்தரானபின்பு கர்தவ்ய ப்ரயோஜகராய் சேஷ்டியிக்குமவர்கள், அவனுடைய நியோகத்தால் அவற்றைச்செய்ய ஶக்தரென்னுமிடஞ் சொல்லவேண்டாவிறே. 'விஷ்ணுஜ்ஞே' என்று விஷ்வக்ஸேநருக்கு ஸ்ரஷ்ட்ருத்வம் கண்டோக்தம். 'ஶ்ரீமதிவிஷ்வக்ஸேநஸமாதெரயும்' என்று ஸ்ரீவைகுண்ட ஸ்தவத்தில் ஸ்தோத்ரகாரரருளிச்செய்தாராகையாலே இதற்கு விபரீதமானவை உதாஹரணவிரோதம்போலே த்யாஜ்யமாமித்தனை. ஆக ஸூக்ஷ்மாதிகளுடைய ஏகதேஶஸ்ருஷ்ட்ருத்வாதிஶக்தி ஈஶ்வராதீநையாகிறுப்போலே நித்யமுக்தருடைய ஸகலஜகத் ஸ்ருஷ்ட்யாதிஶக்தியும் ஈஶ்வராதீநை என்றபடி. ஆகையால் நித்யமுக்தர்களுக்கு ஸ்ருஷ்ட்யாதியில் ஶக்தியுண்டென்னுமிடமுபபந்நம். 'ஜகத்ஸ்ருட்யாதி ப்ராப்தியில்லாமைபோக்கி ஶக்தியில்லாமையாலே தவறிறு

http://acharya.org

[உ.] முக்தராவார்-† ஹேயத்ப்ரஸாதத்தாலே ப்ரக்ருதி ஸம்ஸர்க்கத்தால் வந்த க்லேசமலங்களெல்லாம் கழித்து, ஹேயத்ஸ்வரூப ரூப குண விஹவங்களை அநுஹவித்து, அவ்வநுஹவஜநிதப்ரீதி உள்ளடங்கர்மையாலே வாயாராப் புகழ்ந்து, * மீட்சியின்றி வைகுந்தமாகரத்திலே களித்தாகுங்கிக்கிற முநிவர்கள்.

[ரு.] ஸத்யராவார்-பாஞ்சஹௌதிகமாய், அநித்யமாய், ஸுவஸ்துவாது ஹேயபரிகரமாய், ஆத்மவிரோதிலேஷத்தில் ஏர்ஸ்வ ஸ்பர்ஸயோக்ய மில்லாத படி அஸுத்தபாஸ்பதமாய், அஜ்ஞாந அந்யதாஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாநஜநகமான ஸ்வதேஹமே ஆத்மாவாகவும், ஸுவிஷயாதஹேயஜநிதமான ஸ்வதேஹ போஷணமே புருஷார்த்தமாகவும், ஸுவிஷயாதஹேயத்துக் குறுப்பாக வர்ணாச்ரமதர்மங்களே அழியமாறியும், அஸேவ்யஸேவைபண்ணியும், ஹேய தஹிம்ஸைபண்ணியும், பரஸ்வ பரஸ்த்ரவ்யாபஹாரம்பண்ணியும், ஸம்ஸார வர்த்தகராய், ஹேயவிமுகராள சேதநர்.

[ஸ.] கேவலஞானான்-தனியிடத்திலே மிகவும் ஸுஸ்தபாஸைகளாலே கலிவுபட்டவன், ஹேயாஹேய விவேகம்பண்ணமாட்டாதே தன்னுடம்பைத்தானேஜீவித்து ‡ ப்ரஸங்ஞமாபோலே ஸம்ஸார ஸுவாதீநியாலே தப்தனானவன், ஸம்ஸாரஸுவே நிவ்ருத்திக்கு உறுப்பாக ஸாஸ்த்ரஜந்ய ஜ்ஞாநத்தாலே ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம்பண்ணி, ப்ரக்ருதி - ஸுவாரீரயமாய், ஹேயப ரார்த்தஸமுதாயமாய் இருக்கிற ஆகாரத்தையும், ஆத்மா - ப்ரக்ருதேஸ் பாஞ்ஞ் பஞ்சவிம்சகனுய், ஸ்வயம்ப்ரகாசனுய், ஸ்வதஸ்ஸுவியாய், நித்யனுய், அப்ராக்ருதனுய் இருக்கிற ஆகாரத்தையும் அநுஸந்தித்து, முன்பு தான்பட்ட ஸுஸ்வத்தின் வாசத்தாலே இவ்வல்பாஸத்திலே கால்தாழ்ந்து (* உணர்முழுகலமான பரமாத்ம விவேகம் பண்ணமாட்டாதே, * அமுதவெள்ளத்தாணுஞ்சிறப்புவிட்டு,) அவ்வாத்மப்ராப்திக்கு ஸாயநமான ஜ்ஞாநயோகத்திலே நிஷ்ட

ரல்' என்று ஸ்தோத்ரரத்நத்தில் (உ0) வது ஸ்லோகத்தில் ஆச்சான்பிள்ளை, 'தெஹிகாய ஸுஸ்தி யதீந்த்ரமதாப்ஜபாநவே' என்று நாராயணபுராணத்தர்மத ஹரி ஹர அக்ஷிஸம்யோகயத்தில் நாரத ஸநகாதிகளுக்குறித்து ஸுக்தர்களுடைய ஆசாரங்களைச் சொல்லு இடவளவில் ஸர்வேஸ்வரன்தானே சொல்லுகிறே. அவ்யத்ரவிஸ்தரம்.

† (ஹேயத்ப்ரஸாதத்தாலே) என்றது - ஸஹஜாதஜ்மஸாத்யமான கர்மஜ்ஞாநங்களாலே பிறந்த தைலயாராவதிலிங்க ஸ்ம்ருதிஸந்தாநரூப ஹேயநிவர்தகமாகவும் ஹேயத்ப்ரஸாதத்தாலேயாதல், நிர்ஹேதுக ஹேயத்க்ருபையாலே உபாயாந்தர விஷயத்தில் பிறந்த உபேக்ஷாத்வாதி ஸுத்யுமூலமாகவும் ப்ரபத்யுமூலமான ஹேயத்ப்ரஸாதத்தாலே யாதலென்றபடி. இவ்வர்த்தம் தத்வத்ரய வ்யாக்யாநத்தில் (க - ப்ர - சச - ஸூத்) ஸ்பஷ்டம்.

‡ ஹேஜித்து (பா).

http://acharya.org

னுய், யோமஹலமான † ஆத்மாதுஹவமாத்ரத்தையே புருஷார்த்தமாக அநுஸ
வித்து, பின்பு ஸம்ஸாரஸம்ஸ்பர்சமும், ஸுகவத்ப்ராப்தியும் அற்று, யாவதாத் மாஹாவி அஸுரீரியாய்க்கொண்டு திரிவானொருவன்.

† இத்தகைவல்யாயிகாரிக்கு பரமாத்மாதுஹவ வைபவயுக்த கேவலப்ரக்ருதிவிதிர் முக்த ஜீவாத்மாநுபவத்தையே நித்யபுருஷார்த்தமாகச் சொல்லுமது - ‘உஹயெ வித்தி வரிவஸ்யம் ஸுஹோவாஸஹே’ இத்யாதி வேதாந்தஸாராதி ஸ்ரீஸூக்திக ளோடே விரோதியாதோ வென்னில் - விரோதியாது. இந்த ஆத்மாநுபவ காமனான கைவல்யாயிகாரிக்கு முக்யஹலம் - ஆத்மாநுபவமே யாகையாலே. இவன் - கேவல காமா திப்ராண்யுக்தி நிர்த்திஷ்ட ஜீவாத்மஸ்வரூப பர்யந்தமான சிதசித்வஸ்துக்களின் ப்ருஹ்ம த்ருஷ்டியாலே யாதல், ஸ்வரூபேணவாத லுபாவிக்கிற ப்ரதிகாலம்வஹ னன்றிலே. ப்ர தீகாலம்வஹனுக்கு - அர்சிராதித்யாதிகளில்லை யென்று ‘ஸுஸொவஹிஷ்நிகமத்யஹி யாதாது’ ‘ஸவ்ய தீகாஸுவஹாக்யதீதி’ இத்யாதிஸூத்ரங்களிற் சொல்லப்பட்டது. ஹை யாலிவ்விடத்திற் சொல்லுறெவயிகாரி - ப்ரதிகாலம்வஹாயிகாரிஹிக்ஷன். இவன் - ப்ரக்ரு திவியுக்தப்ருஹ்மாத்மக ஸ்வாத்மோபாஸக நிஷ்0னுகையாலே ‘தயஸ்ரா யஸ்ரோவாஸ தெதஷெவஹவதி’ (ஸுதபத ப்ரா - க0 - காண்ட. கூ-ப்ரபா. நு - அத்யா. சு - ப்ராஹ்ம. உ0 - பஞ்) என்கிறபடியே - ப்ரஹ்மாத்மக ஸ்வாத்மாநுபவ மாத்ரமேஷவமாகக்கடவது. இது தன்னை ‘ஆத்மாநுபவமாத்ரத்தையே’ இத்யாதி தந்தரேண வருளிச்செய்தார். வெதாஹவாரத்தில், ‘உஹயெவிஹி வரிவஸ்யம் ஸுஹோவாஸஹே உவஹெதெத. ஹாந்மஸுரீகஸ்வ ஹுகெவத. ஸ ஹாசகஸ்ஹாதாகதிதெ’ என்று ‘கைவல்யாயிகாரியான பஞ்சாம் நிவித்யாநிஷ்0னும், பரப்ரஹ்மோபாஸநிஷ்0னும் உவஹெஹத்தாலே பரிபூர்ண மான ப்ரஹ்மத்தை உபாவிக்கிறார்கள்’ என்று அருளிச்செய் திருக்கையாலே வாஸு ஹோவாஸநிஷ்0னைக்காட்டிலும், பஞ்சாக்நிவித்யா நிஷ்0ன் வேறுபட்டவன் என்று விதியிக்கையாலும், இவரிருவர்க்கு மர்சிராதிகதியை ‘கதிஸாமான்யஹோவாவீதர க், ஸாதாரணயகுகீயாஸ்ரய ஹாகதிஸாமான்யாளயத்தி’ என்று சொல்லு கையாலும், ‘கவிஸாதிகாநதிகாரம் தெஹாவவாத ஸயெவ...திஹாதிவேவு ஹவ்யா வீருஸாவிரோயாது’ என்று வெதாந்தத்தில் அர்சிராதீநியால் போனவனுக்கு அப் பொழுதே வ்ருஹ்யாவ்ருத்தியைச் சொல்லுகையால் ஸெயெவ்ருகயதிண்டலத்தில் ஸாதாரண ஹவம் ஸம்மதமாகையாலும், ‘யொநிகாரிரு தஸ்ரயதம் ஸ்ரீதஸஹொஷ்காரிணாம்’ என்கிற விஷ்ணுபுராண வசநத்துக்கு - ‘வ்ருகயதிண்டலத்துக்கும் - வைகுண்டாக்யதி வ்யதாமருத்துக்கும் மத்யத்தில் ‘ஸாதாரணஹவஸ்தாநம்’ என்று ஸஹஸ்ரநாம ஹாஷ்யத்தில் ஹட்டர் அர்த்தமருளிச் செய்திருக்கையாலும், வ்ருகயதிண்டலத்தி லாதாரணஹவம் கைவல்யதீகாரலாபனுக்கென்று அத்தலைக்க வ்யாக்யாநத்தில் எங்களாழ்வான் நிவர் ஹாந்தர மருளிச்செய்திருக்கையாலும், வ்ருகயதிண்டலத்துக்குள் ஆதாரணஹவங்கொள் ளில் - அதுக்கதிக வ்ருஹ்யஸங்கம்வரு மாகையாலும், ஈக்ஷித்ருஸெயிலு மாதாரணஹவ முண்டென்கிற வெதாந்தாயவ்யவஸ விரொயம்வரு மாகையாலும், மீதாஹாஷ்ய ஸ்ரீஹா ஷ்ய்ருஷிகளில் ‘நிஜாஹ’ என்கிற வஸுதிவிஜ்ர நிஷ்டனுக்கு நிர்ஜ்ருஷ்வ்ருகயதி லிதி

http://acharya.org

[இ-ள்.] மோக்ஷத்திலே இச்சை யுடையவர்களுக்கு † முமுக்ஷுக்களென்று பேராகக்கடவது. இதுதான் - முமுக்ஷுக்களாய், உபாஸகராயிருப்பாரும், முமுக்ஷுக்களாய், ப்ரபந்நராயிருப்பாருமாயிரண்டுபடிப்பட்டிருக்கும்.

---

† கைவல்யார்த்திக்கு, யத்கிஞ்சித் ஸாதநாநுஷ்டாநாதிகாரித்வம் யத்ந மத்யத்ர வுண்டான போதிலும் - வரிவகுண்டு ஸாதநாநுஷ்டாநாதிகாரித்வம் மில்லாமையாலே கைவல்யன் என்றும் ஸாதநாநுஷ்டாக்கள் என்றும் பிரித்தருளிச்செய்தார் என்றபடியும். மோக்ஷமென்ற ஸப்த விசேஷ்யமான ஸ்வரூபாநுபவம் த்யாஜ்யமாயிருக்க, அத்தை விடுகையில் விஷயமில்லாமையாலே வேறுசிலர் மோக்ஷம் ஸாதிக்கவேண்டாவென்று மில்லையாய் விட்டது.

http://acharya.org

(உ.) [க.] ஈஸ்வரவிஷயத்தில், பரத்வமாவது-பரமபதத்திலே (அவாக்யகாதரர்) என்றெழுந்தருளியிருக்கிற * ஆதியஞ்சோதி யுருவான பாவாஸுதேவர்.

[உ.] வ்யூஹமாவது-ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹார கர்த்தாக்களான ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்ந அநிருத்தர்கள்.

[ங.] விபவமாவது - ராமக்ருஷ்ணாதி யவதாரங்கள்.

[ச.] அந்தர்யாமித்வம் - இரண்டுபடிப்பட்டிருக்கும். அதாவது - (அடியேனுள்ளான்) என்றும், (என்னாவி) என்றும், (என்னுயிர்) என்றும், சொல்லுகிறபடியே ஆத்மாவுக்குள்ளும், (போதிற்கமலவன் னெஞ்சம்புகுந்து) என்றும், (அரவிந்தப்பாவையுந் தானுமகம்படி வந்துபுகுந்து) என்றும், (புந்தியிற்புகுந்து தன்பாலாதாம் பெருகலைத்தவழகன்) என்றும், (உள்ளுவாருள்ளிற்றெல்லாமுடனிருந்தறிதி) என்றும், சொல்லுகிறபடியே லக்ஷ்மீஸஹிதனாய், விலக்ஷணவிமர்தனாயுக்தனாய்க்கொண்டு, ஹ்ருத்யகமலத்துக்குள்ளே ஸகலப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளையும் ஸாவலோகநம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கு மிருப்பு.

[ஞ.] அர்சாவதாரமாவது - (தமருகந்த தெய்வமுருவ மவ்வுருவந்தானே தமருகந்த தெப்பேர்மற்றப்பேர்) என்கிறபடியே தனக்கென்ன ஒருநாவும், ஓர்பெயரும் இன்றிக்கே ஆஸ்ரிதருகந்தவடிவே வடிவாகவும், அவர்களிட்டபெயரே பெயராகவும், ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கச்செய்தே அஜ்ஞனைப்போலேயும், ஸர்வஶக்தனாயிருக்கச்செய்தே அஶக்தனைப்போலேயும், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருக்கச்செய்தே ஸாபேக்ஷனைப்போலேயும், ரக்ஷகனாயிருக்கச்செய்தே ரக்ஷ்யம்போலேயும், ஸ்வஸ்வாமிபாவத்தை மாறுடிக்கொண்டு கண்ணுக்குவிஷயமாம்படி ஸர்வஸுலபனாய்க்கொண்டு, கோயில்களிலும், மீருஹங்களிலும், தேஶகாலாவயவியின்றிக்கே எழுந்தருளியிருக்கும் நிலை.

(ஞ.) [க.] புருஷார்த்தங்களில், தர்மமாவது-ப்ராணிரக்ஷணத்துக் குறுப்பாகப்பண்ணும் வ்ருத்தி விஶேஷங்கள்.

[உ.] அர்த்தமாவது - வர்ணாஶ்ரமாதிரூபமாக தர்மாதர்மங்களை ஸங்கீர்ணஹித்து தேவதாவிஷயங்களிலும், பைத்ருகமான கர்மங்களிலும், ப்ராணிகள் விஷயமாகவும், உத்க்ருஷ்டமான தேஶகால பாத்ரங்களையறிந்து, தர்மவ்யவஸ்தாபநாயா வ்யயிக்கை.

[ங.] காமமாவது - (A) ஐஹலௌகிகமாயும், (B) பாரலௌகிகமாயும், த்விவிதமாயிருக்கும்.

---

* வாஸுதேவ ஶப்தம் - ஆதாகாரவ விஶேஷியான ஸம்ஸாரத்திலுடைய விஶேஷணத்திலே மாத்ரமிறே நிவர்த்திக்கிறதெனுள்ளது. ஆக வாஸுதேவஶப்தம்க்க லென்கிறது - ஸகலவித்ப்ராப்திகாமதயா ஸம்ஸார விமோசநத்தி லிச்சைபிறந்தவனே. ஸகலவித்ப்ராப்தி காமர்கள்தான் - உபாஸகர் என்றும் ப்ரபந்நர் என்றும் த்விவிதமா யிருக்கையாலே அத்தை அருளிச்செய்கிறார்—இதுதானித்யாதி.

http://acharya.org

(A) இஹலோகத்தில் காமமாவது - பித்ரு மாத்ரு ஸத்க்ருத ப்ராப்ய வஸ்த்ராதிக பரிபூர்ண புத்ர மித்ர களத்ர பஶு ஸ்ரீருஹ க்ஷேத்ர சந்தன குஸும தாம்பூலாதி பதார்த்தங்களில் ஸ்வீகாதி விஷயானுபவத்தால் வந்த ஸுக விஶேஷங்கள்.

(B) பரலோகத்தில் காமமாவது - இதில் விலக்ஷணமாய், தேஜோ ரூபமான ஸ்வர்காதி லோகங்களிலே சென்று, பஞ்சாஶத் யோஜன மோஹன மோஹன ஜராமரணாதிகள் இன்றிக்கே, ஆர்ஜித்த புண்யத்துக்கிடாக அம்ருதபானம்பண்ணி, அப்ஸரஸ்ஸுக்களோடே ஸ்வீகாதி விஷயானுபவம்பண்ணுகை.

[ச.] ஆத்மானுபவமாவது - ஶ்ரவணாதி ருக்தி மாத்ரமான கேவலாத்மானுபவ மாத்ரத்தையும் மோக்ஷமென்று சொல்லுவர்கள்.

[கு.] இனி, (ஈஶ்வரானுபவ ரூபமான) † பரமபுருஷார்த்த லக்ஷணமோக்ஷமாவது - ப்ராரப்தீய கர்மபோகமாய் அவாந்திய மதுஹாவ்யமான புண்யபாபங்கள் கழித்து, (அஸ்தி-ஜாயதே - பரிணமதே-விவர்த்ததே - அபக்ஷீய்யதே-விநஶ்யதி) என்கிறபடியே ஷட்பாவ விகாராஸ்பதமாய், தாபத்ரயாஸ்ப்ருஷ்டமாய், ஈஶ்வரத் ஸ்வரூபத்தை மறைப்பித்து, விபரீதஜ்ஞானத்தை ஜநிப்பிக்கக்கடவதாய், ஸம்ஸாரவர்த்தகமான ஸ்தூல ஶரீரத்தை உபேக்ஷையோடே போகட்டு, ஸுஷும்நா நாடியாலே ஶிரஸ்கபாலத்தை வேதித்துப் புறப்பட்டு, ஸூக்ஷ்ம ஶரீரத்தோடே * வானேறவழிபெற்று, * மன்னுங்கடுங்கதிரோன் மண்டலத்தினன்னடுவுளன்னதோரெல்லையினூடுபோய், ஸூக்ஷ்ம ஶரீரத்தையும் வாஸநாரேணுவையும் விரஜாஸ்நாநத்தாலேகழித்து, ஸகலதாபங்களுமாறும்படி அமாநவ கரஸ்பர்ஶமும் பெற்று, ஶுத்தஸத்வாத்மகமாய், பஞ்சோபநிஷன்மயமாய், ஜ்ஞாநாநந்தைகரஸமாய், ஸகலேதரானுபவைகபரிகரமாய், *ஒளிக்கொண்ட சோதியுமாய் இருக்கிற அப்ராக்ருத விமாநாதிரூடத்தைப்பெற்று, * முடியுடைவானவர் முறைமுறை யெதிர்கொள்ள, ரதிஶயாகர்ஷமயமான * திருமாமணி மண்டபத்தை ப்ராபித்து, லக்ஷ்மீஸஹிதனுய், பூமிநீளாநாயகனுய், விலக்ஷணவிமாநாரூடனுய், * குழுமித்தேவர் குழாங்கள் கைதொழச் சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே யெழுவதோருருவான ஶ்ரீவைகுண்ட நாதனை நித்யாநுபவம்பண்ணி, நித்யகிங்கரஸ்வபாவனுகை.

(ச.) [க.] உபாயங்களில், கர்ம யோகமாவது - யஜ்ஞ, தாந, தபோ, த்யாக, ஸந்த்யாவந்தந, பஞ்சமஹாயஜ்ஞ, அக்நிஹோத்ர, தீர்த்தயாத்ரா, புண்யக்ஷேத்ரவாஸ, க்ருச்ர, சாந்த்ராயண, புண்யதாநஸ்தாந, வ்ரத, சாதுர்மாஸ்ய, மஹாமூலாரண்ய, ஶாஸ்த்ராதீயாஸ, ஸமாராதந, ஜப, தர்ப்பணாதி கர்மாநுஷ்டாநத்தால் வந்த காயஶோஷணத்தாலே பாபநாஶம் பிறந்து, அத்தாலே இந்த்ரியதோஷத்தால் ப்ரஸரிக்கிற துர்மபூத ஜ்ஞாநத்துக்கு ஸ்வீகாதிகள் விஷயமல்லாமையாலே விஷயஸாபேக்ஷபிறந்து, * யம நியம ஆஸந ப்ராணாயாம ப்ரத்யாஹார தாரண ஸமாதிரூபமான அஷ்டாங்கயோக க்ரமத்தாலே யோகாதீயாஸகாலத்தளவும் ஜ்ஞாநத்துக்கு ஆத்மாவை விஷயமாக்குகை. இதுதான் ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ஸஹகாரியுமாய், ஐஶ்வர்யத்துக்குப்ரயோஜநமுமாயிருக்கும்.

† குண்டலிதவாக்யம் சிலதாளகோசங்களிலில்லை.

http://acharya.org

[ஃ] ஜ்ஞாநயோமமாவது-இப்படி யோமஜந்யமான ஜ்ஞாநத்துக்கு ஹேது ஸகலமும், ஆகித்யமண்டலம் தொடக்கமான ஸ்தூலவிக்ரஹங்களில் எழுந் தருளியிருக்கிற ஸர்வேச்வரனே விஷயமாக்கி, அவ்விஷயத்தன்னை சங்க சக்ர கதா தரமாய், பீதாம்பரயுக்தமாய், கிரீடாதி நாநாபரணதிவ்யாயுதங்களுங்கூடினதாய், லக்ஷ்மீஸஹிதமாகவும் அநுபவித்து, யோகாப்யாஸ கரமத்தாலே அநுபவகாலத்தைப் பெருக்கி, அநவரத பாவநாரூபமாக்குகை. இது தான் ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ஸஹகாரியுமாய், கைவல்ய மோக்ஷத்துக்கும் ப்ரயோகஸாயகமுமாய் இருக்கும்.

[கூ.] ஜ்ஞாநயோகமாவது-இப்படி தைலதாராவத்விச்சின்னஸ்ம்ருதிஸந்தாநரூபமான அநுபவம் ப்ரீதிரூபபர்யந்தமாகையும், அது தன்னை யறியப்பார்த்தால் ப்ராரப்தீய சரீரங்கழிகையும், ஸாத்ய ஸாதநங்களை யநுஸந்தித்து, அதினுடைய ஸங்கோச விகாஸமாம்படி பரிணமிப்பிக்கையும்.

[ச.] ப்ரபத்யுபாயமாவது-இப்படி கர்ம ஜ்ஞாநஸாத்ருதையான ஜ்ஞாநயோகத்தில் அஸக்தர்க்கும் அப்ராப்தர்க்கும் ஸுகரமுமாய், ஸீக்ர மோக்ஷப்ரதமுமாய், உபாயம் ஸ்வரூபத்தாலே உபாயாநுஷ்டாநஸமநந்தரமுண்டாகக்கடவதான ஸமஸ்தவிஷயாநுபவங்களெல்லாம் ப்ராப்யகோடி க்ஷிதங்களாகையாலே ஸ்வரூபாநுரூபமாயிருக்கும்.

இதுதான் (A) ஆர்த்தரூப ப்ரபத்தியென்றும், (B) தீருப்தரூப ப்ரபத்தியென்றும், இரண்டுபடிப்பட்டிருக்கும்.

(A) ஆர்த்தரூபப்ரபத்தியாவது-நிர்ஹேதுகஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய ஸாஸ்த்ராசார்யோபதேசத்தாலும், ஸ்வாசார்யோபதேசத்தாலும், யதாஜ்ஞாநம் பிறந்தவாறே, ஸமஸ்தபுருஷார்த்தத்துக்கு விபரீதமான ஹேயஸம்ஸ்ருஷ்டமும், ஹேயஸம்ஸ்ருஷ்டமும், ஹேயஸ்வரூபமுமான ஸ்வஸ்வரூபமாய், ஸமஸ்தபுருஷார்த்தத்துக்கு ஏகாந்தமாம்படி விலக்ஷணமான ஹேயத்தையும், ஹேயத்தையும், ஹேயஹேதுக்களையும் ப்ராபிக்கையில் த்வரைவிஞ்சி, * ஓயுமூப்புப்பிறப்பிறப்புப்பிணி வீயுமாறுசெய்வான் திருவேங்கடத்தானுகையாலே, (திருவேங்கடத்தானே புகலொன்றில்லா வடியேன்) (வேங்கடத்துறைவார்க்குமடி) என்று பூர்ணப்ரபத்திபண்ணி, (பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ) (இன்னங்கெடுப்பாயோ) (இக்கரையேறியினித்திருந்தேன் இனியடையவருளாய்) (திருவாணை நின்னாணைகண்டாய்) (இனிநான்போகலொட்டேன்) என்று தடுத்தும், வளைத்தும் பெறுகை.

(B) தீருப்தரூப ப்ரபத்தியாவது - ஸரீராத்மா ப்ராப்திபர்யந்தமும் ஸ்வர்மநரகாதிஸகலங்களிலும் விரக்தியும் பீதியும் பிறந்து, அதினுடைய நிவ்ருத்திக்கும், ஸமஸ்தப்ராப்திக்கும், உறுப்பாக ஸ்வாசார்யோபதேசக்ரமத்தாலே உபாயஸ்வீகாரம்பண்ணி, விபரீதப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தராய், வேதவிஹிதமானவர்ணாஸ்ரமாநுஷ்டாநமும், ஸமஸ்தபாகவதகைங்கர்யமும், மாநஸவாசிகாயகங்களாலே யதாபலமநுஷ்டித்து, ஈஸ்வரன்-ஸேஷியாய், நியந்தாவாய், ஸ்வாமியாய், ஸரீரியாய், வ்யாபகனுய், போஷகனுய், ரக்ஷகனுய், போக்தாவாய், ஸர்வஜ்ஞனுய், ஸர்வஸக்தியாய், ஸர்வஸம்பூர்ணனுய், அவா

http://acharya.org

ப்தஸமஸ்தகாமனுய் இருக்கிற ஆகாரத்தையும், தான்-அவனுக்குஸேஷமாய் நியாம்யமாய், ஸ்வம்மாய், ஸரீரமாய், வ்யாப்யமாய், ஆர்யமாய், ரக்ஷ்யமாய், ஹோக்யமாய், அஜ்ஞனுய், அஸக்தனுய், அபூர்ணனுய், ஸாபேக்ஷனுய் இருக்கிற ஆகாரத்தையும், அநுஸந்தித்துக்கொண்டு (களேவாய்துன்பங் களேயாதொழிவாய் களேகண்மற்றிலேன்) என்று உபாயத்தில் ஸர்வஹாங்களேயும் அவன்பக்கலிலே பொகட்டு, நிர்ஹானுயிருக்கை.

[நி.] ஆசார்யாஹிமாநமாவது - இவை யொன்றுக்கும் ஸக்தனன்றிக்கே யிருப்பானெருவனேக் குறித்து, இவனுடைய இழவையும் இவனேப்பெற்றால் ஸ்ரீவானுக்குண்டான ப்ரீதியையும் அநுஸந்தித்து, ஸ்வரூபயாத்ராஜைக்கு வ்யாயியுண்டானால் அது தன்குறையாக நினைத்து ஔஷயஸேவைபண்ணும் மாதாவைப்போலே இவனுக்காகத் தான் உபாயாநுஷ்டாநம்பண்ணி ரக்ஷிக்கவல்ல பரமஆப்தனுவான மஹாஹாமவதன் அநுமாநத்திலே ஒதுங்கி, (வல்லபரிசுவருவிப்பரேலதுகாண்டும்) என்று சொல்லுகிறபடியே ஸகலப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளேயும் அவனிட்ட வழக்காக்குகை. எம்பெருமான் தனித்து நித்ய ஸித்யப்ராப்யனுகா நிற்கச்செய்தே ஸகலஜீவதாந்தர்யாமியாய்க்கொண்டு ப்ராப்யனுகிறப்போலே இவ்வாசார்யாஹிமாகமும் தனியே உபாய மாகாநிற்கச்செய்தேயும், எல்லா உபாயங்களுக்கும் ஸஹகாரியுமாய் ஸ்வதந்த்ராமுமாய் இருக்கும்.

(நு.) [க] விரோயிவர்மத்தில், ஸ்வரூபவிரோயியாவது - ஜீவாத்மாபிமாநமும், அந்யஸேஷத்வமும், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமும்.

[உ.] பரத்வவிரோயிபாவது-ஜீவதாந்தரபரத்வ ப்ரதிபத்தியும், ஸமத்வப்ரதிபத்தியும், அவதாரவிஷயத்தில் மாநுஷ ப்ரதிபத்தியும், அர்ச்சாவதார விஷயத்தில் அஸக்தியோம ப்ரதிபத்தியும்.

[ஈ.] புருஷார்த்த விரோயிபாவது - புருஷார்த்தாந்தரங்களிலிச்சையும், தானுகந்த பகவத்கைங்கர்யங்களிலிச்சையும்.

[ச.] உபாயவிரோயியாவது-உபாயாந்தரவைலக்ஷண்ய ப்ரதிபத்தியும், உபாயலாவவமும், உபேயமௌலவமும், விரோயிஸ்வரூபாஸ்யமும்.

[நி.] ப்ராப்திவிரோயிபாவது-ப்ராரப்தீய ஸரீரஸம்பந்தியமும், அநுதாபஸாத்ய மாய் ஸ்திரமாய் இருந்துள்ள ஹமஉபசார ஹாமவதாபசார அஸஹ்யாபசாரங்களும் - இவை எல்லாவற்றுக்கும் விரோயியென்று பேராகக்கடவது. அங்கோஷம் - ஜ்ஞாந விரோயிபாகக்கடவது. ஸஹவாஸதோஷம் - ஹோமவிரோயிபாகக்கடவது. அகிமாநம் - ஸ்வரூபவிரோயியாகக்கடவது.

இப்படி அர்ச்பஞ்சக ஜ்ஞாநம்பிறந்து முமுக்ஷுவாய் ஸம்ஸாரத்திலே வர்த்திக்கிற சேதநனுக்கு மோக்ஷஹிஷ்யபலவும் ஸம்ஸாரம் மேலிடாதபடி காலக்ஷேபம்பண்ணுய் க்ரமம் - வர்ணஸரமாநுரூபமாகவும், வைஷ்ணவத்வாநுரூபமாகவும், அஸநாச்சாதநங்களே ஸம்பாதித்து, (யதந்நः புருஷோ ஹவதி ததந்நா ஸ்தஸ்ய தேவதாः) என்கிறபடியே ஸகல பதார்த்தங்களேயும் ஹமவத்

http://acharya.org

விஷயத்திலே நிவேதித்து, யதாவலம் ஸாமவதகிஞ்சித்காரமும்பண்ணி, கே ஹயாரண மாத்ரத்தை ப்ரஸாத ப்ரதிபத்தியோடே ஜீவிக்கையும், வருந்தியும் தத்வஜ்ஞாநம் பிறப்பித்த ஆசார்யன் ஸந்நியிலே-கிஞ்சித்காரத்தோடே அவனுக்கநிமதமாக வர்த்திக்கையும், ஈஸ்வரன் ஸந்நியிலே - தன்னுடைய நீசத்வத்தையநுஸந்திக்கையும், ஆசார்யன் ஸந்நியில் - தன்னுடைய அஜ்ஞதையை அநுஸந்திக்கையும், ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸந்நியில் - தன்னுடைய பாரதந்த்ர்யத்தை அநுஸந்திக்கையும், ஸம்ஸாரிகள் முன்னில் - தன்னுடைய வ்யாவ்ருத்தியை அநுஸந்திக்கையும், ப்ராப்யத்தில் - த்வரையும், ப்ராபகத்தில் - அத்யவஸாயமும், விரோதியில் - ஸஹமும், தேஹத்தில் - அருசியும், ஆர்த்தியும், ஸ்வரூபத்தில் - உணர்த்தியும், ஸ்வரக்ஷணத்தில் - அபேக்ஷையும், உத்தேஸ்யவிஷயத்தில் - கௌரவமும், உபகாரவிஷயத்தில் - க்ருதஜ்ஞதையும், உத்தாரகப்ரதிபத்தியும், அநுவர்த்திக்கையும்வேணும்.

இப்படிஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களோடே கூடிவர்த்திக்குமவன் - ஈஸ்வரனுக்குப் பிராட்டிமாரிலும்,நித்யமுக்தரிலும் அத்யந்தாபிமத விஷயமாகக்கடவன்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஸரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்.

அர்த்தபஞ்சகம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ

ஸ்ரீவசநபூஷணம்.

ஸ்ரீவசநபூஷணத்துக்கே உரியனவாய், இதினிருவகையான ப்ரகரணபேதம் முதலியதைக்காட்டும் தனியன்கள்.

ஆறுப்ரகரணமாக வகுக்கும் ஸ்லோகம்.

(க.) புருஷகாரவைபவஞ்ச (உ.) ஸாதநஸ்ய கௌரவம் (ங.)
தத்விகாரிக்ருத்யம் (ச) அஸ்ய ஸ்ரீமத்ரூபஸேவகம்।
(ஞ.) ஹரிஸ்யாமஹேதுகீம் (ரு.) மநோருபாயதாஞ்சயஃ
வசநபூஷணேவக்தி ஜகதீ மநுதமாஸ்ரயே॥

ஸாம்பாவிலக்ஷ்மிவிடஸம்ஸ்க்ருதரூபவேஷ
ஸாரார்யஸங்க்ரஹமஹாரஸவாக்யஜாதம்।
ஸர்வஜ்ஞலோகமநு நிர்மிதமார்யஸோ மீயம்
வந்தே ஸுர வசநபூஷண திவ்யஸாஸ்த்ரம்॥†

ஆகண்டோத்கண்டவைகுண்டப்ரியாணஸ் கண்டஸூஷணம்।
மாநுஷ ஜகதா முத்தம் வ்யாப்தம் வசநபூஷணம்॥

† ஸ்ரீ வசநபூஷண மீமாம்ஸா மங்களஸ்லோகம்.

http://acharya.org

ஆறுப்ரகரணமாக வதுக்கும் பாட்டு.

(க.) பேறுதருவிக்குமவள்தன் பெருமை (உ.) யாறு (கூ.) பெறுவான்
முறை (ச.) யவன், கூறுகுருவைப்பணுவல் (கு.) கொள்வதிலே
யாகிய குளிர்ந்தவருள்தான், (கூ.) மாநிலம்புகழ்மறைக்குருவின்வண்
மையோடெலாம்வசன பூடணமதில், தேறிடுமக்கருள்முடும்
பை யிறைவன்கழல்கள்சேரென்மனனே.

ஒன்பது ப்ரகரணமாக வதுக்கும் பாட்டு.

(க.) திருமாமகள்தன் சிரருளேற்றமும்
(உ.) திருமால்திருவடி சேர்வழிகன்மையும்
(கூ.) அவ்வழியொழிந்தன வனேத்தின்புன்மையும்
(ச.) மெய்வழியூன்றிய மிக்கோர்பெருமையும்
(கு.) ஆணம்வல்லவ ரமருலன்னெறியையும்
(கூ.) காரணன்முள்தரு நற்குருநீதியும்
(எ.) சோதிவானருள் தூயமாகுருவின்
பாதமாமலர் பணிபவர்தன்மையும்
(அ.) நிதில்வானவர் தேவனுயிர்களை
ஏதுமின்றி யெடுக்கும்படியையும்
(கூ.) மன்னியவின்பமு மாகதியுக்குரு
என்னுநிலேபெறு மின்பொருடன்னையும்
அசைவிலாவேத மதனுளனேத்தையும்
வசனபூடண வழியாலருளிய
மறையவர்சிகாமணி வண்புகழ்முடும்பை
இறையவனெங்கோ னேருலகாரியன்
தேன்மலர்ச்சேவடி சிந்தைசெய்பவர்
மாநிலத்தின்பம தெய்திவாழ்பவரே.

லோகாசார்யக்ருதே லோகஹிதே வசநபூஷணே!
தத்வார்யுர்ஸிதோ லேரகே தங்நிஷ்டாஸீச ஸுஸ்தாலஹா? ॥
ஜமுநாசார்யசிதே ஸ்ரீமத்வசநபூஷணே!
தத்வஜ்ஞாநஞ்ச தங்நிஷ்டாம் தேஹி காய யதிந்த்ர மே॥ †

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

---

† இந்த ஸ்லோகத்வயம் புராதன தாளகோசங்களிலில்லை. பெரியோர்களும் அதனை யிப்பதமில்லை. இவைமணவாளமா முனிகளருளிச்செய்த தென்று பெரியோர்களுரைச் செய்வர்கள்.

http://acharya.org

மூதல் ப்ரகரண ம்.

—[உபோத்காதம்.]—

வேதார்த்தம் அறுதியிடுவது-ஸ்ம்ருதிதிஹாஸ புராணங்களாலே. (க). ஸ்ம்ருதியாலே - பூர்வபாகத்தில் அர்த்தம் அறுதியிடக்கடவது; மற்றையிரண்டாலும்-உத்தரபாகத்தில் அர்த்தம் அறுதியிடக்கடவது. (உ). இவையிரண்டிலும் வைத்துக்கொண்டு, இதிஹாஸம் ப்ரபலம். (கூ). அத்தாலே அது முற்பட்டது. (ச).

—[புருஷகாரோபாயவைபவப்ரகரணம் ॥ சு - ல் - க ॥]—

இதிஹாஸஸ்ரீரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணத்தால் - சிறையிருந்தவள் ஏற்றஞ்சொல்லுகிறது; மஹாபாரதத்தால் - தூதுபோனவன் ஏற்றஞ்சொல்லுகிறது.(டு). இவையிரண்டாலும் - புருஷகாரவைபவமும், உபாயவைபவமும் சொல்லிற்றுயிற்று. (சு). புருஷகாரமாம்போது - க்ருபையும், பாரதந்த்ர்யமும், அகிஞ்சனத்வமும் வேணும். (எ). பிராட்டி முற்படப்பிரிந்தது - தன்னுடைய க்ருபையை வெளியிடுகைக்காக; டுவிற்பிரிந்தது - பாரதந்த்ர்யத்தை வெளியிடுகைக்காக; அகிஞ்சனம்பிரிந்தது - அகிஞ்சனத்வத்தை வெளியிடுகைக்காக. (அ). ஸ்ம்ஸ்ரீலேஷ விஸ்ரீலேஷங்களிரண்டிலும் - புருஷகாரத்வம் தோற்றும். (சு). ஸ்ம்ஸ்ரீலேஷதசையில் - ஈஸ்வரனைத்திருத்தும்; விஸ்ரீலேஷதசையில் - சேதனனைத் திருத்தும். (கo). இருவரையும் திருத்துவது முபதேசத்தாலே. (கக). உபதேசத்தாலே யிருவருடையவும் கர்மபாரதந்த்ர்யமுங்கெடுமெலியும். (கஉ). உபதேசத்தால் மீளாதபோது - சேதனனை அருளாலேதிருத்தும்; ஈஸ்வரனை அழகாலேதிருத்தும். (கஙு). * அறியாத அர்த்தங்களை அடைய அறிவித்து, ஆசார்யக்ருத்யத்தையும், புருஷகாரக்ருத்யத்தையும், உபாயக்ருத்யத்தையும், தானே மேறிட்டுக்கொள்ளுகையாலே மஹாபாரதத்தில் உபாயவைபவஞ் சொல்லிற்றுயிற்று. (கச). புருஷகாரத்துக்கும், உபாயத்துக்கும், வைபவமாவது-தோஷத்தையும், குணஹானியையும் பார்த்து உபேக்ஷியாத அளவன்றிக்கே, அங்கீகாரத்துக்கு அவைதன்னையே பச்சையாக்குகை. (கஞ) இரண்டு-மிரண்டுங் குலையவேணு மென்றிருக்கில், இரண்டுக்கும் - இரண்டு முண்டாய்த்ததாம். (கசு). இரண்டுங் குலைந்தென்றிருக்கில், இத்தலைக்கிரண்டுமுண்டாய்த்ததாம். (கஎ). ராக்ஷஸவிகள் தோஷம் பரமதீயம். (கஅ). ஜிதேந்த்ரியரில் தலைவனுய், ஆஸ்ரிதபாரீனனுய், (கோஸவஸ்யாத்மா) † என்று க்ருஷ்ணனுக்கு யாதனையிருக்கிற அர்ஜுனனுக்கு தோஷமேதென்னில், வ்யாக்கள்பக்கல்-ஸ்நேஹமும், காருண்யமும், வாத்ஸல்யமும். (கசு). தௌஷ்பதிபரிஜனம் கண்டிருந்தது - க்ருஷ்ணாபிப்ராயத்தாலே ப்ரயாணதோஷம். (உo). பாண்டவர்களையும் நிரஸிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, வைத்தது - தௌஷ்பதியுடைய மங்களஸமர்த்தத்துக்காக. (உக). அர்ஜுனனுக்கு - ஔத்தயஸாரத்யங்கள் பண்ணிற்றும், ப்ரபத்த்யுபதேசம் பண்ணிற்றும் இவளுக்காக. (உஉ). [ஆறுப்ரகரணங்களில் ஒன்றுமதான புருஷகாரோபாயவைபவ ப்ரகரணம்.]

மூற்றிற்று.

† பாரதம் - த்ரோண - கக - கூஅ.

http://acharya.org

—[உபாயப்ரகரணம் ॥ கூ - ல் - உ ॥]—

ப்ரபத்திக்கு-தேஶநியமமும், காலநியமமும், ப்ரகாரநியமமும், அதிகாரி நியமமும், தலநியமமும் இல்லை. (உக). விஷயநியமமே உள்ளது. (உச). கர்மத்துக்கு - புண்யதேஶம், வஸந்தாதிகாலம், ஶாஸ்த்ரோக்தங்களான தத் தத் ப்ரகாரங்கள், த்ரைவர்ணிகர், என்றிவையெல்லாம் வ்யவஸ்தித்தங்களாயிருக்கும். (உடு). (ஸஹஸ்ரதேஶீகாலீ)† என்கையாலே இதுக்கு தேஶகால நியமமில்லை. (உசு). இவ்வர்த்தம்-மந்த்ர ரத்நத்தில் ப்ரதமபதத்திலே ஸ-ஸ்பஷ்டம். (உள). ப்ரகாரநியதியில்லையென்னுமிட மெங்குங்காணலாம். (உஅ). த்ரௌபதி-ஸ்தாதையாயன்றே ப்ரபத்திபண்ணிற்று; அர்ஜுநன் - நீசர்நடுவே யிறே யிவ்வர்த்தங்கேட்டது. (உசு). ஆகையால் ஶாஸ்த்ரீயஶாஸ்த்ரீயிகளிரண்டுந் தேடவேண்டா, இருந்தபடியே அதிகாரியாமித்தனை. (ஊ0). இவ்விடத்திலே வேல்வெட்டிப்பிள்ளைக்குப் பிள்ளையருளிச்செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது. (ஊக). அதிகாரிநியமமின்றிக்கே ஒழிந்தபடி யென்னென்னில்; ஶர்மபுத்ராதிகளும், த்ரௌபதியும், காகமும், காளியனும், ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானும், ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானும், பெருமாளும், இளையபெருமாளும், தொடக்கமானவர்கள் ஶரணம் புகுருகையாலே அதிகாரிநியமமில்லை. (ஊஉ). தலநியமமின்றிக்கே யொழிந்தபடியென்னென்னில்; ஶர்மபுத்ராதிகளுக்கு தலம்-ராஜ்யம். த்ரௌபதிக்கு தலம் - வஸ்த்ரம். காகத்துக்கும், காளியனுக்கும் தலம்-ப்ராணம். ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு தலம்-கைங்கர்யம். ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானுக்கு தலம் ராமப்ராப்தி. பெருமாளுக்கு தலம்-ஸமுத்ரதரணம். இளையபெருமாளுக்கு தலம்-ராமாநுவ்ருத்தி. (ஊங). விஷயநியமமாவது-குணபூர்த்தியுள்ளவிடமே விஷயமாகை. (ஊச). பூர்த்தியுள்ளதும் - அர்சாவதாரத்திலே. (ஊடு). ஆழ்வார்கள் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்திபண்ணிற்றும், அர்சாவதாரத்திலே. (ஊசு). (பூர்ணம்) † என்கையாலே, எல்லா குணங்களும் புஷ்கலங்கள். (ஊஎ). ப்ரபத்திக்கு அபேக்ஷிதங்களான ஸௌலப்யாதிகள் - இருட்டறையில் விளக்குப்போலே ப்ரகாஶிப்பது இங்கே. (ஊஅ). பூர்த்தியையும், ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் குலைத்துக்கொண்டு, தன்னை அநுஸந்திக்கிறவர்களைத் தான் ஆஶ்ரித்து நிற்கிறவிடம். (ஊஙு). பூகத ஜலம்போலே-அந்தர்யாமித்வம். ஆவரண ஜலம் போலே-பரத்வம். பாற்கடல்போலே-வ்யூஹம். பெருக்காறுபோலே-விபவங்கள். அதிலே தேங்கின மடுக்கள்போலே - அர்சாவதாரம். (ச0). இதுதான் ஶாஸ்த்ரங்களால் திருத்தவொண்ணாதே விஷயாந்தரங்களிலே மண்டி, விழுவராய்ப்போரும் சேதநருக்கு வைமுக்யத்தைமாற்றி, ருசியை விளைக்கக் கடவதாய், ருசிபிறந்தாலுபாயமாய், உபாயபரிக்ரஹம்பண்ணினால் ஹேயமுமாயிருக்கும். (சக). இதில் ப்ரபத்திபண்ணும் அதிகாரிகள்- மூவர். (சஉ). அஜ்ஞரும், ஜ்ஞாநாயிகரும், ஆர்த்தப்ரபந்நருமாம். (சங). அஜ்ஞாநத்தாலே ப்ரபந்நர் - அஸ்மதாதிகள். ஜ்ஞாநாதிக்யத்தாலே ப்ரபந்நர் - பூர்வாசார்யர்கள். ஆர்த்தப்ராவல்யத்தாலே ப்ரபந்நர் - ஆழ்வார்கள். (சச). இப்படி சொல்லுகிறதும் ஊற்றத்தைப்பற்ற. (சடு). இம்மூன்றும் மூன்று தத்வத்தையும்

† ராமா - யு - கள - இள.

‡ ஸதபதப்ரா - கே - காண்டம். சு - ப்ரபாட . எ - அத்யா. ச - ப்ராம். க - வா

http://acharya.org

பற்றிவரும். (சசு). (என்னுன்செய்கேன்) என்கிறவிடத்திலே இம்மூன்றுமுண்டு. (சள) அவ்கொன்றைப்பற்றியிருக்கும். (சஅ). முக்யமதுவே. (சகூ). (அவிஷ்யாதஸ்) † என்கிற ஸ்ரீலோகத்திலே இம்மூன்றுஞ்சொல்லிற்று. (ருo) (இஹம் ஶாணமஜ்ஞாகாம்). ‡ (ருக). லக்ஷ்மி தன்னிலே அவஸ்யாஹேஹம் பிறந்தவாறே இதுதான் கொலேபக்கடவதாயிருக்கும். (ருஉ). தன்னேப் பேணவும் பண்ணும், யரிக்கவும் பண்ணும். (ருஙு). இந்த ஸ்வஹாவவிஶேஷங்கள் - கல்யாணகுணங்களிலும், திருச்சரங்களிலும், திருநாமங்களிலும், திருக்குழலோசையிலும் காணலாம். (ருச). இதுதன்னேப் பார்த்தால் பிதாவுக்குப்புத்ரன் எழுத்துவாங்குமாபோலே இருப்பதொன்று. (ருஞ). இது தனக்குஸ்வரூபம் - தன்னேப்பொருதொழிகை. (ருசு). அங்கம் தன்னே ஒழிந்தவற்றைப் பொருதொழிகை. (ருள). உபாயம்-தன்னேப்பொறுக்கும். (ருஅ). உபாயாந்தரம் - இரண்டையும் பொறுக்கும். (ருகூ). இது-இரண்டையும் பொருது. (சுo) மலத்துக்கு - ஆத்மஜ்ஞாகமும், அப்ரதிஷேயமுமே வேண்டுவது. (சுக). அல்லாதபோது-வ்யத்துக்கும், பூர்த்திக்கும், கொத்தையாம். (சுஉ) ஆபத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுகிறேமென்று ஹீரமித்து அத்தை விரோதத்துக் கொள்ளாதொழிகையே வேண்டுவது. (சுஙு). ரக்ஷணத்துக்குபேக்ஷிதம் - ரக்ஷ்பத்வாதுமதியே. (சுச). ¶ எல்லா உபாயத்துக்கும் பொதுவாகையாலும், சைதன்ய கார்யமாகையாலும், ப்ராப்திஸாயிலும் அதுவர்த்திக்கையாலும், ஸ்வரூபாதிரேகி அல்லாமையாலும், அசிஞ்சிவ்யாவ்ருத்தி வேஷத்தை ஸாயகமாக்கவொண்ணாது. (சுஞ). அசிஞ்சிவ்யாவ்ருத்திக்கு ப்ரயோஜகம் - உபாயத்தில் உபகாரஸ்ம்ருதியும், உபேயத்தில் உகப்பும். (சுசு). (உன்மனத்தாலென்னினேந்திருந்தாய்) என்கிறபடியே ப்ராப்திக்கு உபாயம் அவன் நினைவு. (சுள). அதுதானெப்போதும் உண்டு. (சுஅ). அதுமறிப்பது-இவன் நினைவுமாறினால். (சுகூ). 'அந்திமகாலத்துக்குத் தஞ்சம், இப்போது தஞ்சம் என்? என்கிற நினைவுகொலேகை' யென்று ✣ ஜீயாருளிச்செய்தார். (எo). ப்ராப்தாவும், ப்ராபகனும், ப்ராப்திக்கு உகப்பானும், அவனே. (எக). ஸ்வயத்நநிவ்ருத்தி - பாரதந்த்ர்யமலம். ஸ்வப்ரயோஜந நிவ்ருத்தி - ஶேஷத்வமலம். (எஉ). பரப்ரயோஜந ப்ரவ்ருத்தி - ப்ரயத்நமலம். தத்விஷயப்ரீதி-சைதன்யமலம். (எஙு). அஹமர்த்தத்துக்கு ஜ்ஞாநாநந்தங்கள் தடஸ்யமென்னும்படி தாஸ்யமிறே அந்த ரங்கரூபகம். (எச). இதுதான் வந்தேறியன்று. (எஞ). ஸ்வாதந்த்ர்யமும் அப்யஶேஷத்வமும், வந்தேறி. (எசு). ஶேஷத்வவிரோயி - ஸ்வாதந்த்ர்யம், தச்ஶேஷத்வவிரோயி - தத்தாஶேஷத்வம். (எள). அஹங்காரமாகிற ஆர்ப்பைத்துடைத்தால் ஆத்மாவுக்கழியாதபேர் அடியானென்றிறே. (எஅ). மிராமகுலாதிகளால் வரும்பேர் அகர்த்தவ்யமது. (எகூ). (ஏகாந்தி த்வயதேஷ்டவ்யஸ்) (அo).

(ஆறுப்ரகரணங்களி லிரண்டாவதான் உபாய ப்ரகரணம்)

முற்றிற்று.

---

† ஸ்ரீபட்டர்யமுக்தகம். ‡ லக்ஷ்மீதந்த்ரம். கள - கoo.

¶ இதுதான் எல்லாவுபாயத்துக்கும் - என்று ஆயிவ்யாக்யாந பாடம்.

✣ ஜீயாருளிச்செய்தவார்த்தை - என்றும் ஜீயாருளிச்செய்வர் என்றும் பாடாந்தரம்.

http://acharya.org

—[அயிகாரிநிஷ்டாப்ரகரணம். சு - ல் - கூ.]—

உபாயத்துக்கு - † பிராட்டியையும், ஔபதியையும், திருக்கண்ணமங்கையாண்டானையும்போலே இருக்கவேணும். ‡ உபேயத்துக்கு - இளைய பெருமாளையும், பெரிய உடையாரையும், பிள்ளை திருநறையூர் அரையரையும், சித்தபக்தியையும் போலே யிருக்கவேணும். (அக). பிராட்டிக்கும், ஔபதிக்கும் வாசி - ஸக்தியும், அஸக்தியும். (அஉ). பிராட்டி-ஸ்வஸக்தியைவிட்டாள்; ஔபதி - லஜ்ஜையைவிட்டாள்; திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் ஸ்வவ்யாபாரத்தை விட்டான். (அங). பசியராயிருப்பார் - அட்டசோறும் உண்ணவேணும் அடுகிறசோறும் உண்ணவேணும் என்னுமாபோலே, காட்டுக்குப்போகிறபோது இளையபெருமாள்-பிரியில் யரியாமையை முன்னிட்டு 'அடிமை செய்யவேணும்' 'எல்லா அடிமையுஞ் செய்யவேணும்' 'ஏவிக்கொள்ளவும் வேணும்' என்றார்; படைவீட்டில் புகுந்தபின்பு காட்டில் தனியிடத்தில் ஸ்வயம்பாகத்திலே வயிற்றைப் பெருக்கினபடியாலே ஒப்பூணுண்ணமாட்டாதே, ஒரு திருக்கையாலே-திருவெண்கொற்றக் குடையையும், ஒரு திருக்கையாலே - திருவெண்சாமரத்தையும் யரித்து அடிமைசெய்தார். (அச). பெரிய உடையாரும், பிள்ளை திருநறையூர் அரையரும், உடம்பை உபேக்ஷித்தார்கள். சித்தயத்திக்கு-உடம்பு தன்னடையே போயிற்று. (அடு). உபாயத்துக்கு-ஸக்தியும், லஜ்ஜையும், யத்நமும், குலையவேணும்; உபேயத்துக்கு ப்ரேமமும், தன்னைப்பேணுமையும், யரியாமையும் வேணும். (அசு). இவனுக்கு வையமாய் வருமதிறே த்யஜிக்கலாவது; ராகப்ராப்தமாய் வருமது த்யஜிக்க வொண்ணுதிறே. (அள). உபாயத்வாநுஸந்யாகம் - நிவர்த்தகம்; உபேயத்வாநுஸந்யாகம் - ப்ரவர்த்தகம். (அஅ). அப்ராப்தவிஷயங்களிலே ஸக்தனானவன் அது லபிக்கவேணு மென்றிராநின்றால், ப்ராப்தவிஷய ப்ரவணனுக்குச் சொல்லவேண்டாவிறே. (அசு). அநுஷ்டாநமும், அநநுஷ்டாநமும் உபாயகோடியிலே அல்வியாது. (கூ0). அகிஞ்சநத்வமும், அநந்யகதித்வமும், குலையும்படியான ப்ரவ்ருத்தி காணுகின்றோமிறே. (கூக). ஜ்ஞாநவிபாக கார்யமான அஜ்ஞாநத்தாலே வருமவையெல்லாம் அடிக்கழஞ்சு பெறும். (கூஉ). உபாயஸ்வலமாய், உபேயாந்தர்ஹிதமாய் இருக்குமது உபாயப்ரதிபந்தகமாகாது. (கூங). * ஸாத்யஸமாநம் விளம்பாஸஹமென்றிறே ஸாத்யத்துக்கேற்றம்; ஸாத்யப்ராவண்ய மடியாகவிறே ஸாத்யத்திலிழிகிறது. (கூச). இவனுக்குப்பிறக்கும் ஆத்மயாதாத்ம்யங்களெல்லாவற்றுக்கும் ப்ரயோஜநமாவது-இந்த ப்ராவண்யம். (கூரு). (மாற்பால்மனஞ்செழிப்ப) (பாமாத்மநியோ ரக்தஸ்) ¶ (கண்டுகேட்டுற்றுமோந்து.) (கூசு). ஆத்மயாதாத்ம்யங்களில் ப்ரதாநம் - ஸ்வரூபம், ஸ்வரூபம். (கூள). இவை இரண்டுமுண்டானால் ஆசார்யன் கைபுகுரும். ஆசார்யன் கைபுகுந்தவாறே திருமந்த்ரம் கைபுகுரும். திருமந்த்ரம் கைபுகுந்தவாறே ஈஸ்வரன் கைபுகுரும். ஈஸ்வரன்கைபு

† உபாயத்தில் - என்றும் வ்யாக்யாந பாடாந்தரம்.

‡ உபேயத்தில் - என்றும் ஷி - பா. * ஸாத்யஸமாநம் என்கிற வாக்யம்பூர்வஸூத்ரஸோஷமாக ஆயிவ்யாக்யாநம்.

¶ நாரதபரிவ்ராஜகோபநிஷத் - கு - உபதேஸம்.

http://acharya.org

குங்கவாறே (வைகுண்தமாகர் மற்றதுகையதுவே) என்கிறபடியே ப்ராப்ய ஸுமி கைபுகுரும். (கூஅ). ப்ராப்யலாஹம் - ப்ராபகத்தாலே. ப்ராபகலாஹம் - திருமந்த்ரத்தாலே. திருமந்த்ரலாஹம் - ஆசார்யனுலே. ஆசார்யலாஹம் - ஆத்மஸுணத்தாலே. (கூகூ). இதுதான் - ஸ்ரீவர்யகாமர்க்கும், உபாஸகர்க்கும், ப்ரபந்நர்க்கும் வேணும். (க00). மூவரிலும் வைத்துக்கொண்டு மிகவும் வேண்டுவது ப்ரபந்நனுக்கு. (க0க). மற்றையிருவர்க்கும் - விஷிஷ்யவிஷய நிவ்ருத்தியேயமையும்; ப்ரபந்நனுக்கு - விஹிதவிஷய நிவ்ருத்தி தன்னேற்றம். (க0உ). இதுதான் சிலர்க்கு - அழகாலே பிறக்கும். சிலர்க்கு - அருளாலேபிறக்கும். சிலர்க்கு - ஆசாரத்தாலே பிறக்கும். (க0ங). பிறக்குங் க்ரமம் என்னென்னில், அழகு - அஜ்ஞாநத்தை விளக்கும். அருள் - அருசியைவிளக்கும். ஆசாரம் - அச்சத்தை விளக்கும். (க0ச). இவையும் ஊற்றத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. (க0ரு.) அருசி பிறக்கும்போதைக்கு ஹேய ஹர்ஸுகம் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும். (க0சு). அது ப்ராப்யாகஹேதுவன்று. (க0எ). அப்ராப்தத்தையே ப்ராப்யாகஹேது. (க0அ). ஸுமவத்விஷயத்தில் இழிகிறதும்-ஸுணங்கண்டன்று; ஸ்வரூபப்ராப்தமென்று. (க0கூ). இப்படி கொள்ளாத போது, ஸுணஹீநமென்று நினைத்த ஸமையில் - ஸுமவத்விஷய ப்ரவ்ருத்தியும், ஹேயாநுபயோகிஸமையில் - ஸம்ஸாரத்தில் ப்ரவ்ருத்தியுங்கூடாது. (கக0). (கொடியவென்னெஞ்ச மவனென்றே கிடக்கும்) (அடியேன் நான் பின்னுமுன் சேவடியன்றியவேன்) - என்னுநின்றூர்களிறே. (ககக) ஸுணக்ருத ஹாஸ்யத்திலுங் காட்டில் ஸ்வரூபப்ரயுக்தமான ஹாஸ்யமிறே ப்ராப்யகம். (ககஉ). அலஸியைக்குப் பிராட்டி அருளிச்செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது. (ககங), ஸுமவத்விஷய ப்ரவ்ருத்தி பின்னைச்சேருமோவென்னில், அதுக்கடி - ஸம்வர்யம். அதுதான் - ஔபாயிகமன்று, ஸத்தாப்ரயுக்தம். (ககச). அந்த ஸத்தை ப்ராவண்ய கார்யமான அநுஸவமில்லாதபோது குலையும்; அது குலையாமைக்காக வருமவையெல்லாம் அவர்ஜநீயங்களுமாய், ப்ராப்தங்களுமாய் இருக்கும்; ஆகையாலே ஸுமவத்விஷய ப்ரவ்ருத்திசேரும். (ககரு).†

ப்ராபகாந்தர பரித்யாகத்துக்கும் - அஜ்ஞாநாஸக்திகளன்று, ஸ்வரூப விரோதமே ப்ராப்யாகஹேது. (ககசு). ப்ராபகாந்தரம் - அஜ்ஞர்க்கு உபாயம். (ககஎ). ஜ்ஞாநிகளுக்கபாயம். (ககஅ). அபாயமாயிற்றது - ஸ்வரூப யாதாத்ம்ய மாகையாலே. (கஉக), (கெறிகாட்டிநீக்குதியேர) என்னுமின்றதிறே. (கஉ0). (வர்த்ததே மே மஹத்தீஹயம்) ‡ என்கையாலே ஹயஜநகம்; (மாஸுசः) என்கையாலே ஸோகஜநகம். (கஉக). இப்படி கொள்ளாதபோது - ஏதத் ப்ரவ்ருத்தியில் ப்ராயஸ்சித்த வியி கூடாது. (கஉஉ). திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் பணிக்கும்படி - 'மஹாவ்ரீஹி மிஸ்ரமான ஸாதகுஸுமயகுஸுமததீர்஘ஸலிலம்போலே, அஹங்கார மிஸ்ரமான உபாயாந்தரம்'. (கஉங). ரத்நத்துக்குப் பலகரைபோலேயும், ராஜ்யத்துக் கெலுமிச்சம்பழம்போலேயும், மலத்துக்கு ஸுரபுஸுமன்று. (கஉச). தான் உரிஞ்ஞனுகையாலே தனக்குக் கொடுக்கலாவதொன்றுமில்லை (கஉரு). அவன் தந்தத்தைக் கொடுத்து

† கூவது ப்ரகரணத்தில் உவது ப்ரகரணம் இவ்விடத்தில் முடிகின்றது. ‡ ஜிதந்தா-க.

http://acharya.org

மிடத்தில் அடைவிலே கொடுக்கில் அதுபாயமாம்; அடைவுகெடக்கொடுக்கில் களவு வெளிப்படும். (கஉசு). ஹர்த்ருஹோமத்தை வயிறு வளர்க்கைக்குறுப்பாக்குமாபோலே, இருவர்க்கும் அவத்யம். (கஉஎ). வேஷாந்தங்களுபாயமாக வியிக்கிறபடி யென்னென்னில், (கஉஅ). ஔஷதயஜேவை பண்ணுதவர்களுக்கு அஹிதவஸ்துக்களிலே அத்தைக்கலகி யிடுவாரைப்போலே ஈஸ்வரனேக்கலக்து வியிக்கிறதித்தனே. (கஉசு). இத்தை ப்ரவர்த்திப்பித்தது பரஹிம்ஸையை நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக. (கஊ0). இதுதான் - பூர்வ விஹித ஹிம்ஸைபோலே, வியதிஷேயங்க ளிரண்டுக்குங் குறையில்லே. (கஊக). அத்தை - ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸத்துக்காக வியித்தது. இத்தை-ஸ்வரூப விஶ்வாஸத்துக்காக வியித்தது. (கஊஉ). அது தோல்புரையேபோம், இது மர்மஸ்பர்ஶி. (கஊஊ). இதுதான் - கர்மஸாத்யமாகையாலே ஊஷ்கரமுமாயிருக்கும். (கஊச). ப்ரபத்யுபாயத்துக்கு இக்குற்றங்களொன்றுமில்லே. (கஊடு). ஆத்மயாதாத்ம்யஜ்ஞாக கார்யமாகையாலே - ஸ்வரூபத்துக் குசிதமுமாய், (சிற்றவேண்டா) என்கிறபடியே நிவ்ருத்தி ஸாத்யமாகையாலே ஸுகரமுமாயிருக்கும். (கஊசு). பூர்ணவிஷயமாகையாலே, பெருமைக்கீடாகப் பச்சையிடவொண்ணுது. (கஊஎ). ஆஹிமுக்யஸூசகமாத்ரத்திலே ஸந்தோஷம் விளையும். (கஊஅ). பூர்த்தி - கைவாங்காதே மேல்விழுகைக்கு ஹேதுவித்தனே. (கஊசு). (பத்ரம் புஷ்பம்). † (அங்யத்பூர்ணத்) ‡ (புரிவதுவும் புகைபூவே). (கச0). புல்லேக்காட்டி அழைத்துப் புல்லியிவோரைப்போலே லவலாயங்களுக்கு ஹேதுமில்லே. (கசக). ஆகையாலே ஸுவரூபமாயிருக்கும். ¶ (கசஉ). இவன் அவனைப்பெற நினைக்கும்போது இத்தப்ரபத்தியும் உபாயமன்று. (கசஊ). அவன் இவனைப்பெற நினைக்கும்போது பாதகமும் விலக்கன்று. (கசச). இவையிரண்டும்-ஸ்ரீஹாதாழ்வான் பக்கலிலும், ஸ்ரீமஹாப்பெருமாள் பக்கலிலும் காணலாம். (கசடு). ஸ்ரீஹாதாழ்வானுக்கு-நன்மைதானே தீமையாயிற்று. ஸ்ரீமஹாப்பெருமாளுக்கு - தீமைதானே நன்மையாயிற்று. (கசசு). ஸர்வாபராயங்களுக்கும் ப்ராயஶ்சித்தமான ப்ரபத்திதானும் - அபராயகோடியிலேயாய், க்ஷாமணம்பண்ண வேண்டும்படி நில்லாநின்றதிறே. (கசஎ). நெடுநாள் அங்யபரையாய்ப்போந்த ஹார்யை லஜ்ஜாஹயங்களின்றிக்கே ஹர்த்ருஸகாஶத்திலே நின்று 'என்னே அங்கீகரிக்கவேணும்' என்றபேக்ஷிக்குமாபோலே யிருப்பதொன்று இவன்பண்ணும் ப்ரபத்தி. (கசஅ). க்ருபையாலே வரும் பாரதந்த்ர்யத்தைக் காட்டில் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலேவரும் பாரதந்த்ர்யம் ப்ர஬லம். (கசசு). இவ்வர்த்தத்தை வேதபுருஷன் அபேக்ஷித்தான். (கடு0) அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக - திருவடிக்கும், ஸ்ரீமஹாப்பெருமாளுக்கும் இதுண்டாயிற்று. (கடுக). இவன் முன்னிடுமவர்களே அவன் முன்னிடுமென்னுமிடம் அஹயப்ரதாநத்திலுங்காணலாம். (கடுஉ). இருவர்முன்னிடுகிறதும் - தங்தாங் குற்றங்களே ஶமிப்பிக்கைக்காக. (கடுஊ). ஸ்வரூபவிநியுமத்தாலே. (கடுச). ஔபயிகமுமாய் நித்யமுமான பாரதந்த்ர்யம் இருவர்க்கும் உண்டிறே. (கடுடு). அநித்யமான இருவர் பாரதந்த்ர்யங் குலைவது மத்தாலே.

† தோ - சு - உசு. ‡ பார - உத்யோ. அஎ - கூ.

¶ கூல் உள்ளது ப்ரகரண மிவ்விடத்தில் முடிகின்றது.

http://acharya.org

(கருசு). ஸஸாகூகிகமாகையாலே இவீ வங்யத்தை இருவராலும் இல்லே செய்யப்போகாது. (கருள). (என்னே நெகிழ்க்கிலும்) (கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய). (கருஅ). கர்மணிவ்யுத்பத்தியில் ஸ்வரூபமுணர்களால் வருகிற கர்த்ருஸங்கோச ராஹித்யத்தை நினேப்பது. (கருக). அயிகாரித்ரயத்துக்கும் புருஷகாரம் அவர்ஜநீயம். (ககூ). தனக்குத்தான் தேடும் நன்மை தீமையோபாதி விலக்காயிருக்கும். (ககக). அழகுக்கிட்டசட்டை அணைக்கைக்கு விரோயிபாமாபோலே. (ககஉ). (ஹாரோபி) * (ககஙு). புண்யம்போலே, பாரதந்த்ர்யமும் பராநுஹவத்துக்கு விலக்கு. (ககச). மாணம்போலே, தோஷநிவ்ருத்தி. (ககஞ). ஆஹாணம் அநஹிமதமாய், அழுக்கு அநிமதமாய், இராநின்றதிறே. (ககசு). (ஸ்காகம் ரோஷஜுகம்) என்கிற வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது. (ககஎ). (வஞ்சக்கள்வன்) (மங்கவொட்டு) (ககஅ). வேர்ச்சூடுமவர்கள் மண்பற்றுக்கழற்றுதாப்போலே ஜ்ஞாநியை விமீரஹத்தோடே யாஹரிக்கும். (ககக). பரமார்த்தனை இவனுடைய ஸரீரஸ்யிதிக்கு ஹேது - கேவல ஹவஹிச்ஹையிறே. (கஎ0). (திருமாலிருஞ்சோலைமலையே) என்கிறபடியே உகந்தருளின நிலங்களெல்லாவற்றிலும் பண்ணும் விருப்பத்தை யிவனுடைய ஸரீரகதோஷத்திலேபண்ணும். (கஎக). அங்குத்தைவாஸம் ஸாயுஜ்யம், இங்குத்தைவாஸம் ஸாயீப்யம் (கஎஉ) (கல்லுங்கனேகடலும்) என்கிறபடியே இது விநீயத்தால், அவற்றில் ஆதரம் மட்டமாயிருக்கும். (கஎஙு). (இளங்கோயில்கைவிடேல்) என்றிவன் ப்ரார்யிக்க வேண்டும்படியா யிருக்கும். (கஎச). ப்ராப்ய ப்ரதிவிஷயத்வத்தாலும், க்ருதஜ்ஞதையாலும் பின்பவை அநிமதங்களாயிருக்கும். (கஎஞ). ஆகையாலே தோஷநிவ்ருத்திபோலே ஆத்தாமாணமும் விரோயியாயிருக்கும். (கஎக) தோஷநிவ்ருத்திதானே தோஷாபாவமிறே. (கஎஎ). (தன்னுல்வரும் நன்மை விலேப்பால்போலே; அவனுல்வரும் நன்மை முலேப்பால்போலே) என்று பிள்ளான் வார்த்தை. (கஎஅ). அவனேயொழியத் தான் தனக்கு நன்மைதேடுகையாவது-ஸ்தந்யயப்ரஜையை மாதாபிதாக்கள் கையில் நின்றும் வாங்கி வாதுகளை ஆட்டுவாணியன் கையிலே காட்டிக்கொடுக்குமாபோலே யிருப்பதொன்று. (கஎக). தன்னேத்தானேயிறே முடிப்பான். (கஅ0) தன்னேத்தானே முடிக்கையாவது-அஹங்காரத்தையும், விஷயங்களேயும்விரும்புகை. (கஅக). அஹங்காரம் அமீநிஸ்பர்ஸம்போலே. (எஅஉ). (ஸகாமகலுஷஞ்சித்தம்,) † (கஹிமேஜீவிதேநார்யா) ‡ (நஷேஹம்) (எம்மாவீட்டுத்திறமும்) (கஅங). ப்ரதிகூல விஷயஸ்பர்ஸம்,விஷஸ்பர்ஸம்போலே. அதுகூலவிஷயஸ்பர்ஸம்-விஷமிஸ்ரீ ரஹோஜநம்போலே. (கஅச). அமீநிஜ்வாலையைவிழுங்கி விடாய்கெடநினேக்குமாபோலேயும், ஆகிறபாம்பின் நிழலிலே யொதுங்க நினேக்குமாபோலேயும்-விஷயப்ரவணனுய் ஸுவிக்க நினேக்கை. (கஅடு). ¶ அசுணமாமுடியுமாபோலே-ஹவஹேதுஹவைகபரனுய், ம்ருகூப்ரக்ருதியாயிருக்குமவன் விஷயஹர்ஷகாலத்திலே முடியும்படி. (கஅசு). (காட்டிப்படுப்பாயோ) என்னக்கடவதிறே. (கஅஎ). அஜ்ஞனை விஷயப்ரவணன்-கேவல நாஸ்திகனேப்போலே, ஜ்ஞாநவானை விஷயப்ரவ

* ப்ரம்ஹவைவர்தபுராணே. க்ருஷ்ணஜந்மவண்டே உத்தரார்யே. சுஉ - அங.
† ஜிதந்தா க. ‡ ராமா ஸு. உசு - டு. ¶ அசுணமா - பசுநிஷேஷம்.

http://acharya.org

னன் - ஆஸ்திகநாஸ்திகனைப்போலே. (கஅஅ). கேவல நாஸ்திகனைத்திருத்த லாம்; ஆஸ்திகநாஸ்திகனை யொருநாளும் திருத்தவொண்ணாது. (கஅக). இவையிரண்டும்-ஸ்வரூபேண முடிக்குமளவன்றிக்கே ஸாமவதவிரோயத்தை யும் விளைத்து முடிக்கும். (கக0). நாமரூபங்களே யுடையராய் ஸாமவத விரோயம் பண்ணிப்போருமவர்கள் உதியபடம்போலே. (கக஗). மடிப் புடவை வெந்தால் உண்டையும் பாவும் ஒத்துக்கிடக்கும்; காற்றடித்தவாறே பறந்துபோம். (கக஘). 'ஈஸ்வரனவதரித்துப்பண்ணின * ஆனைத்தொழில் களெல்லாம் ஸாமவதாபசாரம் பொருமை' என்று ஜீயாருளிச்செய்வர். (ககஙா). (அவமாநக்ரியா). (கக஛). ஸாமவதாபசாரந்தான்-அநேகவியம். (கக஝). அதிலேயொன்று - அவர்கள்பக்கல் ஜங்மநிரூபணம். (ககஞ). இது தான் அர்சாவதாரத்தி லுபாஷாக ஸ்ம்ருதியிலுங் காட்டில் க்ரூரம். (கக஠). அத்தை 'மாத்ருயோநி பரீக்ஷையோடொக்கும்' என்று ஸாஸ்த்ரஞ் சொல் லும். (கக஡). த்ரிஸங்குவைப்போலே கர்மசண்டாளனுய், மார்விலிட்ட யஜ் ஞோபவீதந்தானே வாராய்விடும். (கக஢). ஜாதிசண்டாளனுக்குக் காலாந் தரத்திலே ஸாமவத ஞகைக்கு யோக்யதையுண்டு; அதுவுமில்லை யிவனு க்கு. (உ00). ஆரூடபதித ஞகையாலே. (உ0க). இது தனக்கு அதிகாரி நியமமில்லை. (உ0உ). (தமர்களிற்றலைவராய சாதியந்தணர்களேலும்) என் கையாலே. (உ0ங). இவ்விடத்திலே வைதேய வ்ருத்தாந்தத்தையும், பிள் ளைப்பிள்ளையாழ்வானுக்கு ஆழ்வான் பணித்தவார்த்தையையும் ஸ்மரிப்பது. (உ0ச). ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களே யொழிந்தாலும் பேற்றுக் கவர்கள் பக்கல் ஸம்பந்தமே யமைகிறுப்போலே, அவையுண்டானாலும் இழவுக்கவர்கள் பக்கலபசாரமேபோரும். (உ0ஞ). இதில் ஜங்மவ்ருத்தாதி நியமமில்லை. (உ0ண) இவ்வர்த்தம் கைங்கர்யவ்ருத்தாந்தத்திலும், உபரிசரவஸு வ்ருத்தாந்தத்திலும் காணலாம். (உ0ள). ஸ்ரீராம்ஹரண்யம் விலைசெல்லுகிறது, வேஷாந்யதாபி முவத்தாலே ஸாமவல்லாஸ ஹேதுவென்று; அதுதானே யிழவுக்குறுப்பா கில் த்யாஜ்யமாமிறே. (உ0அ). ஜங்மவ்ருத்தங்களினுடைய உத்கர்ஷமும் அபகர்ஷமும் பேற்றுக்கும் இழவுக்கும், அப்ரயோஜகம். (உ0க). ப்ரயோ ஜகம் - ஸாமவத்ஸம்வத்யமும் அஸம்வத்யமும்.— (உக0). ஸாமவத்ஸம்வத்ய முண்டானால் ரண்டு மொக்குமோவென்னில், (உகக). ஒவ்வாது. (உகஉ). உத்க்ருஷ்டமாக ப்ரமித்த ஜங்மம், ஹீரம்ஸாஸ்ராவகையாலே (ஸரீரேவ) என்கிறபடியே ஹயஜாகம். (உகங). அதுக்கு ஸ்வரூபப்ராப்தமான கைங் யம் ஹாவிக்கவேணும். (உகச). அபக்ருஷ்டமாக ஹீரமித்த உத்க்ருஷ்ட ஜங்மத்துக்கு இரண்டு தோஷமுமில்லை. (உகஞ). கைங்யம் ஜங்மவிரோதியம். (உகண). ஆகையால் உத்க்ருஷ்ட ஜங்மமே ஸ்ரேஷ்டம். (உகள). (ஸ்ரீவத சோபிமஹீபால.)— (உஅ஗). விக்ருஷ்டஜங்மத்தால் வந்த தோஷம் ஸமிப்பது விலக்ஷணஸம்வத்யத்தாலே. (உகங) ஸம்பந்தத்துக்கு யோக்யதை யுண்டா ம்போது ஜங்மக்கொத்தை போகவேணும். (உ0). ஜங்மத்துக்குக் கொத்தை யும், அதுக்குப்பரிஹாரமும் (பழுதிலாவொழுகல்) என்கிற பாட்டிலே யரு ளிச்செய்தார். (உஉக). வேதகப்பொன்போலே யிவர்களோட்டைஸம்வந்

* ஆனைத்தொழில்கள் - அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்கள்.

http://acharya.org

யம். (உஉஉ). இவர்கள் பக்கல் ஸாம்யவை யியும், ஆயிக்யவை யியும், நடக்கவேணும். (உஉங). அதாவது - ஆசார்யதுல்யரென்றும், ஸம்ஸாரிகளிலும், தன்னிலும் ஈஸ்வரனிலு மிகரென்றும் நினைக்கை. (உஉச). ஆசார்ய ஸாம்யத்துக்கடி - ஆசார்யவசகம். (உஉடு). இப்படி நினையாதொழிகையும் அபசாரம். (உஉசு). இவ்வர்யம், இதிஹாஸ புராணங்களிலும், (பயிலுஞ்சுடரொளி) (நெடுமாற்கடிமை) யிலும், (கண்சோரவெங்குருதி) யிலும், (கண்ணுதவாளவுண) நிலும், (தேட்டருந்திறற்றே) னிலும், (மேம் பொருளுக்கு) மேலிற்பாட்டுக்களிலும் விஸ்தரமாகக்காணலாம். (உஉஎ). கூதிரியனன விஸ்வாமித்ரன் ப்ரம்ஹருஷியானன். (உஉஅ), ஸ்ரீவிபீஷணனே ராவணன் குலபாம்ஸனென்றுன்; பெருமாள் இக்ஷ்வாகுவம்ஸ்யராக நினைத்து வார்த்தையருளிச்செய்தார். (உஉகூ). பெரிய உடையாருக்குப் பெருமாள் வீரம்ஹமேய ஸமஸ்காரம் பண்ணியருளினர். (உஙo). யர்ம புத்ரர் அஸரீரி வாக்யத்தையும், ஜ்ஞாகாயிக்யத்தையுங்கொண்டு, ஸ்ரீவிதுரரை வீரம்ஹ மேயத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்தார். (உஙக). ருஷிகள் யர்மவ்யாயன் வாசலிலே தூவண்டு யர்மஸங்ஹேஹங்களை ஸமிப்பித்துக்கொண்டார்கள். (உஙஉ). க்ருஷ்ணன் ஜீஷ்மஹ்ரோணாதிகள் தீருஹங்களைவிட்டு ஸ்ரீவிதுரர் திருமாளிகையிலே யமுதுசெய்தான். (உஙகூ). பெருமாள் ஸ்ரீவரி கையாலே யமுதுசெய்தருளினர். (உஙச). மாறனேர் நம்பி விஷயமாகப் பெரியநம்பி உடையவர்க் கருளிச்செய்தவார்த்தையை ஸ்மரிப்பது.—(உஙடு). (ப்ராஹ்மாவைரித்யாதி.) (உஙசு). 'ஸாமவதனன்றிக்கே வேதார் யஜ்ஞாகாதிகளையுடையவன் குங்குமஞ்சுமந்த கழுதையோபாதி' என்று சொல்லாதின்றதிறே. (உஙஎ). ராஜாவான ஸ்ரீகுலஸேகரப்பெருமாள் திர்யக்ஸ்யாவர ஜங்மங்களை யாசைப்பட்டார். (உஙஅ). வீராம்ஹணைத்த மரான பெரியாழ்வாரும், திருமகளாரும், கோபஜன்மத்தை ஆஸ்யாகம் பண்ணினர்கள். (உஙகூ). * கந்தல் கழித்தால் ஸர்வர்க்கும் காரணமுத்தமையுடைய அவஸ்யை வரக்கடவதாயிருக்கும். (உசo). ஆறுப்ரகாரத்தாலே பரஸ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கும் தத்ஸாம்ய முண்டாயிருக்கும்.—(உசக). நிருஷ்டத்தில் உத்கர்ஷம் அஹங்காரத்தாலே; அநிருஷ்டத்தில் உத்கர்ஷம் அஹங்காரராஹித்யத்தாலே. (உசஉ). வீரம்ஹாவா யிழந்துபோதல், இடைச்சியாய்ப் பெற்றுவிடுதல் செய்யும்படியாயிருக்கும். (உசஙு). இப்படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் காரணஹேதுவான அஹங்காரத்துக்கும் அதினுடைய கார்யமான விஷயப்ராவண்யத்துக்கும் விளைநிலம் தானுகையாலே, தன்னைக் கண்டால் ஸத்ருவைக்கண்டாற்போலேயும், அவற்றுக்கு வர்யகரான ஸம்ஸாரிகளைக் கண்டால் ஸர்ப்பத்தைக்கண்டாற்போலேயும், அவற்றுக்கு நிவர்த்தகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டால் வர்யூக்களைக் கண்டாற்போலேயும், ஈஸ்வரனைக்கண்டால் பிதாவைக்கண்டாற்போலேயும், ஆசார்யனைக்கண்டால் பசியன் சோற்றைக்கண்டாற்போலேயும், ஸிஷ்யனைக்கண்டால் அமிதவிஷயத்தைக் கண்டாற்போலேயும் நினைத்து † அஹங்கா

* கந்தல் - கல்மஷம். அதாவது அவித்யாதிதோஷம்.

† அர்த்த காமாஹிமாநங்கள் மூன்றும் என்று வ்யாக்யான பாடாந்தரம்.

http://acharya.org

சார்ந்த கர்மங்கள் மூன்றும், அநுகூலர் பக்கல் அநாதரத்தையும், ப்ரதிகூலர்பக்கல் ப்ராவண்யத்தையும், உபேக்ஷிக்கு மலர்கள் பக்கல் அபேக்ஷையையும் பிறப்பிக்குமென்றஞ்சி, ஆத்மமாணங்கள் நம்மாலும் பிறராலும் பிறப்பித்துக்கொள்ள வொண்ணாது, ஸதாசார்ய ப்ரஸாத மடியாகவருகிற ஸமவத் ப்ரஸாதத்தாலே பிறக்கு மத்தனையென்று துணிந்து, ஹேயாத்மயாதாத்ம்யோபேக்ஷையும், ஆத்மயாத்மயாதாத்ம்யலபேக்ஷையும், ப்ராக்ருத வஸ்துக்களில் ஹேயதாபுத்தியை நிவர்த்திப்பித்தும், 'ஹேயாரணம் பரமாத்மஸமாராயண ஸமாப்தி, ப்ரஸாத ப்ரதிபத்தி' என்கிற வுபாயவிஸ்வாஸமும், தனக்கொரு க்லேசமுண்டானால் கர்மமலமென்றுதல் க்ருபாமலமென்றுதல் பிறக்கும் ப்ரீதியும், ஸ்வாநுஷ்டாநத்தில் ஸாபேக்ஷத்வபுத்தியை நிவர்த்திப்பித்தும், விலக்ஷணருடைய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களில் வாஞ்சையும், உகந்தருளின நிலங்களில் ஆதராதிசயமும், மங்களாசாஸநமும், இதரவிஷயங்களில் அருசியும், ஆர்த்தியும், அநுவர்த்தந நியதியும், ஆஹாரநியதியும், அநுகூல ஸஹவாஸமும், ப்ரதிகூல ஸஹவாஸ நிவர்த்தியும் ஸதாசார்ய ப்ரஸாதத்தாலே வர்த்திக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டு போரக்கடவன். (உசச)

த்ருதியப்ரகரணம் ॥

மங்களாசாஸநம் ஸ்வரூபவிருத்தமன்றோவென்னில்; ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களில் ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவம் † தன்கப்பிலே கிடக்கும்; ப்ரேமாநுஷ்டாநத்தில் தடுமாறிக்கிடக்கும். (உசடு). அவன் ஸ்வரூபத்தை அநுஸந்தித்தால் அவனைக் † கடகாகக்கொண்டு தன்னை நோக்கும. (உசசு) இவ்வர்த்தம், சக்ரவர்த்தி, ஸ்ரீஜநகராஜன் - திருமகள், விஸ்வாமித்ரன், ஸ்ரீதண்டகாரண்ய வாஸிகளான ருஷிகள், திருவடி, மஹாராஜர், ஸ்ரீநந்தகோபர், ஸ்ரீவிதுரர், பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் தொடக்கமானவர்கள் பக்கலிலே காணலாம். (உசஎ). இளையபெருமாளை ஸ்ரீமதுரப்பெருமாள் அதிஸங்கைபண்ண, இருவரையும் அதிஸங்கைபண்ணி மதுரப்பெருமாள் பரிகரம் பெருமாளை நோக்கிற்றிறே. (உசஅ). ஒருநாள் முகத்திலே விழித்தவர்களை வடிவழகு படுத்தும் பாடாயிற்றிது. (உசகூ). இவர்கள் கம்முடைய கோடியிலே என்னும்படியாயிற்று ஆழ்வார்கள் நிலை. (உடுo). ஆழ்வார்களெல்லாரையும் போலல்லர் பெரியாழ்வார். (உடுக). அவர்களுக்கது காதாசித்கம், இவர்க்கிது நித்யம். (உடுஉ). அவர்களுடைய ஆழங்கால்தானே இவர்க்கு மேடாயிருக்கும். (உடுங) அவர்களுக்கு உபயலிங்கத்வத்தையழித்து, ஸ்வரூபத்தைக் ‡ குமிழிநீருண்ணப் பண்ணுமது, இவர்க்கு உபயவிபூதியிலுமுள்ள ஹேதுவாய், ஸ்வரூபத்தைக் கரையேற்றும். (உடுச). மயர்வற்றவர்களுக்கு மயப்படுவது, ப்ரதிகூலரையும் அநுகூலராக்கிக்கொள்ளுவது, அதிதகாலங்களிலபராதங்களுக்கு உத்தரகாலத்திலே வயிறெரிவது, ப்ராப்தமிலமுமிதுவேயென்பது, அநிமிஷரைப்பார்த்து (உறகல், உறகல்) என்பதாய்க்கொண்டு இது

---

† கப்பு - ஆஸ்ரயம். † கடகு - அதிஷ்டாநவாஹகன், ரக்ஷகன்.

‡ குமிழிநீருண்கை - அமிழ்த்து தலஸ்பர்சியாகை.

http://acharya.org

தானே யாத்ரையாய் நடக்கும். (உடுடு). அல்லாதவர்களைப்போலே கேட்கிறவர்களுடையவும், சொல்லுகிறவர்களுடையவும் தனிமையைத் தவிர்க்கையன்றிக்கே, (ஆளுமாளார்) என்கிறவனுடைய தனிமையைத் தவிர்க்கைக்காயிற்று ஸாஷ்யகாரரும், இவரு முபதேஶிப்பது. (உடுசு), அல்லாதார்க்கு ஸத்தாஸம்ருத்யிகள் ஏர்ஶாதனுபவ கைங்கர்யங்களாலே; இவர்க்கு மங்களாஶாஸநத்தாலே. (உடுஎ). உகந்தருளின நிலங்களோ அதஸங்ஶித்தால் ஊணுமுறக்கமுமின்றிக்கே, இவருடைய யாத்ரையே நமக்கெல்லார்க்கும் யாத்ரையாகவேணும். (உடுஅ). ஆகையால் மங்களாஶாஸநம் ஸ்வரூபாநுரூபம். ॥உடுக॥

அநுகூலராகிறார் - ஜ்ஞாநஶக்தி வைராக்யங்கள் இட்டுமோறிறைப்போலே வடிவிலே † தொடைகொள்ளலாம்படியிருக்கும் பராஶர்த்தர். (உடுக). ஒருசெய்கரம்பநீர் நின்றுல் அசல் செய் பொசிந்து காட்டுமோபோலே இவையில்லாதார்க்கு மிவர்களோட்டை ஸம்வந்யத்தாலே உருவுதல் திரக்கடவதாயிருக்கும். (உக0). ஆறுநீர் வரவணித்தானுல் அதுக்கீடான அடையாளங்களுண்டாமாபோலே, ப்ராப்தியணித்தானவாறே இந்த ஸ்வஹாவவிரோதங்கள் தன்னடையே விளையக்கடவதாயிருக்கும். (உகக). இவற்றைக்கொண்டு சரமஶரீரம் என்று தனக்குத்தானே அறுதியிடலாயிருக்கும். (உகஉ). ப்ரதிகூலராகிறார் - தேஹாத்மாபிமாநிகளும், ஸ்வதந்த்ரரும், அந்யஶேஷத்வரும், உபாயாந்தரநிஷ்டரும், ஸ்வப்ரயோஜநபரரும்.—(உகக) இவர்களுக்குஉத்தேஶ்யரும், உபாயோபேயங்களும்ஹேயத்திருக்கும்.(உகச). தேஹாத்மாபிமாநிகளுக்கு உத்தேஶ்யர் - தேஹவர்யகரான மநுஷ்யர்கள்; உபாயம் - அர்த்தம், உபேயம் - ஐஹிகபோகம். ஸ்வதந்த்ரர்க்கு உத்தேஶ்யர் - ஸ்வர்காதிபோகப்ரதர், உபாயம் - கர்மாநுஷ்டாநம், உபேயம் - ஸ்வர்காதிபோகம். அந்யஶேஷத்வர்க்கு உத்தேஶ்யர் - வீரம்ஹ ருத்ராதிகள், உபாயம் - தத்ஸமாஶ்ரயணம், உபேயம் - தத்ஸாயுஜ்யம். உபாயாந்தரநிஷ்டர்க்கு உத்தேஶ்யன் - தேவதாந்தர்யாமியான ஈஶ்வரன், உபாயம்-கர்மஜ்ஞாநபக்திகள், உபேயம் - பகவதநுபவம். ஸ்வப்ரயோஜநபரர்க்கு உத்தேஶ்யன் - (நெஞ்சினல்நினைப்பான்யவன்) என்கிறவன், உபாயம் - ஸ்வகீய ஸ்வீகாரம், உபேயம் - ஸ்வார்த்தகைங்கர்யம். (கூசுஇ) முதல்சொன்ன மூவரும் நிரயஹேதுக்கிலக்கு; மற்றையிருவரும் அநர்த்தஹேதுக்கிலக்கு. (உசுசு). மூவருடையவும் கர்மம் அநுபவ விரோதியம், நாலாமிகாரிக்கு ப்ராயஶ்சித்த விரோதியம், அஞ்சாமதிகாரிக்குப் புருஷகார விரோதியம். (உசுஎ). உபாயம் ஸ்வீகாரகாலத்தில் புருஷ ஸாபேக்ஷமுமாய், புருஷகார ஸாபேக்ஷமுமாயிருக்கும்; கார்யகாலத்தில் உபயநிரபேக்ஷமாயிருக்கும். (உசுஅ) ஸ்வப்ரயோஜநபரரெல்லாரையும் ப்ரதிகூலராக நினைக்கலாமோவென்னில்; (உசுக). இங்கு ஸ்வப்ரயோஜந மென்கிறது - ஆஶ்ரயதோஷஜந்யமானத்தை. (உஎ0). ஆகையாலே தோஷமில்லை. (உஎக). விஷயதோஷத்தாலே ‡ வருமவையெல்லாம் உபஸ்த்யஜமாயிறேயிருப்பது. (உஎஉ).

† தொடைகொள்ளலாம்படி - அதியலாம்படி.

‡ வருமது என்றும் வ்யாக்யாந பாடாந்தரம்.

http://acharya.org

(ஸமையரோடு செவிடர்வார்த்தை) (கமமங்யஜிச்ஹதி.) (உளகூ). இப்படி இவையித்தனையும் ஸஹாசார்யப்ரஸாதத்தாலே வர்ஷிக்கும்போதைக்கு வஸ்துவ்யம் - ஆசார்யஸங்கியியும் ஹமவத்ஸங்கியியும். வக்தவ்யம் - ஆசார்யவைஹவமும் ஸ்வகிகர்ஷமும்; ஜப்தவ்யம் - ஹருபரம்பரையும், ஹீவயமும்; பரிமீராஹ்யம் - பூர்வாசார்யர்களுடைய வசநமும் அநுஷ்டாநமும். பரித்யாஜ்யம் - அவைஷ்ணலஸஹவாஸமும், அஹிமாநமும். கர்த்தவ்யம் - ஆசார்யகைங்கர்யமும், ஹமவத்கைங்கர்யமும். (உளச). கீழ்ச்சொன்ன ஹமவத்கைங்கர்யமறிவது - ஸாஸ்த்ர முவத்தாலே; ஆசார்ய கைங்கர்யமறிவது ஸாஸ்த்ரமுவத்தாலும், ஆசார்யவசநத்தாலும். (உளஞ). கைங்கர்யங்தானி ரண்டி. (உளசு). அதாவது - இஷ்டஞ்செய்கையும், அநிஷ்டம் தவிருகையும். (உளஎ). இஷ்டாநிஷ்டங்கள், வர்ணஸ்ரமங்களையும் ஆத்மஸ்வரூபத்தையு மவலம்பித்திருக்கும். (ஊளஅ). புண்யத்துக்கஞ்சுகிறவன் பாபத்தைப் பண்ணுனிறே. (உளசூ). இவன் புண்யத்தைப் பாபமென்றிருக்கும்; அவன் பாபத்தைப் புண்பமென்றிருக்கும்; அவனுக்கிது கிடையாது; இவனதுசெய்யான். (உஅ0). கைங்கர்யங்தான் ஹக்திமூலமல்லாதபோது; ஹீதி மூலமாய் வரவேணும். (உஅக). அதுவுமில்லாதபோது, அதிகாரத்திலும், உபாயோபேயங்களிலு மல்லயமின்றிக்கே யொழியும்.—(உஅஉ). கைங்கர்யம் தன்னை மலஸாயகமாக்காதே ஹலமாக்கவேணும். (உஅஙூ). அதாவது - தான்கையேற்காதே அவனைக் கையேற்கப்பண்ணுகை. (உஅச). கொடுத்துக் கொள்ளாதே கொண்டதுக்குக் கைக்கூலி கொடுக்கவேணும். (உஅடு) ஸ்ரீவிஷ்ணுரையும, ஸ்ரீமாலாகாரரையும், கூனியையும்போலே கிஞ்சித்கரித்தால் ஸ்வரூபம் நிறம்பெறுவது. (உஅசு). மடிதடவாதசோறும், சுருள்நாறுதழையும், சுண்ணம்புபடாத சாந்துமிறே இவர்கள் கொடுத்தது. (உஅள). கைங்கர்யஹஸபோலே முன்புள்ள உஸகளிலும் ஸ்வரூபத்தை உஜ்வலமாக்கவேணும். (உஅஅ). முன்பே நாலுதசையுண்டி. (உஅசூ). அதாவது - ஜ்ஞாநஹஸயும், வரணஹஸயும், ப்ராப்திஹஸயும், ப்ராப்யாநுஹவஹஸயும். (உகூ0). ஜ்ஞாநஹஸயில் அஜ்ஞாநத்தை முன்னிடும்; வரணஹஸயில் அபூர்த்தியை முன்னிடும்; ப்ராப்தி ஹஸயில் ஆர்த்தியை முன்னிடும்; ப்ராப்யாநுஹவஹஸயில் அஹிநிவேஸத்தைமுன்னிடும். (உகூக). அஜ்ஞாநம்போவது-ஆசார்யஜ்ஞாநத்தாலே. அபூர்த்திபோவது-ஸ்ரீவராபூர்த்தியாலே, ஆர்த்திபோவது-அருளாலே, அஹிநிவேஸம்போவது-அநுஹவத்தாலே. (உகூஉ). அஜ்ஞாநத்துக்கடி - அபராயம், அபூர்த்திக்கடி-ஜ்ஞாநபூர்த்தி, ஆர்த்திக்கடி-அலாஹம், அஹிநிவேஸத்துக்கடி - அழகு. (உகூங). ஆர்த்தியும் அஹிநிவேஸமு மிருக்கும்படி அர்ச்சாதிமதியிலே சொன்னோம். (உகூச). இவன்றனக்கு நாலுஹஸபோலே நாலுகுணமுமுண்டி. (உகூடு). அதாவது - ஜ்ஞாநமும், அஜ்ஞாநமும், ஸக்தியும், அஸக்தியும். (உகூசு). இவைதான் அவனுக்குமுண்டி. (உகூள). அவனுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கிலக்கு - இவனுடைய மௌனம், அஜ்ஞாநத்துக்கிலக்கு - இவனுடையஹோஷம், ஸக்திக்கிலக்கு - இவனுடைய ரக்ஷணம், அஸக்திக்கிலக்கு-பரித்யாகம். (உகூஅ). இவனுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கிலக்கு-ஆசார்யமௌனம், அஜ்ஞாநத்துக்கிலக்கு-ஆசார்யஹோஷம், அஸக்திக்கிலக்கு-நிஷியீ

http://acharya.org

யாதுஷ்டாகம்.—(உகூக). நிஷியீயந்தானும் காலுபடியாயிருக்கும். (கூ0ல). அதாவது - அக்ருத்யகரணமும், ஹமவஹபசாரமும், ஹாமவதாபசாரமும், அஸஹ்யாபசாரமும். (கூ0க). அக்ருத்யகரணமாவது - பராஹிம்ஸை, பரஸ்தோத்ரம், பரஹாரபரிமீரஹரம், பரஹீரவ்யாபஹாரம், அஸத்யகயநம், அஹகூஷ்யஹகூணங் தொடக்கமானவை. (கூ0உ). ஹமவஹபசாரமாவது-தேவதாந்தரங்களோடொக்க ஈஸ்வரனே நினைக்கையும், ராமக்ருஷ்ணஹீ யவதாரங்களில் மநுஷ்யஜாதீயதாவுயியியும், வர்ணஸ்ரம விபரீதமான உபசாரமும், அர்சாவதாரத்தில் உபாதாந நிரூபணமும், ஆத்மாபஹாரமும், ஹமவஹீ ரவ்யாபஹாரமும் தொடக்கமானவை. (கூ0ஊ). ஹமவஹீ ரவ்யத்தைத் தானபஹரிக்கையும், அபஹரிக்கிறவர்களுக்கு ஸஹகரிக்கையும், அவர்கள் பக்கலிலே யாசிதமாகவும் அயாசிதமாகவும் பரிமீரஹிக்கையும் ஹமவானுக்கநிஷ்டமாயிருக்கும். (கூ0ச). ஹாமவதாபசாரமாவது - அஹங்காரார்ஹ காமய்கள டியாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் பண்ணும் விரோயம். (கூ0ரு). அஸஹ்யாபசாரமாவது - நிர்நிவர்த்யகமாக ஹமவஹீ ஹாமவத விஷயமென்றால் அஸஹமாகனயிருக்கையும், ஆசார்யாபசாரமும், தத்ஹக்தாபசாரமும். (கூ0சு). இவையொன்றுக்கொன்று க்ரூரங்களுமாய், உபாயவிரோயிகளுமாய், உபேயவிரோயிகளுமாயிருக்கும். (கூ0எ) (அதியிகாரிநிஷ்ஹா ப்ரகரணம் ஸமாப்தம்.)

தான் ஹிதோபதேஸம் பண்ணும்போது, தன்னையும், ஸிஷ்யனையும், மலத்தையும் மாறுடிநினைக்கை க்ரூரநிஷியீயம். (கூ0அ). தன்னைமாறுடி நினைக்கையாவது - தன்னை ஆசார்யனென்றுநினைக்கை; ஸிஷ்யனை மாறுடி நினைக்கையாவது - தனக்கு ஸிஷ்யனென்று நினைக்கை; மலத்தை மாறுடி நினைக்கையாவது - ஈருஷ்ட ப்ரயோஜநத்தையும், ஸிஷ்யனுடைய உஜ்ஜீவநத்தையும், ஹமவத்கைங்கர்யத்தையும், ஸஹவாஸத்தையும் மலமாக நினைக்கை.—(கூ0கூ). நினையாதிருக்க, இக்காலுமலமும் வியீயிக்கிறபடி யென்னென்னில்; மோஷஹேதுவான ஸிஷ்யன் நினைவாலே ஈருஷ்டமலம் வியீயிக்கும், ஈஸ்வரன் நினைவாலே உஜ்ஜீவகம் வியீயிக்கும்; மோஷஹேதுவான ஸிஷ்யன் நினைவாலே ஹமவத்கைங்கர்யம் வியீயிக்கும்; உபகாரஸ்ம்ருதியாலே ஸஹவாஸம் வியீயிக்கும். (கூக0). ஸாஸ்த்ரமலமும், ஆசார்யத்வமும் வியீயிக்கிறபடி யென்னென்னில்; தன்னினைவாலும், ஈஸ்வரன் நினைவாலும் வியீயிக்கும். (கூகக). இப்படியொழிய வுபதேஸிக்கில், இருவருக்கும் ஸ்வரூப வியீயியில்லை. (கூகஉ). ஆசார்யனுக்கு ஸிஷ்யன்பக்கல் க்ருபையும், ஸ்வாசார்யன் பக்கல் பாரதந்த்ர்யமும் வேணும். (கூகங). க்ருபையாலே ஸிஷ்யன் ஸ்வரூபம் வியீயிக்கும், பாரதந்த்ர்யத்தாலே தன்ஸ்வரூபம் வியீயிக்கும்.—(கூகச). நேரே ஆசார்யனென்பது - ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான பெரியதிருமந்த்ரத்தை உபதேஸித்தவனே. (கூகஞ). ஸம்ஸாரலர்யகங்களுமாய், கூஷ்ரங்களுமான ஹமவந்த்ரங்களை யுபதேஸித்தவர்களுக்கு ஆசார்யத்வ பூர்த்தியில்லை. (கூகசு). ஹமவந் மந்த்ரங்களை கூஷ்ரங்களென்கிறது - மலஹீனரா. (கூகஎ). ஸம்ஸாரவர்யகங்களென்கிறது மத்தாலே. (கூகஅ). இதுதான் ஔபாயிகம். (கூகஙூ). சேதநனுடைய ருசியாலே வரு

http://acharya.org

கையாலே.— (கூஉ0). ஶிஷ்யனென்பது - ஸாஸ்த்ரீயாந்தர நிவ்ருத்தியும், மஹாபாகவத ஶிஷ்ரூஷையும், ஆர்த்தியும், ஆதரமும், அநஸூயையுமுடைய வனே. (கூஉக). மந்த்ரமும், தேவதையும், மஹாமும், மஹாதவ்யிகளும், மஹாபாகவதரும், ஐஹிகதோமமுமெல்லா மாசார்யனென்று நினைக்கக்கட வன். (கூஉஉ). (மாதாபிதாயுவதய) என்கிற ஸ்லோகத்திலே, இவ்வர்த்தத்தைப் பராசார்யரு மருளிச்செய்தார். (கூஉகூ). இதுக்கடி உபகாரஸ்ம்ருதி. (கூஉச) உபகாரஸ்ம்ருதிக்கு முதலடி ஆசார்யன் பக்கல் க்ருதஜ்ஞதை; முடிந்த நிலம் ஈஶ்வரன்பக்கல் க்ருதஜ்ஞதை.—(கூஉடு) ஶிஷ்யனும், ஆசார்யனும், அந்யோந்யம் ப்ரியஹிதங்களை நடத்தக்கடவர்கள். (கூஉசு). ஶிஷ்யன்றன் ப்ரியத்தை நடத்தக்கடவன்; ஈஶ்வரனைக் கொண்டு ஹிதத்தை நடத்தக்கடவன், ஆசார்யன் மாறாடி நடத்தக்கடவன். (கூஉஎ). ஶிஷ்யன் உகப்பிலே யூன்றிப்போரும்; ஆசார்யன், உஜ்ஜீவநத்திலே யூன்றிப்போரும். (கூஉஅ) ஆகையால், ஶிஷ்யன் ஆசார்யனுடைய ஹர்ஷத்துக் கிலக்காகையொழிய, ரோஷத்துக் கிலக்காகைக்கு அவகாஶமில்லை. (கூஉகூ). நிர்ஹரத்துக்குப் பாத்ரமாம்போது அது ஹிதரூபமாகையாலே யிருவர்க்கு முபாதேயம். (கூகூ0). ஶிஷ்யனுக்கு நிர்ஹரகாரணம் த்யாஜ்யம், (கூகூக). நிர்ஹரத்தான் மஹாநிர்ஹரம்போலே ப்ராப்யாந்தர்மதம். (கூகூஉ). ஆசார்யன் ஶிஷ்யனுடைய ஸ்வரூபத்தைப்பேணக்கடவன், ஶிஷ்யன் ஆசார்யனுடைய தேஹத்தைப் பேணக்கடவன்; (கூகூகூ). இரண்டு மிருவர்க்கும் ஸ்வரூபமுமாய், மஹாபாகவதகைங்கர்யமுமாயிருக்கும். (கூகூச). ஆசார்யனுக்கு தேஹரக்ஷணம் ஸ்வரூபஹாநி; ஶிஷ்யனுக்கு ஆத்மரக்ஷணம் ஸ்வரூபஹாநி. (கூகூடு). ஆசார்யன் ஆத்மரக்ஷணம் பண்ணுமிடத்தில் அஹங்காரம் விரோயி; ஶிஷ்யன் தேஹரக்ஷணம் பண்ணுமிடத்தில் மமகாரம் விரோயி. (கூகூசு). ஆசார்யன் தன்னுடைய தேஹரக்ஷணம் தன் வஸ்துவைக்கொண்டு பண்ணக்கடவன்; ஶிஷ்யன் ஸ்வதேஹரக்ஷணம் ஆசார்யன் வஸ்துவைக்கொண்டு பண்ணக்கடவன். (கூகூஎ). ஆசார்யன் ஶிஷ்யன் வஸ்துவைக் கொள்ளக்கடவனல்லன்; ஶிஷ்யன் தன்வஸ்துவைக் கொடுக்கக்கடவனல்லன். (கூகூஅ). கொள்ளில் மிடியனும், கொடுக்கில் கள்ளனும். (கூகூகூ). கொள்கொடையுண்டானால் ஸம்பந்யங் கொலையும். (கூச0). இவன் மிடியனுகையாலே கொடான்; அவன் பூர்ணனுகையாலே கொள்ளான். (கூசக). அவனுக்குப் பூர்த்தியாலே ஸ்வரூபம் ஜீவித்தது; இவனுக்கு மிடியாலே ஸ்வரூபம் ஜீவித்தது.—(கூசஉ). ஆனால் ஶிஷ்யன் ஆசார்யனுக்குப்பண்ணு முபகார மொன்றுமில்லையோ வென்னில்; (கூசகூ).. ஆசார்யன் நினைவாலேயுண்டு. (கூசச). அதாவது—ஜ்ஞாநவ்யவஸாய ப்ரேம ஸமாசாரங்கள். (கூசடு). ஆசார்ய ப்ரீத்யர்த்தமாக இவனுக்குத் தவிர வேண்டுவது - மஹாவாக்யரஹஸ்யத்தை யபதரிக்கையும், மஹாவாக்யோஜ்ஜநத்தை விலக்குகையும், மூரு மந்த்ர தேவதாபரிஹாரமும்.—(கூசசு). மஹாவாக்யரஹஸ்யாபதாரமாவது - ஸ்வாதந்த்ர்யமும், அந்யஶேஷத்வமும்; (கூசஎ). மஹாவாக்யோஜ்ஜநத்தை விலக்குகையாவது-அவனுடைய ரக்ஷகத்வத்தை விலக்குகை. (கூசஅ). அவனுடைய ரக்ஷகத்வக்ரமம்-ப்ரபந்ந பரித்ராணத்திலே சொன்னோம்.—(கூசகூ). மூரு

http://acharya.org

பரிஹவம்ரவது-கேட்ட அர்ஶத்தின்படி அநுஷ்டியா தொழிகையும், அநுகூ ரிகளுக்குபதேஶிக்கையும். மந்த்ரபரிஹவமாவது - அர்ஶத்தில் விஸ்ம்ருதியும், விபரீதார்ஶப்ரதிபத்தியும். தேவதாபரிஹவமாவது - காரணத்ரயத்தையும் அப் ராப்தவிஷயங்களிலே ப்ரவணமாக்குகையும், தத்விஷயத்தில் ப்ரவணமாக்கா தொழிகையும். (கூடு0). — இவனுக்கு ஶரீராவஸாநத்தளவும் ஆசார்யவிஷ யத்தில் (என்னைத் தீமனங்கெடுத்தாய், மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய்) என்று உபகாரஸ்ம்ருதி நடக்கவேணும். (கூடுக). மநஸ்ஸுக்குத் தீமையா வது - ஸ்வஹ்ணத்தையும், ஹமவஹீஹாமவத தோஷங்களையும் நினைக்கை. (கூடுஉ). தோஷம் நினையாதொழிகிறது - ஹ்ணம்போலே யுண்டாயிருக்க வன்று; இல்லாமையாலே. (கூடுங). தோஷமுண்டென்று நினைக்கில் அது பரதோஷமன்று; ஸ்வதோஷம். (கூடுச). ஸ்வதோஷமானபடி யென்னென் னில், (கூடுடு). ஸ்வதோஷத்தாலும், வக்யத்தாலும். (கூடுசு). ஸ்வதோஷ மில்லையாகில் ஹ்ணப்ரதிபத்தி நடக்கும். (கூடுஎ). நடக்கதில்லையாகில் தோ ஷஜ்ஞாநமே தோஷமாம். (கூடுஅ). இது தனக்கவஸாமில்லை. (கூடுகூ). ஸ்வ தோஷத்துக்கும், ஹமவஹீஹாமவத ஹ்ணங்களுக்குமே காலம் போருகை யாலே. (கூசு0). ஸம்ஸாரிகள் தோஷமும் ஸ்வதோஷமென்று நினைக்கக்கட வன். (கூசுக). அதுக்கு ஹேது வக்ய ஜ்ஞாநம். (கூகூ). (இறைப்பொழு தெண்ணேமே) என்கையாலே அதுதான் தோன்றுது. (கூசுகூ). தோன் றுவது நிவர்த்தகார்ஶமாக. (கூசுச). பிராட்டி, ராகூவஸிகள் குற்றம் பெரு மாளுக்கும் திருவடிக்கு மறியாதாப்போலே, தனக்குப் பிறர் செய்த குற் றங்களை ஹமவஹீஹாமவத விஷயங்களி லறிவிக்கக்கடவனல்லன். (கூசுடு). அறிவிக்க வுரியவனகப்பட வாய்திறவாதே ஸர்வஜ்ஞ விஷயங்களுக்கும் மறை க்கு மென்னுகின்றதிறே. (கூகுசு). குற்றஞ்செய்தவர்பக்கல் பொறையும், க்ருபையும், சிரிப்பும், உகப்பும், உபகார ஸ்ம்ருதியும் நடக்கவேணும்(கூசுஎ).

(ஸ்தோஹார்யாநுவர்த்தக ப்ரகரணம் முற்றிற்று. ச.)

ஸ்வதோஷாது ஸங்ஶாநம் ஹயஹேது; ஹமவஹீஹ்ணாதுஸங்ஶாநம் அஹ யஹேது. (கூசுஅ). ஹயாஹயங்களிரண்டும் மாருடில் அஜ்ஞதையே விஸ்ரிபி க்கும். (கூகுசு). ஆனல் (கலிவானின்ன மெண்ணுகின்றாய்) (ஆற்றங்கரை வாழ் மரம்போலஞ்சுகின்றேன்) என்கிற பாசுரங்களுக் கடியென்னென்னில், (கூஎ0). வக்யாதுஸங்ஶாநம். (கூஎக). ப்ரஜை தெருவிலே யிடறித் தாய் முதுகிலே குத்துமாபோலே, நிருபாயக வக்ஷ்வாய் ஶக்தனுயிருக்கிறவன் விலக்காதொழிந்தால், அப்படி சொல்லலாமிறே. (கூஎஉ). ப்ரஜையைக் கி ணற்றின்கரையில் நின்றும் வாங்காதொழிந்தால், தாயே தள்ளினுளென்னக் கடவதிறே. (கூஎங). இவனுடைய அநுமதி, பேற்றுக்கு ஹேதுவல்லாதாப் போலே, அவனுடைய அநுமதியும் இழவுக்கு ஹேதுவன்று. (கூஎச). இர ண்டு மிருவருக்கும் ஸ்வரூபம். (கூஎடு). இழவுக்கடி - கர்மம்; பேற்றுக்கடி - க்ருபை. (கூஎசு). மற்றைப்படிசொல்லி லிழவுக்குறுப்பாம். (கூஎஎ). எடுக்க

† தோஷமில்லையாகில் என்றே வ்யாக்யாந கோஶங்களில் பாடங்காண்கிறது. ஸ்வ தோஷமில்லையாகில் - என்று ஆயிவ்யா.

http://acharya.org

நினைக்கிறவனைத் தள்ளினுயென்கை எடாமைக்குறுப்பிறே. (கூஎஅ). (சீற்ற முள) என்ற வசநதாத்திலே இவ்வர்ஹத்தைத் தாமேயருளிச்செய்தாரிறே. (கூஎக), சீற்றமுண்டென்றறிந்தால் சொல்லும்படி யென்னென்னில்; அருளும், ஆர்த்தியும், அகங்ய மதித்வமுஞ் சொல்லப்பண்ணும். (கூஎ0). சீறினுயுங் காலைக்கட்டிக்கொள்ளலாம்படி யிருப்பானொருவனைப்பெற்றுலெல்லாஞ் சொல்லலாமிறே. (கூஎக). (க்ருபயாபர்யபாலயத்) (அரிசிளத்தால்) (கூஎஉ).

சதுர்யப்ரகரணம்.

த்ரிபாத்விபூதிப்ரகாணம்.

த்ரிபாத் விபூதியிலே பரிபூர்ணதுலவம் நடவாநிற்க, அதுண்ட தருக்காட்டாதே, தேவாந்தர மதனை புத்ரன் பக்கலிலே பித்ருஹ்ருதயம் கிடக்குமாபோலே ஸம்ஸாரிகள் பக்கலிலே திருவுள்ளம் குடிபோய், இவர்களைப் பிரிந்தா லாற்றமாட்டாதே, இவர்களோடே கலந்து பரிமாறுகைக்குக் காண கலேவரங்களைக்கொடுத்து, அவற்றைக்கொண்டு வ்யாபரிக்கைக் கீடான ஜ்ஞாநவிபோஷங்களையுங் கொடுத்து, கண்காணாநிற்கில் ஆணையிட்டு விலக்குவர்கள் என்று கண்ணுக்குத்தோற்றுதபடி, உறங்குகிற ப்ரஜையைத் தாய் முதுகிலே யணைத்துக்கொண்டு கிடக்குமாபோலே, தானறிந்த ஸம்வந்யமே ஹேதுவாக விடமாட்டாதே அகவாயிலே யணைத்துக்கொண்டு, ஆட்சியில் தொடர்ச்சி நன்று என்று விடாதே, ஸத்தையேநோக்கி உடன்கேடனுய், இவர்கள் அஸத்கர்மங்களிலே ப்ரவர்த்திக்கும்போது மீட்கமாட்டாதே அநுமதி ரூபத்தைப்பண்ணி, உபாவிஷரைப்போலே யிருந்து, மீட்கைக்கிடம்பார்த்து, நன்மையென்று பேரிடலாவதொரு தீமையுங்காணுதே, நெற்றியைக் கொத்திப்பார்த்தால் ஒருவழியாலும் பசைகாணுதொழிந்தால் அப்சாப்யமென்று கண்ணநீரோடே மீளுவது, தனக்கேற விடம்பெற்ற வளவிலே, 'என்னுரைச் சொன்னுய், என்பேரைச்சொன்னுய். என்னடியாரைநோக்கினுய், அவர்கள் விடாயைத் தீர்த்தாய், அவர்களுக்கொதுங்க நிழலைக் கொடுத்தாய்' என்னுமாபோலே சிலவற்றை யேறிட்டு, மடிமாய்காயிட்டு, பொன் வாணியன் பொன்னே உரைகல்லிலேயுரைத்து மெழுகாலேயெடுத்து கால்கழஞ்சென்று நிரட்டுமாபோலே, ஜம்பரம்பரைகள் தோறும் 'யாத்ருச்சிகம், ப்ராஸங்கிகம், ஆதுஷங்கிக'மென்கிற ஸுக்ருத விபோஷங்களைக் கற்பித்துக்கொண்டு, தானேயவற்றை ஒன்றுபத்தாக்கி நடத்திக்கொண்டு போரும். (கூஅகூ). லலிதாசரிதாதிகளிலே இவ்வர்ஹம் சுருக்க மொழியக்காணலாம். (கூஅச). அஜ்ஞாந மநுஷ்யர்கள், * வாளாதந்தானென்றிருப்பர்கள். (கூஅடு). ஜ்ஞாநவான்கள், (இன்னென்னைப் பொருளாக்கித் தன்னே யென்னுள்வைத்தான்) எங்ஙன்றிசெய்தேனு வென்னெஞ்சிற்றிகழ்வதுவே) (நமேவைவம்யுய்யக்கொள்கின்ற நாதனை,) அறியாதன வறிவித்தலத்தாரீசெய்தன வடியேனறியேனே) (பொருளல்லாத வென்னைப் பொருளாக்கி யடிமைகொண்டாய்) (என்னைத்தீமனவ் கெடுத்தாய்) மரு

* 'வாளார்தந்தார்' என்றும் வ்யாக்யாநபாடாந்தரம்.

http://acharya.org

வித்தொழும் மனமேதங்தாய்) என்றீபெடா நிற்பர்கள். (ஈஅசு). மாஷ்ய காரர் காலத்திலே ஒருகாள் பெருமாள் புறப்பட்டருளும் தனையும் பார்த்துப் பெரியதிரு மண்டபத்துக்குக்கீழாக முதலிகளெல்லாரும் திரளவிருந்தவளவிலே இவ்வர்யம் ப்ரஸ்துதமாக, பின்பு பிறந்த வார்த்தைகளை ஸ்மரிப்பது. (ஈஅள). ஆகையால் அஜ்ஞாதமான நன்மைகளையே பற்றுசாகக்கொண்டுகடாகூடியாகிற்கும். (ஈஅஅ). இவையுங்கூட விளையும்படியிறே இவன் றன்னை முதலிலே அவன் ஸ்ருஷ்டித்தது. (ஈஅகூ). அது தன்னை நிரூபித்தால் இவன் றனக்கொன்றுஞ் செய்யவேண்டாதபடியாயிருக்கும். (ஈகூ0). பழையதாக உழுவது, நடுவது, விளைவதாய்ப்போரும் சேஷத்ரத்திலே உதிரிமுளைத்து மலபர்யந்தமாமாபோலே. இவைதான் தன்னடையே விளையும் படியாயிற்று, * பத்தியுழவன் பழம்புனத்தை ஸ்ருஷ்டித்த கட்டளை.(ஈகூக). அவைதானெவையென்றால் (ஈகூஉ). பூர்வக்ருத புண்யாபுண்ய மலங்களை சிரகாலம் ஊறித்து, உத்தரகாலத்தில் வாஸனைகொண்டு ப்ரவர்த்திக்குமத்தனை யென்னும்படி கையொழிந்த உடலையிலே, 'நாமார், நாம் நின்றநிலையேது, நமக்கினிமேல் போக்கடியேதென்று பிறப்பன சில நிரூபண விசேஷங்களுண்டு, அவையாதல், முன்புசொன்னவையாதல். (ஈகூஈ). (யஸ்யாஹமிதோஷகாஃ பாங்யே) என்று தொடங்கி இதினுடைய க்ரமத்தை மஹவச்ஹாஸ்த்ரத்திலே சொல்லிற்று. (ஈகூச). (வெறிதேயருள்செய்வர்) என்று இவ்வர்யத்தை யருளிச்செய்தாரிறே. (ஈகூடு). [செய்வார்கட்கு] என்று - அருளுக்கு ஹேது ஸுக்ருதமென்ன நின்றதே யென்னில்; அப்போது [வெறிதே] யென்கிறவிடஞ் சேராது. (ஈகூசு). மஹவஹாஜிமுக்யம் ஸுக்ருதத்தாலன்றிக்கே மஹவத்க்ருபையாலே பிறக்கிறது; அதிவேஷம் ஸுக்ருதத்தாலே யென்னில்; இந்த மலவிமோஷத்துக்கு அத்தை ஸாதநமாக்க வொண்ணாது. (ஈகூள). ஸாஸ்த்ரமும் வியாதே, நாமுமறியாதே யிருக்கிறவித்தை ஸுக்ருதமென்று நாம் பேரிடுகிறபடி யென்னென்னில்; நாமன்று, ஈஸ்வரனென்று கேட்டிருக்கையாயிருக்கும். (ஈகூஅ). இவ்வர்யவிஷயமாக ஆழ்வார்கள் பாசுரங்களில் பரஸ்பரவிருயிடம்போலே தோற்றுமவற்றிற்சொல்லும் பரிஹாரங்களும், மற்றுமுண்டான வக்தவ்யங்களும், விஸ்தர ஹயத்தாலே சொல்லுகிறிலோம். (ஈகூஈ). ஆகையால் இவன் விழுவனென உடலையிலுங்கூட உஜ்ஜீவிக்கைக்குக்ருஷிபண்ணின ஈஸ்வரனே யதஸம்பித்தால், எப்போதும் நிர்ஹரனேயிருக்குமித்தனை. (ச0ம). 'எதிர்சூழல் புக்கு'. (ச0க). ஒருவனேப்பிடிக்கினித்து ஊரைவளைவாரைப்போலே வ்யாப்தியும். (ச0உ). ஸ்ருஷ்ட்யவதாராதிகளைப்போலே 'ஸ்வார்யமாக' என்றிறே ஜ்ஞாநாயிக ரதஸம்பிப்பது. (ச0ஈ). கர்மமலம்போலே க்ருபாமலமு மதுஹவித்தேயறவேணும். (ச0ச). க்ருபை பெருகப்புக்கால் இருவர் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் தகையவொண்ணாதபடி யிருகரையு மழியப்பெருகும். (ச0டு). ஹயஹேது-கர்மம், அஹயஹேது-காருண்யம். (ச0சு). ஹயாஹயங்க ளிரண்டும் மாறிமாறி ப்ராப்தியளவும் நடக்கும். (ச0எ). நிவர்த்யஜ்ஞாநம் யதேஹது, நிவர்த்தகஜ்ஞாநம் அஹயஹேது. (ச0அ).

(மஹவர்நிர்ஹேதுக க்ருபாவைபவ ப்ரகரணம் மூற்றிற்று).

---

http://acharya.org

ஸ்வதந்த்ரனே யுபாயமாகத் தான்பற்றினபோதிறே இப் ப்ரஸங்கந்தா னுள்ளது. (சஅசூ). உண்டபோ தொருவார்த்தையும், உண்ணுதபோ தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லுவார் பத்துப்பேருண்டிறே, அவர்கள் பாசுரங்கொண் டன் றிவ்வர்த்த மறுதியிடக்கடவது. (சஅ0). அவர்களைச் சிரித்திருப்பா ரொ ருவருண்டிறே, அவர்பாசுரங்கொண் டிவ்வர்த்தமறுதியிடக்கடவோம். (சஅக). ஸ்வரூபத்துக்கும், ப்ராப்யத்துக்குஞ் சேர்ந்திருக்கவேணுமிறே ப்ராபகம். (சஅஉ). வடுகநம்பி ஆழ்வானையும், ஆண்டானையும், இருகரையரென்பர். (சஅகூ). ப்ராப்யத்துக்கு ப்ரதமபர்வம் - ஆசார்ய கைங்கர்யம்; மதீயமபர் வம் - ஸ்ரீமவத்கைங்கர்யம்; சரமபர்வம் - ஸ்ரீமவதகைங்கர்யம். (சஅச). ஸ்வ ரூபப்ராப்தியை ஸாஸ்த்ரம் புருஷார்த்தமாகச் சொல்லாநிற்க ப்ராப்திஸில மாய்க்கொண்டு கைங்கர்யம் வருகிறுப்போலே ஸாத்ய விவ்ருத்தியாய்க் கொண்டு சரமபர்வம் வரக்கடவது. (சஅடு). இதுதான் மூர்லஸம். (சஅசு). விஷயப்ரவணனுக்கு அத்தைவிட்டு ஸ்ரீமத் விஷயத்திலே வருகைக்குள்ள அருமைபோலன்று, ப்ரதமபர்வத்தைவிட்டு, சரமபர்வத்திலே வருகைக்குள் ளவருமை. (சஅஎ). அங்கு தோஷதர்ஸநத்தாலே மீளலாம்; இங்கு அதுசெய் யவொண்ணாது. (சஅஅ). தோஷமுண்டானாலும் ஸ்நாநம்போலே யுபாதேய மாயிருக்கும். (சஅகூ). லோகவிபரீதமாயிறே யிங்கிருப்பது. (சஅ0). ஸ்ந முபாதேயமாகைக் கிடானஹேது தோஷத்துக்கு முண்டிறே. (சஅஉ). நிர்வ் ருணனென்று வாய்மூடுவதற்கு முன்னே க்ருணவானென்று சொல்லும்படி யாயிருந்ததிறே. (சஅஉ). இப்படி சொல்லும்படி பண்ணிற்று, க்ருபையாலே யென்று, ஸ்நேஹமும், உபகார ஸ்ம்ருதியும் நடந்ததிறே. (சஅஉ). நிர்வ்ரு ணனாக ஸங்கித்துச்சொல்லு மவஸ்தையிலும், காரணத்தை ஸ்வமதமாக விறே சொல்லிற்று. (சஅச). ஸ்நாநதோஷங்களிரண்டும், ஸ்த்ரீபுருஷார் தகாஷ்டையையுஞ் கொலைக்கும். (சஅடு). நித்யஸத்ருவாயிறே யிருப்பது. (சஅசு). இப்படி ப்ராப்யத்தை யறுதியிட்டா லதுக்கு ஸத்ருஸமாக வேணு மிறே ப்ராபகம். (சஅஎ). அல்லாதபோது ப்ராப்யப்ராபகங்களுக்கு ஐக்ய மில்லை. (சஅஅ). ஈஸ்வரனைப்பற்றுகை - கையைப்பிடித்துக் கார்யங்கொள் ளுமோபாதி; ஆசார்யனைப்பற்றுகை காலைப்பிடித்துக் கார்யங்கொள்ளுமோ பாதி. (சஅசூ). ஆசார்யனிருவர்க்கு முபகாரகன். (சஆ0). ஈஸ்வரனுக்கு ஸேஷவஸ்துவை யுபகரித்தான்; சேதநனுக்கு ஸேஷியை யுபகரித்தான். (சஆக). ஈஸ்வரன்றானும் ஆசார்யத்வத்தை யாசைப்பட்டிருக்கும். (சஆஉ). ஆகையிறே மாருபரம்பரையிலே அந்வயித்ததும், ஸ்ரீகீதையும் அஹர்நிசம் ஈமு மருளிச்செய்ததும். (சஆகூ). ஆசார்யனுக்கு ஸத்ருஸப்ரத்யுபகாரம் பண்ணலாவது - விஹிதாதிசதுஷ்டயமும் ஈஸ்வரதீவயமு முண்டாகில். (சஆச). ஈஸ்வர ஸம்ஸ்லேஷம் பந்தமோக்ஷங்களிரண்டுக்கும் பொதுவாயிருக் கும்; ஆசார்ய ஸம்ஸ்லேஷம் மோக்ஷத்துக்கே ஹேதுவாயிருக்கும், (சஆடு). ஸ்ரீமவல்லாஹம் ஆசார்யனாலே. (சஆசு). ஆசார்யலாஹம் ஸ்ரீமவனாலே. (சஆஎ) உபகார்யவஸ்து மௌரவத்தாலே, ஆசார்யனைக்காட்டில் மிகவு முபகாரகன் ஈஸ்வரன். (சஆஅ). ஆசார்யஸம்ஸ்லேஷம் கொலையாதே கிடந்தால், ஜ்ஞாந பக்தி வைராக்யங்களுண்டாக்கிக்கொள்ளலாம்; ஆசார்யஸம்ஸ்லேஷம் கொலைக்

http://acharya.org

தால், அவையுண்டானாலும் ப்ரயோஜநமில்லை. (சகூசு). தாலிகிடந்தால் ஸ்ரீ ஷணங்கள் பண்ணிப் பூணலாம்; தாலிபோனால் ஸ்ரீஷணங்களெல்லாம் அவ ஸ்யத்தை விளக்கும். (சசஂ). தாமரையை யலர்த்தக்கடவ ஆதித்யன்றானே நீரைப்பிரிந்தா லத்தை யுலர்த்துமாபோலே, ஸ்வரூப விகாஸத்தைப் பண்ணும் ஈஸ்வரன்றானே ஆசார்யஸம்பந்தம் கொலைந்தா லத்தை வாடப் பண்ணும். (சசக). இத்தையொழிய ஸ்வதந்த்ரஸம்பந்தம் ஊர்ஜிதம்,(சசஉ). இரண்டு மமையாதோ, நடுவிற்பெருங்குடி யென்னென்னில், (சசகூ). கொடியைக் கொம்பிலே துவக்கும்போது சுள்ளிக்கால் வேண்டுமாபோலே ஆசார்யாச்ரயத்துக்கு மிதுவேணும். (சசச). 'ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே ஈஸ்வராதீநமாநத்தைக் கொலைத்துக்கொண்ட விவனுக்கு ஆசார்யாதீநமொழியமதியில்லை' என்று பிள்ளை பலகாலு மருளிச்செய்யக் கேட்டிருக்கையாயிருக்கும்.(சசடு). ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய ஹயத்தாலே ஹக்திநழுவிற்று. (சசசூ). ஸ்வதந்த்ர்ய ஹயத்தாலே ப்ரபத்திநழுவிற்று. (சசஎ). ஆசார்யனேயுந் தான் பற்றும்பற்று அஹங்கார ஸ்ரஹமாகையாலே, காலன்கொண்டு மோதிரமிடுமோபாதி. (சசஅ). ஆசார்யாதீநமாநமே உத்தாரகம். (சசசூ). கைப்பட்டபொருளைக் கைவிட்டுப் புதைத்தபொருளைக் * கணிசிக்கக்கடவனல்லன். (சடுஂ) விடாய் பிறந்தபோது கரஸ்யமான உதகத்தை உபேக்ஷித்து ஜீமூதஜலத்தையும், ஸாமரஸலிலத்தையும், ஸரித்ஸலிலத்தையும், வாபீகூப பயஸ்ஸுக்களையும் வாஞ்சிக்கக் கடவனல்லன். (சடுக). பாட்டுக்கேட்கு மிடமும் கூப்பிடுகேட்குமிடமும், குளித்தவிடமும், வளைத்தவிடமும், † ஊட்டுமிடமு மெல்லாம் வகுத்தவிடமேயென் றிருக்கக்கடவன். (சடுஉ). இவனுக்கு ப்ரதிகூலர் - ஸ்வதந்த்ரரும், தேவதாந்தரபரரும். அநுகூலர் - ஆசார்யபரதந்த்ரர். உபேக்ஷணீயர் - ஈஸ்வரபரதந்த்ரர். (சடுஙு). ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களிரண்டும் - அல்லாதார்க்கு உபாயங்மமாயிருக்கும். இவனுக்கு ‡ உபேயாங்மமாயிருக்கும். (சடுச). இவனுக்கு நிஷித்யாநுஷ்டாநம் - தன்னையும் பிறரையும் நஸிப்பிக்கையாலே த்யாஜ்யம். (சடுடு). தான் நஸிக்கிறது - மூன்றபசாரத்திலு மங்வயிக்கையாலே, பிறர் நஸிக்கிறது - தன்னை அநாதரித்தும் தன் அநுஷ்டாநத்தை அங்கீகரித்தும். (சடுசு). விஹிதலோபம் - நிஷித்யலோபம்போலே லோகவிருத்யமுமன்று; நரகஹேதுவுமன்று. ஆயிருக்கச்செய்தே, ஸ்வரூபவிருத்யமுமாய், வேதாந்த விருத்யமுமாய், ஸிஷ்டஸ்ம்ரிதமுமாய், ப்ராப்யப்ரதிபந்தகமுமாயிருக்கையாலே த்யாஜ்யம். (சடுஎ). ஹோமீயதாவுத்பத்தியிகொலைத்து யர்மவுத்பத்தியா ப்ரவர்த்திக்காலும் ஸ்வரூபங்கொலியும். (சடுஅ). (க்ஷேத்ராணிமித்ராணி) என்கிற லோகத்தில லவஸ்துவுபிறக்கவேணும், ஸ்வரூபங்கொலியாமைக்கு. (சடுகூ). ப்ராப்யஹாநியில் ப்ராவண்யமும், த்யாஜ்யஹாநியில் ஜிஹாஸையும், அது ஹவாலாஹத்தில் ஆத்மயாரணயோபாயதையும், உபாயசதுஷ்டயத்துக்கும் வேணும். (சகூ0). (பழுதாகாதொன்றறிந்தேன்) என்கிற பாட்டை பூர்வோபாயத்துக்கு ப்ரமாணமாக வநுஸந்திப்பது. (சகூக). (நல்லவென்றோழி)

---

* கணிசிக்கை - இச்சிக்கை. † மூட்டுமிடமும் - என்றும் பாடாந்தரம்.

‡ 'உபேயமாயிருக்கும்' என்றும் வ்யாக்யாந பாடாந்தரம்.

http://acharya.org

(மாரூயதாநவனே) என்கிற பாட்டுக்களையும், ஸ்தோத்ரத்தில் முடிந்த ஸ்ரீலோகத்தையும், (பஶுர்மநுஷ்யஃ) என்கிற ஸ்ரீலோகத்தையும், இதுக்கு ப்ரமாணமாக வநுஸந்யிப்பது. (சசுஉ). ஆசார்யாபிமாநத்தான் - ப்ரபத்தி போலே உபாயாந்தரத்துக்கு அங்கமுமாய், ஸ்வதந்த்ரமுமா யிருக்கும். (சசுஙு). மோக்ஷியில் அபேக்ஷணத்துக்கு ப்ரபத்தி; ப்ரபத்தியில் அபேக்ஷணத்துக்கு இது. (சசுச). இது ப்ரயோஜநம் ஸ்வரூபத்தைப் பல்லவிதமாக்கும், பின்பு புஷ்பிதமாக்கும், அநந்தரம் பலபர்யந்தமாக்கும். (சசுஞ)

—[சரமபர்வ நிஷ்கர்ஷப்ரகரணம் ஸமாப்தம் ॥ சு ॥]—

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஸ்ரீவசநபூஷணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநமஃ

அர்சிராதி

†ப்ரதமப்ரகரணம்.

தனியன்.

(கலித்துறை.)

போர்மண்டலஞ்சங்கு தண்டுவில்வாள்புக ராழிவெய்யோன்
கார்மண்டலஞ்சென்று காண்பார்தமக்குக் கதிரொளியோன்
* ஏர்மண்டலந்தன்னே யெய்தும்வழியை யினிதுரைத்தான்
பேர்மண்டலகுரு வென்னு முடும்பை பிறந்தவனே.

ஸ்ரீயஃபதியான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு விபூதித்வயமும் போஷமாயி ருக்கும். அதில் போகமவிபூதியிலுள்ளார் (ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப) என்கிறபடியே அவனுடைய செங்கோலே ஏகாதபத்ர மாக நடக்கும்படி அவனுடைய அஸிமாநத்திலே யந்தர்ஹிதத்துப் போருவர் கள். லீலாவிபூதியிலுள்ளார் - அவர்களைப்போலே அந்தரதுவர்த்திகளன்றிக் கே ஸங்கல்பாநுவர்த்திகளாய், (நம இத்யேவவாதிநா) என்கிறதுக் கெதி ராக (நமேயம்) (ஸ்ரீவாநஹம்) என்கிறபடியே, மநுயடைவே, (யாநே யென்றனதே) என்று, அவர்கள் (பணியா வமரரா) யிருக்கு மிருப்புக்கெதி ராக மற்றோர் தெய்வம்பாடி யாடிப்பணிந்து, (மிக்கார்வேதவிமலர்) என்கிற படியே, அவர்களைப்போலே பெருமக்களாயிராதே (சிறியார் சிவப்பட்டார்) என்கிறபடியே சிறியராய், (அயர்வறுமமரர்கள்) என்கிறபடியே அவர்களைப் போலே இவ்யஜ்ஞாகோபபந்நராயிராதே அறிவிலாமனிசராய், ஒளிக்கொண் டசோதிக்கெதிராக அழுக்குடம்பை பரிமிர்ஹித்து, (விபந்யவஃ) (விண்ணோர்பரவுந்தலைமகள்) என்கிறதுக்கெதிராக உலகில் கண்டவா தொண்டரைப் பாடி, (உனக்கே நாமாட்செய்வோம்) என்கிறபடியே அவனுக்காட் செய்யா

* 'மண்டலந்தன்னிலேகும்படியை' என்றும் பாடங்காண்கிறது.

http://acharya.org

தே * மாரனுர்வரி வெஞ்சிலேக்காட்செய்து, தொண்டூண்டமுதமுண்ணுதே பாவையர்வாயமுதமுண்டு, (ஸ்ரீகயோஹவதி) என்கிறதுக்கெதிராக குலந்தா னெத்தனேயும்பிறந்து, உருவார்சக்கரஞ்சங்குசுமந்திங்கவனே டொருபாடிழ லாதே ஆக்கையின்வழி யுழன்று, (எதத்வ்ரதம்மம) என்கிறவனுடைய வ்ரதத் துக்கெதிராக யாதானும்பற்றி கீழ்சும் விரதத்தை யேறிட்டுக்கொண்டு, (அவர் தருங் கலவியேகருதி யோடினேன்) என்கிறபடியே அலம்புரிந்த கெடுத்தடக் கைக்குமெட்டாதபடி கைகழியவோடி, அற்பசாரங்களவை சுவைத்தகன்று போசக்கடவராயிருப்பர்கள்.— இவர்கள் தண்மையைப்பார்த்துக் கைவிடா தே,ஸ்வாஹாவிக ஸம்வைக்யமே ஹேதுவாக விடமாட்டாதே ‡ எதிர்சூழல் புக்குத்திரிகிற ஸர்வஜ்ஞத ஸுஹ்ருத்தான ஸர்வேஸ்வரனுடைய யத்நவிஸே ஷம் ஒருநாள்வரையிலே யோசவகாஸத்திலே வலித்து, அதிவேஷாலிஸங்யி யையுடையனுய், மோக்ஷ ஸைக்ஷாயுக்தனுய், ப்ரவ்ருத்தமானவைராக்யனுய், விவேகவிவேஷபாய், ஸதாசார்ய ஸமாஸ்ரயணம் பண்ணிச்செய்த வேள் ஷியனுய், ஸம்ஸாரத்தினுடைய கொடுமையை யநுஸந்தித்து, ஸர்ப்பாஸ்ய ஒலஸுதமான மண்ணுலகம் போலேயும், காட்டுத்தீ கதுவின மான்பேடைபோ லேயும், இருபாடெரியினுள் பெறும்புபோலேயும், ஆவாரார்துணையென் றலைநீர்க்கடலுளழுந்தும் ¶ நாவாய்போலேயும், ஆற்றத்துளங்கி, (பலகோகட் டிப்படுப்பாயோ) (இன்னங்கெடுப்பாயோ), ஐவர்திசைதிசை வலித்தெற்று கின்றனர்) (கூறைசோறிவைதாவென்று குமைத்துப்போகார்) என்று இந் ரியங்களினுடைய கொடுமையை நினைத்துக் கூப்பிட்டு (எண்ணுராத்து யர்விளைக்கு மிவையென்ன வுலகியற்கை) (உயிர்மாய்தல் கண்டாற்றேன்) (ஒஒஉலகினதியல்வே) என்று ஸம்ஸாரிகளிழவுக்கு நொந்தாற்றமாட்டாதே, (பேயரேயெனக்கியாவரும்) (காட்டுமானிடத்தோடெனக்கரிது) என்றும் (காட்டாசோடியல்லொழிந்து) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, பிராட்டிக்கு ராக்ஷஸிகளோட்டை ஸஹவாஸ மஸஹ்யமானுற்போலே, மெய்யில் வாழ் க்கையை மெய்யெனக்கொண்டு உண்டியேயுடையே யுகந்தோடுகிற பௌள ரிசிந்தா விமுவிரான ஸம்ஸாரிகளோட்டை ஸஹவாஸம் ஓஸ்ஸஹமாய், (இன்னின்ற நீர்மையினியாமுறுமை) (எங்கினித்தலைப்பெய்வன்) (நாலேல நியேன்) (வானுலகந்தெளிக்தே யென்றெய்துவது) (தரியேனினி) (கூவிக் கொள்ளுங்கால மின்னங்குறுகாதோ) என்று ஸமவேதஸவம் பெருமையா லே பெருவிடாய்பட்டு, நீயோடென்சேர்மெழுகாய், காணவாராயென் றென்று கண்ணும் வாயுந்துவர்ந்து, காணப்பெருமையாலே ஒருபகலாயிர மூழியாய், (க்ருதக்ருத்யா:ப்ரதீக்ஷந்தே) என்கிறபடியே ஆக்கைவிடும் பொ ழுதை மநோரதித்து, மஹிஷியினுடைய உச்சிஷ்டத்தை விரும்பும் ராஜ புத்ரனைப்போலே தான் த்யஜித்த தேஹத்தை விரும்புகிற ஈஸ்வரனே (மங் கலவொட்டு) என்றபேக்ஷித்து, உண்டிட்டாயினி யுண்டொழியாய்) (முற்றக்

---

* மாரன் - காமன்.

† இத்தப்ரபந்தம் - ஒரேப்ரமாணமாயிருக்க, அநுஸந்தாக்களுக்கு ஸவீகார்யார்யர் மாகப் பூர்வர்கள் ப்ரகார சதுஷ்டயமாக்கினர்கள் - என்று பெரியோர்கள்.

‡ எதிர்சூழல்புக்கு - ஸஹாயாவதாரம்பண்ணி. ¶ நாவாய் - ஓடம்.

http://acharya.org

கரங்தொளித்தாய்) (திருவாணை நின்னாணைகண்டாய்) இனி நான் போக லொட்டேன்) என்று தடித்தும், வளைத்தும் பெறவேண்டும்படி பரமஹக் திதலையெடுத்தல், அவ்வளவன்றிக்கே யுக்திமாத்ரத்திலே அன்வயித்தல், (நானும் பிறந்தமை பொய்யன்றே) (தங்கள் தேவரை வல்லபரிசு வருவிப்ப ரேலதுகாண்டும்) (என்று சொல்லுகிறபடியே பழுதாகாதவழியை யறிந்து வேறுகவேத்தியிருக்கு மவனைப் பற்றுதல்செய்து, தெளிவுற்று வீவின்றி நிற்குமவனுக்கு, ஸ்ரீராவஸாநகாலத்திலே, ஈஸ்வரன், தன் திருவடிகளிலே இவன் தலைசாய்த்தவன்றுதொடங்கி (ருணம்ப்ரவ்ருத்தியம்), (உன்னடியார்க் கென்செய்வனென்றே யிருத்திரீ) என்கிறபடியே பெருக் * தனிசாளனுய், ப்ரத்யுபகாரந்தேடித் தடுமாறி, திருத்திப் பணிகொள்ள நினைத்து, பல்வாங்கி ன பாம்புபோலே ஸம்ஸாரம் † மறுவலிடாதபடி யடியறுக்கச் செய்தேயும் 'பிணமெழுந்து கடிக்கிறதோ' என்றதிலங்கைபண்ணி, அமர்ந்த நிலத்திலே கொண்டுபோகையிலே விரைந்து, இவன் விடாய் குளப்படி யென்னும்படி கடல்போலே முற்றப்பருக வேண்டும்படி பெருவிடாயை யுடையனுய், ஒருமாகொடியும் பிரியாதே, சக்ரவர்த்தி, பெருமாள் திருவபிஷேகத்துக்கு, வஸிஷ்ட வாமதேவர்களை யழைத்துப் ‡ பாரித்தாற்போலே நித்யஸூரிக ளை யழைப்பித்து, வழியைக் ¶ கோடிப்பிப்பதாய்க்கொண்டு, (அலங்காரவி யிம்க்ருத்ஸ்நம் காரயாமாஸவேஶ்மநி) என்கிறபடியே விடுதிருத்தி, அகா திகாலார்ஜிதங்களாய் இவன் ஆசார்ய ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணின வன்றே தொடங்கி அருளென்னுந் தண்டாலடியுண்டு, மூக்கும் முகமுஞ் சிதைந்து, பண்டுபோலே வீற்றிருக்கை தவிர்ந்து, மடியடக்கி நில்லாதே சரக்குவாங்கி (மருங்குங்கண்டிலமால்) என்னும்படி யொளித்து வர்த்திக்கிற பூர்வாகங் களையும், உத்தராகங்களையும், அநுகூலர் விஷயமாகவும், ப்ரதிகூலர் விஷ யமாகவும், வருணனைக்குறித்துத் தொடுத்த அம்பை மருகர்த்தாரத்திலே விட்டாற்போலே ÷ அசல்பிளந்தேறிட்டு, இவனைக் ஸம்வ்யுமுடையராய் நரகாநுபவம் பண்ணுகிறவர்களை (ஏதத்ஸம்வ்யிந்நரகாந்யே) என்கிற படியே ஸ்வர்மஸ்ரோம்படி நினைப்பிட்டு, (ஊர்த்வம்பஞ்சாத்மாநாதே தார்ச்ஷ்ய ரூபேண) (செழும்பறவைதா னேறித்திரிவான்) என்று சொல்லுகிறபடியே (அருளாழிப்புட்கடவீர்) என்று இவனைசைப்பட்டபடியே கொற்றப்புள் ளொன்றேறிவந்து தோன்றி, மஞ்சுயர் பொன்மலைமேலெழுந்தமாமுகில் போன்ற வடிவையதுலவிப்பித்து, ஆதிவாஹிகரை யழைத்தருளி, இவனை ஸத்கரிக்கும் க்ரமத்திலே ஸத்கரிக்க வருளிச்செய்ய; பின்பு (இந்த்ரியைர்மந ஸி ஹிஸம்பரீயமாணை) வாங்மநஸிஸம்பரீயதே மநப்ராணே ப்ராணஸ்தேஜஸி ஸி தேஜஃபரஸ்யாமதேவதாயாம்) என்கிறபடியே, வாஹ்யகரணங்கள் அந்த கரணத்திலே சேர்ந்து, அந்தகரணம் ப்ராணனோடேசேர்ந்து, ப்ராணன் இச்சேதநனோடே ஸம்வ்யித்து, இவன் ஸூக்ஷ்மஸூக்ஷ்ம விஸ்ருஷ்டனுய்க்கொண்டு பரமாத்மாவின் பக்கலிலே சேரும். பின்பு, ஸ்வர்மகாலத்

---

* தனிசு - கடன். † மறுவலிடுகை - திரும்புகை. ‡ பாரித்தல் - உத்யோகித்தல்.

¶ கோடிக்கை - அலங்கரிக்கை.

÷ அசல்பிளந்தேறிடுகை - அந்யத்ராஸங்க்ரமிப்பிக்கை.

http://acharya.org

திலே ஆஜித்யகிரணத்தாலே தப்தனனவன் நிழல்மரத்தைப்பற்றி யிளைப் பாறுமாபோலே, ஸம்ஸாரஸ்ரீவார்க்க தாபதப்தனன விவன் வாஸுதேவ தருச்சாயையைக்கிட்டி விஸ்ரமித்து, திருக்கோவலூருக்குப் போம்போது திருமங்கை யாழ்வாருக்கு (தானுகந்த வூரெல்லாந் தன்னுள்பாடி) என்கிறப டியே திருவுலகளந்த திருவடிகளே பாதேயமாமாபோலே, (ப்ராண ப்ரயாணபாதேயம்) (பாதேயம் புண்டரீகாக்ஷ நாமஸங்கீர்த்தனரூபம்) என்கிறபடியே இவையவசனமே பாதேயமாகவும்| (ஏதேனப்ரதிபத்தியாகாஸ்;) (தேவயாநபதாஸ்ஸர்வே முக்திமார்கீ மாஹிலாஷிணஸ்;) என்கிறபடியே அர்சி ராதிமார்கீமே பெருவழியாகவும், அண்டத்தப்புறத் துய்த்திடுமையனுய், ஆப் தகமனுய், படர்கொள் பாம்பணைப்பள்ளிகொண்ட சுரிகுழற்கமலக்கட் கனி வாய்க்காளமேக்மான அரங்கத்தரையு மின்தூணைவனே வழித்தூணையாக வும், விரஜாநதீரமும் தில்யவ்ருக்ஷமும் ஆரம்ஹ்ருத்தடமுமே விஸ்ரமஸ்தல மாகவும், திருமாமணிமண்டபமே புகலிடமாகவும், அர்சிராதி புருஷர்களே * உசாத்துணையாகவும், சூழ்விசும்பணி முகிலினுடைய முழக்கமே ப்ரயாண படஹ்யே வகியாகவுமமைத்து வழியைத்தரும் நங்கள் வானவரீஸனை ஹரார் உன் வழிபட்டோடவருள, வானேறவழிபெற்று, போக்கிலே யொருப்பட்டு, ப்ரீத்யதிஸயத்தாலே, அகாலிகாலம் தன்னைக்குடிமைகொண்டுபோந்த ஸம் ஸாரத்தை (நரகத்தைநகுநெஞ்சே) என்கிறபடியே புரிந்து பார்த்துச்சிரித்து, மாகவைகுந்தங் காண்பதற்குப் பண்டேயுண்டானவாசை † கொந்தளித்து, மேலேமேலே பெருக, பிராட்டியும் ஸ்ரீவிபீஷணப்பெருமாளு மிலங்கையி னின்றும் புறப்பட்டாற்போலே ஹ்ருதயகமலத்தினின்றும் புறப்பட்டு, (ஸுத ஞ்சைகாச ஹ்ருதயஸ்யநாட்யஸ்;) என்கிறபடியே - ஹ்ருதயத்தைப்பற்றிக்கிடக் கிற நாற்றொருநாடியிலும், ஸுஷும்நை என்று பேரையுடைத்தான மூர்தந் யகாயிலே, விதியாமாஹாத்ம்யத்தாலும் தேவயாநஸம்ருதியாலும் ப்ர ஸன்னனான ஹார்தன் கைவிளக்குப் பிடித்துக்கொண்டு போகப்போய், ப்ரஸ் கபாலத்தை ஜ்ரும்பித்து, (தஆஸுநாபீஷுஸ்ருப்தாஸ் ஆதீயோநாடீயஸ் ப்ர தாயுக்தே தேமுஷ்மிங்நாதித்யே ஸ்ருப்தாஸ் ..... அஸ்தைரே வமூர் மிபிரூர்தீவ ஆக்ரமதே) என்கிறபடியே அந்நாடியோடே ஸம்பர்க்யித்து, ஆதித்யரஸ்மியை யறஸரித்துக்கொண்டு, (ஓங்காரரதமாருஹ்ய) என்கிறப டியே ப்ரணவமாகிற தேரிலேயேறி, மஹஸ்ஸாரதியும் பண்ணப்போம் போது, கையார்சக்கரத்தினின் றெல்லாவடிவும் ‡ புதுக்கணிக்குமாபோலே உலகளித்தியும் புதுக்கணித்து, கடல் தன் காம்பீர்யமெல்லாங் கொலைத்து, கீழ்மண்கொண்டு மேல்மண்ணெறிந்து ஸஸம்பீரம நுத்தம் பண்ணியார்க்க, உபரிதநலோகங்களி லுள்ளார்களடைய உபஹாரபாணிகளாய், நெடுவரைத் தோரணம் நிரைத்து, ஆகாஸமெங்கும் பூர்ணகும்பங்களாலே பூர்ணமாக்கி, தூபநன்மலர் மழைபொழிந்து, 'இவனெருக்கால் தங்கிப்போமோ' என்கிற நோயாசையாலே எதிரெதிரிமையவ நிருப்பிடம்வருக்க, லோகங்களெல்லா மதிரும்படி கடலிரைத்தாற்போலே வீதியங்களெங்கு முழக்க, வழியிலுள்

* உசாத்துணை - ஸஹாயம். † கொந்தளிக்கை - பொங்குகை.
‡ புதுக்கணிப்பு - நவீனகாந்தி.

http://acharya.org

னார்களடைய (போதுமினைமதிடம்புகுதுக) என்கிறபடியே தத்தாம் ஸ்வரங்களையும் ஸ்ரீவர்யங்களையும் ஸமர்ப்பிக்க, சிலர் கீதங்கள்பாட, சிலர் யாமரதிஸாக்குத வலங்களை ஸமர்ப்பிக்க, வேறே சிலர் உபதீபாதிகளாலே அர்சிக்க, சிலர் காளங்கள் வலம்புரி கலந்தெங்கு மாரவாரிப்ப, வாளொண்கண் மடந்தையரான ஆதிவாஹிகமஹிஷிகள், 'இது அராஜகமாய்க் கிடக்கக்கடவதோ, இத்தையாளவேணும்' என்று மங்களாஸாஸநம்பண்ண, மருதரும் வசுக்களும் இவன் விரைந்துபோனஸ்ரீஸ்வரன் நமக்குக் கையடைப்பாக்கின நிலங்கழித்ததென்றிராதே, லோகாந்தரங்களிலுக் தொடர்ந்துசென்று இவன் செவிப்படும்படி ஸ்தோத்ரம்பண்ண, (மற்றெல்லாங்கைதொழப்போய்) என்கிறபடியே பெரியஸத்காரத்தோடே போம்போது, (அர்ஷிஷமேவாபி ஸம்ஜவந்தி அர்சிஷோஹ அஹ்ன ஆபூர்யமாணபக்ஷம்), (ஆபூர்யமாணபக்ஷாத்யான்மாஸா உத்தராயணம்) என்று உமாக்நேய வாஜஸநேய கௌஷீதகி ப்ரஹ்மரிஷிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, அர்சிராதி புருஷர்கள் வழி நடத்தப்போம்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளேஸரணம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

த்விதீயப்ரகரணம்.

அதில் முற்பட அர்சிஸ்ஸைக்குட்டி, அவன் சிறிதிடம் வழிநடத்த, பின்பு அஹஸ்ஸையும், ஶுக்லபக்ஷாதிமாஸியையும், உத்தராயணாதிமாஸியையும், ஸம்வத்ஸராதிமாஸியையும், வாயுவையுங் கிட்டி, அவர்கள் வழிநடத்த, (ப்ரஜாபத்ய ஸதஹஸ்ராம்ஶம்) (மன்னுங்குடக்கதிரோன் மண்டலத்தினன்னடுவுள்) என்கிறபடியே, ஹிரண்மயமாய் காலசக்ர ப்ரவர்த்தகமான தேரார் நிறைகதிரோன் மண்டலத்திலே, எதிர்விழிக்கவொண்ணாதபடி நிரவதிக தேஜஸ்ஸோடே எதிரேயொரு ஆதித்யன் செல்லுமாபோலேசென்று, அவன் மண்டலத்தைக் கீண்டுபுக்கு, அவ்வருகேபோய், (க்ரமாச்சந்த்ரமஸம்ப்ராப்ய) என்கிறபடியே சீதரஹஸ்ரக்ஷத்ரதாரகா நிர்வாஹகனுப் அம்ருதாத்மகனுயிருந்துள்ள சந்த்ரனைக்கிட்டி, அவன் ஸத்கரிக்க அவ்வருகே போய், அமாநவனைக்கிட்டி, அவன் வழிநடத்த, ஸர்வாப்யாயகனான வருணனும், த்ரைலோக்ய பாலகனான இந்த்ரனும், முக்தராய்ப்போருமவர்களை ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் மிகவும்ஸ்நேஹிக்கக் கடவர்களாய், ஸாரஸார கந்தர்வயக்ஷராக்ஷஸ நிர்வாஹகனான ப்ரஜாபதியையுஞ் சென்றுகிட்டி, அவர்கள் லோகங்களையுங் கடந்து, அண்டத்தையும், தூரோத்தரமான ஆவரண ஸப்தகத்தையும், முடிவில் பெரும்பாழான மூலப்ரக்ருதியையுங்கடந்து;—முன்பு ஸம்ஸாரியான காலில் அந்நியகாரார்வுதமாய், மீரும் நிழலுமின்றிக்கே (மீதோஸ்ம்யஹம் மஹாதேவஸ்ரீருத்வாமார்க்ஷ்ய விஸ்தரம்) என்கிறபடியே, கேட்டபோதே தளர்ந்துவேண்டும்படியான கொடியவழியிலே, யமதூதர் பாசங்களாலும், புத்ரதாரமய பாசங்களாலுங் கட்டுண்டு, யமதூதராலே விழுப்பு

http://acharya.org

ண்டு, தொடைவழி நாய்கள்கவர, ஸுக்தி ஸங்கு தோமர ஸாயக ஸுலாதிக ளாலே நோவுபட்டு, வ்யா஘ர கிங்கராான ராக்ஷஸர் முவ்வங்களுக் கிரை யாய் உடம்பெங்கும் சீயும் ரக்தமும்வடிய, பசியும் தாஹமும் மேலிட்டு, ஒதரைச் சோறும் தண்ணீரும் வேண்டி, மூக்கும் முகமும் உதடும் பல் லுந்தகர்த்து, கையுங்காலுமொடிந்து, கூப்பிட்டுப்போன விழவுதிர,—ஸ் ஸோவோத்தரமான மார்மத்தாலே இவ்வெல்லை கடந்தபோதே தொடங்கிக் கண் டாரடைய ஸத்கரிக்க, தனக்கு உபாயமான பாரளந்த பாதப்போதுபோலே யும், அத்தரமேழினூடு செலவுய்த்த பாதம்போலேயுங் கடந்தடையிட்டுப் போய், ஸுவீ ஸ்பர்ஸாதிகளாகிற ஸிம்ஹவ்யாக்ராதிகளைத் தப்பி, ஸம்ஸா மாகிற பெருந்துற்றினின்றும் புறப்பட்டு, தாபத்ரயமாகிற காட்டுத்தீயிலே யகப்பட்டுப் பட்டழக்லேஸமெல்லாந்தீர, (ததஸ்து விரஜாதீரப்ரதேஸம்) (ஸச்சித விராஜாம்ஹீம்) என்கிறபடியே அம்ருதவாஹிகியாய், வைதரணிக் கெதிர்த்தட்டான விரஜையைச் சென்றுகிட்டி, வன்சேற்றள்ளலையும் வாஸ நாரோணுவையுங் கழுவி, மேவாவ்ருதமான ஆதித்யமண்டலம்போலேயும், ராஹுக்ரஸ்தமான சந்த்ரமண்டலம் போலேயும், சேற்றிலமுந்தின மாணி க்கம்போலேயும் அழுக்குடம்பிலே யகப்பட்டு திரோஹிதஸ்வரூபனான விவன் அதுவும் நிவ்ருத்தமாய், (தத்தோயஸ்பர்ஸமாத்ரேண) என்கிறபடி யே விராஜாஜலஸ்பர்ஸத்தாலே திரோதாயகமான ஸூக்ஷ்மஸரீரமுங் கழி யப்பெறுகையாலே, (ஸுத்யகோடிப்ரதிகாஸம்) என்கிறபடியே அநேகமா யிரமாதித்யர்கள் சேரவுதித்தாற்போலே கண்கொண்டு காணவொண்ணாத திடி நிரவயிக தேஜஸ்ஸை யுடையனாய், (அமாநவம் ஸமாஸாத்ய) என்கிற படியே சதுர்புஜனாய், ஸங்கு சக்ர தாரியனாய், விரஜைக்கரையிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற அமாநவனைச்சென்று கிட்டி, அவன் திருக்கைகளாலே ஸ்பர்ஸிக்க, பின்பு லாவண்ய ஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணைகரமாய் ஸுபய ஸத்வ மயமாய், ஸமவடிநுவைக பரிகரமான விதிரஹத்துதப்பெற்று, இந்த்ரநீல பங்கள்போலே கார்மஸாரீயமாய், ஸ்நிக்தமாய், ஸ்நாநத்ரயாத் மகமாயிருக்கை யன்றிக்கே, ஸமவத் ப்ரதிஸாரீயமாய், நித்யமாய், ஸுபய ஸத்வாத்மகமாய், (இல்லைகண்டீரின்பம்) என்கிறதுக் கெதிர்த்தட்டாக நலமந்தமில்லதோர் நாடாய், இருள்தருமா ஞாலத்துக்கெதிர்த்தட்டாக (தெ ளிவிசும்பு திருநாடு) என்கிறபடியே தெளிதாகிய சேண்விசும்பாய், ஸகல திகள் நெஞ்சுக்கும் நிலமன்றிக்கே ஸமவதாநகுல்யைக ஸோமரான நித்யவி யரோலே நெருங்கி அவர்களாலு மளவிடவொண்ணாதவளவையும், ஐஸ் வர்யத்தையும், ஸ்வபாவமாக வுடைத்தான திவ்யஸௌந்தர்யத்தைக் கண்களாரள வும் நின்றுகண்டு, (விண்ணோர்தொழுது) என்கிறபடியே தொழுது, அமாநவ பரிஸரத்திலே ஸங்கு காஹள ஹேரிகளினுடைய முழக்கத்தைக்கேட்டு, (ஓடுவார் விழுவாருகந்தாலிப்பார் - நாடுவார்நம்பிரா னெங்கும்முனென்பார்) (கண்டோங் கண்டோங் கண்டோங் கண்ணுக்கினியனகண்டோங் - தொ ண்டீரெல்லீரும்வாரீர்) என்பாராய்க்கொண்டு பெரிய * ஆர்ப்பரவத்தைப் பணித் திரள்திரளாகப் புறப்பட்டு வருகிற நித்ய முக்தருடைய ஆகங்

* ஆர்ப்பரவம் - ஆரவாரம்.

http://acharya.org

* களகளத்தைக் கண்டதுஹவித்துக் கொண்டு, பெரிய ப்ரீதியோடே போகிற வளவிலே, (தம்பஞ்சஸுதாக்யப்ஸரஸாம்ப்ரதியோவங்கி); (தத்ராம த்யச தேதேவாஸ் ஸாயீயாஸீச விமலாஸயா:) என்கிறபடியே திவ்யமால்யம், திவ்யாம்ஜனம், திவ்யசூர்ணம், திவ்யவஸ்த்ரம், திவ்யாபரணம் தொடக்க மானவற்றை தரித்துக்கொண்டு, ஐக்நாறு திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்களும், நித்யஸூரிகளு மெதிரேவந்து, (ஸ்ரீரம்ஹாலங்காரேண) (ஸ்ரீரம்ஹா லங்க்ரியா) என்கிறபடியே அலங்கரித்து, உடுத்துக்களைந்த நின்பீதக வாடை, சூடிக்களைந்த திவ்யமால்யம், திவ்யாபரணங்கள், திவ்யாங்கராம ங்கள் தொடக்கமானவற்றிலே யலங்க்ருதனு யிருக்கிற படியைக்கண்டு, (புனை யிழைகளணிவு மாடையுடையும் புதுக்கணிப்பும் - நினையும் நீர்மையதன்று) என்று விஸ்மிதராய்க்கொண்டாட, பின்பு அநேகமாயிரம் தொடிகளாலும், முத்துத்தாமங்களாலும், மேற்கட்டிகளாலு மலங்க்ருதமாய், திவ்யஸ்த்ரீப ரிவ்ருதமாய், ஹேமவத்ஸக்கல்ப கல்பிதமாயிருப்பதொரு திவ்யவிமாநத்தைப் பெரியதிருவடி கொண்டுவா, அதிலே யிவனேயேற்றி ஸ்தோத்ரம் பண்ணிக் கொண்டு தில்யகாந்தாரத்தளவிலே சென்றவாறே; நாநாவித்மான உபஹா ரங்களோ டேந்திக்கொண்டு வேறேசில திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்க ளெதிரேத்தி ஸத்கரிக்க, பின்பு தில்யமந்த்ரம், ஸ்ரீரம்ஹமந்த்ரத் தொடக்கமான அப்ராக் ருத மந்த்ரங்களை ஆவர்த்தாணம்பண்ணி ஸர்வமந்த்ரனுய், (கொடியணிநெடுமை தில் கோபுரங்குறுகினர்) என்கிறபடியே த்வஜபதாகாதிகளாலே யலங்க் ருதமான திவ்ய கோபுரத்தைக்கிட்டி, திருவாசல்காக்கும் முதலிகள் (வைகுந் தன்றமரெமரெமதிடம்புகுதுக) என்கிறபடியே பெரியவாசலத்தோடே ஸத் கரிக்க, (ஸமதித்யஜநாகுலம்) (கவாடங்கட்டுபுக்கு) என்கிறபடியே நெஞ் சையும் கண்ணையும் வருந்தி மீட்டுக்கொண்டு, அயோத்தியை யென்றும் அப ராஜிதையென்றுஞ் சொல்லப்படுகிற ஏர்கொள் வைகுந்தமாநகரத்திலே ஒரு வண்ணஞ் சென்றுபுக்கு, (ஸ்ரீவைகுண்டாய திவ்யமஹாராயநமஃ) என்று கண் ணன் விண்ணூரைத்தொழுது, வைகுந்தத்தமாரும் முனிவரும், 'கடலில் நீர் ஸஹ்யத்திலே ஏறக்கொழித்தாற்போலே ஸம்ஸாரஸ்பர்ஶமின விவனிடத் தேஶத்திலே வரப்பெறுவதே' என்று விஸ்மிதராய்க்கொண்டாட, பின்பு கோயில்கொள் தெய்வங்களான பெரியதிருவடி, ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான் தொடக்கமானவர்கள் தந்தாந் திருமாளிகைகளிலே கொண்டுபுக்கு, இவனை ஆஸநத்திலே யுபவைத்து, தாங்கள் தரையிலேயிருந்து, தங்கள் மஹி ஷிகள் நீர்வார்க்க ஸ்ரீபாதம் விளக்கி, தங்கள் மஹிஷிகளுக்கு (தேவர்வை கல் தீர்த்தங்களே) என்று இவன் ப்ரபாவத்தைச் சொல்லி, ஸத்கரிக்கும் க்ரமத்திலே ஸத்கரிக்க, பின்பு ஸ்ரீமடகோபனும், திவ்யசூர்ணங்களும், பூர்ணகும்பங்களும், மங்கள தீபங்களு மேந்திக்கொண்டு, தேஹாந் தரமடைந்து வந்த புத்ரனைக்கண்ட தாய்மாரைப்போலே குளிர்ந்தமுக த்தையுடைய மதிமுகமடந்தையர் வந்தெதிர்கொள்ள, பெருந்தெருவாலே யுள்ளேபுக்கு, திவ்யாவரண ஸுதஸுஹஸ்ராவ்ருதமான செம்பொன்செய் கோயிலைக்கிட்டி, (ஸ்ரீவைகுண்டாய திவ்யவிமாநாயநமஃ) என்று தெண்

* களகளம் - பேரொலி.

http://acharya.org

டனிட்டு, ஒருபாட்டம் மழை விழுந்தாற்போலே தன்னுடைய வரவாலே தளிர்த்துச் * செருந்தியிலையும் மாமுந் தெரியாதபடி வஹ்னிவர்ணமான நிறத்தையும் மங்கீத்தையுமுடைய அப்ராக்ருத புஷ்பங்களாலே நெருங்கித் தேன் வெள்ளமிடுகிற கற்பகச்சோலைகளாலும் நாநாவர்ணமான பூக்களாலும் ரத்நங்களாலுஞ் சமைத்த லீலாமண்டபங்களாலும், அபூர்வவிஸ்மய ஜநகங்களான க்ரீஹாஸலங்களாலும், ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுக்கும் பெரியபிராட்டியார்க்கும் லீலாபரிகரங்களாய், செவிகளுடைய மயிர்க்கூச்சிடும்படி இனிய பேச்சுக்களையுடைய ஸுக ஸாரிகா மயூர கோகிலாதிகளாலும் ஆகுலங்களாய், மாணிக்கம் முத்து பவளம் தொடக்கமானவற்றாலே சமைந்தபடிகளையுடைத்தாய், நித்யமுக்தர்களுடைய திருவுள்ளங்கள்போலே குளிர்ந்து, தெளிந்து, அம்ருதரஸங்களான திவ்யஜலங்களாலே நிறைந்து, நாநாவித பக்ஷிஸங்கவிஸமாகீர்ணமாய்த் துளும்பி யெங்குஞ்சொரிகிற தேன்வெள்ளத்தையுடைத்தாய், (மாதர்கள்வாண்முகமும் கண்ணுமேந்தும்) என்கிறபடியே மகிழ்முக மடந்தையருடைய திருமுகங்களுக்குந் திருக்கண்களுக்கும் போலியான தாமரை செங்கழுநீர் தொடக்கமான அப்ராக்ருத புஷ்பங்களையுடைய ஓதகெடுத்தடங்களாலும், நாநாவித்மான பூம்படுக்கைகளாலும், பரிமளம் போலே பூக்களிலே படிந்து மதுவெள்ளத்திலேமுழுகிப் பாட்டுக்களாலே அநுமேயங்களான தெய்வவண்டுகளினுடைய திவ்யகீதத்தாலும் கிட்டினாரைப் பிச்சேற்றுகிற திவ்யகோஷ்டீயாகஸஹஸ்ரங்களாலும் சூழப்பட்டு, நாநாரத்நங்களாலே சமைந்த ஸ்தலங்களையுமுடைத்தாய், அநேகமாயிரம் ரத்நஸ்தம்பங்களாலே யலங்க்ருதமாய், உபயவிபூதியிலுள்ளாரு மொருமூலையிலே யடங்கும்படி யிடமுடைத்தாய், தாமரை, செங்கழுநீர், சங்கம், அகில், கர்ப்பூரம் தொடக்கமானவற்றை யளந்துவருகிற மந்தமாருதனாலே ஸேவ்யமாநமாய், நிரதிஸயாநந்தமயமான திருமாமணிமண்டபத்தைச் சென்றுகிட்டி, (ஆநந்தமயய மண்டபாத்நாயநமஃ) என்று தெண்டனிட்டு, அப்பால் முதலாய்நின்ற அளப்பரிய வாரமுதை யெப்போது மொக்கப் பருகுகையாலே † இளகிப்பதித்து வைகுந்தக்குட்டனேதிஸாம்யாபந்நராய் அநவதிகாதிஸயாநந்தமான ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துக்குப் போக்குவிட்டு ஸாமகாநம் பண்ணுவார், (செஞ்சொற்கவிகாள் சீரியர்காத்தாட்செய்மின்) என்று இன்பவாற்றிலே மூலமூணாமாகிற ஆழங்காலிலே ‡ கொண்டைக்கோல் நாட்டுவார், ஸ்வாசார்யனைக் குறித்து (இழைகொள்சோதிச் செந்தாமரைக்கட்பிரா னிருந்தமைகாட்டினீர்) என்பார், (உற்றேனுகந்து பணிசெய்துன்பாதம் - பெற்றேனிதே யின்னம் வேண்டுவதெந்தாய்) என்பார், (என்மூடிவுகாணுதே யென்னுள்கலந்தாணைச் - சொன்முடிவுகாணேனுன் சொல்லுவதென்சொல்லீர்) என்பார், (நமோநாராயணயவென்பார்) என்கிறபடியே ஓவாதுரைக்கு முரையான பெரியதிருமந்த்ரத்தைச் சொல்லித் தோள்களை யாரத்தழுவி (என்னுயிரை யறவிலே செய்தனன்சோதி) என்று ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணுவார், உருகு

* செருத்தி - ஸுரபுன்னை. † இளகிப்பதித்தல் - இளமைவர்ணிக்கை.

‡ கொண்டைக்கோல் - நிலவராயிருப்பார் ஆறுகள் மடுக்களிலே பள்ளங்களுக்கடையாளமாக நடுகிறகோல்.

http://acharya.org

மாலிலே ஆழ்வார்பட்டதுபட்டு, (வல்வினையேனை யீர்கின்ற குணங்களையுடை யாய்) என்று அம்புபாடரைப்போலே யுழைப்பார், (மேலைத்தொண்டுக ளித்து) என்கிறபடியே தாஸ்யரஸந் தலைமண்டையிட்டு) (நமஇத்யேவவா தினஃ) (நமஸ் ஸப்தீம் ப்ரயுஞ்ஜதே) என்கிறபடியே அந்திதொழுஞ்சொல்லைச் சொல்லுவாராய்க்கொண்டு, இப்படி ப்ரளயஜலத்திலே யலைவாரைப்போலே ஆங்ஷாத்ரத்திலே யலைந்து, நித்யமுக்தர் சொல்லுகிற செவிக்கினிய செஞ் சொற்களாலே, வெஞ்சொலாளர்களுடைய கடுஞ்சொல்லைக்கேட்ட விழவுதி ரச் செவிக்கரையிட்டுக்கொண்டுபோய், திவ்யாஸ்தாநத்தைக்கிட்டி, அப்பே ரோலக்கத்தின் கடலே, தந்தாங்திருமுடிகளிலே திவ்யாயுதங்களை தரித்துக் கொண்டு கூப்பினகைகளுக் தாங்களுமாயிருக்கிற அஸ்த்ரஸஸ்த்ராவயான திவ்யபுருஷர்களும், தம்முடைய ஸங்கல்பத்தாலே ஸகலஜகத் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணக்கடவ ஸேனைமுதலியார் தொடக்கமான திவ்யபுருஷர்களும் வரிசையடைவே ஸேவித்திருக்க—

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

த்ருதீயப்ரகரணம்.

உபயவிபூதியும் தொழிலாக வகுப்புண்டு, ஸர்வாஸ்சர்யமயமான கோப்புடைய சீரியசிங்காதனத்திலே பன்னிரண்டிதழாய், நாநாவர்ண மய மான திவ்ய கமலமாய், அதில் திவ்யகர்ணிகையிலே புஷ்ப ஸஞ்சயவிசித்ர மான திவ்யயோக பர்யங்கமாய், அதின்மேலே அநேகமாயிரம் சந்த்ரர்களை யுருக்கிவார்த்தாற்போலே குளிர்ந்த புகரை யுடைத்தான திருமேனியையு டையனுய் கல்யாண குணங்களுக் கந்தமில்லாமையாலும், ஸர்வவித கைங் கர்யத்திலு மீடுபட்டிருக்கையாலும், கைங்கர்யபரர்க்கெல்லாம் * படிமாவாயிருக்கை யாலும், அனந்தனென்றும் ஶேஷனென்றும் திருநாமத்தையுடையனுய், பரமபதவாஸத்துக்குப் போக்குவீடாகப் பலவாய்த்தலைகளையுமுடையனுய், விஜ்ஞாநவல்லங்களுக்கும் ஸௌம்ய மார்த்தவ ஸௌரப்யாதி குணங்களுக்கும் கொள்கலமான திருவனந்தாழ்வானுகிற படுக்கையிலே, ரஜதகிரிவிஸ்தீர்ணத் திலே அநேகமாயிரமாதித்யர்கள் சேவுதித்தாற்போலே யிருக்கிற மணிம ண்டலங்களில் ஜ்யோதிர்மண்டலத்தின் நடுவே, (பதிம்விஶ்வஸ்ய) என்கி றவனுக்கும் தன்பூர்த்தியாலே † பொறிபுறந்தடவ வேண்டும்படியான பூர்த் தியையும், (வாசஞ்செய்பூங்குழலாள்) என்கிறபடியே நாற்றத்துக்கும் நாற் றங் கட்டலாம்படியான பூங்குழலையும், புண்டரீகாக்ஷனையுங்கூடக் குடநீர் வார்ப்பித்துக்கொண்டு ஒருமூலையிலே குமிழிநீருட்டும்படியான வடிக்கோல வாணெடுங்கண்களையும், ஹோதாவுக்கு கைகாங்தமான ஒப்பனைபோலே பால் யமரீயத்திலே ‡ மெய்க்காட்டுகிற யௌவநத்தையும், ※ பேசில் பிசகும்

---

* படிபா - உபமாநம். † பொறிபுறந்தடவுகை - பூர்த்திசெய்கை.

‡ மெய்க்காட்டுகை - எண்ணிக்கை கொடுக்கை.

※ பேசில் பிசகுகை - வார்த்தைசொல்லில் ஸௌகுமார்யத்தாலே அவ்யவஸ்தாவகை.

http://acharya.org

படியான ஸௌகுமார்யத்தையும், (பித்தர்பனிமலர்மேற்பாவைக்கு) என்கிற படியே அல்லாதவர்கள் பக்கல்போலே தோல்பிடித்துப் பரிமாறவொட்டாத போக ஹேயாதீயதா ப்ரகர்ஷத்தையும், மோஹமோபோஹீவாத கேளியிலே மமவஹி பகவத் வைஸ்ரீவரூப்யத்தைச் * சிறுக்கிக்கும்படியான பெருமையையுமுடையவராய், திவ்யபரிஜநங்களே தத்தஸ்வரூபமாகத் திவ்யபரிசர்யையிலே நியோஜியாநிற்பாளாய், ஸர்வாத்மாக்களுக்கு மென்றுமொக்கச் சார்வாய், லீலரூபமான விலாஸாதிகளாலே (உனக்கேற்கும்) என்னும்படியிருக்கிற ஒசிந்த வொண் மலராளான பெரிய பிராட்டியார் வல † வட்டத்திலே யெழுந்தருளியிருக்க, அவளிலுங் காட்டில் விஞ்சின கூடமாதியாதிமானங்களையும், நாவால்தொகைக்க வொண்ணாத அழகையுமுடையராய், அவளுக்கு நிழல்போல்வனரான மற்றையிரண்டு நாய்ச்சிமாரு மிடவட்டத்திலே ஸேவித்திருக்க, இவர்களுக்கு நடுவே மூன்று மின்கொடிகளோடேகூடி, தாமரை பூத்ததொரு காளமேகம் வெள்ளிமலையைக் ‡ கினியப்படிக் திருக்குமாபோலே (முடிச் சோதியா யுனது முகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ) என்கிறபடியே திருமுவ்வமண்டலத்தி லெளிவெள்ளமானது மேனேக்கிக் கொழித்தாற்போலேயாய், உலயவிஹிதிக்கும் நிர்வாஹகனென்னு மிடத்தைக் ¶ கோட்சொல்லித் தாக்கடவதாய், தன்புகராலே அல்லாதபுகரையடைய முட்டாக்கிடுகிற வின் முதனுயகனீண்முடி) என்கிற திருவபிஷேகத்தையும், கண்டார் கண்ணும் கெஞ்சுமிருளும்படி யிருண்டு சுழன்று, அஷ்டமீசந்த்ரனிலே அம்ருததோரை விழுந்தாற்போலே திருகெற்றியிலே சாத்தின திருகாமத்தை மறைப்பது காட்டுவதாய்க்கொண்டு அசைந்து விழுகின்ற பூந்தண்டுழாய் விரைகாறுகிற நீலப்பனியிருங் குழல்களையும், ஸௌகுமார்யாதிசயத்தாலே குறுவேர் பரம்பினாற்போலேயாய், நயந்தார்கட்கு நச்சிலையான திருகெற்றியையும், அலர்ந்து குளிர்ந்திருக்கிற இரண்டு தாமரைப்பூக்களை மடித்தாலே யமுக்கியாடுகிற இரண்டு வண்டொழுங்குபோலேயிருக்கிற தன்கைச் சார்ங்கமதுவே போலழகிய திருப்புருவங்களையும், கலந்துபிரிந்தவர்களுக்கு இணைக்கூற்றங்களாய், அல்லாதவர்களைத் தாயாயளிக்கக்கடவதாய், சேதநர்பக்கல் வாத்ஸல்யாதி சயத்தாலும், செய்யாளான பிராட்டியை யெப்போதுமொக்கக் கடாக்ஷிக்கையாலும், உலயவிஹிதியைரீவர்யத்தாலும் சிவந்து, (பதிம்விசுவஸ்ய) என்கிற ப்ரமாணம் வேண்டாதபடி (அகிலத்துலகுமுடையவரவிந்தலோசனனே) என்கிறபடியே ஸர்வேசுவரத்வசிஹ்நமாய், வேறோராழகில் செல்ல வொட்டாதே தனக்கே யற்றுத்தீரும்படி பண்ணி (தாமரைக் கண்ணனே விண்ணோர் பரவுந்தலைமகனே) என்கிறபடியே த்ரிபாதிவிபூதியையும் ÷ எழுத்து வாங்கிக்கூப்பிடும்படி பண்ணக்கடவதாய் குளிர்ந்து செவ்விபெற்று, பெரியபெருமாள் திருக்கண்கள்போலே கரியவாகிப்புடைபரந்து மிளிர்ந்து செவ்வரியோடி, இலங்கொளிசேராரவிந்தம் போன்றுநீண்டு, மிகுவையஸ்பர்யஸ்பரிதமஹாவிபூதிலக்ஷ்மி லளிதங்களாய், அழகோலக்கந்

* சிறும்புதல் - ஸங்கோசிக்கை. † அட்டம் - பக்கம். ‡ இனிய - மூட.
¶ கோட்சொல்லித்தருகை - காட்டிக்கொடுக்கை.
÷ எழுத்துவாங்குகை - ஸ்வாமிபேரை மார்விலே யெழுதிக்கொள்கை.

http://acharya.org

களம்பினால் அடையாளங்களான தாதுசெய்கண்களையும், (மாட்டுயர்கற் பகத்தின் வல்லியோ கொழுந்தோ வறியேன்) என்று நித்யஸந்தேஹஜநக மான கோலநீள் கொடிமூக்கையும், அதினுடைய பல்லவோல்லாஸம்போலே யிருக்கிற திவ்யகபோலங்களையும், அதினுடைய நவகுஸுமம்போலேயாய், (பன்னிலாமுத்தந்தவழ்கதிர் முறுவல்செய்து) என்கிறபடியே பூர்ணசந்திரன் முழுநிலாவைச் சொரிந்தாற்போலே திருமுத்திளையை ப்ரவஹக்கிற ஸ்மிதத்தையும், கோலஞ்திரள் பவளக் கொழுந்துண்டம்போலேயாய், பேச் சில் செல்லவொட்டாதே வாய்கரையிலே நீச்சாம்படி பண்ணி, நட்டாற் நிலே தெப்பத்தைப் பறிப்பாரைப்போலே அநுபவபரிகரமான சிந்தையைக் கவர்ந்து, கூப்பிடும்படி பண்ணக்கடவதாய், கல்வப்பணி மொழிகளுக்கு ஆக ரமான திருவயிரத்தையும், (இலகுவிலகுமகரகுண்டலத்தன்) என்கிறபடியே ப்ரீத்யதிசயத்தாலே ப்ரகாசம்பண்ணுகையாலே யசைந்து, திகழ்ந்தகவி லேமுட்டி தேஜஸ்ஸை அலையெறிந்து, லாவண்யஸாகரத்திலே யேறித்துள்ளு கிற மின்னுமாமணி மகரகுண்டலங்களையும், காந்தி ஸௌந்தர்ய மார்தவ ஸௌ ரஸ்யாதி குணங்களாலே, (சுற்றுமொளிவட்டஞ்சூழ்ந்து) என்கிறபடியே, ஸகலகலாபூர்ணமாய் ஸர்வாஹ்லாதகரமாய் மறுக்கழற்றின சந்திரமண்டலத் தையும் அப்போதலர்ந்த செந்தாமரைப் பூவையும் தோற்பிக்கக்கடவதாய், கிட்டினுரைப்பிச்சேற்றி, மையலேற்றி மயக்கும் மாயமந்திரமான கோவி ழைவாண்முகத்தையும், காய்ச்சிமாருடைய ஹஸ்தாபரணங்களாலே பூதரித மாய், க்ரமுக தருண தீவாகம்பு ப்ரதிமமான திருக்கழுத்தையும், காய் ச்சிமாருடைய திருச்செவிப்பூக்களாலும் கர்ணாபிஷணங்களாலும், விக லிதமான திருக்குழற் கற்றையாலுமுண்டான விமர்தத்தாலே (ஸீதயா ஸீலோஹிதம்) என்கிறபடியே அலங்கருதங்களாய், இரண்டு * பட்டத்திலும் மாதககிரியைக்கடைந்து மதித்தாற்போலே திண்ணியவாய், † கணையத்துக் குள்ளே யிருப்பாரைப்போலே தன்னையண்டைகொள்ளுகையாலே, ஸம் ஸாரத்திலே யிருக்கச்செய்தேயும் நிர்பரனும்படிபண்ணி, (அலம்புரிந்த) என்கிறபடியே தனக்கு உலயவிஹதியையும் வழங்கி, திவ்யாஸ்த்ர புஷ் பிதங்களாயிருக்கிற கற்பகக்காவன நற்பலதோள்களையும், பெரிய பிராட்டி யாருக்குக் ‡ கோயிற்கட்டணமாய், நித்யாநுபவம் பண்ணுவிற்கச்செய்தே யும் (இறையு மகலகில்லேன்) என்னும்படி பிச்சேற்றக்கடவதாய், அவள் திருவடிகளிற்சாத்தின செம்பஞ்சுக்குழம்பாலும், ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மிப்பிராட்டியாரு டைய கொங்கைமேற் குங்குமத்தின் குழம்பாலு மலங்கருதமாய், வநமாலா விராஜிதமாய், பெரியபிராட்டியார்க்கு ஹிரண்யப்ராகாரமான கோலமாமணி யாரமும் முத்துத்தாமமும் ஸ்ரீகௌஸ்துபத் தொடக்கமான குருமாமணிப் பூண் குலாவித்திகழுகிற அழகிய திருமார்பையும், காளமேகத்திலே மின் கொடி படர்ந்தாற்போலே திருமேனிக்கு பரமபோக்யமாவஹமாய், அழகுவெ ள்ளத்துக்கு அணைகட்டினாற்போலே யிருக்கிற வெண்புரி நூலையும், (உள்ள த்துள் நின்றுலாகின்றதே) என்கிறபடியே நித்தமுக்தருடைய திருவுள்ளங்

* அட்டம் - பக்கம். † கணையம் - கோட்டை.
‡ கோயிற்கட்டணம் - அந்தःபுரம்.

http://acharya.org

களிலே அழகுசெண்டேறுகிற திருஉதரபந்தத்தையும், ஸௌந்தர்யஸாமர மிட்டளப்பட்டுச் சுழித்தாற்போலே நெஞ்சையும் கண்ணையும் சுழியாறு படுத்துகிற திருவந்தியையும், ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும் திருவாழியையும் சங்கீர்த்தர்களாகக்கருதி, (ஆங்கு மலருங் குவியும்) என்கிறபடியே அலருவது குவிவதாய், விபரீதலக்ஷணமான நாஸீபத்மத்தையும், துடிசேரிடையையும், ஸங்கயாராஜிதமான ஆகாஸம்போலேயிருக்கிற திருவரைக்கு பரமாமரஸாவஹமாய், திருவரைபூத்தாற்போலே யிருக்கிற அந்திபோல் நிறத்தாடையையும், ரம்பாஸ்தம்பாகார ஸம்ஸ்தானமான திருத்தொடைகளையும், தாமரைநாளம் போலே கண்டகிதங்களான திருக்கணைக்கால்களையும், ஸங்கசக்ரலக்ஷண கல்பகபாதபாயீவஜ்ராங்குஸ வஜ்ரலாஞ்ச்ஹனமாய், காய்ச்சினமாருங்கூடக் கூசித்தொட வேண்டுபடி அத்யந்தம் ம்ருதுவுக்களாய், (தேனேமலரும்) என்கிறபடியே நிரதிஸயஸௌகுமார்யங்களான துயாறு சுடரடிகளையும், லாவண்யஸாமரத்தினுடைய திரையொழுங்குபோலே யிருக்கிற திருவிரல்களையும் அதிலே அநேக சந்த்ரர்கள் தோற்றினாற்போலேயிருக்கிற திவ்ய நகங்களையும், பரிவாருக்காய், ஆண்களையும் பெண்ணுடையுடுத்தி, வம்பர்களோடுறவறுத்து நாட்டைப் பகைவிளைத்து, சேணுயர்வானத் திருக்கும் தேவபிரான்றன்னை (குதிரியாய் மடலூர்தும்) என்கிறபடியே கண்டபோதே கையும் மடலுமாய்க்கொண்டு புறப்படும்படி பண்ணக்கடவதாய், கண்டபோதே யெல்லாவிடாயுங் கெட்டு, கண்டகண்கள் மயிரெறியும்படி யிருண்டுகுளிர்ந்து, ஸாம்யாபந்நரான ஸூரிகளுடைய நெஞ்சையும் கண்ணையும் * படையறுத்து, (இன்னுரென்றறியேன்) (பண்டிவரைக்கண்டறிவ தெவ்வூரில்) என்று மதிமயங்கும்படி பண்ணக்கடவதாய், ஸகலஜந ஜீவாதுவாய், வைதிகீயிய விதிபாகீருஹமாய், மநோரதாகாமதேநுவாயாய், ஸ்ரீருத்யக்தவாக்ய ஸர்வஸ்வமாய், மாணிக்கச்செப்பிலே பொன்னையிட்டு வைத்தாற்போலேயிருக்கப் பொன்னுருவான நித்யவிபூதிஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரகாஸகமாய், ஒன்றுக்கொன்றுதள்ளி † இட்டளத்தில் வெள்ளம்போலே சுழித்துநின்று, மூழாவுகிற ஆயுதபாஹரணங்களுடைய சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே உகந்தருளின கரியகோலத்திருவுருவையும், நித்யஸூரிகளடுத்தடுத்துப் பார்க்கிறபார்வையுங்கூடப் பொறுத்தென்னும்படியான ஸௌகுமார்யத்தையும், பெரியபிராட்டியாருடைய வடிக்கோல வாணெடுங்கண்களுக்கு நித்யஸந்நிஹிதமாகையாலே அரும்பென்றும் மலர்ந்தென்றும் சொல்லலாம்படியான செவ்விவையும் ‡ நிர்ஜரத்துக்குப் படவிட்டாற்போலேயிருக்கிற மெய்யமர்பல்கலன்களையும், நித்யஸூரிகளைக் கொள்ளையூட்டிக்கொண்டு, விடாயர்முகத்திலே நீர்வெள்ளத்தைத் திறந்து விட்டாற்போலே ஸகலஸ்ரமங்களுமாறும்படி குளிர்ந்து, தெளிந்து கங்கையுருக்கிக் கடலிலேவிளாசிறுத்போலே செம்பொனே திகழுகிற ஸ்யாமமான திருமேனி யொளியாலே (விஸ்ரீவமாப்யாயயக்) என்கிறபடியே ஸகலஜகத்தையும் ஆப்யாயநம்பண்ணி, (தெருவெல்லாங்காவிகமழ்) என்கிறபடியே கண்டவிடமெங்கும் புறப்பட்டு ப்ரவஹிக்கிற திருமேனியில் பரிம

* படையறுத்து - வஸீகரித்து. † இட்டளம் - தெருங்கின விடம்.
‡ நிர்ஜரம் - ப்ரவாஹம்.

http://acharya.org

ளத்தாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தை யெங்குமொக்கப்பரிமளிதமாக்கி, ஆலங்கட்டிபை விட்டெறிந்தாற்போலே உடம்பெங்கும் வவ்வலிடும்படி குளிர்ந்து அரைகூஷணமாத்தில் நித்யமுக்தரை ஒரு கீர்ச்சரவியாக்குகிற கடாகூரப்ருத வ்ருஷ்டிகளாலே திவ்யமோஷ்டியைத் தளிரும் முறியுமாக்கி, மரம்பீர்யமாய்ர்யாதீயகவிகளுணமண ஸ்ருதிதங்களாய் அதிமனோஹரதிவ்யஹாவ மர்ஹங்களாய், பூவலர்ந்தாற்போலே யிருக்கிற திருமுகத்தை யெங்குமொக்கச் செவ்விப்பறுத்துவனவான லீலாபுங்களாலே ஸ்ரீகளுடைய ஹ்ருதயங்களை யுகப்பியாகின்றுகொண்டு, உபயவிபூதியையும் ஆஸ்வாலத்தாலே ஜயித்து,—

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஸரணம்.

ஸ்ரீமதேராமானுஜாயநமஃ.

சதுர்ப்ரகரணம்.

ஏழுலகுந் தனிக்கோல்செல்ல, குழுமித்தேவர் குழாங்கள் கைதொழ வெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீவைகுண்டநாதனே (காண்பதெஞ்ஞான்று கொலோ) (காட்டாளரீர்) என்கிற இழவுதீர, (த்ருஷ்டஎவஹிஃஸ்ரீபோரசம்) என்று இவன் மநோரதித்துச்கொண்டு, சென்றபடியே கண்ணுராக்கண்டு, ஸமஸ்தபரிவாராய ஸ்ரீமதேநாராயணயநமஃ) என்று ஹர்ஷப்ரவசனாய் விழுந்தெழுந்திருந்து, பெரியப்ரீதியோடேசென்று, பாடிபிடத்திலே மடியிட்டு திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலேயேறஃ அதனும் இனனேகண்டு, (அவாச்யகாதீரஃ) என்கிற ஆகாரங்கொலோந்து, சந்த்ரனேக்கண்ட கடல்போலே விக்ருதனாய், தன்னைப்பிரிந்து நெடுநாள் தரைக்கிடைகிடந்த இழவுதீர, (அங்கே ஹாதமாரோப்ய) என்கிறபடியே மடியிலேவைத்து, ஸ்ரீஹஸ்தாழ்வானையும் அக்ரூரனையு மணைத்தாற்போலே அணைத்து ஹக்த்யதிஶயத்தாலே (கோவி) என்றபடியே (கீயார்) என்று கேட்கஃ (அஹம்ஸ்ரீராஜ்மாஸ்மி) என்று கான் ராஜகுமாரனென்ன, நீ யித்தனைகாலமும் செய்ததென்னென்றுகேட்க, (சாங்தேந்துமென்முலையார் தடங்தோள் புணரின்ப வெள்ளத்தாழ்ந்தேன்) என்ன, நீ அத்தால் பெற்ற லாபமேதென்றுகேட்க, (அருநரகத்தழுந்தும் பயன் படைத்தேன்) என்ன, பின்பு, நீசெய்ததென்னென்ன, (போந்தேன்) என்ன, நீபோந்த விடமென் னென்றுகேட்க, (புண்ணியனே) என்ன, நீயதினின்றும் போந்து செய்ததென்னென்ன? (உன்னையெய்தினேன்) என்ன, நம்மைக்கிட்டினவிடத்தில் நீ பெற்ற ப்ரயோஜநமென்னென்ன, (என்தீவினைகள்தீர்ந்தேன்) என்ன, செய்தது வாய்த்துச் செல்வனுப் நலமந்தமில்லதோர் நாட்டிலே வர்த்திக்கப்பெறுதே, (இல்லைகண்டீரின்பம்) என்கிற கொடுவுலகத்திலே கெடுக்கால மலமர்ந்தாயே, பலமுந்து சிரிப்படியாதே, பன்மாமாயப்பல்பிறவியிலேபடிந்து கோவுபட்டாயே, ஈரிலின்பத்திருவெள்ளத்தையிழந்து, தடங்தோள்புணரின்ப வெள்ளத்திலே ஆழ்ந்து, நித்யஸ்விதனனுபே, அதனைப் பிழையெனக்கருதி நம்மைப்பற்றி நம்மைக்காண வேணுமென் றுசைப்பட்டபோதேவந்து முகங்காட்டப் பெற்றிலோமே,

http://acharya.org

(ஆகாசத்தைநோக்கி யழுவன் தொழுவன்) என்கிறபடியே நாமிருந்த தேஶத்தை நோக்கி அழுவது தொழுவதாய், (கூவிக்கொள்ளுங் காலமின்னங் குறுகாதோ) (எந்நாள் யானுன்னோயினிவந்துகூடுவன்) என்பதாய்க்கொண்டு கோவுபடும்படி தாழ்ந்தோமே, (துன்பக்கடல்புக்கு வைகுந்த னென்ப தோர் தோணிபெறு தழல்கின்றேன்) என்று க்லேஶித்த நீ அதினின்றும் கரையேறி, (நின்மாதாள்சேர்ந்து கிற்பதெஞ்ஞான்றுகொலோ) என்கிற இழவுதிர நம்மைக்கிட்டப்பெற்றுயே, (உள்ளுளாவியுலர்ந்துலர்ந்து) என்கிற தாபமாறக் கூடியிருந்து குளிரப்பெற்றுயே, நம்முடைய ஸ்ருஷ்டியாதி வ்யாபாரங்கள் ஸபலமாயிற்றதே, (ப்ரணஷ்டஸ்ய யதாலாபஃ) என்றபடியே நமக்குக்கிடையாதது கிடைத்ததே, உன்னுடைய வரவாலே யிஜ்ஜேஶம்ஸபல மாயிற்றதே, இம்மோஷத்துக்கு நாயகரத்நம்போலே யிருக்க நீகிட்டி ஒளஜ்வல்யத்தை யுண்டாக்கினையே, (நடந்தகால்கள் நொந்தவோ) என்று (மனோஹரை ஸீதாஹிரண்யங்முகீ) என்கிறபடியே ஏத்தாளைபோலே ஸேவையேத்தி, ஓவமேவஸ்வநத்தாலே மயில்போலே ஆலிக்கும்படி பண்ணி, நோயெல்லாம் பெய்ததோ ராக்கையிலே யகப்பட்டு, நெடுங்காலம் நோவுபட்டு, * மருத்துவனுய் நின்ற மாமணி வண்ணனைக்கிட்டி, உள்ளநோய்களெல்லாந் தீரந்து, நிருவருள் சூழ்ந்தன இவனை, நோய்விட்டுக் குளித்த புத்ரனைப் பிதா பார்த்துக்கொண் டிருக்குமாபோலேயும் மாயக்கூத்தனுக்குப் பிழைத்த ஆழ்வாரைப்பார்த்துக்கொண் டிருக்குமாபோலேயும், (லோசநாப்யாம பிவீக்ஷிவ) என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுப்பெருமாளைப் பெருமாள் பார்த்துக்கொண்டி ருக்குமாபோலேயும், (என்னை நோக்காதொழிவதே) என்கிற இழவுதீரத் தாமரைக்கண்களால் நோக்கி நெடுநாள்பட்ட விடாயெல்லாம்மாற, ஒருங்கே மறிந்துகிடந்தலர்ந்த மென்தாம்கமலத் தடம்போலேயிருக்கிற பெருங்கண் மலர்ப் புண்டரீகங்களை யிவன்பக்கலிலே யொருமடைப்படவைத்து, எங்கும் பக்கநோக்கறியாதே, (தாயேதந்தையில்) திருமங்கையாழ்வார் மனோரயித்தாற்போலேயும், (ஆராவமுதே) லும் (இன்பம்பயக்க) விலும் நம்மாழ்வார் மனோரயித்தாற்போலேயும், இவன் மனோரயித்த மனோரதங்களெல்லாம் ஸபலமாகி, (உருக்காட்டாதே யொளிப்பாயோ) என்கிற இழவுதீர, (விம்ருணுதே தநூம்ஸ்யாம்) என்கிறபடியே (காசிஞெளியிற்றிகழும் வண்ணஞ்சாட்டி) (நல்கியென்னேவிடான்) என்கிறபடியே விடாதே, (ஏஷஸர்வஸ்வஹ்ருதஸ்து) என்கிறபடியே விட்டுவிட்டலைத்து, (கிந்துஸ்யாச் சித்தமோஹோயம்) (மருள்தானீதோ) என்கிறபடியே நிரதிஶய வ்யாமோஹத்தைப் பண்ணி, பெரியபிராட்டியார் திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுக்க, கம்ஸயாநந்தரம் க்ருஷ்ணனைக்கண்ட தேவகியாரைப்போலே விழுமிப்பாய் கிறஸ்தந்யத்தாலே யுடம்பெங்கும் நனையுமபடி யணைத்து, உஶயவிஹ்ருஷ்டிபரீவர்யத்தையுங்கொடுக்க, பூவளருந்திருமகளா லருள்பெற்று, மடியில் நின்று மிழிந்து போந்து, செய்யவுடையுந் திருமுகமுஞ் செங்கனிவாயுங் குழலுங்கண்டு) என்கிறபடியே முன்பேபோந்து முன்புத்தையழகை யநுஸந்தித்து, கிண்ணகத்தை யெதிர்ச்செறிக்க வொண்ணாதாப்போ

* மருத்துவன் - ஆசார்யன்.

http://acharya.org

சுஅ

அர்சிராதி.

லே கோர்கின்றறுஹவிக்க வொண்ணுமையாலே அட்டத்திலேபோந்து அங்
குத்தையழகை யதுஹவித்து, அதுவிட்டுப் பூட்டாவிடில் தரிக்கவொண்ணு
ஜமயாலே பின்னே போந்து, பின்புத்தையழகை யதுஹவித்து, (பூர்வாய்
மரேயிகா பராக்ம கலஹம்) என்று அதில் முன்பு காணே ஈஷ்ருயிருக்
கையாலே திரியவும் முன்னேபோந்து, ஸௌந்தர்ய தரம்ஹாயக தரள
சித்தவ்ருத்தியாய், உத்தம விதாஞ்சலியாய், வளையவளையுவந்து, (முழுசி
வண்டாடிய தண்முழாயின் மொய்ம்மலர்க்கண்ணியு மேனியுஞ்சாந் - திழிசிய
கோல மிருந்தவா றெங்ஙனஞ்சொல்லுகேனெவினல்லா - செழுதிய தாம
ரையன்னகண்ணு மேந்தெழிலாகமும் தோளும்வாயு - மழகியதாமிவரார்கொ
லென்ன, அச்சோவொருவரழகியவா) என்று விஸ்மித ஹ்ருஷ்யனாய், (அங்
காமத்தன்பு) (முடிச்சோதி) தொடக்கமானவற்றில் கம்மாழ்வா ரநுஹவித்
தாற்போலே தன்னேப்பெற்ற ப்ரீதியால் வந்த செல்வியை யதுஹவித்து
(யத்ராகாங்யத்பரீயதி) என்கிறபடியே புறம்பொன்றில் நெஞ்சுசெல்லாதே
(ஹாவு ஹாவு ஹாவு மஹமம்ம மஹமம்மம்), (அல்லிமாமலராள் தன்னெடு
மடியேன் கண்டுகொண் டல்லல் தீர்ந்தேனே) (ஒண்டொடியான் திரு
மகளும் நீயுமே நிலாநிற்பக் - கண்டசதிர்கண்டொழிந்தே னடைந்தேனுன்
றிருவடியே, (இசைவித்தென்னே யுன்ருளினைக்கீ ழிருத்துமம்மானே), (பிறந்
துஞ்செத்தும் நின்றிடரும் பேதைமை தீர்ந்தொழிந்தேன்) என்று ப்ரீதிக்
குப் போக்குவிட்டு வாயாரப்புகழ; ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனும் வானுடமருங்
குளிர் விழிகளாலே கடாக்ஷித்து, ஸ்மிதமாக ஸ்மிதபூர்வமம்ருத மதுரமான
பேச்சாலே முகப்பேகூவி, (நின்செம்மா பாதபற்புத்தலைசேர்த்து) என்றி
வனபேக்ஷித்தபடியே மலர்மகள் பிடிக்கும் கமலமன்ன குரைகழல்களாலே
உத்தமாங்கத்தை யலங்கரித்து, தன்ருளின் கீழ்சேர்த்து, நித்யகைங்கர்யத்
திலே நியோகிக்க; தொண்டேசெய்தென்றுந் தொழுது வழியொழுகப்பெ
ற்று, (வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டு நாம்) என்கிற அதிவிலேஹாதிஹ
யத்தாலே காகாக்ஷகோளகங்களைப் பரிபூர்ணமாக்கி, அபேக்ஷாபேக்ஷ
மங்வயித்து, அஸ்மதாசார்யஸம்பந்திகளான நித்யஸூரிகளோடே கூடச்
சூழ்ந்திருந்து மங்களாசாஸனம்பண்ணி, (கழிபட்டோடுஞ் சுடர்க்சோதி
வெள்ளத்தின்புற்றிருந்து) என்கிறபடியே அம்ருத ஸாகரான்தர் நிமக்னராய்
வாவயவனுப்க்கொண்டு யாவத்காலமிருக்கும்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஸரணம்.

அர்சிராதி முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

பரமபதவைபவம்

நிர்ஹேதுக ஹமவத்கடாக்ஷ மடியாக அஜ்ஞாத ஸுக்ருதமுண்டாம்;
அதடியாக அதிவேஷமுண்டாம்; அதடியாக ஹமஹதிஹாமவத விஷயங்களில்
ஆதிமுக்யமுண்டாம்; ஆதிமுக்ய முண்டானவாறே த்யாஜ்யோபாதேய
விஹாமஜ்ஞாநத்தில் கௌதுகமுண்டாம்; அத்காலே ஸாத்விக ஸம்ஹாஷண

http://acharya.org

முண்டாம்; அத்தாலே ஸதாசார்ய ஸமாஸ்ரயணமுண்டாம்; அதுண்டான வாறே த்யாஜ்யோபாதேய நிர்ணயமுண்டாம்; அதுண்டானவாறே ப்ராப்யாந்தரத்தில் வைராக்யமும், பரமப்ராப்யத்தில் அபிநிவேசமும் முண்டாம்; அநந்தரம், ப்ராப்யாந்தர நிவ்ருத்திக்கும், பரமப்ராப்ய லாபத்துக்குமடியான லாபோபாய ஸ்வீகாரமுண்டாம்; அநந்தரம், ஸமவத்ப்ராப்தியிலே த்வரையுண்டாம்; அநந்தரம், (அஹம்ஸ்மராமி) என்கிறபடியே - ஈஸ்வரஸ்ம்ருதிக்கு விஷயமாகனும்; அநந்தரம் பூதஸூக்ஷ்மஸரீரபரிஷ்வங்கமுண்டாம்; அநந்தரம், பரமாத்மஸம்ஸ்பர்ஸ முண்டாம்; பின்பு, ஹார்தாநுக்ரஹத்தாலே மார்க்க விஸோஷப்ரகாஸமுண்டாம்; பின்பு ஹ்ருதயமாஹாத்ம்ய ஸாக்ஷாத்காரமுண்டாம்; அநந்தரம், மூர்த்தந்யநாடீ நிஷ்க்ரமணமுண்டாம்; அநந்தரம், அர்சிராதிமார்க்க மஹிமமுண்டாம்; அநந்தரம், ஆதிவாஹிக ஸத்கார முண்டாம்; அநந்தரம், ஆவரணாதிக்ரமண முண்டாம்; அநந்தரம், ப்ரக்ருத்யதிலங்கனமுண்டாம்; அநந்தரம், விரஜாஸ்நாநமுண்டாம்; அநந்தரம், ஸூக்ஷ்மஸரீர விமோக்ஷ முண்டாம்; அநந்தரம், அபஹதபாப்மத்வாதி மாணமணப்ராப்திர்ஹாவ முண்டாம்; அநந்தரம், அமாநவகரஸ்பர்ஸமுண்டாம்; அநந்தரம், ஸமஸ்த ஸங்கல்ப கல்பிதமான திவ்யதேஹ ப்ராப்தியுண்டாம்; அநந்தரம், அகாலகால்ய திவ்யதேஸப்ராப்தியுண்டாம்; அநந்தரம், ஆரம்ஹ்ருத தடஸ்நாந முண்டாம்; பின்பு, திவ்யாலங்காரமுண்டாம்; பின்பு திவ்யவிமாநாரோஹண முண்டாம்; பின்பு, திவ்யகாந்தார ப்ரவேஸமுண்டாம்; அநந்தரம், திவ்யாப்ஸரஸ் ஸத்காரமுண்டாம்; அநந்தரம், திவ்யமந்ய ப்ரவேஸமுண்டாம்; அநந்தரம், வீரஹ்மமந்ய ப்ரவேச முண்டாம்; அநந்தரம், அப்ராக்ருத மோபுர ப்ராப்தியுண்டாம்; அநந்தரம், திவ்யகோர ப்ராப்தி யுண்டாம்; அநந்தரம், ஸ்ரீபரிஷத் ப்ரத்யுத்கமந முண்டாம்; அநந்தரம், ராஜமார்க்க மஹிமமுண்டாம்; அநந்தரம், வீரஹ்மதேஜஃ ப்ரவேஸ முண்டாம்; அநந்தரம், திவ்யமோபுர ப்ராப்தியுண்டாம்; அநந்தரம், வீரஹ்மவேஸ்ம ப்ரவேஸ முண்டாம்; அநந்தரம், திவ்யமண்டப ப்ராப்தியுண்டாம்; அநந்தரம், திவ்யபாரிஷத் ப்ராப்தியுண்டாம்; அநந்தரம், ஸபத்நீக ஸர்வேஸ்வர ஸத்கார முண்டாம்; அநந்தரம், ஸ்துதிப்ரணமாஞ்ஜலிப்ரமுக ஸம்பாவநாதுவர்த்தநமுண்டாம்; அநந்தரம், பரமாத்மஸமீப ப்ராப்தியுண்டாம்; அநந்தரம், பாடிட பர்யங்காரோஹண முண்டாம்; அநந்தரம், ஸமவேதாத்ஸங்கமஸங்ம முண்டாம்; அநந்தரம், ஆலோகநாலாபாதி யதுஹவமுண்டாம்; அநந்தரம், ஆலிங்கநாதியதுஹவ முண்டாம்; அநந்தரம், ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிரஹாதியதுஹவமுண்டாம்; அநந்தரம், அதுஹவஜநித ப்ரீதிப்ரகர்ஷ முண்டாம்; அநந்தரம், நாநாவிய விபூதிரஹபரிபூதிரஹ முண்டாம்; அநந்தரம், ஸர்வதேஸஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான ஸர்வப்ரகார கைங்கர்ய முண்டாம்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

ப்ரமேயஸேவகரம் முற்றிற்று.

---

http://acharya.org

10-2-70
16-8-84

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

ப்ரபந்நபரித்ராணம்

முமுக்ஷுவாய், மோக்ஷோபாயமாக ஸர்வேஶ்வரனைப்பற்றி யிருக்குமவனுக்கு அநந்யகதித்வமும், ஆகிஞ்சந்யமும்வேணும்.—அநந்யகதித்வமாவது—(களைவாய்துன்பங் களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலேன்) என்கிறபடியே—ஸர்வேஶ்வரனையொழிய வேறொருரக்ஷகரில்லை யென்றிருக்கை.—வீராதாக்கள், புத்ரர்கள், மாதாபிதாக்கள், விரஹ்மருஷிராஜிகள் தொடக்கமானவர்கள் ரக்ஷகராகக் குறையென்னென்னில், வீராதாக்கள் ரக்ஷகரல்ல ரென்னுமிடம், வாலிபக்கலிலும், ராவணன் பக்கலிலுங் காணலாம். புத்ரர்கள் ரக்ஷகரல்லரென்னுமிடம், ருஷிரன்பக்கலிலும், கம்ஸன்பக்கலிலுங் காணலாம். மாதாபிதாக்கள் ரக்ஷகரல்ல ரென்னுமிடம், கைகேயிபக்கலிலும், ஹிரண்யன் பக்கலிலுங் காணலாம். மாதாபிதாக்கள், யௌவநவிரோயி யென்றுபேக்ஷித்தல், க்ராமகரலம்வந்தவாறே ஆள்பார்த்துத் தூற்றிலேபொகடுதல், விலைகூறிவிற்றல், ஆபத்துவந்தவாறே கைகழிநினைத்தல், அர்த்தக்ஷுத்ராதிகளுக்காக எதிரிட்டுக்கொல்லுதல், முடியுமவஸ்தையிலே (சோர்வினுல் பொருள்வைத்த துண்டாகில் சொல்லு சொல்லென்று சுற்றுமிருந்து) என்கிறபடியே, ஈஶ்வரனை ஸ்மரித்துக் கரைமரஞ் சேரவொட்டாதபடி யலைத்தல் முடித்தல் செய்வாநிற்பர்கள். ஸ்த்ரீகளுக்கு ஭ர்த்தாக்கள் ரக்ஷகரல்ல ரென்னுமிடம், ப்ரபுத்ராதிகள் பக்கலிலும், களன்பக்கலிலுங் காணலாம்.—இவர்கள் ரக்ஷகரல்லரேயாகிலும், நாட்டார்க்குக் * கண்காட்டியாய்ப் போருகிற சக்ராதித்யர்கள் ரக்ஷகராகக்குறை யென்னென்னில், அவர்களும், ஈஶ்வராஜ்ஞைக்கஞ்சி, தாங்கள் நினைத்தபடி ஸஞ்சரிக்கப்பெறாதே, நாழிகைகூறிட்டு, உதிப்பது அஸ்தமிப்பதாய்க்கொண்டுபோருகையாலும், ஹிரண்யராவணாதிகள் கையிலேயகப்பட்டு அவர்களுக்கிழிதொழில் செய்து நிரிவார் சிலராகையாலும் ரக்ஷகராகமாட்டார்கள்.—த்ரைலோக்யத்துக்கும் பாலகனை இந்த்ரனும், 'எப்போதோ நம்படிம் கழுவப்புகுகிறது' என்றஞ்சி ஸாபோபஹதனுய், இந்த்ரஜித்தின்கையிலே யகப்பட்டுக் கட்டுண்டு, மஹாவலிபோல்வார்கையிலே ஐஶ்வர்யத்தைப் பறிகொடுத்து, கண்ணுங்கண்ணீருமாய், கழுத்துங் † கப்படமுமாய்க்கொண்டு நிரிவானெருவனுகையாலே அவனும் ரக்ஷகனுகமாட்டான்—வீரஹ்மாவும், மயூகைட஭ர்கள் கையிலேயகப்பட்டு, வேதங்களைப் பறிகொடுத்து, 'கண்ணிழந்தேன், யாமிழந்தேன்' என்று நிலந்துழாவுகையாலும், ருஷிரன்கையிலே தலையறுப்புண்கையாலும் ரக்ஷகனுகமாட்டான்.—ருஷிரனும், ஸகலப்ராணிகளையும் ஸம்ஹரிக்கையே தொழிலாக வுடையனுய், சிடாயர் முகத்திலே நெருப்பைச்சொரிந்தாற்போலே யிருக்கத் தழல்நிறவண்ணனுய், தன்னையாஶ்ரயித்தவர்களை 'அறுத்துத்தா பொரித்துத்தா' என்று கொடுந்தொழில்களைச் செய்வித்துக்கொள்ளுகையாலும், தன்னையாஶ்ரயித்தவாணை, 'தலையில் பூவாடாதே

* கண்காட்டியாய்ப்போருகிற - பஷார்யோஜ்ஞாபகமான, கண்ணுக்கு விஷயன் கண்காட்டுகிற வென்றபடி.

† கப்படம் - ஸ்யனஸாசகபட விஶேஷம்.

http://acharya.org

கோக்குகிறேன்' என்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, தன்னேத்தொழுத கைகளைக் கள்ளிக்காடு சீப்த்தாற்போலே சீப்க்கக்கண்டு, 'உயிருண்டாகில் உப்புமாறியுண்ணலாம்' என்று கெற்றியில் கண்ணேப் புதைத்துக்கொண்டு கழுவினவனுகையாலும், லோகமாதாவாய்த் தனக்கு பிதாவான ஸ்ரஷ்டாவின் தலேயைத்திருகி பாதகியாய், * கூறுசெய்தவனுரிலே குறும்புசெய்து கையுங் † கைத்தலையுமாய்க்கொண்டு திரிவாரைப்போலே, கையும்கபாலமுமாய், திறந்துகிடந்த வாசல்கள் தோறும் புக்குத் தன்னே வெளியிட்டுக்கொண்டு திரிவானெருவனுகையாலும் ரக்ஷகனுகமாட்டான்.—இனி, அர்ஜுனம் ரக்ஷகமாமோவென்று கிருபித்தால் கள்ளர்கொள்ளுதல், காமங்கொள்ளுதல், ‡ கோமுற்றவர் கொள்ளுதல், ஜ்ஞாதிகொள்ளுதல், வ்யாயிகொள்ளுதல், பிறரோடே யெதிரிட்டு விஷாதனம் பண்ணித் தன்னேத்தானே முடித்துக்கொள்ளும்படி பண்ணுதல் செய்கையாலே அர்ஜுனும் ரக்ஷகமாகமாட்டாது. ஈஸ்வரன், மாதாபிதாக்கள் கைவிட்ட அவஸ்தையிலும் (பின்னுமின்றடியேனுக்குற்றுனுய் வளர்த்தென்னுயிராகி நின்றுன்) என்கிறபடியே, தன்னுருக்கெடுத்து வேற்றுருக்கொண்டு தாய்முகங் காட்டியும், இன்சொல்லுச்சொல்லியும், ஹிராதாக்களும் ஹர்த்தாக்களுமாய்கொண்டு தானேறிட்டுக்கொண்டு கழுத்திலே யோலகட்டிக் தூதுபோயும், புருவம் கெரித்த விடத்திலே தேரை கடத்தியும், மார்விலே யம்பேற்றும், சாவாமல் நோக்கியும், செத்தாரை மீட்டும், நாராயணத்வப்ரயுக்தமான உஷ்ணத்தரிப்பாலே அகவாயிலே நின்று ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டு போருகையாலே இவனே யெல்லார்க்கும் ரக்ஷகன்.—இனி ஆகிஞ்சந்யமாவது – சர்மஜ்ஞாந ஹக்திகளிலும், அவற்றுக்கு ஹேதுவான ஆத்மகுணங்களிலு மன்வய மின்றிக்கே, அவற்றுக்கு விபரீதங்களானவற்றிலே தான் பரிபூர்ணனுயிருக்கிற இருப்பையும், தன்னுடைய ஸ்வரூபம் ஸ்வப்ரகாரத்தாலு மீஸ்வரனுக்கத்யந்த பரதந்த்ரமாயிருக்கிற இருப்பையு மநுஸந்தித்து, நங்கார்பத்துக்கு நாய்கடலோ மல்லோ மென்றிருக்கை.—இவையிரண்டையு முடையனுய், ஈஸ்வரனேயே யுபாயமாகப் பற்றுகையாலே நிர்ஹாரனுயிருக்கு மவனுக்கு ஸரீராவஸாந காலத்திலே ப்ராப்தியணித்தானவாறே, (நயாமி) என்றருளிச் செய்தபடியே ஈஸ்வரன் தானே ¶ சரக்காளாய்வந்து, அர்ச்சிராதி மார்கத்தாலே பரமபதத்தே தேறக்கொண்டுபோய், நித்யமுக்தரோடே யொருகோவையாக்கி, நித்யகைங்கர்யத்தையும் கொடுத்தருளும்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

ப்ரபந்நபரித்ராணம் முற்றிற்று.

---

* கூறுசெய்கை - கூறினதுசெய்கை. ப்ராம்யாதிகளே விபரீதக்கை. மணியம் பண்ணுகை யென்றபடி.

† கைத்தலை - கைவிலங்கு. ‡ கோமுற்றவர் - ராஜாக்கள்.

¶ சரக்காளாய் - பதார்த்தத்தை யுடையவனுய்.

http://acharya.org

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

ஸாரஸங்க்ரஹம்.

அகிலஜகதீச்வரனான பரமபுருஷனாலே வேதத்தினும், வேதோப ப்ரும்ஹணமாக ப்ரவர்த்தங்களான ஸ்ம்ருதிதிஹாஸ புராணஸமஸ்தசாஸ்த்ரங்களிலும் ப்ரஸித்தனாய், ஸர்வேச்வரனுடைய ஸர்வஸ்வபூதனாய், ஸகலாசார்யர்களுக்கும் ஆபத்தீயனாயிருந்துள்ள அர்த்தஜீவாதுவையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே தத்வமென்று திருநாமத்தையுடைத்தாயிருந்துள்ள வாக்யஜீவாதுவம், பத்தர்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

அதாகிறது - (க). ஸ்ரியஃபதித்வமும், (உ). நாராயணத்வமும், (ஊ). நாராயணனுடைய ஸர்வலோகசரண்யமான சரணாரவிந்தயுகளமும், (ச). அதினுடைய ப்ராபகத்வமும், (ஞ). தத்தோசிதமாய் சேதநனுக்கு ஸ்வயமேவ ப்ராப்தமாயிருந்துள்ள ப்ராப்யமான ஸர்வவிதகைங்கர்யப்ரார்த்தநாரூபமான நித்யஸம்பந்தமும், (ட). கைங்கர்ய ப்ராப்திக்கு ப்ரயோஜநமான ரஸீவரனுடைய நிரதிசயபோக்யதையும், (அ). ஸர்வஸ்வாமித்வமும், (ஊ). நித்யகைங்கர்யமும், (கo). கைங்கர்ய ப்ராப்திக்கு நிரூபகமான நிஷ்டாவிசேஷங்கள்.

இத்திருமந்த்ர விசேஷப்ரகாசகமான மந்த்ரவிசேஷத்தினுடைய விவரணரூபமாய், அபௌருஷேயமாய், உபநிஷத்தாயிருந்துள்ள திருவாய்மொழியில் பத்துப்பத்தாலும் இப்பத்தர்த்தத்தையும், நம்பூர்வாசார்யர்கள் அடைவே சேர்த்து ஸங்கலநம்பண்ணிப் போருவர்கள்.—

அதில் முதற்பத்தால் - (மலர்மகள்விரும்பு நம்மரும்பெறலடிகள்) என்றும், (மலராள்மைந்தனே) என்றும், (திருமகளார் தனிக்கேள்வன்) என்றும், (திருவின்மணாளனென்னுடைச் சூழலுளானே) என்றும், (பூமகளார்தனிக்கேள்வன்) என்றும், (மைந்தனே மலராள்மணவாளனே) என்றும், ஸ்ரியஃபதித்வம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று.—

இரண்டாம்பத்தால் - (எம்பெருமான் காரணற்கு) என்றும், (எம்பிரானெம்மான் நாராயணனுலே) என்றும், (காரணன் மூவுலகுக்கும்தன்) என்றும், நாராயணத்வம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று.—

மூன்றாம்பத்தால் - (நாண்மலரா மடித்தாமரை) என்றும், (அங்கணிரடியன்) என்றும், (அவன்பாதப்பங்கயம்) என்றும், (அன்றுதேர்கடவியபெருமான்கணைகழல்) என்றும், (மூவுலகுந்தொழுதேத்துஞ்சீரடியான்) என்றும், நாராயணனுடைய ஸர்வலோகசரண்யமான சரணாரவிந்தயுகளம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று.—

நாலாம்பத்தால் - (இலங்கைகெடவம்பெரியுய்த்தவர்) என்றும், (வல்வினைதீர்க்குங்கண்ணனே) என்றும், (தொல்வினைதீர) என்றும், (வெய்ய

† இத்தாரஹஸ்யம் பூர்ணமாக ஆசார்யஸம்ருத்ய வ்யாக்யாநத்தில் ஸங்ரஹரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (உ - ப்ரகாணம். கக - வா) காண்க.

http://acharya.org

4-5-2.

நோய்கள் முழுதும் வியன்ஞாலத்துவிய) என்றும், (மேவினின்று தொழு வார்வினைபோக) என்றும், (பிறந்துஞ்செத்தும் நின்றிடரும் பேதைமை தீர்ந் தொழிந்தேன்) என்றும், (நோயேமூப்பிறப்பிறப்புப்பிணியே யென்றிவை 4-9-9. யொழிய) என்றும், (வேட்கையெல்லாம்விடுத்து - கூட்டரியதிருவடிக்கள் 4-1-11 கூட்டினை) என்றும், (அஃதேயுய்யப்புகுமாறு) என்றும், (உய்வுபாயமற்றின் 4-3-11. மைதேறி) என்றும், அநிஷ்டநிவ்ருத்திஷ்டப்ராப்திகாரத்வலக்ஷணமான ப்ரா பகத்வம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று.

(நு). அஞ்சாம்பத்தால் - (தமியேனுக்கருளாய்) என்றும், (ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணகத் தந்தொழிந்தாய்) என்றும், (உன்னலல்லால் யாவராலு மொன்றுங்குறை வேண்டேன்) என்றும், (கழல்களவையே சரணக்கொண் ட) என்றும், (நாமங்களாயிரமுடைய நம்பெருமானடிமேல் சேமங்கொள் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்) என்றும், (நாகணைமிசைநம்பிரான் சரணை சரண்நமக்கு) என்றும், (நாடொறுமேகசிந்தையனுய்) என்றும், தத்மோவாசாத்தேகோபால மாய், சேதநஸ்வரூபமாயிருந்துள்ள ப்ரார்த்தநாமர்ஹவிஸ்ரம்ஹம் ப்ரதிபாதித மாயிற்று. அவனே உபாயம் என்றபடியில் வாசகப்பதம் ப்ரகாசிக்கப்பட்டது.

(சு). ஆறும்பத்தால் - (திருமாமகளிருந்தாமும்மலிந்திருந்து) என்றும், (அடிமைசெய்வார் திருமாலுக்கு) என்றும், (ஒசிந்தவொண்மலராள் கொழு கன்) என்றும், (என்திருமார்வற்கு) என்றும், (கோலத்திருமாமகளோடுன்னை) என்றும், கைங்கர்ய ப்ரதிரோகார்யமான லக்ஷ்மீ தத்வல்லபருடைய நித்யஸம் பந்தம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று.

(எ). ஏழாம்பத்தால்-(கன்னலேயமுதே) என்றும், (கொடியேன் பருகின் னமுதே) என்றும், (அலைகடல் கடைந்தவாரமுதே) என்றும், (திருமாலின்சீரி றப்பெதிர்காலம் பருகிலுமார்வனே) என்றும், (இவ்வேழுலகையின்பம்ப யக்க) என்றும், கைங்கர்யப்ரதி ஸம்பந்தியான ஸ்ரீவரனுடைய நிரதிசய போக்யத்வம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று.

(அ). எட்டாம்பத்தால் - (அடியனேன் பெரியவம்மான்) என்றும், (விண்ணவர்கோன் நங்கள்கோனே)என்றும், (அமர்ந்தநாதனே) என்றும், (மூவு லகாளி) என்றும், (நேர்பட்டநிறை மூவுலகுக்கும் நாயகன்) என்றும், ஸர்வ ஸ்வாமித்வம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று.

(கூ). ஒன்பதாம்பத்தால் - (பண்டைநாளாலே நின்றிருவருளும் பங்கயத் தாள் திருவருளுங்கொண்டு நின்கோயில்சீய்த்து) என்றும், (நின்தீர்த்தவடி மைக்குற்றேவல்செய்து) என்றும், (தொடர்ந்து குற்றேவல்செய்து) என்றும், (கொடுவினையேனும் பிடிக்க) என்றும், (உறுவதிது வென்றனக்காட்பட்டு) என்றும், (ஆட்கொள்வானெத்து) என்றும், (நானும் மீளாவடிமைப்பணி செய்யப்புகுந்தேன்) என்றும், நித்யகைங்கர்யம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று.

(கo). பத்தாம்பத்தால் - (துயர்கெடுங்கடிது) என்றும், (கெடுமிடராய வெல்லாம்) என்றும், (எழுமையுமேதங்சாரா) என்றும், (தீரும்நோய்வினைக ளெல்லாம்) என்றும், (இப்பிறப்பறுக்கும்) என்றும், (உன்றன்றிருவுள்ளமிடர்

http://acharya.org

கெடுக்தோறும் நாங்கள் வியக்கவின்புறுதுமெம் பெண்மையாற்றேம்) என்றும், (பிணியொன்றுஞ்சாராப் பிறவிகெடுத்தாளும்) என்றும், (பிறவித்துயர் கடிந்தோம்) என்றும், (விண்டேயொழிந்த வினையாயினவெல்லாம்) என்றும், (அமராவினைகள்) என்றும், (கடிகாகம்புகலொழித்த) என்றும், (பிறவிகெடுத்தேன்) என்றும், (தடுமாற்றவினைகள் தவிர்த்தான்) என்றும், (அந்திதொழுஞ்சொல்லு) என்றும், (அவாவற்று வீடுபெற்ற) என்றும், கைங்கர்யப்ரதிவந்தக நிஷ்ஸேஷநிவர்ஹணம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று.

இப்படி ஸ்ரீயஃபதித்வ ப்ராமுக்யங்களாய் கைங்கர்யப்ரதிவந்தக நிஷ்ஸேஷநிவர்ஹணபர்யந்தங்களாயிருந்துள்ள வுபாதேயார்த்தங்களை ப்ரதிபாதிக்கக்கடவதாயிருந்துள்ள வாக்யத்வயமும், திருவாய்மொழியும் – ஸமவச்ஸாரணர்யிகளாய் அநங்யோபாயராயிருக்கு மயிகாரிகளுக்கு, காலக்ஷேபஹேதுவாகவும், ஸ்ரோத்ரஹேதுவாகவும், ஈச்வரப்ரீதிஹேதுவாகவும் யாவச்ஸரீரபாதமநுஸந்தேயம்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஸரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்.

ஸாரஸங்க்ரஹம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ.

† ஸம்ஸாரஸாம்ராஜ்யம்.

* துன்பக்கடலாய் * இருள்தருமாஞாலமான ஸம்ஸாரத்துக்கு உள்வாயிலே பஞ்சஹேதுக்களாலே சமைந்து, (கவ்வாரபுரே) என்கிறபடியே – ஒன்பதுவாசலான படைவீட்டுக்கு உள்வாயிலே (கொடுவினைத்தூறு) என்ப தொருதூரும், புகவழிதெரியுமித்தனையொழியப் புறப்பட வழிதெரியாதிருப்பதொருகாட்டினுள்ளே, * அநாதிகாலப்ரவ்ருத்தமான மரத்தையிட்டு, அவிதீயையென்கிற தேரைச்சமைத்து, அவிவேகாஸத்தகங்களென்கிற உருளைகளைச்சேர்த்து, ராகத்வேஷாதிகளாகிற குதிரைகளையிணைத்து, மாணத்ரயங்களென்கிற திரிக்குறும்பை யுஞ்சலின்மேலே கர்மமென்கிற வித்வஜாஸநத்தையிட்டு, ருசியென்கிற மேல்விரியை விரித்து, (அவரீயமநஸோக்தவ்யம்) என்கிறபடியே – அநாதிவித்தன்றி மீளவொட்டாதிருக்கிற * உருப்பிணிகளாகிற ஹார்யவர்மம் பக்கத்திலிருக்க, அல்பகாரமாகிற விளக்கையேற்றி, அவஸ்துக்களாகிற ஹாஸவர்மம் – பாதோஷம் பரஹிம்ஸை பராதுவர்த்தநம் தொடக்கமான தோஷங்களை மூஜிப்பிக்க மூஜித்து, அப்ரகாசித ஸ்வரூப ஸ்வபாவனை தன்னே வாஸ்நையென்கிற வீரத்தையிட்டுப்பார்த்து, தாபத்ரயங்களென்கிற விடாய்க்குடையின்கீழே பஞ்சவ்ருத்தி ப்ராணங்களாகிற புரோ

---

† ஸாரார்த்தசதுஷ்டயமென்கிற ரஹஸ்யத்தை (கஅ) ரஹஸ்யத்தில் பரிமணித்திருக்கிறார்கள் இலர். அது அஸங்க்ருதமென்று தோற்றுகிறது. அம்மாளருளிச்செய்ததாகப்பாவிக்கையிறே ஸாரார்த்தசதுஷ்டயமாகிற ரஹஸ்யம்.

http://acharya.org

ஹிதர்-ஸஸாரத்துக்கு மூர்யாஹிஷிக்தனுக்கி, வ்யாதிலாஹூஜைகள் - கொண்டாட, புண்யபாபங்களாகிற சாமாமிரட்ட, அநேகவிய ஈஷவபரம்பரைகள் அடிக்கொலியல் பணிமாற, அஹங்கார மமகாரங்களாகிற ஆலவட்டம்பணி மாற, * ஸஹஜஷவவர்ஷிணி சுழற்றிப்பணிமாற, அஸ்ம்ருதி - ஒட்டிவட்டி லெடுக்க, அஜிதிவேஷம் - களாஞ்சியெடுக்க, விஷயாந்தரருசி-அடைப்பையெடுக்க, பூர்வோத்தராவஸ்தைகளென்கிற ஆனைகுதிரையோடே வாதபித்தஸ்லேஷ்மங்களாகிற மந்திரிகள் ஸேவிக்க, காமக்ரோத லோப மத மாத்ஸர்யம் துடக்கமான ப்ரஷ்டக்கள் ஸேவிக்க, ஸமவஷபவர ஸர்மவதாபவிர அஸுஹ்யாபசார நாநாவித்யாபசாரமாகிற காலாள்கள் ஸேவிக்க, நிஷ்ராஷேவிஜ்யேஷ்டை துடக்கமான பெண்பிள்ளைகள் ஸேவிக்க, ஆஸுரயாகிற பாஸுக்கயிற்றாலேபிணைத்து, இந்த்ரியங்களாகிற மதகளிறுகள் வலிக்க, காலமாகிறஸாரயிநடத்த, 'ஜேஹாத்மாஹிமாகிவந்தான், ஸ்வதந்த்ரன் வந்தான், அக்யஸஷஹூதன் வந்தான்' என்று காளங்கள் ஸிற்நங்கள் கலந்து பணிமாற, (மெல்லியலாக்கைக் கிரிமிக்குருவில் மிளிர்தந்தாங்கே செல்லிய செல்கைத்துலகையென்காணும்) என்கிறபடியே - தானும் தன்பரிகரஹூதருமாக ஸஸாரஹவம்பண்ணி, * (யாதாஹுமோராக்கையில் புக்கங்காப்புண்டு மாப்பவிழ்க்தும் மூதாவியில்தமோது முயிர்முன்னமே) என்கிறபடியே - புக்கபுக்கஸரீரங்கள் தோறும் அஹங்கார மமகாரங்களைப்பண்ணி, ஸத்தாயாரகனன ஸர்வேஸ்வரனை மறந்து, * மொய்த்தவல்வினையுள்நின்று,த்ரியகரணங்களாலும் பாதகம் அதிபாதகம் மஹாபாதகங் துடக்கமானவற்றிலே போதுபோக்கிக்கொண்டு போருகிறகாலத்திலே, ஈஸ்வரனுடைய நிர்ஹேதுக விஷயீகாரத்தாலே யிவனுக்கு அதிவேஷம்பிறக்க, அத்தாலே ரக்ஷணத்துக்கு வழிகண்டு 'களை யெடுக்கக்கொடுத்த கோலைக்கொண்டு கண்ணைக் கலக்கிக்கொள்ளுவாரைப்போலே நம்பக்கல் சேரக்கொடுத்த வுடம்பைக்கொண்டு அகலுகைக்குறுப்பாக்கினன், (பல்பிறவிக்குகோற்றேன்) என்று-ஒருஜன்மத்திலே அநேகஜன்மத்துக்குவேண்டும் பாபங்களை ஆர்ஜித்துக்கொள்ளுகிற விவனை நம்பக்கலிலே சேர்த்துக்கொள்ளும் விரகேதோ' என்று திருவுள்ளம்பற்றி, வலவட்டத்திலே * தூதுசெய்கண்கள்கொண்டொன்றுபேசி, ஆழ்வானும் * கருதுமிடம் பொருதுமவனுகையாலே, தன்பரிகரஹூதரை யேவிவிட, * நின்றிவ்வுலகிற்கடிவான் நேமிப்பிரான்றமர்போந்து, * அருளென்னு மொள்வாளுருவி, (அடைந்தவருவினையோடல்லல் நோய்பாவம் மிடைந்தவைமீண்டொழியவேண்டில் நுடங்கிடையை முன்னிலங்கை வைத்தான் முராணழிய முன்னொருநாள் தன்விலங்கைவைத்தான்சரண்) என்கிறபடியே - விரோயிவர்மத்தையடைய அழிவுசெய்து ஜ்ஞாநத்தைக்கொடுக்க, இவனும் சைதந்யம் குடிபுகுந்து, (தெரிந்துணர்வொன்றின்மையால் தீவினையேன் வாளா விருந்தொழிந்தேன் கீழ்நாள்களெல்லாம் கார்துருவில் அம்மானே யங்கான்று பின்தொடர்ந்தாழியங்கை யம்மானேயேத்தாதயர்ந்து) என்கிறபடியே இழந்தகாலைக்கு அநுதபித்து, ப்ராப்யத்தை யுள்ளபடி யறிவித்த ஆசார்யன்பக்கல் க்ருதஜ்ஞனாய், விரோயிவர்மத்தில் உபேக்ஷாபிறந்து, ஸ்ரீயஃபதியைக்கிட்டி யல்லது யரிக்கவொண்ணாதிருக்கிற ப்ரேமம் விளைந்து,

http://acharya.org

'இவ்வளவுங் குலையுங் காட்டில் கைக்கொண்டருளவேணும்' என்று பிராட்டி புருஷகாரஞ்செய்ய, அவ்வளவும் பொறுக்கமாட்டாதபடியான வாத்ஸல்யாதி மாண விசிஷ்டவஸ்துவாகையாலே கீழ்ச்செய்த அம்ஸத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றி மேற்செய்யவேண்டி மம்ஸத்தை ப்ராப்யபர்யந்தமாகத் தலைக்கட்டிக் கொடுத்தருளும்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஸரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்.

ஸகலார ஸாம்ராஜ்யம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ

நவரத்நமாலை.

10-2-70
17-8-84

ஸரணமதனுனவன்—(க). தன்னையும், (உ). தனக்கு விரோதியான தேஹத்தையும், (ஊ). தேஹத்தைப் பற்றிவரும் வம்யூக்களையும், (ச). ஸம்ஸாரிகளையும், (டு). தேவதாந்தரங்களையும், (சு). ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும், (எ). ஆசார்யனையும், (அ). பிராட்டியையும், (சு). ஈஸ்வரனையும் நினைத்திருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில்.

(க). உடம்பில் வேறுபட்டு நித்யனுய், ஒருபடிப்பட்டு அணுவாய், ஜ்ஞாநத்தையும் ஆநந்தத்தையும் வடிவாகவுடையனுய், ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஆநந்தத்துக்கு மிருப்பிடமாய், எம்பெருமானே யொழிய வேரொன்று நினைத்தல் சொல்லுதல் செய்யமாட்டாதே எம்பெருமானுக்கே யுரியனுய், தன்கார்யத்துக்குத் தான் கடவனன்றிக்கே அவனேயே மலமாகவுடையனு யிருக்குமென்று தன்னை நினைப்பான்.

(உ). தன்னையுள்ளபடி யறியவொட்டாதே விபரீதஜ்ஞாநத்தை ஜநிப்பித்து இருபத்துநாலு தத்வங்களினுடைய திரளாய், அந்த்யமாய், எப்போது மொக்கப் பரிணமிக்கக்கடவதாய், ஒருநாளும் ஜ்ஞாநத்துக்கு இருப்பிடமன்றிக்கே அநந்த துஃகங்களை விளைப்பிக்கக் கடவதாய், அசேதந விஷயங்களிலே மூட்டி நரகிப்பிக்குமென்று தன் தேஹத்தை நினைப்பான்.

(ஊ). ஆத்மஜ்ஞாநத்தையும், பகவத் ஜ்ஞாநத்தையும், பாகவத விஷயத்தில் ருசியையும், த்வரையையுங்குலைத்து, தேஹாத்மாபிமாநத்தையும், அஹங்கார மமகாரங்களையும், காமக்ரோதாதிகளையும் விளைப்பித்து, பலபடியாலும் அகார்யத்தைப் பண்ணுவார்களென்று தேஹத்தைப் பற்றிவரும் வம்யூக்களை நினைப்பான்.

(ச). பகவதநுபவத்துக்கும் பாகவத கைங்கர்யத்துக்கும் விரோதிகளாய் ஸம்ஸாரவர்யகரா யிருப்பார்களென்று ஸம்ஸாரிகளை நினைப்பான்.

(டு). அஜ்ஞராய், அஸுக்தராய், எம்பெருமான்பக்கலிலே பிறக்து அவன்கொடுத்த பங்களையுடையராய், அவனேடே யெதிரிட்டு துர்மாநிகளாய்,

http://acharya.org

தங்களைப் * போரப்பொலிய நினைத்து காட்டாரைஹிரமிப்பித்து அகர்யத்தைப் பண்ணுவார் சிலரென்று தேவதாந்தரங்களை நினைப்பான்.

(கூ). ஸமவஹிஜ்ஞாநத்துக்கும் இதரவிஷய வைராகீயத்துக்கும் ஸமவஹிதத்துக்கும் வர்யகராய், ஸோஷிகளாய், உசாத்துணையாய், ப்ராப்யத்துக்கெல்லைநிலமா யிருப்பார்களென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை நினைப்பான்.

(எ). தன் கடாக்ஷத்தாலே என்னைத்திருத்தி, ஸர்வேஸ்வரன் கைக்கொள்ளுகைக்கு யோக்யனும்படி பண்ணி, அவன் திருவடிகளிலே சேர்த்து, * அறியாதன வறிவித்து, ஸ்வாமியாய், என்றுமொக்க வடிமைகொள்ளும் மஹோபகாரகனென்று ஆசார்யனை நினைப்பான்.

(அ). நம்முடைய ஸர்வாபராதத்தையும் பொறுப்பித்து, ஈஸ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்தையுங் குலைத்து, அவனுடைய காருண்ய வாத்ஸல்யாதி குணங்களைக்கிளப்பி, நமக்கு புருஷகார ஹேதுவையாய், மாதாவாய், ஸ்வாமிநியாய், ப்ராப்யையா யிருக்குமென்று பிராட்டியை நினைப்பான்.

(கூ). ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே ஸரீரத்தையும் இந்த்ரியங்களையுந்தந்து, அந்தர்யாமியாய் நின்றுஸத்தையை நோக்கி, அதீவேஷத்தையும் ஆகிஞ்சந்யத்தையும் - ஸத்ஸங்கதிதுடக்கமான ஆத்மகுணங்களையும் பிறப்பித்து ஸதாசார்யனையே சேர்த்து, நம்முடைய ஸர்வாபராதங்களையும் பொறுத்து, ஸம்ஸார ஸம்பந்தத்தையுங்கழித்து, அர்ச்சிராதி மார்கத்தையும் பரமபதத்தையும் நித்யைஸ்வர்யத்தையுந்தந்து, பரமபுருஷார்த்தமான நித்யகைங்கர்யங் கொள்ளும் ஸ்வாமியென்று ஸர்வேஸ்வரனை நினைப்பான்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஸரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்.

நவாயஸ்ரீ நமஸ்தஸ்மை யஸ்மை-யஸ்மாயஸ்மை வஸ்மை ஹ்ருஸ்மி।
வஸ்யா யைகாந்தியஸ்ஸஸ்மா தகம் ஜகஸ்மஸ்ரஸ்மாஸ்மி ரயை॥

நவரத்நமாலை முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ

நவவியஸம்பந்யம்

12-2-'70
18-8-'84

(பிதா ச ரக்ஷக ஸ்ரீஸோஷீ ஹர்தா ஜ்ஞேயோ ரமாபதிஃ - ஸ்வாம்யாயா ரோ மமாத்மா ச ஹோக்தா சாஸ்யமநாஸ்ரிதஃ) என்கிறபடியே—அகாரத்தாலே - பிதாபுத்ர ஸம்பந்யஞ்சொல்லி, (க). (அவ-ரக்ஷணே) என்கிறயாதுவினாலே - ரக்ஷ்யரக்ஷக ஸம்பந்யஞ்சொல்லி, (உ). லோபதிசதுர்த்தியாலே - ஸோஷஸோஷி ஸம்பந்யஞ்சொல்லி, (ங). உகாரத்தாலே - ஹர்த்ருஹார்யா ஸம்பந்யஞ் சொல்லி, (ச). மகாரத்தாலே - ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேய ஸம்பந்யஞ்சொல்லி, (ஞ). நமஸ்ஸாலே - ஸ்வஸ்வாமி ஸம்பந்யஞ்சொல்லி, (கூ). நாரபதத்தாலே -

* போரப்பொலிய - மிகவும் பூர்ணமாக.

http://acharya.org

ஸ்ரீரஸ்ரீரி ஸம்பந்தஞ்சொல்லி, (எ). அயகபடித்தாலே - ஆசாராயேய ஸம்பந்தஞ் சொல்லி, (அ). ஆபபடித்தாலே - ஹோக்த்ருஹோமீய ஸம்பந்தஞ்சொல்லி, (கூ). ஆக, திருமந்த்ரத்தால் - நவவிய ஸம்பந்தங்களைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

ஸம்மாசார்யர்கள், ப்ரயோஜநரஹஸ்ய தாத்பர்யமான நவவிய ஸம்பந்தம் ஸ்வரூபஜ்ஞனுக்கு நித்யாநுஸந்தேயமென்று அநுஸந்தித்தும் உபதேசித்தும் போருவார்கள்.

அவையெவையென்னில். (க). விசேஷண விசேஷ்ய ஸம்பந்தம், (உ). ரக்ஷ்ய ரக்ஷகஸம்பந்தம், (ங). சேஷசேஷி ஸம்பந்தம், (ச). ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேய ஸம்பந்தம், (சு). ஸ்வஸ்வாமி ஸம்பந்தம், (எ). ஸ்ரீரஸ்ரீரி ஸம்பந்தம், (அ). யார்யயாரக ஸம்பந்தம், (கூ). ஹோக்த்ருஹோமீய ஸம்பந்தம்.

(க). இதில், விசேஷண விசேஷ்ய ஸம்பந்தமாவது - [1]. ப்ரக்ருத்யர்யஸங்கா நிவர்தகமாய், [2]. ஆஸ்ரயாஸ்ரயியாய், [3]. வ்யாவர்தக வ்யாவர்த்யமா யிருப்பதொன்று.

[1]. ப்ரக்ருத்யர்ய ஸங்கா நிவர்தக மாகையாவது - ஸமஸ்தஸ்வீகாரணமான அகாரஸ்வரூபத்தாலே தத்வாச்யனும், ஸமஸ்தஸ்வீக வாச்யமான சிதசித்துக்களுக்குக் காரணமாமிடத்தில் 'நித்யங்களானவை கார்யமாமிடத்தில் அநித்யங்களாமே' என்கிற ஸங்கையுதிக்க, அவை நித்யவிபூதிப்ரம விசேஷணமாகையாலே அநித்யத்வம் ஸங்கநீயமன்றென்று பரிஹரிக்குமதாகை.

[2]. ஆஸ்ரயாஸ்ரயியாவது - பௌஸ்கல்யம் படத்தைப்பற்றியல்லதுநில்லாதப்போலே, சிதசித்துக்கள் ப்ரபவத்ஸ்வரூபத்தைப் பற்றியல்லது ஸத்தையற்றிருக்கை.

[3]. வ்யாவர்தக வ்யாவர்த்ய மாகையாவது - இவை ப்ரபவத் ஸ்வரூபத்துக்குண்டான இதர வ்யாவ்ருத்திக்கு ப்ரகாரகமாய், வ்யாவர்த்யமான ப்ரகவத்ஸ்வரூபம் வ்யாவர்த்தக மான விவற்றையொழிய ப்ரகாரியாத படியுமாயிருக்கை. ஆக, நித்யகார்யர் நாதித்வ ஸஹசகமிந்த ஸம்பந்தம்.

(உ). ரக்ஷ்யரக்ஷக ஸம்பந்த மாகையாவது - [1]. யாதவஸித்தியாய், [2]. ப்ரக்ருத்யர்யாநந்தர ஹாவியாய், [3]. உபயஸ்வரூபோசிதமா யிருப்பதொன்று.

[1]. யாதவஸித்தி மாகையாவது - (அவ - ரக்ஷணே) என்கிற யாத்வர்த்தமான ரக்ஷணம் - நிர்விஷயமாயும் நிராஸ்ரயமாயும் நில்லாமையாலே, (யோக ஜாதாகி ஜீவந்தி) இத்யாதி ப்ரஸித்தியமான ரக்ஷ்ய ரக்ஷகஸ்வரூப ப்ரகர்ஷகமாகை.

[2]. ப்ரக்ருத்யர்யாநந்தர ஹாவித்வ மாகையாவது - (மூவாத்தனிமுதலாய் மூவுலகுங் காவலோன்) என்கிறபடியே, ப்ரக்ருத்யர்யமான காரணத்வத்துக்கநந்தரம் வேண்டுவதொன்றாகை.

http://acharya.org

[3]. உலயஸ்வரூபோசித மாகையாவது - ரக்ஷ்யரக்ஷக ஸ்வரூபமான பாரதந்த்ர்ய ஸ்வாதந்த்ர்யங் களுக்குச் சேருகை. பரதந்த்ரனுக்கு ஸ்வரக்ஷணங்வயங் கூடாமையைக் காட்டுமிந்த ஸம்வங்யம்.

(கூ). ஸோஷஸோஷி ஸம்வங்யமாவது - [1]. விஹக்திவிதீயமாய், [2]. யாத்வர்யபரார்யதா ப்ரகாரகமாய், [3]. ஹோமாதுரூபதாதர்ஸகமா யிருப் பதொன்று.

[1]. விஹக்திவிதீய மாகையாவது - அகாரத்திலேறிக்கழிந்த சதுர்யி யிலுதித்த ஸோஷக்வம் - (யஸ்யாஸ்மி) இத்யாதிப்ரவிதீயமான ஸோஷ ஸோஷி களைக்காட்டுகை.

[2]. யாத்வர்ய பரார்யதாப்ரகாரக மாகையாவது - யாத்வர்யமான ரக்ஷணம் ஸரீரியான ஸோஷிப்ரயோஜந மத்தனையென்று காட்டுகை.

[3]. ஹோமாதுரூபதாதர்ஸக மாகையாவது - ஸோஷவஸ்து ஸ்வரூபம் ஸோஷிவிதியோமாது குணமா யிருக்கையாயிற்று நிலைகின்ற வேஷமென்றுகா ட்டுகை. அதாவது - ஸோஷி ஸோஷத்வத்தை யழியமாறி விதியோமிக்கு மிட த்தில் பிற்காலியாத முறையுணர்த்தி, ஸ்வமதஸ்வரூபமானத்தையும் ஸஹி யாததொரு ஸம்வங்யம்.

(ச). ஹர்த்ருஹார்யா ஸம்வங்யமாவது - [1]. உகாரவிதீயமாய், [2]. விஹக்த்யர்யஸோயகமாய் [3]. ஸ்வரூப ப்ராப்தமா யிருப்பதொன்று.

[1]. உகாரவிதீய மாகையாவது - உகாரார்யம் அவயாரணார்யமாயி ருக்கை. அதாவது - ரக்ஷகனான புருஷோத்தமனுக்கே ரக்ஷ்யமான ஆத்மஸ் வரூபம் அற்றுத்தீர்ந்திருக்குமென்று தோற்றுகை.

[2]. விஹக்த்யர்யஸோயக மாகையாவது - பதிவ்ரதையினுடையஸோஷ த்வம் அங்யார்ஹமா யிருக்குமாபோலே, லுப்தசதுர்யியர்யமான ஹமவச் ஸோஷத்துவமும் அங்யார்ஹமென்று மறுக்கலாந்திருக்கை.

[3]. ஸ்வரூபப்ராப்த மாகையாவது - ஹர்த்ருத்வ ஹார்யத்வங்கள் பும்ஸ் த்ரீத்வத்துக் கீடாமாபோலே, ஹர்த்ருஹார்யா ஸம்வங்யம் ஸ்வாதந்த்ர்ய பாரதந்த்ர்யங்களுக் கீடாகை. அங்யார்ஹப்ரஸங்மாஸஹமிக்த ஸம்வயம்.

(ஞ). ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேய ஸம்ஹங்ய மாகையாவது - [1] மகாரதீருமீயமாய், [2] உகாரார்யாநு ஸந்தாநபேக்ஷிதமாய், [3] அஸிதீவ்யாவ்ருத்தி வேஷமா யிருப்பதொன்று.

[1] மகாரதீருமீய மாகையாவது - (மஃ-ஜ்ஞாநே) என்கிற ஜ்ஞாநவாசி யான மகாரம் காட்டுகிற ஜ்ஞாத்ருத்வத்துக்கு ஜ்ஞேயம் ஹமவத்ஸ்வரூபாதிக ளாய்த் தோன்றுகை.

[2] உகாரார்யாநு ஸந்தாநபேக்ஷித மாகையாவது - உகாரார்யமான ஹர்த்ரு ஹார்யா ஸம்வங்யாநு ஸந்தாநத்துக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வமபேக்ஷிதமாகை.

http://acharya.org

[3] அதிதீவ்யாவ்ருத்தி வேஷமாகையாவது - இந்த ஸம்பந்தங்களே யறிகையும், ஜ்ஞேயமும், ஜ்ஞாதாவாகையும். ஜ்ஞேயரீரியாகமுமாய், தத்ப்ர யோஜநமுமா யிருக்குமிந்த ஜ்ஞாத்ருத்வமென்று காட்டுமிந்த ஸம்பந்தம்.

(சு). ஸ்வஸ்வாமி ஸம்பந்தமாவது - [1] நமஸ்ஸுவிதாத்பர்யமாய், [2] மகாரார்த்த நிவேசக ஹேரமநாஸகமாய், [3] ஸ்வாஸாவிகமா யிருப்ப தொன்று.

[1] நமஸ்ஸுவிதாத்பர்யமாகையாவது-நமஸ்ஸுவிதார்த்த மான அஹம் மமதா நிவ்ருத்தி, ஸகலித்வாதி மாநித்வங்களையும் 'ஸ்வஸ்ய தமன்று, பரஸ்ய தம்' என்றுகாட்டி, ஸேஷியுமாய் அதிமாநியுமான வெம்பெருமானுடைமையுமாய்த் தோன்றுகை.

[2] மகாரார்த்த நிவேசக ஹேரம நாஸகமாகையாவது - மகாரார்த்தமான ஜ்ஞாத்ருத்வ நிவேசகமாய் வந்தகர்த்ருத்வ ஹேரமத்தை யறுக்குமதாகை. அதாவது-பராதீநமான ஸ்வரூபத்தின் ஸுணவிஸேஷங்களும் பராதீநமென் று ஸ்வாதீநதாப்ரதிபத்தியைக்கெடுக்கை.

[3] ஸ்வாஸாவிக மாகையாவது - அஹங்காராதிகளைப்போலே வந்தே றியன்றிக்கே, (ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் வீரஹ்மணி ஸ்யி தம்) என்கிறபடியே ஜீவபரர்களுடைய ஸ்வஸ்வாமிஸம்பந்தம் ஸ்வதஸ்ஸி த்தமாய்ப் போருகை. ஸ்வத்துக்கு ஸ்வரக்ஷண கர்த்ருத்வ மில்லையென்றும், ஸ்வாமிக்கே யததொழிலென்றுங் காட்டுகிற திந்தஸம்பந்தம்.

(எ). ஸரீரஸரீரி ஸம்பந்தமாவது - [1] நாராயணபதத்தில் ஸமாஸ விஸேஷவிதியமாய், [2] நமஸ்ஸுவிதார்த்த ஸ்வரூபப்ரகாஸகமாய், [3] ஸா மாநாதிகரண்யயோநியமா யிருப்பதொன்று.

[1] ஸமாஸ விஸேஷவிதிய மாகையாவது - நாராயணபதத்தில் வஹ்ந் ப்ரதி ஸமாஸத்திலே வ்யாப்யமான நாரங்கள் ஸரீரமாய், அந்தர்வ்யாப்தி யாலே வ்யாபகஸ்வரூபம் ஸரீரியாய்த் தோன்றுகை.

[2] நமஸ்ஸுவிதார்த்த ஸ்வரூபப்ரகாஸக மாகையாவது - நமஸ்ஸுவிதார்த்த மான ஸ்வஸ்வாமி ஸம்பந்தம், ஸ்ரீருஹ ஸேஷத்வாதி ஸம்பந்தங்கள் போலன் றிக்கே அப்ருதக்விதியமா யிருக்குமென்று காட்டுகை.

[3] ஸாமாநாதிகரண்ய யோநியமாகை யாவது - ஸ்வரூபஹேதுத்வாலே ஹிங்கப்ரவ்ருத்தி நிமித்தமான ஜீவபரஸ்வரூபம் ஸரீரஸரீரியான ஐக்யத்தா லே யொன்றென்னலாகை. விஸிஷ்டாத்வைத ப்ரகாஸகமிந்த ஸம்பந்தம்.

(அ). தார்ய்யபோரக ஸம்பந்த மாவது - [1] ஸமாஸாந்தர விதியமாய், [2] ஸரீரஸரீரி ஸம்பந்தி கலக்ஷணமாய், [3] அதிதவிஸேஷ ஸ்திதி ஹேதுவா யிருப்பதொன்று.

[1] ஸமாஸாந்தர விதியமாகையாவது - நாராயணபதத்தில் தத்புருஷ ஸமாஸவிதியான வஹ்நிர்வ்யாப்தியாலே நாரபதவாச்யங்கள் தார்யமாய், அயநபதவாச்யன் தாரகனுப்த் தோன்றுகை.

http://acharya.org

[2] ஸரீரஸரீரி ஸம்பந்தைக லக்ஷணமாகையாவது-ஆயேயத்வ வியே யத்வ போஷத்வரூபமான ஸரீரலக்ஷணங்களிலும், ஆதாரத்வ வியாயகத்வ போஷித்வரூபமான ஸரீரிலக்ஷணங்களிலும், ப்ரயோஜமான ஆயேயத்வ - ஆதாரத்வரூபலக்ஷண மொன்றுய்த் தோன்றுகை.

[3] அசிஹவிபோஷ ஸ்யிதிஹேதுவாகையாவது - (அநேக ஜீவோ த்முதாதுப்ரவிரீய நாமரூபே வ்யாகரவாணி) என்று அந்தர்வ்யாப்திபோலே வேதஸ்யிதி ப்ரயோஜமாகை யன்றியே பஹிர் வ்யாப்தியாலே சேதநாசேதநங்களிரண்டினுடையவும் வ்யவஸ்யிதஸ்வரூபஸ்யிதிவ்யாபாரங்களுக்குக்கா ரணமாய்த் தோன்றுகை. சிதசிந்நித்யஸ்யிதிகாரணமிந்த ஸம்பந்தம்.

(கூ). ஹோக்த்ரு ஹோதீய ஸம்பந்யமாவது - [1] சரமவிபக்தி விதீய மாய், [2] பூர்வஸம்பந்தப்ரயோஜக ப்ரதிபோகமாய், [3] ப்ரதிஸம்பந்தி ஹோமாதுரூபமா யிருப்பதொன்று.

[1] சரமவிபக்தி விதீயமாகையாவது - (ஆய) என்கிற சதுர்தி விபக் தியிலே அங்யார்த்த போஷஹேதுதனை மகாரவாச்யனுடைய ஸஹஜபோஷவ் ருத்திதோன்ற, அதில் கர்த்ருத்வ ஹோக்த்ருத்வங்கள் ஸரீரியான பரமபோ ஷிக்கேயாய், ஸரீரமான போஷபூதனுக்கன்றென் றிருக்கை.

[2] பூர்வஸம்பந்தப்ரயோஜக ப்ரதிபோக மாகையாவது - ஸர்பவிஷவதி யார்யயாகத்தங்கள் நிஷ்ப்ரயோஜகமாய்விடாதே, ரஸ்நாஸவஸ்துவதி யார்யயாகங்களுக்கு அதுகூல தீராஹயதீராஹகரூப ப்ரயோஜகத்தைக்காட் டுமதாகை.

[3] ப்ரதிஸம்பந்தி ஹோமாதுரூப மாகையாவது - கைங்கர்யப்ரதி ஸம் பந்தியான போஷியினுடைய கைங்கர்ய ரஸாதுபவத்துக்கும், கைங்கர்யா ஸரீரயமான போஷஹேதனுடைய போஷிஹோமவிரூபி யாஸத்வாஹித்யத் தக்கு மிடமாயிருக்கை. போஷித்வத்திலும் போஷத்வத்திலும் மறுக்கவொண்ந திந்த ஸம்பந்தம்.

இதில், (க) விபோஷண விபோஷ்ய ஸம்பந்யஜ்ஞாநம் பிறக்கவே கார ணத்தரங்கையறும். (உ) ரக்ஷ்யரக்ஷக ஸம்பந்யஜ்ஞாநம் பிறக்கவே ரக்ஷ காத்தர ஸங்கையறும். (ங) போஷ போஷிஸம்பந்ய ஜ்ஞாநம் பிறக்கவே போஷ்யத்தர ஸங்கையறும். (ச) ஹர்த்ருஹார்யா ஸம்பந்ய ஜ்ஞாநம் பிறக்க வே அங்யார்த்த ஸங்கையறும். (ஞ) ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேய ஸம்பந்ய ஜ்ஞாநம் பிறக்கவே ஜ்ஞேயாத்தர ஸங்கையறும். (கூ) ஸ்வஸ்வாமி ஸம்பந்யஜ்ஞாநம் பிறக்கவே ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸங்கையறும். (எ) ஸரீரஸரீரி ஸம்பந்யஜ்ஞாநம் பிறக்கவே ஸ்வரூபைக்ய ஸங்கையறும். (அ) யார்யயாரக ஸம்பந்ய ஜ்ஞா நம் பிறக்கவே யாரகாத்தர ஸங்கையறும். (கூ) ஹோக்த்ரு ஹோயதீ ஸம் பந்யஜ்ஞாநம் பிறக்கவே ஹோக்த்ருத்வஸங்கையறும்.— ஆக, நவவிய ஸம் பந்யமு மறிந்து ஆகஞ்சித்திருக்கவும்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

நவவியஸம்பந்தம் முற்றிற்று.

---

http://acharya.org

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ.

யாதீருச்சிக ப்படி.

13-2-70

திருமந்த்ரப்ரகரணம்.

யாதீருச்சிக ஸமவத் கடாக்ஷத்தாலே ஸமஸ்தாகி முவ்யம் பிறந்து ஸகல சாஸ்த்ர ஸமாஸீ ரயணம் பண்ணின முமுக்ஷுவுக்கு ரஹஸ்யத்ரயமு மநுஸந்தேயம். அதில், ஸ்வரூபயோகநார்யமாக ப்ரவ்ருத்த மாகையாலே ப்ரயோஜநத்திலே யநுஸந்தேயமான திருமந்த்ரம் - ஸ்வரூபத்தையும், ஸ்வரூபாநுரூபமான பரம புருஷார்த்தத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது.

அப்பரம புருஷார்த்தத்துக் கநுரூபமான சாமஸாயநஸ்வீகாரத்தை விளக்கிறது - சரமஸ்லோகம்.

விஹிதோபாய பரிக்ரஹத்தையும், ஸப்ரகார புருஷார்த்த ப்ரகாரத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது - த்வயம்.

அதில் திருமந்த்ரம் - எட்டெத்திருவக்ஷரமாய், மூன்று பதமாயிருக்கும். அதில் முதல் பதமான ப்ரணவம் - மூன்று பதமாயிருக்கும். அதில் ப்ரயோஜந பதமான அகாரம் - ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸர்வாத்மாக்களையும் ரக்ஷித்துக்கொண்டு போருகிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶேஷமென்கிறது. இரண்டாம் பதமாய், அவயாரணார்த்தமான உகாரம் - வேறே சிலர்க்கு ஶேஷமன்றென்கிறது. மூன்றும் பதமாய், இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமாய், ஜ்ஞாநவாசியாயிருந்துள்ள மகாரம் - கீழ்ச்சொன்ன அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வத்துக் காஸ்ரயம் தேஹாதி விலக்ஷணமான ஆத்மவஸ்துவென்கிறது.

இரண்டாம் பதமான நமஸ்ஸு 'ந' - என்றும் 'ம' என்றும் இரண்டு பதமாயிருக்கும். 'ந' என்றது-அன்றென்றபடி.. 'மஃ' என்றது - எனக்கென்றபடி.. இரண்டுங் கூடி எனக்கன் றென்றபடி. எனக்கன் றென்கையாவது - எனக்கு நான் கடவனல்லனென்றிருக்கை.

மூன்றும் பதமான நாராயணபதம் - 'ஸர்வஶேஷியான நாராயணனுக்கு நித்யகைங்கர்யம் பண்ணவேணும்' என்று ப்ரார்த்திக்கும் படியைச் சொல்லுகிறது. நாராயணனென்றது - நாரங்களுக் கயநமென்றபடி. நாரங்களாவன- அசிதாதவஸ்துக்களினுடைய திரள். அயநமென்றது - இவற்றுக் காஸ்ரயமென்றபடி. அப்படியன்றிக்கே, இவைதன்னை ஆஸ்ரயமாகவுடைய தென்னவுமாம். இத்தால்-மேன்மையும் நீர்மையும் சொல்லிற்றாய்த்து. இதில்- 'சதுர்த்தி ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வப்ரகார கைங்கர்யங்களையுங் கொண்டருள வேணும்' என்று ப்ரார்த்திக்கும் படியைச் சொல்லுகிறது.

ஆக, 'ஸர்வாத்மகனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹ ஶேஷபூதனாய் எனக்குரியனன்றிக்கே யிருந்துள்ள நான், ஸர்வஶேஷியான நாராயணனுக்கே நித்யகைங்கர்யம் பண்ணப் பெறவேணுமே வேணும்' என்று ப்ரார்த்தித்தாய்த்து.

http://acharya.org

சரமஸ்லோகப்ரகரணம்.

[ஸர்வயர்மாந்] - கர்ம ஜ்ஞாந ஹக்திகளை ஸப்ரகாரமாக வுபதேஸித்க்கேட்ட அர்ஜுநன், அவற்றினருமையாலும், தன் ஸ்வரூபத்துக்குச் சேராமையாலும், ஸாயியலாஹ நிமித்தமாக ஸோகிக்க, 'நான் முன்புபதேஸித்தவற்றை ஸவாஸநமாகவிட்டு என்னையொருவனையுமே உபாயமாக பரிக்ரஹி, நானுன்னுடைய ஸர்வ விரோதிகளையும் போக்குகிறேன், நீஸோகியாதேகொள்' என்று இவனுடைய ஸோகத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிறான்.

[ஸர்வயர்மாந்] - எல்லா யர்மங்களையும். கீழ்ச்சொன்ன ஸபரிகரங்களான வெல்லாவுபாயங்களையும். (பரித்யஜ்ய]-ருசிவாஸநைகளோடே விட்டு. [மாம்] - உன்காரியத்திலே அதிகரித்துக்கொண்டு நிற்கிறவென்னை. [ஏகம்] - ஒருவனையுமே. [ஸரணம்] - உபாயமாக. [வ்ரஜ] - அடியவலி. [அஹம்] - ஸர்வஸக்தியான நான். [த்வா] - என்னையொழிந்த உபாயோபேயங்களை விட்டிருக்கிறவென்னை. [ஸர்வபாபேப்யஃ] - என்னைக்கிட்டுகைக்கு விரோதியாயிருந்துள்ளவை யெல்லாவற்றில் நின்றும். [மோக்ஷயிஷ்யாமி] - விடுவிக்கக் கடவேன். [மாஸுசஃ] - நீ ஸோகியாதேகொள்.

ஆக, 'ஸாங்மமான ஸர்வோபாயங்களையும் ஸவாஸநமாக விட்டு, வாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணை விஸிஷ்டனான வென்னை யொருவனையுமே, நிரபேக்ஷ ஸாத்யமாகஸ்வீகரி, ஸர்வஸக்தித்வாதி கல்யாணகுண விஸிஷ்டனான நான், என்னையே யுபாயமாகப் பற்றியிருக்கிற வுன்னை, ஸமஸ்தப்ரதிபந்தகங்களில் நின்றும் முக்தனாக்குகிறேன், நீ ஸோகியாதேகொள்' என்று அர்ஜுநனுடைய ஸோகத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிறான்.

த்வயப்ரகரணம்.

த்வயம், உபாய பரிக்ரஹத்தையும், உபேயப்ரார்த்நத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது. இரண்டர்த்தத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே யிரண்டு வாக்யமாயிற்று. இரண்டு வாக்யமாகையாலே த்வயமென்று திருநாமமாயிற்று. இதில் பூர்வவாக்யம் மூன்று பதமாய், உத்தரவாக்யம் மூன்று பதமாய், ஆக ஆறுபதமாயிருக்கும்.

இதில் முதல்பதம் - பெரிய பிராட்டியாருடைய புருஷகார பாவத்தையும், ஈஸ்வரனுடைய வாத்ஸல்யாதிகுண சதுஷ்டயத்தையும், இவ்விபயங்களை விபரீதயோகத்தையுஞ் சொல்லுகிறது.

இதில் [ஸ்ரீ] பதம் - (ஸ்ரியதே, ஸ்ரயதே) என்கிற வ்யுத்பத்தி த்வயத்தாலும், பெரிய பிராட்டியாருடைய மாத்ருத்வப்ரயுக்தமான வத்ஸ விஸேஷத்தாலே இவர்கள் குற்றம் பாராதே யெல்லார்க்கு மொக்கவா ஸ்ரயணீயையாயிருக்கு மிருப்பையும், பதித்வமாகிற வத்ஸவிஸேஷத்தாலே ஸ்வரூபஸ்திதி யர்த்தமாகவும் சேதநாசேதநர்த்தமாகவும் ஈஸ்வரனை யாஸ்ரி

http://acharya.org

யித்துக்கொண்டிருக்கு மிருப்பையுஞ் சொல்லுகிறது. [மது] ப்பாலே - ஸ்ரீ வரனுக்கும் பிராட்டிக்கு முண்டான நித்ய ஸம்வந்யத்தைச் சொல்லுகிறது. [நாராயண] ஶப்தம் - பிராட்டி தானே அபராயங்களையிட்டகற்றப் பார்த் தாலும், (என்னடியாரது செய்யார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்) என்று நோக்கக் கடவனான ஸ்ரீவரனுடைய வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யங்களைச் சொல்லுகிறது. [சரண] ஶப்தம் - ஸ்வரூபமுணங்க ளிலுங் காட்டில் தானே கார்யஞ்செய்யக் கடவதான விஶ்வரக்ஷணஸாமர்த் யத்தைச் சொல்லுகிறது. [ஶரணம்] - உபாயமாக. உபாயமாகிறது - அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியையும் இஷ்டப்ராப்தியையும் பண்ணித்தருமது. [ப்ரபத்யே] - பற்றுகிறேன். பற்றுகையாவது - மாகஸாயீயவஸாயம்.

[ஶ்ரீமதே] - பெரிய பிராட்டியாரோடே ஸம்ஶ்லிஷ்டனானவனுக்கு. இத் தால் - கைங்கர்ய ப்ரதி ஸம்வந்யி யென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகி றது. [நாராயணாய] - ஸர்வஶேஷியா யிருந்துள்ளவனுக்கு. இத்தால் - கைங் கர்யம் பண்ணுகைக்கு வருத்த விஷயமென்கிறது. இதில் சதுர்த்தி - தேஶ காலாவஸ்தாப்ரகார நியம வியோகமான நித்யகைங்கர்ய ப்ரார்த்தநத்தை ப்ர திபாதிக்கிறது. [நம] ஶப்தம் - கீழ்ச்சொன்ன கைங்கர்யத்தில் விரோதி நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது. கைங்கர்யத்துக்கு விரோதியாகிறது - லோக த்ருத்வப்ரதி பத்தியும், மதீயத்வப்ரதி பத்தியும்.

ஆக, ஶ்ரிய: பதியாய் ஸர்வஸ்மாலுமான நாராயணன் திருவடிகளையே அநந்யஸாத்யமாக்கும் தத்விரோதி நிவ்ருத்திக்கு முபாயமாக வரிக்கி றேன்; ஶ்ரிய: பதியாய் ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணனுக்கு நித்யகைங்கர் யம் பண்ணப்பெறவேணுக வேணும், அதுக்கு விரோதியான அஹங்காரம மகாரங்களும் நிவ்ருத்த மாகவேணும் என்று ஸ்வப்ரகார ஸாத்ய ஸ்வீகார பூர் வகமாக ஸ்வரூபாநுரூபமான நித்யகைங்கர்ய ப்ரார்த்தநத்தை ப்ரதி பாதிக்கிறது.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

யாதிருச்சிகப்படி முற்றிற்று.

http://acharya.org

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ.

ஸ்ரீ மல் லோ க நா தா ய நமஃ.

பரந்தபடி.

திருமந்த்ரப்ரகரணம்.

—[உபோத்காதம்.]—

*(நித்யோ நித்யாநாம்) (க) என்றும், (ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவஜா † வீஶாநீஶௌ) (உ) என்றும், (ப்ரக்ருதிம் புருஷஞ்சைவ வித்யநாதீ) (ங) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஆத்மஸ்வரூபம் நித்யமாயிருக்கச்செய்தேயும், (அஸங்கோவ ஸாஶ்வதி) (ச) என்கிறபடியே - அநாதிகாலம் அஸத்ஸம்பந்தத்துக்கு விஷயமாய்ப்போக்கது - ஸமவத்விஷய ஜ்ஞாநஸாஹித்யத்தாலே யாகையாலே, (ஸந்தமேநம்) (ச) என்கிறபடியே ஸத்ஸம்பந்தத்துக்கு விஷயமாம்போது ‡ ஸமவத்விஷய ஜ்ஞாநஸத்ஸாவத்தாலே யாகவேணும்.

இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநவிஶேஷமாகிறது - ¶ ஈஶ்வரனுடைய ஶேஷித்வவிஷயஜ்ஞாநமும், உபாயத்வவிஷயஜ்ஞாநமும், உபேயத்வவிஷயஜ்ஞாநமுமிறே.

ஈத்ருஶமாநஜ்ஞாந விஶேஷத்துக்கு உத்பாதகமாயிருப்பது - அபௌருஷேயமாய், நித்ய நிர்தோஷமாய், ஸ்வதஃ ப்ரமாணமானவேதம்.

அத்த வேதத்தான், (அநந்தா வை வேதாஃ) (ஞ) என்கிறபடியே - அஸங்க்யாதமாயிருக்கையாலும், (அல்பஶ்ச காலஃ) (சு) என்றும், (ஹ்ரஸ்வதமத்யல்பம்) (எ) என்றும், (கம்முடைகாள்) (அ) என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே - சேதநர் பரிமிதகால வர்த்திகளாயிருக்கையாலும், உள்ளகாலத்தன்னிலே வேதித்திற்சொல்லுகிறவர்த்தத்தை யாராயவென்றிழிந்தால், (ஶ்ரேயாம்ஸி பஹுவிக்நாநி) என்றும், (பஹவஶ்ச விக்நாஃ) (சு) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஶ்ரேயஃப்ராப்தி § ப்ரத்யூஹ பாஹுள்யத்தாலும்,

---

* நித்யஃ - என்று பரமாத்மாவைச் சொல்லுகையாலே ப்ரவ்ருத்யாதியில் மங்களாசரணம் வித்யமாயிற்று.

† ஈஶாநீஶள - என்றிருக்க வேண்டியிருக்க 'ஈஶநீஶள' என்றது - ஹார்தஸம்.

‡ 'வீரம்ஹஜ்ஞாநாஜ்ஞாநாஹ்யாம் ஆத்மகஸ்ஸத்தாஹாவாஸத்தாஹாவள ஊர்ஜயதி' என்கிற ஆகத்மமயாயிகரண ஹார்ஷ்யமாநு ஸங்கேயம்.

¶ 'ஸ்வஜ்ஞாநம் ப்ராபகஜ்ஞாநம் ப்ராப்யஜ்ஞாநம் முமுக்ஷுத்வம்' | ஜ்ஞாநத்ரய மூபாதேய மேததுக்ய க்ரகிஞ்சந' என்கிற வசநத்தை யுள்கொண்டருளிச்செய்கிறார் - (ஈஶ்வரனுடைய) இத்யாதி. ஸ்வஜ்ஞாநத்தைச்சொன்னது - ஶேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தியான ஶேஷிஸ்வரூபமு முக்தமென்று கருத்து.

§ ப்ரத்யூஹம் - விக்நம். 'விஜ்ஞோ உத்தராயஃ ப்ரத்யூஹஃ' என்று கோஶம்.

க. ஸ்வே. சு - காங.
உ. ஜை க - கூ.
ங. மீ. காங - ககூ.
ச. தை. ஆ. சு.
ஞ.
டு. யஜுஸ்ரா. தை. ப்ரா. ங - க0-கக-ச.
சு. உத்தரமீதா. ங.
எ.
அ. நி. வா. க - ங - எ.

http://acharya.org

அந்த வேதத்தில் ஸாரஹ்ருதமான அர்த்தநிர்ணயம் பண்ணுகைக்கு யோக்யதை யற்றிருக்கும்.

ஆனபின்பு, (யத்ஸாரஹ்ருதம் தத்ராபாவிதவ்யம்) (*) என்கிறபடியே - வேததாத்பர்ய ஹ்ருதமாயிருப்பதொன்றிலே வேதத்தில் நிர்ணீதமான வர்த்தத்தை யறியவேணும்.

அதில் (ஓசோ யஜூம்ஷி ஸாமானி தஸ்மாத்³ர்வாங்³ர்சஸ்ச - ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்யம்) (க) என்கிறபடியே † ஸகலவேத தாத்பர்யஹ்ருதியா யிருப்பதொரு மந்த்ரமாகையாலே, இம்மந்த்ரமுகத்தாலே ஸோஷ்மஸோஷ்மாவாத்மி ஜ்ஞாநம் உபாதேயமாகக்கடவது.

(யதா ஸர்வேஷு தேவேஷு) (உ) இத்யாதிப்ரக்ரியையாலே ஸகலதேவதைகளிலும் ஸர்வேஸ்வரன் ப்ரயோஜநநிரூபகமாகிறாப்போலே ஸகலமந்த்ரங்களிலும் இம்மந்த்ரவிக்³ரஹம் ப்ரயோஜநமா யிருப்பதொன்று.

(ஆஸ்தாந் தே மநோராஜ்யவித்) (ங) (வஹ்நயோ ங்ருஹ்ய கல்யாணமந்நம் புத்ரஸ்ய ஸந்தி தே) (ச) (தவ உங்தமாணஸ்யாபி ஷட்³வ ப்ரயுஜே மநோ) (ஈறிலவண்புகழ்) (ஞ) என்றும், (வஹ்நகி மே வ்யதீதாகி) (ட) (எங்கின்றயோனியுமாய்ப் பிறந்தாய்) (ண) (பிறப்பில் பல்பிறவிப்பெருமான்) (த) என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே - ஸர்வேஸ்வரனுடைய மநங்களும், மநபரீவாஹங்களான அவதாரங்களும் அஸங்க்யாதங்களா யிருக்குமாபோலே, அவற்றை யதுவர்த்திப்பிருக்கும் மந்த்ர விக்³ரஹங்களும், (வஹ்நிர்மந்த்ரை:) (ந) என்கிறபடியே வஹ்நிமயங்களாயிருக்கும்.

இப்படி வஹ்நிமயங்களான மந்த்ரவிக்³ரஹங்களில் வைத்துக்கொண்டு, (நாராயணாய ‡ வித்³மஹே வாஸுதே³வாய தீ⁴மஹி தந்நோ விஷ்ணு: ப்ரசோதயாத்) (ப0) என்று விஷ்ணுகாயத்ரியிலே யிம்மூன்று மந்த்ரத்தையும் ப்ராயாம்யேந ப்ரதிபாதிக்கையாலே, வ்யாபகமந்த்ரத்ரயமும் ப்ரயோஜநமாகக்கடவது.

---

* உத்தரதீதா. ங.

† வேதஸ்ய ஹ்ருதம் - உபயஹ்ருதம். 'ஓசோயஜூம்ஷி' இத்யாதி ஸாமாக்யஸ்துதிமுண்டாகையாலே. இத்தால் - ஸகலவேத ஸங்க்³ரஹத்வம் திருமந்த்ரத்துக்குவிஷயமாயிற்று. ஆனால் 'த்ரைவர்ண்ய விஷயாவேதா:' என்கிறபடியேமநுஸ்ம்ருதி ஸாம்ய பரவேதவாக்யஸங்க்³ரஹத்வமிதுக்குக்கூடும்படி என்னென்னில் - அவ்வோஸாம்ய ஸாம்யங்களுக்கு விரோதியில்லாத ப்ரஹ்மக்ஷத்ரியத்வாதிகாரத்திலும், தத்தத்³ஸாம்ய தத்தத்³விலக்ஷணத்வரூப ஹேதுவத்கல்யாணகுணங்களுக்கு நாரதி³த்திலுண்டென்றுகொண்டுகொள்வது.

‡ நாராயணம் உபாஸ்மஹே, வாஸுதே³வம் த்⁴யாயாமி, தத்-த்⁴யாநம், ந: - அஸ்மாகம், விஷ்ணு: - ப்ரசோதயாத் - நிர்வர்த்யத் வித்யர்த்த:.

க. ஹாரீத. ங - சடு.
உ. நாரதீயகல்பே அஷ்டாக்ஷராவ் ரம் ஹவித்³யாயாம். க - சக.
ங. ஸ்ரீரங்க - ஸ்த. உ - எச.
ச. ராமா - அயோ. உ - உசு.
ஞ. தி - வா. க - உ - க0.
ட. தி - வா, உ - ங - ஞ.
ண. நாரதீயகல்ப - அஷ்டா. க - ச0.
த. தை - நா. க.

http://acharya.org

அத்தவ்யாபக மந்த்ரங்களில் வைத்துக்கொண்டு, ப்ரயோகத்திலே நாராயணஶப்தத்தை ப்ராப்யாம்ஶே ப்ரதிபாதிக்கையாலும், மேல்தானும் வாஸுதேவ விஷ்ணு ஶப்தங்களை யநுஸந்தித்துப் † பலவிடங்களிலும் நாராயணஶப்தத்தையிட்டு ஸகலத்ஸ்வரூபாதிகளை நிர்தேஶிக்கையாலும், இப்படி வேதபுருஷனுதித்த வளவன்றிக்கே, வேதார்தவிஸ்தீகரண ப்ரவ்ருத்தரான வ்யாஸாதி பரமருஷிகள் பலரும் - வேதார்தோபப்ரும்ஹணங்களாயிருக்கிற ஸ்வப்ரவந்தங்களிலே பலவிடங்களிலும் (ஆர்த்தா விஷ்ணும்) (ஆபோ நாராஃ) (க) ‡ (மாஹைர்மாஹைஃ) (ஸர்வவேதாஹுப்ஸேதீயஃ) (ஏகோஉஷ்டாக்ஷரா மேவாலம்) என்று ஸகலமந்த்ரப்ரயாகதயா இத்தை ப்ரஸம்ஹிக்கையாலும், ஸ்வயத்நஸாத்யமான ஸகலத்ப்ரஸாதத்தாலே ஸ்ரீய ஸார்வஜ்ஞ்யரான ருஷிகளைப் போலன்றிக்கே, (மயர்வறமதிநலமருளினன்) என்கிறபடியே நிர்ஹேதுக ஸகலத்கடாக்ஷத்தாலே ¶ ஸமஸ்தஸமஸ்தவஸ்து வாஸ்தவரான ஆழ்வார்கள் பலரும் - ஸ்வப்ரபந்தங்களிலே பலவிடங்களிலும் இத்தையே ப்ரஸம்ஹிக்கையாலும், தத்ஸாரிகளான பூர்வாசார்யர்களும் - இதர மந்த்ரங்களை யநுஸந்தித்து, இத்தையே தந்தாமுக்குத் தஞ்சமாக வநுஸந்தித்து, உபதேஶவேளையிலும் தந்தாமைப்பற்றினவர்களுக்கு இத்தையே உஜ்ஜீவநஹேதுவாக வுபதேஶித்துப் போருகையாலும், தத்தயாயிகளான நமக்கும் இதுவே அநுஸந்தேயமாகக்கடவது.

(விட்டுசித்தன் விரும்பியசொல்) (உ) என்கையாலேயிறே திருப்பல்லாண்டை கம்மனிச்சாரிக்கிறது.

வாச்யவைலக்ஷண்யம்போலன்று வாசகவைலக்ஷண்யம். ÷ அவன் உபாஸ்யனாகிலும் இது ஸங்கீர்யபண்ணிக் கார்யஞ்செய்யும். தீர்கபதிக்கும் மலரிடீயி யுண்டாயிற்றது திருநாமவைலக்ஷண்யத்தாலேயிறே. (ஸாங்கேத்யம்) (ஈ) என்கிறபடியே, இதுதான்சொல்லும் க்ரமமொழியச் சொன்னாலும் + தன்ஸ்வரூபங்கெட

† நாராயணாநுவாக, ஸுவாலோபநிஷத், அந்தர்யாமி ப்ராம்ஹணாதிகளிலென்றபடி.

‡ ஸரியான பாடக்கோளாக்தாந்களில் கண்டுகொள்க.

க. வி - பு. க - ரா - ஸு.

¶ ஸம்யமயிநதம் - ஸமஸ்தமதம். வஸ்துகோஹாவஃ - வாஸ்தவம். ஸமஸ்தமதம்-ஸமஸ்தவஸ்து வாஸ்தவம், யைஸ்தே - என்று விஷ்ணுபுராணம். உ. திருப்பல்லாண்டு. கஉ.

÷ அவன் - வாச்யன். உபாஸ்யனாகிலுமிறே - தேஶத்தாலும், காலத்தாலும், வஸ்துதஸ்வும், விப்ரகர்ஷம் விவக்ஷிதம். ஆதீயத்த விப்ரகர்ஷங்கள் - ப்ரபந்நஹ்ருதயங்களிலே, மயீய விப்ரகர்ஷம் - விஷயங்களிலே. அர்ஜுனனிலே - ஸர்வபுருஷ ஸாந்நிதீயா ஹாவத்தாலே தேஶவிப்ரகர்ஷத்வமுண்டு. மூலமந்த்ரத்துக்கு - லோகஸித்தீய ஸாமக்ரீ ஸத்வத்தால் ஸர்வபுருஷா ஸாயாரண்யோ முக்திஹேது பரிபூர்ண ஜ்ஞாநஜநகதயா தேஶதஃ காலதஃ வஸ்துதஸ்ஸந்நிகர்ஷோ உஸ்தீதி விவேகஃ. 'இது' என்கையாலே லௌகிகப்ரத்யக்ஷ விஷயதயா வஸ்து விப்ரகர்ஷ நில்லையென்று வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. 'ஸந்நிதிபண்ணி' என்கையாலே தேஶஸந்நிகர்ஷமும் காலஸந்நிகர்ஷமுஞ் சொல்லப்பட்டது. ஈ. ஹாரீதபு. சு - உ-கசு.

+ 'தான் தெடநில்லாது' என்னுதே 'தன்ஸ்வரூபம்' என்கையாலே 'ஸ்வமாத்மீயம்ரூபம் - ஆகாரஃ' என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே ரக்ஷகத்வரூப ஸ்வஹாவலாஹத்தாலே அதீ

http://acharya.org

நில்லாது. (ஓராயிரமாய்) என்கிறபடியே, அவன்றனக்கும் ரக்ஷணபரிகரமிது வே. * ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகளைப்போலே அல்லாத திருநாமங்கள்; ஜ்ஞாநாங்கங்க ளைப்போலேயிது. (நாமமாயிரமேத்தநின்றநாராயண) (க) (நாமம்பலவுமுடை நாரணநம்பி) (உ) என்னுநின்றதிறே. இதுதான் ஸர்வாயிகாரம். ப்ரணவார்த்தத்துக்கு எல்லாருமயிகாரிகள். இடறினவன் 'அம்மே' என்னுமாபோலே, இது சொல்லுகைக்கு எல்லாரும் யோக்யர்; ப்ராயஸ்சித்தாபேக்ஷையில்லை.

இதுதான் மஹப்ராப்யமிடத்தில், (ஐஹலௌகிகமைஸ்வர்யம் ஸ்வர்காத்யம் பாரலௌகிகம்-கைவல்யம் ஸமவத்தஞ்ச மத்ரோஉயம் ஸாயுஜ்யாதி) (ங) என்றும், (நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ரஸ் ஸர்வார்த்தஸாதகஸ்) (ச) என்றும், (குலத்தரும் செல்வந்தந்திடும்) (ஞ) என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே - ஐஸ்வர்ய கைவல்ய ஸமவாப்திரூபங்களாகிற த்ரிவித்யாபிகாரிகளுக்கும், தத்தத்ஸ்வாபிமத மஹவிரோதிகளை ஸாயித்துக் கொடுக்கக் கடவதாயிருக்கும். ஸமவாப்திரூபங்களான வயிகாரிகளில், ஸக்தியோபாயனுக்கு - கர்ம ஜ்ஞாநங்களினுடைய வுத்பத்திக்கு ப்ரதிபந்தகங்களாயிருக்கிற ப்ரபலகர்மங்களை நிவர்த்திப்பித்து, அவன்றனக்கு உத்தரோத்தரம் அபிவ்ருத்யிகளையும் பண்ணிக்கொடுத்து, தத்வாரா உபகாரமாயிருக்கும். ப்ரபத்யயிக்குதனுக்கு - ஆத்மயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநஜநகமாய், காலக்ஷேபஹேதுவாய், (எனக்கென்றுந்தேனும் பாலுமமுதுமாய் திருமால்திருநாமம்) (ஞ) என்கிறபடியே, † ப்ரதிபாத்ய வஸ்துவைப்போலே ஸ்வயம்ஹேயமுமாயிருக்கும்.

இப்படி அபேக்ஷிதஸகலஸாதகத்வமாத்ரமேயன்றிக்கே, (ஸர்வமந்த்ராணாமஸாதாரணஸ்வம்) (எ) என்றும், (நின்திருவெட்டெழுத்துங்கற்று - மற்றெல்லாம் பேசிலும்) (அ) என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, ஜ்ஞாதவ்யங்களானகிலத்ரய்யந்த ரஹஸ்யஹேதித தத்வார்த்த விரோதங்களையும் ஸாகல்யேந ஜ்ஞாபிக்கக் கடவதாயிருக்கும்.

நிக்கு ஆஹாரத்வம்போலேயும், ஜலத்துக்கு வஹநிவர்த்தகத்வம்போலேயும், தேஜஸ்ஸுக்கு தமோநிவர்தகத்வம் போலேயும், ஔஷதத்துக்கு ரோகநிவர்தகத்வம்போலேயும் ஸ்வாஹாவிக யர்மத்துக்கு ப்ரச்யுதியில்லை என்று தோற்றுகிறது.

* நிரூபித ஸ்வரூப விரோதநங்களான ஸமஸ்த கல்யாணகுணங்களுக்கும் ப்ராகாமாயிருந்துள்ள ஜ்ஞாநசக்தி பலவீர்ய வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களாகிற ஷட்குணங்களைப்போலே அவ்யாபக மந்த்ரங்களும் வ்யாபக மந்த்ர த்வயங்களும் என்றபடி. ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்களான ஜ்ஞாநாதிகளைப்போலே அவ்யாபக வ்யாபகாந்தர விலக்ஷண மாய் வேதவைதிக ஜநபரிக்ரஹீதமான திருமந்த்ரம் என்றபடி.

† 'ரஸோவைஸ:' 'எனக்குத்தேனே பாலே கன்னலே யமுதே' இத்யாதிரீத்யா இந்த மந்த்ர ப்ரதிபாத்யமான வஸ்து ஸ்வயம்ஹேயமாயிருக்குமாபோலே தத்பரதிபாதக மான இம்மந்த்ரமும் ஸ்வயம்ஹேயமுமாயிருக்கும் என்றபடி.

க. காச்சியார் தி - மோ. உ - க.
உ. திருமோழி. கo - அ - ச.
ங. ஹாரீதஸ்ம்ருதி. ங - சஎ.
ச. நாரஸிம்ஹ - அதர்வ. க - சo.
ஞ. தி - மோ. க - கo - ங.
ட. ஷே சு - கo - சு.
எ. ஹாரீத. ங - சஞ.
அ. தி - மோ. அ - கo - ங.

http://acharya.org

* ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்தங்களெல்லா மிதிலே புஷ்கலமாக ப்ரதிபாதமா கில், மற்றை ரஹஸ்ய தீவயமு மதநுஸந்தேய மாகாதொ வென்னில்-அது செய்யாது; இதிலே ஸம்தீ ரஹீதங்களான வர்த்தங்களே அவை விஸ்தரிதங்களாக ப்ரதிபாதிக்கிறன வாகையாலே; ஸகலார்த்தமிதிலே கண்டோக்தமாகிலிறே அவையநுஸந்தேயங்களாவன; இதில் அஸ்பஷ்டங்களான வர்த்தங்களே அவை விஸ்தரிதங்களாக ப்ரதிபாதிக்கிறன வாகையாலே, அவற்றினுடைய வநுஸந்தேயதைக்குக் குறையில்லை. † வியதிரிக்தரூபங்க ளாகையாலும், அவற்றையொழிய மலவிதியி லில்லாமையாலும் அவை யநுஸந்தேயங்கள். இது தன்னிலே 'அவையநுஸந்தேயங்க ளானபோது இதினுடைய நைரபேக்ஷயம் ஹீநமாகாதோ' வென்கிற சோதியமும்பரிஹ்ருதம்.

ஆக, இப்படி வேதங்களோடு, வைதிகரான ருஷிகளோடு, ஆழ்வார்களோடு, ஆசார்யர்களோடு வாசியற எல்லாருமித்தையே யாதரிக்கையாலும், எல்லாவதிகாரிகளுக்கும் நின்ற நின்ற நிலைகளிலே அபேக்ஷித ப்ரதாநம் பண்ணக்கடவதா யிருக்கையாலும், ஜ்ஞாதவ்யார்த்த ஜ்ஞாபகமாகையாலும், இம்மந்த்ரவிக்ரஹம் எல்லாவற்றிலும் ப்ரயோஜநமாயிருக்கும்.

இம்மந்த்ரார்த்தனக்கு ப்ராப்யாம்ஸே ப்ரதிபாதீயமான வர்த்தமாகிறது - ஈஸ்வரனுக்கு மாத்மாவுக்கு முண்டான ஸேஷஸேஷிபாவ ஸம்பந்த மாகையாலே, ஆத்மபரமாத்ம ஸ்வரூப நிரூபணமும், விரோதிஸ்வரூப நிரூபணமும், கைங்கர்யஸ்வரூப நிரூபணமுமிதுக்கு ஸேஷதயா வரக்கடவது. அந்த ஸேஷஸேஷிபாவ ஸம்பந்தான் - தீவிநிஷ்டமா யிருக்கையாலே, ஹரிவத் ஸ்வரூப நிரூபணமும், சேதநஸ்வரூப நிரூபணமும் அபேக்ஷிதமாகக்கடவது. இதுதான் வித்தியமாவது - அதுக்கு விரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியுண்டாகை யாகையாலே, விரோதி நிவ்ருத்தி யபேக்ஷிதமா யிருக்கும். அதுதான் ஸாமாநமாவது - (அகிஞ்சித்கரஸ்ய ஸேஷத்வாநுபபத்தி:) என்கிறபடியே கிஞ்சித்காரத்துக்கநந்தர மாகையாலே * ஸேஷத்வவ்ருத்தி நிரூபணம் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும்.

ஆக, பதத்ரயமும் - ஆத்ம பரமாத்ம ஸம்பந்தத்தையும், தத்ஸம்பந்த விரோதியான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியையும், தத்ஸாமான்ய ஹேதுஹேதுமதமான கிஞ்சித்காரத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது.

இது தனக்கு-'ஸ்வரூபஞ் சொல்லுகிறது' என்றும்,'ப்ராப்யஞ் சொல்லுகிறது' என்றும் வாக்யார்த்தம். ஸ்வரூபஞ் சொல்லுகிற விதுக்கு-விரோதிஸ்வரூபமும், உபாயஸ்வரூபமும், பலஸ்வரூபமும், அதிகாரிஸ்வரூபமும், ஹரிவத் ஸ்வரூபமு மாகிற அஞ்சர்த்தமுஞ் சொல்லா நிற்கச் செய்தே, மற்றைநாலும் அதிகாரிக்காகையாலே, அதிகாரிஸ்வரூபமும் ப்ரதமத்திலே அபேக்ஷிதமா யிருக்கையாலும், ப்ரதிதியப்ராசுர்யத்தாலும், 'ஸ்வஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது' என்று பொருளாகக்கடவது.

---

* ஜ்ஞாதவ்ய ஸகலார்த்தமாவது - அர்த்தபஞ்சகம்.

† வியதிரிக்தம் - ஸாரஸ்லோகம். அதிரிக்தரூபம் - த்வயம்.

http://acharya.org

இதில் ப்ரணவ மொன்றிலு மன்றே ஆத்மஸ்வரூபஞ் சொல்லுகிறது, நமஸ்ஸாலும் நாராயண பதத்தாலும் - உபாயஸ்வ ரூபத்தையும் உபேயஸ் வரூபத்தையுஞ் சொல்லா நிற்க, திருமந்த்ரம் முழுக்க 'ஸ்வரூபஞ் சொல்லு கிறது' என்று சொல்லும்படி யெங்ஙனே யென்னில் - ப்ரணவத்தில் ப்ரதிபா திக்கப் படுகிற ஸமவச்சேஷத்வம் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூப மாகிறுப்போலே, உத்தர பதத்திலும் ப்ரதிபாத்யமான ஸமவதேகஸாத்ய த்வமும் ஸமவதேக ஸாத்யத்வமும் இவனுக்கு ஸ்வரூபமா யிருக்கையாலே, பதத்ரயமும் * ஸ்வ ரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற தென்னக்குறையில்லை.

† நாராயண பதத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கப் படுகிற சேஷவ்ருத்தி ப்ராப்ய மாகிறுப்போலே, முன்பு சொல்லுகிற ஸமவச்சேஷத்வமும், அந்யசேஷத் வாஹித்யமும், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியும், வஸ்துயோபாய ஸ்வீகார மும், தத்தியசேஷத்வமும் இதஃ பூர்வமப்ராப்தமாய், மேல் ப்ராப்தமா யிருக் கையாலே, தத்ப்ரதி பாதகமான பதத்ரயமும் ப்ராப்ய ஸ்வரூபத்தை ப்ரதி பாதிக்கிற தென்னக்குறையில்லை.

ப்ரணவ நமஸ்ஸுக்களாலே ஸ்வரூபஞ்சொல்லி, நாராயண பதத்தாலே ப்ராப்யஞ் சொல்லுகிற தென்னவுமாம்.

சதுர்த்யந்த மான ப்ரயோகாக்ஷரத்திலே-ரக்ஷகத்வ சேஷித்வங்கள் சொ ல்லி, மத்யமாக்ஷரமான உகாரத்திலே - அந்யசேஷத்வ நிவ்ருத்தியைச் சொல்லி, த்ருதீயாக்ஷர மான மகாரத்திலே - ப்ரக்ருதேஃ பரமான ஆத்மஸ் வரூபத்தினுடைய ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணத்வஞ்சொல்லி, நமஸ்ஸாலே - விரோ தியிஸ்வரூபத்தினுடைய த்யாஜ்யத்வஞ் சொல்லி, ஸமவச்சேஷத்வ பலஷ் கல்ய ஹேதுவான ஸாமவதசேஷத்வஞ்சொல்லி, ‡ சேஷத்வாது ரூபமான உபாயஸ்வரூபஞ்சொல்லி, நாராயண பதத்தாலே - ஸர்வாத்ம சேஷியான ஸர்வேஸ்வரன் ஸ்வரூபஞ்சொல்லி, சதுர்த்யாலே - சேஷவ்ருத்தியைப் ராப்யத்துத் தலைக்கட்டுகையாலே, ரக்ஷகத்வம் தொடங்கி சேஷவ்ருத்தி பர்ய ந்தமான நடுவுண்டான அர்த்த விசேஷங்க ளெல்லாம் பதார்த்த மாகக்கடவது.

---

* 'விஷ்ணோரநந்யசேஷத்வம் தவைவாநந்யஸாத்யதா - தவைவாநந்யலோக்யத் வம் தஸ்ஸாகாரத்ரயம் ஸ்ம்ருதம்' என்கிற ஸாரீதவசநத்தின்படியே ஆகாரத்ரயரூப ஸ்வரூ பத்தை என்றபடி.

† 'ப்ராப்யஞ்சொல்லுகிறது' என்கிறவாக்யார்த்த யோஜநைக்கு அநுகூலமாக மந்த் ராரத்தைக் காட்டுகிறார் - நாராயண பதத்தாலே இதி.

‡ நமஸ்ஸாலே சேஷத்வாதுரூபமான உபாயஸ்வரூபஞ் சொல்லும்படிதான் - ஸ்வ ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிற நமஸ்ஸாலே ஸ்வாதந்த்ர்ய கார்யமான ஸ்வரக்ஷ ணே ஸ்வாந்வயமும், காரணத்தோபாதி நரித்துப்போகையாலே, இனிசேஷமாய் பரதந் த்ரனான இவனுடைய வபிஷ்ட நிவ்ருத்தியுமிஷ்ட ப்ராப்தியும் பண்ணுவான் சேஷியாகை யாலே ஈச்வரனேவுபாயம் என்னுமிடம் அர்த்தவித்யம். ஆகையாலே ஆர்ஜிகமானபார தந்த்ர்ய ஸ்வரூபத்தையும், ஆர்ஜிகமான வுபாயத்தையுஞ் சொல்லுகிறதென்றபடி. யத்வா, 'மச்ச்ரய்வமேகம் ஸரணம் ஸரண்யம் புருஷர்ஷபஸ்ய' என்றுபதேசிக்கப்பட்ட ஸரணம தியினுடைய வநந்தரகாலத்திலே 'த்ரௌபத்யா ஸஹிதா ஸ்வயே நமஸ்க்ருர்ஜநார் தநம்' என்று நமஸ்ஸுப்ரயோகம் காண்கையாலே ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே ஸரணம தித்வத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது.

http://acharya.org

ஈஸ்வரனுடைய ஸர்வஸேஷித்வ, ஸர்வரக்ஷகத்வங்களும் நிரதிசயஹோ மீயத்வமும் தாத்பர்யார்த்தம்.

இத்திரு மந்த்ரந்தான் - அநாதிகாலம் ஈஸ்வரனுக்கு ரக்ஷ்யஜாதமாய் ஸேஷஜாதமாய் இருக்கிற சேதநர்பக்கலிலே ரக்ஷகத்வ ஸேஷித்வ வ்யாப்தி பண்ணியும், ஜகமாய் இதம்வ்யாப்தி போகீயமாயிருக்கிற ப்ரக்ருதி தத்வத்திலே - ப்ரக்ருதேஸ் பரமாய் ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமாயிருக்கிற ப்ரத்யகாத்ம ஸ்வரூபத்துக்குப் பண்ணக்கடவ அஹம்வ்யாப்தியைப் பண்ணியும், ஸ்வரூப விருத்தமான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யேறிட்டுக்கொண்டு உபாயாஸாஸங்களிலே-உபாயவ்யாப்தியையும், ப்ராப்யாஸாஸங்களிலே-ப்ராப்யவ்யாப்தியையும்பண்ணி ஸம்ஸரித்துப் போந்தசேதநனுக்கு—ஸமவஸ்தித்வயதிரிக்தஸமஸ்தவஸ்துக்களினுடையவும் ரக்ஷ்யத்வ ஸேஷத்வஜ்ஞாநத்தைப்பிறப்பித்து, ஆத்மஸ்வரூபம் ப்ரக்ருதேஸ் பரமாய் ஜ்ஞாநாச்ரயமாயிருக்குமென்று மிடத்தையு மறிவித்து, ஸ்வரூப விரோதியான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தி பூர்வகமாக ஸமவச்ஹேஷத்வ பௌஷ்கல்யத்தைப் பிறப்பித்து, உபாயாஸாஸங்களில் உபாயத்வவ்யாப்தி நிவ்ருத்தி பூர்வகமாக ஸம்யக்ஜ்ஞாநமான விதிந்யாயத்திலே யோகஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்து, புருஷார்த்தாந்தர நிவ்ருத்தி பூர்வகமாக * நிரஸ்தாதிசயாஹ்லாத ஸுஸஹாயக லக்ஷணமான ஸமவத் கைங்கர்யமே நிரதிசய புருஷார்த்தம் என்னுமிடத்தையு மறிவிக்கிறது.

இத்திரு மந்த்ரந்தான் - ஸ்வஸ்வரூப, (1) பரஸ்வரூப, (2) விரோதிஸ்வரூப (3) புருஷார்த்த, (4) தத்புபாயங்களில் (5) அந்யதாப்ரதிபத்தி பண்ணிப்போந்த சேதநனுக்கு, யதாவத் ப்ரதிபத்தியைப் பிறப்பிக்கிறது.

(1.) ஸ்வஸ்வ ரூபமாகிறது - தேஹேந்த்ரியாதிகளிற் காட்டில் விலக்ஷணமாய், நித்யமாய், ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமான ஆத்மஸ்வரூபம். அதில் யதாவத்ப்ரதிபத்தியாவது - ஸமவதாந்யார்ஹ ஸேஷஜாதமாய், ஸமவதேகரக்ஷ்யமாய், ஸமவதேக ஹோகீயமாயிருக்குமென்றறிகை.

(2.) பரஸ்வ ரூபமாவது - † ஹேயப்ரத்ய நீகமாய், கல்யாணைகதாநமாய், அப்ராக்ருத திவ்ய மங்கள விக்ரஹ விசிஷ்டமான ஸமவத் ஸ்வரூபம். அதில் யதாவத் ப்ரதி பத்தியாவது - ஸர்வஸேஷியாய், ஸர்வரக்ஷகமாய், நிரதிசயஹோகீயமாயிருக்குமென்றறிகை.

(3.) விரோதிஸ்வரூபமாவது - ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநஜநகவிரோதியாய், யதாவத்ஜ்ஞாந ஜநகவிரோதித்வ மாத்ரமேயன்றிக்கே, ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலே அந்யதாஜ்ஞான விபரீதஜ்ஞாந ஜநகமாயிருக்கிறப்ரக்ருதி ஸம்பந்தம். அதில் யதாவத்ப்ரதிபத்தியாவது - ஏததேகாத்ம்யாநுபவவிரோதிவிஷயங்கள் அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷதூஷிதங்களாகையாலே ஜுகுப்ஸாவிஷயமாயிருக்குமென்றும், அவற்றை ஸ்வயத்நத்தாலே

† ஹேயப்ரத்ய நீகத்வமாவது - ஆஸ்ரிதருடைய ஹேயநிராஸகத்வத்துக்கடியான ஹேயப்ரதிஷேதம். பத்வா, த்ரிவிப தோதாவேதய தோஷங்களுக்கு ப்ரதிஷேடமாயிருக்கை.

http://acharya.org

கழித்துக்கொள்ள வொண்ணாதாப்போலெ ஸமவேக நிவர்த்யமாயிருக்கு மென்றும் ப்ரதிபத்திபண்ணுகை.

(4.) புருஷார்த்தஸ்வரூபமாகிறது-அநாதிகால கர்மப்ரவாஹ ப்ராப்த ப்ரக்ருதிஸம்வர்த்ய வியோகத்துக்கு பூர்வகமாக அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே அப்ராக்ருததிவ்யதேஹத்தை ப்ராபித்து, ஸமவேதஸமஸ்த கல்யாணகுணயோகத்தாலே ஸஜாதீயரான ஸூரிகளோடேயொரு கோவையாய், ஸமவேதஸமவ ஜ்ஞாநஹர்ஷத்தாலே ப்ரேரிதனுப், (காமாகீ காமரூப்யதஸஞ்சரந்) (க) (ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ ஜவதி) (உ) (யேந யேந யாதா மச்சுதி தேநதேந ஸஹமச்சுதி) இத்யாதிப்படியே, ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் உசிதமாக ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் பண்ணும் ஶேஷவ்ருத்தி. அதில் யாவத்ப்ரதிபத்தியாவது - தானுகந்த கைங்கர்யமாதல், தானுமவனுமுகந்த கைங்கர்யமாதல் பண்ணுகை அபுருஷார்த்தமென்றும், (தங்கியுக்தஃ கரிஷ்யாமி) (க்ரியதாமிதி மாம் வத) (ஈ) (முகப்பேகூவிப் பணிகொள்ளாய்) (ச) என்றும் இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே - அவனேவச்செய்கையே புருஷார்த்தமென்றும், இப்படி செய்யாகின்றதில் வேறேயொரு புருஷார்த்தத்துக்கு ஸாத்யதயா செய்கை யன்றிக்கே ஈஶ்வரனுடைய முவவிகாஸமே ப்ரயோஜநமாகச் செய்யுமதென்றும் ப்ரதிபத்தி பண்ணுகை.

(5) உபாயஸ்வரூபமாகிறது-ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாணகுண விஶிஷ்டமாய், நித்யமங்கள விக்ரஹோபேதமாய், *உத்கர்ஷத்வாதி தோஷஸம்ஸ்பர்ஶவாஸநாகந்தஶூந்யமாய், அந்திமஸம்ருதி நிரபேக்ஷமாய், ஏகரூபமாய், பரமசேதநமாய், ஸ்வரூபாதரூபமாயிருக்கிற விதீயஸாத்யம்; அதில் யாவத்ப்ரதிபத்தியாவது - இதரோபாயத்யாஜ்ய பூர்வகமாக ஸ்வீகரிக்கவேணுமென்றும், ஸ்வீகார விஶிஷ்டமானபோது ஸலப்யமாகாநிற்கச்செய்தே தங்நிரபேக்ஷமாயிருக்கு மென்றும் ப்ரதிபத்தி பண்ணுகை.

அதில், ஸ்வஸ்வரூபஞ் சொல்லுகிறது-ப்ரணவம். பரஸ்வரூபஞ்சொல்லுகிறது-நாராயணபதம். விரோதிஸ்வரூபத்தையும், உபாயஸ்வரூபத்தையுஞ் சொல்லுகிறது - நமஸ்ஸு. நாராயணபதத்தில் சதுர்த்தி- புருஷார்த்த ஸ்வரூபத்தையுஞ் சொல்லுகிறது.

இவ்வதிகாரிக்கு ஜ்ஞாதவ்யார்த்த ப்ரகாஶகத்வேக அத்யந்தோபாதேயமாயிருக்கிறதாஹஸ்யத்ரயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, சரமஶ்லோகத்தாலும் த்வயத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற உபாயோபேயங்களுக்குமுன்னே † ஆத்

---

* உத்கர்ஷத்வாதி தோஷஸம்ஸ்பர்ஶவாஸநை-உபாயாந்தரத்துக்கிறே. இந்த விதீயோபாயத்திக்கலைகளில்லை என்றுகருத்து. உத்கர்ஷத்வாதி - என்கிற வாதிஶப்தத்தாலே - ஸாம்ஸாரிக ப்ரவ்ருத்திக்கே முணக்குததயா ஔபாதிகத்வமும், ப்ராஹ்மண்யாதி விஶிஷ்டதேஹாத்ம ப்ரமக்ருதத்வமும், கர்த்ருத்வ - போக்த்ருத்வ ரூபாஹங்கார மர்ஹத்வமும், கர்மௌபாதிக காரணகளே ஐராஸாத்யத்வமும், ஶேஷத்வ விருத்யத்வமும், பாரதந்த்ர்ய விருத்தத்வமும், தேவதாந்தரவிஷயத்வமும், ப்ராப்ய விரோதித்வமும், விஸ்டாசார விருத்தத்வமும், கலியுகவிருத்தத்வமுமாகிற தோஷமுஞ் சொல்லப்படுகிறது.

† அதிகாரி ஸ்வரூப நிரூபணம் - என்று பாடாந்தரம்.

க. தை - ப்ரும. கo - இ. கூ. ரா - ஆர. கடு - எ.

உ. ஹா - உப. அ - க - சு. ச. தி - வா. அ - டு - எ.

http://acharya.org

மஸ்வரூப நிரூபணம் அபேக்ஷிதமா யிருக்கையாலே, ப்ரயோஜநரஹஸ்யமான திருமந்த்ரம் ப்ரயோஜநத்திலே அநுஸந்தேயம்.

—[அக்ஷரபதவிஜாகாதிகள்.]—

திருமந்த்ரந்தான், (ஓமித்யேகாக்ஷரம் ந இதீவே அக்ஷரே நாராயணயேதி பஞ்சாக்ஷராணி, ஓமித்யமீரே வ்யாஹரேத் நமஇதி பஸீசாத் நாராயணயேத் யுபரிஷ்டாத்) (க) என்றும், (நின்திருவெட்டெழுத்துங்கற்று) (உ) என்றும், (எட்டெழுத்து மோதுவார்கள் வல்லர் வானமாளவே) (ங) என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே எட்டத்திருவக்ஷரமாய் மூன்றுபதமாயிருக்கும்.

பதத்ரயமும் அர்த்தத்ரய ப்ரகாஸகமாயிருக்கும்.

இதில், ப்ரயோஜநபதம் - ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதநபரமாயிருக்கும். மத்யமபதம் - உபாயயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதநபரமாயிருக்கும். உத்தரபதம் உபேயயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதநபரமாயிருக்கும்.

ப்ரயோஜநபதம் - போக்ய ப்ரகாஸகமாயிருக்கும். மத்யமபதம்-பாரதந்த்ர்ய ப்ரகாஸகமாயிருக்கும். உத்தரபதம்-கைங்கர்ய ப்ரகாஸகமாயிருக்கும்.

போக்த்வாநுஸந்தாநத்தாலே - அந்யபோக்த்ருத்வ நிவ்ருத்தி பிறக்கும். பாரதந்த்ர்யாநுஸந்தாநத்தாலே-ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபிறக்கும். கைங்கர்யாநுஸந்தாநத்தாலே - அப்ராப்தவிஷய கிஞ்சித்கார நிவ்ருத்திபிறக்கும். ஈஸ்வரபோக்த்ருத்வ ஜ்ஞாநத்தாலே - தேவதாந்தர பரத்வ ப்ரதிபத்தி நிவ்ருத்தி பிறக்கும். ஸ்வபாரதந்த்ர்யாநுஸந்தாநத்தாலே - ஸாபீயஸ்யாதிஸம்பவ்ய நிவ்ருத்திபிறக்கும். ஈஸ்வரஹோபீயதாநுஸந்தாநத்தாலே - ப்ராப்யாந்தரஸம்ஸர்க நிவ்ருத்திபிறக்கும்.

அதில், ப்ரயோஜநபதமான ப்ரணவம் - மூன்றக்ஷரமாய், * மூன்றுபதமாய் மூன்றர்த்தப்ரகாஸகமாய், ஏகாக்ஷரமாய், ஏகபதமாய், † ஏகார்த்த ப்ரகாஸகமுமாயிருக்கும்.

---

* ப்ரதமாக்ஷரமான வகாரம் லோபித்துக்கிடக்கிற தூர்த்தியோடே கூடியிருக்கையாலும், அவ்யவதாரணார்த்தமாய் அவ்யயமாயிருக்கிறவுகாரத்துக்கு, 'அர்த்தவத்யாதுஸ்' என்கிற ஸூத்ரத்தாலே ப்ராதிபதிக ஸம்ஜ்ஞையில், 'ங்யாப்ப்ராதிபதிகாத்' என்றதிகரித்து 'ஸ்வளாஜ்ஸ்மௌட்' என்கிறஸூத்ரத்தாலே விஹக்தியைவிட்டு 'அவ்யயாதாட்ஸுபஸ்' என்கிற ஸூத்ரத்தாலே விஹக்திக்குலோபமும் வந்திருக்கையாலும், 'மக - ஜ்ஞாகே' என்கிறயாதுவின்மேலே, 'உணாதயோவஹுலம்' என்று கர்தரிட்விச் ப்ரத்யத்தைப்பண்ணி 'டே' என்று மன்னில் அந்தாக்குலோபம் பண்ணினால் (ம்) என்று வ்யஞ்ஜநரூபமான மகாரமுண்டாகையாலும் இவைற்றுக்கு 'ஸ்ப்திஜந்தம்பதம்' என்கிறபடியே பதத்வம் விதீயமென்று கண்டுகொள்வது.

† ஏகார்த்த ப்ரகாஸகமாய் - 'ஹரவதநக்யார்ஹ போக்த்வாஸீரயோஜீவ' என்று ஜீவஸ்வரூப ரூபைகார்த்த ப்ரகாஸகமாயிருக்கு மித்யர்த்த.

க. நாராயணோபநிஷத்.

உ. திருமொழி. அ - க0 - ங.

ங. திருச்சந்த. எஎ.

http://acharya.org

அதில், ப்ரதமபதமான அகாரம் - ஸமவதீவாசகமாயிருக்கும். மதீயம பதமான உகாரம் - அவயாரணவாசியாயிருக்கும். த்ருதீயபதமான மகாரம் - ஆத்மவாசியாயிருக்கும்.

ப்ரணவந்தான் - ஆத்மஸ்வரூபத்தையும் பரஸ்வரூபத்தையும் ப்ரகாஸிப்பி யா நிற்கச்செய்தே, ஆத்மஸ்வரூபத்திலே தத்பரமாயிருக்கும். "(ராஜபுரு ஷ:) என்கிறவிடத்தில், ராஜாவும் ப்ரஸ்துதனுய் புருஷனும் ப்ரஸ்துதனுயி ருக்கச்செய்தே, ஸவீஸித்தாலே புருஷன் ப்ரயாஜனுய், அர்யதஸ்ராஜா ப்ரயா ஜனுயிருக்கும். அப்படியே யிவ்விடத்திலும் ஸவீஸித்தாலே சேதனன் ப்ர யாஜனுய் அர்யத்தாலே ஈஸ்வரன் ப்ரயாஜனுயிருக்கும்" என்று ஆழ்வானரு ளிச்செய்யும். ஆகையாலே, ஸாவீஸமான சேதநப்ராயார்யத்தைப்பற்ற (ஓமித்யாத்மாநம் யுஞ்ஜீத) (க) என்று ஆத்மவாசகமாகச்சொல்லும்; ஆர்ய மான ஈஸ்வர ப்ராயார்யத்தைப்பற்ற, (ஓங்காரோ ஸமவாங் விஷ்ணு:) (உ) என்றும், (ப்ரணவ ஸ்ஸர்வவேதேஷு) (ங) என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல் லுகிறபடியே ஸமவதீவாசகமுமாயிருக்கும்.

—(அகாரார்தோபந்யாஸம்பம்.)—

அதில் ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரம் - (அவ-ரக்ஷணே) (ச) என்கிற தாது விலே பதீமாய் நிஷ்பந்நமாகையாலே,* ரக்ஷகனான ஈஸ்வரனுக்கு வாசகமாகக் கடவது. தாத்வர்தம் ரக்ஷணமாகையாலே, ரக்ஷணமாகிறதர்மம் ஸாஸ்த்ரயமு மாய் ஸவிஷயமுமாயல்ல நிராமையாலே, அதுக்காஸ்ரயதயா ஸமவத்ஸ்வரூப ந்தானே வந்து புகுந்தது. விஷயதயா வதீய முக்த நித்யரூபமான த்ரிவியாத்ம வர்கமும் புகுரும். (ஞ) (ஸஹி பாலஸ்ஸமர்யீயம் ருதே ஸர்வேஸ்வரம் ஹரிம்) என்கிறபடியே - பாலஸ்ஸமர்யீயம் ஸர்வேஸ்வரைக நிஷ்டமாயிருக்கையா லே, ஸமவத்ஸ்வரூபம் ப்ரஸ்துதமாய்த்து. 'இவனின்னுர்க்கு ரக்ஷகன்' என்று வ்யவச்சேதியாமையாலே, த்ரிவியாத்மவர்கமும் ப்ரஸ்துதமாம். 'இன்ன தே ஸத்திலே ரக்ஷகனென்'ன்று சொல்லாமையாலே, ஸர்வதேஸரக்ஷகத்வம் சொல் லிற்று. 'ஒருகால விஸேஷத்திலே ரக்ஷகனென்'ன்று சொல்லாமையாலே, ஸர்வ கால ரக்ஷகத்வம் சொல்லிற்று. 'இன்ன ப்ரகாரத்திலே ரக்ஷகனென்'ன்று சொ ல்லாமையாலே, ஸர்வப்ரகார ரக்ஷகத்வம் சொல்லிற்று. (ஸ) (ஞாலத்தூ டே நடந்துநின்றும்) இத்யாதி. † ஜ்ஞாந ஸக்த்யாதிகளில்லாதபோது ரக்ஷ

---

* 'யோஸவை ஸ்ரீபரமாத்மா நாராயண: ஸஸமவாக் அகாரவாச்ய:' 'அகாரோ விஷ்ணுவாசக:' 'அ இதிஸமவதோ நாராயணஸ்ய ப்ரயோகியாகம்' இதயாதி ஸ்ருத் யாதிகளிவ்விடத்தில் அநுஸந்தேயங்கள்.

† ஸமாஸ்ரிதஜந கார்யோபயோகிகளான ஜ்ஞாநஸக்தி பூர்த்திப்ராப்தி ரூபமான சதுஷ்டயங்கள் என்றபடி. 'மேற்பின்றநிலையும், மேல்போக்கடி யறிகைக்கும் அறிந்தபடி யே செய்து தலைக்கட்டுகைக்கு மேகாந்தமான நாணவிஸேஷங்களையும் தன்பேறுகச் செய்துத் தலைக்கட்டுகைக்கிடான வம்ய விஸேஷத்தையுங்காட்டுகிறது' என்கிறவாக் யத்தைக் கண்டுகொள்வது.

க. தை - தா. சு - நிக.
உ. வி - பு. உ - அ - நிசி.
ங. நீதா. எ - அ.
ச. ஹீவாஜி:.
ஞ. வி - பு. க - உஉ - உக.
சு. தி - வா. சு - க - ங.

http://acharya.org

கத்வ மதுப்பங்கமாகையாலே, ஜ்ஞாகஸக்த்யாதி குணங்கள் ப்ரஸ்துதமாம். ஜ்ஞாகஸக்த்யாதிக ளுண்டானாலும், வக்ய விரோதமும் காருண்யாதிகளுமில் லாதபோது 'பட்டதுபடுகிறான்' என் திருக்கலாமிறே; அது செய்யாதே, ரக்ஷிக்கும்போது இவை அபேக்ஷிதமாகையாலே, *ஸ்வாமித்வாதிகள் ப்ரஸ்துதங்களாம். ரக்ஷிக்கும்போது கண்காணவந்து ரக்ஷிக்கவேண்டுகையாலே, திவ்ய மங்களவிக்ரஹம் ப்ரஸ்துதமாம். ரக்ஷிக்கும்போது திவ்யாயுதங்களபேக்ஷி தங்களாகையாலே, ரக்ஷணத்துக் கேகாந்தமான பரிகரமும் மதுளங்யேயமாகக்கடவது.

ரக்ஷணமாகிறது தான்:—இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரரூபமா யிருக்கையாலே, இஷ்டமும்-தத்ப்ராப்தியும், அநிஷ்டமும்-தந்நிவ்ருத்தியும், அது ஸங்யேயம். இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரந்தான் † அதிகாராதுரூப மாகையாலே, ‡ வத்யர்க்கும், முமுக்ஷுக்களுக்கும், முக்தர்க்கும், நித்யர்க்கும்,

* ஆதிபடித்தால் - உபாகாரணத்வாதிகளைச் சொல்லுகிறது. 'ஸோஹதே தேவதே வேஸ காரஸுகாளு ஸ்துதளகலு । ஸாதர்யுவாக் க்ருவாஸோத்ர உதோவ்ருத்திஃ ப்ரகீர்தே' 'க்ருவ்யாவர்யவ்ருத்' 'கேவலும் ஹிதையவதயா' 'ஸீத்ஸுகாயக்தி கருணஸ்ய ஸதீக்ஷ' இத்யாதி. காரணத்வாதிகள் ஸரண்யத்வத்துக் குபயுக்தமென்று ஸ்ரீதாஸ்வத ரோபநிஷத்தில்' யோப்ரஹ்மாணம் விதயாதி வை வேதாம்ஸ்ச ப்ரஹிணோதிதஸ்மை । தம்ஹிதேவமாத்ம புத்தி ப்ரகாஸம் முமுக்ஷுர்வை ஸரண மஹம்ப்ரபத்யே' என்று சொல்லப்படாநின்றது. 'யோப்ரஹ்மாணம் விதயாதிபூர்வம்' என்கையாலே ஆஸ்ரயணார்ஹமாக காரணதேவதைகளைக் கொடுக்கையும்' 'வேதாம்ஸ்ச ப்ரஹிணோதிதஸ்மை' என்கையாலே ஆஸ்ரயணத்துக் குறுப்பான ருசியையுண்டாக்குகையும், 'தேவம்' என்கையாலே தத்விஷயமான கல்யாணகுணயோகமும், 'ஆத்மபுத்தி ப்ரகாஸம்' என்கையாலே வ்யவஸாயஜநகத்வமுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று.

† "அதிகாராதுகுணம்." என்றும் பாடம்.

‡ வத்யர்க்கு மித்யாதி. அத்ராயமர்த்தோ உதஸங்யேயஃ - வத்தர்தான் - அஜ்ஞர் என்றும், முமுக்ஷுக்கள் என்று மிறண்டுபடியா யிருப்பர்கள். இதிலஜ்ஞகோடியை ஸ்வலீலைக்கும் ஸ்வாதீநமான பூர்வகாம ஸாஸ்த்ரத்துக்கும், அவர்களுடைய கர்மத்துக்கு மநுகுணமாக ரக்ஷிக்கும். அதாவது - புண்யபாப ரூபமான கர்மங்களே அவர்கள் பண்ணப்புக்கால் அநுமதிகாகத்தைப்பண்ணியும், அவை அவர்கள் பூர்வகர்ம கார்யமென்று நிணைக்கும்படி வ்ருஷாவீக்ஷணயிருத்தும், அவை தத்தத் காலங்களிலே ஸ்வஸ்ரூபாநுகுணமாகப் பண்ணும்படி பண்ணியும், அவர்கள் விழுவாரான உபயபிரும் அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸத்தையை நோக்கியும், அவர்களுக்கு விரோதியான ஸத்ருபீடை வ்யாதிபீடை முதலான வைகளே நிவ்ருத்தமாக்கி அபேக்ஷிதமான வக்ஷபாகஸ்ரக்வஸ்த்ராஹாரணாங்கராகாதிகாலிவ்முகசும்பாதிகளைக்கொடுத்தும் ரக்ஷிக்கை. முமுக்ஷுக்களே ஸ்வரூபாநுகுணமாகரக்ஷிக்கும். அதாவது - ஸ்வரூப விரோதியான அந்யபோக்த்ருத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதி நிவ்ருத்தியைப்பண்ணி ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸ்வகீய போக்த்ருத்வத்தைப் பிறப்பித்து ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்திலே ருசியைப்பிறப்பித்தும், தத்தநுரூபமான ஸாதநவிபோக்த்தை பரிக்ரஹிப்பித்தும், அந்தஸாயத்தில் அத்யவஸாயத்தை ப்ராப்திபர்யந்தமாக்கியும், விஹவார்சாவதாரூபேணநின்றும், அவர்களுக்கு யாகளுயும், அநாதியான ஸம்ஸாரத்தை யறுத்து அநந்தமான ஸ்வாநுபவத்தை அவிரோதமாகப் பண்ணிக்கொடுத்தும், ஸ்வஹோமத்துக்கும் ஸ்வப்ரவ்ருத்தமான வுத்தராஹாரஸாஸ்த்ரத்துக்கும் அதிகுணமாக ரக்ஷிக்கை. நித்யரையும் முக்தரையும் ஹோமாநுகுணமாக ரக்ஷிக்கும். அதாவது - 'ஆகர்ஷமய',

http://acharya.org

இஷ்டா நிஷ்டங்களான-வஸ்த்ராந்த பாகாதிஹோமங்களும், அப்ராக்ருதத்வய தேஹ ப்ராப்தியும், உத்தரோத்த ராதனவமும், ஹவநாதனவஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமும், ஸத்ருபோதிகளும், ப்ரதிவேந்யக கர்மமும், அநுஷவவிச்சேத ஸங்கையும் அநுஸந்தேயம்.

யர்மிஸ்வரூபம் புகுந்த விடத்திலே * ஸ்வரூப நிரூபகயர்மங்களும் ப்ரஸ்துதங்களாக ப்ராப்த மாகையாலே, (க) (ஸ்ரீநிவாஸே) என்றும், (உ) (ஸ்ரிய:பதி:) என்றும், (கூ) (நித்யஸ்ரீ:) என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, ஜ்ஞாநாநந்தாத்மகோபாதி ஹவத்ஸ்வரூபத்துக்கு அந்தரங்க நிரூபகமாயிருக்கிற பிராட்டி ஸ்வரூபமும் நிரூபகதயா ப்ரஸ்துதமாக ப்ராப்தமாகையாலே, லக்ஷ்மீஸம்வேந்யமும் அநுஸந்தேயம்.

ஆக, இப்படியாவை சில அர்த விவேஷங்கள் ஸாஸீத மாகவும் ஆர்ய மாகவும் இதிலுடைய விவரணமான நாராயண பதத்திலே அநுஸந்தேயங்களாகிறன, அவையித்தனையும் தத்ஸங்கீரஹமான விவ்வசஷரத்திலேயு மநுஸந்தேயமாகக் கடவது.

என்கிறபடியே தான் நிரதிஸயாநந்த யுக்தனாயிருக்கையாலே 'நஸாஸ்த்ரம் நைவஹக்ரமம்' என்று க்ரமவிவக்ஷை பண்ணவறியாதே அல்பாநந்தத்திலே மக்நராய் ஸத்தையழுக்குஸ்வாநுபவத்துக் காளாகாத வளவிலே 'மருத்தே நங்கள் போகமெழ்ச்சிக்கே' என்கிறபடியே ஸ்வாநந்தத்தை ஸாதிப்பித்து ஸ்வாநுபவத்துக் காளாக்கிஸ்வாநுபவத்தை பண்ணிக்கொடுத்தும், தஜ்ஜநித ப்ரீதிகாரிதமான கைங்கர்யத்தைக்கொண்டும், அந்த கைங்கர்யத்துக்காளான யிவர்களுடைய சைதந்ய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணி 'தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே' என்கிறபடியே கைங்கர்ய்ப்ரதிஸம்வேந்தி பூத பகவந்முவோல்லாஸ விஷயத்வமே ப்ரயோஜந மென்றும், தத்விஷயஜ்ஞாநமே சைதந்ய கார்யமென்றும், ப்ரதிபத்தியுண்டாம்படி பண்ணியும் ரக்ஷிக்கை - இதி.

* ஸ்வரூப நிரூபகயர்மங்களாவன - ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதத்வாதிகள். ஸ்வரூப நிரூபகத்வமாவது - ஸாயாரண யர்மங்களைக்கொண்டு 'வஸ்து எது' என்று ஸங்கையுண்டானால் 'இன்னவஸ்து' என்று விவேகித்துக் கொடுக்குமது. அதாவது - ஜகத்காரணத்வ ஜகதீரக்ஷகத்வ ஜகத்பதித்வாதிகளாலே வஸ்துவை நிரூபிக்கும்போதைக்கு அவை ஔபாயிகோபாஸகருமாய் ஔபாயிகோபாஸகளுமான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளிடத்திலும் மளணமாக வர்த்திக்கையாலே அவை ஸாயாரணமாகையாலும், போதித்வமும் ஸ்வநியோகத்தாலே ஸ்வாந்தீக்ருத சேதநப்ரப்ருதி லக்ஷ்மீபர்யந்தமானர் பக்கலிலே அநுவ்ருத்தமாகையாலும், விஹாத்வமும் ப்ராக்ருத்யாதிகளிலே ஔபசாரிகமாக விஹாத்வவ்யவஹாரங்காண்கையாலே ஸாயாரண மாகையாலும், ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளும் வேதாந்தர் பக்கலிலு முண்டாகையாலே ஸாயாரண மாகையாலும், இவை அஸாயாரண நிரூபகயர்மமாகமாட்டாது. இனி யோராகாரத்தாலும் வ்யக்த்யந்தர ஸம்வேந்யமன்றியிலே அகாரார்யஹாத்தனுக்கே அஸாயாரணமாயிருப்பது ஸ்ரியபதித்வ மாகையாலே தத்ப்ரதி ஸம்வேந்யமான லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் ஹவத்ஸ்வரூபத்துக்கு அத்தரங்க நிரூபகமாயிருக்கு மாகையாலும், 'அவ - ரக்ஷணே' என்கிற தாதுவிலே விதேயமான அகாரத்திற் சொல்லுகிற ரக்ஷகத்வத்துக்கு புருஷகாரதயா இவள் ஸம்வேந்ய மபேக்ஷித மாகையாலும், இவ்வர்தத்திலே ஏறிக்கழிந்த விஹக்தியிற் சொல்லுகிற போஷத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்வேந்யி மித்ரமாகவேண்டு மாகையாலும், இவ்வகாரத்திலே லக்ஷ்

க. ஸ்ரீபாஷ்ய மங்கள ஸ்லோகம். கூ. ரஹ - யு. கஉ - கரு.

உ. கீதாபாஷ்யாரம்பம்.

http://acharya.org

ஆக, ப்ரயோகாக்ஷரத்தாலே * ஸர்வரக்ஷகனான ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்வரூபஞ் சொல்லப்பட்டது.—[லுப்தசதுர்த்யர் யோரம்பம்]—

இதின்மேலேறிக்கழிந்த † விஹக்த்யம்ஸம்

மீஸம்வத்யமும் ஆர்யமாக வநுஸந்தியிக்க வேண்டுகையாலே அத்தை வருளிச்செய்கிறார் - (யர்மிஸ்வரூபமி) த்யாதி. 'யத்யபி ஸச்சித்தः நமோ ஹரயே நம இத்யேவதம் முண்டமுண்டம்மஸாஉநுயாவேத் தயாஉபி அந்தர்மணுமேவ தேவதாம்ஸுஜேத், தத்தாபிஸமாஹிதேவ தேவதாப்ராப்யதே' என்கிற முண்டமுண்டி க்யாத்தாலே பரமாத்மாவினுடைய யர்மிஸ்வரூபம் ப்ராப்தமா மனஸில் தத்ஸ்வரூப நிரூபகங்களான யர்மங்களும் ப்ராப்தந்களாக வேண்டுகையாலே 'ஸ்ரீநிவாஸே' இத்யாதிப்ரமாணங்கள்படியே, ஸாமான்யாரணங்களாய் ஸ்வரூப நிரூபகயர்மங்களான ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளிற் காட்டில் ஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷணா நந்தஜ்ஞாநாதிகளைக ஸ்வரூபः' என்று ஸமஸ்த ஸ்வரூபத்துக்கு ச்ரியः பதித்வத்தை ப்ரயோக நிரூபகமாக ஸாக்ஷ்யகார ரருளிச்செய்கையாலும், 'திருமாலின் சீர்' என்று 'ச்ரியःபதியினுடைய முணங்கள்' என்று விசேஷிக்கையாலும், லக்ஷ்மி ஸ்வரூபம் நிரூபகமாய் ஹேயப்ரத்ய நீகத்வாதிகள் தத் விசேஷணமாகக்கடவது. இஞ்ச 'ஆதா வஸவஸ்ஸுதாதா ஹோதா ருதோ ஹவிஷ்மாந்ருக்ஷः । ஸுஹோதா வேஹ்ணே ஸுவே ஸுஹோதரீ । ஸுஹோதரா விதாஹம்ஸி நிரோவாவெர்யாத விச்ரயதி । ஸுஹோதரா விதாஹதா நிராயாரா தவிர்யதி' என்கிறபடியே ஸர்வ ஹோதாக்களுக்கு மந்த்ராத்மதயாவ்யாப்தமாய் அஹமர்த்தஹேதுமான ஹரியத் ஸ்வரூபத்தில் அஹம்தாரூபேண வ்யாபநேஸ்வரியுமாய் அஹம்தாரூபேண நிரூபகஹோதையுமா யிருக்குமென்கையாலும் லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் நிரூபகமா யிருக்கக்கடவது. இவ்வர்த்தங்களெல்லாம் மந்த்ரரத்நத்தில் ப்ரயோகபதத்தில் ஸ்பஷ்டம்.

* ப்ரயோக்ஷரணமான வகாரம் - 'அவ - ரக்ஷணமதிவீ திஷ்வதி அவதி வ்ரவெஸ ஸ்ரவணஸ்ரா3ய உ யாஅநதி3ய ஹாதீ3வ்ய வாவ்ய ர்யோமநஹிம் ஸாஹ்ந ஹாமவ்ருதீ4ஷந்' என்கிற யாதுபாடாநுஸாரேணஹோர்யத்தைக்காட்டிக் கொடுத்ததேயாகிலும், முக்யமாக ஸர்வரக்ஷகத்வத்தையே சொல்லுகிற தென்று ஸர்வாதார்யாஜி ப்ரயோகையாலும், நாராயணபதத்துக்கு ஸங்க்ரஹத்வேந இவ்வகாரத்துக்கு ரக்ஷகவாசித்வஞ் சொல்லுகையாலும்,— ஸர்வரக்ஷகனான ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்வரூபஞ் சொல்லப்பட்டது - இத்யநுக்ரஹீதம்.

† அகாரம் க்ருஷ்ண மாகையாலே ப்ராதிபதிகஸஞ்ஜையிலே வதுர்த்த்யேகவசநம்வந்து 'ஸுவாம்ஸுலுக்' இதிஸுஸூத்ரத்தாலே லுப்தமாய்க்கிடக்கிற வதுர்த்த்யேக விஹக்த்யம்ஸம் என்றபடி. 'வ்ருத்தியலொவெ வ்ருத்தியலக்ஷணே' என்கிறத்யாயத்தாலே விஹக்த்யர்த்தத்வம் விதி3த்தாலும் சதுர்த்தியேக வசநார்த்தத்வம் எத்தாலே என்னில் - 'வ ஹ்ருணெ கூர்ஹவஸ ஓஜிதார்தாரம் யஜ்ஞித' என்று தாஸுர்த்யாநுஸந்தாநரூபமான ஸமர்பணத்தை விதிக்கிறவாக்யத்திலே ஸுர்பணகேத்ரமான ப்ரணவார்த்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிற விடத்திலே 'வ்ருஹ்மணே' என்று சதுர்த்தயர்த்தமாக ப்ரஹ்மஸப்தத்தைச் சொல்லுகையாலே ச்ருதிஸித்தமான ப்ரஹ்ம வாசகத்வத்தையுடைத்தான வகாரத்தினுடைய சதுர்த்தயர்த்தத்வம் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது. அகாரவிவரணமான நாராயணபதத்தினுடைய சதுர்த்த்யர்த்தத்வமும் மிதுக்கு ஸூசகமாகக்கடவது.

http://acharya.org

* தத்ப்ரதி ஸம்பந்தியான சேதநஸ்வரூபத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. (ஹரி தாஸ: ஸ்வதஸ்ஸர்வே)(க) என்றும், (யஸ்யாஸ்மி) (உ) என்றும், (பரவா நஸ்மி) (ங) என்றும், (தாஸோஹம் (ச) என்று மித்யாதி ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகிறபடியே, ஸகலாத்மாக்களுக்கும் ஸ்வரூபம்; ஸ்வா தந்த்ர்யம் ஔபாயிகமாய் த்யாஜ்யமாயிறேயிருப்பது.

(ஸர்வம் பரவஸம் துஃவம்) (ஞ) இத்யாதிகளிற்படியே - லோகத்தில் ஸ்வரூபமாய்ப் ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வரூபமாயன்றே கண்டு போருகிறது, லோகரக்ஷணத்துக்கு விருத்தியாக ஸ்வரூபமான ஸ்வாதந்த்ர் யத்தை த்யாஜ்ய மென்றும், துஃவரூபமான ஸ்வதந்த்வத்தை உபாதேயமென் றுஞ் சொல்லுகை அதபபக்கமன்றே வென்னவொண்ணாது. லோகத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்யமாகில் ஸ்வரூபமாய், பாரதந்த்ர்யமாகில் துஃவரூபமா யிருக் குமென்று ஒரு நியமமில்லாமையாலே. லோகத்தில் ஸ்வதந்த்ரனவன்ற னக்கே யொருவ்யக்தி விஸ்வரூபத்திலே பாரதந்த்ர்யந்தானே ஹேயரூபமாகக் காணுகின்றோமிறே. ஆகையாலே, ஸ்வரூபத்வந்தானே ஸ்வரூபமாகில் உபா தேயமாகக்கடவது. ஸ்வாதந்த்ர்யந்தானே துஃவரூபமாகில் த்யாஜ்யமாகக் கடவது. (ஸேவா ஸ்ரீவல்லபாசார்யாதா தஸ்மாத்தாம் பரிவர்ஜயேத்) (சு) என்று நிஷேதித்தது - நிஷித்தஸேவையையும், அப்ராப்த விஷயத்தில் ஸேவையையும். ப்ராப்தவிஷயத்தில் ஸேவையை, (ஸா கிமர்த்தம் நஸே வ்யதே) (எ) என்றும், (சிற்றஞ்சிறுகாலே வந்துன்னைச்சேவித்து) (அ) என் றும் உபாதேயமாகச் சொல்லா நின்றார்களிறே. ஈஸ்வரஸ்வத்வம் விஹித

---

* (தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான) - ஸர்வாத்மாக்களான ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி யான ரக்ஷ்யஜாதசேதந ஸ்வரூபத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது என்றபடி. 'தாதார்த்யே நதார்த்யே வக்தவ்யா, என்கிறபடியே தாதார்த்ய: துர்யிலாகையாலே சேதந ஸ்வரூபத் தைச் சொல்லுகிறது இதிஹாஸ:. ஸ்வரூபத்வமாவது - 'ஸ்வயமேவ ஸ்வஸ்ய ஸ்வரூபம் ஸ்வஸ்மை, ஸ்வஸ்மாதிஸ்யாஸ்மை நஸ்யை உவாசெயத்துமேவ யஸ்ய ஸ்வரூபம் ஸ்வஸ்மை, ஸ்வஸ்மாதிஸ்' என்று வேதார்த்த ஸங்க்ரஹத்தில் அரு ளிச்செய்கையாலே ஸ்வரூபத்வத்தை விளக்கைக்குறுப்பென்றே ஆதரணீயமாயிரு க்கை. இதுதான் தாதார்த்ய ஸப்தத்துக்கு 'தஸ்யபாவ: தஸ்யபூம், தஸ்யபூஸ்ய ஹா வ: - தாதஸ்யம்' என்றும், தச்சப்தம் - ஸ்வதிரேகாஹிதமான வஸ்துவைச் சொல்லுகிறதாய், மேல்வதுர்யி ப்ரார்த்யகார்யகையாய், அதுதான் - இச்ஹாரூபை யாய், அத்த யிச்சையில் ப்ரக்ருத்யர்த்தமான வஸ்துவுக்கு ஸ்வதாதிரயாயாக விஸே யகத்வ ஸம்பந்தத்தாலே அன்வயமாய், மேல் அர்த்தஸப்தம் ஸ்வதாதிரேகாஹிமத வஸ்து பரமாய், அந்தவஸ்துவில் வதுர்த்த்யர்த்தமான விச்சைக்கு ஸ்வஜ்யோபாதாந யோக்யதாஸம்பந்தியேநான்வயமாய், ஸ்வதாதிரயாயாக விஷயகேச்சா ஜந் யோபாதாந யோக்யதையை தாதார்த்ய ஸப்தம் சொல்லுகையாலே தாதார்த்ய ரூபமாகக் கடவதிறே.

க. பாஞ்சராத்ரம்.
உ. தை-ராம்-ராம் - ஈ - எ - ரு - சு.
ஈ. ரா - அ - கரு - கள.
சு. ரா - ஸ - ரூ - கூசு.
ஞ. மது: ச - கசூ0.
சு. மது: ச - சு.
எ. மாருடபு - பூர்வ - உஉ - ஈக.
அ. திருப்பாவை - உசு.

http://acharya.org

மாய், (ஹாஸ்யமஹாரஜ்ஞாஃ) (க) என்றும், (ஹாஸ்யஸுவைகஸங்நிஹாம்) (உ) என்றும் இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஹோமரூபமா யிருக்கை யாலே உபாதேயமாகக்கடவது.

—[உகாரார்த்த ரம்பம்.]—

மத்ரியமாகூதரமான உகாரம், போஷத்வ விரோதியான * அந்யபோஷத்வ த்தினுடைய நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறது. சதுர்த்யிவிபக்தியாலே - ஈஸ்வர போஷத்வம் ப்ரதிபாதிதமாகச்செய்தே † அந்யபோஷத்வம் ப்ரஸ்துதமாமோ வென்னில்; லோகதிருஷ்ட்யா ஒரு அந்யபோஷத்வ ஸங்கையுண்டி அறுவர்த் திப்பது. லோகத்திலே ஒருவனுக்கு போஷமான தீருஹகூஷேத்ரபுத்ர தாஸ தாஸிகள் வேறேயும் சிலர்க்கு போஷமாகக் காணுகின்றும், அப்படிப்பட்ட அந்யபோஷத்வம் இந்த ஸ்தலத்திலுமுண்டோ என்றொரு ஸங்கையுதிக்கு மிறே; ஆகையாலே, தாதிருஷ்யமான அந்யபோஷத்வ நிங்கில்லை யென்னுமிட த்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது உகாரம். (தத்தேவஸ்ய தம் தஸ்ய ஹவ்யமாஇதம்) (ங) என் றும், (தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத்வாயு ஸ்தத்ஸூர்ய ஸ்தஸ்மாத்சந்த்ரமாஃ) (ச) என்றும் இத்யாதிகளிலே, ஏவகார ஸ்யாநத்திலே உகாரத்தை ப்ரயோகிக்கக் காண் கையாலே, இவ்வுகாரம் ஸ்யாநப்ரமாணத்தாலே அவதாரணார்த்த வாசகமாகக் கடவது. (உகாரஸ்தைவகாரார்த்தஃ) என்று, அவதாரணவாசக மென்னுமிட த்தை யருளிச்செய்தாரிறே ஸுட்டர். தீருஹகூஷேத்ர புத்ரகளத்ராதிகளினு டையபோஷத்வம்போலே ஔபாதிகமாய், ‡ அநேக ஸாதாரணமாய், அநித்ய

* இத்தால் அவதாரணார்த்தகமான வகாரத்துக்கு அந்யயோகவ்யவச் சேதகத்வ மர்த்தமென்றதாயிற்று. ‘ஸுவேஷ்வாணுரவாவ’ இத்யாதிகளில் விசேஷண ஸங்மத மான ஏவகாரத்துக்கு அயோகவ்யச் சேதமன்றே அர்த்தமாகப் பலவிடங்களிலும் தாத்ரிக வ்யவஹாரங்காண்கிறது என்னில் ‘ஸுவேஷ்வாணுரவாவ’ என்கிறவிடத் திலும் ருபத்வேஷருபேண பாண்டரத்வ ஸத்ருஸமான நீலத்வாதி வ்யவச்சேதமும் ஆது ஹாவிக மாகையாலே அயோக வ்யவச்சேதமும், அந்யயோக வ்யவச்சேதமு மிற ண்டும் விசேஷணஸங்மதமான ஏவகாரத்துக் கர்த்தமாகக்கடவது. ‘அயோகவ்யா நய யோகவ்யா வ்யவச்சேதே கரோதயம்’ என்று வாதிகேஸரி யருளிச்செய்தாரிறே. ஆகையால் விசேஷண ஸங்மதமான ஏவகாரஸ்தாநீயமான வகாரத்துக்கு இவ்விறண்டு பொருளுமுண்டென்று கண்டுகொள்வது.

† அந்ய ஸ்மின் அந்ய நிஷேயஃ, அந்ய ஸ்மாத் அந்ய நிஷேயாந வவதி தாத்ரிஹாவஃ.

‡ அநேகஸாதாரணமாயிதி.—தாரகூஷேத்ர தாஸதாஸி புத்ரகள்-வி தாய-தாய ஜ்ஞாத்ய கதிஷ்டாதிகளுக்கு ஸாதாரண போஷமாயிருக்கும். மாத்ர ணும் - மாதாவிதா தாய-த புத்ரகளுக்கு ஸாதாரண போஷமாயிருக்கும். களத்ர மும் - பாணிக்ரஹணாக்நிதரம் ஸோதர்யர் வாதிகளுக்கு போஷமாகச் சொல்லுகை யாலே ஸாதாரணமாயிருக்கும். இவையெல்லாமிப்படி யநேகஸாதாரணமாயிருக்கு மித் யர்த்தம்.

க. வரதராஜஸ்த - அக. ங.
உ. ஸோத்தரா - ருரு. ச. தை - தா - து - த - எ.

http://acharya.org

மாய், * ப்ருத்வ்ருத்தியமா யிருக்கை யன்றிக்கே, நிருபாயகமாய், அநந்ய ஸாதாரணமாய், நித்யமாய், அப்ருத்வ்ருத்தியமான ஸமவச்ஸேஷத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

—[மகாரார்த்தாரம்பம்.]—

ஏவம் வித்யஸேஷத்வம் சிது சித்ஸாதாரணமா யிருப்பது. அதில், ஸேஷத்வ விஷயஜ்ஞாநம், தத்கார்யமாயிருக்கிற தத்புருஷ ஸாதநஸ்வீகாரம், தத்கார்யாதபுருஷ ஸாத்யாதபலம், தத்புருஷவிரோதி ப்ரதிவந்த்யக நிவர்தகங்கள் துடக்கமான ஸேஷத்வ கார்யங்கள் பிறக்கைக்கு யோக்யதை யுண்டாயிருக்கிற ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தை † ப்ரதாநதயா ப்ரதிபாதிக்கிற த்ருதீயாக்ஷரமான மகாரம் - (மந - ஜ்ஞாநே) என்கிற தாதுவிலே படமாய் நிஷ்பந்ந மாகையாலே, ஜ்ஞாதாவான ‡ ப்ரத்யகாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபஞ் சொல்லுகிறது. ஜ்ஞாநவாசக ஸப்தோபந்தாநே ஜ்ஞாதைக நிரூபணியனை ஆத்மாவை ப்ரதிபாதிக்கு மென்றும் சொல்லிற்றிறே, (க) (தத்புருஷ ஸாதத்வாத்து தத்வ்யபதேஸஃ ப்ராஜ்ஞவத்) என்கிற ஸூத்ரத்திலே. ¶ அங்ஙனன்றியே, ககாராதி ஹகாராந்தமான இருபத்துநாலு அக்ஷரமும் இருபத்துநாலு தத்வத்துக்கும் வாசகமாகச் சொல்லி, இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமான மகாரத்தை பஞ்சவிம்ஸதிகனை வாத்மாவுக்கு வாசகமாகச் சொல்லுகையாலே, மகாரம் ஆத்மவாசக மாகவுமாம். இம்மகாரம் ஜீவஸமஷ்டி வாசகமாகையாலே, கீழ்ச்சொன்ன அநந்யார்ஹ ஸேஷத்வத்துக் காரீரயமான வஸ்து முக்த நித்யரூபமான த்ரிவித்யாத்மவர்க்கமும் அநுஸந்தேயமாகக்கடவது. ஆத்மஸ்வரூபம் ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமாயிருக்கு மென்கையாலே, ஜ்ஞமாய் உபாதேயரூபமாயிருக்கிற ப்ரக்ருதி தத்வத்திற் காட்டில் வ்யாவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது. ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்கு முன்னே ஸமவச்ஸேஷத்வத்தை நிரூபகமாகச் சொல்லிற்றுகையாலே, அவற்றிற்காட்டி லிதுவந்தரங்ம நிரூபகமாகக்கடவது. ஒளிக்காரீரயமென்றுமாணிக்கத்தை விரும்புமாபோலேயும், மணத்துக்காரீரய மென்று புஷ்பத்தை விரும்புமாபோலேயும், ஸேஷத்வத்துக் காரீரயம் என்றிறே ஆத்மஸ்வரூ

* ஸதோபலம் நியமபின்றிக்கே ஸேஷியானவனே யொழியவும் தான்வித்யிக்கை - ப்ரயத்நவித்யியாவது.

† முக்யமாக ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தை மகாரம் ப்ரதிபாதிக்கிற தென்கையாலே தத்உபகரணமாயிருக்கிற வசேதநத்தையும் அர்த்தாத்ப்ரதி பாதிக்கிற தென்னு மிடத்தோற்றுகிறது.

‡ ப்ரதி - ஸமீ-வெந்ந கூவதி-ஜாநாதீதி வ்யுத்பத்தி, வ்யுத்பத்யாஸ்ரய - வ்யுத்பாதிதா என்றுய் தனக்குத்தானேதோன்றுமதா யிருக்கிறவாத்மா என்றபடி.

¶ மநுதாநிய கவிமநுண ஸவமநு ணைந்ரியாணீய। ஸவமநுண தவ மநுண ஜாநமயாதயஸ்யா । ஸநஃவகாரஸ்ஸைவொதம் வகாரஸ்ண கூஹாங்க்ருதிஃ । வகாரஸ்ண மகாரஸ்ண ஸஹாநுப்ரவ்ருத்தி ரூபயுதே । ஸ தாதாஸ்ய ஸகாரஸ்ண வளுவிஸர்ஜநீயஃ ப்ரகீர்திதஃ' என்கிற வாஜ்ஞவல்க்யஸ்மிருத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் - அங்ஙனன்றியே உதி.

(க) ப்ரஹ்மஸூ. உ - நா. உசூ.

http://acharya.org

பத்தை விரும்புகிறது. கீழ்ச்சொன்ன ஸேஷத்வம். †உபயஸாதாரண மாயிருக்கையாலே சேதநப்ரகாரமான வசித்தத்வமும் ஸ்வஸ்மை ஸேஷத்வாஸ்ரயதயா யிவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயம்.

ஆக ப்ரணவத்தாலே, ஸேஷத்வப்ரதிஸம்வேதியா ப்ரஸ்துதமான வீஸ்வரனை ரக்ஷகத்வபர்யந்தத்தையிட்டு நிரூபித்து, அப்படிப்பட்ட வீஸ்வரனுக்கு ஸேஷஸ்வதனனவாத்மாவினுடையஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணத்வத்தைச்சொல்லி, 'ஸர்வஸேஷியான ஸர்வேஸ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹ ஸேஷஸ்வதன் ஆத்மா' என்னுமிடத்தைச்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

—[நமஃபதார்யாரம்பம்]—

இப்படி ‡ஸ்வாஸாதிகமான ஸ்வஸ்வரூபத்தை அநாதிகாலம் அவிஸ்ருதமாம்படி பண்ணின விரோதியினுடையஸ்வரூபத்தை உபாதானம் பண்ணிக்கொண்டு தந்நிவ்ருத்தியை ப்ரதியாதிக்கிறது-நமஸ்ஸு.

இதுதான் சதுர்த்யந்தமான வகாரத்திற்சொல்லுகிற வீஸ்வரஸேஷத்வத்துக்கு விரோதியான அந்யஸேஷத்வத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிறவுகாரத்திலே அந்யதமதயா ப்ரஸ்துதமான ஸ்வஸ்வரூபத்தில் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியை விவரிக்கிறது. இங்கே விஸேஷித்துச் சொல்லுகையாலே இத்தையொழிந்த வந்யஸேஷத்வ நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம்.

இதுதான்- 'ந'என்றும், 'மஃ' என்று மிரண்டு பதமாயிருக்கிறது. இதில் ப்ரதமபதமான நஞ்ஞாலே I (விடுமின்முற்றவும்) என்று மாபோலே த்யாஜ்யஸ்வரூப நிரூபணம்பண்ணுமதுக்குபுன்னே த்யாஜ்யத்தைப்ரதியாதிக்கிறது. ஆத்மஸ்வரூபம்ஸ்வஸ்மைஸேஷத்வைக நிரூபணீயமாயிருக்குமென்று மிடக்தோற்ற-ப்ரணவத்திலே ஆத்மஸ்வரூ

† (உபயஸாதாரணமாயிருக்கையாலே) என்றது - சேதநாசேதநோபயஸாதாரணமாயிருக்கையாலே என்றபடி. 'க்ஷராத்மாநாவீஸ்தே ஜேவ ஏக:' 'ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதி:' என்று சேதநாசேதநாதி அசேதநமும் மீஸ்வரனுக்கு ஸேஷமாகச் சொல்லுகையாலே ஸோபமோக்ஷங்களிலே அபிக்ருதனான ப்ராப்யத்தையுடைய சேதநனைச்சொல்லுகிற யிம்மகாரத்திலே அவனுக்கு ஸோப யஜ்ஞோபகரண ஸோபஸ்யாதரூபமாய்க்கொண்டு நித்யபரார்த்தமானவஸ்துவும் லக்ஷிக்கப்படுகிறதாகையாலே அசேதநமும் யிவ்விடத்திலே யநுஸந்தேயம் என்றபடி.

‡ (ஸ்வாஸாதிகமான) இதி. 'பதிம்பதீநாம்' 'பதிம்விஸ்வஸ்ய' 'பதிரேக ஆஸீத்' 'க்ருஷ்ணஸ்யஹி க்ருதேஸஹிதம்' 'ஜமந்நாயஸ்ய ஸுபதே' என்கிறபடியே எம்பெருமானுக்கு ஸேஷித்வம் ஸ்வாஸாதிகமாயிருக்கிறப்போலே சேதநனுக்கும் 'ஆஸஸேஷதா:' 'ஸ்வதந்த்ரமாத்மநி' 'ஆத்மாஸ்யம்' என்கிறபடியே ஸ்வாஸாதிகமாயிறே ஸ்வஸ்மை ஸேஷத்வமிருப்பது இதிஸாவ:

I. தி-வா, க-உ-க

http://acharya.org

பத்தை ப்ரதிபாதிப்பதற்கு முன்பே சேஷத்வத்தை ப்ரதிபாதித்தாற் போலே, இவ்விடத்திலும் விரோதிஸ்வரூபம் நிஷித்தியதைகநிரூபணீயமா யிருக்குமென்னுமிடத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக-நிஷித்தியஸ்வரூபப்ர திபாதநத்துக்கு முன்பே நிஷேயப்ரதிபாதநம் பண்ணுகிறது. 'ம'என்கி றவிது-ஷஷ்டியாகையாலே எனக்கென்றபடி. * எனக்கென்கிறது-தன்னை யாதல், தன்னுடமையையாதல். × அதுஷங்கத்தாலே கிழ்ச்சொன்னதன் னை எனக்குஎன்கையாகிறது-நான் ஸ்வதந்த்ரன் என்கை. அய்யாஹார த்தாலே தன்னுடமையை எனக்கென்கையாகிறது-நான் ஸ்வாமிஎன்கை. ஸ்வாதந்த்ர்யமாவது- அசேஷத்வம். ஸ்வாமித்வமாவது-ஸ்வார்த்தவிஷய மாயிருக்குக் தன்னை எனக்கென்கிறது. ஸ்வசேஷத்வமாகவுமாம். 'க'என் கிறவிதுப்ரதிஷேயநிஷ்டியோதகமாகையாலே அத்தை நிஷேயிக்கிறது. ஈஸ் வரனுக்குஸ்ரீகைளஸ்துலத்தைதாபாதிஸ்ப்ருஹாவிஷயமான வாத்மஸ்வரூப ம் அநாதிகாலம்ஸம்ஸரித்துப்போந்தது-1(அஹங்க்ருதியார்ஹ-ஹதாநாம்) என்றும், 2 (அநாத்மன்யாத்மவ-நீயர்யா) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே அஹங்காரத்தாலும் மமகாரத்தாலுமாக. அந்தஸம்ஸார நிவ்ருத்தி பிற ந்து 3 (அஹமந்நம்) என்கிறபடியே யிஸ்வரனுக்கு ஹோ-யமாம்போ து- 4 (அச்யுதாஹோ தவாஸ்மீதி) என்றும், 5 (நமமேதிசஸாஸ்வதம்) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே அவையிரண்டும் நிவ்ருத்தமாகவேணும். (6 நீர்தமதென்றிவை வேர்முதல் மாய்த்நிறைசேர்மின்) என்கிறபடியே அஹங்காரமமகாரராஹித்யமில்லாதபோது மிஸ்வரஸம்வக்யயோ நியதையில்லை. ஸ்வஸ்மிந் ஸ்வத்வாதஸர்யாதமில்லாதபோது - ஸ்வாமி ஸந்நியில் நிற்கைக்கு அகர்ஹனாயிறேயிருப்பது. அஹங்காரமமகாரங்க ளிரண்டுமந்யோந்யம விரோஹ-ஹேதமாகையாலே அஹங்காரம் வந்தவிடத் தேமமகாரம்வந்து, மமகாரம்வந்தவிடத்தே அஹங்காரம்வரும்படியா யிருக்கையாலே அஹங்காரமமகாரங்களிரண்டும் ப்ரஸ்துதமாய் இரண் டினுடைய நிவ்ருத்தியு மிவ்விடத்திலே யதஸர்யேயம். I (யானெயெ

* மமதா ஹேயா. அஹங்காரோ மமகாரஸ்சேதி. 'அஹம்மமேம த்யஹங்கார: ; 'இஹம்மமேதிமமகார: இத்யஸ்ப்ரேத்யாஹ. (எனக் கென்கிறது தன்னையாதல், தன்னுடமையையாதல்) லிதி.

× (அநுஷங்கத்தாலே) இதி. கீழ்ப்ரணவத்தில் மகாரத்திலே ஜ்ஞாதாவாகச்சொன்ன தான் துடர்ந்து இந்த பதத்திலே ஸ்வாதந்த் ர்யமாக வருகை என்றபடி. (அய்யாஹாரத்தாலே) என்றது-'இவை எனக்கு' என்று கூட்டிக்கொள்ளுகை என்றபடி. (ஸ்வசேஷத்வமாகவு மாம்) என்றது-நாராயணபதத்திற் சொல்லுகிற வதிஸயத்துக்கு ப்ரதி ஸம்வந்யிதையை. அப்பதத்திற்சொல்லுகிறஸ்வப்ரயோஜநஞ் சொல் லப்படுகிறது.

1. பாஞ்சரா.
2. வி-பு. சு-எ-கக.
3. கை-ஹ் ரு-கo-சு.
4. ஜிதந்தா.
5. அஹி-ஸம். ஙo-உஞ.
6. நி-வா. க-உ-ஙு.

http://acharya.org

ன்றனதே யென்றிருந்தேன்) என்று அஹங்காரமமகாரங்களிரண்டையு மதுஸந்யித்தவர்தாமே; 1 (யானே நீயென்றுடமையும்நீயே) என்று அநந்தரத்திலே அவற்றினுடைய நிவ்ருத்தியையு மதுஸந்யித்தாரிறே. 2 (யஸ்யைதே தஸ்யததீயம்) † என்கிறபடியே அஹங்காரம் போனவா றேமமகாரம்போமிறே. அஹங்காரமமகாரநிவ்ருத்திமாத்ரமேயன்றிக் கே 3 (ஹமவத ஏவாஹமஸ்மி) என்றும், 4 (தேஷாமஹிநமோநமஃ) என் றும், 5 (த்வதீயஃபரிஸேஷவம்ஹவேத்) என்றும், 6 (உற்றது முன்ன டியார்க்கடிமை) என்றும், 7 (அடியார்க்காள்படுத்தாய்) என்றும், 8 (அடியார்க்கென்னையாட்படுத்தவிமலன்) என்றுமித்யாதிகளிற்படியே ஹமவத்பாரதந்த்ர்யமும், தத்காஷ்டாஹ்ருதியான ஹாமவதபாரதந்த்ர்ய மும் அதுஸந்யேயமாகக்கடவது.

‡ ததீயஸேஷத்வாதந்யார்ஹஸேஷத்வங்க ளிறண்டினுடையவும் பரஸ்பரவி ரோதநிவர்தநமாக ஏகத்ரஸமாவேஸாவடநத்தாலே அந் யதரபரித்யாகம் ப்ரஸங்கிக்கும் என்று சொல்லவொண்ணாது; ததீயஸேஷத்வவிஷயாந்யத்வாபாவ ப்ரயுக்தமான பரஸ்பர விரோ யராஹித்யமடியாகவருகிற ஏகத்ரஸமாவேஸாபபத்தியாலே உஹ

† 'த்ரயாணாமயமாராஜந் ஹார்யா ஹாஸ ஸ்தயா ஸஹ। யத்தேஸ மயிமச்சந்தி யஸ்யைதே தஸ்ய ததீயகம்' தஸ்ய-ஸ்வாமிநஃ-ததீயகம்-ஹார்யாபுத்ரஹாஸாயகம். யஸ்ய-ஏதே-ஹார்யாபுத்ரஹாஸாஃ, யத் - யகாதி ஸமயிமச்சந்தி - ப்ராப்நுவந்தீத்யர்த்தஃ, (அஹங்காரம் பொனவாறே மமகாரமும் போமிறே) என்கிறவிடத்திலே 'நஷ்டேஹங்காரசண்டாலே ஸாநஸ்ய நிர்மமதாஸதி। நஸ்ய தாஸ்தக்யவிரஹாதீராஹதீவஷாவி மௌநிஸஜ்ஞ' என்கிற ஸ்ரீலோகத்தை யோஜித்துக்கொள்வது.

‡ (ததீய ஸேஷத்வேதி). ப்ரணவத்திலே அந்ய ஸேஷத்வ நிவ்ரு த்திசொல்லி, இப்பதத்திலே அதிலே கழியுண்டவர்யர்க்கு ஸேஷ மென்று சொல்லலாமோ என்று ஸங்கை. (ததீய ஸேஷத்வ விஷயாந் யத்வா தாவே)தி ததீயஸேஷத்வத்துக்கு விஷயமான ஹாமவதாந்ய ரல்லாமையாகி நவீநோய ராஹித்யமென்றபடி. (அந்ய ஸவீ ஊர்த்த தீயஸவீ ஊர்த்தைப்ரதிக்ஷேபித்துக்கொண்டு) என்றது-தன்னினீவா லே வந்யஸவீ ஊர்த்தமான ததீயஸவீ ஊர்த்தை என்றபடி. ப்ரதிக்ஷே பிக்கையாவது. அந்யஸவீ ஊத்துக்கு விஷயம் - ஸம்ஸாரிகள். ததிய ஸவீ ஊத்துக்கு விஷயம் ஹமவச்சேஷ ஹாதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் என்று விவேகித்துக்கொள்ளுகை.

'ததீயஸேஷத்வாதந்யார்ஹஸேஷத்வங்களிரண்டினுடையவும் பரஸ்பரவி ரோயராஹித்யமடியாகவருகிற ஏகத்ரஸமாவேஸாபபத்தியாலே அந்யதரபரித்யாகம் ப்ரஸங்கிக்குமென்றுசொல்லவொண்ணாது., என்றும் சில கேரஸங்களில் பாடங்காண்கிறது.

1. தி-வா. உ-கூ-கூ.
2. ஸாரஉயோ.கூ-எக.
3.
4. வி-ய. கo-ஙூ.
5.
6. தி. மொ அ-கo-
7. திருப்பள்-கo.
8. அமல-க.

http://acharya.org

யஸ்வீகாரமளிருதீயமாகையாலே. இப்படி யர்மதீவயத்தினுடையவும் விரோயஹேதுவான அந்யஸ்வீஹார்யததீயஸ்வீஹார்யத்தை ப்ரதிஷேதித்துக்கொண்டு உபயத்துக்கும்ஏகத்ரஸமாவேஸத்தை அங்கீகரித்து, அவ்வழியாலே அந்யதரபரித்யாஜப்ரஸங்கத்தைப்பரிஹரிக்கும்போது ஹமவச்சேஷத்வாஹாரத்தை யொழிய அந்யஸ்வீஹார்யவ்யக்திக்கு அந்யத்வங்வடியாமையாலே த்ருதீயாக்ஷரவாச்யரான ஜீவர்களிலே சிலருக்கு ஹமவச்சேஷத்வமின்றிக்கே யொழியாதோ என்னில்:—இங்கு விவக்ஷிதமான ததீயத்வமாகிறது - ஹாமவதசேஷத்வபர்யந்தமான மியாநசேஷத்வஜ்ஞாநாவஸ்யையாகையாலும், அந்யத்வமாகிறது- ஈதீருஸஜ்ஞாநவிசேஷராஹித்யமாகையாலும், (சிலருக்கு சேஷத்வமாய்) சிலருக்கு சேஷத்வமின்றிக்கே யொழியாது. இத்தால், ஹமவச்சேஷத்வஜ்ஞாநாவஸ்யா மாத்ரம்ததீய(சேஷ)த்வம், என்று நிணைத்துப் பண்ணும் × அதிப்ரஸங்கமும் பரிஹ்ருதம்.

† இந்த நமஸ்ஸுதான்- ப்ரணவத்துக்கும் நாராயணபதத்துக்கும் நடுவேகிடக்கையாலே இரண்டு பதத்துக்கும் அபேக்ஷிதமானவிரோயி நிவ்ருத்தியைச் சொல்லக்கடவது. ஆகையாலே ஸ்வரூபவிரோயியும், ஸாயநவிரோயியும், ப்ராப்யவிரோயியுமாகிற விரோயித்ரயத்தினுடையவும் நிவ்ருத்தியை யிப்பதத்திலேயநுஸந்திக்கக்கடவது. பூர்வோத்தரபதத்வயத்திலும், ஸ்வரூபமும் ப்ராப்யமும் ப்ரதிபாதிதமாகையாலே ததீவிரோயிநிவ்ருத்தியிப்பதத்திலே யநுஸந்தேயமாகப்ராப்தம். ஸாயநஸ்வரூபம் அப்ரஸ்துதமாயிருக்க, ததீவிரோயிநிவ்ருத்தி யிவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயமாம்படி என்னென்னில்.—கீழில்பதத்தில் ஸாயநஸ்வரூபம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே ததீவிரோயிநிவ்ருத்தியையது ஸந்திக்கக்குறையில்லை. மேலிற்பதத்திலேஸ்வாமிஹமாசக்சொல்லும்.இப்பதத்திலே நிஷேத்யமதயா ப்ரஸ்துதமானஸ்வாதந்த்ர்யம் ஹமவதேக ஸாயநதைகவேஷமான ஸ்வஸ்வரூபத்துக்கு விரோயியாய் ஸ்வரூபாநுஸந்

× (அதிப்ரஸங்கமும் பரிஹ்ருதமே) கி. அதிப்ரஸங்கமாவது- ஹமவச்சேஷத்வஜ்ஞாநாவஸ்யாமாத்ரமே ததீயத்வம் என்னில்-ததீயசேஷத்வமில்லாத ஏகாயநர்களேவலர் தடக்கமானவர்களுக்கும் தாவந்மாத்ரத்தாலே சேஷமாகவேண்டிவருகை. ஹாமவதசேஷத்வபர்யந்தமானஹமவச்சேஷத்வஜ்ஞாநாவஸ்யை ததீயசேஷத்வம் என்கையாலே பரிஹ்ருதமாயிற்றென்றபடி.

† 'மந்த்ராவிரஹ்மணி மயீ யமேந நமஸா' என்கிற ஸ்லோகத்தின்படியைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார், (இந்த நமஸ்ஸுதானி) கி. கீழ்பதத்தில் ஸாயநஸ்வரூபம்ப்ரஸ்துதமான படியைமேலே தாமே விவரித் தருளிச்செய்கிறார்.

http://acharya.org

தில் ஸ்வாந்வயத்துக்கு ஹேதுஸ்தமாயிருப்பதொன்றிறே. தாதீ ருஸ்மான ஸ்வாதந்த்ர்யம் நிவ்ருத்தமாகையாகிறது- 'ஸ்வரக்ஷணத்தில் ஸ்வாந்வயம் ஸ்வரூபஹாநி' என்றறிகையிறே. ஸ்வஸ்வரூபம்- ஈஸ்வரனைக் குறித்து அத்யந்தபாரதந்த்ரமாயிருக்கையாலே; ஸ்வரக்ஷணத்தில் தனக்கு அந்வயமுண்டானாலீஸ்வரனைக்குறித்து தனக்கத்யந்தபாரதந்த்ர்ய மின்றிக்கே யொழியுமாகையாலே ஈஸ்வரைகபரதந்த்ரதாவிரோயியான ஸ்வரக்ஷணத்தில் ஸ்வாந்வயம் நிவ்ருத்தமானால், பின்னையந்வயமுள்ளது அகாரத்திலே ஸ்வரக்ஷகதயா ப்ரஸ்துதமானவிஸ் வரனுக்கேயாகையாலே அவனுடைய உபாயபாவமிவ்வழியாலே மிதிலே ப்ரஸ்துதமாம், ஸ்வரக்ஷணத்திலேதான் அயிகரித்தாளிறே யிஸ் வரன் கைவாங்கியிருப்பது. தன்னுடையரக்ஷணத்திலே தான்கைவாங்கினால் மஜேஸ்ரக்ஷணம் பண்ணினாற்போலே த்வரித்துக்கொண்டு இவனுடையரக்ஷணத்திலே அயிகரிப்பானீவஸ் ரணிறே. இப்படியார்த்தமாக விஸ் வரனுடைய உபாயபாவம் விஸ் யிக்கையன்றிக்கே I (நம ஸ் சக்ருர்ஜநார் ஹம்)என்கிறபடியே × யாகப்பாமாணத்தாலே நமஸ் ஸப்தத்துக்கு ஸரணஸப்தோபர்யாயத்வ முண்டாகையாலே ஸாப்தமாகவிஸ் வரனுடைய உபாயபாவம் விஸ் யிக்கும்.

இப்படி நமஸ் ஸப்தமுபாயஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே தத் விரோயிநிவ்ருத்தியு மிப்பதத்திலேயதாஸ்தேயம். ஸ்வரக்ஷணஸ்வாக்வய ஹேதுஸ்தமான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம்நிவ்ருத்தமாகையாலாயதி ரோயிநிவ்ருத்தி பிறக்கையாகிறது.

அகாரார்தம் ஸேஷத்வத்துக்கு மூலம் - † ஸேஷிவிஷயகிஞ்சித்காரமாகையாலே, ஸேஷத்வாதாஸ்யாகாத்துக்கு அகாரமூலமாயிருப்பது ஸேஷவ்ருத்திப்ரார்தனையன்றே; ஆனால் ஸேஷத்வ வாசகமான பதத்துக்கருத்தம் ஸேஷவ்ருத்திப்ரார்தகாப்ரதிபாதகமாயிருக்கிறவுத்தரபதமாதாஸ்யமாகப்ராப்த மாயிருக்கவதுக்கு முன்பே நமஸ்

× (ஸ்யாகப்ரமாணத்தாலே) இதி. 'ஸர்வேஷாமேவ லோகாகாரோ பிதாமாதாச மாயவஃ | மச்சமஸ் வமேகாரோ ஸரணோ ஸரண்யோ புருஷர் ஷஹாஃ' என்று பகவதிக்கப்பட்ட ஸரணாதியினுடைய வதிஷ்டாகாலத்திலே 'த்ரௌபதீயாஸ ஹிதாஸ்ஸர்வேநமஸ சக்ருர்ஜநார்தகம்' என்னுமையாலே ஸரணாதிஸ்யாகாநத்திலே நமஸ்காரத்தை ப்ரயோகிக்கையாலே இத்தஸ்யாகப்ரமாணம் இந்த நமஸ்காரத்தினுடைய ஸரணாதித்வத்தைக் காட்டுகிறதித்யபிப்ராயம்.

† (ஸேஷிவிஷய கிஞ்சித்காரமாகையாலே) இதி. 'காகிஞ்சிதகுர்வத ஸ் ஸேஷத்வம்' 'அகிஞ்சித்கரஸ்ய ஸேஷத்வாநுபபத்தி' என்னுமையாலே ஸேஷிவிஷய கிஞ்சித்காரமே ஸேஷத்வத்துக்கு மூலமென்றபடி.

1. ஹரி-ஸுந்-கக்ஷ-குள.

http://acharya.org

ஸ்ரீ அநுஸந்தேயமாவரனென்னென்னில்; அப்பதத்தில் ப்ரதிபாதிதமான கைங்கர்யகரணம் *விரோதிநிவ்ருத்தி பூர்வகமாயிருக்கையாலும், மோக்ஷவ்ருத்தி ப்ரார்த்யனைக்கு மோக்ஷத்வஜ்ஞாநபலஷ்கல்யம் பிறக்கவேண்டுமாகையாலே உபேயஸித்திக்கு உபாயாநந்தரஜ்ஞாபகத்வ முண்டாகையாலும், விரோதி நிவ்ருத்த்யாதிகளுக்கு ப்ரதிபாதகமான இந்த பதம் நாராயணபதத்துக்குமுன்னே அநுஸந்தேயம். உபேயஸித்திக்கு உபாயாநந்தர ஜ்ஞாபகத்வமுண்டாகையாலேயிறே உத்தரவாக்யத்துக்கு முன்னே பூர்வவாக்ய மநுஸந்தேயமாகிறது. ஈச்வரனுடைய உபாயத்வாவதாரண ஸந்யாகத்துக்கு-ஈச்வரனுடைய ரக்ஷகத்வாநுஸந்தாநம் ஸ்வமோக்ஷத்வாநுஸந்தாநம் தொடக்கமானவை அபேக்ஷிதங்களாகையாலே, நமஸ்ஸுக்குமுன்னே தத்ப்ரதிபாதகமான ப்ரணவமநுஸந்தேயம். இப்படியாகாதபோது, நமஸ்ஸு உகாரவிவரணமன்றிக்கே யொழியுமிறே.

-(நாராயணபதார்த்தாரம்பம்)-

ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களாலே ஸ்வரூபமோபாயமும், உபாயமோபாயமும் பண்ணப்பட்டது; இனிமேல், சதுர்த்யந்தமான நாராயணபதம் உபேயமோபாயம் பண்ணுகிறது. கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியா உள்ளுக்கும் பகவத்ஸ்வரூபமும் உபயவிபூதி விசிஷ்டமாயிருக்கையாலே, உபயவிபூதியோகத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. [நாராயண] பதம்-†(நர: நார: நாரா:) என்று நித்யபதார்த்தத்தையும், அதினுடைய

---

* (விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாக) என்றது - கைங்கர்யத்துக்கு விரோதி 'மோக்தாஹம் மம மோக்தாரயம்' என்கிற வஹங்கார மமகாரங்களாகையாலே தாதருசவிரோதிநிவ்ருத்தி பூர்வகமாக என்றபடி. (மோக்ஷவ்ருத்திப்ரார்த்யனைக்கு) என்றது-உத்தரபதமான நாராயண பதவடி தசதுர்த்த்யம்சத்தில் சொல்லுகிற கைங்கர்யப்ரார்த்யனைக்கு என்றபடி. (மோக்ஷத்வஜ்ஞானபலஷ்கல்யம்) என்றது-அத்யந்தபாரதந்த்ர்யம் என்றபடி. (உபாயாநந்தரஜ்ஞாபகத்வம்) என்றது-உபாயாநுஷ்டாநாநந்தரமிறேவுபேயம் ஸித்திப்பது என்று கருத்து.

† (நர:) இதி. இவ்விடத்திலே 'நர' ஸப்தமும் 'நரங்-கமநே' என்கிற யாதுவிலே கர்தரிடப்ரத்யயமாய் அநுவாக்யலோபம்பண்ணி 'டே:' என்று ப்ரக்ருதிக்கு டிலோபம்பண்ணி 'ர' என்று கமநிஷ்ணுவாசியுமாய், அத்தைநகாரம் நிஷேதிக்கையாலே 'நர:' என்று அகஷயார்த்தத்தைச்சொல்லுகிறது. 'தஸ்யஸமூஹ:' என்று அண்ப்ரத்யயமும் ஆதிவ்ருத்தியுமுண்டாகையாலே 'நார:' என்று ஆத்மஸமூஹவாசியாயிருக்கிறது. 'நாரா:' என்று ஸமூஹவாஹ்யத்தைச் சொல்லுகிறது. இப்ப்ரகாரத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி 'நித்யபதார்த்தத்தையும்' என்று

http://acharya.org

ஸமூஹத்தையும், ஸமூஹஸாஹஸ்யத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. ப்ரக்ருதி புருஷகாலங்களோடு, பரமபதத்தோடு, முக்த நித்யவர்க்கத்தோடு, ஊர்த்வாமரப்ரமுகமான பரிச்சதங்களோடு, ஆயுராரோக்யங்களோடு, பெரியபிராட்டியார் தடக்கமான காய்ச்சிமாரோடு, திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தோடு, ஜ்ஞாகஸக்த்யாதிகுணங்களோடு வாசியற ஸர்வத்தையும் நாராயணீயம் ப்ரதிபாதிக்கிறது. 1(எண்பெருக்கற்கலத்தொண் பொருள்) என்றும், 2(காரணன் முழுவேழுலகுக்கும் காதன்) என்றும் அருளிச்செய்கையாலே, சேதநாசேதநங்களிரண்டும் நாராயணீயவாச்யமாகக்கடவது. 1(நிறைவண்புகழ் காரணன்)என்றும், 3(வாழ்புகழ்நாரணன்) என்றுமருளிச் செய்கையாலே, குணங்களும் நாராயணீயவாச்யமாகக்கடவது. 4(செல்வநாரணன்) என்றும், 5(திருநாரணன்) என்றுஞ் சொல்லுகையாலே *பிராட்டி ஸ்வரூபமும் நாராயணீயவாச்யமாகக்கடவது. 6(காராயினகாளநன்மேனியினன் காராயணன்)என்கையாலே

'நர' ஸப்தார்த்தத்தையும், 'அதினுடைய ஸமூஹத்தையும்' என்று 'நார' ஸப்தார்த்தத்தையும், 'ஸமூஹபாஹஸ்யத்தையும்' என்று பஹுவ்ரீஹ்யர்த்தத்தையு மருளிச்செய்தது.

* (பிராட்டிஸ்வரூபமும் நாராயணீயவாச்யமாகக்கடவது) இதி. அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையில் நாராயணீயார்த்தஞ் சொல்லும்போது 'ஜ்ஞாகாத்மேயாத்மனாரூபம்லக்ஷ்மீர்நித்யாகபாயினீ। லக்ஷ்மிர்நீளாத்மேயாத்மே வ்யஸ்மேநமஸ்தாந்யாஸ் ஸஸக்தய:।தத்யாமபரமம்காம: புருஷ: ப்ரக்ருதிஸ்தயா।மஹதாதியாதாகிலப்தசாவரணாந்யபி।வீராத்மமண்டந்தந்தஸ்யா லோகாஸ் ஸஸசராசரா: । ஏவமண்டாந்யகந்தாநி தத்ஸர்வம் நாராயணீயமேத' என்று பிராட்டியையும் நாராயணீயவாச்யையாகச் சொல்லப்பட்டதிறே 'யோஸௌ ஸ்ரீய:ஸ்ரீ:பரம:தேந நாராயணஸ்ஸம்ருத:' என்றும் ஹாரீதஸ்ம்ருதி. பிராட்டிக்கு நாராயணீயவாச்யத்வஞ்சொல்லுகையாலே ஜீவகோட்யந்தர்பூதத்வம்வ்யுதிதித்தது. 'மகாரோநாராயணீயவாச்ய' என்கிறபடியே பிராட்டிக்கு மகாரநாராயணீயவாச்யத்வமுண்டாகையாலும், 'மாங் மாநே' 'ந்ருமதள' என்கிற தாதுவிலே நிஷ்பந்நமான மகாரநாராயணீயவாச்யங்களாலே அணுத்வம்வ்யுதிதிக்கையாலும் 'ஏஷோணுராத்மா' 'உத்க்ராக்திமத்யாமதிநாம்' இத்யாதிவசநவிரோதிகளான விபுத்வவசநங்களுக்கு விரோதாயிகரணந்யாயத்தாலே அப்ராமாணயஞ்சொல்லவேண்டுகையாலும், அதுதான் ஜ்ஞாநவிபுத்வத்தைச் சொல்லுகிறதாகவும் நிர்வஹிக்கையாலும் ஜீவகோட்யந்தர்பூதத்வம் வ்யுதியம். பிராட்டிக்கு மகாரவாச்யத்வ மில்லாதபோது ஹரவச்சே

---

1. தி-வா. க-உ-கo,
2. ,, உ-வ-உ.
3. தி-வா. கo-கூ-க.
4. ,, க-கo-அ.
5. தி-வா. ச-க-க.
6. ,, கூ-ஈ-க.

http://acharya.org

திவ்யமங்களவிக்ரஹமும், ஆயுதாலங்காரணங்களும், காத்திலௌகுமார்யாதிகுணங்களும் நாராயணவாச்யமென்னுமிடம் ஸாதிதம்.

*அயநாயவும், 'இவற்றுக்கிருப்பிடமாயிருக்கும்' என்று ஈச்வரனை ப்ரதிபாதிக்கிறது. (நாராணாமயநம்) என்கிற தத்புருஷஸமாஸத்தில் நித்ய பதார்த்தங்களெல்லாவற்றுக்கும் ஈச்வரனிருப்பிடமென்று பொருள்.

'நாரா: அயநம் யஸ்ய' என்கிற வஹ்ருவ்ரீஹிஸமாஸத்தில் 'நாரங்களே ஈச்வரனிருப்பிடமாக வுடையன்' என்னும் மர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறது. †அயநாயவும் - ப்ராப்யத்துக்கும் வாசகமாய், ப்ராபகத்துக்கும் வாசகமாயிருந்தாலும், இவ்விடத்தில் ப்ராப்யபரமாயிருக்கும். வஹ்ருவ்ரீஹிஸமாஸத்தில், அயநாயவும்- திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தை யொழிந்த ஸகலவஸ்துக்களுக்கும் வாசகமாயிருக்கும்; ஷஷ்டீஸமாஸத்தில், திவ்யாத்மஸ்வரூபமொன்றுக்கும் வாசகமாயிருக்கும்.

ஷத்வம்விதீயியாது. ஸமஸ்தாயவும் மூலமான ப்ரணவத்திலே அதுவிதீயியாதாபோது ஸர்வத்ரவும் விதீயியாது. ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் மதீயகிதாபாஷ்யங்களில் நாராயணவாச்யத்தையே அவலம்பித்துச்செய்தார். ஆகையால் ப்ராட்டிஸ்வரூபம்நாராயணவாச்யமாகக்கடவது என்றபடி.

* இந்தநாராயணபதம் ஷஷ்டீஸமாஸமாமளவில் தத்புருஷஸமாஸத்துக்குத்தாற்பர்யப்ரதாநத்வ முண்டாகையாலே பரமாயணபதம்போலே அயநபதமும் ஸ்வாமிநாராயணபதத்துக்கு புல்லிங்கத்வம் வித்யியாதேயென்னில்—ஸம்ஜ்ஞாரூபமான இப்பதத்துக்கு 'கரணாயிகரணேயாச்ச' என்று ஸம்ஜ்ஞாவிஷயமான ல்யுட்விதியிக்கப்படுகையாலே 'இத்மவ்ரச்சந:' 'பலாயாஹாதந:' இத்யாதிகளிற்போலே புல்லிங்கத்வம்விதீயிக்கக்குறையில்லை. அயநபதார்த்தமான ஈச்வரனுக்குபாயத்வத்தாலே கரணத்வமும், ஆதாரத்வத்தாலே அதிகரணத்வமுமுண்டிறே. ஆகையால் புல்லிங்கத்வம்ஸாது என்று கருத்து.

† (அயநாயவும் ப்ராப்யத்துக்கும்) இதி. 'அய-கதௌ' 'இண்-கதௌ' என்கிற தாதுக்களிலே நிஷ்பக்கமான அயநபதம் 'நாரை: ஈயதே அஸௌ இதி நாராயண:' என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலே ப்ராப்யத்வத்துக்குவாசகமாய், 'நாரா:-அசேத-நகம்-யந்தி நாராயண:' என்கிற கரணவ்யுத்பத்தியாலே ப்ராபகத்வத்துக்கும்வாசகமாயிருந்தாலும் முக்யமாக ப்ராப்யபரமாயிருக்கும் என்றபடி. 'நாராயணோ ஜீவாநாம் ஸமூஹ: ப்ரோச்யதேவுதாயே:|தேஷாமயநமித்யுக்தத்வாந்நாராயண இதீரிதாச்யதே' 'நாராஸ்த்விதிஸர்வபுமாம் ஸமூஹ:பரிகீயதே|மதிராலம்வநம்தேஷாம் தேந நாராயணஸ்ஸ்ம்ருத:'என்னக்கடவதிறே.

http://acharya.org

ஸ்ரீவரனுடைய ஸர்வாத்மத்வ அபஹதபாப்மத்வ பரமபதஸ்திலயத்வஸ்
யோதகமாம்மூணவிஶேஷங்களெல்லாம் இப்பதத்திலே பதஸங்கேயங்
களாகக் கடவது.

இதில் சதுர்த்தி-ப்ரணவத்திற்சொன்ன அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்தி
னுடையவும், நமஸ்ஸிற்சொன்ன உபாயஸ்வீகாரத்தினுடையவும் மல
ரூபமான *கைங்கர்யப்ரார்த்தநத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஜ்ஞாகாலா
வஸ்தாப்ரகார விஶேஷவிஸ்தாரமாக ப்ரார்த்திக்கையாலே, ஸர்வதஶ
ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளுக்கும் உசிதமான ஸகலஶேஷவ்ருத்தியை
யுஞ் சொல்லுகிறது.

ப்ரத்யகாத்மரமான அகாரத்தாலே - ஸ்ரீவரனுடைய ரக்ஷகத்வஞ்
சொல்லி, சதுர்த்யம்ஶத்தாலே- ஜீவாத்மாக்களுடைய ஶேஷத்வஞ்சொ
ல்லி, உகாரத்தாலே- அந்யஶேஷத்வ நிவ்ருத்திசொல்லி, மகாரத்தாலே
ஶேஷத்வாஶ்ரயமாய் ப்ரக்ருதே: பரமான ஆத்மஸ்வரூபத்தினுடைய
ஜ்ஞாகாஶ்ரயத்வத்தை ப்ரதிபாதித்து,நமஸ்ஸாலே-அகாதிகாலம் ஏவம்
வித்யஶேஷத்வத்துக்கு திரோதாயகமாய்ப் போந்த விரோதிஸ்வரூப
த்தை நிவர்த்திப்பித்து, ஸாத்மவதஶேஷத்வப்ரதிபாதநத்வாரா ஸாத்மச்
சேஷத்வத்தை ஸ்திரமாக்கி, ஶேஷத்வாநுரூபமான விநியோகாய
ஸ்வீகாரத்தைச்சொல்லி, நாராயணபதத்தாலே- நித்யவஸ்துஸமூஹ
பாஹுள்யஞ்சொல்லி, தத்தாஶ்ரயமான ஸாத்மஸ்வரூபத்தினுடைய
ஸர்வஶேஷித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ நிரதிஶயபோக்யத்வ ரூபாயிகபாந்ய
வத்வநியந்த்ருத்வயாதகத்வப்ரமுகமான மூணவிஶேஷங்களைச்சொல்
லி, சதுர்த்யம்ஶத்தாலே-நிரதிஶயாநந்தரூபமான ஸஹஜகைங்கர்யத்தி
னுடைய ஆவிர்பாவ ப்ரார்த்தநத்தைச்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

ஆக, திருமந்த்ரத்தாலே-ஸ்ரீவரனுக்குமாத்மாவுக்கு முண்டான
ஸம்பந்தத்தையும், ஸம்பந்தாநுரூபமான உபாயஸ்வீகாரத்தையும்,
ஸ்வீகாராநுமூணமான உபேயப்ரார்த்தநத்தையுஞ்சொல்லித் தலைகட்
டுகிறது.

---

*(கைங்கர்யப்ரார்த்தநத்தை) என்றது - கைங்கர்யப்ரார்த்தநாப்ரகா
ரத்தை என்றபடி.'ப்ரார்த்தநாயாம் சதுர்த்தீ' என்று திருவுள்ளம். இப்
படியொருவிடத்திலுங்காணுமையாலே 'தாஶர்த்யசதுர்த்தி' யாமித்த
னை. 'தாஶர்த்ய0 - தச்சஶேஷத்வம், தச்ச கைங்கர்யமர்ஹம். 'நாஞ்
சித்குர்வதஸ்ஸ்ஶேஷத்வம்' இத்யுக்தே:, தச்ச 'ப்ரார்த்தநாரஹஸ்ஸ்தேதக
லப்யதே' இத்யஸ்மதாசார்யா:.

http://acharya.org

1(விடையேமுன்றடர்த்த) என்கிறபாட்டும், 2(மூன்றெழுத்ததனை) என்கிறபாட்டும், ப்ரணவார்யமாக வநுஸந்யேயம். 3(யாவை) என்கிற பாட்டு, நமஸ்ஸுவி ஆர்யமாக வநுஸந்யேயம். 4(எம்பிரானெந்தை) என்கிறபாட்டு, காராயணஸுவி ஆர்யமாகவநுஸந்யேயம். 5(ஒழிவில்கா லமெல்லாம்) என்கிறபாட்டு சதுர்தீ யர்யமாக வநுஸந்யேயம். 6(அகா ராரார்யாயைவ) என்கிறஸ் லோகம், பஞ்சரயத்துக்கும் அர்யமாகவநு ஸந்யேயம்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஸரணம்,
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ.

2-வது சரமஸ் லோகப்ரகரணம்.

-[உபோத்காதம்.]-

திருமந்தரத்தில் மத்யமபஞ்சகத்தாலும் நாராயணபஞ்சகத்தாலும் ஆர்ய மாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட அர்தீவயத்தையும், சரமஸ் லோகத்தில் அர்தீவயம் ஸாவதிகமாக ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஸங்தி ரஹமான பதீ வயத்துக்கும் பூர்வாபாகியமமுண்டா யிருக்கிறப்போலே விவரணப தீ மான விதுவும் பூர்வாபரஜ்ஞாவேதநியதமாயிருக்கும். திருமந்த்ரம் அநே காரர்யங்களை ப்ரதிபாதியா நிற்கச்செய்தே ப்ராப்ய ப்ரதிபாதகபரமாயி ருக்கிறப்போலே, இதுவும் அநேகார்யங்களைப்ரதிபாதித்தேயாகி லும், ப்ராபகப்ரதிபாதந பரமாயிருக்கும்.

ஜ்ஞாத்மாஸ்வரூபியாய் ஆத்மபரமாத்மவிவேக ஸஹிஷ்ணுவாயிருக் கிற அர்ஜுநனைக்குறித்து, 7(அமலங்களாகவிழிக்கும்) என்கிறபடியே-

---

* (அகாரார்யாயைவஸ்வம் அஹமர்யமஹ்யமந) என்று ப்ரணவார் யத்தையும், நமஃ பதார்யத்தையும், (நிவஹாநராணம் நித்யாநாமயந மிதி நாராயணபதம்) என்று காராயணபதார்யத்தையும், (யமாஹாஸ் மை காலம் ஸகல மபிஸர்வத்ர ஸகலாஸ்வவஸ்தாஸ்வாவிஸ்யுர்மம ஸஹீ ஜகங்கர்யவியய:) என்று வ்யக்தசதுர்தீ யர்யத்தையுமருளிச்செய்த ருளினரிறே ஸட்டர்.

† (அர்தீவயத்தையும்)-உபாயோபேயாத்மகமானவர் யதீ வயத் தையும் என்றபடி (ஸங்தி ரஹமானபதீவயத்துக்கும்)-நமஃ பதநாராய ணபதங்களுக்கும், பூர்வவாக்ய உத்தரவாக்யங்களுக்கும்.

---

1. தி-மொ. அ-க-கூ.
2. பெரியா-மொ. ச-எ-கo.
3. தி-வா. உ-ஙு-சு,
4. தி-மொ. க-க-சு.
5. தி-வா. ஊ-ஊ-க.
6. அஷ்டச்லோகி. ச.
7. தி-வா. க-க-சு.

http://acharya.org

ஸகலபாபக்ஷபணநிபுணங்களாயிருக்கிற திவ்யகடாக்ஷங்களாலும், அம்ருதநிஷ்யந்தியான வசநவிஸேஷங்களாலும், முமுக்ஷுத்வவிரோதிகளான ஸகலப்ரதிபந்தகங்களையும் நிவர்த்தித்து, மோக்ஷருசியை யுண்டாக்கி, 1(தே தம் ஹ்ருத்வா ஸ்வர்மலோகம் விஸாலம் க்ஷேம புண்யேமர்த்யலோகம் விஸந்தி) இத்யாதியாலே - ஐஸ்வர்யம் அல்பாஸ்விரத்வாதிதோஷதூஷிதமாயிருக்கு மென்னுமிடத்தை யருளிச்செய்து, 2(ஜராமரணமோக்ஷாய) இத்யாதியாலே - கைவல்யம் க்லேஸஸாய்யத்வாதிதோஷதூஷ்ட மென்னுமிடத்தை யருளிச்செய்து, 3(மாமுபேத்யது கௌந்தேய) இத்யாதியாலே-ஸ்வப்ராப்திலக்ஷணமான மோக்ஷமே நிரதிஸயபுருஷார்த்தமென்னுமிடத்தை யருளிச்செய்து, 4(தஸ்மாதஸக்தஸ்ஸததம்) இத்யாதியாலே - கர்மஜ்ஞாநபக்திகளே தத்ப்ராப்திஸாதநமாக வருளிச்செய்ததைக்கேட்டு, அர்ஜுநன்-ஸர்வாஸ்யமதமான ஜ்ஞாநவைப்போலேயிருக்கிற தன்னுடையதுர்மதியையும், 5(மம மாயா துரத்யயா) என்கிறபடியே-தன்னால் கழித்துக்கொள்ளவொண்ணாதபடிவிரோயிபமான அதிப்ரபலமாயிருக்கிறபடியையும் விஹிதாபாயவிஸேஷம் துரதிக்ரமமாயிருக்கிறபடியையும் அநுஸந்தித்து ப்ராப்யலாபஹிமித்தமாக மோகாவிஷ்டனாக, அநந்தரத்திலே, 'துஷ்கரங்களான ஸாதந விஸேஷங்களை ஸவாஸநமாக த்யஜித்து, நிரபாயஸாதநஸாத்யனான வென்னையே நிரபேக்ஷஸாதநமாக ஸ்வீகரி; ப்ராப்திப்ரதிபந்தகங்களை நிஸ்ஸேஷமாக நானே போக்குகிறேன்; ஆனபின்பு ப்ராப்யலாபநிமித்தமாக மோகத்தைப்பொகட்டு நிர்ஹரனாயிருக்க' என்று அர்ஜுநனுக்கு மோகத்தைநிவர்த்திப்பிக்கிறான்.

ஸகலஸாஸ்த்ரங்களிலும் இப்ரபந்தத்தில் இஸ்ஸம்ஸாரத்துக்குக் கீழுடங்கிலும் மோக்ஷஸாதநங்களாக விஹிதங்களாய், வைதிகபுருஷர்களாலே அத்யாதரபூர்வகமாக அநுஷ்டிதங்களாய்ப் போருகிற ஸாதநவிஸேஷங்களைப் பரக்கவியாதிக்க, இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே தத்த்யாஜ்யபூர்வகமாக உபாயாந்தரவியாகும் பண்ணுகை விருத்யமென்று நிஸ்சயித்து, விரோதபரிஹாரார்த்தமாகப் பலபொருள்களைச் சொன்னார்கள்.

பரமாப்தனான க்ருஷ்ணன் அருளிச்செய்த வார்த்தையாகையாலும், 6(ந ராவாண:ப்லவந்தே) என்றும் (அநிஷ்டம் நிரயே ஷ்விஷ்டம் ஸ்வர்கே) என்றும் இத்யாதியான வைதிகலௌகிகவாக்யம்போலே அநந்விதமாயிருக்கையன்றிக்கே அந்விதமாய்க்கொண்டு அர்த்தபரத்யாயகமாயிருக்கையாலும் ப்ரமாதிஜநகமன்றென்றும், அநேகப்ரமாணவிருத்தமாயிருக்கையாலே தத்ப்ரதிபாதிதமான வர்த்தம் அப்ரமாணிகமாய் பரிக்ஷகாந

1. தை. கு-உக.
2. தை. எ-உக.
3. தை. அ-கஉ.
4. தை. ந-கக.
5. தை. எ-கச.
6. யஜு.

http://acharya.org

நுஷ்டேயமா யிருக்குமென்றும் சொல்லவொண்ணாது. ஆகையால் *கர்மபலபரித்யாமபூர்வகாங்மப்ரபத்திவிதாகபரம் இஸ்ஸ்ரீலோகமென்று சிலர் சொன்னார்கள்;

† கர்மங்களினுடைய லக்ஷணபுருக்த்யஸந்நியாகங்களாலே அந்தபக்ஷம் ஓஷ்டம்;

உபாஸகம் - த்ரைவர்ணிகவிஷயமாகவிஹிதமாகிறது, ப்ரபஹகம் - ‡ தத்வ்யதிரிக்தவிஷயமாக வியிக்கப்படுகிறது; இப்படி வ்யவஸ்யித விஷயமாகையாலே, உபாயத்வயவியாகம் அவிருத்யமென்று சிலர் சொன்னார்கள்.

அந்தபக்ஷம், ()ப்ரபத்தியினுடைய ஸர்வாயிகாரத்வஸ்ருதியாலும், த்ரைவர்ணிகாபதெஸ்ரீயதாதபபத்தியாலும், அநுஷ்ஓக விரோயத்தாலும், அநுபபங்கம்.

---

* (கர்மலபரித்யாம பூர்வகாங்மப்ரபத்திவிதாகபரம்) என்றது கர்மயோமத்தினுடைய பலத்தைவிட்டு கர்மத்தை யநுஷ்டித்து இந்த கர்மத்துக்கு அங்மமாக ப்ரபத்தியிலே நோக்கென்றபடி.

† (கர்மங்களினுடைய) இதி-யர்மஸப்ஹத்துக்கு லமாத்ரத்தில் லக்ஷணையும், லலத்துக்குப் புருருக்தியும், கர்மயோமிவ்விடத்தில் ப்ரஸ்துதமாகாமையுமாகிற தோஷங்கள்மூன்று - கர்மலல பரித்யாம பக்ஷத்தில். அதாயமாஸய:—யர்மஸப்ஹத்தாலே லலாதிகளை உபலக்ஷிக்கவேண்டிவது யர்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுமளவில் விரோயமுண்டாகிலிறே, ‘ மஓஸாயாO வோஷ:ப்ரதிலஸதி ’ என்றால், வோஷரூபமானயிடைச்சேரிக்கு ப்ரவாஹரூபமானமங்மையிலிருப்பு விருத்தமாகயாலே மங்மாஸப்ஹத்தாலே மங்மாதீரத்தை லக்ஷிக்குமாபோலே, இப்படிப்பட்ட விரோயமிவ்விடத்தில் காணப்படுகிறதில்லை. அப்படியானால் ஸாரணமதி வியிக்கக்கூடாது. அப்போது இப்படி சொல்லவேணும் ‘லலவாஞ்சாOபரித்யஜ்யயர்மாகரணதிஷ்O’என்று. இப்படிக்கு புருருக்தியும் வரும். ‘ நிச்யOச்ருணாமேதத்ர ’ என்று துடங்கி ‘ஏதாக்யயிதாகர்மாணி ஸங்மOத்யக்த்வா லலாநிச| கர்தவ்யாநீதிமேபார்ய நிச்சிதம்மதமுத்தமம், இத்யாதிகளாலே முன்பேசொல்லப்படுகையாலே, அப்போது நிமமநமாகிறதென்னில் நிமமநமபேக்ஷிதபல்லாமையாலே அஸங்மதம். அப்படியானாலும் புருருக்தமாம் ‘இதிதேஜ்ஞாதமாக்யாதம்’ என்று முன்பே நிமமிக்கையாலே. ‘ஸர்வமாஹ்யதமO லூய:’ என்று பூர்வோக்தமாஹ்யதாத்பர்யத்திற் காட்டிலிந்த உபாயத்தினுடைய வைலக்ஷண்யமும் சொல்லப்பட்டது. அல்லாதபோது பேராகிவ்விருத்திக்குச் சேர்த்தியுண்டாகாது:—இதி

‡ (தத்வ்யதிரிக்தவிஷயமாக) என்றது-தேவதோத்தலர்வயர்மாயிகர்ம வியாரர்களான ஸ்த்ரீசூத்ராதிகள் விஷயமாக என்றபடி.

() (ப்ரபத்தியினுடைய) இதி ‘ மாம்ஹிபார்ய வ்யபாச்ரித்ய யேபிஸ்யு:பாபயோநயO | ஸ்த்ரியோவைஸ்ய ஸ்தயாசூத்ராஸ்தேபியாந்திபராங்மதிம் | கிம்புநர்ப்ராஹ்மணா:புண்யா ஐக்தா ராஜர்ஷயஸ்தயா,‘நஜாதிர்ஹோந்தகுலம் நவிங்மம் நஸாணக்ரியாO| நதேஸகாலவள

http://acharya.org

*ஜ்ஞாநயோகஸாத்ய கர்மத்யாக பூர்வகாங்கப்ரபத்நஸாத்யாநம் பண்ணுகிறதென்கிறபக்ஷம், யர்மஸப்த உத்திஜுடைய அஸங்குசிதவ்ருத்தித்வத்தாலும், ஜ்ஞாநயோகவாசகஸப்த ஔஸந்நியாகத்தாலும் ஔஷ்டம்.

†யர்மஸப்த உத்திஜுடைய அப்ரஸ்துதப்ராயஸித்தவிஷயத்வஸங்குசிதவிஷயத்வ ப்ரஸங்கத்தாலும், அர்ஜுநன் விநஷ்டகர்மயோக ப்ரதிவந்யகஜ்ஞாநையாலும், ப்ராயஸ்சித்தவியாகபக்ஷமும் அநுபபந்நம்.

‡ஸோகநிவ்ருத்த் யநுபபத்தியாலே ப்ரஸம்ஸாபரமென்கிற பக்ஷமும் அநுபபந்நம்.

நாவஸ்தாம் யோகோ ராஹ்யயமபேக்ஷதே । ப்ரஹ்மக்ஷத்ரவிஸஸ் ஸூத்ராஸ்ஸ்த்ரியஸ் சாந்தராஜாதய: । ஸர்வஏவ ப்ரபத்யேரன்ஸர்வயாதாரமச்யுதம்' 'முமுக்ஷுர்வை ஸரணமஹம் ப்ரபத்யே' இத்யாதியில் ப்ரபத்திஜுடைய ஸர்வாதிகாரத்வம் விதீயமாகையாலும், த்ரைவர்ணிகஜனவர்ஜநமைக்குறித்துபதேஸிக்கக்கூடாமையாலும், த்ரைவர்ணிகரானஉர்வாஸயர்மபுத்ர முசுகுந்தாயாருடயதிவராதிகளுடைய வநுஷ்டாந விரோயமுண்டாகையாலும் ஏதாத்ருஸவிஸாஸம் அஸங்மதம் என்றபடி.

* (ஜ்ஞாநயோகஸாதநே) தி. ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ஸாயநமாயிருக்கிற கர்மயோகத்தை விட்டு, கர்மஸ்தாநத்திலே ப்ரபத்நவிதாநம் பண்ணுகிறதித்யர்த்த:. (யர்மஸப்த உத்திஜுடைய) இதி. யர்மஸப்தம் சோதகாலக்ஷணமாய்க்கொண்டு வித்யுக்தமாய் புருஷார்த்தஸாதநமாயுள்ள கர்மஜ்ஞாந ஸக்தியோகரூபமாயிருக்கிற ஸமஸ்த யர்மங்களையும் சொல்லவற்றாகையாலே இதியர்மஸப்தத்துக்கு கர்மமாத்ரஸங்கோசத்தில் ப்ரமாணமில்லாமையாலும், ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு 'மாமேகம் ஸரணம்வ்ரஜ' என்கிறது வாசகமல்லாமையாலும் தத்பக்ஷம் துஷ்டமித்யர்த்த:.

† (ப்ராயஸ்சித்தவிதாகபக்ஷமி) தி. 'ஸர்வயர்மாந் பரித்யஜ்ய ஸ்திதஸ்சேத்தத்ப்ராயஸ்சித்ததயா ஸரணம்வ்ரஜ' என்று விஹிதயர்மத்யாகத்துக்கு ப்ராயஸ்சித்தமாக 'மாமேகம்ஸரணம்வ்ரஜ' என்று ப்ரபத்நம் விதிக்கப்படுகிற தென்கிற பக்ஷமித்யர்த்த:. யத்வா—ப்ராயஸ்சித்தகர்மங்களை விட்டு ப்ரபத்தியை ப்ராயஸ்சித்தஸ்தாநேவியிக்கிறதென்கிற பக்ஷமித்யர்த்த:. சில ப்ராயஸ்சித்தகர்மங்கள் கீழே ப்ரஸ்துதங்களாய் விடச்சொல்லவேண்டுகையாலும், யர்மஸப்த உத்துக்கு ப்ராயஸ்சித்தகர்மங்களளவில் வாசகத்வம் சுருக்கப் போகாமையாலும், அர்ஜுநனுக்குகர்மயோகப்ரதிவந்யகம் நஸிக்கையாலும், தத்பக்ஷமும் அநுபபந்நமித்யர்த்த.

‡ (ப்ரஸம்ஸாபரமி) தி. 'ஸர்வயர்மாந் பரித்யஜ்யாபிஸரணம்வ்ரஜ' என்று ஸரணாகதியினுடைய ப்ரஸம்ஸையிலே இஸ்லோகத்துக்கு தாத்பர்யம், த்யாகத்திலன்று. ஆகையாலர்ஜுவாஉபர மென்றபடி. கீழுஉபாயாத்கரங்களைக்கேட்டு ஸோகித்தவனுக்கு அத்தைவிடச்சொன்னலொழிய ஸோகநிவ்ருத்தியாகாதாகையாலே தத்பக்ஷமும் அநுபபந்நம் என்றபடி. 'விட்டேன்யாகிலும்' என்கைக்கு 'அபி' ஸப்தம் நிலைமையா

http://acharya.org

()பூர்ணஹ்ருதி தீருஷ்டாந்த முவத்தாலே ஸரணாஸத்யநுஷ்டாந மாத்ரத்திலே தாத்பர்யம், த்யாஸத்தில் தாத்பர்யமில்லே என்கிற பக்ஷமும், ஸாயகாந்தரபரித்யாஸலக்ஷணங்ஸவைய்ர்யத்தில் ப்ரபத்த்யுபாயம் அநுவர்த்திதமாகையாலே அஸங்ஸதம்.

†கர்மயோஸாதிப்ரச்யுதிஸம்ஹரவநையிலே தத்ப்ராயஸ்சித்ததயா ப்ரபத்திவியாநம் பண்ணுகிறதென்கிறபக்ஷம், (நேஹாபிக்ரமநாஸோஸ்தி) என்று ப்ராயஸ்சித்தரைரபேக்ஷ்ய ப்ரதிபாதகமான பூர்வவசநத்தோடே விரோயிக்கையாலே அஸங்ஸதம்.

மோக்ஷஸாயந கர்மவிரோயி ஸ்வர்ஸாதி காம்யகர்ம பரித்யாகப்ரதிபாதகமென்கிற பக்ஷமும், மோக்ஷஸாயதகர்மவியாக உபாயயிலே காம்யகர்மம் ப்ரதிஷித்தீயமாகையாலும், (மாமேகம்ஸரணம்வ்ரஜ) என்கிறவாக்யம் கர்மப்ரதிபாதக மல்லாமையாலும் உஷ்டம்.

(க) பூர்வோக்தஸாயநங்களுக்கு போகஜநகத்வ மில்லாமையாலும் (உ) போகஸ்தான் ஸ்ருதமல்லாமையாலும், (ங) ஸக்தித்யாஸத்தில் தத்ப்ரதிபாதக ஸாஸ்த்ராந்தரத்துக்கும் இத்தப்ரவக்யந்தன்னில் பூர்வவசநங்களுக்கும்வையர்ய்யம்ப்ரஸங்கிக்கையாலும், (ச) ப்ரபத்த்யுபாயத்துக்கு ஸ்வதந்த்ரஸாயநத்வஸ்ரவண மில்லாமையாலும், (ஞ) ஸுகரமார்க்ஷ முண்டாஞல் வத்ஸலதரமான ஸாஸ்த்ரம் உஷ்கரமார்கோபதேஸம் பண்ணக்கூடாமையாலும், (சு) நிரங்கத்வேந ஸாயநத்வம் அவடிதமாகையாலும், விஹிதோபாய பரித்யாஸ பூர்வகமாக உபாயாந்தர வியாநம் பண்ணுகிறதென்கிறபக்ஷம் அநுபபந்நமென்று சிலர் சொன்னார்கள்.

(க) இப்ப்ரவக்யத்தன்னில் ப்ரயோகத்திலே, ‡ஸ்வாகாக்ஷணே ஸ்வாந்வயம் ஸ்வரூபவிரோயித்வேந ப்ரகாரயிக்கும்படி ஆத்மஸ்வரூபத்தை

லும், அபிரஸ்வி உமொழியவாக்யம் பூர்ணமாகையாலே அபிரஸ்வி உத்தை சேர்த்துக்கொள்ளமுடியாமையால் தத்பக்ஷம் உஷ்டமிதிஹாவஃ.

( ) (பூர்ணஹுதி)கி அதாவது கர்மங்களுக்குமந்த்ரக்ரியாலோபங்கள் வந்தாலும் 'விஷ்ணவே ஸ்வாஹா' என்று அவஸ்யங்செய்யவேணுமென்னுமாபோலே அவஸ்யம் ப்ரபத்யநுஷ்டாநமாத்ரமேவேண்டுமென்றபடி. அது தீருஷ்டாந்தமாகாது. மந்த்ரலோபாதிகளில்லாதபோது மநுவநுஷ்டிக்கலாம், இதுவுபாயாந்தரத்யாஸமாகிறவங்மாமில்லாதபோது அநுஷ்டிக்கக்கூடாது இதிஹ்ருதயம்.

† (கர்மயோஸாதி) கி. கர்மஞ்ஞாநலக்திகளுக்கு ப்ரச்யுதிவராமலிருக்கைக்காக ப்ரபத்திவிதாநம் பண்ணுகிறதென்கிறபக்ஷம் 'நேஹாபிக்ரமநாஸோஸ்தி' என்று இதுக்கு ப்ரச்யுதிவக்தால் ப்ராயஸ்சித்தம் வேண்டாமென்று சொன்னத்தோடு சேராதாகையாலே அஸங்ஸதமென்றபடி.

‡(ஸ்வாஹாக்ஷணே) இதி. 'ஸுஸ்ரோ போகதேவாவாயுர்வேம்மதோவ்ருஷ்ரேஷ' 'ஸர்வஸ்யசாஹம்' 'ஸர்வஸ்யாஸர்வஸ்ய்ருதாஹம்' இத்யாதௌள

http://acharya.org

அத்யந்தபரதந்த்ரமாக உபதேசிக்கக் கேட்டபடியாலும், ஸ்ததமதி யான வாயுவினுடைய நிரோயம்போலே விஷயாந்தர ஸஞ்சாரியான மநஸ்ஸினுடைய நிரோதம் ஊஷ்கரமாயிருக்கையாலும், அப்படிப்பட்ட மநஸ்ஸை தன்னை ப்ரத்யக்ப்ரவணமாக்கப்பார்த்தாலும் அதுக்கு யொதீயதையில்லாதபடி, 'இந்த்ரியங்கள் தந்தாம்வழியிலே இழுத்துக்கொண்டு நலியாநின்றதென்று' இந்த்ரிய ப்ராபல்யஜிஜ்ஞாஸை அநுவர்த்திக்கையாலும், 'ஸகலஜந்துக்களுடையவும் ஸத்தாஸ்யித்யாதிகள் மதீயங்களாய் நடக்கிறதென்றும்' 'உபாஸநஸாயகஜ்ஞாநாதிகளுக்கும் நானே ப்ரவர்த்தகன்' என்றும் அருளிச்செய்யக் கேட்கையாலும், ஸர்வாவஸ்யைகளுக்கும் ப்ரபத்தியொழிய புகலில்லையென்னுமிடம் நிழலெழும்படி இந்த்ரியநியமாதி ஸாயநத்வேந பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தி ஸ்ருதையாகையாலும், விஹிதஸாயநங்கள் பஹுதரஜந்மஸாயத்யஸாபேக்ஷத்வஸாபாயத்வாதியநேகதோஷாவஹங்களாயிருக்கையாலும், விரோயித்வம்போல் ஸ்வநிவர்த்யமல்லாதபடியவன் கையிலேகிடக்கிறபடியை அநுஸந்தித்தால் ஜ்ஞாநவாநுயிருக்கிற விவனுக்கு மோகதேஹபரிக்ரஹ ஸம்மாவிதமாகையாலே பூர்வோக்த ஸாயநங்களுக்கு மோகஜநகத்வமில்லையென்கிறபக்ஷம் ஊஷ்டம்.

(உ) இவ்விடத்திலே மோகம் ஸ்ருதமன்றேயாகிலும், 'மாஸுசஃ', என்கிற மோகநிஷேதவசநத்தாலே மோகம் அநுமேயமாகக்கடவது.

(ஊ) *தத்தச்சாஸ்த்ரங்கள் தன்னிலே ஸாயநாந்தரபரித்யாஜபூர்வகமாக விதீயஸாயநஸ்வீகாரம் விஹிதமாகையாலும், இதுதான் ஏகாயிகாரவிஷயமன்றிக்கே அநேகாயிகாரவிஷயமாகையாலும், ப்ரஹ்மசர்யாச்ரமஸ்தர்க்கு வாநப்ரஸ்தாதீயாச்ரமங்களிலே பூர்வபூர்வாச்ரமவிஹிதகர்மாநுஷ்டாந பரித்யாஜபூர்வகமாக உத்தரோத்தராச்ரமவிஹிதகர்மம் அநுஷ்டேயமாகிறாப்போலே, இவ்விடத்திலும் பூர்வோ

ஹ்ருதயம்.(ஸததமதி)தி-'சஞ்சலம்ஹிமநஃ' இத்யாதௌ.'இந்த்ரியாணி ப்ரமாதீநிஹரந்திப்ரஸபம்மநஃ' இத்யௌசநஹ்ருதயம். (ஸகல ஜந்துக்களுடையவும்) இதி 'அஹம்க்ருத்ஸ்நஸ்யஜகதஃ ப்ரபவஃ ப்ரளயஸ்ததா' இத்யாதௌ நஹ்ருதயம். (பலவிடங்களிலும்ப்ரபத்தி)தி. 'மாமேவயேப்ரபத்யந்தே' 'தமேவசாத்யம் புருஷம்ப்ரபத்யே' 'தமேவஸரணம் மச்ச' இத்யாதி.

* (தத்தச்சாஸ்த்ரங்கள் தன்னிலே) இதி, ப்ரபத்திவிதாயகஸாஸ்த்ரங்களிலே 'நாகர்மணாப்ரஜயாநேநத்யாமேநைகேகாம்ருதத்வமாநஸுஃ' 'ஸர்வயர்மாண்பரித்யஜ்ய தமேவ ஸரண வ்ரஜேத்' 'தமேவஸர்வாவேந ப்ரயாஹித்வம் மஹாமுநே' 'அக்யத்ஸர்வம் பரித்யஜ்ய தமேவஸரணம்வ்ரஜேத்' ஸர்வயர்மாந் ஸர்வகாமாந் ஐஹிகாமுஷ்மிகாநபி | ஸந்த்ஜ்ய யியிநா நித்யம் ஷட்வியாம் ஸரணாதிம் | ஆசார்யாஜ்ஞயாகுர்யாத் ஸாஸ்த்ரஜ்ருஷ்டேந வர்த்மநா, இத்யாதிகளைக் கண்டுகொள்வது.

http://acharya.org

பாயபரித்யாகபூர்வகமாக உத்தரோபாயமதிஷ்டிதமாகை அவிருத்ய மாகையாலும், ஸாஸ்த்ராந்தரவிரோயமும் பூர்வவசநவிரோயமும் பரிஹ்ருதம்.

(சு) 1 (அநந்யஸாய்யே ஸ்வாஹீஷ்டே) 2 (அஹமஸ்ம்யபராயாகாமாலயஸ்) 3(தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாம்) 4 (முமுக்ஷுர்வைஸரண மஹம்ப்ரபத்யே) 5(ஸரணம்த்வாம் ப்ரபந்காயே) இத்யாதிகளிலே ஸ்வதந்த்ரோபாயத்வேந ஸ்ருதமாகையாலே, ஸ்வதந்த்ரஸாயநத்வாதுபபத்தியை ஹேதுவாரமாகக் கொண்டு த்யாஜ்யோபாயவியாகபரத்வம் அர்யம் அன்றென்கிறபக்ஷம் ஹேஷ்டம்.

(டு) இதுதன்னுலே ஏகவலவிஷயமாக ஸுகரஹேஷ்கரமார்மீவயவியாகாகாபபத்திரூபமான சோத்யமும் பரிஹ்ருதம். இங்ஙனே கொள்ளாதபோது ()ஏகவல விஷயமான ஸமாவர்தகாதி கர்ம வியாயக ஸாஸ்த்ரங்களுக்கும் விரோயம் ப்ரஸங்கிக்கும். க்ருஷ்ணநஸ்மரணாதிகளும் விருத்யம்.

(சு) (ஸர்வயர்மாந்பரித்யஜ்ய) என்று - ஸாங்கப்ரபத்தம் விஹித மாகையாலே சரமபக்ஷம் ஹேஷ்டம்.

ஸ்வரூபாநுரூபமான இந்தஉபாயத்தையே ப்ரயமத்திலே உபதேஸியாதே உபாயாந்தரங்களை உபதேஸித்து அவற்றுக்குகந்தரமாகவித்தை உபதேஸிப்பானென்னென்னில், த்ரைவர்ணிய விஷயமானஸாஸ்த்ரம் - ப்ரயமத்திலே ராஜஸ்தமஃப்ரசுரராய் ஹர்ஜ்ஞாதஹர்வ்ருத்தஸம்ருத்யரான சேதநருடைய அதிதியைக்கண்டு கெடுமிடமாட்டாதபடி அத்யந்தவத்ஸலமாகையாலே சேதநருடைய ஸத்வாதிமாணுதமாண மாக ஸத்ருதிரஸகவர்ஷயநலாஜுத்ரபஸ் வந்ஸவர்மாதிபுருஷார்யங்களையும் தத்ஸாயநமான அதிசாரகாரீர்யாதிஸாயநவிபோஷங்களையும் உபதேஸித்து பரமபுருஷார்யலக்ஷணமோக்ஷதத்ஸாயந ஸ்ரவணத்துக்கு யோக்யனவவஸ்யையிலே அத்தையுபதேஸிக்கவேணுமென்றுநினைத்து,ப்ரயமத்திலே,காஸ்திகனுய் பரஹிம்ஸைகதோமனுய் அத்யந்தக்ருரம்ஸனுய் வர்த்திக்கிறஸமயத்திலே, அதிசாரகர்மத்தை உபதேஸித்து, அவற்றை ஸகலமாகக்கண்டு, ஸாஸ்த்ரவிஸ்வாஸம்பிறந்தஸமயத்திலே தேஹாத்மாபிமாநியாயிருக்கிறவனுக்கு தேஹாதேஹாத்தீர்ணமான ஸ்வரூ

() (ஏகவலவிஷயமான ஸமாவர்தகாதி) தி. விவாஹமாகிறவொருவலத்துக்கு அப்பஸமாவர்தகமும், மஹாஸமாவர்தகமும் விதிக்கிறது கூடாது, க்ருஷ்ணநஸ்மரணமும், மஹாகாகாப்ராயஸ் சித்தமும் விதிக்கக் காண்கிறதுவும் கூடாதென்றபடி.

---

1. விஷ்வ-ஸம்.
2. அஹி-ஸம்.கூசு-நிநி.
3. தை-நா. சூ.
4. ஸ்ரீ வே-உப. சு கஅ
5. மர்ருடபு. பூர். உகக-நி.ள.

http://acharya.org

பத்தை யறிவிக்கைக்காக, ஸ்வர்மாதீயாமுஷ்மிகஸாயீ யஸாயநஸஹித ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளே விதித்து, ஸ்வஸ்வாதக்தர்யப்ரதிபத்தி கழன்றவளவிலே ஸமவத்பாரதக்தர்ய ஜ்ஞாநம்பிறக்கும்படி ஸமவத்கைங்கர்ய லக்ஷணமான மோக்ஷத்தை உபதேஶித்து, தத்ஸாயநஸக்திபையும் விதித்து, பாரந்தக்தர்யயாத்ம்யஜ்ஞாநார்யமாக அநந்தரத்திலே ப்ரபத்த்யுபதேஶம் பண்ணுமாபோலே, இவனும் வந்யவ்யதிரேகயாலே யுதீயநிவ்ருத்தனை வர்ஜநாங்கத்தை குறித்து, ப்ரயமத்திலே ஸ்வாதந்த்ர்ய லக்ஷணமான பரமபுருஷார்யத்தையும் தத்ஸாயநமான ப்ரபத்தியையும் உபதேஶிக்கச் சேராமையாலே, க்ரமத்திலே தேஹாதிவிலக்ஷணமான வஸ்துவிஷயஜ்ஞாநத்தையும் ததந்தர்யாமியான தன்னுடைய ஸ்வரூபாதிவிஷயஜ்ஞாநத்தையும் ஸ்வப்ராப்திலக்ஷணமான மோக்ஷவிஷயஜ்ஞாநத்தையும் ஜநிப்பித்து, தத்ஸாயநமான ஸக்த்யுபாயத்தை யுபதேஶித்து, 'பூர்வோக்த ஸாயநங்களில் ருசிவிஷயமான ஸாயநத்தை யநுஷ்டித்து, நம்மைப்பாபி ; இவ்வுபாய விரோதங்களையொழிய நம்மை ப்ராபிக்கைக்கு உபாயங்களில்லை, இவற்றிலே அந்யதமத்தை யநுஷ்டித்து நம்மைப்பெறப்பார்' என்று சொன்னால், அநந்தரத்திலே யிவனுக்குப்பிறந்த அவஸ்தைக்கு அநுரூபமாக விதீயோபாயத்தை உபதேஶிக்க வேண்டுகையாலே, † ப்ரயமத்திலே உபதேஶித்திலன்.

இவ்விடத்தன்னில் த்யாஜ்யமாகச்சொல்லுகிறது ஸர்வயர்மஸ்வரூபத்தை என்னவொண்ணாது; ‡ அஶக்யமாகையாலும், உத்தரகாலத்தில் அநுஷ்டாநம் அநுபபந்நமாகையாலும். ஸலத்யாஸமாகமாட்டாது; பௌநருக்த்யப்ரஸங்கத்தாலும், ப்ரபத்த்யுபதேஶம் வடியாமையா

† இத்தால், 'புறம்பு பிறந்த தெலலாநிவன் நெஞ்சை மோயிக்கைகாக என்றதாயிற்று. ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனை யிவனுக்கு ஹ்ருதயமோயநம் பண்ணில் ஸர்வஜ்ஞத்வத்துக்கு ஹாநிவாராதே என்னில், வாராது. லோகத்திலே ஸதாசர்யபதிர்வாஹகர்களைக் குறித்து, 'பரிக்ஷயவிவியோபாயை:' என்று ஶிஷ்ய ஹ்ருதயபரிக்ஷண ஜ்ஞாபநார்யமாகச் சொல்லுகையாலே அந்தவநுஷ்டாநத்தை யிஸ்வரனு மநுஷ்டித்தாலுகையாலே. மீதாசார்யனிறே யிவனும்.

‡ (அஶக்யமாகை)யாவது.—' ஶரீரயாத்ராபிசேத நப்ரஸித்யேயே கர்மணி' என்று தேஹயாத்ரைதானும் ஒரு தேவதாஶேஷமாகச் செய்ப் பண்ணவேண்டுகையாலே விடப்போகாதென்றபடி. (உத்தரகாலத்திலநுஷ்டாநம்) தி- விதீயோபாயஸ்வீகாரம் பண்ணின பின்பும் கைங்கர்யரூபேணவநுஷ்டிக்கக் காண்கையாலே, ஸ்வரூபத்யாஸம் என்னும் பக்ஷத்தில் உத்தரகாலத்திலநுஷ்டாநமநுபபந்நமாய் முடியும் என்றபடி. இது ஸ்வரூபத்யாஸத்தினுடைய பரிஷ்காரமறியாதாருடைய சோத்யம். (பௌநருக்த்யப்ரஸங்கத்தாலும்) தி-'மாமேலஷ்மணாகாச' 'ஏதாந்யபி கர்மாணி ஸங்கம்த்யக்த்வாபலாநிச' என்று ஸலத்யாஸத்தை முன்பே சொல்லுகையாலே கர்மஸலத்யாகத்தைச் சொல்லுகிறதென்னில் பௌநருக்த்யப்ரஸங்கமம்வரும் என்றபடி. (ப்ரபத்த்யுபதேஶம்

http://acharya.org

லும், ஸ்வதந்த்ரஸாயகத்வம் வித்யியாமையாலும், அவை விருத்யமாகையாலும். உபாயத்வவ்யவஸ்தாபகமென்னவொண்ணாது; ப்ரபத்திக்கு யர்மாங்கத்வமும் அகிஞ்சநாயிகாரத்வஹாநியும் உத்தரகாலாநுஷ்டேயகர்மங்களில் கைங்கர்யரூபத்வஹாநியும் ப்ரஸங்கிக்கையாலே, ஆகையாலே யர்மத்யாகோபதேஶ மநுபபந்நமென்றுமென்னில்;

அது சொல்லவொண்ணாது. இவ்விடத்தில் த்யாஜ்யதயா உபதிஷ்டையாகிறது ஸாயகத்வ ப்ரதிபத்தியாகையாலே என்றும், ஸ்வர்காரார்யமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளைப்போலே வைதிகவிஶேஷவிஶிஷ்டதாலே கர்மாகாரத்வ முபபந்நமாகையாலே † ஸ்வரூபத்தை த்யாஜ்ய

வடியாமையையாலும்) தி- 'மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ' என்னக்கூடாது. ஸலத்யாகமானால் 'ஸலவாஞ்ஜையைவிட்டு யர்மங்களையநுஷ்டி' என்னவேணும் என்றகருத்து. (ஸ்வதந்த்ரஸாயகத்வமி) தி- அந்தகர்மயோகாதிகளுக்குமித்தை அங்கமாகவியிக்கிறதென்னில், இந்தப்ரபத்திக்குக் கீழெல்லாம் அங்கமாகவியித்துக்கொண்டுபோகாது; ஸ்வதந்த்ரமாகவியிக்கிறவிடத்திலேயும் அதுக்கு அங்கத்வங்கொள்ளில், இந்தப்ரபத்திக்கொருவிடத்திலும் ஸ்வதந்த்ரத்வம் வித்யியாது என்றபடி. (அவைவிருத்யமாகையாலுமி) தி இந்தப்ரபத்திக்கு அந்தகர்மாதிகளை ஸஹாயமாகக்கொண்டால் ஸஹாயாந்தரஸம்ஸர்காஸஹமான விதினுடைய நைரபேக்ஷ்யமான பூர்த்திக்கு விருத்யமென்கை. (ப்ரபத்திக்கு யர்மாங்கத்வமுமி) தி. ப்ரபத்தியை யர்மங்களுக்கு அங்கமாக இவ்விடத்திலே சொல்லவேண்டிவருமென்றபடி. யதீவா - கர்மாதிகளுபாயவ்யுத்பத்தியாவதநுஷ்டேயங்களாய் வருகையாலே இந்தப்ரபத்திக்கு யர்மஸ்வீகார்யமான கர்மாதிகள் அங்கமாகவேண்டுகையாலே யர்மாங்கத்வம் ப்ரஸங்கிக்கும் என்றபடி. (அகிஞ்சநாயிகாரத்வஹாநியுமி) தி- உபாயாந்தரஸ்வீகார்யரானவர்களுக்கே ப்ரபத்தியிலயிகாரமுள்ளதென்கிற நியமம் போய் உபாயவ்யுத்பத்தியோடே கர்மாதிகளை யநுஷ்டிக்கச் சொல்லுகையாலே கிஞ்சநாயிகாரமாய்விடும் என்றபடி. (உத்தரகாலாநுஷ்டேய கர்மங்களில் கைங்கர்யரூபத்வஹாநியுமி) தி - உபாய வியியிலநுஷ்டிக்கிறமாத்ரமன்றிக்கே இத்தை கைங்கர்யவ்யுத்பத்தியா வநுஷ்டிக்கக்கூடாதென்கை.

† (ஸ்வரூபத்தைத்யாஜ்யமாக) இதி. காம்யகர்மத்தாலே நிஷ்காமனுய் அநுஷ்டிக்குமளவில் காம்யகர்மத்தை ஸ்வரூபேண விட்டான் என்று சொல்லுகையாலே ஸ்வரூபத்தைத்யாஜ்யமாகச் சொல்லவுமாமித்யர்த்தஃ. அத்ராயம் ஸ்பஷ்டோர்த்தஃ- ப்ரபந்நனுலே லோகஸங்க்ரஹார்த்தமாகவாதல், கேவலஸ்வதத்ப்ரீத்யர்த்தமாகவாதல் அநுஷ்டிக்கப்படுகிற கர்மங்கள் எல்லாம் குண்டபாயிநாமயநாதிநிஹேதாரம்போலே மோக்ஷஹேதுத்தாலும், ஸலஹேதுத்தாலும், ஹேவதாஹேதுத்தாலும் யர்மாந்தரங்களாயே யிருக்கும். லோகஸங்க்ரஹார்த்தங்களிலே 'குர்யாத்வித்வாம்ஸ்ததா யாஸக்தஸ் சிகீர்ஷுர்லோகஸங்க்ரஹம்' என்கிறபடியேஅஸங்கபூர்வகத்வலக்ஷணஸ்வரூபஹேது முண்டாகையாலும், 'யதீயதாசரதிஸ்ரேஷ்டஃ' 'மநீஷீ வைதிகாசாரம்' என்கிறபடியே ப்ரஸ்ததமமநீஷித்வலக்ஷணாயிகாரஹேது முண்டாகையாலும், 'அநபேக்ஷோ

http://acharya.org

மாகச்சொல்லவுமாமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

பிதாம்ப்ரதி' என்கிறபடியே ப்ரத்யவாயபரிஹாரார்த்வாலாவம் தோற்றுகையாலே கேவலலோகஸங்க்ரஹமடியாக ஸுவத்ப்ரீதிமாத்ர ப்ரயோஜநகத்வக்தோற்றுகையாலும், கேவலவர்ணாச்ரமயர்மாபேக்ஷயா இவனுலே அநுஷ்டிக்கப்படுகிறயர்மத்துக்கு லேஹ்யம் ஸித்யம். இப்படி கேவலஸுவத்ப்ரீத்யர்த்தமாகச் செய்கிற நீபாரோபணாதிகளிலும் 'மத்ஸக்தோ மத்யாஜீ ஸுவ'என்கிறபடியே ப்ரதிகாரிதத்வரூபஸுணலேஹ்யத்தாலும், அஸாயாரணத்வ்ய விதிரஹவிஸிஷ்ட ஸுவத்ஸ்வரூபாத்மக ஜேவதாலேஹ்யத்தாலும், ஸ்வயம்ப்ரயோஜநதத்ப்ரீதிமாத்ராத்மகஸ்வலேஹ்யத்தாலும் உபாஸநாங்தர்மதஜ்ஞாநாதீயபேக்ஷயா இதுக்கு லேஹ்யம் ஸித்யம். ஆகையால் ஆதிநேயாதி காம்யேஷ்டிகள் போலேயும், குண்டபாயிநாமய காதிநிஹோத்ராதிகள் போலேயுமிந்த யர்மமும் யர்மாக்தரமாகலாம். இப்படியே ஸுத்ரகாரரும் 'ப்ரகரணாக்தரே ப்ரயோஜநாந்யத்வம் ஸலஞ்சாகர்மஸங்நியௌ' என்று சொன்னர். எப்படி ஆதிநேயாதிகாம்யகர்மங்களிலே அயிகரணத்தில் ஸலம் வியேயமல்லாமையாலே கர்மலேஹ்யம் ஸித்யித்தது: அப்படியே இங்கும் 'அவிப்லவாய யர்மாணாம்' என்று துடங்கி 'ப்ரியாய மம விஷ்ணோஸ்ச ஜேவதேவஸ்ய ஸார்ங்கிணஃ | மஸ்வீ வைஷ்ணவாசாரஃ மநஸாபி நலங்வயேத்' என்று சொல்லுகிறபடியே ப்ரபத்திப்ரகரணத்தில் வியேயமான கர்மத்தில் லோகஸங்க்ரஹாதி மூலகமான வற்றுக்கும், ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான கேவலஸுவத்ஸ்வரூபஸலத்துக்கும் கேவலவர்ணாஸ்ரமகர்மாபேக்ஷயா லேஹ்யம் ஸித்யம். ஆக ப்ரபக்தயர்மங்கள்-வேஷாந்தவிஹிதாக்தர்யாம்யாதிவிஷயயஜ்ஞாதிரூபம்போலே யில்லாமையால், அஸாயாரணத்வ்யமங்களாயிரஹவிஸிஷ்டஸுவத்ஸ்வரூபஜநகத்வப்ரீதிகாரி தைகங்கர்யரூப யர்மாந்தரங்களே என்றதாயிற்று. இவை எல்லாவற்றையும் திருவுள்ளம்பற்றி ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யத்தில் 'ஏஷமே ஸர்வ யர்மாணாம்' என்கிறவிவரணத்தில் 'யர்மோஹி- ஐஹிகஃ- பஸுபுத்ராதீயர்யாஃ, ஆமுஷ்மிகாஃ-ஸ்வர்காதீயர்யாஃ, அஸங்மர்தஸுவஆராயநலோபாயாதநுஷ்டி தேஷ்டாபூர்தபரிகர்மிததத்வஜ்ஞாநஸமாயிஸ்ரீரோமோக்ஷார்யஃ, ஸாதுராத ஸுவத்ஸ்மரணகீர்தநப்ரணமாதிஸ்தஉஸாயாரணபரிசரணாத்மாசேதி சதுர்விதஃ. தத்ர- 'அயிகதமஃ' இதி தமபாத்ரிவீ யஸ்சதுர்த முத்கர்ஷதி' என்று அருளிச்செய்தது. ஆகையால் ப்ரபந்காவஸ்யம்பாவியான யர்மத்துக்கு-யர்மாந்தரங்களிற்காட்டில் லேஹ்யம் ப்ரமாணோபபத்திஸம்ப்ரதாயஸித்யமாயிருக்கையாலும், அவைகளுக்கு த்யாஜ்பயர்மாகந்தர்பாவித்வமுண்டாகையாலும், ப்ரபந்கர்களுக்கு உபாயாந்தரஸ்வரூபத்யாகம் ஸம்பவிக்கும் என்று சிலவாசார்யர்களுடைய நிர்வாஹம். ஸ்ரீலாகாசார்யருக்கு-ஸர்வகர்மஸ்வரூபத்யாகமே விவக்ஷிதம் என்று தநிசரமாதிநிரக்ஷபர்யாலோசநையால் நிச்சயிக்கப்படுகிறது. முமுக்ஷுப்படியில் 'ஸக்யாஸி முன்புள்ளவற்றை இத்யாதியால் ஸித்யம். ஸக்யாஸிகளுக்கு பூர்வாச்ரம யர்மத்யாகத்தில் லாஜ்யித்யாகமில்லையிறே. ஸ்வரூபத்யாகமே யிறேயுள்ளது. இப்படி சொன்னல்தான் 'ஸர்வயர்மங்களையும் விட்டு என்கையாலே சிலர் அயர்மங்கள் புகுரும் என்னுர்கள்' என்கிற ஸங்கோத்யாகம் ஸங்கதமாம். நிஷித்ய நிவ்ருத்திவிஷயகலாஜ்யித்யாகாதிகளுக்கு நிஷித்யாநுஷ்டாநரூபத்வங்கூடாமையாலே லாஜ்யித்யா

http://acharya.org

‡ நிஷ்க்ருஷ்டஸத்த்வநிஷ்ட²னும், பரமாத்மநிரக்தனும், அபரமாத்மநி வைராதீயமுடையனும், ப்ரமாணபரதந்த்ரனும், ஸமவஜீவைஹவம் ஸ்ருகமானல் அது உபபந்நமென்னும்படியான விஸ்ரம்ஹவாஹரஸ்ய

மாதிபக்ஷத்திலே அந்த ஸங்கையுதிக்க ப்ராப்தமில்லையாய்விடும். ஆகையால் 'பாதகாதிகளே விடுமாபோலே' என்கிற த்ருஷ்டாந்தகயோகமுமுபபந்நம், லோகத்தில் பாதகங்களுக்கு ருசிவாஸனாயோடுகூடஸ்வரூபதி³ லஜ்ஜாபுரஸ்ஸரமாக த்யாஜ்யத்தைக்கண்டபடியாலே. வாஜ்யித்யாதிபக்ஷத்திலிந்த த்ருஷ்டாந்தம் கூடாதிறே. இப்படியே 'அநுபாயங்களானமாத்ரமன்றிக்கே' இத்யாதிகளும். ஸ்ரீமதிரஹிதராய் பரமகாருணிகரான விளயபெருமாளும் நித்யாஸ்ரீநிஹாதாதியர்மங்களை ஸ்வரூபேண விட்டிருக்கையாலும், லங்காருத்யையான வைதேஹியும் ஸ்காகரதி நித்யகர்மங்களை ஸ்வரூபேணவிட்டாளாகையாலும், திருக்கண்ணமங்கையாண்டானும் நித்யகைமித்திகாதிலர்வயர்மங்களையும் ஸ்வரூபேண விட்டிருந்தானுகையாலும் ஸ்வரூபத்யாஜ்யங்கூடும். உபாயவாஜ்யித்யாதி³பரவசநங்களை - ஸ்வரூபத்யாக³ ஸோஷ்மாதமான ஸ்ரீராந்தித்யாக³ாவஸ்யகத்வமாத்ரபரமாக நிர்வஹிக்கக்கடவது. 'ஸ்ரீர்தமதென்றிவை வேர்முதல் மாய்த்து' என்று ஆழ்வாரும் ஸ்ரீராந்தித்யாக³த்தினுடைய ஆவஸ்யகத்வத்தையருளிச்செய்தாரிறே. யாவஜ்ஜீவம் ஸ்ரீராந்தயதவ்ருத்தி ஸாவநாத்ரயார்வயம் ஊஷ்பரிஹாரமாயிருக்கையாலே அந்தத்யாகமில்லாதபோது ஸர்வயர்மஸ்வரூபத்யாகம் ஸம்ஹவியாதாகையாலே இதுயுக்தம். ஆகையாலிறே 'வாஜ்யித்யாதி³ஸோஷ்மத்தோடே' என்றது.— இதி. விஸ்தரஹயத்தாலே வக்தவ்யங்களைச் சுருக்கினபடி.

‡ (நிஷ்க்ருஷ்டஸத் த்வநிஷ்ட²னும்)- 'ஜாயமாநம்' என்கிறபடியே நிர்ஹேதுகஸ்வாபாவிகமாய், மோக்ஷார்யதி³க்தாஹேதுஸாத்⁴யமாய், லோகவிலக்ஷணமாயிருக்கிற ஸத்த்வம்-நிஷ்க்ருஷ்டஸத்த்வம், அதிலே நிஷ்ட²யாவது-நிஸ்சலமானஸ்யிதி, அத்தையுடையவன்- நிஷ்க்ருஷ்டஸத்த்வநிஷ்ட²னிறான் என்றபடி. 'பரமாத்மநியோரக்தி: விரக்தோபரமாத்மநி' என்கிறவசநார்யத்தை-(பரமாத்மநிரக்தனும்)யி த்யாதியாலே ஸ்மரிப்பிக்கிறார். இங்கு அபுருஷார்யமோக்ஷார்யப்ரதிக்ஷேபார்யமாக (பரமாத்மநிரக்தனும் அபரமாத்மநி வைராதீயமுடையனும்) என்கிறவிசேஷணம் என்றறியவும். ப்ரமாணஸ்வாரஸ்யாவஹிதகைங்கர்யரஹிதத்வம்-(ப்ரமாணை)த்யாதிக்கர்யம். ப்ரமாணபாரதந்த்ர்யநிஷ்ட²யை யருளிச்செய்கிறார்-(ஸமவஜீ)த்யாதியாலே. ஸமவச்சாவீத்தாலே வக்ஷ்யமாணவிஸ்ரம்ஹாயிக்யத்தில் ஹேது காண்பிக்கப்பட்டது. ஹேவகிஜ்ஞரவாஸமும், தன்வயற்றில் விஸ்வரூபஜ்ரஸமும், ஸாந்தீபிநிபுத்ராகயநமும், வண்டாகர்ணமுக்திப்ரஹாரமும், அஹல்யாஸாபவிமோசநமும், ஜடாயுமோக்ஷதாரமும், ஹயமாகமனுவாய்ச்செய்த கரணகளேவர ப்ரஹாரமும், முதலானவைகள்-ஸமவஜீவைஹவமாவது. (ஸ்ரூதமானல்) 'காக்கைவாயிலும்' என்கிறபடியே யதா²குதஸ்சித் ஸ்ரவணமாத்ரமும் - விஸ்ரம்ஹவாஹரஸ்ய நிமித்தமாம் என்றுஹாவம். (ஸ்ரூதமானல்) என்றது- 'வக்தாஸ்ரோதாச து³ர்லபோ⁴' என்றபடி. அதுபபத்திப்ரதிஸந்யாகாஹாவமாத்ரம்விகா 'ஸ்ரூதஸ்யோபபத்தி⁴' என்கிறபடியே உபந்யாஸமும் விஸ்ரம்ஹாதிஸயஸூசகம் என்று ஹாவம். (விஸ்ரம்ஹே)தி- 'மந்த்ரே தீர்யே

http://acharya.org

முடையனுய், ஆஸ்திகாமு ரேஸரனு யிருப்பானெருவனுண்டாகில், அவனே இந்த ஸ்ரீலோகார்யஸ்ரீரவணதுஷ்கரத்துக்கயிகாரி. ஸர்வாயிகாரமா யிருக்கச்செய்தே அயிக்குதாயிகாரமாயிறே யிருப்பது. இங்குச்சொல்லுகிற பரித்யாகம் ஸ்வீகாராங்கதயா உத்தேச்யமென்று ப்ரதிபத்திபண்ணினபோது உஜ்ஜீவநஹேதுவாம். ஸ்வரூபேண உபாதேயமென்று ப்ரதிபத்திபண்ணினால் அகர்யஹேதுவாம். ஆகையாலே அயிகாரிதர்லஹத்வத்தாலும் அர்யமளரவத்தாலும் இத்தை வெளியிடாதே மறைத்துக்கொண்டுபோந்தார்கள் எம்பெருமானுர்க்கு முன்புள்ளார். ஸம்ஸாரிகள்தர்மநிஷ்டையைப் பொறுக்கமாட்டாதபடி க்ருபை கரை புரண்டிருக்கையாலே அர்யத்தின்கீர்மைபாராதே அகர்யத்தை யேபார்த்து வெளியிட்டருளினரெம்பெருமானுர்.

தத்த்வநிர்ணயம்பண்ணின உய்யக்கொண்டார் விஷயமாக வருளிச்செய்தருளின வார்த்தையும், கஞ்சியர் வீரானத்து அருளாளப் பெருமாளுக் கருளிச் செய்தருளின வார்த்தையும், தொடக்கமான பூர்வாசார்ய வசநங்களில்விடத்தே அதஸங்கேயங்கள்.

() உபாயவியிப்ரகரணமாய் கீழே அகேகஸாயநங்களே வியித்துக் கொண்டுபோந்ததுக்கநந்தரமாக வலீயோபாயபரிக்ரஹத்தை வியித்து அதுக்கு மேலொரு உபாயவிஸேஷத்தை வியியாதே இவ்வளவிலே பர்யவஸித்து விடுகையாலே இத்தை சரமஸ்லோக மென்கிறது. இப்படியாகாதபோது அதிப்ரஸங்கமுண்டாமிறே.

தீவிஜே டிவே தைவஜ்ஞேஹஷ்டிஜ மாரௌ। யாதீருஸீ மாவநாயத்ர வித்தியர்வதிதாதீருஸீ' 'விப்வாஸ்ஃ ஸலதாயகஃ' இத்யாதி. வேதாந்த ப்ரவணாயிகாரத்தைக்காட்டிலிந்தசரமஸ்லோகாயிகாரமயிதம் என்று காட்டுகிறார்—(ஆஸ்திகாதிரேஸரனுமி) தி. தன்னுலே ப்ரவர்த்திதமான ஸகலஸாஸ்த்ரமர்யாதையை உல்லங்கித்து நிரங்குஸஸ்வதந்த்ரனாகவான் நிர்ஹேதுகக்ருபாஸுத்தாலே கேவலம்ஸ்வார்யமாக சிலரை அங்கீகரித்தருளுகிறன் என்று சொன்னலதில் தீருவாய்மொழியவஸாயத்தையுடையவன் ஆஸ்திகாதிரேஸரனுகிறன். (ஒருவனுண்டாகிலி) தி- 'கஸ்சிந்மாம் வேத்தி தத்த்வதஃ' 'ஸமஹாத்மாஸுதுர்லஹஃ' 'வாழாள்பட்டுநின்றீருள்ளீரேல்' இத்யாதியநுஸந்தேயம் (இஸ்லோகார்யஸ்ரவணதுஷ்கரத்துக்கு)- 'ஸ்ரவணஞ்சாநுஷ்கரஞ்ச' என்று ஸமாஹாரைகவசீஹாவம்.

() 'சரமஸ்லோகம்' என்கிற திருநாமத்துக்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிறார். — (உபாயவியிப்ரகரணமாய்) என்றுதொடங்கி. (இப்படியாகாதபோது அதிப்ரஸங்கமுண்டாமிறே)- பரமரஹஸ்யமான சரமோபாயத்தை அருளிச்செய்கையாலே சரமஸ்லோகமென்கிறது என்று கொள்ளாமல் ஸமாப்தஸ்லோகமென்று கொள்ளுமபோது 'ஸக்ருதேவே' த்யாதிகளுக்குமிப்படியே சொல்லப்ராப்தமாம். இந்த ஸ்லோகத்துக்கு மேலும நாலைந்து ஸ்லோகமுண்டாகையாலே அதிப்ரஸங்கம் வரும் என்றபடி.

http://acharya.org

'ஸாங்கமாக ஸகலயர்மங்களையும் ஸ்வாஸகமாக த்யஜித்து ஸ்ரீ லக்ஷ்மீயாகிகல்யாண குணவிஶிஷ்டனாயிருக்கிறவென்னையே இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்டநிவாரணத்துக்கும் நிரபேக்ஷோபாயமாகஸ்வீகரி;ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாண குணகண விஶிஷ்டனாயிருக்கிற நான், என்னையே நிரபேக்ஷோபாயமாக ப்ரதிபத்திபண்ணினவன்னை, அவிद्யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதி ஸம்பந்தங்களாகிற விரோதிகளினின்றும் முக்தனாக்குகிறேன், நீ உன்காரியம் சுட்டி ஶோகிக்கவேண்டா' என்று உபாயாந்தரஶ்ரத்தாலே ஶோகாவிஷ்டனான அர்ஜுநனுடைய ஶோகத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிறான்.

இதில் பூர்வார்த்தாலே-ப்ரபத்தாவினுடைய க்ருத்யம் சொல்லுகிறது; உத்தரார்த்தாலே ப்ரபத்தவ்யனுடைய க்ருத்யஞ் சொல்லுகிறது. ப்ரபத்தாவுக்குக் க்ருத்யம் - உபாயஸ்வீகாரம்; ப்ரபத்தவ்யனுக்குக் க்ருத்யம் = விரோயிநிவர்த்தகம். ஈஶ்வரனுக்கு கைங்கர்யத்தில் லக்வயமில்லாதாப்போலே, இவனுக்கு விரோயி நிவர்த்தியில் லக்வயமில்லை. இவனுக்கு ஶோஷித்வத்தில்லக்வய மில்லாதாப்போலே, அவனுக்கும் உபாயஸ்வீகாரத்தில்லக்வய மில்லை.

[ஸர்வயர்மஶப்தார்தம்.]

(க) (ஸர்வயர்மாந்) யர்மமாகிறது - ஶாஸ்த்ரவிஹிதங்களான இஷ்டஸாதநங்கள். (1) இவ்விடத்தில் இஷ்டஸாதநமாகச் சொல்லுகிறயர்மமாகிறது- ஸ்வர்காதிஸாதநமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளாதல், (2) உபாஸநாங்கமாய் பாபாபநோதகஸாதநமானயர்மமாதல், (3) அங்கியானஉபாஸநந்தானுதல், (4) அவ்யவஹிதஸாதநமான விद्யயர்மமாதலிறே. இவையித்தனையும் அநுபபக்தங்கள்.

(1) ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளை த்யாஜ்யமாகச் சொல்லவொண்ணாது, அவை அப்ரஸ்துதங்களாகையாலும், அயிகாரிக்கு வலாந்தராலிலாஷையில்லாமையாலும்.

(2) *பாபாபநோதக ஸாதநமான யர்மத்தை த்யாஜ்யமாகச் சொல்லுகிறதென்னவொண்ணாது; வக்ஷ்யமாண யர்மத்துக்கு அங்கத்வம் ப்ரஸங்கிக்கையாலும், (ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி) என்கிறது சேராமையாலும்.

---

* (பாபாபநோதகஸாதநமாகயர்ம) மாவது—ஜ்ஞாநயோக்யமஸாதநமான கர்மயோகம். அத்தைவிட்டு ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ஸாதகமாக ப்ரபத்தியை விधிக்கும்போது வக்ஷ்யமாணயர்மமான ப்ரபத்தி ஜ்ஞாநயோகாங்கமாகவேண்டிவருகையாலும், ஜ்ஞாநயோகவிரோயியான பாபமாத்ரமன்றிக்கே 'ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்றுலகவத்ப்ராப்தி விரோயிகளான அவிद्யாதிஸர்வபாபவிமோசநத்தைச்சொல்லுகிறது சேராமையாலும் பாபாபநோதகஸாதநமான யர்மத்தைத்யாஜ்யமாகச் சொல்லவொண்ணாது என்றபடி.

http://acharya.org

(3) அங்மியான உபாஸநத்தைத்யாஜ்யமாகச் சொல்லுகிறதென்ன வொண்ணாது;— * ஸர்வஸ்மாத்துக்கு நைரர்த்யம்ப்ரஸங்மிக்கையாலும், அதுஸார்யமாச்சுதேயாகிலும் அவைதிகத்வப்ரஸங்மும் அதிப்ரஸங்மும் உஷ்பரிஹரமாகையாலும்.

(4) † பரஸ்பரவிரோயத்தாலே அங்வயமில்லாமையாலே, சதுர்யுபக்ஷேமும் உபபத்நமன்று.

ஆனபின்பு, இங்குச்சொல்லுகிற யர்மத்யாகம் ஸங்தமாக மாட்டாதேயென்னில்;—ப்ரயோஜநீதியசதுர்யனிகல்பங்கள் அவியுபகதங்களல்லாமையால் நிரஸ்தங்கள். இங்குத்யாஜ்யமாகச் சொல்லுகிறது-ஸகலஸாஸ்த்ரங்களிலும் இப்பரவக்தந்தன்னில்இஹ ஸ்ரீலோகத்துக்குக்கீழுடங்கிலும் விஸ்தருதமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட மோக்ஷஸாயநமான உபாஸநரூபயர்மத்தை.

ஸர்வஸ்மாத்துர்யம் யோநியதாபாதகங்களாகையாலே நைரர்த்யமில்லை. ‡ நிமித்தாக்தரத்தாலே அதுஷ்டொகமுண்டாகையாலும், விஹிததயா அவர்ஜநீயங்களாகையாலும், அவைதிகத்வாதிதோஷமில்லை. ஆகையால் இங்குச்சொல்லுகிறயர்மத்யாகம் உபபந்நமென்றும் ஸமாயாகம் பண்ணினார்கள்.

வஹ்நிஷ்டோமத்தாலே - அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாகம், புருஷோத்தமவித்யை, தோஷவாஸம் தடக்தமானவற்றைச் சொல்லுகிறது. ஸத்ரவித்யாதிலோபத்தாலே வந்த வஹ்நிஷ்டோமத்வத்தைச் சொல்லுகிறதென்னவு

---

* (ஸர்வஸ்மாத்துக்கு நைரர்த்யம் ப்ரஸங்மிக்கை) யாவதுயர்மஸ்மாத்தாலும் அவை எல்லாவற்றையும் காட்டியிருக்கச் செய்தே ஸர்வஸ்மாத்ப்ரயோஜநத்துக்கு நைரர்த்யம் ப்ரஸங்மிக்கும் என்கை. (அது ஸார்யமாச்சுதேயாகிலுமி) கி. 'இஷ்டி குரு' என்றதை விடும்போது 'இஷ்டிம் மாகார்ஷீ:' என்றவிரஹ்மஹத்யர்திபாபங்களைச் செய்யாமலிருக்கையை விடுகையாவது, அத்தைச் செய்யச்சொன்னதாய்கையால் அவைதிகப்ரஸங்மும் உஷ்பரிஹரமாய் விடுமாகையால் அங்மியான வுபாஸநத்தை த்யாஜ்யமாகச் சொல்லுகிறதென்னவொண்ணாது என்றபடி.

† ஹிம்ஸையர்மத்தை த்யாஜ்யமாகவும், உபாதேயமாகவும் விதிக்கூடாதென்றபடி.

‡ (நிமித்தாக்தரத்தாலே யதுஷ்டொகமுண்டாகையாலுமி) நிகைங்கர்யவாதிகியா வதுஷ்டொக முண்டாகையாலுமித்யர்த்:. இத்தால் அவைதிகத்வ ப்ரஸங்மேயில்லை என்றதாயிற்று. (விஹிததயே) கி- அந்தவுபாஸநத்தை விடுகிறபோது ஸாஸ்த்ர விஹிதமென்று விடும்போதிறே விஹிதமானதெல்லாம் விடவேண்டிவருவது, ஸ்வரூபவிருதியமென்று விடும்போது அதிப்ரஸங்மான பாபப்ரவ்ருத்தி வாராதென்றபடி.

http://acharya.org

மாம். (நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்த) என்கிறபடியே அருளிச்செய்த உபாயங்கள் அநுத்தங்களாயிறே யிருப்பது.

ஆக, ஸர்மஶஸ்வீஉத்தாலும், ஸஹஸ்ரவசநத்தாலும்-ஸாங்ஶமான, ஸர்மங்களையும் அதிலுடைய ஸஹஸ்த்வத்தையுஞ் சொல்லுகிறது.

ஸர்வஶஸ்வீஉத்தால் - உபாஸநாயிகாரிகளெல்லாருக்கும் பொதுவாய், முன்புசொன்ன ஸாயகாநுஷ்஠ாநத்துக்கு யோக்ய தாஸம்பாதகங்களாய், ஸ்ரீருதிஸ்மருதிவிஹிதங்களாயிருக்கிற ஸர்மவிஶேஷங்களைச் சொல்லுகிறது. யொக்ய தாஸம்பாதக ஸர்மத்யாகம் ஸ்ஞாநத்யாகத்தில் அந்தர்பூதமாயிருக்கச்செய்தேயும் ஸர்வஶஸ்வீஉப்ரயோகம் பண்ணுகிறது ப்ரபஞ்சாத்மகஸர் மத்தினுடைய ஸர்வாயிகாரத்வ ஜ்ஞாபநார்ஶமாக. அங்ஙனே கொள்ளாதபோது, ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கு அயிகாரமின்றிக்கே யொழியுமிறே. இதரோபாயங்களுக்கு யோக்ய தை அத்யந்தாபேக்ஷிதமாயிருக்கிறப்போலே, இவ்வுபாயத்தக்குதாந் ருஶயோக்ய தாநிவ்ருத்தி அத்யந்தாபேக்ஷிதமாயிறே யிருப்பது. ஈத்ருஶயோக்ய தாநிவ்ருத்தி யில்லாமையாலே, ஶரண்யஶரணாகதிநிஷ்ஹலையாயிற்று.

ஆக[ஸர்வதர்மாந்] என்கிற பதத்தாலே மோக்ஷஸாயகமாக விஹிதங்களாய், ஸாங்கங்களா யிருக்கிறஸகல ஸர்மங்களையும் சொல்லிற்று.

[பரித்யஜ்யபதார்ஶம்]

(உ) [பரித்யஜ்ய]என்கிறபதத்தாலே-அவற்றினுடைய த்யாகத்தைச்சொல்லுகிறது. இங்குச்சொல்லுகிற த்யாகமாகிறது மோக்ஷஸாயகத்வப்ரதிபத்தியைப்பொகடுகை, என்று ப்ரவேஶத்திலே சொன்னோமிறே. ஆகையால், அதுஷ்டாநவிரோதமில்லை. மேல்பரிஹ்ரஹிக்கப்படுகிற விஹித ஸர்மம் - ஸாயி ஸர்ம நிரபேக்ஷமாகையாலும், இவற்றை ஸஹியாமையாலும், இவைதான் துரநுஷ்டாநங்களா யிருக்கையாலும், ப்ராப்யவிஸ்ருஶங்களா யிருக்கையாலும், ஹவதேகஸாயநதைகவேஷமான ஸ்வஸ்ரூபத்துக்கு அநுரூபங்களாயிருக்கையாலும், விளம்ஶஸஹங்களாகையாலும், கீழ்ச்சொன்ன ஸர்மவிஶேஷங்கள், த்யாஜ்யங்களாயிருக்கும்.

இது-ப்ராப்தமுமாய், விஹிதமுமாய், ஸர்வஶக்தியுக்தமுமா யிருக்கையாலே,ஸாயி ஸர்மநிரபேக்ஷமாயிருக்கும். சணற்கயிறு கண்டவீரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே வேறொன்றைக்காணில் நெகிழ நிற்குமதாகையாலே, உபாயஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தால் ஸாயி ஸர்மங்கள் சேராதபடியா யிருக்கும். ஸகலப்ரவ்ருத்திகளிலும் ஸஹாயாந்தரநிரபேக்ஷமுமாய் ஸஹாயாந்தராஸஹமுமாயிறே வஸ்துஸ்வரூபமிருப்பது. ஆகையாலேயிறே இவ்வுபாயபரிஹ்ரஹம்பண்ணுமயிகாரி ஆகிஞ்சந்யத்தை புரஸ்

http://acharya.org

கரித்துக்கொண்டிழிகிறது. ஸ்வரூபத்தில் ஸ்வார்த்தயாகாத்யமாகிறது - ஸமவதீரூபகத்வப்ரகாசகத்வகஸ்வப்ரவர்த்தகத்வப்ரவர்த்தகத்வ பிறக்கையிறே. அபாயவஹனங்களாயிருக்கையாலும், நிரகாலஸாத்யங்களாயிருக்கையாலும், தூரதுஷ்டரூபங்களாயிருக்கும். ப்ராப்யஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தால் அநந்யஸாத்யமாயிருக்கையாலே அதுக்கு விஸதீருஸமாயிருக்கும். 1 (ஸரைஸ்துஸங்குலாம்) இத்யாதியிற்படியே - ஸக்தியுண்டேயாகிலும் லங்கைக்குள்ளே பிராட்டியிருந்தாப்போலே, ஸ்வப்ரவர்த்தியில் பராங்முகனுய் ஈஸ்வரன்பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்தஸர்வரக்ஷணபரனாயிருக்கையிறே அயிகாரிக்குஸ்வரூபம். ஆகையால், அயிகாரிஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தால் அதுரூபமன்றிக்கே யிருக்கும். 2 (காலேஷ்வபிசஸார்வேஷு) இத்யாதிப்படியே-ப்ரதிக்ஷணமஞ்ச வேண்டும்படியாயிறே உபாயாந்தரஸ்வரூபத்தை ஆராய்ந்தாலிருப்பது. ஸ்ராந்திக்ஷமையிலும் ஸாயகாந்தரஸ்தீலாவப்ரகிபத்திரஹிதனுயிருக்கு மவனுக்கிறே மிஸ்ஸாயகவிமோஷம் கார்யகரமாவது. 3 (அயபாதகஜீதஸ்த்வம்) என்று யர்மஜேவதை யர்மபுத்ரனைக்குறித்து பாதகத்தீவர உபதேஸித்தகிறே. ஸ்வப்ரவர்த்தியாலே ஈஸ்வரனைக்கிட்ட வேணுமென்று நினைக்கிறது, ஸமவதீவிஷயத்துக்கென்னும் புறம்பாகைக்குறைப்பாமித்தனையிறே. அவனுடைய ப்ரவர்த்தியாலே அவனைக் கிட்டநினைத்திருந்தாலிறே கரைமரஞ் சேரலாவது. ஸ்ருஷ்ட்யவதாராதிமுவத்தாலே *எதிர்சூழல்புக்கு இவனைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகைக்கு யத்தம்பண்ணித் திரிகிறவனுடைய வருநீரறவிமோஷத்தாலே அவனைப்பெறுகையிறே உசிதம். 4 (என்னன்செய்கேன்) இத்யாதிப்படியே-தத்தேகஸாயகனுயிருக்கையிறே யிவனுக்கு ஸ்வரூபம். ஸமவதீத்யந்த பாரதந்த்ர்யமாகிற உத்தேஸ்யத்துக்கு விரோதியாயிருக்கையாலே அயர்மஸவி உவாச்யங்களாகச்சொல்லப்ராப்தங்களாயிருக்கிற உபாயாந்தரங்களை யர்மஸவி உப்ரயோஜம்பண்ணுகிறது அர்ஜுநாதி ப்ராயத்தாலே. துஷ்கரங்களாய் 5 (ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு) என்னும்படியிருக்குமவையாகையாலே விளம்பஸஹங்களாயிருக்கும்.

இவைதான் ஓராகாரத்தாலே த்யாஜ்யங்களாய் ஓராகாரத்தாலே யுபாதேயங்களாயிருக்கும். கர்மாநுஷ்டாநம் தேஹயாத்ரையிலே அந்தர்பூதமாயிருக்கும். ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞாநத்திலே அந்விதமாயிருக்கும்-ஜ்ஞாநயோகம். தேஹாஜநத்துக்கு ஸுத்துபோலே கைங்கர்யத்துக்கு பூர்வக்ஷணத்திலே அதுவர்த்திக்கக்கடவதாணருசிவிமோஷத்திலே அவ

1. ராமா. ஸுந். நகூ-நடி. 3. வி-ய. கூசூ-எக.
2. ஜிதந்தா. 4. தி-வா. நடி-அ-நட.
5. வவ்ரவிஷ்ணுஸ்மருதி.

http://acharya.org

யித்திருக்கும்-ஸக்தி. இருவர் பக்கலிலுமநுஷ்஠ாநம் ஸமாநமாயிருக்கச் செய்தே ஹேதுவைஷம்யமுண்டாயிருக்கும். ஸாயுஜ்யத்வவ்ருத்தியை அநுவர்த்திக்கும் உபாஸகனுக்கு. ஸாயுஜ்யத்வவ்ருத்தியநுவர்த்திக்கும் ப்ரபன்னனுக்கு. விஹிதகர்மாநுஷ்஠ாநத்துக்கு மூலமாயிகாரி விஷ்ணுஸாயுஜ்யநிஷ்஠ன். ஸாயுஜ்யாந்தரநிஷ்஠ன் ஸ்வர்காதிஸாயுஜ்யமாக நினைத்திருக்கும். ஸாயுஜ்யாந்தரநிஷ்஠ன் மோக்ஷஸாயுஜ்யமாக நினைத்திருக்கும். விஷ்ணுஸாயுஜ்யநிஷ்஠ன் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக நினைத்திருக்கும்.

நிவ்ருத்திரூபயர்மங்கள் வ்யாபாராத்மகங்களுமாய், ஸ்வரக்ஷணஹேதுக்களுமாயிருக்கையாலே நிஷேயவியிஸ்வீகாரத்தில் ஸ்வரக்ஷணார்யமான வ்யாபாரம் பரித்யக்தமல்லாமையாலே ப்ரபத்தியிலந்வயம் ஸம்பவியாமையாலும், (ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி) என்கிறவார்த்தையோடு சேராமையாலும் நிஷேயவியித்யாகாரம் அவஸ்யங்கர்தவ்யமன்றே? என்னவொண்ணாது,— நியமவிஶேஷாதிவிஶிஷ்டவ்யதிரேகேண ஸாமாந்யேந நிவ்ருத்திமாத்ரத்துக்கு யர்மஸ்வீகார்யத்வமில்லாமையாலும் விஶேஷணம்ஶத்தையொழிய விஶேஷ்யாம்ஶத்துக்கு த்யாஜ்யரூபத்வாஸம்பவத்தாலே நிஷேயவியிஸ்வீகாரத்தில் ஸ்வரக்ஷணஹேதுவான ஸ்வயத்நமில்லாமையாலும், பரபத்த்யங்கத்வயமுண்டாவதுவும் (ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி) என்கிற விதுவும் சேராதொழிவதும் நிஷேயவியித்யாகாரத்திலாகையாலும், நிவ்ருத்தியம் ஸ்வாயிகாரிகளுக்கும் அகர்தவ்யமாயிருக்கையாலே இவ்வயிகாரிகளுக்கும் அநுஷ்ட்யமாயிருக்கையாலும், அநந்யஸாத்யமாய் அநந்யஸாத்யமாநவஸ்துவைப்பற்றியிருக்கிறவனுக்கு இது கூடாமையாலும், அதிப்ரஸங்கமும் வருகையாலும், விஶேஷநிஷேயவியிவலத்தாலும், நிவ்ருத்திமாத்ரம் ஸ்வர்காதிஸாத்யமானாலும் 'வியத்தரவிஹிதங்களான ப்ரவ்ருத்திரூபயர்மங்களே இங்கு ஸ்வர்காதிஸாத்யங்களாக விவக்ஷிதங்களாகையாலும், நிஷேயவியித்யாகாரம் வியத்தரயர்மத்யாகாரத்தோபாதிகர்தவ்யமன்று.

ஆகையாலே நிஷேயவியித் யாஜ்யமன்று, பரித்யாஜ்யமாகச் சொல்லிகிறது - உபாயதாலோபாயத்தை. ஆகையாலே த்யாஜ்யமென்னவுமாம்.

[பரி]-என்கிறவுபஸர்காம் - வாஸாகாருசிஸஹிதமான த்யாகாத்தைச் சொல்லுகிறது.

அவை கிடக்குமாகில் மேல்பரிதீரஹிக்கப்படுகிற ஸாயுஜ்யத்திலந்வயமின்றிக்கே யொழியும். 1(மானிடவர்க்கென்றுபேச்சுப்படில்வாழகில்லேன்) என்னுமாபோலே யிருக்கவேணும். ஸ்வஸ்வரூபத்திற்போலே உபாயத்தில் ஸ்வஸ்பர்ஶமும் விரோயியாயிருக்கும். 2 (என்னுன் செய்கேன் யாரேகதிகண்) என்றிரே. 'அநாதிகாலமநுபாயங்களிலே உபாயவு-

1. நாய்ச்சி-தி-மொழி. க. 2. தி. வா. மு-அ-ரு.

http://acharya.org

தீயிபண்ணிப்போந்தோமென்று லஜ்ஜாபுரஸ்ஸரமான த்யாகத்தைச்சொல்லுகிறது, என்று ஆழ்வான்பணிக்கும்.ஸாயீ யுதா ப்ரதிபத்திபண்ணவேண்டுமெகிலேயிறே ஸாயந்தவாதீயிபண்ணிப்போந்தது. ஸாக்ஷாத்மானஸங்கல்பத்திலே பிதத்வவாதீயி பண்ணுமாபோலே. ஸ்வீகாரத்துக்கு [எக]பதம்போலே த்யாகத்துக்கிக்தவுபலக்ஷணம். அதுவுபாயபௌஷ்கல்யப்ரதிபாதகமாயிருக்கும்.இது த்யாகபௌஷ்கல்யப்ரதிபாதகமாயிருக்கும். இப்ப்ரதிபத்தியினுடைய அத்யந்தாஹாவமிறே முக்யாயவாவது. ப்ரயீவம்ஸாஹாவமுண்டானலுதவுந் தோஷாயவாம்படியிறேயிருப்பது. த்யாகத்தன்னிலு மங்வயமில்லாதபடியானலாயிற்று ஸ்வரூபபூர்த்தியுள்ளது. 'அங்மானவுபாயாந்தராநங்வயம் † அத்யந்தாஹாவத்திலு முண்டாகையாலே அங்மத்திலங்வயமில்லாமையால் அங்மியிலங்வயமில்லை யென்று சொல்லப்பெறாது' என்று நஞ்ஜீயரருளிச்செய்வர். இவ்விடத்திலப்படி சொல்லவேண்டுகிறது ப்ரஸக்தமாகையாலேயிறே. இவ்வாகாரமில்லாமையாலே உபாயாந்தரபரித்யாகமுக்யமாக ப்ரபதநமாத்ரமே தீவபத்தில் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று.

'த்யாகம் ஸ்வீகாரங்மமாகையாலே த்யாகஸாபேக்ஷதையாலே சரீரவரணுடைய சைரபேக்ஷ்யங்குலையுமென்கிற சோத்யமும் பரிஹ்ருதம். அங்மிஸ்வரூபத்தானும் சைரபேக்ஷ்யத்துக்குக் குறையின்றி யிலேயிருக்க தத்கங்மம் சைரபேக்ஷ்யத்துக்கு ஹேதுகமாகப் புகுகிறதன்றிறே சைரபேக்ஷணை விரோதி வரணுக்கு த்யாக ஸ்வீகாராதிகளில் வருகிறஸாபேக்ஷதை தோஷாயவாகாது.

ஆக யிந்த ல்யப்பாலே உபாயாந்தரபரித்யாகம் ஸித்தோபாய ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்மென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிறது. 'ப்ரபத்தியாவது – ஒன்றைவிட்டொன்றைப்பற்றுகை' என்று அநந்தாழ்வான் வார்த்தை. இந்தல்யப்பு (ஹேத்வா சாந்தீராயணஞ் சரேத்) என்கிறதுபோலன்றிக்கே, (ஸ்நாத்வா போஜ்ஜீத) என்கிறதுபோலேயாய் த்யாகத்திலங்வயமில்லாதபோது ஸ்வீகாரத்தில் அநங்வயத்தை ஸூசிப்பிக்கிறது.

ஆக, இரண்டுபதமும் த்யாஜ்யபௌஷ்கல்யத்தையும் த்யாகபௌஷ்கல்யத்தையும் சொல்லுகிறது.

---

† (அத்யந்தாஹாவத்திலுமி) தி. இப்ப்ரபத்தியினுடைய அத்யந்தாஹாவமுள்ளது அத்ரைவர்ணிகர்க்கு. ப்ரயீவம்ஸாஹாவ முள்ளது-த்ரைவர்ணிகர்க்கு. ப்ரபத்திக்கு வேண்டுவது - உபாயாந்தரத்தில் அநங்வயமாகையாலே அத்யந்தாஹாவத்திலு மதுண்டாகையாலே, அங்மத்திலங்வயமில்லாமையால் அங்மியிலு மங்வயமில்லை என்ன வொண்ணாதென்றபடி.

http://acharya.org

—[மாம்பஶார்யம்]—

(கூ.) மேல்பஶும் ஸ்வீகார்ய ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுகிறது.(மாம்)—த்யாஜ்யங்களான யர்மத்திற்காட்டில் ஸ்வீகார்யமான யர்மத்துக்குண்டான வ்யாவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது.

அவை, ஆஹாஸயர்மங்களுமாய், அநித்யங்களுமாய், அநேகங்களுமாய், ஸாயீயங்களுமாய், உர்லஹங்களுமாய், † ஸ்வரூபவிரோயிகளுமாய், ஸாபேக்ஷங்களுமாய், அசேதநங்களுமாய், ஸாபாயங்களுமாய், உர்லஹப்ரமாணங்களுமாய், அஶக்தங்களுமாய், அயிக்ருதாயிகாரங்களுமாய், விளம்வஹலப்ரஹங்களுமாயிருக்கும்.

இது, ஸாக்ஷாதீயர்மமுமாய், நித்யமுமாய், ஏகமுமாய், ஸிதீயமுமாய், ஸலஹமுமாய், ஸ்வரூபாநுரூபமுமாய், நிரபேக்ஷமுமாய், சேதநமுமாய், நிரபாயமுமாய், ப்ரவலப்ரமாணமுமாய், ஶக்தமுமாய், ஸர்வாயிகாரமுமாய், அவிளம்வஹலப்ரஹமுமாயிருக்கும்.

வாக்யதீவயத்தில் ப்ரயமபஹத்திற்சொன்ன அர்யவிஶேஷங்களெல்லாம் இவ்விடத்தே அநுஸந்யேயம். அதாகிறது - ஶ்ரீயஃபதித்வமும், வாத்ஸல்யாதிஸயஸதுஷ்டயமும், தீவ்யமங்ளவிக்ரஹமும்.

1 (ஏஷ நாராயணஃ ஶ்ரீமாந்) என்று க்ருஷ்ணனுய்வந்தவதிர்ணனவன் ஶ்ரீயஃபதியாகையாலே, பூர்வாபராயகூடாமணம்பண்ணி புருஷகாரஸஹதையாய் நின்று சேர்ப்பிக்கக்கடவ பெரியபிராட்டியாரோட்டைச் சேர்த்தி அநுஸந்யேயம்.

அயர்மவஹதீயியாலே ஸ்வயர்மத்தில் நின்றும் நிவ்ருத்தனுய் *அஸ்யாந ஸ்நேஹகாருண்யயர்மாயர்ம யியாகுலனன அர்ஜஹநனுக்கு வஹஹத்ஸிதங்களான ஸ்வஸ்வரூபாதிகஹேத்தன்பேரூக வருளிசெய்கையாலே, வாத்ஸல்யமநுஸந்யேயம்.

2 (மத்தஃபரதரந்நாந்யத்) இத்யாதிகளாலே தன்னுடைய ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தைப் பலவிடங்களிலு மருளிச்செய்தவளவன்றிக்கே, அர்ஜநன்தான் பலப்ரகாரங்களாலும் அபரோக்ஷிகரும்படி பண்ணுகையாலே, ஸ்வாமித்வமநுஸந்யேயம்.

---

† (ஸ்வரூபவிரோயிகளுமாயி) தி - ஹமவஹத்யந்தபாரதந்த்ரயமாகிற ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வப்ரவ்ருத்திரூப உபாயாந்தரங்கள் விரோயிகளுமாயித்யர்யஃ. அத்யந்த பாரதந்த்ர்யமாவது-ஸ்வரக்ஷணோபாயப்ரவ்ருத்த்யநர்ஹத்வமிறே. ஸ்வப்ரவ்ருத்திஸாயீயமான ஸாயநாந்தரம்-ஹேயப்ரத்யநீகரிடத்தில் ஹேயஸம்வந்யம்போலே இந்தஸ்வரூபமுள்ள விடத்தில் ஸம்ஹவியாதிறே.

---

1. ஹரிவம்ஶ-விஷ்ணுபர்-நூநு-கூஉ. 2. கீதா-எ-எ.

http://acharya.org

1 (ஹெக்ருஷ்ணஹேயாஉவஹேஸீவதி) என்று இவன்றானே சொல்லும்படி தேவதேவனான தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையும் இவனுடைய நிகர்ஷத்தையும் பார்த்து நெகிழவிடாதே இவனோடே ஏகரஸனுய்க்கலந்து பரிமாறுகையாலும், 2 (ஆஸ்யே நீருஹீத்வா துரமஸ்ய வக்யாந்) இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே இவனுக்கிழிதொழில் செய்கையாலும் ஸௌஸீல்யமதுஸந்தேயம்.

அப்ராக்ருதமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை சகஜவிஷயமாம்படி பண்ணுகையாலே, ஸௌலப்ய மதுஸந்தேயம்.

3 (கம் வீரஹ்ம வம்வீரஹ்ம) 4 (ரஸோவைஸஃ-ரஸஞ்ஹ்யேவாயம் லப்வ்யானந்தீ ஹவதி) 5 (கோஹ்யே நுதேதஸ்யாத் காமாத் ஸஹ) என்று சொல்லுகிறபடியே நிரதிசயபோக்யங்களான ஸ்வரூபகுணங்களோ பரிச்சேதிக்கிலும் பரிச்சேதிக்க வொண்ணுதபடியான, 6 [நவநியமிதகண்ட மண்ட வஸ்யந்தரஸ்ரீ வாநதுநிரமஸிஷ்ணுசக்ரஞ்ஜலிஸ்யுஃ பயோஜிஃ। அவதுவிததமாத்ரஸ்தோத்ரஸ ஸ்யூதமௌளிர்டிஸநஷ்யீ ருதரஸ்மிர் தேவகி புண்யராசிஃ) 2(ஆஸ்யே நீருஹீத்வா துரமஸ்ய வக்யாந்) 7 (ருக்மிணீ க்ருஷ்ணஜங்மநி.) 8 (போதார்தாமரையாள்) இத்யாதி.] போக்யதாப்ரகர்ஷத்தை யுடைத்தாய், அவற்றிற்காட்டிலும் திருவள்ளத்துக்குமிகவும் அபிமதமாய், இச்சாநிரூபிதமாய், அணைந்தாய்ச்சிமாரையும் 9 (அகலகில்லேன்) என்னும்படி பண்ணக்கடவதாய், அப்ராக்ருதமாய், அகாலகால்யமாய், 10(யுவாகுமாரஃ) 11(அரும்பிணையலரை) என்கிற திருமேனியையும், 12 (சென்னிநீண்முடி) என்றும் 13 (ஸ்ஹாரத்கிரீட) என்றும், 14 (மெய்யமர்பல்கலன்) என்றும் இத்யாதியிற்சொல்லுகிறபடியே கிரீடாதிநூபுரார்த்தமாக அஸங்க்யேயமாயிருக்கிற திவ்யாபரணவர்க்கத்தையும், 15 (ப்ரியோஸிமே) என்று தானருளிச்செய்தபடியே தனக்குப்ரியவிஷயமான அர்ஜுநனுக்கு யதோவத்ப்ரகாசிப்பித்தபடியை [மாம்] என்று நிர்தேசிக்கிறன். ஆகையாலே திவ்யமங்களவிக்ரஹமதுஸந்தேயம். 16 (க்ருஷ்ணம் யர்மம் ஸகாதநம்)17(ஸ்ரண்யம் ஸரணஞ்சத்வாமாஹுஃ,) 18 (அம்ருதம் ஸாயநம், ஸாய்யம்) 19 (யோ

---

1. கீதா. கக-சக.
2. 3. உபா. உப. சு-கo-நி.
4. தை-உப. ஆந-ன-க.
5. தை-உப. ஆந-க-க.
6. க்ருஷ்ணகர்ணாம்ருதம். உ-சஸ்.
[] குண்டலிததீரந்யம் சில கோசங்களிலில்லை. அப்ரஸக்தமும்.
7. வி-பு-க-கo-தசக-
8. திருமொழி. சு-உ-சு.
9. தி. வா. சு-கo-கo.
10. ருதீவேத. உ-உ-உநி-சு.
11. தி. மொ. எ-கo-க.
12. தி. வா. நி-நி-சு.
13. ஸ்தோத்ரர. சு-சு.
14. தி-வா. சு-சு-எ,
15. கீதா. கஅ-சு-நி.
16. ஹார. ஆரண். அசு-உசு.
17. ராமா-யு. கஉo-கஅ.
18. ஸஹஸ்ரநாம. சு.
19. வி-பு. எஉ-ச.

http://acharya.org

மோயோமவிஷாக்நேதர) I (வைப்பாம்மருந்தரமடியரைவல்வினைத்துப் பாம்புலகினைத்துஞ்சக்கொடானவன்- எப்பால்யவர்க்கும்நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்தப்பாலவனெங்களாயர்கொழுந்தே) என்றும் இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே, ஸாதநயர்மமானஸிஜ்யஸாயநஸ்வரூபஞ் சொல்லுகிறது.

—ஏகபதார்த்தம்.—

(ச) [ஏகம்]—இவ்வுபாயவிரோஷத்தைச் சொல்லுகிற பலவிடத்திலும் அவயாரண ப்ரயோஜமுண்டாகையாலே, உகாரம்போலே இத்த ஏகஸப்தமும் ஸ்யாநப்ரமாணத்தாலே அவயாரணவாசகமாயிருக்கிறது. 2 (மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே) 3 (தமேவ ஸரணம் கச்ச) என்றும் இத்யாதியான ப்ரபத்தி ப்ரகரணத்திலே தானே ஸாவயாரணமாக வருளிச்செய்தாளிற, 4 (சரணௌசரண்) என்றும் (நின்பாதமேசரணாக) 5 என்றும் இத்யாதியாலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தார்.

இது தனக்கு உபாயாந்தரங்கள் வ்யாவர்த்ய மாகமாட்டாது. பௌநருக்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கையாலே. அநேகம்ஶப்தஶ்யங்கூடி ஒன்றுக வேண்டுமாபோலே அனேகங்கூடி ஒருஸாயநமாக வேண்டு முபாயாந்தர வ்யாவ்ருத்தி ஏகவசநத்தாலே சரிதார்த்தம். ஶேஷதாந்தர வ்யாவ்ருத்தபரத்வம் சொல்லவொண்ணாது, உக்தரீதாநிரஸ்தமாகையாலே. மயீயமபுருஷனில் ப்ரதிபாத்யமான ஸித்யஸாயந ப்ரதிபத்தியில் ஸாயநத்வஸ்ரீயிவ்யாவ்ருத்தியாகமாட்டாது, ஸாயநத்துக்கு யோக்யதை யில்லாமையாலே. உண்டாகில் உபாயாந்தரதுல்யத்வம் ப்ரஸங்கிக்கும். யோக்யதாவையர்யத்தில் இதம் பூர்வமேவ கார்யகரத்வம் ப்ரஸங்கியாதோவென்னவொண்ணாது ; அகார்யகரத்வம் அயிகார்யஸாவப்ரயுக்தமாகையாலே. அயிகாரிஸாபேக்ஷத்வம் ஶேஷபூதவஸ்துவு. ஆகையாலே ஏகபதம் நிரர்த்தகமாக மிருக்கதே யென்னில்;—உபாயாந்தரமும் ஶேஷதாந்தரமும் அநேகத்வமும் வ்யாவர்த்யமன்றேயாகிலும் ஸித்யஸாயநத்தில் ஸாயநத்வஸ்ரீயி வ்யாவர்த்ய மாகலாம் ; அந்வயவ்யதிரேகத்தாலே ஸாயநமென்று நிஶ்சிக்கலா மிருக்கையாலே. ஆனால் ஸாயநத்வம் ப்ரஸங்கியாதோ என்னவொண்ணாது, ஸாயநத்வமுண்டாம்போது உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்தி குலைகையாலே. ஆனாலும் ப்ரபத்தி அபேக்ஷிதையாகையாலே † ஸித்யஸாயநத்வஸங்கமுண்டாகாதோ வென்னில்:—உண்டாகாது, உபாயம் கைமேபேக்ஷ்யமாகையாலே.

† ஸாயநாந்தரவ்யாவ்ருத்திஸங்ம என்று பாடம்.

1. தி-வா. க-சு-உ.
2. கீதா. ஏ-கச.
3. கீதா. கஅ-கஉ.
4. தி. வா. நு-கo-கக.
5. தி. வா. நு-எ-கo.

http://acharya.org

த்வோபாயத்வ ப்ரதிபத்தியாலே அதிகாரியினுடைய உபாஸகவ்யாவ்ருத்திக்கும் குறையில்லை. அதிகார்யபேக்ஷையாலே யிதுக்குமுன்பு கார்யகரமின்றிக்கே போருகிறது, ப்ரார்த்தனையென்செய்யவென்னில்; —மலைமேலிற்போலே இங்கு ப்ரார்த்தனையுண்டு. மலைமேலில் புருஷார்த்தாவஹித்வே யர்த்த மாகப்ரார்த்தனம் அபேக்ஷிதமாகக்கடவது. பாரதந்த்ர்யம் நித்யமாகிறவோபாதி பரதந்த்ரமான வஸ்துதான் சிதசித்வஸ்துவாகையாலே, சைதன்யகார்யமான அந்தப்ரார்த்தனா விசேஷமும் நித்யஸித்தியமாயிருக்கும். இது த்யாஜ்யகோடியிலு மங்வயியாது, உபாயகோடியிலு மங்வயியாது. I (அதுமவனதின்னருளே) என்கையாலே * ப்ரபத்தி விசேஷத்துக்கு உபாயகார்யத்வ முண்டித்தலையல்லது உபாயத்வமில்லை. ஈஸ்வரன்-உபாயமாகையாலே இத்தையுபாயமென்னவொண்ணாது. உபாயாங்கமென்னவொண்ணாது, உபாயஸாத்யமான ஈஸ்வரஸ்வரூபம் ஹித்யமாய் பரமசேதனமாய் ஸர்வசக்தியுக்தமாயிருக்கையாலே.† அங்கத்வம் கொள்ளில், ஈஸ்வரனுக்கு உத்பாத்யத்வாதித்யத்வாதிகரூபத்வங்களாதல் அசேதனத்வாஸாமர்த்யஸாபேக்ஷதைகளாதல் உண்டாம். அப்போது, உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திரூபமான ஹித்யத்வம் ஏகரூபத்வம் பரமசேதனத்வம் ஸர்வஸக்தியோகம் நைரபேக்ஷ்யம் தொடக்கமான தர்மங்களும் குலையும். இவ்வுபாயவிசேஷம் § ஸ்வவ்யதிரிக்தமாயிருப்பதொன்றை ஸஹியாமையாலேயிறே

---

* ப்ரதிபத்தி என்றபா.

† ஸ்வரூபோபாதாகத்வ, உத்பாதஸ்வரூபவர்த்யகத்வ, வர்த்திதஸ்வரூபஹல ப்ரதத்வ ரூபலக்ஷண விசிஷ்டதாங்மத்வங் கொள்ளில், நித்யத்வாதி விசிஷ்டனான ஈச்வரனுக்கு அநித்யத்வாதிகள் வந்துவிடுமிதி ஹாவஃ.

§ (ஸ்வவ்யதிரிக்தமாயிருப்பதொன்றை) இதி. ஸ்வவரணத்தையாயோபாயமாக ஸஹியாமையாலே என்றபடி. (ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதி) என்கிற வாதிஸப்தம்-ப்ராதிகூல்யவர்ஜகவிசேஷணாஸாதிகளை ஸங்க்ரஹிக்கிறது. (உபாயாங்கத்வமின்றிக்கே) என்றது-வரணம் தொடங்கி வாரக சில ஸாயநமல்லாமையாலே தத்ப்ரதாதிசயஜநநார்த்தம் உபாதேயதயா விஹிதத்வ மில்லாமே என்றபடி. (அவவாதித) த்யாதி-'வ்ரீஹீநவஹந்தி' என்று விதித்தவ்ரீஹ்யவஹநாதிஜந்யமாய், அவவாதவிதி யவிஷயமாய், ஸ்வேதரம் தன்னடையே அவஹந்த்ருஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாய் வருகிறுப்போலே அத்யந்தபாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநமுடைய விவ்வயிகாரிக்கு ஸஹவர்த்தி விஷயத்தில் ஆநுகூல்யாதிகளும் விதேயவிஷயமாய், க்ருத்யநுபாதேயமாய், வரணாநபேக்ஷிதமாய், வரணஸமயவர்தியாய், தன்னடையே வரக்கடவதாயிருக்குமென்றபடி. (ஸம்ஹாவிதஸ்வரூபத்வம்) விதிப்ரயுக்தோபாதேயதாஸாமாந்யத்தில் ஸதி ஸ்வத ஏவ ஸத்தார்ஹத்வம்.

I. தி. வா. அ-அ-கூ.

http://acharya.org

ஆதகூல்யஸங்கல்பாதிகளுக்கு உபாயாங்கத்வமின்றிக்கே அவஶ்யாதஸ்வேஷ்டப்ரதமே ஸம்ஶ்ரவிதஸ்வஶப்தவத்வமுண்டாகிறது. ப்ரபத்தவ்யாங்களான ரக்ஷகத்வாதிகள்போலே ப்ரபந்நாதமான இப்ப்ரதிபத்திவிஶேஷம் ஸ்வரூபாநுஸந்தேயமாய்க்கிடக்கு மித்தனை. த்யாகத்துக்கு உபாயாந்தர்ஶாவமுண்டாம்போதாய்த்து இது உபாயத்தில் லக்ஷணாதமாவது. இவ்வதிகாரியினுடைய ஜ்ஞாநகார்யமாய், ராகப்ராப்தமாய், ஸ்வரூபநிஷ்டமாய், ப்ராப்யகோடிவடிதமாயிருக்குமத்தனை. பரித்யக்தங்களான யர்மங்கள்போலே ஸ்வீகார்யமான இந்தயர்மமும் ஸாயநமாகில் ஸாங்கமாக விருக்கவேண்டாவோ வென்னில்; ஸாயநஶப்தங்களுக்கெல்லாம் ஸாங்கத்வநியமமில்லை. ஶக்தியோகத்திலே அங்கஸாபேக்ஷதை கண்டோமே என்னில்; அது ஸாயநத்வப்ரயுக்தமன்று, ஸாயித்வப்ரயுக்தம். இந்தயர்மவிஶேஷம் *ஸநாதநயர்மமாகையாலே ஜ்ஞாநகர்மஸாயித்யமான த்யாஜ்யயர்மம்போலே த்யாகஸ்வீகாரஸாயித்யமாயிராது, ஆனால் ஈஶ்வரஸாபேக்ஷமா யிருக்கக் குறையென்னென்னில்; அதுவு மில்லை, ஈஶ்வரவ்யதிரேகமில்லாமையாலே. ஆனாலும் அங்கஸாபேக்ஷதை வேணுமென்னில்; அது உபாயாந்தர்ஶாதம். விஹிதயர்மம்போலே ஸாயித்யர்மமு மாகாரத்ரிவயவிஶிஷ்டமாயிருக்கும், இதில் ஸாயித்யர்மத்தில் ஓராகாரம் த்யாஜ்யமாயும் ஓராகாரம் உபாதேயமாயுமிருக்கும். விஹிதயர்மத்திலிரண்டு முபாதேயமாயிருக்கும்,

—ஶரணபதார்த்தம்—

(நு) [ஶரணம்]—கீழ் ஸ்வீகார்யவஸ்துவைச் சொல்லிற்று; இது ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. த்ரிவயத்தில் ஶரணஶப்தமுபாயபோலே இதுவும் உபாயவாசகமா யிருக்கிறது. (ஸர்வயர்மாந்பரித்யஜ்ய) என்கிறதுக்கு அநந்தரமாக ப்ரயுக்தமான ஶரணஶப்தமாகையாலே. ரக்ஷிதாவைச் சொல்லுகிறதாகமாட்டாது, உபாயாந்தரபரித்யாகத்துக்கு பஶ்சாத்ஶாவியாய் பரபக்திமோக்ஷத்துக்கு பூர்வஶாவியாயிருக்கையாலே உபாயவாசகமாமித்தனை.

இவ்வஸ்துவுக்கு ப்ராப்யதயாஸ்வீகார்யத்வமுமுண்டு. இதில்ப்ராப்யதயாஸ்வீகார்யத்தை வ்யவச்சேதிக்கிறது. ப்ராபகஸமயத்திற்போலே ப்ராப்யஸமயத்திலும் ப்ரபகாந்தரபரித்யாகம் ஸமாநமாகையாலே, தத்விஶிஷ்டமேயாகிலும் ஸ்வீகாரமாத்ரம் வ்யவச்சேதிக்கமாட்டாதென்றும் சொல்லுவர்கள்.

ஆக, ஶரணஶப்தம் இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் அவ்யவஹிதமான ஸாயநத்வத்தைச்சொல்லுகிறது.

http://acharya.org

—வ்ரஜபதார்த்தம்—

(சூ) [வ்ரஜ]—கீழ் ஸ்வீகார ப்ரகாரத்தைச் சொல்லிற்று; இதில் ஸ்வீகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. கீழ்பரித்யாஜ்யங்களாகச் சொல்லப்பட்ட தர்மங்கள் ஸாதாரணதர்மவ்யதிரிக்த தர்மங்களாகையாலும், இந்த தர்மம்தான் அவற்றில் அந்தர்லீதமானாலும் பரித்யாஜ்யவிஷயமாவது மோக்ஷஸாதநத்வஸ்வீகாரமன்றிக்கே ஸாதநாங்கத்வமாகையாலும், ஸர்வதர்மபரித்யாகப்ரதிபாதநத்துக்கும் ஸிஷ்ய யர்மஸ்வீகாரவியாகத்துக்கும் பரஸ்பரவிரோதமில்லை.

[வ்ரஜ] என்றது - (வ்ரஜ் யஸ்வ) என்கிறபடி. இந்த வ்ரஜியாகிறது - த்யாஜ்ய கோடியினுத்தீர்ணமாய், உபாயகோடியில் அநுப்ரவிஷ்டமாய், ப்ராப காந்தரபரித்யாகபூர்வகமாய், ஸகலஜ்ரகதத்வாதமதிரூபமாய், சைதந்யகார்யமாய், ப்ரார்தநாகர்ஹமாய், ஸகலக்ருவிகாஸஹேதுவாய், ஸ்வரூபாநுரூபமாய், வ்யதிசார விளம்பவியவரமாயிருப்பதொரு அநந்யவஸாயாத்மக ஜ்ஞாநவிசேஷம். இதில் ஸாராம்ஸம் விஸ்ரம்ஹவிசேஷமென்றும் விஸ்ரம்ஹவியவரமானபோது அகார்யகரமென்னுமிடமும் † ஈவயத்திலே சொன்னோம். உபாயாந்தரபரித்யாகபூர்வகத்வமும், ஸ்வஸ்மிந் உபாயத்வப்ரதிபத்தி ராஹித்யமும், வாத்ஸல்யாதிகுணவிசிஷ்டவஸ்துவிஷயத்வமும் தொடக்கமானவை இப்ப்ரதிபத்தி விசேஷத்துக்கு ஸ்வரூபம். (மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ) என்கிறதுதானே ப்ரமாணம். பரித்யக்தஸாந்யஸாதநனுய் ஸ்வீகாரத்தில் உபாயத்வப்ரதிபத்திக்கு அயோநியனுயிருக்கு மவனிதுக்கயிகாரி. இந்தவ்ருத்தியிவிசேஷம் ஏககரணயுக்தமாகவுமாம் கரணத்ரயயுக்தமாகவுமாம். இதிலுபாயத்வமில்லாமையாலே ஹலத்துக்கு வ்யபிசாரமில்லையென்னுமிடமும் ஈவயத்திலேசொன்னோம்.

ஸௌலப்யாதிகுணவிசிஷ்டவஸ்துகோசரத்வமிரண்டிலுமுண்டு. த்யாகவிசிஷ்டத்வமும் கரபேக்ஷயமுமிங்கு அதிரிக்தமானவர்தம்.

ஆக, பூர்வார்தத்தாலே- 1 த்யாஜ்யஸ்வரூபத்தையும், 2 தத்வாஹாள்யத்தையும், 3 த்யாகத்தையும், 4 தத்ப்ரகாரத்தையும், 5 அதிலுடைய அங்கத்வத்தையும், 6 ஸ்வீகார்யவஸ்து ஸ்வரூபத்தையும், 7 இதினுடையகரபேக்ஷயத்தையும், 8 ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தையும், 9 ஸ்வீகாரத்தையும் சொல்லிற்று.

† தஇஈவயத்திலே என்றபடி.

http://acharya.org

—அஹம்பதார்த்தம்.—

(எ) இனிமேல், ப்ரபத்தவ்யக்ருத்யத்தையும், ப்ரபந்நக்ருத்யத்தையும் சொல்லுகிறது. விரோதிநிவர்த்தகத்வம் ப்ரபத்தவ்யக்ருத்யம்; நிர்ஹரத்வம் ப்ரபந்நக்ருத்யம். [அஹம்]—ஸர்வஜ்ஞத்வாதி மஹாவிசிஷ்டனை நான். கீழ், உபாயபரிதீ ரஹத்துக்கு ஏகாந்தங்களான மஹாவிசேஷங்களைச் சொல்லிற்று; இங்கு, கார்யகரத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான மஹாவிசேஷங்களைச் சொல்லுகிறது. வாத்ஸல்யாதிகளில்லாத போது உபாயபரிதீரஹமின்றிக்கே யொழியுமாபோலே, ஜ்ஞாநாதிகளில்லாதபோது கார்யகரமன்றிக்கே யொழியும். அசித்தும் சேதநனும் சேதநாந்தர்யாமித்வமும் பரத்வமும் வ்யூஹமும் தடக்கமான வைகளல்ல வ்யாவர்த்யம், விபவாந்தரங்களும் இவ்விபவாந்தரத்தில் முன்னும் பின்னும் வ்யாவர்த்யம். தேஹாத்மாபிமாநரூபகாணாதிகளிலே ஆத்மவஸ்துவை பண்ணியிருக்கு மவனுடைய அஹம்ஸப்தோ ப்ரயோகம் தத்தத்வஸ்துமாத்ரபர்யவஸிதமாயிருக்கும்; தேஹாத்மாபிமாநத்தை வஸ்துமாத்ர விஷயஜ்ஞாநவானுடைய அஹம்ஸப்தோப்ரயோகம் சேதநமாத்ரபர்யவஸிதமாயிருக்கும்; ஈஸ்வரனுடைய அஹம்ஸப்தோப்ரயோகம் உபயவ்யாவ்ருத்தமாயிருக்கும்.

ஜ்ஞாநமும் ஸக்தியும் ஸௌசீல்யமும் பூர்த்தியும் இவ்விடத்தில் அநுஸந்தேயம். இவையில்லாதபோது மேல்சொல்லுகிற விரோதி நிவ்ருத்தி கூடாது. இங்கு ஸக்தியாகநினைக்கிறது, :—1 (யானும்...இசைந்து) என்றும் 2 (இசைவித்தென்னை) என்றும் சொல்லுகிறபடியே சேதநனுடைய அவிவாதஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸம்ஸார விமோசநத்துக்கு மடியான ஸாமர்த்யத்தை. அத்தைப்பற்ற ப்ரளயாபத்தி விமோசநமும், ஸர்வஸௌலப்யமும், ஸர்வவஸ்துக்களிலும் பரிஸமாப்யவ்யாபகவ்ருத்தியும் தடக்கமானவை அத்யந்தஸ்வரூபங்களென்னும்படியிருக்கும். இதில் சொல்லுகிற மஹாவிசேஷங்கள் சேதநனுடைய அநந்யஸாத்யத்வத்துக்கும் ஈஸ்வரனுடைய ஸுலப்ரஹ்மத்வத்துக்கும் உபயுக்தங்களாயிருக்கும். (மாம்)என்று-[(உத்தீர்ய ருதரயிசரணம்)என்கிறபடியே]இவன்கால்தன்தலையிலே பட நிற்கும் நிலையைச்சொன்னன்; [அஹம்] என்று-தன்கால் அவன்தலையிலேபட நின்றநிலையைச் சொல்லுகிறன். 3 (தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்ந்தானுகிலும்-தார்மன்னர் தங்கள் தலைமேலான்சாழலே) என்றதிறே. (மாம்) என்று- கையுமுழவுகோலுமாய் நின்றவேஷத்தைக் காட்டினன். [அஹம்] என்று-கையுந்திருவாழியுமாய்நின்ற வேஷத்தை

1. பெரியதிருவந்தாதி உகூ. 3. தி-மொ. கக-நி-அ.
2. தி-வா.நி-அ-கூ. [] குண்டலிதஞ்சிலேகாரங்களில்லை.

http://acharya.org

க்காட்டுகிறான் * செழுந்தார்விசயனிறை. 1 (பற்றலர்வீயக்கோல் கையிற் கொண்டு) 2 (சங்கொடுசக்கரமேந்துந்தடக்கையன்) என்ற நின்ற திறை. (மாம்) என்று யர்மங்களைக் குலைக்கும் நிலையைக்காட்டினான்; அஹமென்று - அயர்மங்களைக்குலைக்கும் நிலையைக்காட்டுகிறான். மாம் என்கிறது உத்திக்கு விபரீதமான நிலையை ; அஹமென்கிறது - அதற்கு விபரீதமானநிலையை.

—த்வாபதார்த்தம்.—

(அ) (த்வா)—ஸாத்யமானஸாதநங்களை ஸ்வாஸாதாரணமாகத்யஜித்து லிங்யோபாய ஸ்வீகாரம்பண்ணியும், ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தன்மையும், ஜீவாத்மாவுக்குத்தீர்மானமான ஆத்மஸ்வரூபத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்யவ்ருத்தியையும், அர்த்யஸ்வரூபத்விபரீதத்தியையும், தத்ஸ்வரூபத்வமாத்ரவ்ருத்தியையும், ஸாத்யாந்தரங்களில் ஸாத்யதாவ்ருத்தியையும், ஸாதநாந்தரங்களில் ஸாதநத்வவ்ருத்தியையும், லிங்யோபாயஸ்வீகாரத்தில் உபாயத்வவ்ருத்தியையும், க்ருதக்ருத்யராய்யங்களைகப்பட ப்ரவ்ருத்தி ஸாத்யமாயிருக்க உர்ஜஸ்வலமான மோக்ஷபுருஷார்த்தத்துக்கு நிவ்ருத்தி ஸாத்யத்வம்அவஜிதமென்கிற வ்ருத்திவிஸேஷம் தொடக்கமானவற்றையும் ஸ்வாஸாதாரணமாக த்யஜித்திருக்கிறவனை.

கீழ்ப்பதத்தில் ஈஸ்வரஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று; இப்பதம் அதிகாரிஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. அங்கு, ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஸக்தித்வங்களும் ப்ராப்தியும் ஸைரபேக்ஷ்யமும் சொல்லப்பட்டது; இங்கு, அஜ்ஞாதாஸக்திகளையும் அப்ராப்தியையும் ஆகிஞ்சந்யத்தையும்சொல்லுகிறது. ஸ்வீகாரத்தி லுபாயவ்ருத்தியினுமகப்படச் சோம்பனுமிருக்கிறவனை. இத்தப்ரதிபத்தி விஸேஷத்திலும் உபாயத்வவ்ருத்தி அநுவர்த்திக்குமாகில் உபாயாந்தரத்தோடொக்கு மித்தனை. ஈஸ்வரனே உபாயமென்கிற அத்யவஸாய விஸேஷத்தில் ஸாதநத்வவ்ருத்தியும் அஸக்ருத்கரணமுமுண்டானபோது, தத்தோபாயத்வமில்லை. ஆக எல்லாங்கூட, த்யாஜ்யஸ்வீகார விஸிஷ்டனை வன்னையென்றபடி.

—ஸர்வபாப பதார்த்தம்.—

(கூ) (ஸர்வபாபேப்ய:) கீழ்நிவ்ருத்திக்கேகாந்தமான ஹேயவிஸேஷங்களைச் சொல்லிற்று; இது நிவர்த்யஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. பாபமாகிறது;—இஷ்டவிரோயியாயிருக்குமதுவும், அநிஷ்டஹேதுவாயிருக்குமதுவும். மோக்ஷப்ரகரணமாகையாலே இவ்விடத்தில் இஷ்டவிரோயிகளாகிறன-ஜ்ஞாதவல்லா ஜ்ஞாதாரோயிகள். ஜ்ஞாதவிரோயியும், ருசிவிரோயியும், உபாயவிரோயியும் பண்டே நிவ்ருத்தமாய்த்து, இனிப்ராப்தி

1. தி.மொ.உ-ங-க. 2. திருப்பாவை. கச.

http://acharya.org

விரோயிதேறையுள்ளது? அத்தைப்ரதிபாதிக்கிறதிப்பதும். 1 (புண்யபாபேதியாதிய) என்றும் 2 (சார்ந்த விருவல்வினைகளும்சரித்து) என்றும் இத்யாதிகளிலே-பாபத்தோபாதி புண்யமும் த்யாஜ்யமாகச் சொல்லிற்றிறே; ஆகையாலே, புண்யபாபங்களிரண்டையும் பாபஸஹிஷ்ணுத்தாலே சொல்லுகிறது.

வேதவசநத்தாலே - அவற்றினுடைய வாதஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாவது- 3 (பொய்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்கும முழுக்குடம்பும்) என்கிறபடியே- அஜ்ஞாநத்துடங்கி ஸரீரஸம்பந்தமெல்லீயாக வுண்டானவை.

ஸரீரபாதஸமயத்தில் ஈஸ்வரஸம்ரக்ஷணத்துக்கு விஷயபூதனும்படியும், வாங்மநஸாதிலயப்ரகாரமும், உத்க்ரமணப்ரகாரமும், ஹார்தாநுக்ரஹகார்யமானமார்க்கவிஸேஷப்ரகாரமும், ஹ்ருதயமத்யாதிர்க்கமும், ஸூக்ஷ்மஸரீரஸம்ஸர்க்கமும், அர்சிர்வாஸரஸுக்லபக்ஷோத்தராயணஸம்வத்ஸரவாயுஸாஸ்கரசந்த்ரவித்யுத்வருணேந்த்ரப்ரஜாபதிகளாகிற ஆதிவாஹிகர்களுடையஸ்ரீலாவாவிஸேஷங்களும், அர்ச்சாவரணதிக்ரமணமும், ப்ரக்ருதிலங்கநமும், விரஜாப்ராப்தியும், ஸூக்ஷ்மஸரீரவிஸ்லேஷமும், அமாநவகரஸ்பர்ஸமும், அகாலகால்யதிவ்யதேஸப்ராப்தியும், அபஹதபாப்மத்வாதிகுணகணப்ராதுர்பாவமும், ஹ்ருதயக்ரந்திபதவிதிவ்யதேஹஹப்ரவேஸமும், அப்ராக்ருதஸரஸ்ஸம்ஸர்க்கமும், திவ்யாப்ஸரஸ்ஸங்வஸத்காரமும், அப்ராக்ருதமண்டலப்ராப்தியும், ஹ்ருதயத்ஸளரஸ்மியாதிஸம்ஸர்க்கமும், அப்ராக்ருததேஹபுரப்ராப்தியும், ஸூரிபரிஷத்ப்ரத்யுத்கமநமும், ராஜமார்க்ககமநமும், விரஜாஹ்ரதவிஸேஷப்ரவேஸமும், ஸூரிபரிஷந்மண்டபப்ராப்தியும், ஸபத்நீகஸர்வேஸ்வரஸந்நிதாநமும், ஸ்துதிப்ரணமாஞ்ஜலிப்ரமுகஸம்ஸ்ரமாநுவர்த்தநமும், பரமாத்மஸமீபப்ராப்தியும், பாதபீடபர்யங்காரோஹணமும், ஹ்ருதயத்ஸங்கஸங்கமும், ஆலோகநாலாபாலிங்கநாதீயநுஹவமும், ஸ்வஸ்வரூபஹ்ருணவிஸ்ரஹாதீயநுஹவஜநித ப்ரீதிப்ரகர்ஷமும், நாகாவியவிஸ்ரஹபரிஸ்ரஹபூர்வகஸர்வதேஸ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமாநஸர்வப்ரகார கைங்கர்யகரணமுமாகிற ப்ராப்திவிஸேஷங்கள் இதுக்கநந்தரத்திலே யதஸந்தேயங்கள்.

ஸர்வஸஹிஷ்ணுத்தாலே-(ஸர்வயர்மாக்பரித்யஜ்ய) என்று த்யாஜ்யங்களாகவிஹிதங்களாய் ஹோதியவைதீயா அநுஷ்டேயங்களாயிருக்கிறயர்மங்களில் உபாயத்வவைதீயையும், அவைதீயபூர்வகமாக அநுஷ்டிதமான உத்தராவத்தையும், ப்ராரப்தியத்தையும், லோகஸங்க்ரஹார்

1. முண்ட-உப. கூ-க-கூ: 2. தி-வா. க-நி-கo.
3. திருவிருத்தம் க.

http://acharya.org

யமாக வநுஷ்டேயங்களான யர்மவிசேஷங்களில் ஸ்வார்யதா வைஷ்யி யையும், ஆவ்ருத்த ப்ரபத்தியையும், லகவஷ்டாகவதவிஷயங்களில் உப சாரவைஷ்ய யா பண்ணும் அபசாரங்களையும், (பரி)என்கிற உபஸர்கத் தாலும் (ஏக) ஸ்வீகரத்தாலும் சொன்னவற்றினுடைய அதுவ்ருத்தியை யும் சொல்லுகிறது.

அயிகாரிகுறையாலேயாதல் உபாயலக்ஷணனான ஈஸ்வரன்குறையா லேயாதலிறே பாபங்களில் சிறுது கிடப்பது. உபாயாந்தரபரித்யாக மும் ஸித்தியோபாயபரிக்ரஹமும் புஷ்கலமாகையாலே, அயிகாரிபக் கல் குறையில்லை. ஜ்ஞாநசக்த்யாதிபுஷ்கலமாகையாலே, உபாயலக்ஷண னான ஈஸ்வரன்பக்கல் குறையில்லை.

—மோக்ஷயிஷ்யாமி பதார்யம்.—

(கo) (மோக்ஷயிஷ்யாமி-) கீழில்மூன்றுபதமும், நிவர்த்தகஸ்வரூபத் தையும், நிவர்த்யாஸ்ரயத்தையும், நிவர்த்யத்தையும், தத்ஸம்பாதநஸ்வரூப த்தையும் சொல்லிற்று. இந்தபதம், நிவ்ருத்தியையும் நிவ்ருத்திப்ரகார த்தையும் சொல்லுகிறது.

1 (சுமேதாதைவிட்டோடித்தூறுகள்பாய்ந்தனவே) என்கிறபடி யே - அநாதிகாலஸஞ்சிதங்களான கர்மவிரோதங்களெல்லாம் உன்னைக் கண்டுகூசி தானேவிட்டுப்போம்படி பண்ணுகிறேன். 2 (வாசலுமறிகட லோ) என்றும் 3 (யாதுமென்னெஞ்சுமிசைந்தொழிந்தோம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, வேறுசிலருடைய விசைவுகொண்டு வருகைப்ரயாஸ த்தாலே போக்கவேண்டாதே, தன்னடையே விட்டுப்போம்படி பண் ணுகிறேன். பூர்வாஹ்நத்தோடு உத்தராஹ்நத்தோடு வாசியற ப்ரதிலக்ஷ்ய ங்களெல்லாம், அதி நிஸ்ப்ருஷ்டமான இஷீகதூலம்போலே *ஆயர்குல த்தினில்தோன்றும் மணிவிளக்கைக்கிட்டினால் 4 (தீயினில்தூசாகும்) என் கிறபடியே நிரவசேஷமாய்ப்போமிறே. பாபங்களாகிறன:—குப்பையிலாமணக்குபோலே உயரவெழுந்து பாம்பு போலேமிடத்தைப்பிடிப்பதொன்றன்றே.சேதநன்பண்ணின கர்மங்கள் க்ஷணவ்யவஸிதங்களாகையாலே அப்போதே நசித்துப்போம், அஜ்ஞ ஞகையாலே கர்த்தாவானவிவனும் மறந்துபோம், ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனான ஈஸ்வரன் ஒன்றொழியாமேயுணர்ந்து கொண்டிருக்கும் ப்ராப்த காலங் களிலே தப்பாமே நிறுத்து அநுபவிப்பிக்கும். ஆகையாலே கர்மங்க ளாகின்றன - அவனுடையநிக்ரஹங்கள். 'இக்கர்மங்களைப்பண்ணிப் போருகிறசேதநன், ஸத்தவம்தலையெடுத்து ஒருக்காலவன் திருவடிகளி

---

1. பெரியாழ்வார் திருமொழி நி-சு-நு.
2. பெரியதிருவந்தா-நிச.
3. பெரியதிருவந்தா. உசு.
4. தி-பாவை-நி.

http://acharya.org

லே தலைசாய்த்தால், விலக்காமைபற்றுசாக ரக்ஷணஸ்வஹாவனையிருக்கும் ஈஸ்வரன் இவ்வளவும்பெற்றுல் விடானிறே. ஆகையாலே, இவனுடைய பூர்வாவத்தை க்ஷமித்து உத்தராவத்தில் அபிஜ்ஞாதாவாயிருக்கும். இனியாரைக்கைக்கொண்டவை ஜீவிப்பது? உணர்ந்தபோது இவன்பக்கல் வ்யாமோஹாதிசயத்தாலே I (நன்றுசெய்தார்) என்றுஅவைதன்னை மானமாகக்கொள்ளுமாகையாலே, இவ்வபிகாரிக்கு ஒருப்ரகாரத்தாலும் அகாஞ்சிகாலார்ஜிதங்களான கர்மவிமோக்ஷங்களைக்குறித்து தஞ்சவேண்டா. (மோக்ஷயிஷ்யாமி) என்கிறவார்த்தை தப்பாது என்று விஸ்வஸ்தனையிருக்கு மத்தனை வேண்டுவது' என்று, நஞ்ஜீயரருளிச்செய்வர்.

2 (போர்த்தபிறப்பொடு கோயொடு மூப்பொடிறப்பவை போர்த்துப்பெருந்துன்பம் வேரறநீக்கித் தன்தாளின்கீழ்ச் சேர்த்தியவன் செய்யுஞ் சேமத்தையெண்ணித் தெளிவுற்று) 3 (தெளிவுற்றுவிவின்றி நின்றவர்க்கின்பக்கதிசெய்யும்) என்று கீழருளிச்செய்தவார்த்தையறிந்தவர்களுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான இஷ்டப்ராப்தியன்றோவலம், ஆயிருக்க அநிஷ்டநிவ்ருத்திமாத்ரத்தையே வலமாகச்சொல்லுவானென், ஹ்ருவல்லாஹவியரமாக அநிஷ்ட நிவ்ருத்திமாத்ரமே வலமாயிருப்பது கேவலனுக்கன்றே, முமுக்ஷுவானவிவ்வபிகாரிக்கு இரண்டும் வலமாய், அதுதன்னில் இஷ்டப்ராப்தி ப்ரயாஜனமான வலமாயிருக்கும். அத்தைச்சொல்லாதே தஜ்ஜுதயா உபாதேயமான ப்ரதிவந்யக நிவ்ருத்திமாத்ரத்தையே வலமாகச்சொல்லி விடுவானென்னென்னில்;--விரோயி நிவ்ருத்தியும் ஹ்ருவத்ப்ராப்தியுமாகிறவலத்வயத்திலும்வைத்துக்கொண்டு ஒரு வலத்தைச்சொன்னல் வலாந்தரம் தன்னடையே வருகையாலே சொல்லிற்றில்லே. 4 (மாமேவவைஷ்யஸி ஸத்யங்தே) என்று-கீழுபாயத்துக்குச்சொன்ன வலந்தானே இவ்வுபாயத்துக்கு வலமாகையால்வேறுதுக்கு வலமின்றிக்கே யொழிகையாலே, வலகயநம் பண்ணிற்றில்லே யென்னவுமாம்.

ஆனல்விரோயிநிவ்ருத்திதன்னைச் சொல்லுவானென்னென்னில் ; (மாமேவவைஷ்யஸி) என்று-ஸ்வப்ராப்திலக்ஷணமான வலத்தையாய்த்து அங்குச்சொல்லிற்று; அதுக்கு பூர்வஹாவியாய்ப்ரதிவந்யக நிவ்ருத்தி பூர்வகமாயிருக்கிற வலவிமோக்ஷம் அங்கு அதுக்தமாகையாலே தாதிரு ஸமான வலவிமோக்ஷம் இவ்வபிகாரிக்கு அபிகமாகையாலும் இங்குச் சொல்லிற்று. இவனுக்கலிலஷிதமாய் ஹ்ருவஹ்ருஹவாதிரூபமாயிருக்கிற ப்ரயாஜனவலம், விரோஹிதங்களாயிருக்கிற மணிஜ்யுமணிஜ்பாதிகளிலு

---

1. முதலா. ச-க-உ.
2. தி-வா. எ-நி-கo.
3. தி-வா. எ-நி-கக.
4. கீதா. கஅ-கூநி.

http://acharya.org

டைய ப்ரகாசாதிகளைப்போலே ஸ்வதஸ்ஸித்யமாய் ப்ரதிஷேத்யகதிவ்ருத்திமாத்ரஸாகாங்க்ஷமாயிருக்கையாலே, நிவ்ருத்திப்ரதிஷேத்யகளனனி வனுக்கு ஸ்வதரவ ஆவிர்ஹாவமாயிருப்ப தொன்றுகையாலே தனித்துச் சொல்லவேண்டாவிறே. 1 (வழித்தங்குவல்வினையை) என்றும் 2 (கண்ணபிரானை விண்ணோர்கருமாணிக்கத்தையமுதைநண்ணியும் நண்ணகில்லேன் நடுவே யோருடம்பிலிட்டு) என்றும் இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே - ஹேஹுஸம்ஹேத்யப்ரமுகமான ப்ரதிஷேத்யகவர்மம் ஔபாயிகமாயிறேயிருப்பது; ஆகையாலே, வக்தேதியான விரோயி கழிந்தால் தன்னடையே வருகையாலே சொல்லிற்றில்லை.

—[மாஸுசஸ் ஸவீஹார்யம்]—

(கக) [மாஸுசஃ]—கீழெல்லாங்கூட, ஸோகநிவ்ருத்திக்குவேண்டும் பரிஹாரங்களை விஸ்தரதமாகச்சொல்லிற்று; இப்பதம், 'ஸோகநிவ்ருத்தியைச்சொல்லுகிறது. ஸாயநாந்தர ஸம்ஹேத்யமும், ஸுகரஸாயநார்ஜநமும், விரோயிஸமூஹநா தவ்ருத்தியுமிறே ஸோககாரணம்.

உஷ்கரங்களான ஸாயநாந்தரங்களை வாஸநாஸஹிதமாக த்யஜிக்கச் சொல்லுகையாலே, ஸாயநாந்தரநிவேத்யநமாக ஸோகிக்கவேண்டா. ஸர்வ ஸுலபனுய் நிருபாயிகவத்ஸலனுய் ஸர்வஸ்வாமியாய் ஸீலவானுய் நிரபேக்ஷஸாயநபலபிதனுய் பரமகாருணிகனுயிருக்கிறதன்னை நிரபேக்ஷஸாயநமாக ஸ்வீகரிக்கச்சொல்லுகையாலே, ஸுலஸாயநார்ஜநத்தாலே ஸோகிக்கவேண்டா. 'ஸர்வஜ்ஞனுய் ஸர்வஶக்தியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனுய் ப்ராப்தனுயிருக்கிறதான், ஸாம்ஸாரிகஸகலதுரிதங்களையும் ஸவாஸநமாகப்போக்கி, நிரதிஶயாநந்த யுக்தனும்படி பண்ணுகிறேன்' என்கையாலே விரோயிவாஹகஜ்ஞாநத்தை யதஸங்யித்து ஸோகிக்கவேண்டா. உபாயஸ்வரூபத்தை யதஸங்யித்தாலும் ஸோகிக்க யோதீயதையில்லை. அயிகாரிஸ்வரூபத்தை யதஸங்யித்தாலும் ஸோகிக்க யோதீயதையில்லை. ஹலஸ்வரூபத்தை அதஸங்யித்தாலும் ஸோகிக்க யோதீயதையில்லை. உபாயம் ஸுலகமாகையாலே உபாயத்திலுடைய உத்கர்ஷநிவேத்யநமாக ஸோகமில்லை. அயிகாரிக்கு கர்த்தவ்யமில்லாமையாலே தந்நிவேத்யகமாக ஸோகிக்கவேண்டா. ஸர்வபாபமோக்ஷத்தை ஹலமாகச்சொல்லுகையாலே ஹலஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாக ஸோகிக்கவேண்டா. த்யாஜ்யங்களில் கிடப்பதொன்றில்லாமையாலே ஸோகிக்கவேண்டா. கர்த்தவ்யம் மாநஸவ்யாபாரமாத்ரமாகையாலே ஸோகிக்கவேண்டா. ப்ரதிஷேத்யகம் நிஸ்ஸேஷமாகநிவ்ருத்தமாகையாலே தந்நிமித்தமாக ஸோகிக்க யோதீயதையில்லை.

1. பெரியதிருவந்தாதி நிள. 2. தி-வா. நி-க-டி.

http://acharya.org

உபாயாந்தரஸ்ரவணத்தில் ஸோகியாதொழிகைக்கு யோக்யதை யில்லாதாப்போலே இவ்வுபாயஸ்ரவரணத்தில் ஸோகிக்கயோக்யதை யில்லை. ஸாயகாந்தரஸ்ரவணத்தில் ஸோகாதுவ்ருத்தியும் ஜ்ஞாத்ருத்வ கார்யம். ஹேத்வஸாயகஸ்ரவணத்தில் ஸோகாஹாவமும் ஜ்ஞாத்ரு த்வகார்யம். உபாயாந்தரஸ்ரவணத்தில் ஸோகாஹாவமுண்டாய்த்தா கில் த்யாகஸ்வீகாரங்களில் அக்வயமில்லை; ப்ரபத்த்யுபாய பரிக்ரஹ த்துக்குப்பின்பு ஸோகாதுவ்ருத்தியுண்டாய்த்தாகிலும் த்யாகஸ்வீகா ரங்களிலக்வயமில்லை. ஸ்வாமிக்காய்த்து வலித்வமுள்ளது; வலியாயி ருக்குமவனுக்காய்த்து உபாயாநுஷ்ட்டாத்ருத்வமுள்ளது. ஸ்வாமி ஸ்வம் மான வஸ்துவையிழந்தால் ஸோகிக்கும், வலி வலமில்லாதபோதுஸோ கிக்கும், அநுஷ்டாதா அநுஷ்டாநவிரோதம்பிறந்தால் ஸோகிக்கும்; மூன்றிலுமுணக்கக்வயமில்லாமையாலே ஸோகிக்கப்ராப்தியில்லை. முன்பு ஸோகித்திலனாகில் உபாயாதிகாரமில்லை, பின்பு ஸோகித்தானாகில் உபே யாதிகாரமில்லை. முன்பு ஸோகித்திலனாகில் உபாயாந்தரதோஷமறிந்தி லனும், பின்பு ஸோகித்தானாகில் உபாயகுணமறிந்திலனும். ஸோகா துவ்ருத்திக்கு ஹேது உபாயஜ்ஞாநம்.

ஆக ஸோகநிவ்ருத்தியையும், ஸர்வபாபவிமோசநத்தையும், அப் பாபங்களுக்காஸ்ரயமான சேதநனுடையஸ்வரூபத்தையும், அவற்றுக்கு நிவர்த்தகனான ஈஸ்வரனுடைய ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகுண விசேஷங் களையும், அவை கார்யகரமாம்படிபண்ணக்கடவதாய் சேதநாதமாயிருக் கிற வைதிகவிசேஷத்தையும், வைதிகவிசேஷப்ரகாரத்தையும், வை திகவிசேஷத்திலுபாயத்வவைதிகராஹித்யத்தையும், வைதிக விசேஷவிஷயத்தையும், அதுக்கு அங்கமஹாதமானவைதிகயந்த்ரதத்பரி கரபரித்யாகத்தையும், அதுக்கு யோக்யதாபாதகங்களான கதிதரங்க ளினுடைய த்யாகத்தையும்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஸரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ.

பரக்தபடி

சரமஸ்லோகப்ரகரணம்.

—[உபோத்காதம்.]—

திருமந்த்ரத்தாலே ஸம்ஸிக்ஷிதமான ஸமவதாநகாஷ்டாபூர்ணஸ் த்வஜ்ஞானத்தை யுடையனாய், சரமஸ்லோகத்தாலே ஸமவதிப்ராப் திக்கு ப்ரபத்திவ்யதிரேகேண விளம்ப அஸஹாயனாய் ஸ்வரூபாநு

http://acharya.org

ரூபமாயிருப்பதொரு ஸாயநவிரோஷமில்லையென்று நிர்ணயித்து ப்ராப கஸ்வீகாரபூர்வகமாகப்ராப்யத்தை லபிக்கவேணுமென்கிற கௌதுகத் தையுடையனாயிருக்கு மயிகாரிக்கு, ஸ்வரோஷத்வாதிரூபமான உபா யோபேயங்களே ப்ரதிபாதிக்கிறது ஜீவயம்.

ஜ்ஞானத்துக்கு விலம் தத்துரூபமானவதுஷ்டாகமாகையாலே ரஹ ஸ்ய ஜீவயத்திலும் ப்ரதிபாதிதமான உபாயோபேய விஷயஜ்ஞாநம் அது ஷ்டாகரோஷமாயிரே யிருப்பது.

ஆகையாலே உபாயவிஷயஜ்ஞாநத்தினுடைய ஸாவல்யரோதி லாதமான உபாயாதுஷ்டாநத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது பூர்வவாக்யம்; உபேயவிஷயஜ்ஞாநஸாவல்யரோதுவாயிருக்கிற உபேயாதுஷ்டாநத்து க்கு பூர்வபாவியாயிருக்கிற உபேயப்ரார்த்நத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது உத்தரவாக்யம்.

இதில் ப்ரதிபாதிதமான உபாயாநுஷ்டாநமும் உபேயப்ரார்த்நையு மில்லாதபோது இவ்வயிகாரிக்கு ஸாயகல்யாவ்ருத்தியும் ஸாயோக்தர நிஷ்டாதி வ்யாவ்ருத்தியு மின்றிக்கே யொழியக்கடவது.

ஆகையாலே, ஸ்வரூபாதிரூபமான ஸாயநஸாயோங்களிரண்டை யும் ப்ரதிபாதிக்கிறவாக்யத்ரீ வயமும் அநுஸந்தேயமாயிருக்கும்.

பூர்வவாக்யாதுஸந்தாநமில்லாதபோது ஸமவதேக ஸாயநத்வலா ஸமில்லை; உத்தரவாக்யாதுஸந்தாநமில்லாதபோது ஸமவதேகஸாயோ யத்வலாஸமில்லை. † உத்தரவாக்யாதுஸந்தாநம் ஸாயகனுக்கும் ஸாதாரண மாயிருக்கும், பூர்வவாக்யாதுஸந்தாநம் அயிகாரித்ரய ஸாயாரணமா யிருக்கும்; ஆகையாலே, உபயாதுஸந்தாநமு முண்டானாலாயத்து அயி காரித்ரயவ்யாவ்ருத்தியுமுண்டாவது.

வாக்யத்ரீவயத்திலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ஸாயநஸாயோங்களே யொழிந்த இதரஸாயநஸாயோங்களிரண்டுக்கும்ஸ்வரூபாநரூபத்வம் அவிரிஷ்டமா யிருக்குமாகையாலே, அவை த்யாஜ்யங்களாகக்கடவன. இவை யிவனுக்கு ஸ்வரூபத்துக்கநுரூபங்களாயிருக்கையாலே அத்யந்த மூபாதேயங்களாகக் கடவது. ஸ்வரூபாநுரூபமாயிருக்கிற இந்த உபா யோபேயங்களிலே வேதாத்பர்ய விஷயம்.

1 (தஸ்மாத்பி வயோ யம் ப்ரபந்நஃ ப்ரதிப்ரயச்சந்தி) 2 (தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாந் தபஸாமதிரிக்தமாஹுஃ) 3 (ந்யாஸஏவாத்யரேசயத்) 4 (யோவை ப்ரஹ்மாணம்) 5 (தமேவஶரணங்மதஃ) 6 (ஸக்ருதேவப்ரபந்

†. இவ்வாக்யத்துக்குஸரியானவர்த்தங்கேட்டுக் கொள்ளக் கடவது.

1. யஜு.சு-காண்ட.நு-ப்ர.நாநு
2. தை-உப.நா.சூ.
3. தை-உப.நா.சூ.
4. ஸ்வே-உப.சூ-கஅ.
5. ராமா. ஸு.நு.அ-நாநு.
6. ராமா-யு. கஅ-நாநி.

http://acharya.org

காய) 1 (வஜ்ரியாஞ்ஜலிபுடம்) 2 (மஹத்யாபஜ்ஸம்ராப்தே ஸ்மர்தவ்யஃ) 3 (நமஸ் சக்ருர்ஜநார்தநம்) 4 (அநந்யஸாயீ யேஸ்வாஜீஷ்டே), 5(யே நயேநயாதா மச்ஹதி) 6 (அதஸஞ்சரந்) 7 (அஹஂஸர்வம்கரிஷ்யாமி) 8 (க்ரியதாமிதிமாம்வதே) 9 (தந்நியுக்தஃ கரிஷ்யாமி) என்று இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே-இந்த உபாயோபேயங்கள்தான் ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிதிஹாஸாதிஸித்தங்களானவளவன்றிக்கே, 10 (கழல்களவையே சரணாகக்கொண்ட) 11 (நாகணைமிசைநம்பிரான் சரணேசரண்) 12 (அடிச்சிழமர்ந்து புகுந்தேனே) 13 (நாயேன் வந்தடைந்தேன்) 14 (உலகமளந்தபொன்னடியேயடைந்துய்ந்தேன்) 15 (த்வத்பாதமூலம் ஸரணம் ப்ரபத்யே) 16 (அநந்யஸரணஸ் ஸரணமஹம்ப்ரபத்யே), 17 (வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்) 18 (அடியேனையாட்கொண்டருளே) 19 (ஐகாந்திகநித்யகிங்கரஃ ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி) 20 (நித்யகிங்கரோஹவாநி) என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே- ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும் அநுஷ்டித்ததும் ப்ரார்த்தித்ததும் இவற்றையே யாகையாலே நமக்கு மிவையே உபாதேயங்கள்.

ப்ராமாணிகத்வ முண்டேயாகிலும் ஆசார்யருசிபரிக்ருஹீதத்வமில்லாத போது ஆதரணீயத்வமில்லையிறே. ப்ராமாணிகத்வ முண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், ஶிஷ்டர்களுடைய அநுஷ்டாநாஹித்யத்தாலேயிறே அஷ்டகையில் பஶுவிஶஸநம் அகர்தவ்யமாகிறது.

21 (ஆசார்யவாக்புருஷோவேத) 22 (ஶ்ருதஃ பரமோமதஃ) 23(யர்மஞ்ஞஸமயஃ ப்ரமாணம்) 24 (ஆசார்யநிஷ்டாமகிஞ்சிந்ய) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே-ஆதரணீயதைக்கு ப்ரயோகதேஹதவான ஆசார்யருசிபரிக்ரஹம் இவற்றுக்குக்கணத்திருக்கையாலே இவையே ஆதரணீயங்கள்.

பிள்ளை, ஜீயரை, 'ப்ரபத்திக்கு ரிஷிச்சந்தோதேவதாதிகள் அநுஸந்தேயங்களன்றிக்கேயொழிவானென்? ப்ரமாணம் சுருங்கியிருப்பானென்? அயிகாரி சுருங்கியிருப்பானென்' என்றுகேட்க; 'இதிலர்த்தத்துக்குக்

1. ரா.யு.கஅ-உள.
2. ஸார-ஸஹா.கூ0-சக.
3. ஸார-ஆரண்.ககூஉ-நிள.
4. வி-ஸம்.
5. பரமஸம்.
6. தை-உப.ஸ்ரீ ருஹ கூ0-நி.
7. ரா-அயோ.ஙக-உள.
8. ரா.ஆர.கநி-ள.
9.
10. தி. வா.நி-அ-கக.
11. தி.வா.நி-க0-கக.
12. தி. வா. சு-க0-க0.
13. தி.மொ.க-கூ.க.
14. தி. மொ.நி-அ-கூ.
15. ஸ்தோத்ரரத்நம்.உஉ
16. ஸரணாகதிகத்யம்.
17. தி-வா-ங-ஙக.
18. தி-மொ-க-கூ-அ.
19. ஸ்தோத்ரரத்நம்.சசு.
20. ஸரணாகதிகத்யம்.
21. ஹா-உப-சு-கசஉ.
22. ஸஹஸ்ரநாமம்.
23. ஆபஸ்த-யர்ம-க-க-ச.
24.

http://acharya.org

கூட்டவேண்டியன்றே இதுக்குக் கூட்டவேண்டியது, 1 (ருஷ்யாதீம் ஸ்ச கரந்யாஸமங்ஹ்யாஸஞ்சவர்ஜயேத்) என்றதிறப்பிரமாணம்; 2 (யோவீ ரஷ்ட மாணம் விஹ்யாதி பூர்வம்) 3 (நாராயண பரம் ப்ரஹ்ம தத்த்வம் நாராயணஃ பரஃ) 4 (ஹ்ரீம்ச்சதேலக்ஷ்மீம்ஸ்ச பத்க்யௌ) 5 (தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாந் தபஸாமதிரிக்தமாஹுஃ...ந்யாஸ இத்யாஹுர்மஹர்ஷிணஃ) எவமாதிப்ரமாணங்களுமுண்டு. என்பக்ஷத்தாலிதுக்கு ப்ரமாணமேகேஷுயில்லை. ஸம்ஸாரி கிழ்கழிந்ததுமறியான், மேல்வருவதுமறியான்; வர்த்தமானத்திலும் லாபாதாம்ஸமறியான், லாபிஷ்யதாம்ஸமறியான்; இதிவன்நிலை; 6 (யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்) 7 (ஆநந்தோவிரஹ்மம்) 8 (ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ) என்று நிர்தோஷப்ரமாணத்தாலே கேட்டிருக்குமீச்வரன்படியிது. இருவர்ஸ்வரூபமும் ப்ரத்யக்ஷத்தாலும் நிர்தோஷசாஸ்த்ரத்தாலும் அறிந்தபின்பு அவனீயிவன்பற்றுகைக்கு 9 (நிஷ்யாவித்தவ்யஃ) என்றுப்போலே ஒருவியிவேணுமோ, இருவருடையவும் யர்மிதிராஹகப்ரமாணமேயமையும். (அவரக்ஷணே) (மாஜ்ஞாதே) 10 (மால்தேடியோடும்மனம்) 11 (கோக்குமுணர்வு). உர்வலனுயிருப்பானொருவனபிழ்க்தானென்றால் வலவானுயிருப்பானொருவனருகே நின்றால் அவனீயிவன்பற்றுகைக்கு ஒருத்தர் சொல்லவேணுமோ, முமுக்ஷுக்களதிகாரிகளாகையாலே அதிகாரிகள் சுருங்கிற்று' என்றருளிச்செய்தார்.

ஒருவன் வெட்டத்துடர்ந்து வாராநின்றால் அவன் மரணம் புகரக்ஷித்திலனுகில் 'வாதுகன்' என்றுலோகமடைய ஹர்ஷியாநின்றது; ரக்ஷித்தானுகில் 'ஒருவன் நீர்மையே' என்று லோகமாக மௌரவியாநின்றது.

ரவுராக்ஷஸஸம்வாதம், நஹுஷவ்ருஹஸ்பதி ஸம்வாதம், வ்யாவ்ரவாநரஸம்வாதம், மறவன் 'முயல்க்குட்டியைவிட்டுப்போக்தேன்' என்ன - அதுகேட்டு ஹட்டாருளிச்செய்த வார்த்தையும், ஹாஷ்யகாரர் சரமஸமயத்திலே 'ஜீவயத்தையெப்போதுமதஸந்திக்கையெனக்கு ப்ரியம்' என்றருளிச்செய்தவார்த்தையும், பெரியகோயில்நாராயணரைக்குறித்து ஸபாபூர்வமாக 'ஜீவயமொழியத்தஞ்சமில்லை' என்றருளிச்செய்த வார்த்தையும், ஸகேலஸ்நாகபூர்வகமாக ஆர்த்தியோடே உபஸந்நனான சிறியாத்தானுக்கு 'ஜீவயமொழியத்தஞ்சமில்லை' என்று எம்பாரருளிச்செய்த வார்த்தையும், 'திருமந்த்ரத்திலேபிறந்து ஜீவயத்

1.
2. ஸ்வே-உப-கூ.க.அ.
3. தை.உப.நா.கூ.கக.ச.
4. புருஷஸூக்தம்.
5. தை.உப.நா.கூ.
6. முண்ட.உப.க.க.கூ.
7. தை.உப.ஜீ.கூ.க.
8. வி.பு.கூ.நி.அச.
9. ஜீ.உப.ச-சு-நி.
10. இரண்டாந்திருவந்தா தி.உ
11. முதல்திருவந்தாதி-கூ.உ.

http://acharya.org

திலேவளர்த்து ஸ்வயநிஷ்டராவீர்' என்று நஞ்ஜீயரைக்குறித்து அநந்தாழ்வான் ப்ரஸாதித்தவார்த்தையும், 'மந்த்ராந்தரங்களைச் சொல்லிவிடுவித்தனேயிறே' என்ன நஞ்ஜீயர் ஸ்வயத்தையுபதேசித்து பிள்ளைக்கருளிச்செய்த வார்த்தையும், அம்மங்கியம்மாள் திருநாராயணபுரத்திலே காணச்செல்ல உடையவரருளிச்செய்தவார்த்தையும் துடக்கமான பூர்வாசார்ய வசநங்கள், ருசிவிஸ்வாஸங்களுக்குறுப்பாக இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயங்கள்.

இங்குப்ரதிபாதிக்கிற உபாயோபேயங்களை, ஆசார்யருசிபரிதிருஹீதமான இஸ் ஸ்வீகவிஸேஷத்தையொழிய ஸ்வீகாந்தரத்தாலே அநுஸந்யிக்கலாகாது.

'மெய்க்கன்றுக்கு இரங்கிப்போக்த வாஸனையாலே தோற்கன்று மடுத்தாலும் ஸுரபியானது இரங்கிப் பால் சுரக்குமாபோலே பொய்யான தமக்கு மிரங்குவது இஸ் ஸ்வீகவிஸேஷத்தைக்கேட்டாலாய்த்து; ஆகையாலே இதுவே யதுலஸந்தேயம்' என்று பிள்ளைக்கு ஜீயரருளிச்செய்த வார்த்தை.

ஆகையாலே, ஸ்வயம் ஆகரணீயம். பூர்வாசார்யர்கள் ரஹஸ்யத்ரயத்தையும் தங்களுக்கு யாதமாக நிஜைத்துப்போரச்சய்தேயும், ஸ்வாயிகாரமாகையாலும், ஆசார்யருசிபரிதிருஹீத மாகையாலும், வஸ்துயிதூர்வகமான அபாசாரத்துக்கும் பரிஹாரமாகையாலும், கர்மாவஸாநத்திலேயன்றிக்கே ஸரீராவஸாநத்திலே மோக்ஷமாகையாலும், ஸ்வயத்தை மிகவும் தஞ்சமாக நிஜைத்தும் போருவர்கள்.

சக்ரவர்த்திதிருமகனோடு காகவிஸ்ரேஷ்டிகளோடு வாசியற எல்லாருக்கும் அயிகாரமாயிருக்கையாலே ஸ்வாயிகாரமாயிருக்கும்; I (ரோமிஷ்மைளஷயம் யயா) என்கிறபடியே.

திருமந்த்ரம் ஸாஸ்த்ரருசிபரிதிருஹீதம்; சரமஸ்லோகம் ஸரண்யருசிபரிதிருஹீதம்; ஸ்வயம் ஆசார்யருசிபரிதிருஹீதம்.

இம்மூன்றுக்கும் மூன்று முண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் இப்படி சொல்லுகிறது ஊற்றத்தைப்பற்ற.

ஸ்வயம், கவல்லியிலே அயிதமாகையாலே ஸாஸ்த்ரருசிபரிதிருஹீதம்; ஸ்ரஹ்மாதிகளைக்குறித்து ஸர்வேஸ்வர னருளிச்செய்தானென்னுமிடம் ஸமவச்ஸாஸ்த்ரவிஸ்வாயமாகையாலே ஸரண்யருசிபரிதிருஹீதம்; ஆசார்யருசிபரிதிருஹீத மென்கைக்கு கீழே ஆசார்யவசநங்கள் சொன்னேம்.

'புருஷகாரபூர்வகமாக அபராயக்ஷாமணத்திலேயிழிக்கால், பூர்வாபராயங்களில் ஈஸ்வரன் அவிஜ்ஞாதாவாயிருக்கையாலே, க்ஷமித்தோ

I.

http://acharya.org

மென்கிற உக்திக்கும் க்ருதாமிக்கும் விரோதமில்லை. ப்ரபத்த்யுத்தரகாலம் ப்ராமாதிகங்களையொழிய வைதீகபூர்வகமாக அபசாரம் கூடாது. ஸ்வதந்த்ரஸ்வபாவத்தைப்பார்த்தால், காதாசித்கமாகவரும் வைதீகபூர்வகமான வபசாரத்துக்கும் பரிஹாரமுண்டு. அபசாரத்துக்குத்தரம் அதுதாபம் பிறந்ததில்லையாகில், ஜ்ஞாநம்பிறந்ததுமில்லை' என்று ஜீயர் எண்ணூற்றைத்தாழ்வானுக்குறித்தருளிச்செய்தார். I (குன்றவையகுற்றஞ் செய்யிலும் குணங்கொள்ளும்.)

உபாஸகனுக்கு, மோக்ஷத்துக்கு ஸாதநமாகத்தானநுஷ்டிக்கிற உபாஸநம் பக்வமாய் அந்தரத்திலே கர்மக்ஷயம்பிறந்து முக்தனாகவேண்டுமாகையாலே, கர்மாவஸாநத்திலே மோக்ஷமாகக்கடவது; ப்ரபந்நனுக்கு, உபாயதயா கர்த்தவ்யமில்லாமையாலும், உபாயஸ்வதந்த்ரனான ஈச்வரனுக்கு ஜ்ஞாநஸக்தியில் வைகல்யமில்லாமையாலும், வர்த்தமாந ஸரீரத்தையொழிய ஆமாமிஸரீரத்திலிச்சையில்லாமையாலும், ப்ரபத்யுத்தரகாலம் இஸ் ஸரீரத்திலுடைய ஸ்திதிக்குஹேது தீவ்ரஸம் வேதநாராஹித்யமாகையாலும், ஸரீராவஸாநத்திலே மோக்ஷமாகக்கடவது.

ஸூக்ஷ்மஸரீரம்போலே திவ்ய ஸரீரமும் ஈச்வராதீநரக்ஷத்தாலே யிருக்கிறதென்னில், அது விரஜையளவும் மாநஸாயகமாயிருக்கிறது, இஸ் ஸரீரஸ்திதிக்குப்ரயோஜநமில்லை; ஸ்வாதந்த்ரமாகவிருந்தாலுமில் ஸ்வதீநரக்ஷத்தாலே யென்னலாம், அல்லாமையாலே அவனுக்கு வைஷம்ய நைர்க்ருண்யங்கள் ப்ரஸங்கிக்கும். ஆகையாலே, ஸரீரஸ்திதிக்கு ப்ராரப்தியபேக்ஷிதமேயாது. ப்ரபந்நாகாந்தரம் ஸரீரமோக்ஷமுண்டாவது பரமார்த்தியுண்டாகில், அர்ச்சிராதிகப்ரதேசாதிகளில் அஸஹ்யதையொழிய வர்த்தமாந ஸரீரத்தில் அஸஹ்யதையில்லை; ஆகையாலே வைத்திருக்கும். அப்போதைத ஸரீரவிஸ்லேஷம்பிறக்கில் நச்சுப்பொய்கையென்று மீதராயிழிவாரில்லை. இவனொரு க்ஷணகாலமிருக்க அநேகாவதாரங்களில் இடையாத ஹலம் விஷ்ணுக்கும். சரமதேஹமாகையாலே ஈச்வரனுக்கு அதிலே ஆதரணீயதை கடக்கும். இவை அவாந்தரவாக்யங்கள். ஸ்வாதந்த்ரமாயிருக்கச்செய்தே விடமாட்டாதவன் ஸுலபனாயிருக்கிறானென்று ஈச்வரன் ஹிதகாமனாகையாலே 'ஸரீராவஸாநத்தளவும் கர்மவாலம் அநுவர்த்திக்கிடுவான்' என்று உதாஸீநனாயிருக்கும். ஆகையாலே ப்ரபந்நனுக்கு ப்ராரப்தகர்மாவஸாநம் பார்த்திருக்கவேண்டா.

திருமந்த்ரத்திலும் சரமஸ்லோகத்திலும் அர்த்தஜ்ஞாநத்தாலும்ஸ்வாதந்த்ர்யமான வாலம்இதில் ஸ்வீகாரத்தாலே ஸுலபமாம்.

I. முதல்திருவந்தாதி.

http://acharya.org

பூர்வாசார்யர்கள் மற்றையிரண்டிலும் அர்யத்தையே மறைத்துக் கொண்டுபோருவர்கள்; இதில் ஸவிஷார்யங்களிரண்டையும் மறைத்துக்கொண்டுபோருவர்கள். மந்த்ரஸ்ரீலோகங்களிரண்டிலும் ஸவிஷத்தை வெளியிட்டு அர்யத்தை மறைத்துக்கொண்டு போருவர்கள்; ஜீவயத்தில் இரண்டையும் மறைத்துக்கொண்டு போருவர்கள். 1 (மூலஹ்யாகாங் மூலஹ்ய முத்தமம்) என்னதிறே.

வாச்யம் ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமானுப்போலே, வாசகோச்சாரணமும் ஸக்ருத்கர்தவ்யம். 2 (தஸ்மாத் ஸக்ருத்க்ருதைவ கர்மணி யேக, மாகவஃ। ஸக்ருஜ்ஜப்தேந மந்த்ரேண க்ருதக்ருத்யஸ் ஸுவீ ஹவேத்) என்றுப்ரஸ்நம்பண்ண, 2 (மந்த்ரோஹி விஜ்ஞயதே யேக ஸக்ருதுச்சாரிதேநவை- புருஷோ ஜீவலோகேஸ்மிந் க்ருதக்ருத்யோ ஹவிஷ்யதி) என்று ப்ரதிவசநம் பண்ணுகையாலே. இவ்வர்யம் கடவல்லியிலும் சொல்லிற்று. இத்தையறிய எல்லாமந்த்ரவலங்களும் லிஜ்யிக்கும். 2 (ஸர்வ மந்த்ராவலாங்யஸ்ய விஜ்ஞாநேந ஹவந்திவை) என்கையாலே; 2 (ஏதந்

---

1. பாஜிமோத்தரே பராஸரேண ப்ருஷ்டோ நாரதஃ—'மந்த்ராணாம் பரமோ மந்த்ரோ மூலஹ்யாகாங்மூலஹ்யமுத்தமம்। ரஹஸ்யாநாம் ரஹஸ்யஞ்ச ஜஜ்ய ஸ்ஸம் ஸாரதாரணம்। ஸர்வஸம் ஸயஜேத்தாச ஸர்வ கல்மஷ நாஸநஃ। ஸரணாகதிமந்த்ரஸ்து ஸர்வஸம்பச்சூலாவஹஃ'

2. ஸாத்வததந்த்ரே லக்ஷ்மவந்தம் ப்ரதி ஸ்ரீரஹ்மா—'லக்ஷ்மவந் ஹ்ருதமாவியாத மாத்மநாம் பத தாமயஃ। த்வத்ப்ராபகம் மஹத்கர்ம காருண்யவிவஸாத்மநாம்। அயிதா வஹவோ மந்த்ராஸ் ஸ்ரீமதுஷ்டாகூராதிகாஃ। ஏஷிஃ கர்மஜி ரீஹாந ஸ்தாந் மந்த்ராந் ஸததஞ் ஜபக்। த்வாமாப்நோத்யேவ புருஷஃ புருஷம் புருஷாத்தம। ஏதாகி சோச்சயமாநாநி கர்மாணி கருணாகர। உபாவிஜ்ஞேய ஸ்வரூபாணி உபஷ்கராணி விஜாமஸஃ। மந்த்ராஃ ஸ்ரைகை கஸ ஸ்தாவஜ்ஜபமாகஸ்ய மாயவ। உக்தேநைவச மார்கேண மச்சஹத்யாயுரபக்ஷயம்। தஸ்மாத்ஸக்ருத்.....ஸுவீஹவேத்। தஜ்விரூஹி கர்ம தக்மந்த்ரந் உயார்ஜ் ரஹ்ருதயோ ஹ்யஸி॥ஹவாநுவாச—ஸத்யமுக்தாந்யஸக்தாநி கர்மாணி கமலாஸந। மந்த்ராணாஞ்ச யாதாஸ்த்ரம் அநுஷ்டாநக்கஸக்யதே। தத்கர்ம விஜ்யதேயேந க்ருதமாத்ரேண கர்மணா। மாம் ப்ராப்நோதி நரோ விரஹ்மந் மமாத்மாச லவிஷ்யதி। மந்த்ரோஹி விஜ்யதேயேந.....லவிஷ்யதி। கிந்து தஸ்யச மந்த்ரஸ்ய கர்மணஃ கமலாஸந। நலஜ்யதேயிகாரீவா ஸ்ரோதுகாமோ யவா நரஃ। த்வந்து மஜ்ஜாதியஸம் யோஹரத் ஏதத்கர்மாணிவாஞ்ஹஸி। விரஹ்மி ஸர்வகர்மேஜ்யஃ ஸ்ரீயோ மந்த்ரவச। ப்ரயமம் ஸ்ருணுமந்த்ராணாம் ராஜராஜ மதுத்தமம்। ஸர்வமந்த்ரவலாங்யஸ்ய விஜ்ஞாநேந ஹவந்திவை। ஏதந்மந்த்ரமவிஜ்ஞாய யோநரோ மாமஜீப்ஸதி। ஸாஹஸுஜ்யாம ஸாஸரந்தர்துமலவிஜ் வா ப்லவமிச்ஹதி। தஸ்மாஜ்ஜ்யோ மாமஜீப்ஸேத யோவா ஸுவிதுமிச்ஹதி। மந்த்ராராஜமிமம் விஜ்யாத் பூர்வோர் வசநபூர்வகம்। காந நூல்யந்தகக்ஷேத்ரந்நதீர்யாதிநிஷேவணம்। நபுரஸ் சரணந்நித்யஞ் ஜபம்வாபேக்ஷதே க்வசித்' இத்யாதி.

http://acharya.org

மந்த்ரமவிஜ்ஞாய) என்கையாலே இத்தையறியாதபோது ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திக்குபாயமில்லை. 1 (வாசிகம்மாநஸம்) இத்யாதியாலே உச்சாரணமொழிய ஸ்ம்ருதிமாத்ரத்தாலே த்ரிவியகரணத்தாலும் பண்ணின பாபங்கள் போமென்று சொல்லும். 'அஜிஜ்ஞபத்தாவ்ருத்தங்கள் மூன்றுமுடையவனேயாகிலும் த்வயத்துக்கயிகாரியன்றிக்கே யொழியுமாகில் அவனைக்கண்டால் விலங்குவேணுமென்று ஸாஸ்த்ரஞ் சொல்லிற்று. 'இம்மூன்றுமில்லையேயாகிலும் த்வயோச்சாரணம் பண்ணினவன் பூஜ்யதமனென்றும் சொல்லிற்று. ரக்ஷகன்க்ருதாத்மாவாகையாலே அஹ்ருதயோக்தியையும் வாத்ஸல்யபூர்வோக்தியோடொக்க நினைத்திருக்கும். ஆநுகூல்யத்தில் தாரதம்யம்கொண்டுத்யாஜ்யபரிஹீரஹம் பண்ணுவது அபரிபூர்ணஜ்ஞனிலேறே. பரிபூர்ணஜ்ஞையாலே ஆஸ்ரித்வத்ஸலனுசகமொன்றுமிலேறே வேண்டுவது. '2 (பொய்யேகைமைசொல்லி) என்றும் 3 (புறனுரையேயாகிலும்) என்றும் நிரர்த்தகமான ஸமுத்ரவோஷத்தைக்காட்டில் ஸார்த்தங்களான வடபடாதி ஸ்ம்ருதிகள் ஸ்ரேஷ்ட்டங்கள். அவற்றிற்காட்டில் தேவதாந்தரநாமங்கள் ஸ்ரேஷ்ட்டங்கள். அவற்றில் காட்டில் ஸ்வநாமங்கள் ஸ்ரேஷ்ட்டங்கள். அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு மூலமந்த்ரம்ஸ்ரேஷ்ட்டம். மூலமந்த்ரம் ஸமுத்ரவோஷஸ்யாநீயமாம்படி த்வயம் ஸ்ரேஷ்ட்டம். அதுக்கடி மூலமந்த்ரத்தில் ஆர்த்தமானவர்த்தம் த்வயத்திலே வாசகமாகை. வாச்யங்களில் ஸர்வேஸ்வரனுக்கும் அவ்வருகில்லாதாப்போலே, வாசகங்களிலு மிதுக்கவ்வருகில்லை, இதுவேவிதாந்தம்' என்று ஜீயரருளிச்செய்வர்.

திருமந்த்ரம் ஆத்மபாரதந்த்ர்யப்ரயாகம், சரமஸ்லோகம் ஸ்வத் ஸ்வாதந்த்ர்யப்ரயாகம், த்வயம் ஸ்வபாரதந்த்ர்ய ப்ரயாகம். திருமந்த்ரம் ப்ராப்யப்ரயாகம். சரமஸ்லோகம் ப்ராபகப்ரயாகம், த்வயம் உபயப்ரயாகம். திருமந்த்ரம் மந்த்ரரூபம். சரமஸ்லோகம் வித்யாரூபம். த்வயம் அநுஷ்டாநரூபம். இதுக்கயிகாரி, திருமந்த்ரத்தில் த்ருதியபதத்திலும், சரமஸ்லோகத்தில் ப்ரதமபதத்திலும், த்வயத்திலும் நிஷ்டையுடையவன். இதுக்கு த்வயமென்றுதிருநாமமாய்த்து ஸாதநஸாத்யங்களைச் சொல்லுகையாலே. இதொழிய நாலஞ்சுமேறுதுக்களைச் சொல்லுவர்கள்.

இதுதான், பூர்வவாக்யம் மூன்றுபதமும், உத்தரவாக்யம் மூன்றுபதமும், ஆக ஆறுபதமாயிருக்கும். இதில் பூர்வவாக்யம், உபாயத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது; உத்தரவாக்யம் உபேயத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. 4 (கா

1. பாத்ம.பு.
2. தி.வா.நி.க.க.
3. முதல்திருவந்தா.41.
4. தி.வா'க.நூ.அ.

http://acharya.org

ஞநின்றருகமபமுமையங் கொடுளிணையுடனேமாஞும்) என்றும் 1 (புலனின்றமேயும் பொறியைத்துறக்கி) என்றும் 2 (ஸ்ரீரும்ஹஸிஷ்யாப்நோதிபரம்) என்றும் இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞப்திஉபாயத்துக்கு உபேயார்த்த ரூபித்வமுண்டாயிருந்ததேயாகிலும், (மாமேகஂசரணஂவ்ரஜ-அஹஂத்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி) என்றும் 3 (திருநாரணன்றாள்காலம் பெறச்சிந்தித்துய்மினே) என்றும் இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே வ்யுத்பத்திஉபாயத்தில் உபேயம் உபாயாந்த்ரரூபியாயிருக்கையாலே உபாயப்ரதிபாதகமான பூர்வவாக்யம் முற்பட்டவதஸர்த்தமாய், உபேய ப்ரதிபாதகமான உத்தரவாக்யம் பிற்பட்டவதஸர்த்தமாயிருக்கும். ஆகையாலேயிறே திருமந்த்ரத்தில் நமஸ்ஸுக்குப் பின்பு நாராயண பதமாச்சு. இதில் பதத்ரயாத்மகமான பூர்வவாக்யத்தில், ப்ரணவபதம் ஸ்வீகார்யவஸ்துவைப் ப்ரதிபாதிக்கிறது. த்ருதீயபதம் ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. த்ருதீயபதம் ஸ்வீகாரத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

—ஸ்ரீஸ்வீகார்யம்.—

(க) அதில் ஸ்ரீமத் என்கிற அம்சத்தாலே - புருஷகாரத்தையும், புருஷகாரத்தினுடைய நித்யஸந்நிதியையும் சொல்லுகிறது. ஸ்ரீஸ்வீகம் (ஸ்ரீயதே ஸ்ரூயதே) என்கிற வ்யுத்பத்தித்வயத்தாலும்- பிராட்டியுடைய புருஷகார பாவத்துக்கு உபயுக்தங்களான அநவதிகஸுஷங்களைச்சொல்லுகிறது. அதி அநவதிசேஷமாகிறது உபயஸம்பந்தம். அதில் கர்மணி வ்யுத்பத்தி, சேதநனேடுண்டான வைய்யதிசேஷத்துக்கு ப்ரகாஸகமாயிருக்கும்; கர்தரிவ்யுத்பத்தி, ஈஸ்வரனேட்டை ஸம்பந்தத்துக்கு ப்ரகாஸகமாயிருக்கும். சேதநனேடே மாத்ருத்வலக்ஷண வைய்யமுண்டாயிருக்கும்; ஈஸ்வரனேடே மஹிஷித்வலக்ஷணவைய்யமுண்டாயிருக்கும். மாத்ருத்வ லக்ஷணவைய்யத்தாலே புருஷகார நிரபேக்ஷமாக ஸகல சேதநர்க்கும் ஆஸ்ரயணீயையாயிருக்கும்; மஹிஷித்வப்ரயுக்தமாக ஈஸ்வரனேடே நித்யஸம்யுக்தையாயிருக்கையாலே புருஷகாரநிரபேக்ஷமாக ஈஸ்வரனை ஸேவியாநிற்கும். 4 (யஸ்யாஃ கடாக்ஷணமதக்ஷிணம்) இத்யாதியாலே-வ்யுத்பத்தித்வயத்தாலுமுண்டான வர்த்தை ஆழ்வான் அருளிச்செய்தார். (ஸ்ரூணோதி, ஸ்ராவயதி) என்கிற நிருக்திவிசேஷத்தாலே - (ஸ்ரீயதே, ஸ்ரூயதே,) என்கிறவ்யுத்பத்தி த்வயத்தாலும் லப்தமானவர்த்திவிசேஷத்தைச்சொல்லுகிறது.(ஸ்ரூணோதி)என்றது-கேளாநிற்குமென்றபடி; (ஸ்ராவயதி) என்றது கேட்பியாநிற்குமென்றபடி.

---

1. தி.வா.உ.அ.ச.
2. தை.உப.ஆந.க.க.
3. தி.வா.ச.க.க.
4. ஸ்ரீவைகுண்ட்ஸ்தவம்.உசு.

http://acharya.org

ப்ரதீப்தஸரணத்தில்பொருந்தாதாப்போலே ஸம்ஸாரமடிக்கொடுத்து லஹஸஹஸ்ரவிஷயத்தைக் கிட்டியல்லது யரிக்கமாட்டாதபடியான உஸாவிஸோஷத்தையுடையனுய் லஹவத்ஸமாஸ்ரயணைக்முவனுன சேதனன், 1 (யத் ஸ்ரஹ்மகல்ப) இத்யாதிப்படியே காலதத்வமுள்ளதனையுமநுஸவியாநின்றுலும் சிறிது *வரையிட்டுக்காட்டக்கடவ தல்லாதபடிக்ரூரங்களாயிருக்கிற அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரணப்ரமுவங்களான அபராயவிஸோஷங்களை கரணத்ரயத்தாலும் அநாதிகாலம் கூடுபூரித்து ஈஸ்வரனுடைய 2 (க்ஷிபாமி) 3 (க்ஷமாமி) என்கிற வெட்டியசொற்களுக்கு விஷயமாகாதனுய்ப்போந்தானெருவனுகையாலே, அநாதிகாலார்ஜிதங்களான தன்னுடைய வபராயவிஸோஷங்களையும் ஈஸ்வரனுடைய நிரங்குஸ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் அநுஸந்தித்து ஜீதனுய், பிராட்டியுடைய நிரவயிகமான காருண்யாதி ஸுணங்களையும் தன்னேடவனுக்குண்டான வைய்ய விஸோஷத்தையும் புரஸ்கரித்து 'ஸாபராயனுய் அநந்யஸரணனுயிருக்கிற வெனக்கு அபராய நிவ்ருத்திமாத்ரத்திலே ப்ரஸக்தையாய் அஸரண்யஸரண்யையா யிருக்கிறவள் திருவடிகளொழியப் புகலில்லை' என்று இவன் விண்ணப்பஞ்செய்யும் வார்த்தையைத்தானே கேளாகிற்கும். ஈஸ்வரனைக்குறித்து விண்ணப்பஞ் செய்யும் வார்த்தையை அவன் கேட்கும்படி பண்ணுகிற்கும்.

இச்சேதனனுக்கு இருவரோடும் வைய்யமுண்டாயிருக்க அவனுக்கிவள் புரஷகாரமாக வேண்டுகிற தென்னென்னில்; மாத்ருத்வநிவைய்யமான வாத்ஸல்யாதிரேகத்தாலும், ஈஸ்வரனுபாதி காருண்யமார்தவங்கள் கலந்திருக்கையன்றிக்கே கேவலமார்தவமேயாய் ஸாபராயரான சேதனரை அபராயாநுஸுணமாக நியமிக்குமிடத்தில் 4 (மர்ஷயாமீஹ ஊர்வலா) என்கிறபடியே அஸக்தையாயிருக்கையாலும், 5 (த்வந் நீச ஸஸவத்ஸ்மருதஃ) என்கிறபடியே தன்திருவாயாலே இப்படி புல்லிதான வார்த்தையை யருளிச்செய்யவேண்டும்படி விபரீதலஜ்ஜையாய் தன்கிறத்திலே † தீரக்கழிய வபராயத்தைப்பண்ணி 6 (ராவணேலோகராவணஃ) என்கிறபடியே ‡ இருந்ததே குடியாகக் கையெடுத்துக்கூப்பிடவேண்டும்படி பரஹிம்ஸையே யாத்ரையாக வுடையனுயிருக்கிற ராவணனுடைய தண்ணிமையைப் பாராதே அவனைக்குறித்து 7 (தேந மைத்ரீ ஸவது) என்றும் 8 (மித்ரமௌபயிகங்கர்தும்) என்றும் ஹிதாபதே-

* வரை=அளவு. † தீரக்கழிய=அத்யந்தாயிகமாக.
‡ இருந்ததேதகுடியாக=எல்லாருமொக்க.

1. ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவம். ஈக
2. தீதா. கஸு-க அ.
3. வராஹபு.
4. ரா-யு. கக-ஈக.
5. ரா-ஸு.
6. ரா-ஸு.
7. ரா-ஸு. உக-உ0.
8. ரா-ஸு. உக-கஈ.

http://acharya.org

ஸும் பண்ணுகையாலும், ராக்ஷஸிகள், ராவணன்பராஜிதனுகவும் பெரு மாள் விஜயிகளாகவும் ஸ்வப்நங்கண்டு அத்தாலே ஸீதஸீதைகளாக,-த்ரி ஜடை, 1 (அலமேஷா பரித்ராதுꣳ ராக்ஷஸ்யோ மஹதோ பயாத்) என்று நாம் விடாதேயிருந்து தர்ஜநர்த்ஸநங்களைப்பண்ணிநலியநம்மாலேநலி வுபடுகிறவள்தானே நமக்கு ஆபத்துண்டானகாலத்திலே நம்மைக்கைவி டாதே ரக்ஷிக்குமென்று சொல்லுகையாலும், இப்படி பிறர்சொன்ன வளவன்றிக்கே பிராட்டிதானும் இவர்கள் நோவுபடுகிற ஸமயத்திலே 2 (ஹதோயம் ஸரணꣳ ஹிவஃ) என்று 'நீங்கள் நோவுபடுகிறஸமயத்துக்கு நானிருந்தேன், நீங்களஞ்சவேண்டா' என்று அலையப்ரஹாரம்பண்ணுகை யாலும், இப்படி வ்யவஹாரமாத்ரமேயாய் அநுஷ்டாநம் விபரீதமாயிருக் கையன்றிக்கே, திருவடிவந்து 'ராவணன்பட்டான், பெருமாள்விஜயிகளா னார்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்த வார்த்தையைக் கேட்டு இவன்பண்ணி னவுபகாரத்துக்கு ஸத்ருப்ரத்யுபகாரங்காணுதே தடுமாறுகிற வவஸ் யையிலே 'பத்துமாஸம் தேவரீரை தர்ஜநர்த்ஸநங்கள்பண்ணி நலிந்து போந்த இப்பெண்பயல்களை நான் நினைத்த வகைகளிலே நலியும்படி யவர்களைக்காட்டித்தரவேணும், நான் முன்பு ஜீவர்திருவடிகளிலே வந்தபோது இவர்கள் பண்ணின நலிவைப் பொறுக்கமாட்டாதே நொ ந்துபோனேன், இப்போதிவர்களை நிரஸிக்கைக்கொரு ப்ரதிவந்த்ய மில்லை, இவர்களை ஐம்பது அறுபதுவகைகளாலே கொல்லும்வகை சொ ல்லாநின்றேன், இவனுக்கு நாம் †பரிசிலைகக்கொடுக்கலாவதென் என்று தடுமாறவேண்டா, இவர்களை நிரஸிக்கும்படி யென்கையிலே காட்டித் தருமதொழிய எனக்குப்பண்ணும் ப்ரத்யுபகாரம் வேறில்லை' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, திருவடிபண்ணின உபகாரத்தையும் ராக்ஷஸிகள் பண்ணின அபகாரத்தையும்பாராதே அப்போதவர்களுடைய வச்ச மொன்றுமே திருவுள்ளத்தேபட்டு அவர்களுடைய ‡ கண்குழிவு காண மாட்டாதபடியான மார்த்வத்தாலே, 3 (நகஸ்சிந்காபராய் யதி) என் றும் 4 (கரிஷ்யே) என்றும் 5 (ஹர்வலா) என்றும் திருவடியோடே மன்றாடி ஆர்த்ராபராதைகளானராக்ஷஸிகளை ரக்ஷிக்கையாலும், இவை யபெருமாள் காட்டுக்கெழுந்தருளுகிறபோது பெருமாள் நிருத்திப்போ கத்தேதடினவளவிலே 6 (ஸீதாமுவாச) என்று பிராட்டி புருஷகாரமாகப் பெருமாளோடுகூடப் போகையாலும், ஸ்ரீவிபீஷணப்பெருமாள் 7 (ப்ரஹீ

† பரிசில்=பச்சை=உபஹாரம். ‡ கண்குழிவு=தைர்யம்.

1. ரா-ஸு. உ-சை.
2. ரா-ஸு. நி அ=கூ.
3. ரா=யு. ககா=சை.
4. ரா-யு. ககா-ஈ அ.
5. ரா=யு-ககா=சை.
6. ரா=அயோ. ஈக=உ.
7. ராயு. கை=சை.

http://acharya.org

யதாந் ஸாமராயாய மையிலீ) என்று - ஜீவிக்கவேண்டியிருந்தாயாகில் பெருமாள் தம்முடைமையுந்தாமுமாகச் சேரவிருக்கும்படி பண்ணப் பார்' என்று ராவணனைக்குறித்துப் பெருமாளும் பிராட்டியும் சேரவிருக்கைக்குறுப்பானவார்த்தைகளைச்சொல்லியும், த்ரிஜடையைப்பிராட்டிக்கு வ்யஸநங்களில் உசாத்துணையாக வைத்தும், † இப்படி பிராட்டிமுன்னாகப் பெருமாளை ஸரணம்புகுகையாலும், மஹாராஜர் திருவாஸரணம் முன்னாகப் பெருமாளைப் பற்றுகையாலும், காகம் அபராதத்தைப் பண்ணிவைத்துப் பிராட்டி ஸந்நிதியிலே தலையறுப்புண்ணுதே பிழைக்கையாலும், ராவணனுக்கு கத்தனை அபராதமின்றிக்கேயிருக்க பிராட்டி ஸந்நிதியில்லாமையாலே தலையறுப்புண்கையாலும், பின்னையும் இளயபெருமாளைக் குறித்துப் பிராட்டிதன்னை வந்திலே விட்டுப்போகாநிற்க 'தம்பிமாரோடொக்க நாட்டை ரக்ஷிக்க விண்ணப்பஞ்செய்யுமே'ன்றருளிச் செய்கையாலும், மற்றுமிவை துடக்கமான ஸ்வபாவவிரோதங்களெல்லாவற்றாலுமாக, ஸ்ரீவரனை ஆஸ்ரயிக்கும்போது இவள் புருஷகாரமாகையதாகக்கடவள்.

முக்யமாக வெம்பெருமானை யாஸ்ரயிக்கையாவது-பிராட்டிமுன்னாக வாஸ்ரயிக்கை.

ஆக்கி, சிறியாத்தானுக்கு ஸமவச்ஸமஷமாய் அவற்றை நெடுங்கால மகன்றுபோந்த விவ்வாத்மாவை எம்பெருமானேயே யிணைக்கைக்குப்

---

† 'விபீஷணேந ஸஹ ராத்ரா மமநிர்யாதமம்பதி| அதாதீதம் ப்ரயத்நேந நஸைதத்குருதே மதிம்| மம ப்ரதி ப்ரஹாரஞ்ச ராவணஸ்ய நரோ சமதி| ராவணம் மார்த்த ஸங்க்ரீயே ம்ருத்யு காலவஸங்கதம்| ஜ்யேஷ்டாகர்யாநலாகாம விபீஷணஸஹாகபே| தயா மமைததாக்யாதம் மாத்ரா ப்ரஹிதயா ஸ்வயம்' என்று' விபீஷணாழ்வான் ஸகுடும்பராகத்தம்முடையவுகப்பி லாந்றிப்போருமவர்' என்னுமத்தைத் திருவடிமுகத்தாலே பெருமாள் திருவுள்ளத்திலே படுத்திபுருஷகாரஞ்செய்கையாலே 'விபீஷணாழ்வானையும் அநுவர்த்திகளைக்கொண்டு பெருமாளையாஸ்ரயிக்கும்படி பிறுட்டி க்ருபிபண்ணினாள்' என்னுமிடம் விதேயம் என்று கருத்து. இவள்முன்னைவிபீஷணாழ்வானை பெருமாளையாஸ்ரயிக்கும்படி க்ருபிபண்ணிற்றிலளாகில் இவருடைய ஆநுகூல்யத்தைப்பெருமாள் திருவுள்ளத்தில்வகுத்தவேண்டியதில்லையிறே. மித்ரமௌபயிகம்' என்று விபுவருக்குமுள்ளபடி வ்யவஹரிக்குமவள் அநுகூலரைப் பெற்றால் க்ருபிபண்ணச் சொல்லவேண்டாவிறே இதிஹாவஃ. (மஹாராஜரி) தி- 'ஊர் ஸமிரிஸ் ருங்மஸ்யாக் பஞ்சவாநரபுங்மவாந்' என்று மஹாராஜருந் திருவடியும் நிற்கிற விடத்திலே 'தேஷாம் மயி யே விஸாலாக்ஷி கௌ மேயங்கதகப்ரஹம்| உத்தரீயம் வராரோஹா ஸுஹார்யாஸரணாநிச| முமோச' என்று திருவாஸரணங்களையும் பொகட்டு விஸ்ரஸமாகக் கடாக்ஷித்துப்போகையாலே, அந்த திருவாஸரணத்தை முன்னிட்டு கொண்டு பெருமாளை மஹாராஜர் பற்றினரிதிஹாவஃ,

http://acharya.org

பற்றுசாக நமக்குப் பிராட்டியுளள் என்று நிர்ஹரணமிரு' என்றருளிச் செய்தார்.

ஸர்வஜ்ஞனய் ஸர்வஸக்தியாயிருக்குமீஸ்வரன் 1(உள்ளுவாருள்ளித் தெல்லாமுடனிருக்கறிதி) என்கிறபடியே-ஹ்ருதிஸ்யனுக்கொண்டு சேதநர்பண்ணும் அபராயங்களுக்குறித்து அவற்றுக்கிடாக நியமிக்கையாலே, ஸாபராயரானசேதநர் ஸரணைக்தியை ப்ரயோகித்தால் ‡ அதுவும் அபராய கோடிவடிதமாயிருக்குமிறே.

ஆகையாலே அநாதிகாலம் தான்பண்ணிப்போந்த அபராயங்களைப் பொறுத்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யும்போது அக்தஃபுரபரிகரமாய்நின்று விண்ணப்பஞ்செய்ய வேண்டுகையாலே ஸர்வஜ்ஞனை ஈஸ்வரனையுங்கூட நிருத்தரணம்படி பண்ணவற்றான தன்னுடைய உக்திவிஸேஷங்களாலும், 2 (பித்தர்பனிமலர்மேல் பாவைக்கு) என்றும் 3 (மலராள் தனத்துள்ளான்) என்றும் 4 (மாமலர்மங்கை மணாளோக்கமுண்டான்) என்றும், 5 (அல்லிமலர்மகள் போகமயக்குக்களாகியும் நிற்குமம்மான்) என்றும், தன்னுடைய ஸோபயதாப்ரகர்ஷத்தாலும் மற்றுமுண்டான உசிதாபாயவிஸேஷங்களாலும் சேதநனுடைய அபராயங்கள் ஈஸ்வரன்றிருவுள்ளத்திற்படாதபடிபண்ணி அநாதிகாலம் அகன்று போந்த இருவரையும் சேர்க்கக்கடவதாயிருக்கிற பிராட்டிஸ்வரூபம் சொல்லிற்று.

—மதுரார்த்தம்.—

(2) மதுப்பாலே-புருஷகாரஸ-தையான பிராட்டியுடைய நித்யயோகம் சொல்லுகிறது. 6 (நித்யாகபாயிநீம்) என்றும் 7 (அகலகில்லேன்) என்றும் 8 (விஷ்ணோஸ்ஸ்ரீரநபாயிநீ) என்றும் 9 (ஹாஸ்கரேணப்ரஹாயஸா) என்றும் 10 (தன்மேனிம்பிரிவிலாததிருமகள்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே-ஈஸ்வரனேடே நித்யஸம்ஸ்லிஷ்டையாயிருக்கையாலே ஆஸ்ரயணேக்முவனான சேதநன், தன்னுடைய அபராயங்களையும் ஈஸ்வரனுடையஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் அநுஸந்தித்து பிற்காலிக்குமாபோலேபுருஷகாரஸ-தையான பிராட்டியினுடையஅஸந்நிதியை அது

‡ அதுவும்-ஸரணைக்தியும். ஸ்வமதஸ்வீகார மென்றபடி. 'ஸர்வாபராயங்களுக்கும் ப்ராயஸ்சித்தமான ப்ரபத்திதானும் அபராய கோடியிலேயாய்க்ஷாமணம் பண்ணவேண்டும்படி நில்லாநின்றதிறே' இத்யாதி ஸ்ரீஸூக்திகளைக் கண்டுகொள்வது.

1. திருமாலே. ஈசா.
2. திருநெடுந்=கஅ.
3. மூன்றுமந்தர. ஈ.
4. தி-மொ. அ=கo=க.
5. தி=வா. ஈ=கo=அ.
6. ஸரணாகதிகத்யம்.
7. தி. வா. சு=க=கC.
8. வி=பு. க=அ=கள.
9. ரா=ஸு. உக=கசு.
10. தி.மொ. ச-டு-ரு.

http://acharya.org

ஸந்தித்து * பிற்காலிக்கவேண்டாதே, ருசிபிறத்தபோதே ஆஸ்ரயிக்கலாம்படியிருக்கும்.

1 (சுலபோபாத்வயா ஹ்ருதா) என்கிறபடியே - அனுக்ஷணம் விஸ்லேஷித்தால் ஸத்தாஹாநி பிறக்கும்படியாயிருக்கையாலும், தன்னைப் பிரிந்தபோது 2 (ஜகத்ஸர்வமிதம்) என்கிறபடியே - காடுகுடிகிடவாதென்றறிந்திருக்கையாலும், பரத்வத்தோடு வ்யூஹத்தோடு விபவத்தோடு அர்சாவதாரத்தோடு அந்தர்யாமித்வத்தோடு வாசியற எல்லாவிடத்திலும் பிரியாதேயிருக்கும்.

[(திருமால்வந்தென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான்) (பாவையும்மகள் தன்னொடுமுடனேவந்தாய்),(என்மனத்தேபுகுந்தாய், சேர்ந்ததிருமால்) இத்யாதி.]

இவளுக்குஸ்ரீவரனுக்கு முண்டான சேர்த்தியும் நித்யமாய் அதுபவமும் நித்யமாய் தத்கார்யமான ஹர்ஷமுமென்றுமுண்டாகையாலே, இச்சேதநனுக்குப் பிராட்டி அஸந்நிப்ரயுக்தமாக ஆஸ்ரயணவைமுக்யம் பிறக்கையன்றிக்கே, இப்ப்ரதிபத்திமாத்ரமேயாய்த்தபேக்ஷிதம். இதுண்டானபோது ஸர்வகாலமும் மாஸ்ரயிக்கலாம்படியிருக்கும்.

ஆக, ஸ்ரீமச்சப்தத்தாலே - 3 (அஸ்யேஸ்வராகாஜகதஃ) 4 (த்வம் மாதா ஸர்வலோகாநாம்) 5 (அகிலஜகன்மாதரம்) என்று இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே - ஜகத்துக்குப்பூஜ்யையாய், 6 (விஷ்ணுபத்நீ) என்றும், 7 (விஷ்ணோஸ்ஸ்ரீஃ) என்றும், 8 (தேவதேவ திவ்யமஹிஷீம்) என்றுமித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஈஸ்வரனுக்கு மஹிஷியாய், அவனுக்கத்யந்த பரதந்த்ரையாய், அவனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளைப்போலே அபரிச்சேத்யமாயிருக்கிற தன்னுடைய லோகோத்தரதாப்ரகர்ஷத்தாலே எப்போதும் மொக்கவவன்திருவுள்ளத்தைத்தன் பக்கலிலே துவக்கிக்கொண்டிருக்கக்கடவளாய், ஈஸ்வரன் வைஸ்ரூப்யமெல்லாங்கொண்டு ஸர்வகாலமுந் தன்னை யநுபவியா நின்றாலும் தன்னுடைய * அநந்யார்ஹஸ்வரூபவிலாஸ சேஷ்டிதங்களாலே * அபூர்வவிஸ்மயங்களைப் பண்ணக்கடவளாய், இப்படியிருக்கிறதான் 9 (இறையும் மகலகில்லேன்) என்கிறபடியே - விரஹாஸஹ்ய தேஹஸ்திதிலே காலதத்த்வமுள்ளதனையும் ஆழங்காற்பட வேண்டும்படி நிரவயிக

---

* பிற்காலிக்கை=பின் வாங்குகை.

1. ரா=அயோ. கி-கா.
2. ரா=ஆர.
[] குண்டலிதம் சில கோசங்களிலில்லை.
3. யஜு. சா-காண்ட். சா-ப்ர, கூ-அது. கி.
4. வி-பு. க-கூ. கூ-கூ.
5. ஸ்ரீரங்கமஹாத்ம்யம்.
6. யஜு. சா-சா-கூ-கி.
7. வி. பு. க-அ-கள்.
8. ஸ்ரீரங்கமஹாத்ம்யம்.
9 தி. வா. கூ. கo-கo.

http://acharya.org

ஸோமீயதா ப்ரகர்ஷத்தையுடையனாயிருக்கிற ஈஸ்வரனே கூணைகாலமும் விஸ்லேஷிக்கில் லத்தாஹானிபிறக்கக்கடவளாய், 1 (யத்ரகார்யத் பர்யதி) என்னும்படியான விஷயத்தை ஸர்வகாலமுமதவஹியாநிற்கச்செய்தேயும், ப்ரஜைகளுடைய ரக்ஷணத்தில் எப்போதும் திருவுள்ளங்கிடந்த * தேவதேவஜிவ்யமஹிஷியானதன்னுடையமேன்மை ப்ரஜைகள்பக்கல் கடையாடாதே மாத்ருத்வநிவ்யகமான வாத்ஸல்யமே அநுவர்த்திக்கக்கடவதாய், ஸர்வலோகஜநநீத்வரூபமான ப்ராப்திவிஸேஷமன்றிக்கே, 2 (அஸரண்யஸரண்யாம்) என்கிறபடியே-ஜகன்மாத்ருத்தஜ்ஞாநங்களாலுண்டானநிகர்ஷம்பாராதே * நிபூணமபிவத்ஸலனாய் ஸர்வஜ்ஞதையனாய் ஸ்ருஷ்ட்யவதாராதிமுவத்தாலே ஜகதீரக்ஷணத்திலே தீக்ஷிதனாயிருக்கிற ஈஸ்வரன் (சக்ஷிபாமி) (ரக்ஷமாமி) என்றுதள்ளிக்கதவடைத்தாலும் தன்திருவடிகளிலேவந்துவிழுலாம்படியான விசேஷப்ராப்தியையுடையளாய், ஈஸ்வரன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் தந்தாமுடைய வபராயத்தையும் பார்த்துத்தடுமாறினவவஸ்தையில், ஈஸ்வரன் முகத்தைப்பார்த்து, "ஸர்வஜ்ஞராய் ஸர்வஸக்திகராய் உபயவிபூதிநிர்வாஹகராயிருக்கிற தம்முடைய பெருமையையும், அஜ்ஞாநாஸக்திகளால் புஷ்கலராய் 3 (சிறுமானிடவர்) என்னும்படியிருக்கிற இவர்களுடைய சிறுமையையும்பார்த்தால், பர்வதபரமாணுவுக்குச் சேர்த்தியில்லாதாப்போலே, உமக்கு இவர்களுக்கும் 4 (கயாஸாத்ஸமாமமர்) என்கிறபடியே - ஒருப்ராகரத்தாலும் சேர்த்தியற்றன்றே விருக்கவடுப்பது, ஸப்ரயோஜநகடாக்ஷம் பண்ணியிவர்களை யங்கீகரிக்கைக்குயோக்யதையில்லாதபடி நீர் அவாப்த ஸமஸ்த காமராயிருந்தீர், உம்முடைய × தரத்துக்கீடான பச்சை யிவர்களாலிடப்போகாது, ஆனபின்பு, இருவருடைய ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தாலும் இரண்டுதலையையும் சேர்க்கைக்கு யோக்யதையில்லை. இவர்களை அகாஹரித்தால் உம்முடைய நாராயணத்வமும் † ஒருவாய்போய் ஸர்வரக்ஷகனை வும்முடைய ரக்ஷகத்வமும் விகலமாய் ஸீலாதிகுணங்களும் முடங்கப்பட்டு உம்முடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமே தலையெடுத்து இவர்களும்முடைய சீற்றத்துக்கு இலக்காய் நஸித்துப்போமத்தனையாயிருந்தது, உமக்கு இவர்களுக்குமுண்டான வைலக்ஷண்யத்தைப்பார்த்தால், 5 (உறவேல் நமக்கிங்கொழிக்கவொழியாது) என்கிறபடியே - ‡ குடநீர்வழிந்தாலும் போகாததொன்றாயிருந்தது, ஸ்ருஷ்

× தரம் - அதிசயம். † ஒருவாய் - விகலமாய்,

‡ குடநீர்வழிக்கை - ஜலவடப்ரஹாரம்பண்ணுகை - நீயெனக்குப் பணியில்லை யென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கை.

1. ஹா-உ.ப. ள-உ-க.
2. ஸரண்ய.
3. நாய்ச்-கி-மொ. கo-கo.
4. ரா-ஸ்ரீ. நடு-உ.
5. திருப்பாவை. உ.அ.

http://acharya.org

ட்யவதாராதி முவத்தாலே * எதிர்சூழல்புக்குத்திரிகிற உம்முடைய பேற்றுக்குஞானிரக்கவேணுமோ,உம்முடைய ஸ்வரூபவிதீயி யர்யமாக விவர்களை ரக்ஷிக்கவேண்டாவோ, I (அதிக்ராமக்காஞ்ஞாம்)என்கிறபடி யேகம்முடையஆஜ்ஞாதிலங்வகம்பண்ணி கம்முடைட்சிற்றத்துக்குஅகா திகாலமிலக்காய்ப்போக்தவர்களை, இவர்கள்பண்ணின வபராயத்துக்கு உசிதஞ்ஸ்ம்பண்ணுகை, இவர்கள்செய்ததப்புக்களைப் பொறுத்து இ வர்களைரக்ஷித்தால்,இவர்கள் அநாதிகாலம்ஸாஸ்த்ரமர்யாதாதிலங்வகம் பண்ணினைப்போலே நாமும் அநந்தகாலம் ஸாஸ்த்ரமர்யாதாதிலங்வகம் பண்ணிமேனுமாகோமோ, அஜ்ஞனனவிவன் தப்புச்செய்தான் என்ன ஸர் வஜ்ஞனை காமும், தப்புச்செய்யவோ, இரண்டுதலையும் தப்புச்செய்வது ஒருதலையே யத்தையதஷ்ரித்து விடவமையாதோ, ஒருதலையில் தப்பை மாற்றக்கடவதாகத்துடங்கி இரண்டுதலைக்கும் தப்புண்டாக்குகிறயன் றோ, இவர்களைரக்ஷித்தால் ஸாஸ்த்ரமர்யாதை குலையாதோ? என்றன் றோ திருவுள்ளத்திலோடுகிறது, இவர்களை ரக்ஷணம் பண்ணுகை அபரா யாதகூலமாக்கி நியமித்தால் உம்முடையக்ருபாதி மனங்கள் ஜீவிக்கும் படியென், நியமியாதேபோனால் ஸாஸ்த்ரம் ஜீவியாதாப்போலே ரக்ஷி யாதேபோது மனங்கள் ஜீவியாதே. ஆனபின்பு, க்ருபாதி மனங்கள் ஜீவிக்கைக்காக இவர்களுடைய ரக்ஷணம் பண்ணவேண்டாவோ, ரக்ஷ ணத்தில் ஸாஸ்தரம் ஜீவியாதென்று சொல்லவேண்டா, ஸாஸ்த்ரத் தை விமுவர் விஷயமாக்கினால் மனங்களை அமிமுவர் விஷயமாக்கினு ரிரண்டும் ஜீவிக்கும். ஆனபின்பு இவர்களை ரக்ஷித்தருளவேண்டாவோ, என்று இச்சேதநரான அபராயங்கள் பாராதே ஸர்வரன் விஷ்யிகரிக் கும்படியான பாசுரங்களைச்சொல்லி, விளக்குப் பொன்போலே நடுவே நின்று இரண்டுதலையையும் சேர்க்கக்கடவளாயிருக்கிற பிராட்டியாரு டைய நித்யயோகத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

—[நாராயணபஞ்சகம்]—

(3) நாராயணபதம், இப்புருஷகார ஸஹிதையாயிருக்கிற பிராட்டிதா னே தான் சேர்த்தயிவளை ஈஸ்வரன் கைவிடும்படியான பாசுரங்களைச் சொன்னலும், 2(தோஷாயத்யபி தஸ்யஸ்யாத்)என்றும், 3(செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்) என்றும்சொல்லுகிறபடியே-அவளோடே மறுதலித்து நோக்கும்படியான வாத்ஸல்யாதி மனங்களை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

இப்பதத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற வாத்ஸல்யாதி மனங்களாகிற ன - புருஷகாரஸஹிதையான பிராட்டியாலே உதீரிக்கப்பட்டு, (ப்ரப

1. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவே. உ-கக.
2. ரா-யு. கஅ-ரு.

http://acharya.org

ஜீயே) என்கிற படிக்கிற்சொல்லப்படுகிற ஸ்வீகாரத்துக்குபயுக்தங்களா யிருப்பன சில.

வாத்ஸல்யமாவது-வத்ஸத்தின்பக்கல் யேது இருக்குமிருப்பு. அதா கிறது - அதினுடைய தோஷத்தை தோஷீயமாகக் கொள்ளுகையும், கூரத்தைக்கொடுத்து வளற்கையும், எதிரிட்டவர்களைக் கொம்பிலும் குளம்பிலும்கொண்டு கோக்குகையுமிறே. அப்படியே, ஈச்வரனும், 1 (செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்) என்று- தோஷத்தை தோஷீயமாகக் கொண்டு, 2 (பாலேபோல்சீர்) என்கிறமுணங்களாலே யரிப்பித்து, 3 (கயஞ்சரந்யமேஜயம்) என்றும் 4 (அஹயம் ஸர்வஹேதவீயஸி) என் றும் அநுகூலர் நிமித்தமாகவும் ப்ரதிகூலர் நிமித்தமாகவும் கோக்கும்.

ஸ்வாமித்வமாகிறது-உடையவனுமிருக்குமிருப்பு; அதாகிறது - சே தநர் தன்னையழித்துக்கொள்ளுமன்று விடமாட்டாதே இவன்பக்கலிலே ப்ரவணனுய், கர்ஷகன் பயிர்த்தலையிலே குடிவஸிக்கு கோக்குமா போலே இவர்களுடைய ரக்ஷணைர்யமாக நித்யஸந்நிதி பண்ணி விடாதே கோக்குகைக்குறுப்பான வைய்யவிஸோஷம்; அதீவேஷந்தொடங்கி கைங்க ர்யமெல்லையாக நடுவுண்டானவவஸ்யாவிஸோஷங்களெல்லா முண்டாக் குகிறது இந்த வைய்ய விஸோஷமடியாகவிறே.

ஸௌஸீல்யமாவது - நித்யஸூரி நிர்வாஹகத்வத்தாலும் உலயவி ஹநிமித்தத்தாலும் பெரியபிராட்டியாரோட்டைச் சேர்த்தியாலும் நிரங்குசமான வைலவத்தையுடையனுமிருக்கிற ஈச்வரனுடைய ஸ்வரூ பத்தையும், [(சிறுமானிடவர்) என்கிற] தங்கள் சிறுமையையுங்கண்டு, 5 (அவனெவ்விடத்தான்யானுர்) என்னும்படி யிருக்குமிறே; அப்படி அ வன்மேன்மையையும் தங்கள் சிறுமையையும் பார்த்து ஆச்ரயணவை மூவியம்பிறவாதபடி, தன்பெருமையையும் பாராதே இவர்கள்சிறுமை யையும்பாராதே எல்லாரோடுமொக்க மேல்விழுந்து புறையற ஸம்ச்லேஷிக்கையும், இப்படி ஸம்ச்லேஷியாகின்றுல் இவர்கள் கார்யம்செய் தானன்றிக்கே தன்பேறுகணித்து தன்னுடைய மேன்மை திருவுள்ளத் தில் கடையாடாதபடி யிருக்கையும்.

ஸௌலப்யமாவது - அதீந்த்ரியனுன தன்னை சேதநன் கண்ணு லேகண்டாச்ரயிக்கலாம்படி நயநவிஷயதாக்மதனுகை; அதினுடைய பூர்த்தியுள்ளது அர்ச்சாவதாரத்திலே; (மாம்) என்று காட்டின ஸௌ லப்யம் பரத்வ மென்னும்படியிறே அர்ச்சாவதார லௌலப்யம். (மாம்) என்று கையுமுழவுமேகாலும் பிடித்த சிறுவாய்க்கயிறுமாய்க்

1. பெரியாழ்வார்தி-மொ.
2. பெரியதிருவந்-நி அ.
3. ரா-யு. கஅ-ரூ.
4. ரா-யு. கஅ-ரூச.
5. தி-வா. நி க-ள.
[] குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

http://acharya.org

கொண்டு ஸாரமியாய்கின்ற நிலையிலே பற்றச்சொல்லிற்று; அங்குத் தைலௌலஹீயம், 1 (மய்யாஸக்தமநாஃபார்த்) என்று - தன்பக்கலிலே ஆஸக்தமான மநஸ்ஸையுடைய அர்ஜுநனொருவனுக்குமாயிருக்கும். அர்சாவதார ஸௌலஹீயம் ஸர்வவிஷயமாயிருக்கும்; நீயே நமக்குவேண்டா, என்றவர்களையும் விடமாட்டாத ஸௌலஹீயமிறேயிது; அந்தஸௌலஹீயம் காஷாசித்கமாயிருக்கும்; இந்த ஸௌலஹீயம் ஸார்வகாலிகமாயிறேயிருப்பது. ஸ்வீகாரத்துக்கு உபயுக்தங்களான மூணவிமோஷங்களோபாதி, உபாயத்வோபயோகிகளான மூணவிமோஷங்களும் இவ்விடத்தே அநுஸந்தேயங்கள். ப்ரயமபாஷாகரத்தில் அஸ்மச்ஹப்தீத்துக்குப்போலே இதுக்கு ஸங்கோசமில்லாமையாலே, அஸ்மச்ஹப்தீவயார்த்தமும் இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயம்.

—சரணபதார்த்தம்.—

(ச) [சரணௌ]--கீழ்ச்சொன்ன மூணங்களை யொழியவும் தாமே விரோதி நிவர்த்தகமுமாய் அநிமதப்ராபகமுமாக வல்ல விமீரஹுவை லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறது. 2 (தெரிவை மாருருவமேமமருளி) என்கிறபடியே - இதரவிஷயங்களினுடைய பொரிபுறக்கடலை வடிவிலே யகப்பட்டுப்போருகிற சேதநனுக்கு, 3 (தன்பாலாதரம்பெருகவைத்த) என்கிறபடியே - தன்பக்கலிலே ப்ரேமத்தை யுண்டாக்கி இதரவிஷயங்களில் ருசியைமாற்றி பின்பு தாமே உபாயமாய் ஒரு மோக்ஷவிஷயத்திலே போனாலும் 4 (ஸர்வ பரீத்ய) என்கிறபடியே ப்ராப்யமும் தாமேயாகையாலே ஸ்வரூபமூணங்களிற் காட்டில் விமீரஹுமிறே உபாதேயமாயிருப்பது. 5 (ஜிதந்தேபுண்டரீகாக்ஷ) என்றும் 6(சரணீவங்ஹீவம் வ்ரஜாமி) என்றும் 7 (நஜாநேஶரணம்பரம்) என்றும் (த்வத்பாதகமலாதங்யத்) என்றும், 8 (பாதயோஸ்ஸ்யிதம்) என்றும், விமீரஹுத்தினுடையருசிஜநகத்வத்தையும், உபாயோபேயத்வங்களையுமிறே ஜிதந்தையிலடைவே ப்ரதிபாதிக்கிறது.

இவ்விடத்தில் த்வயமந்தவிமீரஹுதத்தைச்சொல்லுகிறதாகில் விமீரஹுவாசகமான ஸுவீதத்தை ப்ரயோஜியாதே விமீரஹுகமோமான திருவடிகளுக்கு வாசகமான சரணஸுவீதத்தை ப்ரயோஜிப்பானென்னென்னில்; மேல்ப்ரபந்நம் பண்ணப்புகுகிற வயிகாரி நாராயணபதத்திலே ஈஸ்வரனுடைய ஸ்வாமித்வத்தையும் போஷித்வத்தையும் அநுஸந்யித்தவனுகையாலும், மாதாவினுடைய இதராவயவங்களிற்காட்டில் கூரஸ்யக்ரியான ஸ்தநத்திலே ப்ரஜைக்கு விமோஷஸ்நேஹமும் ப்ராப்

1. கீதை.ள-க.
2. பெ.தி-க.கஉ
3. திருமாலை.கசு.
4. புருஷஸூக்தம்.
5. 6. 7. 8. ஜிதந்தை.

http://acharya.org

தியுமுண்டாயிருக்குமாபோலே, இவனுக்கும், அம்ருதஸ்யந்தியான திருவடிகளிலே விஸ்ரஷ்ப்ராப்திரும் ஸ்நேஹமும் கிடக்கக்கடவதாகையாலும், பாஹ்யரக்ஷணத்தில் க்ருபை அதிஸயித்திருக்கையாலும், சரணஸ்வீகாரயோக்யம் பண்ணுகிறது. 1 (காளநாந்திருவடையடிகள்தம் கலங்கழல் வணங்கி) என்றும் 2 (திருநாரணன்றாள்காலம்பெறச் சிந்தித்துய்மினே) என்றும் இத்யாதிகளிற்படியே - உபதேஸஸமயத்திலும் திருவடிகள் ரக்ஷகமென்று உபதேஸித்து, 3 (கழல்களவையே சரணுகக் கொண்டு) என்றும் 4 (நாகணைமிசை நம்பிரான் சரணேசரண்நமக்கு) என்றும் 5 (அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே) என்றும் இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே-அதற்பரகாலதசையிலும் திருவடிகளையே ரக்ஷகமாக அபேக்ஷவஹித்தாரிறே நம்மாழ்வாரும். மற்றுமுள்ள ஆழ்வார்களும், பலவிடங்களிலும் திருவடிகளை உபாயமென்றருளிச்செய்தார்களிறே. 6 (ஸ்ரீராதஸ்ரீசரணௌயாமி நிபீய) என்று ஆழ்வார்க்கடியான இளையபெருமாளும் திருவடிகளையிறே உபாயமாக அபேக்ஷவஹித்தது. ப்ராப்யமும் ஸ்வரூபமும் ஸஹரிகளோடு ஸமாநமாயிருக்குமாபோலே, ப்ராபகமும் ஸஹரிஸமாநமாயிறே யிருப்பது.

ஆக, கீழ்சொன்ன ஸ்ரீமத்தையும், நாராயணத்வமும் அடைந்த்ரமான வவஸ்யையிலும் தானேகார்யம்செய்யவற்றான விதீரஹவைலக்ஷண்யம் சொல்லுகிறது.

—ஸரணபதார்த்தம்—

(நி) (ஸரணம்) † உபாயமாக. கீழ்ஸ்வீகார்யவஸ்துவைச் சொல்லி ற்று; இங்கு ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. 5 (அகலகில்லே

† 'உபாயே நீரஹரக்ஷித்ரோஸ்மஹே உஸ்மரணமித்யம்' வர்ததே ஸாம்ப்ரதஞ்சைஷ உபாயார்யைகவாசகஸ்' என்கிறபடியே ப்ரபத்திப்ரகரணவடிதமான யிந்தஸரணஸப்தத்துக்கு உபாயார்த்தத்வம் ஸித்தியமென்று திருவுள்ளம்பற்றி- (உபாயமாக) என்று ஸரண ஸப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார். 'இங்குச்சொல்லுகிற வுபாயத்வமாவது-ஹலப்ரஹ்மமொழிய உபாயத்வமன்று' என்கிறபக்ஷம் ஸரணவரணாயுதாரியைக்குறித்து யிஸ்வரனுக்கு ஹலப்ரஹ்மவ்யதிரேகேண வுபாயபாவத்தைச் சொல்லுகிற 'உபாயேநீரஹரக்ஷித்ரோஸ்' என்கிறவசநத்தாலே நிரஸ்தம். ரக்ஷித்ருத்வவ்யதிரேகேண யிஸ்வரனுக்குபாயத்வம் வசகஸப்தமாயிருந்தபோதிலும், அது கரணத்வஸ்வரூபமாகையாலும், கரணத்வம-பாரதந்த்ர்யமர்ஹத்வேந ஸ்வதந்த்ரனான ஸர்வேஸ்வரனிடத்தில் கூடாமையாலும், கர்த்ருத்வ கரணத்வங்கள் வ்யயிகரணத்வேந லோகத்தில் ஸம்ப்ரதிபந்தமாயிருக்கையாலும், கர்த்ருத்வாபேக்ஷயாகரணத்வமென்பதொருயர்மம் ஸித்தியிக்கமாட்டாமையாலே ஸரண

1. தி.வா.மொ.க.கூ.அ.
2. தி.வா.மொ.ச.க.க.
3. தி.வா.மொ.டு.அ.கக.
4. தி.வா.மொ.நி-க0-கக.
5. தி.வா.மொ.சு.க0.க0.
6. ஸ்ரீராமா.அயோத்.கூக-உ

http://acharya.org

னிறையு மென்றலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா) என்றும் I (கோலத்திரு மாமகளோடின்னேக்கூட) என்றும் இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே-

பதத்துக்கு கர்மாதீயுபாயாந்தரநிரபேக்ஷமாயிருக்கிற மலப்ரதத்வப்ரதிபாதகத்வம் லக்ஷணையாலே சொல்லவேணு மென்ன வொண்ணாது,—'உபாயார்த்தைகவாசகம்' என்று ஸரணஸப்தத்துக்கு முக்யார்த்தத்வம் ஸம்ப்ரதிபக்தமாயிருக்க, அதுக்கு கர்மாதீயுபாயாந்தர நிரபேக்ஷமலப்ரதத்வலக்ஷகத்வம் அநுபபந்நமாகையாலே.ரக்ஷகத்வமாவது ப்ரதத்வம்; உபாயத்வமாவது-ப்ரதிபத்விஹிதோபாய ஸ்வீகரணீயத்வம். ஆகையால்தான் மலப்ரதத்வத்தையும், உபாயத்வத்தையுமுத்தேசித்து ஆழ்வார் ஆசார்யர்கள் முதலானோருளிச்செய்தது. 'சக்குத்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமாஞல் வைகுந்தங்கொடுக்கும் பிரான்' என்று நம்மாழ்வார். ஆளவந்தாரும் 'அகிஞ்சநோனந்யகதிர் ஸரண்யத்வத்பாதமூலம் ஸரணம் ப்ரபத்யே' என்று, 'அகிஞ்சநோனந்யகதிர்' என்கிற பதங்களாலே உபாயாந்தரரக்ஷகாந்தராஸாவத்தைச் சொல்லி, அந்த இரண்டு ஸ்வீகரத்திலே 'ஸரண்யத்வத்பாதமூலம் ஸரணம் ப்ரபத்யே' என்று உபாயத்வரக்ஷகத்வங்களிரண்டுக்கும் ப்ரயோஜகாவத்தையருளிச்செய்தாரிறே. 'அஸரண்ய ஸரண்ய அநந்யஸரணஸ்த்வத்பாதாரவிந்தயுகலம் ஸரணமஹம் ப்ரபத்யே' 'அகதிரஸரணோ ஜவாவத்யேளனுபத வரதஸரண மித்யஹமந்த்வா வ்ருணே' 'ஸரண்யம் ஸரணஞ்சத்வாம்' இத்யாதிகளிலும் கண்டுகொள்வது. ஈஸ்வரனுக்கு உபாயாந்தரஸ்வீகாரமேவமித்வங்கொள்ளில் ஸ்வீகாரங்களுக்குப் போலே கரணத்வம்வந்துவிடும், அதுதானும் ரக்ஷணகர்த்தாவினிடத்தில் கூடாது, கர்த்ருத்வகரணத்வங்களுக்கு ஏகத்ர விரோதமுண்டாகையாலே என்னவேண்டா.—'ஸஹேவ' 'ஏகமேவாத்வதீயம்' 'அவிகாராய ஸ்வீயாய நித்யாய' என்று அவிகாரமாய் நித்யமாய் ஏகமுமான ப்ரஹ்மத்துக்கு 'ப்ரஹ்மவாகம் ப்ரஹ்மண ஸ்வரூப ஆஸீத்' 'லோகாமயதலாஹஸ்யாம்' 'ஸஏவஸ்ருஜ்ய ஸ்ஸ ஸர்ஜகர்தா' என்று த்ரிவியகாரணத்வமும், ஸ்ரஷ்டரு ஸ்ருஜ்யத்வமுமாகிற பரஸ்பரவிருத்தமான வர்த்தை 'ஸூக்ஷ்மசிதசித் விசிஷ்டம் ப்ரஹ்ம காரணம், ஸ்தூலசிதசித் விசிஷ்டம்ப்ரஹ்ம கார்யம்' என்று விசேஷண விசிஷ்டைக்யத்தாலே, நிர்வஹித்தாப்போலே இங்கும் 'யதாப்ரஸாதாத்மஹிமாகமம்' 'தஸ்மிந்ப்ரஸக்தே' 'ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி' 'திருவுள்ளமிடர் கெடுத்தோறும் காங்கள்வியக்கவின்புறுதும்' என்கிறபடியே 'விசேஷ ப்ரஸாதவிசிஷ்டன் உபாயமென்றும் ப்ரீதிவிசிஷ்டன்உபேயமென்றும் விசேஷண மோதங்கிடக்கச்செய்தேவிசிஷ்டைக்யத்தாலேஉபாயோபேயம்எம்பெருமான் என்கிறதாகையாலே எல்லாங்கூடும். நிமித்தத்வோபாதாத்வங்களுக்கு ஏகத்ர விரோதமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் ப்ரக்ருதிவிசிஷ்டத்வாகாரத்தாலே நிமித்தமாகுதலனை வீர்வானுக்கு உபாதானமாவங்கூடுமாகையாலே விருத்தமன்று என்று பரிஹரித்தாப்போலே, இங்கும் உபேயமாகுதலனை நாராயணனுக்கு திவ்யமங்களவிக்ரஹவிசிஷ்டத்வாகாரத்தாலே கரணத்வம் விருத்தமன்று என்றும் நிர்வஹிப்பர்கள். வேதாந்தாசார்யரும் 'ஸ்வாதந்த்ர்யேண ஸோசேத்தீயோ யோகயேந்ஷ்டதேதரா ஸஸதஸ்யாஹமேவேதி சரமஸ்லோகஸந்நிரஹம்' என்று

I. தி.வா.மொ.கூ.கூ.

http://acharya.org

லக்ஷ்மீபரிஷ்வங்கியான வஸ்துவுக்கு ப்ராபகதயா வரணீயத்வமும் ப்ராப்யதயா வரணீயத்வமும் உண்டாயிறே யிருப்பது; இதுவேயிறே வாக்யஜீவயத்துக்கு மர்யம். இதில் பூர்வவாக்கியத்துக்கு ப்ராபகதயாவரணீயத்வ மர்யமென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிறது; கூரம் பயிறுமுமாய் ஹோதியமுமாயிருக்கிறப்போலே, 1 (நிர்வாணம் லேஷஜம்) 2 (அம்ருதமிஸ்ராயகுணஸாயீயம்) 3 (மருந்தும் பொருளுமமுதமுந்தானே) இத்யாதிகள்விற்சொல்லுகிறபடியே ப்ராப்யபராபகங்களிரண்டும் ஏகமாயிகொன்றப்பது.

என்றுபாயமாகிறது-அநிஷ்டநிவாரகமுமாய் இஷ்டப்ராபகமுமாயிருக்கிறது; அநிஷ்டமாவது - 4 (நீர்நுமதென்றிவைவேர் முதல்மாய்த்து) என்றும் 5 (அகாத்மந்யாத்மவுஜீயிர்யா) என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநாத்மந்யாத்ம வுஜீயிரூபமாயும் அஸ்மேவ ஸ்வப்ரதிபத்திரூபமாயுமிருக்கிற அவிஜ்ஞையும், அவிஜ்ஞையாகார்யமான ராகதீவேஷங்களும், கரணத்ரயத்தாலும் கூடுபூரித்துவைக்கும் தத்கார்யங்களான புண்யபாபரூபகர்மங்களும், கர்மஜீவயத்தினுடைய கலஹோகார்யமாக பரிதீரஹிக்கும் ஜீவதிர்யகாதியான நாகாவிய ஸரீரங்களும், அஸ்ஸரீரங்களைப்பரிதீரஹித்து அநுபவிக்கும் ஆப்யாத்மிகாதி உபரிவபரம்பராகளும் துடக்கமானவை.

இஷ்டமாகிறது-புண்யபாபகர்மவியுக்தப்ரகாரமும், ஹார்தமார்மவிரோஷணப்ரகாரமும், ஹ்ருதயஹாஹார்மகமும், அர்சிர்வாஸரோத்தராயண ஸுக்லபக்ஷாஜீயாதிவாஹிக ஸத்காரமும், ஸலில ஹுதபவநாஜீயாவரண ஸப்தகாதிலங்கநமும், த்ரிஹுணதிக்ரமணமும், விரஜாவ்யாப்ராக்ருதஜீவிரோஷாவாஹநமும், ஸுக்ஷ்மஸரீரவிமோசநமும், அமாநவகரஸ்பர்சமும், அபஹதபாப்மத்வாதிஹுணமணதஹாரிய ஸ்வரூபப்ராகாஸமும், பஞ்சோபநிஷத்மயமான திவ்யவிதிரஹ

திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இதில் 'யேநயேந' என்கிற த்ருதியையாலே கரணத்வத்தைச்சொல்லி, அந்தந்த ஸ்தாநத்திலே 'அஹமேவ' என்று எம்பெருமானுக்கு நிவேசயித்வஞ் சொல்லுகையாலே கரணத்வத்தை வ்யக்தமாக வருளிச்செய்தார். ஸ்ரவணேபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளியிலும் 'ஸ்வஸிஜ்ஞேஸ்ஸ்வயமிஹகரணம் ஸ்ரியஸ் ப்ரத்யபாதி' 'ஜேவஸ்ரீமாந் ஸ்வஸிஜ்ஞேஸ் கரணமிதி வதந்' என்று ஸ்வாபிப்ராயத்தை வெளியிட்டருளினார். 'ஸாமாந்யாத்து' 'உபபத்தேஸ்ச' என்கிற பராயிகரணஸூத்ரங்களில் ஸுஹ்ருத்வானுக்குபாயத்வத்தையும், 'ஹலமத உபபத்தேஸ்' என்கிற ஹலாயிகரணத்தில் ரக்ஷகத்வ ரூபஹலப்ராப்தித்வத்தையும் லாயித்தருளினாகையாலே தத்ஸம்ப்ரதாய ஸ்யர்களான அஸ்மதாதிகளுக்கிவ்வர்யமே ஆதரணீயமாகக்கடவது இதிதிக்.

1. ஸுஹஸ்ரநாமாயீயாயே.
2. வி-யர்-எ-ச.
3. மூன்றுந்திருவந்தாதி.ச.
4. தி.வா.மொ.க-உ-ங.
3. வி.புங்-எ-கக.

http://acharya.org

பரிதீரதமும், ஐரம்மதீயதிவ்யஸரஃ ப்ராப்தியும், திவ்யாப்ஸரஸ்ஸங்வாதர்காரமும், விரதீ மாலங்காராலங்கரணமும், விரதீ மதங்யர லதேஜஃப்ரவேஸமும், திவ்யதோபுரப்ராப்தியும், ஸதிரிஸங்வஸத்கார மும், ராஜமார்தமதகமும், விரதீ மவேஸீ யப்ரவேஸமும், திவ்யம ண்டபப்ராப்தியும், திவ்யபர்யங்கதிரீகூணமும், ஸபத்நீகஸர்வேஸீ வர ஆர்ஹமும், ஆகதீகமயபரமாத்மஸமீபஸ்திதியும், பாதபீபெர்யங்கோத் ஸங்தாரோதணமும், ஆலோகாலாபாலிங்தநாதீயதுஸவமும், ஸ்வரூப தாணவிஸீ ரதாதீயதுஸவஜநிதப்ரீதிப்ரகர்ஷமும், நாநாவியவிதீரதா பரிதீரதாபூர்வகஸர்வதீ ஸஸர்வகாலஸர்வாவஸ்யோசிதஸர்வப்ரகார கைங்கர்ய காரணமும். இதில் ப்ரயாநமாக இஷ்டமாயிருப்பது கைங்கர் யம், அதுக்குபயுக்தங்களாகையாலே இஷ்டங்களாயிருக்கும் மற்றுமுள் ளவை.

ஆக, இப்படிக்கொத்த அநிஷ்டத்தை நிவர்த்திப்பித்து இஷ்டப் ராப்திலையைப் பண்ணுகை உபாயமாகையாகிறது.

—ப்ரபத்தியே பதார்த்தம்.—

(சு) [ப்ரபத்தியே]—கீழ், ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தையும் ஸ்வீகார்ய வஸ்துவையும் சொல்லிற்று; இதில், ஸ்வீகாரத்தைச்சொல்லுகிறது. பிரா ட்டியுடைய புருஷகாரதாவமும் ஸர்வரனுடைய உபாயதாவமும் கார் யகரமாம்போது, இவனுடைய ப்ரதிபத்திலேணுமிறே; இத்தப்ரதிபத் திராதீத்யத்தாலேயிறே, நித்யங்களாயிருக்கிறவிவை இதிபூர்வமஞ் சித்கரங்களாய்த்து. ஆகையாலே, அவையிரண்டையும் கார்யகரமாம் படி பண்ணக்கடவதான விவனுடைய ப்ரதிபத்தி விஸேஷத்தைச்சொல் லுகிறது.

'பதஸ மதெள' என்கிற யாதுவுக்கு அர்த்தம்-மதி. இவ்விடத்தில் மதியாகதீணிக்கிறது-(மத்யர்தாதீவோ தீய் யர்தாதீ) என்கிறவோதீயிவி சேஷத்தை. இந்தவோதீயிவிஸேஷமாகிறது-அகங்யார்தவிஸேஷத்வஜ்ஞா நாதீயகந்தர தாவியாய், ஸாதீயஸாயகவ்யாவ்ருத்தமாய், * தேவாகாங் மநஸ்யமாய், மதவதீரகூடகத்வாதமதிரூபமாய், ஸக்ருதுஷ் தேயமாய், அவிளம்வீய மலப்ரதமாய், ஸர்வாயிகாரமாய், ஸ்வரூபாதரூபமாய், நியமவியோகமாய், அக்நிமஸ்ம்ருதி நிரபேகூமாய், ஸுகமாய், யச் ஞாதர்தமாய், தீருதாய் யவஸாயமுமாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிஸேஷம். இந்த ஜ்ஞாநவிஸேஷத்தில் ப்ரயோஜநாம்ஸமாயிருப்பது ஒரு விஸீ வாஸம். 1 (மிரயோவர்தயாராஹிதீ) என்கிறபடியே-திரைமேல் திரையா கப் பொறுக்க வொண்ணாதபடிவந்து மேலிடுகிற வ்யஸநபரம்பரைகளா லும், யுக்த்யாதாஸலவசநாதாஸங்களாலும், ஈஸ்வரன் பரீக்ஷை துடக்க

1. தாத-புரா. க0-உ0-கடு.

http://acharya.org

மானவற்றாலும், இவ்வர்த்யவஸாயவிரோஷம் அப்ரகம்ப்யமானபோதி றை கலஸித்தியுள்ளது.

இப்ப்ரபஞ்சம் காரணத்ரயத்தாலு முண்டாகவுமாம், ஏகாரணத் தாலுமுண்டாகவுமாம், கலஸித்தியிக்குக்குறையில்லை. அயிகாரிபூர்த்திக் குக் காரணத்ரயமும் வேணும், கலஸித்தியிக்கு ஏகாரணமே அமையும். உபாயபூர்த்திக்கு ஸ்ரியஃபதித்வமும் வாத்ஸல்யாதிகுணயோகமும் திவ்யமங்களவிக்ரஹமும் அபேக்ஷிதமா யிருக்கிறபோலே, அயிகாரி பூர்த்திக்குக் காரணத்ரயமும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும். உபாயவரணத்து க்கு ஏகாந்தமான அநந்யார்ஹஸேஷத்வஜ்ஞானமும் ப்ராப்யருசியுந் துடக்கமான குணவிரோஷங்கள் இன்னார்க்குப் பிறக்கக்கடவதென்கிற நியமமில்லாமையாலும். இங்குப்பிறக்கிற ப்ரதிபத்திவிரோஷம் தனக்கு இதர ஸாயநங்கள்போலே அதிநிவிஷ்டயாஸாபேக்ஷதை யில்லாமையா லும், உபாஸநம்போலே த்ரைவர்ணிகர்க்கே அயிகாரமா யிருக்கையன் றிக்கே ஸர்வாயிகாரமா யிருக்கையாலே ஆச்ரயண வியாபாரமாய்க்கிடக் கிறது.

'ப்ரபத்யே' என்கிற வர்தமாநநிர்தேஸத்தாலே - 1 (நாட்கடலே க்கழிமின்) என்று இருக்கும் காள்காலம் செல்லவிட வரிதாயிருக்கையா லும், ஸம்ஸாரத்தினுடைய தோஷத்தையும் ஸ்வவிஷயத்தினுடை ய வைலக்ஷண்யத்தையு மநுஸந்தித்தால் இப்போதே ஸம்ஸாரஸம்பந் யமற்று ஸ்வவிஷயத்தை லபிக்கவேணு மென்னும்படியான த்வரா திரேகம் பிறக்கக்கடவதாகையாலும், இவ்வுபாயவிரோஷந்தான் 2 (அந ந்யாஸ்சிந்தயந்தம்) என்கிறபடியே-நிரதிரயப்ரீதிரூபமான உபாஸநத் தளவன்றிக்கே அதிலுங்காட்டில் அத்யர்யப்ரீதிரூபமாயிருக்கு மாகை யாலும், 3 (தீவயமர்யாதஸந்யாஸஸஹ) என்கிறபடியே, யாவச்சரீ ரபாத மநுவர்த்திக்கு மென்னுமிடம்ஸூசிதமாகிறது. கலஸித்தியிக் கு ஸக்ருத்கரணமையும், காலக்ஷேபாதிகளுக்கு அஸக்ருத்கரண மபே க்ஷிதமாயிருக்கும். இப்படி கொள்ளாதபோது, 4 (ஸக்ருதேவ ப்ரபந் நாய) என்கிற ப்ரமாணத்தோடு விரோயிக்குமிறே,

ஆக, பூர்வவாக்யத்தாலே-ஸ்வீகாரத்தையும், ஸ்வீகாரப்ரகாரத் தையும், ஸ்வீகார்யவஸ்து விரோஷத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது.

—உத்தரவாக்யார்தாரம்பம்.—

(எ) உத்தரவாக்யம், ஸ்வீகாரத்தினுடைய கலரூபமாய், ஸ்ரியஃபதி யாய் ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரன் திருவடிகளிலே இச்சே தநன்பண்ணும் வ்ருத்திவிரோஷத்தினுடைய ப்ரார்யநத்தை ப்ரதிபாதி

1. தி-வா. மொ. க-சு-எ.
2. கீதா. கூ-உஉ.
3. ஸரணாகதிகத்யம்.
1. ரா-யு. கஅ-நச.

http://acharya.org

க்கிறது. பூர்வவாக்யத்தில் ப்ரதிபாதிதமான ஸாயகவிஸ்லேஷம் மலசது ஷ்டயஸ்யாரணமாயிறேயிருப்பது. அதில் இவ்வயிகாரிக்கு அபிலஷித மானமலவிஸ்லேஷம் இன்னதென்னுமிடத்தை ப்ரகாஸிப்பிக்கிறது இவ் வாக்யம். இவனுக்கு அபிலஷிதமான மலமாகிறது- விரோயி நிவ்ருத்தி யும், அபிமதப்ராப்தியும். அதில் அபிமதப்ராப்திரூபமாயிருக்கிற மல த்தை முன்பே ப்ரதிபாதிக்கிறது.

இரண்டு மலமுமிவனுக்கு அபிமதமாயிருக்குமாகில் இரண்டை யும் ப்ரார்த்தியாதே ஒன்றை ப்ரார்த்திப்பானென்னென்னில்; மலத்வய மும் அபிலஷிதமாயிருக்கதேயாகிலும் ப்ரயாகமலமாயிருப்பது அபி மதப்ராப்தி. விரோயிநிவ்ருத்தியுண்டானாலல்லது அபிமதம் லிப்ஸியா மையாலே விரோயிநிவ்ருத்திதஷார்த்தமாகவபேக்ஷிதமா யிருக்குமத்தனை. அங்ஙன்கொள்ளாதபோது, தத்தேகஸாத்யத்வம் அவிதேயமாம்; ஆ கையாலே, விரோயிநிவ்ருத்தியிற்காட்டில் கைங்கர்யத்துக்குண்டான ப்ராயாந்யத்தைப்பற்ற கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது. இதில் சரமப தம், கைங்கர்யவிரோயி நிவ்ருத்தியைப் ப்ரதிபாதிக்கிறது; மத்யமப தம், கைங்கர்யத்தையும் கைங்கர்யப்ரதிஸம்வேதியையும் ப்ரதிபாதிக்கி றது, ப்ரதமபதம், கைங்கர்யப்ரதிஸம்வேதிவிஸிஷ்டமென்னுமிடத் தை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

ஸேஷத்வப்ரதிஸம்வேதி மித்யுக்தமாயிருக்குமாபோலே, கைங்கர் யப்ரதிஸம்வேதியும் மித்யுக்தமாயிறே யிருப்பது. 1 (கோலத்திருமாமக ளோடுண்ணைக்கூடாதே) என்றும், 2 (ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயு மேநிலாகிற்ப) என்றும் நம்மாழ்வாரும் மித்யுக்தமே ப்ராப்யமென்றருளி ச்செய்தார். அவர்தமக் கடியான யிராய பெருமாளும் 3 (ஸஹவைதே ஹ்யா) என்று கிஞ்சித் காரத்துக்கு விஸிஷ்டவேஷமே விஷயமென்றரு ளிச்செய்தார். அவர் தம்முடையபூர்வாவஸ்தையிலும் 4 (திருமாற்க ரவு) என்கிறபடியே கிஞ்சித்கார ப்ரதிஸம்வேதி விஸிஷ்டமாயிறேயிரு ப்பது. இவர்களித்தனைபேரையும் அடியொத்தின பரமாசார்யர், 5 (ப்ர ஹர்ஷயந்தம் மஹிஷீம்மஹாலக்ஷ்மீம்) என்றும் 6 (ஸ்ரியஸ்ரியம்) என் றும், விஸிஷ்டவேஷத்தை யருளிச்செய்து, 7 (ஐகாந்திகநித்யகிங் கரஃ ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி) என்று தத்விஷயமான ஆர்த்திவிஸேஷத்தை ப்ரார்த்தித்தார். அவர் திருவுள்ளத்தைப் பின்சென்ற ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும், 8 (ஸ்ரீவல்லபா) என்று - விஸிஷ்டவேஷத்தை ப்ராப்யமாக வருளிச்செ

1. தி-வா. மொ. கூ-கூஉ.
2. தி-வா. மொ. ச-கூ-கo.
3. ரா-அயோ. உ-க-உ எ.
4. முதல்திருவந்தாதி. நிஉ.
5. ஸ்தோத்ர-சஉ.
6. ஸ்தோத்ர-சநி.
7. ஸ்தோத்ர-சகூ.
8. ஸரணாகதிகத்யம்.

http://acharya.org

மானவற்றிலும், இவ்வுபாயவிஸ்வாஸமானது அப்ரகம்ப்யமானபோதி றே மஹாவிச்வாஸமுள்ளது.

இப்ப்ரபந்நம் கரணத்ரயத்தாலு முண்டாகவுமாம், ஏககாரணத் தாலுமுண்டாகவுமாம், மஹாவிச்வாஸத்துக்குக் குறையில்லை. அதிகாரிபூர்த்திக்குக் கரணத்ரயமும் வேணும், மஹாவிச்வாஸத்துக்கு ஏககரணமே அமையும். உபாயபூர்த்திக்கு ஸ்ரீயஃபதித்வமும் வாத்ஸல்யாதிகுணயோகமும் திவ்யமங்களவிக்ரஹமும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கிறதுபோலே, அதிகாரி பூர்த்திக்குக் கரணத்ரயமும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும். உபாயவரணத்துக்கு ஏகாந்தமான அகிஞ்சநத்வாதிகுணயோகமும் ப்ராப்யருசியுந் தொடக்கமான அகிஞ்சனத்வாதிகுணங்கள் இன்னார்க்குப் பிறக்கக்கடவதென்கிற நியமமில்லாமையாலும். இங்குப்பிறக்கிற ப்ரதிபத்திவிஸ்வாஸம் தனக்கு இதர ஸாதநங்கள்போலே அதிநிர்ப்பந்தாபேக்ஷிதையில்லாமையாலும், உபாஸநம்போலே த்ரைவர்ணிகர்க்கே அதிகாரமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸர்வாதிகாரமாயிருக்கையாலே ஆச்ரயண வியாபாரமாய்க்கிடக்கிறது.

'ப்ரபத்யே' என்கிற வர்தமாநநிர்தேசத்தாலே - 1 (நாட்கடலைக்கழிமின்) என்று இருக்கும் காள்காலம் செல்லவிட வரிதாயிருக்கையாலும், ஸம்ஸாரத்தினுடைய தோஷத்தையும் மஹாவிஷயத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தையு மநுஸந்தித்தால் இப்போதே ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்று மஹாவிஷயத்தை லபிக்கவேணு மென்னும்படியான த்வராதிரேகம் பிறக்கக்கடவதாகையாலும், இவ்வுபாயவிஸ்வாஸந்தான் 2 (அநந்யாஸ்ரிதத்வம்) என்கிறபடியே-நிரதிசயப்ரீதிரூபமான உபாஸநத்தளவன்றிக்கே அதிலுங்காட்டில் அத்யர்யப்ரீதிரூபமாயிருக்குமாகையாலும், 3 (தீவயமர்யாதஸந்யாஸேநஸஹ) என்கிறபடியே, யாவச்சரீரபாத மநுவர்த்திக்கு மென்னுமிடம்ஸமஞ்சிதமாகிறது. மஹாவிச்வாஸத்துக்கு ஸக்ருத்கரணமமையும், காலக்ஷேபாதிகளுக்கு அஸக்ருத்கரண மபேக்ஷிதமாயிருக்கும். இப்படி கொள்ளாதபோது, 4 (ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய) என்கிற ப்ரமாணத்தோடு விரோதிக்குமிறே,

ஆக, பூர்வவாக்யத்தாலே-ஸ்வீகாரத்தையும், ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தையும், ஸ்வீகார்யவஸ்து விஸேஷத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது.

—உத்தரவாக்யார்த்தாரம்பம்.—

(எ) உத்தரவாக்யம், ஸ்வீகாரத்தினுடைய மஹாரூபமாய், ஸ்ரியஃபதியாய் ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளிலே இச்சேதநன்பண்ணும் வ்ருத்திவிஸேஷத்தினுடைய ப்ரார்த்நத்தை ப்ரதிபாதி

1. தி-வா. மொ. க-சு-எ.
2. கீதா. கூ-உஉ.
3. ஸரணாகதிகத்யம்.
1. ரா-யு. கஅ-ருச.

http://acharya.org

க்கிறது. பூர்வவாக்யத்தில் ப்ரதிபாதிதமான ஸாதாரணவிசேஷம் மூலசதுஷ்டயஸாதாரணமாயிறேயிருப்பது. அதில் இவ்வதிகாரிக்கு அபிலஷிதமான மூலவிசேஷம் இன்னதென்னுமிடத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது இவ்வாக்யம். இவனுக்கு அபிலஷிதமான மூலமாகிறது- விரோதிநிவ்ருத்தியும், அபிமதப்ராப்தியும். அதில் அபிமதப்ராப்திரூபமாயிருக்கிற மூலத்தை முன்பே ப்ரதிபாதிக்கிறது.

இரண்டு மூலமுமிவனுக்கு அபிமதமாயிருக்குமாகில் இரண்டையும் ப்ரார்த்தியாதே ஒன்றை ப்ரார்த்திப்பானென்னென்னில்; மூலத்வயமும் அபிலஷிதமாயிருந்ததேயாகிலும் ப்ரதானமூலமாயிருப்பது அபிமதப்ராப்தி. விரோதிநிவ்ருத்தியுண்டானாலல்லது அபிமதம் ஸித்தியாமையாலே விரோதிநிவ்ருத்திதஷர்த்யமாகவபேக்ஷிதமாயிருக்குமத்தனை. அங்ஙன்கொள்ளாதபோது, தத்தேகஸாத்யத்வம் அவித்தியமாம்; ஆகையாலே, விரோதிநிவ்ருத்தியிற்காட்டில் கைங்கர்யத்துக்குண்டான ப்ராதான்யத்தைப்பற்ற கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது. இதில் சரமபதம், கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்தியைப் ப்ரதிபாதிக்கிறது; மத்யமபதம், கைங்கர்யத்தையும் கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது, ப்ரதமபதம், கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திவிசிஷ்டமென்னுமிடத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

விசேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தி முதலாயிருக்குமாபோலே, கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியும் முதலாயிறே யிருப்பது. 1 (கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே) என்றும், 2 (ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப) என்றும் நம்மாழ்வாரும் முதலே ப்ராப்யமென்றருளிச்செய்தார். அவர்தமக் கடியான யிளைய பெருமாளும் 3 (ஸஹவைதேஹ்யா) என்று இஞ்சித் காரத்துக்கு விசிஷ்டவேஷமே விஷயமென்றருளிச்செய்தார். அவர் தம்முடையபூர்வாவஸ்தையிலும் 4 (திருமாற்கரவு) என்கிறபடியே இஞ்சிக்கார ப்ரதிஸம்பந்தி விசிஷ்டமாயிறேயிருப்பது. இவர்களித்தனைபேரையும் அடியொத்தின பரமாசார்யர், 5 (ப்ரஹர்ஷயந்தம் மஹிஷீம்மஹாலக்ஷ்மீம்) என்றும் 6 (ஸ்ரியஸ்ரீம்ரியம்) என்றும், விசிஷ்டவேஷத்தை யருளிச்செய்து, 7 (ஐகாந்திககித்யகிங்கரஃ ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி) என்று தத்விஷயமான ஆர்த்திவிசேஷத்தை ப்ரார்த்தித்தார். அவர் திருவுள்ளத்தைப் பின்சென்ற ஸ்ரீமாஷ்யகாரரும், 8 (ஸ்ரீவல்லபா) என்று - விசிஷ்டவேஷத்தை ப்ராப்யமாக வருளிச்செ

---

1. தி-வா. மொ. சு-கூ.
2. தி-வா. மொ. சு-கூ-க0.
3. ரா-அயோ. சூ-க-உ.
4. முதல்திருவந்தாதி. டுஉ.
5. ஸ்தோத்ர-சஉ.
6. ஸ்தோத்ர-சடு.
7. ஸ்தோத்ர-சசு.
8. சரணாகதிகத்யம்.

http://acharya.org

ய்தார். ஆகையாலே- தனித்திவர்களுக்கு ப்ராப்யத்வமில்லை. இருவரையும் பிரித்துவிரும்பினால் † ராவண ஸமர்பணவிகளுக்குப்போலே நாஸமே வலமாயிருக்கும். இருவரையும் பற்றினால் ஸ்ரீவிபீஷணழ்வானைப் போலே உஜ்ஜீவநமே வலமாயிருக்கும்.

1 (அல்லிமாமலராள் தன்னெடுமடியேன் கண்டுகொண்டல்லல் தீர்ந்தேன்) என்றும் 2 (வாரணிமுலையாள் மலர்மகளோடு மண்மகளு முடன்நிற்ப...காரணிமேகம்நின்றதொப்பானைக்கண்டுகொண்டுய்ந்தெ ழிந்தேன்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே - சேர்த்தியிலே பற்றினாலேறை ஸ்வரூபோஜ்ஜீவகமுள்ளது.

ஆக, கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியாயிருக்கையாலே, ஸ்ரீமச் ஸப்தமும் பெரியபிராட்டியாரோட்டைச்சேர்த்தியைச் சொல்லுகிறது. ‡ பூர்வவாக்யத்தில் ஸ்ரீமச்ஸப்தம், சேதநனுடைய அபராயத்தையும்

†. ராவணனுக்கு ஆச்ரயமாய் விபீஷணாச்ரயமாயிருக்துள்ள பெருமாளைப்பிரிக்கையாலே ஸ்வஸ்வரூபநாஸமே ஸம்பவித்தது. ஸமர்பணவைக்கு ப்ராப்யத்தினுடைய விபீஷணாச்ரயமான பிராட்டியைப் பிரிக்கத்தேடுகையாலே முழுயாங்ஸஹாகி வலமாயிற்று. ஆகையால் லக்ஷ்மீ விஸிஷ்ட வஸ்துவுக்கே பரமப்ராப்யத்வம் என்று கருத்து.

‡. பூர்வாக்யவடித ஸ்ரீமச்ஸப்தத்துக்கும், உத்தரவாக்யவடிதஸ்ரீ மச்ஸப்தத்துக்கும் பதஸாரூப்யமான ப்ரவ்ருத்திநிமித்தைக்யமுண் டாயிருக்க, அங்குவிபீஸிஷ்டபரமாய், இங்குவிஸிஷ்டபரமாய் அர்த்தஞ் சொல்லுவானென் என்னில்.—ஸ்வதஃப்ராப்தமான ப்ரதியமாநமானவர் யத்துக்கு வாயகமுண்டாகையால் சொல்லவேண்டுகிறது. அப்படி எங் கே கண்டோமென்னில்.— ‘ஸவிருகமங்நம் ஸஞ்ஜீத’ ‘ஸவிஸ்டரமங் நம் ஸஞ்ஜீத’ என்கிற வாக்யங்களில் ஸாஹித்யபதமுண்டாயிருக்கிற வி ருதபதம்போலே ஸ்வதஃ ப்ராப்தமான ஸ்ரீமதீயஸாஹித்யத்தவிர்த் து ஸ்ரீமதீயதையினுடைய ப்ரத்யக்ஷப்ரமாண வாயத்தாலே ஸ்ரீமத்ரு ஸாஹித்யபரமாகாநின்றதிறே. ஸவிஸ்டரவாக்யத்திலுமப்படியே. ‘மா மேகம்’ ‘மாமேவயே’ ‘தமேவஸரணம்’ ‘த்வமேவ’ ‘நின்பாதமே’ என்று ஏகவசநாவயாரணஸவி ஸ்ரீமத்களாலே லக்ஷ்மீயாதிகளை வ்யாவர்த்திக்கை யாலும், ‘லக்ஷ்மீஃ புருஷகாரேண’ ‘லக்ஷ்மீஃ புருஷகாரத்வேன நிர்திஷ்டா பரமர்ஷிபிஃ மமாபிச மதம் ஸ்யேதந் காக்யயா லக்ஷணம் ஸ்ரீவத்’ ‘கி மேதந்நிர்தேஷ்டம்கஇஹஜ்ஞாதிதித்வமுசிதரு பாயைர்விஸ்மார்யஸ்வஜ்ஞ யஸி’ ‘அபராயைகஸக்தாநாம் அகர்ஹாணாஞ்சிரந்நுணாம் ஹர்துரா ஸ்ரயணே பூர்வம் ஸ்வயம் புருஷ்காரதாம்’ என்று பிராட்டிக்குப் புருஷ காரத்திலே விநியோகமாகையாலும், முதல் ஸ்ரீமச்ஸப்தத்துக்குப் பொருளருளிச்செய்கிற ஹாஸ்யகாரர் மத்யத்திலே ‘அநந்யஸரணஸ் ஸரணமஹம் ப்ரபத்யே’ என்று பிராட்டியைப்பிரித்து ஸரணம் புகுந் து, அந்த ஸரணாகிக்கு வலம் வேண்டிக்கொள்ளுகிறவிடத்தில் ‘ஸம வச்ஸரணாரவிந்த ஸரணாகதிர்யாவஸ்யிதா விதாஸ்துமே’ என்று

1. பெ. தி-மொ. ச-ங்-சு. 2. பெ. தி-மொ. ச ங்-க.

http://acharya.org

ஸ்ரீ வரனுடையஸ்வாதந்த்ர்யத்தையுங்கண்டு இவர்களவனுடைய க்ரோ யத்துக்கு விஷயமாகிதராய் நசித்துப்போகாதே யிவனிக்கிட்டி யுஜ்ஜீ வித்துப்போக வேணு மென்று ஸாபராயரானசேதநரை யீஸ்வரனே டே சேர்க்கைக்காக என்று மொக்கவிடாதே யிருக்குமிருப்பைச் சொல் லுகிறது. இங்குத்தை ஸ்ரீமச்சப்தம், கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வத் தைப்பற்றவும் அவர்கள் பண்ணும் கைங்கர்யத்தை ஸ்ரீ வரன் திருவுள் ளத்தே ஒன்றுபத்தாகப் படித்துகைக்காகவும், அதுலவவிச்சேஷத்தில் தனக்கு ஸத்தாஹாநி பிறக்கும்படி யிருக்கையாலே நிரந்தரஸம்ஸ்லே ஷத்துக்காகவும் அவனை க்ஷணகாலமும் பிரியாதே ஸர்வகாலமும் ஸம் ஸ்லிஷ்டையா யிருக்குமிருப்பைச்சொல்லுகிறது.

I (மாத்ருஷேவோ லவ - பித்ருஷேவோ லவ) என்கிறபடியே-மா தாபிதாக்களைச்சேர்த்து கிஞ்சித்கரித்தாலிறே புத்ரனுக்குஸ்வரூபலாபி யியுள்ளது ; அப்படி 2 (த்வம்மாதாஸர்வலோகாநாம் தேவதேவோ ஹரிஃ பிதா) என்கிறபடியே-நேரே மாதாபிதாக்களாயிருக்கிற பிராட்டி யையும் ஈஸ்வரனையும் சேரவைத்து கிஞ்சித்கரித்தாலிறே யிவனுக்கு ஸ்வரூபலாபியுள்ளது.

—[நாராயணபஞ்சார்த்தம்]—

(அ) இப்படி கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியான பிராட்டியோட்டைச் சேர்த்தியளவன்றிக்கே, ஸ்வாமிநிஷ்ட விலக்ஷணதிகளோடேகூடி யிருக்

'ஸ்மவாந்பக்கல் நான் பண்ணும் ஸரணாகதி யாவஸ்யிதையுமாய், அவி ரதையுமாயிருக்கவேணும்' என்று வேண்டிக்கொள்ளுகையாலும், உப ஸ்ரீரும் ஹணம்பண்ணினஸ்ரீவால்மீகிஸ்மவானும் 'ஸஹீராதுஸ் சரணௌ மாஸங்நிபீடய' என்று பெருமாளைப்பிறித்து ஸரணம் புகுந்து, யாசிபுக் கவாறே 'ஸீதாமுவாச' என்று 'தங்கித்து புருஷகாரமாக முறைப்பட்டா ரிஷியபெருமாள்' என்று சொல்லுகையாலும், 'தயோர்ஜநீருஹதுஃ பா ஷாந்ராஜாராஜ்ஞீச' போலே 'சரணாந்' எனறு இருவரையுமாகில் வஹு வசநமாக வேண்டியிருக்க, 'சரணௌ' என்று த்விவசநமாக ப்ரயோகி கையாலும், ஸீராதாவிலே அந்தர்லீதமாகில் ஸீராத்ருத்வமுள்ள தபெருமாளுக்கேயாய்ஸீராத்ருஜாயையாதல்மாதாவாதலாகிறஸம்பந்த மாயிற்று பிராட்டிக்குள்ளதாகையாலும் 'ஸீதாமுவாச' என்று பிறித்து வார்த்தை சொல்லுகையாலும், 'மஹஸைவ ஜகத் ஸ்ருஷ்டிம்' என்று ஜக தஸ்ருஷ்டியாதிகளை ஸங்கல்பத்தாலே தலைக்கட்ட வல்ல ஸர்வஸக்தியா னபுருஷனுக்கும் திரு ஸ்த்ரீ ஸஹாயம் பண்ணவேண்டாமையாலும், முற் பட்ட ஸ்ரீமச்சப்தம் பிராட்டிபுருஷகாரமாக அவனைஸரண்யன் என்று விசேஷத்திலே தாத்பர்யமாய், பிற்பட்ட ஸ்ரீமச்சப்தம் 'ஸ்மஸ்ஜாதகேய விஷ்ணவே ஸ்வாஹா' 'ஸ்ரியா ஸார்த்தஞ்ஜகத்பதிஃ' என்றுப்ர மாணஞ் சொல்லுகையாலும், 'மிதுநபரம் ப்ராப்ய மேவம் ப்ரஸித்தியம்' என்று ப்ராப்யபரமாக ஆசார்யர்கள் வ்யாக்யாநம்பண்ணி யிருக்கை யாலும் விஷிஷ்டத்திலே தாத்பர்யமாகக்கடவது. ஆகையால் சரன்ன வர்யம் ஸாத்ய மென்றறியவும். அக்யத்ர விஸ்தரஃ திதிக்.

I. தை-உப. சிக்ஷா. கக-உ. 2. வி-பு. க-கூ-கஉசு.

http://acharya.org

கும் ஆகாரம் கைங்கர்யவர்யகதயா அநுஸாவ்யமாயிருக்கையாலேஜ்ஞா நஸக்த்யாதிகல்யாண ஸுணங்களோடும் திவ்யமங்ஸள விதிரஹத்தோடும் உபயவிஸுதியோகத்தோடும் கூடியிருக்கிற ஸுவத் ஸ்வரூபத்தை ப்ர திபாதிக்கிறது - நாராயணபதம்.

1 (ஸோஸ்நுதே ஸர்வாந் காமாந்) என்றும் 2 (ஸதாபஸ்யந்தி ஸூரயஃ) என்றும் இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே-ஸுணவிதிரஹாதிகளும் 3 (ரஸோ ஹ்யேவாயம் லவ்யீ வாநந்தீபவதி) என்கிற ஸ்வரூப த்தோபாதி கைங்கர்யவர்யகமாய் ஜோதீயங்களாயிறேயிருப்பது. ஜ்ஞா நஸக்த்யாதி ஸுணங்களோடு வாத்ஸல்யாதி ஸுணங்களோடு ஸௌர்ய வீர்யாதி ஸுணங்களோடு வாதியற எல்லா ஸுணங்களும் அநுஸாவ்யங்க ளாயிருக்கையாலே பூர்வவாக்யத்தில் நாராயணபதத்தில் உபாயவரண த்துக்கு உபயுக்தகயா அநுஸந்தேயங்களான ஸுணவிஸேஷங்களும் இப்பதத்திலே ப்ராப்யதயா அநுஸந்தேயங்கள். ஆஸ்ரயமான ஸ்வரூ பவிஸேஷத்துக்கு ஆகாரதீவய முண்டாகிறுப்போலே, ஆஸ்ரயிகளான ஸுணவிஸேஷங்களுக்கும் ஆகாரதீவயமுண்டாயிறே யிருப்பது. அநு ஸாவ்யத்வம் அவிஸிஷ்டமாகையாலே ஸகலஸுணங்களும் ப்ரதிபாதித மாயிருந்தேயாகிலும் சதுர்தீயந்தத்தில் சொல்லுகிற வ்ருத்திவிஸே ஷத்துக்கு மிகவும் அத்தரங்மமாயிருப்பது ஸ்வாமித்வமாகையாலே, கீழ் ஸௌலப்ய ப்ரதிபாதநத்திலே நோக்காஞற்போலே இங்கு ஸ்வா மித்வ ப்ரதிபாதநத்திலே நோக்காகக்கடவது.

—சதுர்தீவிபரிணாமம்.—

(க) இப்பதத்திலே யேறிக்கிடக்கிற சதுர்தீவிபக்தி, ஸர்வஸ்வாமி யான ஸர்வேஸ்வரன்பக்கல் இச்சேதநன் பண்ணும் வ்ருத்திவிஸேஷ ப்ரார்தீகையை ப்ரதிபாதிக்கிறது. இங்கு ப்ரார்தீயமான வ்ருத்தி விஸேஷமாகிறது—அல்பமாய் அஸ்திரமாய் உபஸ்தாயமாய் உபாதேயமி ஸ்ரமாய் ஸ்வரூபவிருதீயமாயிருக்கிற ஐஸ்வர்யபுருஷார்தம்போலன் றிக்கே, * நிரஸ்தாதிஸயாஹ்லாதஸுவாவைகலக்ஷணமாய், விஷயத் தோடு ஆஸ்ரயத்தோடு தேஸத்தோடு தன்னோடு வாதியற யாவத்கால மநுவர்த்திக்கக்கடவதாய், அஞ்ஜலிமாத்ரலப்தீயமாய், உபாதேயதர ஹிதமாய், ஸ்வரூபாநுரூபமாய், 4 (இறப்பதற்கேயெண்ணது) என்றும் 5 (இறுகவிறப்பு) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆத்மவிநாஸரூபமாயிருக்கிற கைவல்யத்திற்காட்டில் அத்யந்தவ்யாவ்ருத்தமாய், புண்யபாப விமோசகத்துடங்கி ஸுவஸுகாநுவஜநிதஹர்ஷமெல்லையாக நடுவுள்

1. தை-உப. ஆந. க-உ
2. புருஷஸூக்தம்.
3. தை=உப. ஆந. எ-க.
4. திருநெடுந்தாண்டகம்-க.
5. தி. வா. ச=க=கC.

http://acharya.org

டான தேஹவிமோசநம் பரமபதப்ராப்தி ஸ்வரூபப்ராப்தி ஸாம்யா பத்தி தொடக்கமாகச்சொல்லுகிற புருஷார்த்தவிரோதங்களுக்கு மவ் வருகாய், 1 (மம ஸஹஜகைங்கர்யவிரோதி) என்கிறபடியே ஆத்மாவுக்கு நித்யவிரோதியாய், ஸமவர்த்தமாநகாலத்துக்கு மேலதுவாயிருக்கிற ஸம வர்த்தமாநஜந்மநிதாநப்ரதிகாரிதகைங்கர்யம்.

இக்கைங்கர்யம், ஏககரணத்தாலே அநுஷ்டேயமாயிருக்கையன்றிக் கே, 2 (ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்) என்றும் 3 (ஸாமாந்யந்தாஸ்ய தி) என்றும் 4 (நம இத்யேவவாதிந:) என்றும் 5 (ஹாயாவா ஸத்த்வமநு ச்சேதம்) என்றும் 9 (யேநயேந யாதா மச்சமதி தேந தேநஸஹ மச்ச தி) என்றும் இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே கரணத்ரயத்தாலும் அநுஷ்டேயமாயிருக்கும். 7 (ஒழிவில்காலமெல்லா முடனாய்மன்னி - வழு விலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்) என்றும் 8 (ஸர்வேஷாம் லோகேஷு காமசாரோ ஜவதி) என்றும் 9 (நசபுநராவர்தந்தே) என்றும் 10 (பூணிக் கொடுக்கிலும் போகவொட்டார்) என்றும் 11 (சென்றுற்குடையாயிருந் தாற் சிங்காசனமாம்) என்றும் இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே- இவ்வயிகாரியினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமாய் நிரதிஶயபோக்யமுமாய் யாரகமுமாயிருக்கிற கைங்கர்யத்தினுடைய அநிஷ்டவிரோதிஶயத்தா லே நிரபாயகால ப்ரகாரவஸ்யாயிகர நியமவியாபாரமாக ப்ரார்த்திக்கக்க டவது மிருக்கையாலே, ஸர்வதோ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் பண்ணும் வ்ருத்திவிரோதத்தை ப்ரதிபாதிக்கி றது.

இச்சதுர்த்திக்கு தாதர்த்யம் அர்த்தமாநுலோம, கைங்கர்யமர்த்தமாக வேண்டும் நிர்வர்த்யமென்னென்னில்; இதுக்கு கைங்கர்யமர்த்தமாகாதே தாதர்த்யமர்த்தமானபோது பூர்வவாக்யாநுவாக்யாநாம் நிரர்த்தகமாய், வ்யாவர்த்யாதாரக்களுடைய வசநங்களோடும் விரோதம் ப்ரஸங்கிக்கும், ஆகையாலே, தாதர்த்யவிஷயரூபமான கைங்கர்யமே அர்த்தமாகக்கட வது. கைங்கர்யமர்த்தமாகிறது, ப்ரார்த்தநை வந்தபடி யென்னென்னில்; கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான விஷயம் உத்துங்கமாயிருக்கையாலும், ஆஶ்ரயஸுலபதனான சேதந அத்யந்தபரதந்த்ரனாயிருக்கையாலும், ப்ரா ர்த்நாவிரோதமில்லாதபோது கைங்கர்யம் ஸித்தியாமையாலே விஷயஸ் வரூபத்தாலும் ஆஶ்ரயஸ்வரூபத்தாலும் ப்ரார்த்திக்கக்கடவது.

---

1. அஷ்டஶ்லோ-கி.
2. தை.உப.ஆந.க.உ.
3. தை.உப.ஹி.ரு.க0.நி.
4. ஹாரி.ஸா.மோ.நி.சரு-சதி.
5. மௌளஸம்ஹிதாயாம்.
6. பரமஸம்ஹிதா.
7. தி-வா. நூ-நூ-க.
8. தை-உப.ஹி.ரு க0-ச.
9. ஹா-உப. அ-கநி-க.
10. முதலாயிரம் ச-நி-உ.
11. முதல்திருவந்தா.கி.நி.நூ.

http://acharya.org

ஆக, இந்த விஷத்ப்ரம்மத்தாலே - பருஷார்யோஜஸங்களான ஐஸ்வர்ய கைவல்யங்க ளிரண்டிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமாய், ப்ரியபதியாய் ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரன் திருவடிகளே விஷயமாக வுடைத்தாய், 1 (க்ரியதாம்) என்றும் 2 (கூவிப்பணிகொள்ளாய்) என்றும் 3 (ஏவமற்றமர ராட்செய்வார்) என்றும் அவனுடையநியோஜகார்யமாய், ஸ்வநிர்வ்ருத்யவியுக்தமாய், வாங்மநஸகோசரஸ்வரூபமான கரணத்ரயத்தாலும் பண்ணும் வ்ருத்திவிஸேஷத்தைச் சொல்லுகிறது. ஈஸ்வரஸ்வ்ருத்திவிஸேஷமாகிறது, நிரதிஸயஸௌந்தர்யமான ஸ்ரீவல்லீ விஷயத்தை விஸ்மரிக்திருக்கையாலும், நிரஸ்தஸாம்ஸாரிகஸகலப்ரதிஸேஷ்யகமாயிருக்கிற ஸ்வஸ்வரூபத்தை ஆஸ்ரயமாக வுடைத்தாயிருக்கையாலும், கர்தாவாயிருக்கிற சேதநனுக்கு அத்யந்தப்ரீதி ரூபமாயிறேயிருப்பது.

—[நமஸ்ஸுவ்ருத்யர்த்தம்]—

(கo) பரதந்த்ரனான வவனுக்குப்பிறக்கும் ஸ்ரீமான் பாரதந்த்ர்யவிரோதியாலல்லது புருஷார்த்தமல்லாமையாலே இவனுடைய புருஷார்த்தாஸ்ரயணத்வான ஸ்ரீமத்ப்ரீதிஸாகத்வப்ரதிபத்தியையொழிய ஸ்வயம் ஜோதியமாயிருக்கு மாகாரம் விரோதியாயிறே யிருப்பது; தாஸ்ரூபமான விரோதியை நிவர்த்திப்பிக்கிறது நமஸ்ஸு. ஸ்ரீமத்புருஷகாரமே நமக்கு ஜோதியம். அதுக்கு ஹேதுவாகையாலே இது நமக்கு ஆஸ்ரணீயமென்று பிறக்கும் ப்ரதிபத்தியொழிய இவ்ஜீவாத்ம விஸ்வாஸத்தில் மதீயத்வப்ரதிபத்தியும் ஸ்வஸ்மிந் ஜோக்த்ருத்வப்ரதிபத்தியும் ஸஞ்சரிக்குமாகில் இவனுக்கு அபுருஷார்த்தமாயிறே யிருப்பது. ஆகையாலே இந்த நமஸ்ஸு கைங்கர்யஸாமான்யத்தில் ஈஸ்வரஸ்வரூபமான ப்ரதிபத்தி விஸேஷம் விரோதியென்னுமிடத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. கிழிரண்டு பதமும், விஷயவைலக்ஷண்யத்தையும் விஷயியினுடைய வைலக்ஷண்யத்தையும் சொல்லுகிறது; இப்பதம் ஆஸ்ரயவைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஸ்வரூபவிரோதியென்றும், ஸாத்ய விரோதியென்றும், ப்ராப்தி விரோதியென்றும், ப்ராப்யவிரோதியென்றும், சதுஷ்டயமாயிருக்கும் விரோதி. அதில் திருமந்த்ரம், ஸ்வரூபவிரோதி நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறது; சரமஸ்லோகம், அர்த்தபஞ்சகத்தாலும் ஸாத்யவிரோதி நிவ்ருத்தியையும் ப்ராப்திவிரோதி நிவ்ருத்தியையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது. இது, ப்ராப்யவிரோதி நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

ஆக, (க) கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்தியையும், (உ) கைங்கர்யத்தையும், (ங) கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியையும், (ச) கைங்கர்ய ப்ராப்திக்கு

1. ரா.ஆரண்ய. கந-ஏ. 2. தி. வா.அ-ந-ஏ
3. தி.வா.அ-க-க.

http://acharya.org

ஹேதுஸ்ரூதமான ஸ்வீகாரத்தையும், (டு) ஸ்வீகார்யமான ப்ராபகஸ்வரூபத்தையும், (கூ) அதுக்கு ஏகாந்தங்களான மூணுவிஶேஷங்களையும், (எ) அதிலூணுவிஶேஷங்களுக்கு உத்தாவகமான புருஷகாரத்தையுஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது. [புருஷகாரஸ்வரூபத்தையும், உபாயஸ்வரூபத்தையும், உபாயநிர்வாஹஸ்வரூபத்தையும், கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியுமான கைங்கர்யத்தையும், தத்விரோதிநிவ்ருத்தியையுஞ் சொல்லிற்று.]

அஷ்டாக்ஷரமஹாவித்யா தாத்பர்யமவிலங்க்ரமாத்।
ஸ்ரீநாதாக்ருஷ்ணமிஶ்ரார்யம் லோகாசார்யேணஊர்ஜிதம்॥

ஆணைநூல் வாழ்க அருளிச்செயல் வாழ்க
தாரணியும் விண்ணுலகந்தான்வாழ்க—பூணமாய்
பின்னுமுள்ளோர் தான்வாழ்கப் பிள்ளை யுலகாரியனை
யின்னமொரு தூற்றுண்டிரும்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

பரக்கபடி முற்றிற்று.

——(:o:)——

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ.

ஸ்ரீரியஃபதிப்படி.

க - வது. திருமந்த்ரப்ரகரணம்.

——[உபோத்காதம்.]——

† ஸ்ரீரியஃபதியாய் ஸர்வஸ்வாமியா யிருந்துள்ள ‡ ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபத்தையும் அவனுக்கநந்யஶேஷமான தந்தாமுடைய ஸ்வரூபத்தையும் யதாவஸ்திதமாகப்ரதிபத்திபண்ணி நித்யமுக்தரைப்போலே ஸ்வரூபாதநுரூபமான பரிமாற்றத்திலே அந்வயித்துவாழப்பெறுதே, § இருவருடைய ஸ்வரூபத்தையும் விபரீதமாக ப்ரதிபத்திபண்ணி, வி

† 'ஸ்ரீரியஃபதியாய்' என்று தொடங்குகையாலே 'ஸ்ரீரியஃபதிப்படி' என்றிந்தரஹஸ்யத்துக்குத் திருநாமமாயிற்று. 'ஜ்ஞாநீயஸ்ய யதஃ' என்றிருக்கையாலே 'ஜ்ஞாநீயகரணம்' என்று வ்யவஹரிக்கிறாப்போலே. இப்படியே 'முமுக்ஷுப்படி' 'யாதிருஹிகப்படி' இத்யாதிகளுமென்று கண்டுகொள்வது.

‡ (ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபத்தையும்) என்றது-ஶேஷித்வ ஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வரூப ஸ்வரூபத்தையுமென்றபடி.

§ (இருவருடைய ஸ்வரூபத்தையும் விபரீதமாக ப்ரதிபத்திபண்ணி) இதி - பரஸ்வரூபத்தை விபரீதமாக ப்ரதிபத்திபண்ணுகையாவது- ஜீவதாத்மாக்களே ஶேஷியாகவும், ஶரண்யமாகவும், ப்ராப்யமாகவும் ப்ரதிபத்திபண்ணுகையும், கர்மாதிகளுக்கே ஸ்வாதந்த்ர்யமுள்ளதென்றறிகையும், ஸ்வாத்மஸ்வரூபாதிகளே ப்ராப்யமாகவறிகையும். பரஸ்வரூபாந்யதாஜ்ஞாநமுமிங்கே விவக்ஷிதம். அதாவது-அந்யார்ஹஶேஷ

[] குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

http://acharya.org

பரீதவ்ருத்த ப்ரவ்ருத்தராய்ஸ்வரூபவிரோயியான ப்ராக்ருதஹோமத்தி லேமண்டிதாபத்ரயதப்தராய்ப்போருகிற வ்ரீயாத்மாக்களிலே* ஆரே ணுமொருவனுக்கு நிர்ஹேதுக ஸ்வவத்கடாக்ஷமடியாக அந்யயாஜ்ஞாக விபரீதஜ்ஞாக ஜநகமான ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் தலைசாய்ந்து யயாஜ்ஞாக ஜநகமான ஸத்த்வம்தலையெடுத்து ஸத்த்வகார்யமான வெளிச் சிறப்புப்

த்வ நிரூபகத்வேநவும், ஸ்வார்யாநுலவ கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வரூப ப்ராப்யவத்வேநவுமறிகை. இவை யெல்லாம் பரஸ்வரூப விரோயி என்னக்கடவது. ஸ்வஸ்வரூபத்தை விபரீதமாக ப்ரதிபத்திபண்ணுகையாவது-தேஹமே ஆத்மாவென்று எண்ணுகை. அந்யசேஷத்வ ஸ்வப்ரயத்நஸ்வலோபார்ஹத்வரூபஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதிஜ்ஞாநம் - ஸ்வ ஸ்வரூபாந்யயாஜ்ஞாநம், என்று கண்டுகொள்வது.

* 'ஜாயமாநோ ஹி புருஷோ யம்பரிபச்யேத்மயாஸுநிஹ| ஸாத்விகஸ் ஸதுவிஜ்ஞேயஸ் ஸவைமோக்ஷார்ய நிர்த்தக:' என்கிற வசநத்தை யுட் கொண்டருளிச் செய்கிறார்- (ஆரேணுமி) த்யாதி. இத்தஸ்லோகத்தில் கடாக்ஷவிஷயமாகத்தன ஜாத்யாஸ்ரமாதிகளாலே விசேஷியாமல் 'ஜீவே நிஷ்டாகுலே' என்கிறபடியே கேவலமாத்மவாசக 'புருஷ' ஸப்தத்தாலேயருளிச்செய்கையாலே கடாக்ஷத்துக்கு அதிகாரி நியமமில்லை என்று மதிப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.—(ஆரேணுமி)தி. மோக்ஷருசிக்கு ஸ்த்ரீபுருஷநியமமில்லாமையாலும், இத்தருசிதான் வாஹரஹள் யோகாண்கையாலும் 'புருஷம்' என்கிறபடியும் 'புருஷாவாத்மமாநவள' என்கிறபடியே ஆத்மபரமாகக்கடவது இத்யதிப்ராயம். 'யம்பச்யேத்ஸ துஸவை'என்றுயச்சப்தஸவிதாதச்சப்தஸவி ஒப்ரயோகம் வ்யாப்திப்ரதிபாதகாதிப்ராயம் என்றுமதிப்ராயத்தாலேயருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனுக்கெ)ன்று. * மயாஸஹ ஸர்வே யம் கடாக்ஷாபயோமி ஸகல கல்யாணபாஜநாபலக்ஷகம் என்றுமதிப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்- (ஸஹவத்) என்று 'ஜ்ஞாநஸக்தி பலைஸ்வர்ய வீர்யதேஜாம்ஸ்யசேஷத:| ஸஹவத்சப்தஸர்வாச்யாநி விகாதேஹலயர்மாணாதிபி:' என்னக்கடவதிறே. 'பச்யேத்' என்கிறபடியும் 'நிருபதி-ப்ரேக்ஷணே'என்று உபஸர்கமர்மமாகிருக்கையாலும் 'ப்ரேக்ஷே கஞ்சித் கதாசந' என்றிருக்கையாலும், நிர்ஹேதுககடாக்ஷபரம் என்று மதிப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்-(நிர்ஹேதுகஸஹவத்கடாக்ஷமி) தி. 'ஸது' என்று 'த' ஸர்வதாம் பூர்வதஸாவலக்ஷணபரமாய், அதுதான் 'நிஸ்த்ரைகுண்யோஹவார்ஜுந' என்கிற நிஸ்த்ரைகுண்யத்வமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார்-(அந்யயாஜ்ஞாநே)த்யாதி. யர்ம்யைக்யேஸதிப்ரகாராந்தராரோபணே ஜ்ஞாநம் அந்யயாஜ்ஞாநம். யயா-பீதஸ்ஸங்வஇதி.இதம் ரஜ:கார்யம். யர்ம்யந்தரஸ்ய யர்ம்யந்தரத்வேந ஜ்ஞாநம்-விபரீதஜ்ஞாநம். யயா-ஸுக்தள இதம் ரஜதமிதி. இதந்தமோகார்யம். 'அயயாவத் ப்ரஜாநாதி வ்ரீயிஸ்ஸாபார்த்த ராஜஸீ| அயர்மம் யர்மமிதியா மந்யதே தமஸாவ்ருதா:ஸர்வார்தாந் விபரீதாம் ஸ்ச யோயிஸ்ஸாபார்த்தாமஸீ' இதிஸ்ம்ருதே:' இதிஸ்ம்ருதப்ரகாசிகா. (தலைசாய்ந்து)-பல்வாங்கினபாம்புபோலே நஷ்டஸக்திகமாய் என்றபடி. ஸத்த்வம்-ஸீலமஸ்ய-ஸாத்விகம், ஸத்த்வேந ஜயதீதிவா-ஸாத்விகம், 'ஸீலம்' என்கிற ஸமாதாநத்தாலேயாதல் 'தேநதீவ்யதிஜயதி' இத்யாதியாலேயாதல் ஔப்ரத்யயமென்று திருவுள்ளமாயருளிச்செய்கிறார்-(ஸத்த்வம்தலையெடுத்தென்று.(தலையெடுத்து)

http://acharya.org

பிறந்து † த்யாஜ்யோபாதேயவிஹாநஜ்ஞாநத்திலேகௌதுகமுண்டாய் அதடியாகஸதாசார்யோபஸத்தி பிறந்து அவனுடையப்ரஸாதத்தாலே மூலமந்த்ரலாபமுண்டானால், த்யாஜ்யோபாதேயவிஹாநத்தைப் பரிபூர்ணமாக வறிவிக்கக்கடவதான ப்ரபமரஹஸ்யம் ப்ரபமத்திலே அநுஸந்தேயமாயிருக்கும்.

உபாயாநுஷ்டாநத்துக்கும் உபேயப்ரார்த்தநைக்கும் முன்பே, அவற்றுக்காஸ்ரயமாய் ஜ்ஞாதவ்யமான ஆத்மஸ்வரூபத்தைப் பூர்ணமாக வறிவிக்கையாலே யித்தை ப்ரபமரஹஸ்யமென்று சொல்லுகிறது.

இதுதான், த்ரிவர்காத்துக்கும், கைவல்யகைங்கர்யரூபமான அபவர்காத்துக்கும், ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்துக்கும் தெளிவிசும்பிற் போலே யிங்கேயிருந்து பரிபூர்ணலாபஹேதுவாயிருக்கும் பண்ணுகைக்கும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும், § வ்யாபகவ்யதிரிக்தங்களிலும் வ்யாபகாந்தரங்

நிரந்தரோஜ்ஜிதஸகலவிரோதிகமாயென்றபடி. 'மோக்ஷார்யஸந்ந்யாஸ:' என்கிற தின்னாவும்-(ஸத்த்வகார்யமானவெளிச்சிறப்பு) என்று.* ஸத்த்வாத்ஸஞ்ஜாயதேஜ்ஞாநமித்யாதே.

† (த்யாஜ்யோபாதேய) தி. த்யாஜ்யம் அந்யபரமஷத்வாதி. உபாதேயம் அந்யார்ஹபரமஷத்வாதி. ஆபாதப்ரதீத்யா த்யாஜ்யோபாதேயவிஹாநஜ்ஞாநத்திலே கௌதுகமுண்டாயித்யர்த்த:. இத்தால்- அத்யோபாஸ்ரயம் பரிஹரிதம். இவ்விடத்தில் 'பரிக்ஷயலோகாந்' என்கிற ஸ்ருதியநுஸந்தேயம். (ஸதாசார்யோபஸத்தி) என்கிறவிடத்தில் 'ஸித்யேத்ஸம்ப்ரதாயே' 'ஆசார்யோ வேதஸம்பந்ந:' இத்யாதிகளை யாஜித்துக்கொள்ளவும். (மூலமந்த்ரலாபமுண்டானால்) 'நமோநாராயணாயேதி மூலமந்த்ர ஸ்ஸாதாதந:' என்கிற மாத்ஸ்யவசந மநுஸந்தேயம். இதுக்கு மந்த்ரத்வங் கூடும்படி என், ஸ்வரூபமாத்ரப்ரகாஸகத்வேநாநுஷ்டேயார்த்தப்ரகாஸத்வ மில்லாமையாலே என்ன வொண்ணாது, 'ஓம் நமோநாராயணாயேதிமந்த்ரோபாஸக:' 'மந்த்ராணாம் பரமோ மந்த்ர:' இத்யாதி ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிப்ரவ்ருத்தியுண்டாயிருக்கையாலும், 'மந்தாரம் த்ராயத இதி மந்த்ர:, என்கிறபடியே ஸ்வீகரிக்கையாலும், அர்த்தவிஸேஷாநுஸந்தாநத்தாலும் தன்னையநுஸந்திப்பார்க்கு ரக்ஷகமாயிருக்கையாலும் மந்த்ரத்வங்கூடும். ஸர்வத்ரஸாரார்த்தப்ரதிபாதகம் மூலம், மூலமந்த்ரத்துக்கு ஸாரார்த்தத்வமாவது-வ்யாவ்யாக்ரார்த்த நிர்ணயத்துக்கு மூலரார்த்த நிர்ணயார்த்தத்வம் மூலமந்த்ரத்தினுடைய ஸாரார்த்தத்வம் 'ஸர்வவேதாந்தஸாரார்த்த:' இத்யாதிவிஷயம். (ப்ரபமரஹஸ்யமி) தி. ஸ்வரூபயாதாத்ம்யப்ரதிபாதந பரத்வாத், திருமந்த்ரத்துக்கு ப்ரபமம்யம் ஸித்தம். ஸ்வரூபஜ்ஞாநாநந்தரபாவித்வமிறே- உபாயோபேயஜ்ஞாநத்துக்குள்ளது. ஆகையால் தத்ப்ரதிபாதகமான மற்றைமந்த்ரத்வயங்களும் 'பின்னுமிது ப்ரபமமாயிருக்கக்குறையில்லை. 'ஸ்வஜ்ஞாநம் ப்ராபகஜ்ஞாநம்' என்னக்கடவது. விவரணவிவரணிபாவேநவாஸ்ய ப்ரபமம்யஸித்தம்.

§ (வ்யாபகவ்யதிரிக்தங்களிலும்) என்றது-அவ்யாபகமந்த்ரங்களிலும் என்றபடி. (வ்யாபகாந்தரங்களிலுமி) தி-விஷ்ணுபாயத்ரீபதிதங்க

http://acharya.org

களிலும் வ்யாவ்ருத்தமாய், வேதவைதிகருசிபரிக்ருஹீதமாயிருக்கும்.

† இதுக்கு அந்தர்யாமியான நாராயணன் ரிஷி; தேவீமாயத்ரீச் சந்தஸ்ஸு; பரமாத்மாவான நாராயணன் தேவதை; ப்ரணவம் பீஜம். ஆயசக்திः; ஸுக்லவர்ணம்; மோக்ஷத்திலே விநியோகம். இதுதான், எட்டெத்திருவக்ஷரமாய் மூன்று பதமாயிருக்கும். இதில் முதல்பதமான ப்ரணவம், மூன்றுபதமாயிருக்கும். ‡ முதல்பதமான அகாரம், ஸமவதீ வாசகம்; இரண்டாம்பதமான உகாரம், அவயாரண வாசகம்; மூன்றும் பதமான மகாரம், ஆத்மவாசகம்.

—[அகாரார்த்தம்.]—

அகாரம் (அவ ரக்ஷணே) என்கிறயாதுவிலே பதமாய் முடிகையாலே, ரக்ஷகனை வெம்பெருமானைச் சொல்லுகிறது. ரக்ஷணந்தனக்கு ஸங்கோச மில்லாமையாலே, ஸர்வதேசஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வாத்மாக்களுக்கு ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் பண்ணும் ரக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஜ்ஞாநாகாரத்தங்களிலுங் காட்டில் ஈச்வரஸ்வரூபத்துக்கு அந்தரங்கநிரூபகமாகையாலும், மேற்சொல்லுகிற போக்தத்வத்துக்கு விஷயம்மியாகமாகையாலும், ÷ இதில் சொல்லுகிற ரக்ஷணத்துக்குப் பிராட்டி

ளான வாஸுதேவவிஷ்ணுமந்த்ரங்கள். 'ஷடக்ஷரீவாக்ஸமதூர்வ்யாபகः பரிகீர்த்திதः' என்று ஹயசீர்ஷஸம்ஹிதையில் சொல்லப்பட்டதிறே. இவற்றில் திருவஷ்டாக்ஷரம் ஸ்ரேஷ்ठமென்று பாஞ்சராத்ரிகளிற்சொல்லப்பட்டது. 'வ்யாபகாதுஞ்ச ஸர்வேஷாஞ் ஜ்யாயாகஷ்டாக்ஷரோமதः' என்னக்கடவதிறே. 'பஞ்சைதே வ்யாபகா மந்த்ராः பஞ்சராத்ரே ப்ரதிஷ்டிதாः' என்று ஸ்ரீலக்ஷ்மீதந்த்ரத்தில் ஜிதந்தாப்ரணவங்களுக்கும் வ்யாபகத்வஞ் சொல்லப்பட்டதேயாகிலும் ஸ்ருத்யநுஸாரத்தாலே இப்படியே ஆசார்யர்கள் நிர்வஹிக்கும்படி.

† (இதுக்கு) இதி-'அஷ்டாக்ஷரஸ்ய மந்த்ரஸ்ய ரிஷிர்நாராயணஸ்ஸ்வயம்। ஹந்ஸ்தது தேவீ மாயத்ரீபரமாத்மாசதேவதா' இத்யாதிகளைக் கண்டுகொள்வது

‡ (முதல்பதமானவகாரமி) தி-'அ இதி வை ப்ரஹ்ம' 'அகாரோவிஷ்ணுः ப்ரயமக நாமோச்யதே' 'யோஹவை ஸ்ரீபரமாத்மா நாராயணஸ்ஸமஸ்தரக்ஷகாரவாச்யः' 'அக்ஷராணமகாரோஸ்மி' 'அக்ஷராணாமகாரஸ்த்வம்' 'அ இதி ஸமவதீதா நாராயணஸ்ய ப்ரயமாவியாகம்' இத்யாதி. (இரண்டாம்பதமான உகாரமி)தி - ஸ்மாகப்ரமாணத்தாலே அவயாரண வாசகமிதி லாவः.

÷ (இதிற்சொல்லுகிற) இதி- 'லக்ஷ்மீயா ஸஹஹ்ருஷீகேஸோ தேவ்யா காருண்யரூபயா। ரக்ஷகஸ்ஸர்வவஸ்துனி தாந்தே வேஹாந்தேபிச தீயதே' என்கிறபடியே ரக்ஷகனானஸ்வரன் சேதநரை ரக்ஷிக்குங்காலைமயில், இவர்களுடைய வபராதங்களைக்கண்டாதல், தன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலேயாதல் உபேக்ஷியாமல் செய்கைக் குறுப்பான க்ருபையை ஜநி

http://acharya.org

ஸந்நியி வேண்டுகையாலும், இதிலே லக்ஷ்மீஸம்வந்ய மநுஸந்தேயம்.

—[லுப்தசதுர்த்யர்த்தம்.]—

இதிலேநிக்கழிந்த சதுர்த்தி, தாதர்த்யத்தைச் சொல்லுகிறது. விவரணம் சதுர்த்யந்தமாகையாலே, இதுவும் சதுர்த்யந்தமாகக்கடவது. 1 (ஹிரண்மணே த்வா மஹஸே ஓமி) இ.

—[உகாரார்த்தம்.]—

அவயாரணவாசகமான உகாரம், கீழ்ச்சொன்ன ஸமவச்ஹேஷத்வத்துக்கு விரோதியான அந்யஸேஷத்வத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது. ஒருவஸ்து அநேகர்க்கு ஸேஷமாக லோகத்திலேகாண்கையாலே லோகதிருஷ்டாந்தப்ரக்ரியையாலே ஸங்கதமான அந்ய ஸேஷத்வத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது. தேவஹோதீயமான அந்நத்துக்கு ஸ்வஸ்பர்ஸம்போலே, ஈஸ்வரதோதீயமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு தேவதாந்தரஸ்பர்ஸம். 2 (வானிடைவாழும்) இத்யாதி.

—[மகாரார்த்தம்.]—

த்ருதீயபதமான மகாரம் - (மந ஜ்ஞாநே) என்கிற யாதுவிலேயாதல், (மது-அவலேஹயாநே) என்கிற யாதுவிலேயாதல் பதமாய் நிஷ்பந்நமாகையாலே, ÷ ஜ்ஞாதாவாய் 3 (சென்று சென்று பரம்பரமாய்) என்கிறபடியே- தேஹேந்த்ரியங்களிற் காட்டில் விலக்ஷணமான ஆத்மாவைச்சொல்லுகிறது.

ப்பிக்கும் புருஷகாரமாதையான பிராட்டிஸந்நியிவேண்டுகையாலு மென்றபடி.

÷ (ஜ்ஞாதாவாய்). இதி-யாதுக்களாலே ஜ்ஞாத்ருத்வம் விதேயமாதேயாகிலும், ப்ரமாணவலத்தாலே விதேயத்துக்கு மென்று கருத்து. *தத்மாணஸாரத்வாத்து தத்வ்யபதேஸம் என்று கண்டு கொள்வது. (தேஹேந்த்ரியாதிகளிற் காட்டிலே) இ-ஜ்ஞாத்ருத்வம் விதேயக்கையாலே ஜ்ஞாத்வ்யாவ்ருத்தி லிதேயமிதி மாவஃ. இங்கே 'தேஹ ஆத்மாந மவதி தீர்ஸ்யத்வாச்ச வடாதிவத்। ப்ரஸாப்தேதமரணே தேஹாத் ஆத்மாக்யோ ஜ்ஞாய தயே ருவம்। தேஹஸ்ஸசேத்வ்யவஹரேத் அஹங்காராதி ஸங்நிஹஃ। சக்ஷுராதீந்த்ரியாணி காத்மாவை கரணந்த்வதஃ। மநோயோ ரபி ஆத்மா 'நத்பவத்கரணந்தவதஃ। ப்ராணோப்யாத்மா நமவதி ஸுஷுப்தேதத்ப்ரஹாவதஃ। ஜாதிரத்ஸ்வப்தேச சைதக்ய ஸங்கீர்ணத்வாந்கவாந்தீ யதே। விஜ்ஞாகரஹிதஃ ப்ராணஃ ஸுஷுப்தே ஜ்ஞாயதே யதஃ। அதோ நாத்மேந்த்ரியந்தஸ்மாத் இந்த்ரியாதிகமாத்மநஃ। அஹங்காரோபி நைவாத்மா தேஹவத்வ்யபிசாரதஃ। உக்தேஷ்வே யோவ்யதிரிக்தோயமாத்மா ஸர்வஹ்ருதிஸ்தியிதஃ। ஸர்வதிருஷ்டாச தோக்தா சநக்தமுஜ்வலதீபவத்' என்கிற ஆதிகேயபுராணவசநங்களைக்கண்டுகொள்வது.

---

1. தை.உப. கூ. 2. காய்ச்சியார்-தி-மொ.க.

3. தி. வா. அ-அ-நு.

http://acharya.org

அன்றிக்கே, † ககாராதிஹகாராந்தமான இருபத்துநாலக்ஷரமும் இருபத்துநாலு தத்வத்துக்கு வாசகமாய் இருபத்தஞ்சாமக்ஷரமான மகாரம் இருபத்தாஞ்சாம் தத்வமான ஆத்மாவுக்கு வாசகமாகையாலே, மகாரம் ஆத்மவாசகமென்னவுமாம்.

ஸர்வாத்மாக்களும் ஸர்வருக்கு அநந்யார்ஹஸேஷபூதராகையாலே, ‡ ஆத்மஸமஷ்டியைச் சொல்லுகிறது. சேதநப்ரகாரமான வஸித்தத்தவமும் ஸமவச்மேஷமாக இப்பதத்திலே அநுஸந்தேயம். உகாரத்திலேயென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

ப்ரணவத்தன்னில் ஆத்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி பின்பு ஸமவச்மேஷத்வத்தைச் சொல்லாதே, முற்பட ஸமவச்மேஷத்வத்தைச் சொல்லி பின்பு ஆத்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகையாலே 3 (நசாத்மரூபம்) என்கிறபடியே ஸேஷத்வமுண்டானபோது ஆத்மா உபாதேயனாய் அல்லாதபோது அநுபாதேயனென்னுமிடத்தை ப்ரகாஸிப்பித்து நிற்கிறது.

ஆக, ப்ரணவம், ஸமவச்மேஷத்வத்தையும் × அந்யஸேஷத்வ

---

† 'ஸ-ஏதாநிச கவர்மேண' என்கிறவசநத்தையுட் கொண்டருளிச்செய்கிறார்—(ககாராதி) த்யாதி. (இருபத்துநாலுதத்வம்) ப்ரக்ருதி. மஹத், அஹங்காரம், ஸ்ரோத்ர-த்வக்-சக்ஷுர்-ஜிஹ்வா-க்ராணங்கள், வாக்-பாணி-பாதா-பாயு-பஸ்தாங்கள், மநஸ்ஸு, ஸப்த-ஸ்பர்ஸ-ரூப-ரஸ-கந்த-தந்மாத்ரங்கள், ஆகாஸ-வாயு-தேஜ:-அப்-ப்ருதிவிகளான பூதங்கள்.

‡ (ஆத்மஸமஷ்டியைச் சொல்லுகிறது) ஏகவசநமாயிருக்கிறபின் மகாரம் ஜாத்யேகவசநமாய் ஜீவஸமூஹத்தைச்சொல்லுகிறது. 'நித்யோ நித்யாநாம்' 'ஆஸஹ-ஏதாந்' 'ஸஹ பஸ்யந்தி ஸ-ரயம்' 'முக்தாஸ்ஸ ஸாரவஸ்யநை:' என்று ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் ஆத்மவஹுத்வம்விஸ்தீர்யமாகையாலே. 'க்ஷராத்மாநாவீஸதே' 'ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதி:' 'பதிம் விஸ்வஸ்ய' என்று சேதநரீஸ்வராதி அசேதநமுமீஸ்வரனுக்கு ஸேஷமாகச்சொல்லுகையாலே ஸோபாதிகங்களிலே அயிக்ருதஜ்ஞ ப்ராயத்தையுடைய சேதநரைச் சொல்லுகிற இம்மகாரத்தாலே அவனுக்கு ஸோபஸ்கராகமாயிருக்கிற நித்யபரார்யமான வஸித்தத்வமுஞ் சொல்லப்படுமென்கிற வபிப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார். (சேதநப்ரகாரமான) இத்யாதி. 'அஸித்துப்பிறர்க்கேயாயிருக்கும்' என்னாநிற்க. 'தஸ்யபகரணம் வைஷ்ணவமிதம்' என்னக்கடவதிறே. 'மாயாமேதாம் தரந்தி' 'ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமாவிஸ்ய' என்கிறவசநத்தையுட்கொண்டு—(உகாரத்திலே என்றுஞ் சொல்லுவர்களி) த்யுக்தம். கம்பிள்ளாரஹஸ்யத்திலும்மிப்படி யொருநிர்வாஹமுண்டு.

× (அந்யஸேஷத்வ நிவ்ருத்தியையுமி)தி - இது அவயாரணவாசகமானவுகாரார்த்தம். இந்த ஏவகாரம்- அந்யயோகவ்யவச்சேதகம்.

---

3. ஸ்தோத்ரரத்நம்.ஞெ. 4. ஹர-ஆரண்.கஉ-டுசூ.

http://acharya.org

நிவ்ருத்தியையும், § ஸேஷத்வாஶ்ரயமான வஸ்துஸ்வரூபத்தையும் சொல்லிற்று.

—[நமஃபதார்த்தம்]—

கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வாபாவிகமான ஸமவச்மேஷத்வத்தை அநாதி காலமபிஜ்ஞதமாம்படி பண்ணின விரோதியினுடைய நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது நமஸ்ஸு. இதுதான், [ந] என்றும், [மஃ] என்றும்

இது தானிரண்டுவியமாயிருக்கும். அதாவது-அந்யஸ்மிந்யோகவ்யவச்சேதகத்வமென்றும், அந்யஸ்ய யோகவ்யவச்சேதகத்வ மென்றும். அந்யஸ்மிந்யோகவ்யவச்சேதகத்வமாவது - ப்ரக்ருதவிரோஷ்யாக்யத்தில் ப்ரக்ருதவிரோஷணமில்லை என்று சொல்லுகை. இது 'பார்த்த ஏவ யதுர்யரஃ' இத்யாதிஸ்தலங்களில் விரோஷ்யஸங்கதமான ஏவகாரத்துக்குண்டாயிருக்கும். அந்யஸ்யயோகவ்யச்சேதகத்வமாவது - ப்ரக்ருதவிரோஷண ஸந்நிருஷ்டாந்யம் ப்ரக்ருதவிரோஷ்யத்திலில்லையென்று சொல்லுகை. இதுதான்-'அயம் ப்ராஹ்மண ஏவ' என்கிறவிடத்தில் விரோஷணஸங்கதமான ஏவகாரத்துக்குண்டானதாயிருக்கும். 'அயம் ப்ராஹ்மண ஏவ' என்றால் ஏவகாரத்தால் 'நாஸ்த்ரியஃ' என்று வொருஜாதிவிசேஷரூபேண ப்ராஹ்மணத்வஸந்நிருஷ்டமான க்ஷத்ரியத்வாதிகள் நிஷேதிக்கப்படுகிறதுகளிறே. 'க்ஷத்ரியஃ பாண்டர ஏவ' இத்யாதிகளில் விரோஷணஸங்கதமான ஏவகாரத்துக்கு அயோகவ்யவச்சேதமென்றே அர்த்தமாகப் பலவிடங்களிலும் தாத்பர்யவதாரங்காண்கிறது. இப்படியிருக்க 'ஆயைவ' என்று விரோஷணஸங்கதமாயிருக்கிற இந்த ஏவகாரத்துக்கு அந்யயோகவ்யவச்சேதகத்வம் கூடும்படியென்னெண்ணில்--- 'க்ஷத்ரியஃ பாண்டர ஏவ' என்கிறவிடத்திலும் ரூபத்வேவரூபேண பாண்டரத்வ ஸந்நிருஷ்டமான நீலத்வாதிவ்யவச்சேதமும் ஆதலாலிகமாகையாலே அயோகவ்யவச்சேதமும், அந்யயோகவ்யவச்சேதமுமிரண்டும் விரோஷணஸங்கதமான ஏவகாரத்துக்குப்பொருளாக தாத்பர்யவதரித்தார்களாகையாலே இங்கும் அப்படியே சொல்லக்கூறையில்லை. 'ஆயைவ' என்று விரோஷணஸங்கதமான ஏவகாரஸ்யாநீயமான வகாரத்துக்கு இவ்விரண்டுபொருளுமுண்டென்று 'அயோகஸ்யாந்யோகஸ்ய வ்யவச்சேதஶ்ச ஏகாரார்த்தஃ' என்று வாதிகேஸரிஜீயருமருளிச் செய்தருளினார். ஆகையாலுக்தார்த்தம் ஸங்கதமென்று கண்டுகொள்வது.

† (ஸேஷத்வாஶ்ரயமான வஸ்துஸ்வரூபத்தையும்) நி-அவயாரனாக்விதலுப்தசதுர்த்யியிற் சொன்ன பரமதாதிரயாயாநேச்சையை உபாதேயதாமத்ரூபமான ஸேஷத்வத்துக்கிருப்பிடமான ஜீவாத்மாவினுடையஜ்ஞாத்ருத்வாதிஸ்வரூபத்தையுமென்றபடி. உபக்ரமாயிகரணத்தாலே உபக்ரமமானஸேஷத்வத்துக்கு உபஸம்ஹாரமதஜ்ஞாத்ருத்வாதியபேக்ஷயா ப்ராவல்யமுண்டாகையாலே ஸேஷத்வமே ஆத்மஸ்வரூபமென்னக்குறையில்லை. ஜ்ஞாத்ருத்வப்ரதிபாதகாநந்தரம் பாரதந்த்ர்யம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே ஸேஷத்வபாரதந்த்ர்யம் ஜீவாத்மஸ்வரூபமென்னலாம். ஆக ஸேஷத்வே ஸதி பாரதந்த்ர்யம் ஸ்வஸ்வரூபலக்ஷணமென்றதாயிற்று. ஸ்ரீவசநபூஷணத்தில் விஸ்தரமாகையாலே இவ்வர்த்தங்கள் எல்லாம் அங்கே கண்டுகொள்வது. விஸ்தரிக்கில் எழுதுகிறிலோம்.

http://acharya.org

இரண்டு பதமாயிருக்கும். [ந] என்றது-அன்றென்றபடி. [மஃ] என்றது-எனக்கென்றபடி. இரண்டுங்கூட எனக்கன்றென்று அநுஷங்கத்தாலே அஹங்காரநிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது. அஹங்காரம் கழியுண்டவாறே அதடியாகவருகிற மமகாரமும் கழியுண்ணும். அன்றிக்கே, இதுதான் அயியாஹாரத்தாலே மமகாரநிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்.

இப்படி அஹங்காரமமகார நிவ்ருத்திமாத்ரமேயன்றிக்கே, † மமவச்சேஷத்வமும், அகிஞ்சனுடைய காஷ்ட்யமியான மாமவதர்மஸ்வரூபத்வமும், இப்பதத்திலே யதுஸந்தேயம். இதில், கீழில் அஹங்காரம் மமஸ்வரூபவிரோதியான அஹங்காரமன்றிக்கே ஈச்வரனே உபாயம் என்கிற ப்ரதிபத்திக்கு விரோதியான அஹங்காரமாய், அது கழியுண்டால் ஈச்வரனே உபாயோபேயம் என்கிற ப்ரதிபத்தி பிறக்கக்கடவதாகையாலே ஆர்த்யமாக ஈச்வரனுடைய உபாயபாவத்தைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்.

அன்றிக்கே, (நமஸ்சக்ருஃ) என்கிறபடியே ஸ்வீகாரப்ரமாணத்தாலே நமஸ்ஸாவீகமும் சரணஸ்வீகாபர்யாயமாய், சரமஸ்வீகாரமாக ஈச்வரனுடைய உபாயபாவத்தைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்.

---

† (மமவச்சேஷத்வமும்)-ஸ்வரூபத்வ நிவ்ருத்தி பூர்வகமாக மமவச்சேஷத்வம் இந்த நமஸ்ஸிலே ஸித்தியிக்கையாலே நமஸ்ஸுக்கு மமவச்சேஷத்வமும் அர்த்தமென்னலாம். மமவச்சேஷத்வமே ஸதிபாரதந்த்ர்யமென்று அர்த்தமாகிலுமாம். ப்ரஸங்கமுண்டாகையாலே. (அகிஞ்சனுடைய காஷ்ட்யபூமியான) வெண்கையாலே அந்யசேஷத்துக்கு விரோதம் வராது என்று பாவமாயிற்று. உத்ஸர்காபவாதந்யாயத்தாலே அந்யசேஷத்வமும் விஹிதவ்யதிரிக்தபரம். அகிஞ்சனார்ஹசேஷத்வ அகிஞ்சனரக்ஷகத்வ அகிஞ்சனபோக்தருபாத்மஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸர்வேச்வரனுடைய சேஷித்வ சரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்கள்போலே மாமவதர்களுக்கும் தத்தீயத்வாகாரமாஹாதம்யத்தாலே சேஷித்வ சரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்களுமுண்டாயிருக்குமென்று சொல்லியிருக்கையாலே. 'ப்ரஹவோ மமவத்ஸகாஃ' இத்யாதிகளாலே சேஷித்வமும், 'புநாதி மமவத்ஸகாஸ் சண்டாலோபி யதீச்சயா' 'யஸ்ஸகுத்பாதி' 'பரமர்மநுஷ்யாஃ' 'ஹரிபக்திபராணாந்து ஸங்கிநாம ஸங்கமாத்ரதஃ। மோக்ஷயேத ஸர்வபாபேப்யோ மஹாபாதகவாநபி॥ ஹரிபூஜாபராணாந்து ஹரிநாமரதாத்மநாம்। ஸ்ரீ ஸுஷாகிரதாயாந்தி பாபிநோபி பராங்முகாஃ' இத்யாதியாலே மோக்ஷஹேதுத்வேந சரண்யத்வமும், 'யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவாஃ' இத்யாதியாலே பரமபதம்போலே தத்வாவலிகளான ஸ்தலிகளுக்கும் ப்ராப்யத்வமுஞ் சொல்லப்பட்டது. அதஏவ பரமாசார்யரும் 'அத்ரபரத்ரசாபி' எனதருளிச் செய்தார்.

http://acharya.org

மேற்சொல்லுகிற கைங்கர்யத்துக்குக் விரோயியான அஹங்கார மமகாரநிவ்ருத்தியும், கைங்கர்யப்ராப்தியையும் இப்பதத்திலே யநுஸந்தேயம்.

இதுதான் அகாரகாராயணபதங்கள்போலே சதுர்தீயந்தமன்றிக்கே ஷஷ்டீயந்தமாயிருக்கையாலே, ஒரு ப்ரகாரத்தாலும், தன்னுடைமை தனக்கன்வயமில்லை யென்கிறது. அன்றிக்கே, இஷ்வஷ்டி தனக்கு தாதர்தீயமாகவுமாம்.

—[நாராயணஸவீர்யம்.]—

சதுர்தீயந்தமான நாராயணபதம், கீழ்ச்சொன்ன ஸமவேதார்தஹேதுத்வத்துக்கும் தாதர்தோபாயத்வத்துக்கு மநுரூபமான கைங்கர்ய ப்ராப்தரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. அதில் ப்ரக்ருத்யம்சம், கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்வர்தீயையைச்சொல்லுகிறது. ப்ரத்யயம் கைங்கர்யப்ராப்தியையைச் சொல்லுகிறது. இதுதான் ஷஷ்டீ ஸமாஸமாகவுமாம், வஹுவ்ரீஹிஸமாஸமாகவுமாம். ஷஷ்டீஸமாஸத்தில், நாரங்களுக்கு ஸ்வாமியான அயநமென்றர்த்தம்; வஹுவ்ரீஹிஸமாஸத்தில், நாரங்கள்தான் ஸ்வாமிக்கு அயநமென்றர்த்தம். நாரமாவது-நஸியாதவஸ்துக்களினுடைய திரள். நரஸவீஹம், நஸியாதவஸ்துவைச்சொல்லுகிறது. [ர]என்றது-(ரிங் க்ஷயே) என்கிற யாதுவிலே பதமாகையாலே, நர ஸவீஹம்- நஸியாதவஸ்துவைச் சொல்லுகிறது. ஸமூஹார்த்தத்திலே அண்ப்ரத்யயமாகையாலே, நாரஸவீஹம் நஸியாதவஸ்துக்களினுடைய திரளைச்சொல்லுகிறது. அதாகிறது-ஜ்ஞாநகாகக்ஷாமலத்வாதிகளும், ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகல்யாணகுணங்களும், திவ்யமங்களவிக்ரஹமும், ஸ்வரூபயுக்தமான மஹர்ஷிகளும், மந்த்ரசாமராதி பரிச்சதங்களும், நித்யரும், முக்தரும், பரமபதமும், ப்ரக்ருதிபுருஷகாலங்களும். அன்றிக்கே, நாரஸவீஹம், நித்யத்வத்தாலேயாதல் நியத்ருத்வத்தாலேயாதல் (நைமித்திகத்வத்தாலேயாதல்) நரஸவீஹவாச்யனான ஸ்வாமிபக்கலிலே நின்றும் பிறந்தவஸ்துக்களைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்.

அயநமென்றது - இருப்பிடமென்றபடி; ப்ராப்யமென்னவுமாம் ப்ராபகமென்னவுமாம்.

—[வ்யக்தசதுர்தீயர்யம்.]—

இதில் சதுர்தீ, † ஸர்வதேஸ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும்

† (ஸர்வதேஸே) த்யாதி - ஸர்வதேஸஸஸவீதேஷ 'ஸர்வேஷாலோகேஷு காமசாரோ ஹவதி' 'காமரூப்யநுஸஞ்சரந்' இத்யாதி ப்ரகாரத்தாலே திவ்யதேவம்ம திவ்யமண்டப திவ்யாதீயாகாதிலோம ஸ்யாக திவ்யகுல திவ்யஜநபததிவ்யலோகாதிமாதப்ரமோதஸம்மோதாதிஸ்யாகங்க ளென்ன, லீலாவிபூதியந்தர்பூத விபவாவ்ருத்தாவ

http://acharya.org

ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் பண்ணும் கைங்கர்யத்தையும் அதினுடைய ப்ராப்யத்தையும் சொல்லுகிறது.

அகாரத்திலும் நாராயணபதத்திலும், ப்ராட்டிஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று; அகாரத்தில் ஆத்மாக்களுக்கு ஸ்வாமிநீ யென்றது; நாராயணபதத்தில், ஈஸ்வரனுக்கு போஷ்ய-ஶேஷதையென்றது. அகாரத்திலும் அயநாயபதத்திலும், ஈஸ்வரனைச்சொல்லிற்று. அகாரத்தில், ரக்ஷக னென்றது; அயநாயபதத்தில், பாரகனென்றது. பஞ்சம்யந்தாலும், ஆத்மாவைச்சொல்லிற்று. ப்ரணவத்தில், அநந்யார்ஹபோஷத்வத்தை யும் ஜ்ஞாதிருத்வத்தையும் சொல்லிற்று; நமஸ்ஸில், ஸ்வாதந்தர்ய நிவ்ருத்தியைச்சொல்லிற்று; மேல்பதத்தில், நித்யக்வைங்கர்யத்வங் களைச்சொல்லிற்று.

—[நிகமநம்.]—

ஆக, திருமந்த்ரம், ஈஸ்வரனுக்கு மாத்மாவுக்கு முண்டான ஸம் பந்தத்தையும், ஸம்பந்தாநுரூபமான உபாயஸ்வரூபத்தையும், இரண் டுக்கு மநுரூபமான உபேயப்ராப்யத்தையும் சொல்லித் தலைக்கட்டு கிறது.

அகாரத்தாலே - ஸர்வரக்ஷகத்வம் சொல்லிற்று; அதிலேயேறிக் கழிந்த சதுர்த்யர்த்தாலே-அவனுக்கு போஷமென்னுமிடம் சொல்லிற்று; உகாரத்தாலே - அவனே யொழிந்தவர்களுக்கு போஷமன்றென்றது; மகாரத்தாலே இப்படி அநந்யார்ஹபோஷமானவஸ்து ஜ்ஞாநாஶ்ரயமான ஆத்மாவென்னுமிடம் சொல்லிற்று; நமஸ்ஸாலே-போஷ்த்வவிரோதியான அஹங்காரமமகார நிவ்ருத்தியையும், பாரதந்த்ர்யபோஷத்வ பர்யந் தமான பரவச்யோஷத்வத்தையும், ஈஸ்வரனுடைய உபாயபாவத்தை யும் சொல்லிற்று; நாராயணபதத்தில் வ்யவச்சேதகங்களான சேதநாசேதநங்

தாரஸ்யாதங்களென்ன, இவை எல்லா ஶாஸ்த்ரங்களிலும் அபரிச்சிந்நமான ஸ்வரூபரூபகுணவிபவங்களையுடைய அதுல்யாதிரூபமான ஸ்வரூபமானது ஒருகாலத்திலேனும் இவனுக்கு வித்யாப்ரகாசமாலேனும் ப்ரகாசத்தாலே பரிச்சேதிக்கலாகாதிலே என்று சொல்லப்பட்டது. ஸர்வகாலஸம்பந்தத்தாலே 'நச புநராவர்தந்தே' இத்யாதி ப்ரமாணப்ரதிபந்நமான யாவதாத்ம பாவித்வமானது போதத்துக்குச் சொல்லப்பட்டது. ஸர்வாவஸ்தா ஸம்பந்தத்தாலே - 'யாவஜ்ஜீவ மதிநிஹோத்ரஞ்ஜுஹோதி' இத்யாதி யுக்தநித்யாக்நிஹோத்ராதியில் காலாந்தரங்களோபிட்டு வருமாபோல வன்றியே ஜலத்வ்யாபாரங்களோ வர்ஜிக்கையாலே அந்யபரதையில்லாமை யால் 'நாபஜனம் ஸ்மரந்நிஹ ஸரீரம்' என்கிறபடியே ஸம்ஸாரஸ் மரணத்துக்கு அவகாஶமில்லாமையாய் போதமாத்ரத்திலே ஸாம் யத்தையுடைத்தான போதைகரஸ்யம் சொல்லப்பட்டது. (ஸர்வப்ர காரத்தாலும்) தி-ஸர்வப்ரகாரத்வம்-ஸர்வகர்த்ருகப்ராப்யநாதாவப்ரயு க்தப்ரகாரஸங்கோசாதாவவத்வமேவ.

http://acharya.org

கதைச் சொல்லிற்று; அநந்யார்ஹம், வ்யாபகமான ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லிற்று; சதுர்த்தி, கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநத்தைச்சொல்லித் தலைக் கட்டுகிறது.

1 (விடையேழன்றடர்த்து) என்கிறபாட்டு, ப்ரணவார்த்தமாக வ்யாக்யேயம். 2 (யானே) என்கிற பாட்டு, நமஸ்பதார்த்தமாக வ்யாக்யேயம். 3 (எம்பிரானெந்தை) என்கிறபாட்டு, நாராயணஸப்தார்த்தமாக வ்யாக்யேயம். 4 (ஒழிவில்காலமெல்லாம்) என்கிற பாட்டு, சதுர்த்யர்த்தமாகவ்யாக்யேயம்.

ஸ்வஸ்வரூபத்தை யதாவாக வ்யாக்யியாமையாலே தாத்பர்யம் பிறக்கிறதில்லை; புருஷார்த்தத்தை யதாவாக வ்யாக்யியாமையாலே ருசிபிறக்கிறதில்லை; ஸாதநத்தை யதாவாகவ்யாக்யியாமையாலே விச்வாஸம் பிறக்கிறதில்லை; விரோதியை யதாவாக வ்யாக்யியாமையாலே பயம் பிறக்கிறதில்லை.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ.

ஸ்ரியஃபதிப்படி.

உ-வது சரமஸ்லோக ப்ரகரணம்.

—[உபோத்காதம்.]—

ஸகலஸாஸ்த்ரதாத்பர்யபூமியான திருமந்த்ரத்திற் சொன்ன புருஷார்த்தஸ்வரூபத்துக் கநுரூபமான ஸாதநவிசேஷத்தை ஸப்ரகாரமாக ப்ரதிபாதிக்கிறது சரமஸ்லோகம்.

ஹேயாத்மாதிமாநியான அர்ஜுநனைக்குறித்து, (அமலங்களாகவிழிக்கும்) என்கிறபடியே-ஸகலபாபக்ஷயணநிபுணங்களான நிவ்யகடாக்ஷங்களாலும் அம்ருதநிஷ்யந்திகளான வசநவிசேஷங்களாலும் மோக்ஷருசிக்கு விரோதியான ஸகலப்ரதிபக்ஷங்களையும் கழிப்பித்து மோக்ஷருசியை யுண்டாக்கி மோக்ஷோபாயமான கர்மஜ்ஞாநபக்திகளைப்பரக்கக் க்ருஷ்ணனருளிச்செய்ய, அத்தைக்கேட்ட அர்ஜுநன், ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸாதாரணமான ஜ்ஞாநவைபவத்தாலேயிருக்கிற தன்னுடைய ஔந்நத்யத்தையும், விரோதி தன்னால் கழித்துக்கொள்ளவொண்ணாதபடியிருக்கிறவிருப்பை

1. தி. மொ. அ-கூ-ங.
2. தி. வா. உ-கூ-கூ.
3. தி. மொ. க-க-கூ.
4. தி. வா. ங-ங-க.

http://acharya.org

யும், விஹிதோபாயம் ஸ்வஸ்மாகமாயிருக்கிற விருப்பையும், 'சரமவயஸை யிழக்துபோவோமித்தனையாகாதே' என்று அநுஸந்யித்து, மோக்ஷக்க, 'நான்முன்பு உபதேஶித்தஸாதநவிஶேஷங்களை ஸவாஸநமாக விட்டு என்னையே நிரபேக்ஷஸாதநமாகப்பற்று, நானே எல்லா விரோதிகளையும் போக்குகிறேன், நீ ஶோகியாதேகொள்' என்று அர்ஜுநனுடைய ஶோகத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிறான்.

[1] கீழ்சொன்ன உபாயாந்தரங்கள் ஶோகஜநகங்களல்லாமையாலும், [2] அவற்றைவிடச்சொன்னஸ்மாஸ்த்ராந்தரங்களுக்கும் இஸ்மாஸ்த்ரத்தில் முன்பத்தை வசநங்களுக்கும் வையர்த்யமில்லாமையாலும் [3] ப்ரபத்தி ஸ்வதந்த்ர ஸாதநமில்லாமையாலும், [4] எளியவழி யுண்டாயிருக்க அரியவழியை வத்ஸலதமமான ஶாஸ்த்ரம் உபதேஶிக்கக்கூடாமையாலும், கீழ்சொன்ன உபாயத்தையொழிய உபாயாந்தரத்தை விலக்கிறானென்கிறபக்ஷம் சேராதென்று சிலர் சொன்னார்கள்.

[1] உபாயாநுஷ்டாநத்துக்கு அதீநமாம்படி ஆத்மஸ்வரூபத்தை † அத்யந்தம் பரதந்த்ரமாக உபதேஶிக்கக்கேட்கையாலும், 'உபாயாந்தரங்களுக்கும் நானே ப்ரவர்த்தகன்' என்றருளிச்செய்யக்கேட்கையாலும், இந்த்ரியப்ராவல்யத்தை அநுஸந்யித்து அஞ்சுகையாலும், எல்லாவவஸ்தைகளிலும் ப்ரபத்தியையொழிய உபாயமில்லையென்னுமிடம் நிழலெழும்படி யருளிச்செய்யக் கேட்கையாலும், உபாயாந்தரங்கள்

---

† (அத்யந்தம் ப்ரதந்த்ரமாகவுபதேஶிக்க) இதி - 'ஸ-ஏமிராபஃ' இத்யாதியிலேநோக்கு. பாரதந்த்ர்யந்தான் - பராயீகஶேஷத்வம், பராயீகர்த்ருத்வம், ஸ்வரக்ஷணோபாயப்ரவர்த்தயிதாத்வம் என்றிப்படி அநேகவிதமாயிருக்கும். ராஜாவுக்கு ஸ்ரீருத்யன் ஸ்வகர்மாநுஷ்டாநவிஷயமாத்ரத்திலே பரதந்த்ரன். பராயீகஸ்வீயக்ருதிஸாத்யகஸ்வாயத்தபராயீகஶேஷதைகரதிகளிலே உபாஸகனீஶ்வரனுக்கு - அதிபாரதந்த்ரன். பராயீகஸ்வவிலஸ்வவ்யாபாராயீகஸ்வாயத்தபராயீகஶேஷதைகரதிகளிலே ப்ரபந்நனீஶ்வரனுக்கு - அத்யந்தபாரதந்த்ரன். ஆக அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமாவது - ஸ்வவ்யாபாராகர்ஹத்வம். இது ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யம் என்றும், ஸாத்யபாரதந்த்ர்யம் என்றும், ஸாதநபாரதந்த்ர்ய மென்றும் மூன்றுபடியாயிருக்கும். ஸ்வஶேஷதைகரதிஶேஷ்யதப்ரவ்ருத்த்யகர்ஹத்வம்-ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யம். அநிருஷ்டஸ்வாரகஸாத்யஶேஷதப்ரவ்ருத்த்யகர்ஹத்வம் - ஸாத்யபாரதந்த்ர்யம். ஸ்வப்ரவ்ருத்த்யநுகூலஶேஷ்யஶேஷதைகரதிகர்ஹத்வம் - ஸாதநபாரதந்த்ர்யம் என்று விவேகம். ப்ரணவத்தோடே அந்விதமான நமஸ்ஸாலே-ஸ்வரூப பாரதந்த்ர்யமும், மஹாயமநமஃபதத்தாலே ஸாத்ய பாரதந்த்ர்யமும், சரமபதத்தோடே அந்விதமான நமஸ்ஸாலே-ஸாதந பாரதந்த்ர்யமும் ப்ரயமரஹஸ்யத்திலேயே சொல்லப்பட்டது என்று கண்டுகொள்வது.

http://acharya.org

அநேகதோஷங்களோடே கூடியிருக்கையாலும், விரோயி தன்னல் கழித்துக்கொள்ள வொண்ணுமையாலும், ஜ்ஞாநவாஞயிருக்கிறவனுக்கு மோகம்பிறக்கை ஸம்மாவிதமாகையாலே உபாயாந்தரங்கள் மோகஜநகங்களன்றென்கிறது அர்யமன்று.

[உ] ஶாஸ்த்ராந்தரங்கள்தன்னிலே 'உபாயாந்தரங்களை விட்டு ப்ரபத்திபைப்பண்ணுவானென்'ன்று சொல்லுகையாலும், இதுதான் விந்நாயிகாரிவிஷயமாகையாலும், ஶாஸ்த்ராந்தரங்களுக்கும் பூர்வவசநங்களுக்கும் வையர்ய்யமில்லை.

[ங] (அநந்யஸாய்யே) (அஹமஸ்ம்யபராயாகாமாலயஃ) இத்யாதி ப்ரமாணங்கள் மோக்ஷஸாயகமாகச் சொல்லுகையாலே, ப்ரபத்தி ஸ்வதந்த்ர ஸாயகமன்றென்கிற விதுவும் அர்யமன்று.

[ச] இவ்வுபாயந்தான்ஶ்ரீ ஸகமாயிருக்கையாலும், ஶாஸ்த்ரம் இவன் நின்றநின்ற வளவுகளுக்கீடாகவல்லது உபதேஶியாமையாலும், அரியவழியை யுபதேஶிக்கக்கூடாதென்று அர்யமன்று.

‡ அர்ஜுநன் ப்ரயமத்திலே ஶரணம் புகுருகையாலும், லக்ஷியோபம் கேட்டவநந்தரம் கண்ணும் கண்ணீருமாய்கையில்வில்லோடே கூடச்சோர்ந்துவிழுகையாலே அவனீயுளைக்கவேண்டுமாகையாலும், த்ரௌபதி குழலைமுடித்துத் தன்ஸ்வரூபம் நிறம்பெற வேண்டுகையாலும், பரமரஹஸ்யத்தை மறையாமல் வெளியிட்டான்.

ப்ரயமத்திலே இத்தை உபதேஶியாதே உபாயாந்தரத்திலே பரக்கது இவர்நெஞ்சைச் சோதிக்கைக்காக.

இதுக்கயிகாரி-இதுகேட்பதற்குமுன்பு அஞ்சுமவனும், பின்பு அஞ்சாதவனும்.

இதில் பூர்வார்யம், அயிகாரி க்ருத்யத்தைச் சொல்லுகிறது; உத்தரார்யம், ஶேஷ க்ருத்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

—[ஸர்வயர்மஸ்வீ ஶர்யம்.]—

(க) [ஸர்வயர்மாந்]- எல்லாயர்மங்களையும். யர்மமாவது - ஶாஸ்த்ரவிஹிதமுமாய், மலஸாயகமுமாயிருப்பதொன்று. இங்கு, மோக்ஷ மலஸாயகமான கர்மஜ்ஞாநபக்திகளைச் சொல்லுகிறது. ஸர்வஶப்தம், அவற்றுக்கு யோநீயதாபாதகங்களான யர்மங்களைச் சொல்லுகிறது. ஸாயநத்யாநத்திலே யோநீயதாபாதக யர்மத்யாகமும் அங்

‡ 'கார்பண்யதோஷோபஹதஸ்வபாவஃ ப்ருச்சாமி த்வா யர்ம ஸம்மூடசேதாஃ யச்ரேயஸ்ஸ்யாந்நிஶ்சிதம் ப்ரூஹி தந்மே ஶிஷ்யஸ்தேஹம் ஶாயி மாந்த்வாம் ப்ரபந்நம்' என்கிற கீதாவசநத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி—(அர்ஜுநன் ப்ரயமத்திலே ஶரணம் புகுருகையாலும்)த்யுக்தம்.

http://acharya.org

தர்ஹுதமாயிருக்கச்செய்தே தனித்துச்சொல்லுகிறது - ப்ரபத்திக்கு அவைவேண்டாவென்று தேறற்றுகைக்காக. அல்லாதபோது, ஸ்த்ரீ ஸூத்ராதிகளுக்கு அயிகாரமில்லையாமிறே. வேதவசநத்தாலே அவ தாரரஹஸ்யம், புருஷோத்தமவித்யை, ஷோடாஸம், திருநாமஸங்கீர்த் தநம் துடக்கமானவற்றைச் சொல்லுகிறது.

—[பரித்யஜ்யபதார்த்தம்.]—

(உ)[பரித்யஜ்ய-]விட்டு. பரிஸமாப்தம், வாஸநாருசிகளோடே கூடவிட வேணுமென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிறது. அவைகிடக்குமாகில் மேற் சொல்லுகிற ஸாத்யவிரோதத்தில் லக்ஷ்யமின்றிக்கே யொழியக்கடவது. 'அநாதிகாலம் அதுபாயங்களிலே உபாயவுத்தி பண்ணினேனென்று லஜ்ஜாபுரஸ்ஸரமான த்யாகத்தைச் சொல்லுகிறது' என்றுழ்வான் பணிக்கும். த்யஜித்தேதாமென்கிற வுத்தியும் த்யாகத்தோடொக்கும். ல்யப்பு- உபாயாந்தரத்யாகம் மேல்பற்றப்புகுகிற உபாயத்துக்கு அங்க மென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிறது. 'ப்ரபத்தியாவது-ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைப்பற்றுகை' என்று அனந்தாழ்வான் வார்த்தை.

—[மாம்பதார்த்தம்.]—

(ஊ) [மாம்]-என்னே. த்வயத்தில் ப்ராகமபதத்திலே சொல்லுகிற வர்த்தவிரோதங்களெல்லாம் இப்பதத்திலே அநுஸந்தேயங்கள். அதாவ து-ஸ்ரியஃபதித்வமும், வாத்ஸல்யாதிகுணசதுஷ்டயமும், திவ்யமங்கள விக்ரஹமும். (ஏஷநாராயணஸ் ஸ்ரீமாந்) என்கையாலே ஸ்ரியஃபதித்வ மநுஸந்தேயம். அபர்வவுத்தியாலே யர்மத்திலே நின்றும் நிவ்ருத்த னான அர்ஜுநன் குற்றம்பாராதே அபேக்ஷிதார்த்தங்களைத் தானேயரு ளிச்செய்கையாலே வாத்ஸல்ய மநுஸந்தேயம். தன்னுடைய பரத்வத் தைப் பலகாலு மருளிச்செய்த வளவன்றிக்கே, அர்ஜுநன் ப்ரத்யக்ஷி க்கும்படி பண்ணுகையாலே ஸ்வாமித்வ மநுஸந்தேயம். (ஹேகருஷ்ண ஹேயாதவ) என்று - அர்ஜுநன் தானே சொல்லும்படி அவனோடே கலந்து பரிமாறுகையாலே ஸௌலப்ய மநுஸந்தேயம். அப்ராக்ருதமான திருமேனியைக் கண்ணுக்கிலக்காம்படி பண்ணுகையாலே ஸௌலப்ய மநுஸந்தேயம். [மாம்] என்று காட்டுகிறது ஸாரூப்யவிரோதத்தோடே நிற்கிற நிலையையாகையாலே, திவ்யமங்களவிக்ரஹமநுஸந்தேயம்.

—[ஏகபதார்த்தம்.]—

(எ) [ஏகம்]-இவ்வுபாயத்தைச் சொல்லுமிடமெல்லாம் அவதாரண ப்ரயோஜநமுண்டாகையாலே, ஸ்ருதப்ரமாணத்தாலே, உகாரம்போ லே இதுவும் அவதாரண வாசகமாம். [வ்ரஜ] என்கிற பதத்தில் சொல் லப்புகுகிறஸ்வீகாரத்தில் உபாயவுத்தியிவ்ருத்தியைச்சொல்லுகிறது.

http://acharya.org

உபாயாந்தரோபகார ஸ்ம்ருதியும் உபாயபரிதீரஹமும் உபாயாந்தரத் தோடொக்கும். 'ஏகஸஹி உம் உப்யோபேயங்களினுடைய ஐக்யத் தையும் உபாயப்ராப்யாந்யத்தையும் சொல்லுகிறது' என்றுஞ் சொல் லுவர்கள்.

—[ஸரணஸஹி ஹார்யம்.]—

(நு) [ஸரணம்] உபாயமாக. உபாயமாகிறது - அநிஷ்டநிவாரகமு மாய் இஷ்டப்ராபகமுமாயிருக்குமது.

—[வ்ரஜஸஹி ஹார்யம்.]—

(சு) [வ்ரஜ] வாஹ்யபண்ணு. இந்த வாஹ்யமாகிறது - த்யாஜ்ய கோடியிலும் அந்வயமாதே ப்ராபகாந்தரபரித்யாஹபூர்வகமாய் ஹமவ ரக்ஷகத்வாதமதிரூபமாயிருப்பதொரு அப்யவஸாயாத்மக ஜ்ஞாந விசேஷம். இதுதான் உபாயாந்தரங்கள்போலே அஸக்ருத்கரணீய மன்று, கர்யகாப்ரஹாநாதிகள்போலே ஸக்ருத்கரணீயம். அல்லாத போது, முன்புத்தையது கார்யகரமன்றிக்கே யொழியும்.

—[அஹம்பதார்யம்.]—

(எ) [அஹம்] ஸர்வஜ்ஞத்வாதி ஹாணவிசிஷ்டனை நான். [மாம்] என்கிறவிடத்தில், வாத்ஸல்யாதி ஹாணங்களைச்சொல்லிற்று; இதில், ஜ்ஞா நஸக்த்யாதி ஹாணங்களைச் சொல்லுகிறது. வாத்ஸல்யாதிகளில்லாத போது உபாயபரிதீரஹமன்றிக்கேயொழிகிறுப்போலே, ஜ்ஞாநஸக்த் யாதிகளில்லாதபோது விரோயிநிவ்ருத்தியன்றிக்கே யொழியும். இங்குச் சொல்லுகிற ஸக்தியாவது - சேதநனுடைய அவிவாஹ ஜநகத்துக்கும் விரோயிநிவ்ருத்திக்கு மடியான ஸாமர்த்யம்.

—[த்வாபதார்யம்.]—

(அ) [த்வா] உபாயாந்தரங்களைவிட்டு என்னையே யுபாயமாகப்பற்றி யிருக்கிற வன்னை. கீழில்பதத்தில் ஜ்ஞாநஸக்திகளும், ப்ராப்தியும், ஸை ரபேக்ஷியமும் சொல்லிற்று. இங்கு, அஜ்ஞாநாஸக்திகளும், அப்ராப்தி யும், ஆகிஞ்சந்யமும் சொல்லுகிறது.

—[ஸர்வபாபஸஹி ஹார்யம்.]—

(கூ) [ஸர்வபாபேப்ஹ்யஃ]-எல்லாபாபங்களில் நின்றும். இங்கு பாபங் களாகச் சொல்லுகிறது - ஹமவல்லாவிரோயிகளை. (சார்ந்தவிருவல் வினைகளும்) என்று - முமுக்ஷுவுக்கு பாபத்தோபாதி புண்யமும் த்யா ஜ்யமாகச் சொல்லுகையாலே புண்யபாபங்களிரண்டையும் பாபஸஹி ஹத்தாலே சொல்லுகிறது. வாஹ்வசநத்தாலே- அவற்றினுடைய பன்மை யைச் சொல்லுகிறது. அதாகிறது - அநிஷ்டா கர்ம வாஸநா ருசி ப்ரக் ருதிஸம்பந்தங்கள். ஸர்வஸஹி ஹத்தாலே- கீழே த்யாஜ்யமாக விஹி

http://acharya.org

தங்களாய் லோகீயதாஸ்த்ரீயாலே அதுஷ்டேயமான யர்மங்களில், ஸ்வார்த்தாப்ரதிபத்தியையும். உபாயஸ்த்ரீயையும், ஆவருத்த ப்ரவ்ருத்தியையும், ப்ராரப்தீயத்தையும், லோக ஸங்க்ரஹார்த்தமாக அதுஷ்டேயமான கர்மங்களில் ஸ்வார்த்தாப்ரதிபத்தியையும், ஸவஸ்த்ரீலாஸவதவிஷயங்களில் உபசாரஸ்த்ரீயாபண்ணுகிற அபசாரங்களையும், பரிஹரிக்கிற உபஸர்க்கத்தாலும் ஏகஸப்தீஉத்தாலும் த்யாஜ்யமாகச்சொன்னவற்றினுடைய அநுவ்ருத்தியையும், அவமிஷ்டமான உத்தராவத்தையும் சொல்லுகிறது. இப்படி கொள்ளாதபோது, 'மாஸுசஃ' என்கிற விதுசேராது. பாபங்களிலே சிதிலகிடப்பது, அயிகாரி குறையாலேயாதல், ஈஸ்வரன் குறையாலேயாதலிறே. த்யாஜ்யஸ்வீகாரங்கள் பூர்ணமாகையாலே அயிகாரிபக்கல் குறையில்லை, ஜ்ஞாநபக்திகள் பூர்ணமாகையாலே ஈஸ்வரன்பக்கல் குறையில்லை.

—[மோக்ஷயிஷ்யாமியினர்த்தம்]—

(கo) [மோக்ஷயிஷ்யாமி]-முக்தனும்படி பண்ணக்கடவேன். (சுமமெனீத கைவிட்டோடி) (காணுவொருங்கிற்றுங்கண்டிலமால்) என்கிறபடியே - அநாதிகாலார்ஜிதமான கர்மங்கள் உன்னைக்கண்டஞ்சி போனவிடம் தெரியாதபடி தன்னடையே விட்டுப்போம்படி பண்ணுகிறேன். விரோதிநிவ்ருத்தியும் அபிமதப்ராப்தியும் இரண்டும் ஸமமாயிருக்க ஒன்றைச் சொல்லுவானென்னென்னில்; ஒன்றைச்சொன்னால் மற்றையது தன்னடையே வருகையாலேசொல்லிற்றில்லை. (மாசமவைஷ்யஹி) என்றுகீழிலுபாயத்துக்குச்சொன்ன ஸமமொழிய இவ்வுபாயத்துக்கு வேறு ஸமமில்லாமையாலே சொல்லிற்றில்லை யென்னவுமாம். ஆனால் விரோதிநிவ்ருத்திதன்னைச் சொல்லுவானென்னென்னில்; அது அயிகமாகையாலே சொல்லிற்று. விரோதிநிவ்ருத்திபிறந்தால் ஸமம் ஸ்வதஸ்ஸித்தியமாகையாலே தனித்துச்சொல்ல வேண்டாவிறே.

—[மாஸுசஸ்ரீஸவ்ஸ்தார்த்தம்.]—

(கக) [மாஸுசஃ]- ஸோகியாதேகொள். உபயாக்தரங்களை விடுகையாலும், என்னையே உபாயமாகப் பற்றுகையாலும், விரோதியை நேராகப்போக்குகிறே னென்கையாலும், உனக்கு ஸோகிக்க ப்ராப்தியில்லை. உனக்கு கர்தவ்யமில்லாமையாலே உன்னைப்பார்த்து ஸோகிக்கவேண்டா, எனக்கு ஜ்ஞாநபக்தி கருணைகளில் வைகல்யமில்லாமையாலே என்னைப்பார்த்து ஸோகிக்கவேண்டா. விரோதியாகிறது-என்னுடைய நிர்ஹமாகையாலும் அதில் கிடப்பதொன்றில்லாமையாலும் அத்தைப்பார்த்து ஸோகிக்கவேண்டா. அநாதிகாலம் ஸோகியாதிருந்தாப்போலே யிருப்பதொன்று-இப்போது நீ ஸோகிக்கையாவது. நீ ஸோகித்தாயாகில் உன்கார்யத்திலே நீஅயிகரித்தாயாவதி. ஸோஷஹேதுவுடையபேறு ஸோஷ்யது, பேறுடையவனது இழவு, இழவுடையவனுக்கு

http://acharya.org

சோகமுள்ளது, ஆனபின்புசோகிக்கக்கடவையோ.யாத்தையிழந்தால் யாவனன்றோ சோகிப்பான், யாத்தான் சோகிக்குமோ. 'ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் காணுன்னைக் கைவிடேன் அச்சங்கெட்டிரு' என்று, (வாரேற்றிளமுலையாய் வருந்தேனுன்வரைத்திறமே) என்கிறபடியே அர்ஜுநன் கண்ணீரைத் துடைக்கிறான்.

(வார்த்தையறிபவர்) என்கிறபாட்டும், (அத்தனைக்) என்கிறபாட்டும் இதற்கர்த்தமாக வநுஸந்தேயம்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்;
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநமஃ.
ஸ்ரீயஃபதிப்படி.

கூ-வது. த்வயப்ரகரணம்.

—[உபோத்காதம்.]—

அபௌருஷேயமாய் நித்யநிர்தோஷமாயிருந்துள்ள வேதத்திலும் வேதார்த்தத்தை உபப்ரும்ஹிக்கக்கடவதான ஸ்ம்ருதிதிஹாஸபுராணங்களிலும் அவிசீதமாக ப்ரஸித்தியமாய், எம்பெருமானுடைய ஸர்வஸ்வமாய், ஆழ்வார்களுடையவும் ஆசார்யர்களுடையவும் யாகமாய், மஹாவதகர்யார்ஹ சோஷஹ்ருதமான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அத்யந்தமநுரூபமாயிருந்துள்ள ஸாயகஸ்தோஷத்தையும் ஸாய்யஸ்தோஷத்தையும் அடைவே வாக்யத்வயமும் ப்ரதிபாதிக்கிறது.

பூர்வாசார்யர்கள் ரஹஸ்யத்ரயத்தையும் தக்களுக்கு யாகமாக நினைத்துப்போருவர்கள்.

அதில் ப்ராப்யரஹஸ்யமான திருமந்த்ரம் ப்ராப்ய ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது; சரமஸ்லோகம் ப்ராபகஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. அவை யிரண்டிலும் ருசியுடையனாய வதிகாரி அவற்றை விஸ்வாஸமாக வநுஸந்திக்கிற படியைச் சொல்லுகிறது த்வயம். இம்மூன்றையும் தஞ்சமாக நினைத்துப்போரா நிற்கச்செய்தேயும், ஸர்வாதிகாரமாகையாலும், ஆசார்யருசிபரிதிருஷ்டமாகையாலும், இத்தையே மிகவும் தஞ்சமாக நினைத்துப்போருவர்கள். வைதிகபூர்வகமான வபசாரங்களுக்கும் பரிஹாரமாகையாலும், கர்மாவஸாநத்திலன்றிக்கே சரீராவஸாநத்திலேமோக்ஷமாகையாலும், இதுவே தஞ்சம்.

ரவுராதிஸ்ம்ருதிஸம்வாதமும், வ்யாவஹாரவாதரஸம்வாதமும், நஹுஷவிருஹஸ்பதிஸம்வாதமும், கபோதாபாவதாகமும், மறவன் 'மூஷிக்குட்டியை விட்டுப்போக்தேன்' என்ன அதுகேட்டு வேட்டரருளிச்செய்த

http://acharya.org

வார்த்தையும், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் சரமஸமயத்திலே 'எப்போதும் ஈவயத்தை அநுஸந்தியிக்கை எனக்குப்ரியம்' என்றருளிச்செய்த வார்த்தையும், பெரியகோயில் நாராயணரைக்குறித்து ஸபயபுரஸ்ஸரமாக 'ஈவயமொழியத் தஞ்சமில்லே' என்றருளிச்செய்தவார்த்தையும், ஸதேசலஸ்தாக பூர்வகமாக ஆர்த்தியோடே உபஸந்நனான சிறியாத்தானுக்கு ஆஜ்ஞாபிட்டு, 'ஈவயமொழியத்தஞ்சமில்லே' என்று எம்பாரருளிச்செய்த வார்த்தையும், 'திருமந்த்ரத்திலேபிறந்து ஈவயத்திலேவளர்ந்து ஈவயநிஷ்ட ராவீர்' என்று நஞ்ஜீயரைக்குறித்து அனந்தாழ்வான் ப்ரஸாதித்த வார்த்தையும் தடக்கமான பூர்வாசார்ய வசநங்கள், ருசிவிஸ்தாரங்களுக்குறுப்பாக இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயங்கள்.

இதுதான், பூர்வவாக்யம்-மூன்றுபதமும், உத்தரவாக்யம்-மூன்றுபதமும் ஆக ஆறுபதமாயிருக்கும். அதில் முதல்பதம், புருஷகார ஹேதையான பிராட்டியுடைய நித்யயோகத்வத்தையும், ஆஸ்ரயணீயனான பெருமானுடைய ஸுலபவிதரஹங்களையும் சொல்லுகிறது; இரண்டாம்பதம், அத்திருவடிகள் உபாயமென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிறது; மூன்றாம்பதம் அத்திருவடிகளை உபாயமாக பரிதரஹிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது; நாலாம்பதம், உபாயபரிதரஹமாலான கைங்கர்யத்துக்கு விஷயம் மிதுநமென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிறது; அஞ்சாம்பதம் அவ்வஸ்து ஸர்வஸ்வாமியென்னுமிடத்தையும் கைங்கர்யப்ரார்த்தநையையும் சொல்லுகிறது; ஆறாம்பதம், கைங்கர்யவிரோதி நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது.

—[ஸ்ரீஸுவ் தார்த்தம்.]—

(க) அதில் ப்ரதமபதத்தில், ஸ்ரீஸுவ்தம், (ஸ்ரீயதே, ஸ்ரயதே) என்கிற வ்யுத்பத்திஈவயத்தாலும்- பிராட்டி சேதநனுக்கு ஆஸ்ரயணீயையாயிருக்குமிருப்பையும், ஈஸ்வரனே யெப்போதுமொக்க ஆஸ்ரயித்துக்கொண்டிருக்குமிருப்பையும் சொல்லுகிறது. [ஸ்ரீயதே] என்றது-ஆஸ்ரயிக்கப்படாநின்றுளென்றபடி. [ஸ்ரயதே]என்றது-ஆஸ்ரயியாநின்றுளென்றபடி. புருஷகாரமாம்போதைக்கு இருவரோடும் ஸம்பந்தமுண்டாகவேணும். சேதநரோடே மாத்ருத்வஸம்பந்தமுண்டாயிருக்கும்; ஈஸ்வரனோடே மஹிஷீத்வஸம்பந்தமுண்டாயிருக்கும்.

(ஸ்ருணோதி-ஸ்ராவயதி) என்கிற நிருக்தி விசேஷங்களாலே (ஸ்ரீயதே, ஸ்ரயதே) என்கிற வ்யுத்பத்தி ஈவயத்தாலும் வலிதமான வார்த்தைச்சொல்லுகிறது.

[ஸ்ருணோதி]என்றது-கேளாநிற்கு மென்றபடி.;[ஸ்ராவயதி]என்றது-கேட்பியாநிற்குமென்றபடி. ஆஸ்ரயிக்கவிழிந்த சேதநன், தன்னபராயத்தையும் ஈஸ்வரஸ்வாதந்தர்யத்தையும் நினைத்தஞ்சி, இரண்டுக்கும் பரி

http://acharya.org

ஹாரமாக, பிராட்டியுடைய காருண்யாதி குணங்களையும் தன்னுடைவ ளுக்குண்டான ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்ரஷத்தையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு, 'ஸ்ரீ வரன்பக்கல் உகலறுத்துக்கொண்ட எனக்கு அரண்யமரண்யமான தேவரீர் திருவடிகளொழியப் புகலில்லை' என்று இவன் விண்ணப்பஞ் செய்யும் வார்த்தைகளைக்கேளாநிற்கும்; ஸர்வஜ்ஞனை ஸ்ரீ வரனையுங் கூட நிருத்தரனும்படி பண்ணவற்றான தன்னுடைய வக்திவிஸ்ரஷங்க ளாலும் தன்னுடைய ஹார்தியதாப்ர கர்ஷத்தாலும் மற்றுமுண்டான உசிதாசாயங்களாலும், இவள் இவனபராயங்களை அவன் திருவுள்ள த்திலே படாதபடி பண்ணி இவன் விண்ணப்பஞ்செய்யும் வார்த்தையை க்கேட்கும்படி பண்ணி நிற்கும். சேதநனுக்கு இருவரோடு ஸம்ஸ்லேஷ முண்டா யிருக்கச்செய்தேயும், மாத்ருத்வநிலைக்யநமான வாத்ஸல்யாதி ரேகத்தாலும், ஸ்ரீ வரனுபாதி காருண்யமார்தவங்கள் கலந்திரு க்கையன்றிக்கே, இவள் பக்கலுள்ளது மார்தவமேயாய் இத்தலையில் க ண்குழிவுகாண மாட்டாதபடி யிருக்கையாலும், தன்பக்கலிலே தீரக்க ழியவபராயத்தைப்பண்ணின ராவணனுக்கு மகப்பட ஹிதோபதேஸ ம் பண்ணும்படி குற்றங்கள் திருவுள்ளத்தில் படாதபடி யிருக்கையாலு ம், ராக்ஷஸிகள் அபராயத்தில் நின்றும் மீளாதிருக்கச்செய்தே அவர் கள் அஞ்சின வவஸ்தையிலே (ஸகேயம் ஸரணம் ஹிவஃ) என்று அலையப் ரஹாரம் பண்ணும்படி யிருக்கையாலும், திருவடியோடே மன்றாடி அவ ர்களை ரக்ஷித்துத் தலைக்கட்டுகையாலும், நில்லென்ன பெருமாள் தாமே, பிராட்டி முன்னிலையாகப் பற்றுகையாலே, இளையபெருமாளைக் கூடக் கொண்டு போருகையாலும், ஸ்ரீவிபீஷணப்பெருமாள் குடும்பத்தோடே பிராட்டிக்கு ஆநுகூல்யத்தைப்பண்ணி பெருமாளை ஸரணம்புகுவிக்கை யாலும், காகமபராயத்தைப்பண்ணிவைத்து பிராட்டி ஸந்நியாலே தலைபெற்றுப்போகையாலும், அத்தனையபராய மின்றிக்கேயிருக்க இவ ள் ஸந்நியில்லாமையாலே ராவணன் தலையறுப்புண்ணக் காண்கையா லும், மற்றுமிவை தடக்கமான ஸ்வபாவ விஸ்ரஷங்கள் எல்லாவற்றா லும், ஸ்ரீ வரனை ஆஸ்ரயிக்கும்போது பிராட்டி புருஷகார பூதையா ககக்கடவள்.

—[மதுப்பினர்யம்.]—

(உ) மதுப்பு புருஷகாரபூதையான பிராட்டியுடையநித்யயோகத் தைச்சொல்லுகிறது. (அகலகில்லேனிறையும்) என்கிறபடியே - இவளை ன்றுமொக்க ஸ்ரீ வரனைப் பிரியாதிருக்கையாலே, ஆஸ்ரயிக்கவிழித்த சேதநனுக்கு இவள் ஸந்நியில்லையென்று பிற்காலிக்கவேண்டாதே ரு கிபிறந்தபோதே ஆஸ்ரயிக்கலாம்படி யிருக்கும்.

http://acharya.org

—[நாராயணபதார்த்தம்.]—

(ங) [நாராயண] பதம், சேர்க்கக்கடவ பிராட்டிதானே * சிதகு ரைத்தாலும், (செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்) என்று அவளோடே மறு தலித்து நோக்கு மெம்பெருமானுடைய வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌ ஶீல்ய ஸௌலப்யங்களாகிற குணங்களைச்சொல்லுகிறது.

வாத்ஸல்யமாவது-வத்ஸத்தின்பக்கல் பேது இருக்குமிருப்பு; அ தாகிறது-அதினுடைய தோஷத்தை தோஷியமாகக்கொள்ளுகையும் கூரத்தைக்கொடுத்த வளர்க்கையும், எதிரிட்டவர்களைக் கொம்பிலுங் குளம்பிலுங்கொண்டு நோக்குகையுமிறே; அப்படியே, ஈஶ்வரனும் இவனுடைய தோஷத்தை தோஷியமாகக்கொண்டு, (பாலேபோல்சிர்) என்கிறபடியே-குணங்களாலே யரிப்பித்து, (அஹயம் ஸர்வஜ-ஹிதஜீ யஃ) என்கிறபடியே-அதுகூலர் நிமித்தமாகவும் ப்ரதிகூலர் நிமித்தமாக வும் நோக்கும்.

ஸ்வாமித்வமாவது-இவன்விமுகனான உஶையிலும்விடாதே நின்று ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டு போருகைக்கு தோதுவாயிருப்பதொரு வ்யவஸ்தாவிஶேஷம்; அதாகிறது-உடையவனுயிருக்குமிருப்பு; அதீவஷங் துடங்கி கைங்கர்யபர்யந்தமாகவுண்டான ஸ்வஶேஷவஸ்துக்களெல் லா முண்டாக்குகிறது இத்தவ்ய விஶேஷமடியாகவிறே.

ஸௌஶீல்யமாவது-உஶயவிஶ்வாஸாதிஶயத்தாலும் பெரியபிராட்டி யாரோட்டைச் சேர்த்தியாலும் நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற ஈஶ்வர னுடைய மேன்மையையும் தங்கள் சிறுமையையும்பார்த்து (அவனெவ்வி டத்தான்யானுர்) என்று பிற்காலியாமே எல்லாரோடுமொக்க மேல்விழுந் து புரையறக்கலக்கையும், அதுதன்பேரில் விருக்கையும், எதிர்த்தலை யிலபேக்ஷையின்றிக்கே யிருக்கக்கலக்கையும்.

ஸௌலப்யமாவது-கண்ணுக்கு விஷயமின்றிக்கே யிருக்கிறதான் கண்ணாலேகண்டு ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி யெளியனாகை.

அதினுடைய பூர்த்தியுள்ளது அர்சாவதாரத்திலே யிறே; (மாம்) என்று காட்டின ஸௌலப்யம் பரத்வமென்னும்படியிறே அர்சாவ தார ஸௌலப்ய மிருக்கும்படி. அர்ஜுநனொருவனுக்குமேயாய்த்து அந்தஸௌலப்யம், நீயெனக்கு வேண்டாவென்கிறவர்களையும் விடமாட்டாத ஸௌலப்யமிறேயிது. அதுகாஷாத்கம், இது எப்போதுமுண்டு.

—[சரணஶப்தார்த்தம்.]—

(ச) [சரணௌ]-திருவடிகளே. ருஜிஜகமுமாய் ப்ராப்யமுமாயிருக்கி றுப்போலே ப்ராபகமுமாயிருப்பது திருமேனியிறே. திருமேனியைச் சொல்லுகிறதாகில் திருவடிகளுக்கு வாசகமான ஶப்தத்தாலே சொல்

http://acharya.org

வானென்னென்னில்; மேல்ப்ரபத்தி பண்ணப்புகுகிற அதிகாரி அதிகாரி ஆசார்யோபதேசத்வஜ்ஞானத்தையுடையவனாகையாலே, ஸ்வாமிஸந்நிதியிலிவன் பாசுரம் இப்படியல்லதிருமையாலே சொல்லுகிறது. (திருநாராணன் றன்) (திருவுடையடிகள்தம் கழற்கழல்) (கழல்களவையே சரணாகக் கொண்ட) (நாகணைமிசை நம்பிரான் சரணேசரண்) (அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே) என்று சொல்லுகிறபடியே - திருவடிகளிலே உபாயமாயிருப்பது.

—சரணத்வ ஸார்த்தம்.—

(நு) [சரணம்-] உபாயமாக, உபாயமாகிறது-அநிஷ்டத்தைப்போக்கி இஷ்டத்தைப் பண்ணித்தருமது. அநிஷ்டமாகிறது-அவித்யையும், அவித்யாகார்யமான ராகத்வேஷங்களும், புண்யபாபரூபமான கர்மங்களும், தேஹாதி சதுர்விதசரீரங்களும், ஆத்யாத்மிகாதிதாபத்ரயபரம்பரைகளும்; இஷ்டமாகிறது - புண்யபாபநிவ்ருத்தியும், சரீரவிச்லேஷமும், அர்சிராதிமார்கமும், பரமபதப்ராப்தியும், பரமாத்மதர்சனமும், நித்யதாஸ்யகைங்கர்யங்களும். அதில் ப்ரயோஜனமாக இஷ்டமாயிருப்பது கைங்கர்யம்; அதுக் குறுப்பாகையாலே இஷ்டங்களாயிருக்கும் மற்றுள்ளவை.

—ப்ரபத்தியே பதார்த்தம்.—

(சூ) [ப்ரபத்யே]-பற்றுகிறேன் - (பதிமதள) என்கிற தாதுவுக்கு அர்த்தம்-மதி; இங்கு மதியாக நிரூபிக்கிறது-வைதிகவிசேஷத்தை. இந்தவைதிகவிசேஷமாகிறது - அகர்தார்ஹோபாஸத்வஜ்ஞானகார்யமாய், இதரோபாயவ்யாவ்ருத்தமாய், ஸ்வதந்த்ரகாஷகத்வாதுமதிரூபமாய், ஸக்ருத்தர்ஷேயமாய், வ்யதிரிக்தவிளம்பவிரோதமாய், ஸர்வாதிகாரமாய், நியமாநபேக்ஷமாய், அந்திமஸ்ம்ருதிராபேக்ஷமாய், ஸுகரமாய், யாச்ஞாதர்ஹமாய், தீருஷாயாயவஸ்துரூபமாயிருப்பதொருஜ்ஞானவிசேஷம். இந்த ஜ்ஞானத்தில் ப்ரயோஜனாம்சமாயிருப்பது ஒருவிசேஷம். உக்தியாஹாஸவசநாஹாஸலக்ஷ்யாஹாஸங்களாலும், ஈச்வரப்ரீக்ஷை துடக்கமான வற்றாலும், இவ்வர்யவஸாயவிசேஷம் குலியாதிருந்தபோதாய்த்து வலஸித்தியுள்ளது. இங்குச்சொல்லுகிறப்ரபத்தி கரணத்ரயத்தாலேயுண்டாகவுமாம், ஏககரணத்தாலேயுண்டாகவுமாம்; வலஸித்தியில் குறையில்லை. இப்பதத்தில் வர்தமாநநிர்தேசத்தாலே-காலகேஷபரஹிதவாகவும் ஹேதுஹேதுவாகவும் ஈச்வரப்ரீதிஹேதுவாகவும் யாவச்சரீரபாதம் இந்தவைதிகவிசேஷம் அதுவர்த்திக்குமென்னுமிடம் ஸூசித மாகிறது. (ஸக்ருதேவ) என்கையாலே-வலத்துக்கொருக்காலமையும்.

http://acharya.org

—[உத்தரவாக்யார்யம்.]—

(எ) உத்தரவாக்யம், ப்ரபத்திகார்யமாய், ஸ்ரியஃபதி விஷயமாயிருக்துள்ளகைங்கர்யத்தை ப்ரார்யிக்கிறபடியைச்சொல்லுகிறது. கீழ்ச்சொன்னஸாயகம் ஸலசதுஷ்டயஸாயாரணமாயிருக்கையாலே, இவனுக்க பேக்ஷிதமான ஸலவிஸேஷத்தை நியமிக்கிறது.

இதில் ப்ரயமபதம், கைங்கர்யப்ரதிஸம்வர்யி மியுகமென்னுமிடத்தைச்சொல்லுகிறது. ஸேஷத்வப்ரதி ஸம்வர்யி மியுகமாஞல் கைங்கர்யப்ரதிஸம்வர்யியும் மியுகமாயிறே யிருப்பது. (கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூட) (ஒண்டொடியள் திருமகளும் நீயும்) (திருமாற்கரவு) என்கிறபடியே- தனித்திவர்களுக்கு ப்ராப்யத்வமில்லை. (அல்லிமாமலராள் தன்னுடிமடியேன்கண்டுகொண்டு) என்கிறபடியே - இச்சேர்த்தியிலே பற்றினஞலிறே ஸ்ரீவிபீஷணப்பெருமாளோப்போலே உஜ்ஜீவித்துப்போகலாவது. அல்லாதபோது ராவண ஸஹோர்ப்பணிகளைப்போலே விகாரமே ஸலமாயிருக்கும். பூர்வவாக்யத்தில்மதுப்பு, ஆஸ்ரயிக்குமவர்களை ஈஸ்வரனோடேசேர்க்கைக்காகப் பிரியாதிருக்குமிருப்பைச் சொல்லுகிறது; இக்தமதுப்பு, இவன்பண்ணும் கைங்கர்யத்தை ஈஸ்வரன் திருவுள்ளத்திலே ஒன்று பத்தாகப்படுத்திகைங்கர்யங் கொள்ளுகைக்காகப் பிரியாதிருக்கு மிருப்பைச் சொல்லுகிறது.

—[நாராயணபதார்யம்.]—

(அ) இரண்டாம்பதம், கைங்கர்யவர்யகமாக அநுஸாவ்யமாயிருக்துள்ளமுணவிதீரஹவிஷ-ஏதி யோகத்தைச்சொல்லுகிறது. கீழ்உபாயபரிதீரஹத்துக்கு ஏகாந்தமாகச்சொன்னமுணங்களும், இங்கே ப்ராப்யத்வேகரஸத்யேயங்கள். கீழில், மற்றை முணங்களிலுங்காட்டில் ஸௌலப்யம் ப்ரயோகமாயிருக்கும்; இங்கு, ஸ்வாமித்வம் ப்ரயோகமாயிருக்கும்.

—[சதுர்த்தியினர்யம்.]—

(கூ) இதில் சதுர்த்தி, கைங்கர்யப்ரார்யகத்தைச் சொல்லுகிறது. (ஒழிவில்காலமெல்லா முடனுய்மன்னி - வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுகாம்) என்கிறபடியே-இச்சேதநன், அலிங்கிவஸாதிசயத்தாலே ஸேஷகாலாவஸ்தாப்ரகார நியமஸ்யாரமாக ப்ரார்யிக்கக்கடவனுயிருக்கையாலே, ஸர்வதேஸ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் பண்ணும் வ்ருத்திவிஸேஷத்தைச்சொல்லுகிறது. ஸேஷத்வஜ்ஞாநகார்யமான வுபாயபரிதீரஹத்துக்கு அநந்தரம் ப்ராப்தமாயிருக்கையாலே, இந்தசதுர்த்திக்கு தாதர்த்யமர்த்த மாகமாட்டாது; உத்தமதத்த்வத்தைக்குறித்துப்பரதந்த்ரனை சேதநன்பண்ணுகிறவ்ருத்தி

http://acharya.org

விஸ்ஷமாகையாலே, விஷயஸ்வஹாவத்தாலும் ஆஸ்ரயஸ்வஹாவத்தாலும் ப்ரார்யைகையே அர்யமாகக்கடவது.

—[நமஸ் ஸுவை ஹார்யம்]—

(கo) நிரதிஸயபோக்யமான ஸுவஹ் விஷயத்தை விஷயீகரித்திருக்கையாலும், நிரஸ்தஸமஸ்தப்ரதிஷேத்யகமான ஸ்வரூபத்தை ஆஸ்ரயமாகவுடைத்தாயிருக்கையாலும், அத்யர்யப் ப்ரியரூபமான கைங்கர்யத்தில் பாரதந்த்ர்யவிரோயியான ஸ்வப்ரயோஜநத்வலேஸீயியை நிவர்த்திப்பிக்கிறது- நமஸ்ஸு. ஸுவக்முவவிகாஸஹேதுவாகையாலே இது நமக்கு ஆஸ்ரணீபமென்கிற ப்ரகிபத்தியொழிய இதிலே ஹோக்த்ருத்வப்ரதிபத்தியும் மோயத்வப்ரதிபத்தியும் நடக்குமாகில் அபுருஷார்யமாயிறேயிருப்பது. ஸ்வரூபவிரோயியென்றும், ஸாயகவிரோயியென்றும், ப்ராப்திவிரோயியென்றும், ப்ராப்யவிரோயியென்றும், சதுர்விய மாயிருக்கும் விரோயி. அதில், திருமந்த்ரத்தில் உகாரத்தாலும் நமஸ்ஸாலும்-ஸ்வரூபவிரோயி நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறது; சரமஸ் லோகத்தில் அர்யஹ் வயத்தாலும்-ஸாயகவிரோயி நிவ்ருத்தியையும் ப்ராப்திவிரோயி நிவ்ருத்தியையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது; ப்ராப்யவிரோயி நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது-இந்நமஸ்ஸு. அதாவது * ஏருளுமிறையோனிற்படியே அவனுக்குறுப்பல்லாத ஆத்மாத்மீயங்கள் த்யாஜ்யமென்கை. ஹோமவிரோயியான ஸுஷத்வாதஸுக்யாகமும், ஆத்பஸமர்பணம்போலே ஸ்வரூபவிருத்யம்.

ஆக புருஷகார ஸ்வரூபத்தையும், உபாயஸ்வரூபத்தையும், உபாயபரிக்ரஹத்தையும், கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்வந்யியையும், கைங்கர்யத்தையும், அதுக்கு விரோயியான அஹங்காரமமகாரங்களினுடைய நிவ்ருத்தியையும் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

பூர்வவாக்யத்துக்கர்யமாக, (அகலகில்லேன்) ஏன்கிறபாட்டை அநுஸந்யிப்பது; உத்தரவாக்யத்துக்கர்யமாக, (சிற்றஞ்சிறுகாலே) என்கிறபாட்டை அநுஸந்யிப்பது.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஸரணம்.

ஸ்ரீய:பதிப்படி ஸம்பூர்ணம்.

———

http://acharya.org

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ.

தத்வமேவரம்

—[உபோத்காதம்]—

† பும்ஸ்பர்மக்லேமஸ ஸம்ஹாவகாமங்யமீராமாய், ப்ரத்யகூஷாதி

† கத்வா ஸ்ரீரங்மயாமேஸ ஸ்ம்ருத்வா மஹுபரம்பராம்।
கரோமி வாலவோயார்ய தத்வமேஸவரடிப்பணீம்॥

பரமகாருணிகனான பேரருளாளன் உலகுகாவேரிமயீயத்திலே பிள்ளை லோகாசார்யராகவவதரித்தருளி ஸகல சேதநோஜ்ஜீவநார்யமாக வேதாந்தார்யங்களை தத்வமேஸவரப்ரவங்யரூபேண வெளியிடுகிறார். இப்ரவந்யந்தான் அர்யபஞ்சகப்ரதிபாதகபரமாயிறே யிருப்பது. ஆகையாலித ப்ரகரணபஞ்சகமாயிருக்கும். 'ஸர்வஸ்மாத்பரனான நாராயணனுக்கு' என்று ப்ரயமப்ரகரணார்யத்தையும், 'ஸர்வப்ரகார பரதந்த்ரரான ஸ்வாதந்த்ர்யகளனுடையவும்' என்று த்விதீயப்ரகரணார்யத்தையும், 'ஸ்வரூபத்துக்குதருப புருஷார்யமான கைங்கர்யத்தை' என்று மூன்றாம்ப்ரகரணார்யத்தையும், 'அநாதியாக—ஜ்ஞானவிகாஸம்' என்று சதுர்யபஞ்சமப்ரகரணங்களுடைய வர்யத்தையும் ஸம்தர்ஹித்தருளிச்செய்திருக்கையாலே. இதுதான் ஸ்ரீஹாஸ்யகாரர்யங்களை ஸம்தர்ஹமாகக் காட்டவற்றாயுமிருக்கும். ப்ரயமத்விதீயாதி யாயங்களில் விரஹ்மத்தினுடைய ஜகத்காரணத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கையால் பரஸ்வரூபத்தையும், அதில் ஆத்மாயிகரணாதிகளில் ஜீவஸ்வரூபத்தை ஸ்மாடமாக நிரூபிக்கையாலே ஜீவஸ்வரூபத்தையும், த்ருதியாதியாயத்தில் வைராதீயபாஹமான ப்ரயமபாதத்தில் விரோயிஸ்வரூபத்தையும் மேலுபாஸநாதிஸ்வரூபமோக்ஷம் பண்ணுகையாலே உபாடஸ்வரூபத்தையும், சான்காவதாதியாயத்தில் உபாஸகனான சேதநனுடைய மலமான விரஹ்மப்ராப்திப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கையாலே மஹாஸ்வரூபத்தையும் ஸாஸ்பஷ்டமாக இவ்விடத்திலு மருளிச்செய்கையாலே அதினுடைய ஸம்தர்ஹத்வ மிதுக்குக் கூடுமென்றறியவும். ஸ்ரீஹாஸ்யம் அர்யாயசதுஷ்டயாத்மகமாயிருக்கிறபோலே இதுவும் ப்ரகரணசதுஷ்டயாத்மகமாயிருக்குமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள். 'பும்ஸபர்மே' த்யாரப்ய 'நிரூபணஞ்ஞாநவிமோக்ஷம்' இத்யந்தமுமேபாதி வாதம். 'நாராயணன்' என்றுதுடங்கி 'அவனேயே ப்ரதிபாதிக்கின்றன' என்கிறபாயந்தம் வக்ஷ்யமாண பரஸ்வரூப நிர்ணயஸம்தர்ஹம்.

ப்ரயமம் அபௌருஷேயத்வாதியுக்தங்களான வேதங்களையும், தத்உபவ்ரும்ஹணங்களான ஸ்ம்ருதிதிஹாஸபுராணாதிகளையும், ப்ரமாணதமமாக வங்கீகரித்துக்கொண்டு பரபக்ஷநிரஸநபூர்வகமாக ஸ்வமதஸ்தாபநம் பண்ணியருளுகிறார்- (பும்ஸ்பர்மே)த்யாதிகா. தீரங்யாதியில் பும்ஸவ உப்ரயோமம் பண்ணுகையாலே மங்களாசரணமும் அர்யாதத்ஸித்தியமென்று கண்டுகொள்வது. 'பும்ஸ்பர்மே' த்யாதிவாக்யத்தாலே வேதத்துக்கு அபௌருஷேயத்வ நித்யத்வ நிர்தோஷத்வங்கள் அருளிச்செய்தாராயிற்று. 'அதஏவச நித்யத்வம்' 'வேதாஸ்ஸைகே ஸங்கிகர்ஷம் புருஷாவியாஃ' என்று பூர்வோத்தரமீமாம்ஸா ஸாஸ்த்ரங்களிலிவ்வர்யம் ஸாயிக்கப்பட்டது. புருஷவாதியிமூல ஹிரமவிப்ரலம்ஹப்ர

http://acharya.org

ப்ரமாணவிலக்ஷணமாயிருந்துள்ள நிவிலவேதஜாதத்துக்கும், †தத்பவீரும் ஹணங்களான ஸ்ம்ருதிதிஹாஸபுராணாதிகளுக்கும் க்ருத்யம்-ஸகலஸம்ஸாரிசேதநர்க்கும் தத்த்வஜ்ஞாநத்தை ஜநிப்பிக்கை.

மாதாஸக்தி ரூபதோஷ சதுஷ்டய ஸம்ஸ்காரதாரதம்யபரிக்யமாய் என்றபடி. (ப்ரத்யக்ஷாதி) என்கிறவாதிஸப்தம் அநுமாநாதிபரம். (நிவில வேதஜாதத்துக்கும்) என்று ஸாமாந்யேந வருளிச்செய்தது- பூர்வோத்தரபாகமதோதிக்கமான வேதம் ஏகஸாஸ்த்ரமென்று அறிவிக்கைக்காக. பூர்வமீமாம்ஸை என்றும், உத்தரமீமாம்ஸை என்றும் ஸாவயவாலோசநத்தாலும், கர்மப்ரஹ்மரூபேணப்ரதிபாதிப்பார்ப்போலே உத்தாலும், ஜைமிநீயம் வாதராயணமென்கிற கர்த்ருதோஷத்தாலும் ஸாஸ்த்ரதோஷமுண்டென்கிற ஸங்கைக்கு விஷயமாயிருந்தபோதாகிலும் நிரூபணீயமான வேதம் உபநிஷத் விசிஷ்டமாகையாலே ஏகமாகையாலும், ரயோபாதாநி நிர்மாணத்திற்போலே கர்த்ருதோஷமப்ரயோஜகமாகையாலும், ஸாரதாதிவசநங்களாலே ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவாநுக்கு ஜைமிநிதோஷ பரிஹ்ருதிகையாலும், 'யஜ்ஞேநயஜாமஹே' என்று ப்ரஹ்மஜ்ஞாநத்துக்கு கர்மாபேக்ஷையுண்டாகையாலும், 'ஸம்ஹிதாமேதச் ஸாரீரகஞ் ஜைமிநீயோ ஷோபஸ்ருஷ்டோதி ஸாஸ்த்ரைகத்வஸித்தி:' என்று வாக்யகாரரான மோக்ஷாயாநருடைய வசநமுண்டாகையாலும், ப்ரயோஜநைக்ரார்த்யவிசாரத்திற்படியே வாக்யகாரருமருளிச்செய்கையாலும், பூர்வோத்தரபாகத்திற்கு ஐக்யம் ஸித்தியம் இத்தால் தத்த்வநிரூபணத்துக்கு முக்யப்ரமாணம் வேதமென்றதாயிற்று. 'வேதாரோ ப்ரமாணம்' 'யர்மஞ் ஜிஜ்ஞாஸமாநாநாம் ப்ரமாணம் ப்ரயோஜநம் ஸ்ருதி:' 'ஆகாலவேதாரோப்ரமாணம்' என்னக்கடவதிறே.

†(தத்பவீரும்ஹணம்)த்யாதி 'அநந்தா வை வேதா:' என்கிறபடியேவேதமஸங்க்யாதமாயிருக்கையாலும், அஸீதமான ஸாலைகளுடையவர்யமறிகை அஸக்யமாயிருக்கையாலும், பரமபுருஷனாலே நியமிக்கப்பட்டுள்ள பரமரிஷிகள் கல்பக்ரமேதாறும் நிவிலஜநோபகாரார்த்தமாக வேதாரர்த்தங்களைஸ்மரித்து அத்தை விஸ்தரமாகப்ரவர்த்திப்பித்த பூர்வஜாதவிவரணமான ஸ்ம்ருதிகளுக்கும், உத்தரஜாதவிவரணங்களான இதிஹாஸபுராணாதிகளுக்கு மென்றபடி. இத்தால் உபவீரஹ்மணங்களான ஸ்ம்ருத்யாதிகளாலேயே வேதார்த்தநிர்ணயம் பண்ணவேணுமென்றதாயிற்று. 'இதிஹாஸபுராணாப்யாம் வேதம் ஸமுபப்ரும்ஹயேத் | விபேத்யல்பஸ்ருதாத்வேதோ மாமயம் ப்ரதரிஷ்யதி' என்னக்கடவதிறே. (ஸ்ம்ருதிதிஹாஸபுராணாதிகளுக்கும்) என்கிறவிடத்தில் ப்ரயோஜநம் த்வந்த்வைகவத்பாவம். அநந்தரம் 'ஸ்ருதயஸ்ச இதிஹாஸபுராணாதிச ஸ்ம்ருதிதிஹாஸபுராணாநி' என்று த்வந்த்வஸமாஸமாகவே த்வந்த்வம். த்ரிபதத்வந்த்வமும் ஸாஸ்த்ரீயமாகிலும் இதிஹாஸபுராணங்களுக்குத்தராதோபபத்திரம்ஹணத்திலே துல்யவதேகக்ரியாந்வயத்வமிருக்கையாலும், 'இதிஹாஸபுராணம்' இத்யாதி த்வந்த்வப்ரயோகம் பலவிடங்களிலேயிருக்கையாலே 'அவயவப்ரஸித்தேயஸ முதாயப்ரஸித்திர்ப்பலீயஸீ' என்கிறந்யாயமிங்கு ப்ரவர்த்திக்கையாலும் த்வந்த்வஸமஸ்தத்வந்த்வமேயுக்தம். ஆக தத்த்வநிர்ணயத்துக்கு முக்யமான ப்ரமாணம் வேதமென்றும், ததுபரோயேந ஸ்ம்ருதிதிஹாஸபுராணாதிகள் ப்ரமாணங்கள், தத்விருத்தியங்களானவைகள் அப்ரமாணங்கள் என்றுஞ் சொல்லிற்றுமாயிற்று. 'விரோதேத்வநபேக்ஷம் ஸ்யாத் அஸ்திஹ்யநுமாநம்' 'ஸ்ம்ருத்யாக

http://acharya.org

†தத்த்வஜ்ஞாநமாவது- ஸர்வஸ்மாத்பரனான நாராயணனுக்கு, ஸர்வப்ரகாரபரதந்த்ரரான ஸர்வாத்மாக்களினுடையவும், ஸ்வரூபத்துக்கநுரூபபுருஷார்த்தமான கைங்கர்யத்தை, அநாதியாக ப்ரதிஷேதித்துக்கொண்டு போருகிற கர்மஸம்ஷேத்யத்தை, நிவர்த்திப்பிக்கு முபாயம்-*தச்சரணாவிந்தஸரணமதி என்கிற நிரூபணஜ்ஞாந விஸேஷம்.

வகாரஸேஷப்ரஸங்ம இதி சேந்நாந்யஸ்ம்ருத்யவகாரஸேஷப்ரஸங்மாத்' என்று ஸூத்ரகாரர்களிவ்வர்த்தத்தை ஸ்தாபித்தார்களிறே. புராணேதிஹாஸபாஷ்யே இதிஹாஸத்துக்கு ப்ரமாணப்ராவல்யமுண்டென்பது விஸ்தரேண பெரியடிப்பணியில் எழுதப்பட்டது. (ஸ்ம்ருதிஇதிஹாஸபுராணஙளுக்கும்) என்கிறவாதிஸப்தத்தாலே ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஸாஸ்த்ரம் சொல்லப்படுகிறது. அவற்றையுமிவர்தாமே ப்ரமாணமாக மேலே உதாஹரிக்கையாலே ஸ்ம்ருதிஸப்தத்தாலே அதுக்கும் மூலமுதமான இவற்றை ஸங்கீரஹித்தருளினராகவுமாம். இதிஹாஸபுராணஸப்தத்தாலே அவற்றில் ப்ரமாணதமத்வேந ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீஸாமவச்சாஸ்த்ரமு மர்த்தமுக்தமென்னவுமாம். ஸாமவச்சாஸ்த்ரம் மற்ற வாதிஸ்ம்ருதிகளுக்கு மூலமுதமென்னுமிடமும், இதிஹாஸாதிகளில் ப்ரமாணதமத்வேந ப்ரதிபாதிதமென்னுமிடமும் ஸ்ருதப்ரகாஸிகையில் (உ-உ-சக.) வ்யக்தம்.

†(தத்த்வஜ்ஞாநமாவது) இதி- ப்ரயமப்ரகரணத்தில் ஸர்வஸேஷியான ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை அநுஸந்திக்கையாலே திருமந்த்ரத்தில் ப்ரணவஸ்யமான வகாரார்த்தத்தையும், அந்யஸேஷத்வத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிற அவதாரணவாசகமான வகாரார்த்தத்தையும், த்வீதியப்ரகரணத்தில் ஜீவாத்மஸ்வரூபரூபகுணவ்ருத்தங்களாலே ஸாமவச்ஸேஷத்வத்தை ஜீவாத்மாக்களுக்கு ஸ்தாபிக்கையாலே த்ருதீயசதுர்தீபிபஞ்சமஷஷ்டப்ரயமாகஷ்டமீரோக்தஸேஷத்வாஸ்ரயணாதி ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற த்ருதீயாகூரமான மகாரார்த்தத்தையும், மூன்றும்ப்ரகரணத்தில் பூர்வப்ரகரணத்திற்சொன்ன ஸேஷத்வாஸ்ரயணாதிகளான ஜீவாத்மஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமான கைங்கர்யத்தைச் சொல்லுகையாலே நாராயணபதவாடிதை வ்யக்தசதுர்தீவிபக்தியர்த்தத்தையும், நான்காம்ப்ரகரணத்தில் கைங்கர்யத்தினுடைய விரோதிஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகையாலே நமஃபதஸ்யாஷஷ்டீயுக்தமான மகாரத்தினுடைய வர்த்தத்தையும், பஞ்சமப்ரகரணத்தில் விரோதிநிவ்ருத்திக்குபாயங்களான லக்ஷ்மிப்ரபத்திகளை யருளிச்செய்கையாலே நமஃபதார்த்தத்தையும் விஸ்தரேணவருளிச்செய்கையாலே திருமந்த்ர வ்யாவ்ருதாகமாயிருக்குமிப்ப்ரவாக்யம். (ஸ்வரூபத்துக்கநுரூப புருஷார்த்தமான கைங்கர்யத்தை) என்றது-ஸ்வரூபம் ஸாமவச்ஸேஷத்வமே யாகையாலும், அது ஸித்தியிப்பது கிஞ்சித்காரத்தாலே யாகையாலும், 'ந கிஞ்சித்குர்வதஸ்ஸேஷத்வம்' என்று கிஞ்சித்காராலாவத்தில் அது ஸித்தியிக்கமாட்டாதாகையாலும், அந்த ஸேஷத்வஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமான கைங்கர்யத்தை என்றபடி. 'ஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமான கைங்கர்யம்' என்னுமித 'புருஷார்த்தமான' என்றருளிச்செய்ததுக்குக் கருத்து - கைங்கர்யம் ப்ரார்த்திதாதெபெறவேண்டுவதொன்றுகையாலே. 'ஏததஷாஂ ஸம்ஸாரமோசநம் மாமவப்ரபத்திமந்தரேண நோபபத்யதே' என்கிற வேதார்த்தஸங்

http://acharya.org

† நாராயணன் ஸர்வஸ்மாத்பரனபடி யெங்ஙனேயென்னில்,-பரத்வசிஹ்நங்களான ஜகத்காரணத்வ முமுக்ஷூபாஸ்யத்வ மோக்ஷப்ரதத்வ ங்களுள்ளது இவனுக்கேயாகையாலே இவனே ஸர்வஸ்மாத்பரன்.

தீரஹ ஸ்ரீஸூக்தியைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார்—(அதா தியாக) இத்யாதி. (தச்சரணமரவிந்த ஸரணமதி)என்றது-புருஷகாரபூ தையான லக்ஷ்மீ விபீஷ்டனுப், அவளாலே உதிதங்களான வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்ய யஜ்ஞாங்கஸக்திப்ராப்தி பூர்திஷ யாதிகளான வாஶ்ரயண ஸகைர்யாபாதகாஶ்ரிதகார்யாபாதக கல்யாண குணபூர்ணனான நாராயணனுடைய, வஜ்ராங்குஶ வஜ்ரரோருஹ ஸங்வசக்ரமத்ஸ்ய ஸூர்யாகலஶகல்பககல்பிதாங்க சரணஸரோஜங்களே, இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்டநிவாரணத்துக்கும் தப்பாதவுபாயமாகப் பற்றுகையாகிற ப்ரபத்தி என்றபடி. இத்தால்-நீவயஸ் யபூர்வவாக்யார் யத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று ப்ரபத்திதானும்- ஸ்வதந்த்ரோபாயமாயும், லக்த்யுபாயத்துக்கு அங்கமாயுமிருக்கும். இவ்வர்ஶம் மேலே ஸ்பஷ்டமாகவருளிச்செய்கிறார். 'லக்திர்யோ நிஷ்ஶஸ் யாபி தக்நிர் வ்ருத்யர்ஶ தஜ்ஜத்வேந ப்ரபத்தேரபேக்ஷிதத்வாத், ப்ரபத்திநிஷ் ஶஸ்ய ஸ்வதந்த்ரதயோபாயத்வாச்ச (ப்ரபத்திபந்தரேண கோபபத்ய தே) இத்யுக்தம்' என்று வேதார்தஸங்க்ரஹ வ்யாவ்யாநத்தில் ஶ்ருத ப்ரகாஶிகை. லக்த்யங்ஜதயா ப்ரபத்திபண்ணுமவர்களுக்கும், புருஷ காரமபேக்ஷை ஆவஶ்யகமானகையாலே ப்ரஸித்தியிவாசகமான 'தச்' ஶப் தத்தாலே லக்ஷ்மீவைஶிஷ்ட்யஞ் சொன்னதுக்கு விரோதமில்லை என்றறியவும்.'அயிகாரித்ரயத்துக்கும்புருஷகாரமவாஜ்யம்'என்னக்கட வதிறே. ஆக இவ்வாக்யத்தால் வக்ஷ்யமாணர்தஸங்க்ரஹம்பண்ணி யருளினாராயிற்று.

† 'ஸர்வஸ்மாத்பரன் நாராயணன்'என்று ப்ரதிஜ்ஞாதார்தஸ்திரீக ரணர்தம் ஆக்ஷேபபூர்வகம் 'ஸ்வதிரஹிதஸ்ய ஸகலக்ஷேமேணைகர்ய ஸ்யதே' என்று தீபத்திலே யருளிச்செய்தபடியே ஸங்க்ரஹேண வுபக் யஸித்தருளுகிறார்—(நாராயணனி) த்யாதிநா. (பாத்வசிஹ்நங்களான) என்றது-பரத்வலக்ஷணங்களான என்றபடி. (ஜகத்காரணத்வ) இத்யா தி 'காரணந்துர்யேய:'என்கையாலும்,'நாராயணமதர்யாயேத்' என் றிருக்கையாலும், காரணஸ்துதிஸ்தவமே முமுக்ஷூபாஸ்யஸ்துதிகளாகை யாலும், யாவனொருவன் முமுக்ஷூபாஸ்யனாகிறான், அவனே மோக்ஷ ப்ரதனாக வேண்டுகையாலும், வக்ஷ்யமாண ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி ஶதங்களா லே நாராயணனுக்கே ஜகத்காரணத்வாதிகள்ஸித்தியிக்கையாலும், 'மோ க்ஷதர்மோபயதி சதுர்முவாத்மா ஸர்வேஶாமபி விதா விஷ்ணுரேகத்யாகல் பதோதி ஹிர்மோக்ஷோ கவித்யதே' 'புருஷோ நாராயண: ஸ்ரீதஸ்மவ்யம் ஸவிஷயச்சாஸித் ஸைஷ ஸர்வேஶாம் மோக்ஷஶாஸித்' 'முக்திப்ர தாதா ஸர்வேஶாம் விஷ்ணுரேவ நஸம்ஶய:' 'மோக்ஷமிச்சேஜ்ஜநார்தந' இத்யாதிகளிலும் நாராயணனுக்கே மோக்ஷப்ரதத்வம்கண்டோக் தமாகையாலும் பாத்வசிஹ்நங்களான ஜகத்காரணத்வ ரக்ஷகத்வஸர்வஹ ர்த்ருத்வ முமுக்ஷூபாஸ்யத்வமோக்ஷப்ரதத்வங்களிவனுக்கே அஸாதா ரணமாகவண்டாகையாலே இவனே ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவென்கிற புருஷவிஶேஷத் திற்காட்டில் பரன் என்றபடி.

http://acharya.org

† மஹோபநிஷத்தும், ஸுபாலோபநிஷத்தும், நாராயணோபநிஷத்தும், ஸ்ம்ருதிதிஹாஸபுராணங்களும், 1 (ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத்) 2 (திவ்யோ ஹ்யேவ ஏகோ நாராயணஃ) 3 (அயம் புருஷோ ஹவை நாராயணோऽகாமயத) 4 (அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ) 5 (நாராயணோ ஜாயந்மூர்திஃ) 6 (விஷ்ணோஸ் ஸகாஶாத்ஜகதுத்பவம்) என்று-நாராயணரே திவ்ய ஸுரிகளுக்களாலே ஜகத்காரணத்வத்தைச் சொல்லுகையாலே இவரே காரணமென்க.

‡ மாத்யாஹ்நிக வாஜஸனேய கௌஷீதக்யாதிகளில் 7(ஸர்) 8 (விரு

† தத்ப்ரமாணகுபுராணம்—(மஹோபநிஷத்தும்) த்யாதி.'ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீந் நவை ப்ரஹ்மா நேஶாநः' என்று விரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளுக்கும் காரணமாகிற நாராயணனைச் சொல்லிற்றிறே. 'நைவேஹ கிஞ்சநாக்ர ஆஸீத் × நக்ஷத்ரம் ந த்ரஷ்டவ்யஞ்ச நாராயணः ஸஏகஸ்தாவாந் ஏதாந்தர்யாத்மா அபஹதபாப்மா திவ்யோ ஹ்யேவ ஏகோ நாராயணः' என்று ஸுபாலோபநிஷத்தில் வண்ணத்வயத்தாலும் நாராயணனுக்கு ஸர்வாந்தர்யாமித்வாதிகள் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் ஸர்வாந்தர்யாமி ஸ்ரீமந்நாராயணனே. இவ்வர்யமந்தர்யாம்யயிகரணத்தில் ஸாயிக்கப்பட்டது. நாராயணோபநிஷத்தில் வண்ண சதுஷ்டயத்திலும் நாராயணனுக்கே ஜகத்காரணத்வாதிகளுக்தமாயிற்று. 'இதிஹாஸபுராணாப்யாம்' என்று அவிஶேஷத்தை விஶேஷிக்கும் ஸ்ம்ருத்யாதிகளைக்கொண்டு வேதார்யத்தை நிர்ணயிக்கவேண்டுமாகையாலே உதாஹரிக்கிறார்—(அபவேத) த்யாதிகா. எல்லாஸ்ம்ருதிகளுங்கிடக்க மநுஸ்ம்ருதியை எடுத்ததற்கு ஹேது- இதினுடைய ப்ரமாணதமத்வத்தை தீயோகிபிபிக்கைக்காக. 'மன்வர்யவிபரீதா து யா ஸ்ம்ருதிः ந ப்ரஶஸ்யதே' என்னக்கடவதிறே. 'யத் வைகிஞ்ச மநுரவதத் தத்பேஷஜம்' இதிஶ்ருதேஶ்ச. இவைற்றை 'மாநவo பாஞ்சயஞ்ச ஆஹிகேயம் ஔக்ஷமேவ ச। காத்யாயநம் வைஷ்ணவஞ்ச ஸ்ம்ருதி ஷட்கந்து ராஜஸம்' என்று ராஜஸஸ்ம்ருதிகளிலே பரிகணித்திருக்தாலும், ஸுபாலோபநிஷதுபப்ருஹணத்வத்தாலே ஸாத்விகாம்ஶ யஸத்வமுண்டாயிருக்கும். இந்து ஹாரீதாதிகளிற்போல ஸாத்விகாஸாயாரணயர்மங்கள் முவ்யத: ப்ரகிபாதிதங்களல்லாமையாலே ராஜஸோபப்ருஹணம் பண்ணியிருக்கிறதென்றறியவும். 'அத்ர ஸுபாலோபநிஷதர்தோ லாவதாமநுஸ் அநுஸந்தேயோ' என்று ஸ்ருதப்ரகாஶிகை.

‡ ஆக 'ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரன்' என்றருளிச் செய்தாராய்ந்நின்றார்கீழ்; இனி ஜகத்காரணத்வப்ரதிபாதகவாக்யங்களில் 'ஸ ஏகவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்' 'ப்ரஹ்மவா இதமேகவாக்ர

1, மஹோப. க-க-க.
2. ஸுபாலோ. சு-க.
3. நாராயணோப. க.
4- மநு. க-அ.
5. {லாரு.ஸுா.மோ. கஅ0-கக. / மாத்ஸ்யேச. நுஉ-உ0.
6. வி.பு. க-க-நுக.
7. ஹா,உப. சு-உ-க.
8. வீரு.உப. நு-ச-க0.

http://acharya.org

ஹ்ம) 1 (ஆத்மா)திஶ்ஶ உங்களாலேயும் சில வஸ்துக்களைக் காரணமாகச்சொல்லாநின்றதே யென்னில்; † பஶ்வயிகரணங்யாயத்தாலே ஸாமாந்யஶப்தமும் விஶேஷபர்யவஸாயியாகையாலே, ஸத்திஶப்தமுங்களும் இவனையே ப்ரதிபாதிக்கின்றன.

—[சதுர்முகவாரணத்வபக்ஷாநுவாதம்.]—

‡ ந, 2 (ஹிரண்யகர்ப்ஸ்ஸமவர்த்ததாதீரே) 3 (யாதா யோபூர்

ஆஸீத்' 'ஆதாம்வா இதமேகஏவாக்ர ஆஸீத்' என்று ஸத்-ப்ரஹ்ம-ஆத்மாதிஶப்தங்களாலும், ப்ரகரணாந்தரங்களில் பரஞ்ஜ்யோதிஃ பரமாத்மாதிஶப்தங்களாலும் காரணவஸ்துவை நிர்தேஶித்திருக்கையாலே ஸம்ஶயம்பிறக்குமாகையால் அந்தஸம்ஶயவாரணமுமேவ பூர்வோக்தார்த்தத்தை ஸ்திரீகரித்தருளுகிறார்—(ஹாங்தோமீ யே) த்யாதிநா. (ஸத்ப்ரஹ்மாத்மாதி) என்கிறவாதிஶப்தத்தால் ஆகாஶப்ராணேந்த்ர ப்ரஜாபதிஹிரண்யகர்ப்ஸ்ருத்ரஶிவாதி ஶப்தங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

† (பஶ்வயிகரணக்யாய)மாவது 'பஶுகாயஜேத்' என்கிறவிடத்தில் பஶுஸாமாந்யவாசியான பஶுஶப்தமும் 'ஹாகஸ்ய வபாயா மேதஸஃ' என்கிற மந்த்ரத்தில் சொல்லுகிற ஹாக ஶப்தோக்த விஶேஷத்தில் பர்யவஸிக்கிறதென்று நிர்ணயிக்குமது. இது பூர்வமீமாம்ஸையில் (6-8-31) 'ஹாகோவா மந்த்ரவர்ணாத்' என்கிறவிடத்திலுக்தம். இத்தையே ஸாமாந்யவிஶேஷந்யாயமென்று சொல்லுவர்கள். அத்தந்யாயத்தால் ஸாமாந்ய ஶப்தமான ஸத்திஶப்தமும் விஶேஷமான நாராயண ஶப்தத்தில் பர்யவஸிக்கக்கடவன. இங்ஙனன்றாகில் ஜகத்துக்கு அநேககாரணத்வம் ப்ரஸங்கிக்கும். ஏககாரணத்வஞ்சொல்லுகிற ஏவகாரவாதிகளான ஶ்ருதிகளுக்கும் விரோதம் வரும். ஆகையால் ஸாமாந்யஶப்தங்களுக்கு விஶேஷத்தில் பர்யவஸாகங்கொள்ளவேணும். 'ஸத்' ஶப்தமும் ஸ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டிஸ்தாயாரணமாயிருக்கையாலே ப்ரஹ்மஶப்தோக்த விஶேஷத்திலே பர்யவஸிக்கக்கடவது. ப்ரஹ்மஶப்தமும் சேதநாசேதநஸாமாந்யாரணமாயிருக்கையாலே, சேதநவாசகமான ஆத்மஶப்தோக்தவிஶேஷத்தில் பர்யவஸிக்கக்கடவது. ஆத்மஶப்தமும் ஸர்வசேதநஸாமாந்யாரணமாகையாலே நாராயணஶப்தோக்த விஶேஷத்தில் பர்யவஸிக்கக்கடவது ஹிரண்யகர்ப்ப ஶிவாதி ஶப்தங்கள் ஸாமாந்யஶப்தங்கள் என்று மேலே ஸ்பஷ்டமாகையாலே விஶேஷ ஶப்தங்களாகமாட்டாது.

‡ ஆக இவ்வளவால் ஸமந்வயாத்யாயார்த்தத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று; இதரபரமவாயிதாத்யாயார்த்தத்தை விஸ்தரேண வருளிச்செய்கிறார். அதில் ப்ரயோஜநம் ஈக்ஷதிகர்மாதிகரணோக்தந்யாயத்தாலே சதுர்முகனுக்கு ஜகத்காரணத்வாதிகளில் லக்ஷ்யமில்லையென்னுமிடத்தை உர்மிப்பிக்கைக்காக தத்பக்ஷத்தை வ்யவஸ்தித்தருளுகிறார்—(ந து) இத்யாதியாலே. (ஹிரண்யகர்ப) இதி-இத்யாதி ப்ரஸித்தியனுஸாரத்தாலே ஹிரண்யகர்ப்பனையே காரணத்வேந சொல்லுகிறது. இதில் சொல்லு

1. ஐத-உப. க-க-க, 2. யஜு-ஸ-காண்டம்.க-அ-ரு.

3. தை-கா.ஸு-க-ரு.கூ.

http://acharya.org

வமகல்பயத்) 1 (ப்ரஜாபதிஃ ப்ரஜா அஸ்ருஜத) 2 (அஜஸ்ய நாவாவய் யேகமர்பிதம் யஸ்மிந் விஶ்வா பூவநாநி தஸ்துஃ என்று † ஹிரண்ய மர்ஹாதிவிஶேஷஸுவ் உங்களாலே சொல்லுகையாலே, வ் ரஹ்மா காரணமாகக்குறையென் னென்னில்.—

—[தத்பக்ஷநிராஸம்.]—

‡ அதுசொல்லவொண்ணாது; 3 (யோ வ் ரஹமாணம் விதயாதி பூர்வம்) 4 (தத்ர வ் ரஹ் மா சதுர்முகோவாஜாயத) 5 (நாராயணாத் வ் ரஹ்மா ஜாயதே) 6(ஸப்ரஜாபதிரேகஃ புஷ்கரபர்ணே ஸமவத்) 7(விராஜோ அதி புருஷஃ) 8 (யக்நாஹிபத் மாத் லவங்மஹாத்மா ப்ரஜாபதிர் விஶ்வஸ்ருத் விஶ்வரூபஃ) 9 (வ் ரஹ் மவை வ் ரஹ் மாணம் புஷ்கரே ஸஸர்ஜ) 10 (ஹிரண்யமர்ஹம் பஶ்யதி ஜாயமாநம்) என்று-ஸ்ருஷ்டியனென்றும், 4 (நவை ரஹ்மா) 11 (வ் ரஹ்மாதிஷ்ட ப்ரவிரோஷ) என்று ஸம்ஹார்யனென்றும், 12 (யுகோடிஸஹஸ்ராணி விஷ்ணுமாராத்ய பத்ம ஜஃ! புந ஸ்த்ரைலோக்யயாத்ருத்வம் ப்ரா ப்தவாநிதி ஶுஶ்ரும்ஃ) 13 (ப்ராஜாபத்யக் த்வயா கர்ம பூர்வம் மயி நிவேஶிதம்) 14 (மமவேஹா ஹ்ருதர் ஸ்ஸர்வே ஓதவாஹீயாம் வலா ஹிதஃ) 15(யஸ்மாதுகபராயஸ்ய

கிற யர்மங்களவனுக்கே ஸம்ஹரிக்கையாலே. 'ஸதாயாரப்ருயிஷிக்ஷியா முதே மாம்' என்கிறவண்ணந்தர்மதபதார்ய யாரணாதிகளும் அண்டாயிபதியான யிவனுக்குக் கூடும். 'யஸ்யஸாயாம்ருதமயஸ்யம்ருத்யுஃ' என்கிற வம்ருதம்ருத்யுஶப்தங்களும் ஜீவதீஶாதீயமான வம்ருதத்தையும், ப்ரானங்களோ யபஹரிக்குமதான ம்ருத்யுவையுஞ் சொல்லுகிறது. இவையிரண்டுக்கும் தக்கியாம்யதவங்கூடும். ஆகையால் ப்ரஸித்தீய ஹிரண்யகர்ப்பரமென்று பூர்வபக்ஷாதிப்ராயம்.

† (ஹிரண்யமர்ஹாதி விதேஶஷ ஸம்பூதங்கள்) என்றது-ஸஹாதிஸ ஷ்டங்கள்போலே கேவலஸாமாந்யம்மில்லாமல் விதேஶஷ ஸ்ருஷ்டங்களாயிருக்கையாலே ஹிரண்யகர்ப்பாதி ஸம்பூதங்கள் விதேசஷ நிஷ்டங்கள் என்றபடி.

‡ அவனுக்கு ஸ்ருஷ்டித்வ ஸம்ஹார்யத்வ கர்மவஶ்யத்வாஜ்ஞத்வாதிகளுண்டாகையாலே காரணத்வ முமுக்ஷூபாஸ்யத்வ மோக்ஷப்ரதத்வங்கள் கூடாதென்றுத்தரமருளிச்செய்கிறார்—(அது சொல்லவொண்ணாது) என்று தொடங்கி. 'யுகோடி ஸஹஸ்ராணி' என்கிற ஶ்லோகார்

---

1. யஜு.உ-காண்-க-க
2. யஜு.சா-காண்.கூ-உ.
3. ஸ்வே-கூ-கஅ.
4. மஹோப.க-உ.
5. நாரா-உப.
6 க்ருஷ்ணோபநிதாபரீ. க-க.
7. புருஷஸூக்தம்.
8. மஹோப.
9. அபர்-மோபயவிரோஹமணம். பூர்வபாகம். க-கசு-க.
10. ஸ்வே-சா-கஉ.தை-நா-கூ-கo.
11. விஷ்ணுயர்மே-எo-உ.o.ஹாரலதா-சாந்-கந்.
12. இதிஹாஸஸமுச்சயே கசா-அ.
13. உத்தரஶ்ரீராமா. கoச-எ.
14. நார-ஸர-மோ. நூசு-அ-நூ.
15. மாத்ஸ்யபு.கஅஉ-அந்.

http://acharya.org

ஶிரஸ்ஸிந்நந்த்வயா மம) என்று- 'ஸர்வேஸ்வரஸமாராயநத்தாலே தன்பஷம் பெற்றான்' என்றும், 'அஸுரர் கையிலே வேஷங்களைப் பறி கொடுத்தான்' என்றும், 'ருத்ரனுலேபரிஹ்ருதனுனன்' என்றும், இவனை க்கர்மவஸ்யனுகச்சொல்லுகையாலே.

† ஹிரண்யகர்ப்ப யாத்ரு ப்ரஜாபதிஸப்தீ ஙங்கள், அபர்யவஸாந

யம்—(ஸர்வேஸ்வரஸமாராயநத்தாலே) இதி. 'மம வேஷாஹ்ருதாஃ' என்றதினர்த்தம்—(அஸுரர்கையிலே) இதி. 'யஸ்மாஷ்கபராயஸ்ய' என்கிறதினர்த்தம்—(ருத்ரனுலே) இதி.

† காரணத்வப்ரதிபாஷகவாக்யஸ்தங்களான ஹிரண்யகர்ப்பாதிஸப்தீ ஙங்கள் நாராயணபரங்கள் என்று அருளிச்செய்கிறார்—(ஹிரண்யகர்ப்பேத்யாதி) அத்ராயமபிப்ராயஃ—'ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ஸமவர்த்ததாக்ரே' என்கிறவிடத்தில் ஹிரண்யகர்ப்பஸப்தீயும் நாராயணபரம். 'அக்ரேஸமவர்த்தத' என்று காரணத்வஞ்சொல்லியிருக்கையாலே. 'பதிரேக ஆஸீத்' என்கிற வாக்யசித்ர பதித்வமும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கே யுள்ளது. 'பதிமவிஸ்வஸ்ய' என்று நாராயணாதுவாகாதிவிதீயமாகையால், 'ஸஹா யாரப்ருயிவிந்தீயாமுதேதமாம்' என்கிற ப்ருதிவ்யாதியாரணமும் நாராயணனுக்கே அஸாதாரணமாயுள்ளது. 'விஷ்ணுராவிய்ருதோ பூமி' 'ஏதஸ்யவாக்ஷரஸ்ய ப்ரஶாஸநே கார்கீயாவாப்ருதிவ்யௌ விய்ருதௌ திஷ்டதஃ' 'விஷ்ணுரேதே தாயாரப்ருதிவீமஹிதோ மய-ஸ்வஃ இத்யாதிஸ்ருதேஃ. 'யஸ்யஹாயாம்ருதம்யஸ்யம்ருத்யுஃ' என்கிற காரணப்ரகரணஸ்தமான அம்ருதம்ருத்யுஸப்தீ ஙங்கள் முக்தவதீய பரங்களாகையாலே வ்யதிரேகாக்ஷேஹதுத்வமும் அவனுக்கேயுள்ளது. 'ஸம்ஸாரவ்யஸ்யதிதிமோக்ஷேஹதுஃ' 'தமேவ விதீவாநம்ருத இஹ்ரவதி' என்கையாலே. 'யஸ்யவிஸ்வஉபாஸதே' 'யதராயிஸ-ஏர உதிதௌவ்யேதி' என்று ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற வாதித்யாதி ஸர்வதேவதா நியமநமும் அவனுக்கே ப்ரத்யகீஜ்ஞாபகம். 'ஸீஷாஸ்மாத்வாதஃபவதே' 'கம்பநாத்' 'யஆதித்யேதிஷ்டந் யஸ்யாதித்யோவேஷ்டிதேவேஷ்டிதஷ்டந்' இத்யாதிஸ்ருதேஃ. இந்த ஸ்ருதி பரமாத்மாவான நாராயணபரை என்று ஸ்பஷ்டமாகவே பாத்மபுராணத்தில் மோவர்யநபர்வதபூஜாநந்தரம் இந்த்ரஸ்தவத்திலே 'அதீதேஹிரண்யகர்ப்பஸ்த்வ ஸ்ததஸ்ய ஸமவர்த்ததி த்வமேவைகஃபதிரவிபுருஷஸ்த்வம் ஹிரண்மயஃ ப்ருதிவிந்தீயாமிமாஃ ஜீவத்வமேவயீ ருதவாந் ப்ரஜோ ஆத்மஹாவைலஹா யஸ்ச விஸ்வஸ்ய ஜகதீஸ்வரஃ உபாஸ்யஸே த்வம்த்ரிஷுஸோ ப்ரஜிஷ்ட ஜகதாஃ பதே அம்ருதஸ்ரவ ம்ருத்யுஸ்ச தவச் ஹாயே ஸகாதநே தஸ்மை ஜீவாய ஹவிஷாவிதேம ஹவிஷ்காவயம்' என்று விஸதீகரிக்கப்பட்டது. இஞ்ச 'யமந்தஸ்ஸமுதீ ரேகவயோ வயந்தி' விதீ யுதஃ புருஷாஜயி' என்று ஸமுதீராந்தர்வர்திவிதீயுதீவர்ண புருஷப்ரதிபாஷகத்தீதாடும், 'அம்ருதஸ்ய பாரே' 'என்கிற வதுவாகத்தீதாடும்,' ஸ்ரீஸ்சதே லக்ஷ்மீஸ் சபத்ந்யள' என்கிற லக்ஷ்மீபதித்வ ப்ரதிபாஷகமான வுத்தரநாராயணதுவாகத்தீதாடும், இந்தவஷ்டர்சத்துக்கு ஏகதவமுண்டாகையாலே இதுவும் நாராயணபரமே. 'அதீ ஹீ யஸ்ஸஸ்ஸ-ஏதீதா ஹிரண்யகர்ஹ இத்யஷ்டிளள' என்றி றேதைத்திரீயத்தில் படிப்பது. அஸ்ஸ்யாதுவாகம் நாராயணபரமென்னுமிடம் விஸ்தரேண பெரியடிப்பணியில் எழுதப்பட்டது. ஸ்ரீ விஷ்ணு

http://acharya.org

வ்ருத்தியாலேயாதல், அவயவ ஸக்தியாலேயாதல் (நாராயணப்ரவ்ருத்தியாலேயாதல்,) நாராயணவாசகங்கள்.

(அஜஸ்யநாஹாவயீ யேக மர்பிதம்) என்கிற விடத்தில், [அர்பிதம்] என்றது- ஆவிர்ஹ-ஏதம் என்றபடி. [ஏகம்] என்றது-புஷ்கரத்தை. I (அஜஸ்யீநாஹாவயீ யேகம் யஸ்மிந் விஸ்வம் ப்ரதிஷ்டிதம்। புஷ்கரம் புஷ்கராக்ஷஸ்ய தஸ்மை பத்மாத்மநே நமஃ) என்று மஹாபாரதத்திலே வ்யாவ்ருத்தமாகையாலே.

—[ருத்ரகாரணத்வபக்ஷாநுவாதம்.]—

† நது 2 (யதா தம ஸ்தந்நஹிவா நராத்ரிஃ கஸ்ய சாஸச்ச்ரிவ ஏவ

ஸ்ம்ருதியில் 'ஹிரண்யகர்ப்பஸமவர்த்ததாக்ரே இத்யஷ்டாக்ஷராவிர்பாவவிர்நிவேஷநத்தில் விநியோகித்திருக்கையாலும் பகவத்ப்ரதிபாதகத்வமிதுக்குஜீவம். ஹிரண்யகர்ப்பஸவிதும்- 'ஹிரண்யகர்ப்பஃ ஸமவர்த்ததாக்ரே' 'ஹிரண்யகர்ப்போ பூதஸ்ய' 'ஹிரண்யகர்ப்போ பகவாந்' 'ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ஸமவர்த்ததாக்ரே' 'ஹிரண்யகர்ப்போ பகவாந் ஸ்ரீபதிர்' 'ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்' 'ஹிரண்யகர்ப்போ ஜகதாம் ப்ரபுஃ' இத்யாதிவசநங்களில் நாராயணபரமாகவும் காண்கையாலே சதுர்முவனுக்கே வஸாயாரணமாகக் காணுமையாலே பரமபுருஷமான நாராயணஸவிதுத்திலே பர்யவஸநமாய் அவனையே இந்த ஸவிதுங்காட்டுகிறதென்றதாயிற்று. அத ஏவ யாத்ருஸவிதும் நாராயணபரம். 'ஸ ஏர்யாசந்த்ரமஸௌ யாதராயா பூர்வ மகல்பயத்' என்கிறவாக்யம் * அம்ஹஸ்யாதுவாகஸ்யமாகையாலே. 'அநாதிநிதநோ யாதா' 'ஆயாநிலயோயாதா' 'ஏகஸ்தத்வேஷ ஜகதாம் யாதா நாராயணஸ்ஸவயம்' 'பத்மநாபஃ ப்ரஜாபதிஃ' 'பூர்வம்ப்ரஜாநி ஸர்மேத்வாமாஹுரேகம் ப்ரஜாபதிம்' 'ராஜாதிராஜஸ்ஸர்வேஷாம் விஷ்ணுர்ப்ரஹ்மமயோமஹாந் ஈஸ்வரத்தம் விஜாநீமஃ ஸபிதாஸப்ரஜாபதிஃ' இத்யாதிகளிங்கே அநுஸந்தேயங்கள்.

† ஆக சதுர்முவ காரணத்வ ப்ரதிபாதக வாக்யங்களுக்கு நாராயணபரத்வம் ஸாயித்தார்; இனி ருத்ரகாரணத்வ ப்ரதிபாதகவாக்யங்களுக்கு நாராயணபரத்வம் ஸாயிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி ப்ரயமம் பூர்வபக்ஷத்தை ஸங்க்ரஹேண வுத்தேக்ஷபித்தருளுகிறார்—(நது யஹ) இத்யாதிகா. இவ்விடத்தில் பூர்வபக்ஷிகளுக்கு அபிப்ராயம்—ஸத்வீர ஹ்மாத்மாநி ஸவிதுங்களுக்குவிரோதஸ ஸவிதுஸாமாநாதிகரண்யத்வமுண்டாகையாலே ஸர்வநிஷேதபூர்வக ஏவகாரவதித ஸிவஸவிதுத்திலே அவைகள் பர்யவஸிக்கின்றன. 'ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத்' என்கிறவிடத்தில் ஹவைஸவிதும் 'ஸர்வாணிஹவா இமாநிஹ-ஏதாநி ஆகாஸாதேவ ஸமுத்பத்யந்தே. என்கிறவிடத்தில்போலே அநுவாதஸ-ஏசகமாத்ரம்; ஆகையாலிந்த வாக்யம் அநுவாதபரமாய் வாக்யாந்தரஸாமேகுமாயிருக்கும். அதாவது 'தத்வ்ருத்தமேவகாரஸ்ய ஸ்யாதுபாதேயலக்ஷணம்' என்கிறபடியே வியித்வஸ-ஏசக ஏவகாரத்தையுடைய 'ஸிவ

---

1. ஹார ஸா. சஎ-நிஅ. 2. ஸ்மேவ.சு-கஅ.

http://acharya.org

கேவலஃ) 1 (காரணந்துப் யேயஃ) 2 (ஸர்வஸ்மாத்பரஸ்மாத்ஸர்வே

ஏவகேவலஃ' என்கிற வாக்யத்தாலே சொல்லப்பட்ட ஸிவஸப்தத்தை யேயதுவஹிக்கிறது. ஆகையாலந்த நாராயணஸப்தமும் ஸிவஸப்தமு விஸேஷணமாய்க்கொண்டு அதிலே பர்யவஸித்து நிற்கும்.—என்று. இவ்விடத்தில் ஸித்தாந்தம் 'அப்ராப்தே ஸாஸ்த்ரமர்த்தவத்' என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸ்வதஃ ப்ராப்தமான வியிவாக்யத்துக்கு 'ஹரவை' ஸப்தமும் ஜ்ஞாபகமாகமாட்டாது. 'யதாதிதேயோஷ்டாகபாலஃ' என்கிறவிடத்தில் 'யத்ப்ரயாத்தியோமஃ ப்ராயம்யமித்யாதியுத்தேஷ்யலக்ஷணம்' 'என்கிறபடியே அநுவாதஸப்தசக 'யத்' ஸப்தமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், 'வசநாநித்வபூர்வத்வாத்' என்கிற ஸூத்ரத்தில் விதித்வம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது ப்ரமாணாந்தராப்ராப்தமாயிருக்கையால். அப்படியே 'உபரிஹிதேவஹீயோ யாரயதி' என்கிறவிடத்தில் ஹி ஸப்தமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் 'விதிஸ்துயாரணே பூர்வத்வாத்' என்கிற ஸூத்ரத்தில் விதித்வம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ஆகையால் 'ஹரவை' ஸப்தம்-ஸ்வதஃப்ராப்தமனவியிக்கு ஜ்ஞாபகமன்று, அபிதப்ரமாணாந்தரத்தாலே வியிஹீருத்தில் ப்ரயுக்தமான ஸப்தத்துக்கு ஸதிப்ரதர்ஸகமாமித்தனை. 'ஸர்வாணிஹவா' என்கிறவாக்யகாரணத்வவாக்யத்தில் அயோநியத்வத்தாலே வியிக்கு ஜ்ஞாபகம் வருகையால் 'ஹரவை' ஸப்தம் அநுவாதரூப ஜ்ஞாபகமாகிறது. இங்கே ப்ரமாணாந்தராப்ராப்தத்வத்தாலும், வியித்வஜ்ஞாபகஹேதுத்வத்தாலும், 'ஹரவை' ஸப்தஸ்வதஃ ப்ராப்த வியித்வஜ்ஞாபகமாகமாட்டாது. 'ஸிவஏவ' என்கிற வாக்யத்தால் வியிக்கு ஸாதகம்வாரதோ என்னில்-வராது, 'ஸிவாஸ்தேதஸந்து பஸ்யாஃ' இத்யாதிகளிலே அர்த்தாந்தரபரத்வமுண்டாகையாலே ஸாமாந்யஸப்தமாகையால். ஸாதாரணமாகிலும் வியிஜ்ஞாபகமுண்டென்னில் 'ஸதேவ' இத்யாதிஸப்தத்தால் 'ஸிவஏவ' என்கிற வாக்யத்துக்கு அநுவாதத்வமுண்டு, ஆகையால் ஸாதாரணமான ஸிவஸப்தமும் நாராயணபர்யவஸாயியாகக் கடவது, 'ஏகோஹரவை' என்கிற வாக்யத்துக்கதுவரரூபத்வமுமுண்டு. தஸ்மாபி 'விஷ்ணுஸ்தத்ஸ்ரீத் ஹரிரேவநிஷ்களஃ' இத்யாதிகளுடைய ஸமாநார்த்தவாக்ய ஸ்ரவணத்தாலே அநுவாதத்வமுண்டொழிய விருத்தார்த்தபரவாக்யாநுவாதத்வமுண்டாகமாட்டாது. ஸிவகாரணத்வாநுவாதமென்னும் பக்ஷத்தில் 'நவைதஹ்மாநேஸாஸஃ' என்கிற வசநாந்தரவாக்யத்தோடும், 'த்ருயுக்ஷஃ ஸலிலாநிஃ புருஷோஜாயத' என்கிற வாக்யத்தோடும் வ்யாஹதியுண்டாம். ஆகையால் 'யதாதமஃ' என்கிற வாக்யம்-நாராயணபரத்வப்ரதிபாதக வாக்யாநுவாதபரம். இந்தவநுவாதவாக்யத்துக்கு பூர்வவாதவாக்யம் 'அவ்யக்தமக்ஷரே லீயதே' × நஸந்நாஸந்நஸதத' என்றும் 'நைவேஹகிஞ்சநாக்ர ஆஸீத் அமூலமநாயாதமஃ ப்ரஜாஃ ப்ரஜாயந்தே இவ்மேயா ஹேவஏகோநாராயணஃ' என்றுஞ்சொல்லுகிற ஸ்ருதிவாக்யலோபகிஷத்துமுதலானவை. இதில் 'யத' ஸப்தத்துக்கு 'ஹரவை' ஸப்தாதீயுபவந்யரஹிதத்வேந அநுவரதத்வாஸாவ முண்டாயிருக்கையாலும் பூர்வவாதத்வம் ஸம்மதிக்கையாலும், ஸப்தத்தாலேயே 'யதாதமஃ' என்கிற ஸ்ருதபத்வமுண்டாயிருக்கையாலும். இப்படி ஸ்ருதிலோபங்

1. அயர்வஸிவர. 2. அயர்வஸிவர.

http://acharya.org

ஸ்வரஸ்மம்ஹாராகாஸ மயீ யே யீ யேயஃ) என்று-ஸ்வேதாஸ்வதராயர்வ ஸிவாதிகளிலே ருத்ரனைக் காரணமாகத்தனைச்சொல்லா நின்றதே யென்னில்.

—[தத்பகூடநிராலம்.]—

† அதுவுமநுபபக்கம்; 1 (வாஹீவாஹாத் தர்யக்ஷஸ்ஸ-ஏலபாணிஃ புருஷோஜாயத,) 2 (நாராயணாத்ருத்ரோ ஜாயதே) 3 (லலாடாத்க்ரோயஜோருத்ரோ ஜாயத) 4 (இந்த்ரோ வருண ஸ்ஸோமோ ருத்ரஃ பர்ஜந்யோ யமோ ம்ருத்யு ரீசாகஃ) 5 (தர்யக்ஷஃ வண்ப பரமாமஜீஜநத்) 6 (விரஹ்மணஃபுத்ராய) என்று ஏவமாதிவாக்யங்களாலே மஹோபநிஷத்தும், நாராயணோபநிஷத்தும், மாவாலோபநிஷத்தும், விருஹாரண்யகமும், அயர்வணமும், ஸாமவேதமும் ஸ்ருஜ்யனாகவும், 7 (மேகஸாகஃ) என்று ஸம்ஹார்யனாகவும் சொல்லுகையாலே.

ஷதீவாக்யத்துக்கு பதீவ்யத்வமுண்டாகையாலே தாதீருஸ வாக்யஸிதீயமாய் ப்ரளயகாலஸ்யிதனை நாராயணனேயை 'யஹாதமஃ' என்றதவதித்து, அவனுக்கு தமஸ்ஸம்பந்யத்தாலே ப்ராப்தமாகிற வமாங்கள்ய ஸங்காநிரஸார்யமாக 'ஸிவஏவமேகவலஃ' என்னும் வாக்யத்தாலே ஸக்த்யா மங்களரூபத்வத்தையே விதிக்கிறது. ஏதாதீருஸமங்களரூபனை நாராயணனுக்கு 'தஉக்ஷரம்' என்று 'ஏததீவைதஉக்ஷரம் மார்கி வீராஹ்மண அவிவஉக்தி அஸ்ப-ஏலம்' என்கிற வ்ருஹாரண்யக மார்கி வீராஹமணைக்த ஸர்வாமங்கள ப்ரத்யகீக மங்களமாணகதாரமான வக்ஷரஸப்தவாச்யமான பரவீரஹ்மத்தை வுபதீஸித்து, 'தத்ஸவிதுர்வரேண்யம்' என்கிற வித்தாலே காயத்ரீயான பரவீரஹ்மவிதீயாப்ரதிபாதீயத்வத்தைச் சொல்லி 'ப்ரஜ்ஞாசதஸ்மாத்' என்று ஸாஸ்த்ரவிதீய நிவில ஜகஜ்ஜந்மாதிகாரணீபூதவர்வஜீஞத்வாதி விஸிஷ்டமான வீரஹ்மத்தை ரூபத உபதீஸிக்கையாலே இவ்வாக்யம் நாராயணபரத்வப்ரதிபாதக பரமென்னுமிடம் ப்ரகரணத்தாலும் விஸ்ம-என்று. அயமர்யமேஸவயஸ்வோபவஸ்யமீத.

† தஸ்யோத்தரமாஹ—(அதுவுமநுபபக்கமி)கி. சஸ்த-பூர்வோக்த சதுர்முவ காரணத்வவாதீஸமுச்சயஃ. தஸ்யதீஹதத-மாஹ—(வாஹீவாஹாத்) இத்யாதி. சிலஸ்ருதிகளிலும் புராணாதிகளிலும் ருத்ரனுக்கு நாராயணாஜ்ஜந்யத்வமும், சதுர்முவாஜ்ஜந்யத்வமுஞ் சொல்லியிருந்தபோதிலும் 'சதுர்முவஸ்ய நாராயணாத்மகத்வாத் ருத்ரஸ்ய நாராயணஸ்ருஷ்ட்ருதவ ஸ்ருதிஸ்சாவிருத்யா' என்கிற ஸ்ருதப்ரகாஸிகா ஸ்ரீஸூக்திப்ரகாரத்தாலேயாதல், ஏவம்ருத்ரஸ்யவீரஹ்மாநுஜத்வ வீரஹ்மபுத்ரத்வ அப்கல்பஹோத்தீ உபபதீயதீத' என்கிறஸ்தோத்ர ரத்நஸ்ஹ ராஷ்ய ஸ்ரீஸூக்திப்ரகாரத்தாலேயாதல் அவிரோதீயநபரிஹரித்துக்கொளளக்கடவது.

---

1. மஹோப-க-ங.
2. நாராய-உப.
3. ஸாவா-உ-வ.
4. வ்ருஉப.ங-ச.
5. அயர்வ.
6. ஸாம.
7. மஹோப. க-க.

http://acharya.org

† ஶதபதவ்ராஹ்மணத்திலே 1 (ஸம்வத்ஸரோ'குமாரோ ஜாயத, ஸோரோதீத், தம் ப்ரஜாபதிரவ்ரவீத், குமார கிம்ரோதிஷி, யச் ஹ்ரமாத் தபஸோऽயிஜாதோऽஸீதி, ஸோவ்ரவீத், அநபஹதபாப்மாஹமஸ்மி) இத்யாதிகளிலே-ருத்ரன் உத்பந்நனவளிலிலே ரோதநம்பண்ண, அவனைப்பார்த்து ப்ரஜாபதி 'நீ அழுகிறதென்' என்றுகேட்க, 'நான் அநபஹத பாப்மா, என் பாபங்கள் போம்படி யெனக்கு நாமகரணம் பண்ண வேணும்' என்ன, இவனழுகையாலே 'உனக்கு ருத்ர னென்று பேராகக்கடவது' என்ன, 'எனக்கின்னமும் சிலபேர்கள் வேணும்' என்ன, ஸர்வ ஶர்வ பஶுபதி உக்ர மஹாதேவ ரூபமான நாமஸப்தகத்தையும் அஷ்ட மூர்த்தித்வத்தையுங் கொடுத் தானென்று சொல்லிற்று.

‡ இதுதான், ஸ்காந்தபுராணத்திலே 2 (உக்மத்தவதுக்மத்தஃ ப்ரஹ்ஃ ப்ரஹவதாமபி ராத்ரௌ ஶ்மஶாநே பர்யடஸி தத்கிமேதத்த வோ'வர) இத்யாதியாலே தேவி 'ஶ்மஶாநபர்யடநத்துடக்கமான நிஜ்ஜு நவ்ருத்திகளை நீ அநுஷ்டிக்கைக்கடியென்' என்று கேட்க, 3 (அஹ ஶோணிதபங்காலஃ கராலவதநோऽம்வீதி ரௌத்ரே முஹுர்தே ஸம்ஹரிதா ஹரே ரோதிதி விஸ்வரம்) இத்யாதியாலே - தன்னுடைய உத்பத்தியையும் ரோதநத்தையும் நாமஸப்தக மூர்த்யஷ்டகங்களையும்பெற்றபடியையுஞ்சொல்லி, 4 (ரௌத்ரே முஹுர்தே ஜாதோ

† ஶ்ருதிகளில் ருத்ரனுக்கு ஸ்ருஜ்யத்வஸம்ஹார்யத்வங்கள் சொல்லுகையாலே காரணத்வங் கூடாதென்பதை யருளிச்செய்து தத்ஸ்யி கரணார்த்தமாக கர்மவஶ்யத்வாஜ்ஞத்வாதிமத்வாதிகளையும் விஸ் தரிணவருளிச்செய்கிறார்—(ஶதபதே) த்யாதிநா. இப்படியே ஶைலாலிவ்ராஹ்மணஶதருத்ரீய வ்ராஹ்மணாதிகளிலுங்கண்டுகொள்வது. 'குமாரஃ ஜாயத' என்கிறவித்தால் ஸ்ருஜ்யத்வமும், 'அநபஹதபாப்மாஹமஸ்மி' என்கிறவித்தால் கர்மவஶ்யத்வமும், 'ஹரோஸீதி, த்யாதிகளாலே தத்ப்ரஸாதிதை ஶ்வர்யத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

‡ 'இதிஹாஸபுராணாதீ யாம்' என்கிறபடியே உதாஹ்ருதஶ்ருதிக்குத் தகுதியாணவுபவ்ருஹ்மண வசநத்தைக்காட்டுகிறார்—(இதுதானி) தி. (இதுதான்) என்றது-ஶதபதஶ்ருத்யர்த்தம்தான் என்றபடி. (இவ்விடத்திலே) என்றது-ஸ்காந்தபுராணத்திலே என்றபடி. (ப்ரஜாபதிஶவ்ருத்தாலே) என்றது - 'ப்ரஜாபதேஸ்தகஶ் ஶக்தஃ' என்கிற ப்ரஜாபதி ஶவ்ருத்தாலே என்றபடி. (இந்தஶ் ருதியில்) என்றது-ஶதபதவ்ராஹ்மண ஶ்ருதியில் என்றபடி. (இந்தஸ்ம்ருதியில்) என்று பாடமானபோது 'ப்ரஜாபதேஃ' என்கிற ஸ்காந்த புராணத்திலிருக்கிற ப்ரஜாபதி ஶவ்ருத்தமென்றபடியாம்.

1. ஶதபத.கா-த-க-நு-அ.
2. ஸ்கா - ஶைவத்திலுங்காண்கின்றன.ஶைவ-பு-ஸநத்-ஸம் நு0-தநு.
3. ஶை-பு-ஸ-ஸம் 30-20.
4. ஶை-பு-ஸ.ஸம்.நு0-நூஎ, சத.

http://acharya.org

ஹம் ரௌத்ரகர்மாததோ ஹ்ரீயஹம்। யத்ஹவத்யுகிதம் கர்ம புருஷஸ்ய மிரேஸ்ஸுதே। தத்தேநாவஸ்ரீயகர்தவ்யம் ம்ருஷாவா யதிவேதரத்। ப்ரஜாபதேஸ்ச கஸ்ஸுக்த ஆதேஸ்ஸ கர்துமர்ஹ்யதா) இத்யாதியாலே தன்னுடைய நிஷ்காரணத்வேஷத்தை கர்மமென்று சொன்னென்று வ்யாவியாதமாய்த்து. இவ்விடத்திலே, (ஹரேரோதிமிஸ்வரம், தமேதாமாம் பாணிகாஸ்ப்ருஷ்ட்வா லோகேஸ்மிந் ப்ராஹ கேஸவஃ) என்று-ஹரி கேஸவஸ்வீகாரங்களாலே உபக்ரமித்து, ப்ரஜாபதிஸ்வீகாரத்தாலே உபஸம்ஹரிக்கையாலே, இந்த ஸ்ம்ருதியில் (ஸ்ம்ருதியில்) ப்ரஜாபதி ஸ்வீகாரம் நாராயண பர்யவஸாயியாகக்கடவது.

† மார்கண்டேய வைஷ்ணவபுராணாதிகளிலேயும், 1 (ருத்ரஸர்மம் ப்ரவக்ஷ்யாமி தஸ்மே நிகதித ஸ்ம்ருணு) என்று இவ்வர்த்தத்தைச் சொல்லிற்று.

‡ 2 (அஸ்ய தேவஸ்ய மீடுஷஃ) 3 (மஹாதேவ ஸ்ஸர்வமேமேய மஹாத்மா ஹ்யாத்மாதத் தேவதேவோ வஹ்னேவ) என்று இவனுடையபகும் கர்மாதீகமென்று சொல்லிற்று.

---

† இன்னமும் ஸாத்ய்வத்திலுப வ்ருஹ்மணங்களை ஊர்ஜிப்பிக்கிறார்—(மார்கண்டேயே) தி. ஆதிஸ்ஸ்ருத்தால்-பாத்மோத்தர காரஸிஹ்ம வாராஹஹாமவத லைங்ம களர்மவாயு புராணாதிகளும், ஸ்ரீராமாயண பாரதங்களுஞ் சொல்லப்படுகிறது.

‡ இவனுக்கு காரணத்வ மில்லாமைக்கு ஹேதுவந்தர மருளிச்செய்கிறார்— (அஸ்யே)தி. 'அஸ்ய தேவஸ்ய மீடுஷஃ வயோ விஷ்ணோ ரேஷஸ்ய அவஸாயே ஹரிர்ஹி விதேஹி ருத்ரோத்ரியம்மஹத்வம் இதிவஹ்வ்ருசஸ் ருதிஃ. (அஸ்ய) ஸ்ரீவதாஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணஸ்ய ஸ்ருத்யாதிப்ரவித்யஸ்ய, (தேவஸ்ய) அதிதராயாரணமாய் அத்யத்ஹுதமாய் அப்ரகிஹதக்ரீடாவிஜ்ரீஷா வ்யவஹாரதீயுதிஸ்துதிப்ரவ்ருதி நித்யநிரவத்ய நிரதிஸயாநந்த கல்யாணமாணமேஹாதயி யாய், (மீடுஷஃ)- 'மிஹ-ஸேசநே' என்கிற யாதுவிலேநிஷ்பந்நமாய், மீடுஷ:-ஸேக்தாஃ' என்றுய், ஸேக்தாஃ-என்றது-தாதாஃ என்றுய், உதாரன் என்றபடியாய், அதாவது-ஸகலஹலப்ரதானுய்,(வஷஸ்ய)-அதிமதஹலார்த்தையும் பொருட்டுயாசகீயனுய், (அஸ்ய-விஷ்ணோஃ)-ஸர்வவ்யாபரமீலனுய், ஸர்வாந்தர்யாமியான நாராயணனுடைய, (அவஸாயே)-ஸர்வமேயாவ் யயாமத்திலே, (ஹரிர்ஹிஃ)-விஷ்ணுவைகுறித்து ஸமர்பித்தஸ்வாத்மபர்யந்த ஹரிஸ்ஸுக்களாலே. (வயஃ)- ஸரீரதயாங்மலஹதனன, (ருத்ரஃ)-உத்பந்நமளவில் அழுகையாலே ருத்ரன் என்கிறபேரையுடைய ஸம்ஹார கர்தாவான ஸிவன், (ருத்ரிய மஹத்வ)-ருத்ரஸம்பந்தியான ஸம்ஹர்த்ருத்வரூபமஹத்வத்தை, (விதேஹி). பெற்றான். (ஹி) என்று-ப்ரஸித்தியையைச் சொல்லுகிறது. ஹேதுவாதல்.—என்றிதற்குப்பொருள்.

---

1. மார்க.பு.டுஉ.க.வி-பு.க.அ.க. 2. வஹ்னவ்ருசள.
3. மார.ஸ்ரா-உ0-கஉ.

http://acharya.org

† ஸ்ரீவராஹ புராணத்திலே, I (தவ விஷ்ணோஃப்ரஸாதேந மயா தத்த்ரிபுரஹதம்.....தஸ்ய பாபஸ்ய மோக்ஷண கமக்நோமி விசேஷ்டிதும்) என்று- த்ரிபுராஹரத்தாலுண்டான பாபமடியாக, மோஹமாயை, ஜ்ஞீவர்யரூபம், ஹரிஹயக்ஞம், நிஷீசேஷ்டித்வங்கள் இவனுக்குண்டாய்த்தென்றும் சொல்லிற்று.

---

† இன்னமுமிவனுக்கவரத்வத்தில் ஸ்ரீவராஹபுராண வ்ருத்தாந்தத்தைக்காட்டுகிறார்—(ஸ்ரீவராஹபுராணத்திலே) இதி. அதாவது-ஸ்ரீவராஹபுராணத்தில் தூற்றிமுப்பத்தாறாமத்யாயத்தில் ஸ்ரீவராஹரையனார் ஸ்ருஷ்டிப்பிரகாரத்தைக்குறித்து அர்சாவதாரமாஹாத்ம்யமருளிச்செய்யுமவஸரத்தில் 'யாவனொருவன் ப்ரமாதஞ்சென்று ஸ்நாதஞ்செய்யாமல் அர்சாரூபியான என்னை ஸ்பர்சிக்கிறானோ. அவன் அவ்வபராதத்தாலே நிஷீகஜந்மத்தையடைத்து ஸூகரலோகத்தில் அநேகவர்ஷம்களிருப்பன்' என்று அருளிச்செய்ய அத்தைக்கேட்டு 'ஏதந்மே பரமம் குஹ்யம்' என்று தொடங்கி பிரார்த்தி 'ருத்ரனுமல வஹ்நியாப்ரஸம்ஸிதமாயிருந்துள்ளஸ்நாநத்துக்கு ஹேயர் தோஷஞ்சொல்லாநின்றீர், இதுக்கடி என், அவற்றை யருளிச்செய்யவேணும்' என்று கூதாஹலையாய்க்கேட்க 'ஸ்ருணுதத்வேநமேதேவி' என்றுதொடங்கி 'இவ்வர்த்தமிதுபர்யந்தம் ஜ்ஞாநிகளுமறிந்திலர், இவற்றை என்னிடத்தில் கேள்' என்று சொல்லி 'கூபத்வாஸ்ருஷ்கரஃகர்ம' என்றுதொடங்கி 'த்ரிபுராஹரத்தில் வாலர்களையும் வ்ருத்தர்களையும் மர்மஜ்ஞைகளான ஸ்த்ரீகளையும் வதஞ்செய்தபாபத்தாலே நஷ்டைஸ்வர்யாதிகளுமெய்தப்பாபவிமோசநகாமனும் அதில் ப்ரவ்ருத்தனுமதிதுர்பலனுமான ருத்ரனை நான் பார்த்து 'நீ இப்படி நிற்பதர்கடி என்' என்று கேட்டும், 'உன்னுடைய ஹிதார்த்தமாகவே நானிவ்விடம் வந்தது' என்று சொல்ல, அவனும் 'தமேதாமபவஃ ஸ்ருத்வா' என்றுதொடங்கி என்னுடைய வசநத்தைக்கேட்டவுடனே லவ்யஸம்ஜ்ஞையுள்ள பாபஸந்தப்தலோஹநெய்க்கொண்டு மஹாரமான வார்த்தையைச் சொன்னான். அதாவது-'ஸ்ருணுதத்வேந மேதேவி' என்றுதொடங்கி 'உன்னுடைய ப்ரஸாதத்தாலே த்ரிபுராஹரத்தில் செய்தவிடத்தில் மர்மஜ்ஞாதிகளைவதஞ்செய்த பாபத்தால் நஷ்டைஸ்வர்யனானேன்' என்கிறமுதலானவைகளைச்சொல்லி 'என்னுடைய பிந்த தோஷங்களெல்லாம் கழித்து மஹீய ஸ்வஸ்வரூபம்படிக்குபாய மருளிச்செய்யுவேணும்' என்று கேட்க, நானும் 'ஏவஞ்சிந்தாத்மநஸ்தஸ்யமயா ருத்ரஸ்ய மோஷிதம் கபாலமாலாம் தீர்ருஷீத்வா ஸமலம் மச்சமாகர' என்றுசொல்ல, பின்பவனும் 'உவாசமாம்புகர்வ்யக்தம் மாம்மோஹய ஜகத்பதே ருத்ரஸ்ஸமிலா விஷ்ணோ யத்ரமேரமாமஹேஸ்வரி' என்று கேட்க, 'ததஸ்தஸ்யவசஃ ஸ்ருத்வா ஸங்கரஸ்ய மஹேஸ்வரி தத்பாபமோஷகார்யாய மயா வாக்யம் ப்ரஹர்ஷிதம் ஸ்மஸாநஸமலம் ருத்ர பூதிகோவ்ருணமந்யிகம்' என்று தொடங்கி அவனுக்குத்தத்பாபவிமோசநார்யமாக ஸ்மஸாநவாஸாதிகளை விதித்து, பின்பு 'என்னுடைய ஐக்தராலமௌதமரிஷியினுடைய ப்ரஸாதத்தாலே பரிஸுத்தனுவாய்' என்று வரங்கொடுத்து அந்தர்ஹிதப்படியைச்சொல்லி 'ருத்ரோபி ஹ்யமதே தத்ர ஸ்மஸாநே பாபஸம்வ்ருதே அதோ நரோசதே லோகே ஸ்மஸாநம்

I. வராஹபு. கருசு-நிக.

http://acharya.org

† 1 'ததோ வாக்யாந் முஹீர்ஹீரஸ்ய ஹேவோ வாலேக்ஷுஸிவ ரஃ। ஸங்கரஸ்ஸிங்கலிங்மஸ்ய காகரே விசசாரஹ। ஏவம் ஸாபோ யஜ்ஞ ஸ்மாகம் தாஹீயாம் உத்தஸ்ஸுஷாருணஃ। அவஸீ யகரணீயம்மே தயா காஷ்ஷமயம் வபுஃ) என்று ஸ்ரீருத்ரத்பத்நிஸாபங்களாலே ஸிங்கலிங்ம த்ய காஷ்ஷரூபத்வங்களு முண்டாய்த்தென்று வீராஹ்மபுராணத்திலே சொல்லிற்று.

வாயவ்யத்திலே, ‡ 2 (ததோஸிவ்யாஹ்ருதோ ஹக்ஷோ ருஹீரஸ்ஸோ ஹீயஸபத் புகஃ। யஸ்மாத் த்வம் மத்க்ருதே க்ரூரம் ருஷீங் வ்யாஹரதவா நஸி। தஸ்மாத் ஸார்யஸ ஸுரைர்யஜ்ஞைர் நத்வா யக்ஷ்யந்தி வை ஹீ விஜாஃ। ஹுத்வாஹுதிம் தவ க்ரூராமபஸ்ஸ்ப்ருஹீ யந்து கர்மஸு)

மேகஹரசங। யத்ர ருஹீரக்ருதஸ பாபஸ் ஸ்ரிதஸ கில ஸயாவஹம்। ஏதத் தேகயிதஸ ஹீரே ஸ்மஸாகம்மே ஜுஹுப்ஸிதஸ' என்று பாபஸஸ்வரத மானஸ்மஸாகத்திலே ருஹீரன் ஹ்ரமணம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறான். ஆகையாலேதான் ஸ்மஸாகமெனக்கு ருசிக்கிறதில்லை' என்று விஸ்தரே ணசொல்லப்பட்டது. இத்தால் த்ரிபுரஹரகத்தாலே ருஹீரனுக்கு ஒரு வைஹவஞ்சொல்லுகிறவர்கள் நிரஸ்தராஞர்கள். 'விஷ்ணுராத்மாஹவ தஸ்' 'த்ரிபுரம் ஜுஹீதஷுஸ் பூர்வம் வீரஹ்மணா விஷ்ணுபஞ்ஜரம்। ஸங் கரஸ்ய குருஸ்ரேஷ்டரகூணாய நிரூபிதம்' இத்யாதிகளைக் கண்டுகொள் வது.

† புரஸ்தஸ்யாவரத்திலே ஹேஹத்வந்தரமாஹர—(ததோ வாக்யாந் முஹீர்ஹீரஸ்ய)தி. (இஜியத்வாதீ)தி முமுகூஷுக்களான ஹமவங்நிஷ்ட்டர் களாலே ருத்ரனுக்கு இஜியத்வாதி நிவ்ருத்தியைச் சொல்லிற்றென்ற படி. சிலருக்கு பூஜியனெகவுஞ் சொல்லப்பட்டதிறே. ஆகையாலவைகளு க்கு வைய்யர்ய்யம் வாராமல் முமுகூஷுக்களான வயிகாரிகளி தரர்க ளான வயிகாரிகளுக்கு 'அவன் பூஜியன்' என்று சொல்லவேணும். அத ஏவ 'அதோ வியிஸிவாதீகாம் ஹஜுகும் த்யாஜீயமேவாஃ। அபவர்ஹார்யி நாஸ லக்ஷ்மீகாந்த பாதாவீஜஸஸ மிநாஸ' என்று சொன்னார்கள். 'நாந்யஸ ஹேவஸகமஸ்குர்யாத்' 'வீரஹ்மாணஸ ஸிதிகண்டஞ்ச' 'ப்ரஹமருஹீராதி வஸதிஸ் ஸ்மஸாகம் ஸவமேவச। அடவிம்ராஜயாகிஞ்ச உரதஸ் பரிவர்ஜ யேத்' 'நஷ்பஹஸஸ்ஸகோரருஹீரஃ ஸம்ஹர்தாதாமஸோஹரஃ। நதீநஃ கபாலீவிதிதஃ விஸ்வாத்மாகோபபதீயதே। ஈஸ்வரோஹி ஜுஹகஸ்ருஷ்டா ப்ரஹ்மர்நாராயணோஹரிஃ। ஸத்வாத்மகோஸௌ ஹமவாந் இஜியதே ஸர்வகர்மஸு' இத்யாதிவசநங்களநுஸந்தேயங்கள்.

‡ 'ததோஸிவ்யாஹ்ருதஃ' என்கிற ஸ்லோகம் வாயவ்யத்திலில்லை. 'யஸ்மாத்' தொடங்கியிருக்கின்றன. வீரஹ்மபுராணத்தில் பூர்ணமாக யிருக்கின்றன.

---

1. இத்தவசநங்கள் வீரஹ்மபுராணத்தில் காணவில்லை.
2. வாயுபு. பூர்வவ. கூ0-சுஉ-சுச. வீரஹ்மபுராணேச கூ0-வதயீ யாயத் ல்காண்க.

http://acharya.org

என்று 1 (அப உபஸ்ப்ருஶ திமேயீ யத்வாய - நாக்விக்ஷேத - யதிக்வி க்ஷேத - சக்ஷுரஸ்ய ப்ரமாயுகஸ்யாத் - தஸ்மாந்நாக்விக்ஷேயம்) என்று ஶ்ருதியிலேயோலே - ஏகஶாபத்தாலே இஜ்யத்வாதி கிவ்ருத்தியைச் சொல்லிற்று.

மாத்யஸ்யபுராணத்திலே, 2 (யஸ்மாதஹபராயஸ்ய ஶிரஶ்சிந்நந் த்வயாமமி தஸ்மாச்ஶாபலமாயுக்தம் கபாலீ த்வம் ஹவிஷ்யஹரி.....விஷ் ணோஶ்ப்ரஸாதாத் ஸுஶ்ரோணி கபாலந் தத்ஸ்ஹஸ்ரயா। ஸ்ஹஶிதம் வஹ்யாயாதம் ஸ்வப்நலவ்யக் யநயயா) என்று விரஹ்மாவா லே ஶிவன் ஶாபோப ஹதனுடைய படியையும், ஸர்வேஶ்வரன் இவன் ஶா பத்தைப்போக்கினபடியையுஞ் சொல்லிற்று.

விஷ்ணுபுராணத்திலே, க்ருஷ்ண வைஹவமறியாதே, தன்னையாஶ் ரயித்த வாணனை நோக்குகைக்காக ஸபரிகரனுய் வந்து க்ருஷ்ணனு டே யெதிரிட்டு, 3 (ஜிரும்ஹாலி லஹிதஸ்து ஹரோ ரயோபஸ்ய உபா விஶத்। நஶஸாக தஹா யோத்யங் க்ருஷ்ணேநாக்லிஷ்டகர்மணா) என்று - தானும் பரிகரமும் தோற்றுத் தேர்த்தட்டிலே விழுந்துகிட ந்து, 4 (க்ருஷ்ணக்ருஷ்ண மஹாவாஹோ ஜாநே த்வாம் புருஷோத் தமம்) என்று பின்பு க்ருஷ்ணவைலவத்தை யுணர்ந்து வாணனுடைய ப்ராணப்ரதாநகார்யமாக க்ருஷ்ணனை யிரக்தானென்றும்;

ஶ்ரீவிஷ்ணுபர்மோத்தர ஶ்ரீராமாயணங்களிலே, 5 (விஷ்ணோராயிக் யமஸ்விச்ஹஸ்தஸ்ய மாயாவிமோஹிதா।க்ருதவாநஸ்மி ஹேவேஶா ஹே வவாக்யேந விதீரஹம்) என்று - லஶவங்மாயாவிமோஹிதனுய் விஷ்ணு வோடே யெதிரிட்டு, 6(ஆரோபிதுங் நஶேமஶக்தி ஸ்ஸர்வயத்நேநசாऽலவ த்) என்று அவன் கையில் வில்லை வளைத்து நாணிலேயேறிடவும் மாட் டாதே, 7 (தஶாது ஜிரும்ஹிதஸ் ஸைவங் யதுர்வீபராக்ரமம்। ஹுங் காரேண மஹாதேவ ஸ்தம்லிதோயத் த்ரிலோசநஃ) என்று - வில்லும் முறிந்தபோய் தானும் ஹுங்காராஹிலதனுப், 8 (ததஶ்ச ஶதமோ ஹேந மயா ஜ்ஞாதோ ஹரிஃ பரஃ। ஜிஞாத்வா விஸ்ருஷ்டசாபேந ஸ்து தஶ்ச லஶவாஸ்தஶா) என்று - பின்பு தெளிந்து ஸ்தோத்ரம் பண்ணி னனென்றும் இவனுடைய அஜ்ஞாநா ஸக்திகளோச்சொல்லிற்று.

---

1. யஜு-சு-காண்டம்-நு-நு.
2. மாத்ஸ்யபு. கஅஉ-அநு.
3. வி-பு. நு-நூ-உநு. வீரஹ்மபு-ம் கூள-ல்.
4. வி-பு நு-நூ-சக. வீர-பு.கூள-சஉ. ஹரிவம்ஶ.ஶைவ. ஆஶ்நேயாதி களிலுங்காண்க.
5. 6. 7. விஷ்ணுபர்மோத்தரம்.
8. ரா.வா.எநு-கள.

http://acharya.org

வ்ருகாஸுரன் இவனே யாராயித்து, 'யாவனொருவனுடைய தலை யை ஸ்பர்ஶித்தேன் அவனுடையதலை ம்ருதயாவாகவேணும்' என்று அபேக்ஷிக்க, அவனும், அப்படியே வரங்கொடுக்க, அநந்தரம், 1 (ஸ தத்ரவரப்ரக்ஷார்யம் ஸம்ஹோர்மூர்ய் கி வ்ருகாஸுரஃ ஸ்வஹஸ்தங்ய தமாரேஹேஸோऽஹீ யத் ஸ்வக்ருதாச்ஹிவஃ தேதோபஸ்ருஷ்ட ஸ்ஸ ந்த்ரஸ்த உபயாவக் ஸேவபயுஃ யாவத்தக் திவோஹ்யேஃ காஷ்ட ராம யராஹுவஃ) என்கிறபடியே - அவன் அத்தை பரிக்ஷிக்கைக்காக இவன் தலையைத்தொட, ஸோகஸீதனுயிவனோட அவன கண்டவிடமெ ங்குந்துடர, ஓடிப்போக்கற்று, † ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறச்செல்ல, ஸர் வேஸ்வரன், இவனுடைய க்லேஸத்தைக்கண்டு நடுவேவந்து ஆவிர்லவி த்து, வ்ருகாஸுரனைப் பார்த்து, 'இவன் ஹீராந்தன், பொய்யல்லது சொல்லான், உன் தலையைத்தொட்டுப்பார்க்கமாட்டாயோ' என்ன அநந்தரம் அவன் தன்னுடையதலையைத்தொட்டு ம்ருதனுய் விழுந்தா னென்று ஸ்ரீஹாஸவதத்திலே 2 (வ்ருகாஸுராய மிரிஸோ வரந்தத்வா பஸங்கடம்) என்று தொடங்கி, இவனுடைய வ்ருத்தாந்தபடியையும் ஸர்வேஸ்வர னிவனுபத்தைப் போக்கினபடியையும், இவனுடைய வ்ருத்தாந்தமாக்கி களையுஞ்சொல்லிற்று.

‡ அந்யகாஸுரனை நிரஸிக்கைக்காக மாத்ருமணங்களை ஸ்ருஷ்டி

---

† 'தேதாவைகுண்டமமத் ஹாஸ்வரந்தமஸஃபரம்। யத்ரநாராய ணஸ்ஸாக்ஷாத் க்யாஸிதாம் பரமாஹதிஃ। ஸாந்தாதாம் க்யஸ்த உண்டாதா ம்யதோ நாவர்தேஹதஃ' என்கிற ஸ்லோகத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி— (ஸ்ரீவைகுண்டத்தேற) இத்யுக்தம். இவ்விடத்தில் வைகுண்டஸப்தம்-ஸ்ரீ விஷ்ணுலோக பரம். இப்படி ஸ்ரீபராஸரஸ்வாமியும் வ்யாவ்யாநம் பண்ணி வைக்கயாலே, 'தத்தயா வ்யஸ்ருஜம் த்ருஷ்ட்வா ஸுவாந் வ்ரஜிதார்ஹஃ। உத்ராத்பாத்யுத்யாத் ஸுத்வா வடுகோ யோஸுமாயயா। ஸேவலாஜி தஉண்டாதாகஷ ஸ்தேஜஸாதீநிரிவஜீவலக' இத்யாதிகம்ஹரிநியாயா ஹ—(ஸர்வேஸ்வரனி) த்யாதி.

'ஏவஞ்சேத்தர்ஹிதத்வாக்யம் கவயம் ஸ்ருத்யுயீமஹி। யோஉக்ஷ ஸாபாத்பைஸாச்யம் ப்ராப்தஃப்ரேதபிஸாசராட்। யதிவஸ்தத்ர விஸ்ரு ம்ஹோ ஊகவேங்கீர ஜஸுஸ்ரோ। தர்ஹ்யஸுமாஸு ஸ்வஸிரவி ஹஸ தம்ந்யஸ்ய ப்ரதியதாஸ' இத்யாதிகமஸிப்ரேத்யாஹ-(அநந்தரமவனி)தி.

‡ (அந்யகாஸுரனை) இதி- ஹிரண்யாக்ஷனுடைய புத்ரனை வ்ருக காரஸுரன் கைலாஸகிரிதடத்திலே ஹிமவானுடையபுத்ரியான பார்வதி யுடன் ருத்ரன் ரமித்துக்கொண்டு ஸுகதுஷ்டனாயிருப்பதைக் கண்டு, காமுகனுய் அதிஸுரூபையான பார்வதியை ஹரிக்க முயற்சியோகித்த வளவில், இருவர்க்கும் யுத்தம் நடக்க, அந்தயுத்தத்தில் அந்தகனுலே அதி பீடிதனுய் ருத்ரன் அவனை ஸம்ஹரிக்கைக்காக பாஸுபதாஸ்த்ர த்தை ஸ்ருஷ்டித்து அவன்மேலவிட, அதினால் அவன் ஸரீரத்தில்நின்று

---

1. ஹாஸ-பு.கo-அஅ-உச-உடு. 2. ஹாஸ-பு. கo-அஅ-கசு.

http://acharya.org

க்க I (த்ரைலோக்யே லக்ஷ்யமாணேது கஶ்மாத்ருமணேக வை। க்ருஸிம்ஹமூர்த்திந் தேவேஶம் ப்ரபத்யே யௌ ஸமவாஞ்சமிவம்) என்று

முண்டான ரக்தயாரையில் நின்றும் அநேகமஸுரர்களுண்டாய் குரீர னைப் பிடிக்கத்தொடங்க குரீரனும் அவர்களை ஸம்ஹரிக்கைக்காக மாத் ருமணங்களைஸ்ருஷ்டிக்க, மாத்ருமணங்களும் அஸுரர்களுடன் கூட வந்யகாஸுரனையும் ஸம்ஹரித்து, அநந்தரம் 'தேதா மாத்ரமணாஸ் ஸர்வே ஸங்கரம் வாக்யமவ்ரிருவந்। ஸமவந் லக்ஷயிஷ்யாமி ஸதேவாஸுர மாநுஷாந்। த்வத்ப்ரஸாதாஜ் ஜகத்ஸர்வம் தந்நுஞ்ஜாது மஹர்ஷி' என்று அந்த மாத்ருமணங்களெல்லாம் ஸங்கரனைப் பார்த்து 'இந்த ஜகத்தை எல்லாம் லக்ஷித்துவிடுகிறோம், அப்படிக்கு க்ருபை பண்ணியருளவே ணும்' என்றுகேட்க, குரீரனுமவற்றை அங்கிகரியாமல் 'இந்த மேஹர மான வஜிப்ராயத்தில் நின்றும் கெஞ்சை நிவர்த்திப்பித்துக்கொள்ளக் கடவீர்கள்' என்று சொல்ல, அவன் வார்த்தையை யநாதரித்து லோக த்தை நாஶம் பண்ணத்தடங்க 'த்ரைலோக்யே.... ஶிவம்' என்று தன் னாலே அவற்றில் நின்றும் நிவர்த்திப்பிக்க முடியாமையாலே 'அநாதி நியநந்தேவ ஸர்வலோகமஹேஶ்வர। நைத்யேந்ரவக்ஷோருயிர சர்ஜிதாஸுரமஹாநவ। விரூபாக்ஷ விஶ்வ மஹாலக்ஷ்ட்ர ஸ்புரத்கே ஸரகண்டக। நரஸிம்ஹமூர்த்திந்தேவேஶம் ப்ரபத்யே யௌ லமவாந் ஶிவம்' என்றப்பொழுது ஸமஸ்த ஜகத்காரண லூதனுய் ஸர்வேஶ்வர னை ஸ்ரீநரஸிம்ஹமஹாவீன தந்நிவ்ருத்யர்த்தமாக யீயாநம் பண்ண, 'ஸ்யீ யாதமாத்ரோ லமவாந் ப்ரபதௌள தஸ்ய ஊர்ஜநம்' என்றப்படி யே ஜ்ஞாநாதிஷ்டாநமண்ய பூர்ணனை ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரத்யக்ஷமாக, அவனை ஸாஷ்டாங்கமாக நண்டம் ஸமர்ப்பித்து, 'நமோஸ்துதே ஜகந் நாய' என்று தொடங்கி வநேகப்ரகாரமாக ஸ்தோத்ரம் பண்ணி 'அவை களை ஸம்ஹரித்தருளவேணும்' என்று யாசிக்க, அப்படியே ஸர்வேஶ் வரனும் மாத்ரிஸங்மாத்ரு மணங்களை ஸ்ருஷ்டித்து அவைகளை நாசஞ் செய்து அவனை ரக்ஷித்தானென்று மாத்ஸ்யபுராணத்தில் சொல்லப் பட்டதிறே என்றபடி. இததால்—'ஸ்ரீக்ருஸிம்ஹமனை ஸரஹஸ்யபனய் குரீரன் ஸம்ஹரித்தான்' என்கிற ப்ரலாபம் நிரஸ்தமாயிற்று. க்ருஸிம்ஹ மதாபதீயாதீயுபநிஷத்திலும், ஸ்ரீநாரஸிம்ஹ புராணாதிகளிலும் நரஸி ம்ஹனுக்கு ஸர்வேஶ்வரத்வம் ஸித்தமிறே. ஏததிருதீயங்களான தாமஸ புராணப்ரக்ரியைகள் விரோதாபிகரண ந்யாயத்தால அநாதரணீயங் கள். கிஞ்ச பாஞ்சராத்ரே ஶேஷஸம்ஹிதாயாம் (உரு) அயீ யாயே ஸரஹஸ்யபியான குரீரனை நரஸிம்ஹமூர்த்தியே ஹதஞ்செய்ததாகச் சொல்லப்பட்டதிறே. 'ஹிரண்யகஶிபும் ஹத்வா ததீரூபேண ஸதாஶி வம்। ஹந்தும்மஹீயாமத நௌத்ரம் ஸரஹம் நரகேஸரீ। கவர்ஷதார யாமால ஹிரண்யகஶிபுமயா' இதி. அதஸுரஹீதஞ்ச கதிரஸமிஸ் ரம் 'க்ரியாவிஶேஷ பரிகர' இதி. 'அந்யகாலஸுரவயகிமித்தமாக ஸ்ருஷ் டித்த மாத்ருமணங்களை தானை நாஶஞ்செய்யக் கூடாமையாலே அவ னைக்கொண்டு ஸம்ஹரிப்பித்தான்'. என்று சொல்லுமவர்கள் ஸ்வஸித் யாத்தமறியாதவர்கள் என்றறியவும். அவனுக்கு ஸர்வஸம்ஹர்த்ருத்வ முண்டாகையாலே.

I. { மாத்ஸ்யபுகளை அசுந. / மாருடேச-பூரவை. உஉந-டு.

http://acharya.org

அத்தாலே நோவுபட, தன்னாலே ஸமிப்பிக்க வொண்ணுமையாலே ஸர்வேஸ்வரனே யியாகம்பண்ண, அவன் ஸமிப்பித்தானென்று மாத்ஸ்யபுராணத்திலே இவனுடையவஜ்ஞாநாஸக்திகளையுஞ்சொல்லிற்று.

ஆக இப்படி ஸ்ருஜ்யத்வ ஸம்ஹார்யத்வ கர்மவஸ்யத்வங்களைச் சொல்லுகையாலே இவனுக்குக் காரணத்வங்கூடாது.

ஆகையால், ஹிரண்யகர்ப்பாதிஸப்தங்கள்போலே ஸிவஸப்தமும் வாதிஸப்தங்களும் நாராயணபரங்கள்.—ஸிவனென்றது - ஸர்வப்ரகார ஸுகீயனென்றபடி. ஸிவஸப்தம், (ஸிவமஸ்து ஸர்வஜகதாம்) (ஸிவாஸ்தே ஸந்துபந்தாகஃ) (ஸிவங்கர்மாஸ்து) என்று - ஸுகீயிமாங்கல்யகுணவிஸிஷ்ட வஸ்துக்களிலேயும் ப்ரயுக்தம். ஸம்ஹுவென்றது- 'ஸம்- ஸுகம் பாவபதீதி ஸம்ஹுஃ' என்கிறவ்யுத்பத்தியாலே ஸர்வஸுகப்ரதனென்றபடி. † ஸம்ஹுஸப்தம் - தைத்திரீயனாயுஞ்சொல்லும். 1 (ஸர்வஸ்ஸர்வஸ்ஸிவஸ்ஸ்யாத்ஸுப:) 2 (ஸ்வயம்ஹுஸ்ஸம்ஹுராதித்யஃ) என்றுமுணவிவக்ஷையாலே இவைதான் நாராயணன்பக்கலிலே ப்ரயுக்தங்கள். 3 (யாநி நாமாநி மௌளீநி) சின்கையாலே - இவைதான்யௌமிகங்கள். நாராயணஸப்தம் ருத்ரனைச் சொல்லமாட்டாது. இது தன்னைப்பல உபநிஷத்துக்களிலும் பலகாலுஞ் சொல்லிற்று. ஸிவஸப்தம் உத்துக்கதில்லை.

‡ ஆகு,— 4 (ப்ரஹ்ம விஷ்ணுருத்ரேந்த்ராஸ் தே ஸர்வே ஸம்ப்ரஸுயந்தே) என்று அவர்களோடொக்க நாராயணனும் பிறந்தானென்றும், ஸ்ரீராமாயணத்திலும் லிங்காதிபுராணங்களிலும்- ஸ்ரீருத்ரா

---

† 'ஸ்ரீமந்நாராயணோ ப்ரஹ்மா ப்ரதாமஹ ப்ரதாமஹாயாஸுயிகந்தேவ யத்ப்ரதாபஸ்ய வண்டகம்' என்கிற நாரஸிம்ஹபுராணத்தர்ஹதருக்மாஹரிதயமவசநத்தையும், 'ஸம்ஹுஸ்ஸ்வயம்ஹுரித்ரீருஹிணஃ' என்கிற காமபாடத்தையுங் திருவுள்ளம்பற்றி ஸம்ஹுஸப்தம் அஸாயாரண மன்றென்பதை ஸாயிக்கிறார்—(ஸம்ஹுஸப்தம்) என்று.

‡ ஆக 'ருத்ரனுக்கு ஸ்ரீயத்வ ஸம்ஹார்யத்வ கர்மவஸ்யத்வாதிகளைச் சொல்லுகையாலே காரணத்வங்கூடாது, அதுள்ளது காராயணனுக்கே' என்று ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதிஇதிஹாஸ புராணங்களாலே ஸ்தாபித்துநின்றார்கீழ்; சில ஸ்ருத்யாதிகளில் நாராயணனுக்கும் ஸ்ருஜ்யத்வ கர்மவஸ்யத்வங்களுண்டென்று தோற்றுகையாலே அவைகளுக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி ப்ரதமம் பூர்வபக்ஷத்தை உத்தேஸிபிக்கிறார்—(நதுவிரஹ்மே)தி. (ஸ்ரீராமாயணத்திலும்)-உத்தரஸ்ரீராமாயணத்திலும். (லிங்காதி) என்கிறவாதிபதத்தால் மாத்ஸ்யவாயவ்யாதி புராணங்கள் சொல்லப்படுகிறது.

---

1. ஸஹஸ்ரநாம.ச.
2. ஸஹஸ்ரநா.டு.
3. ஸஹஸ்ரநா.கூ.
4. அதர்வஸிவோ.

http://acharya.org

பத்தாலே மிவனுக்கு ஊ:வாதலவமுண்டாய்த்தென்றும் சொல்லுகை யாலே, இவனுக்கு கர்மவஸ்யத்வமுண்டேயென்னில்;

அதுசொல்லவொண்ணாது. (ஸ்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரேந்த்ராஸ்தே) என்கிறவிடத்தில் - இவனை அவர்களைப்போலேபிறந்தானென்கிறதன்று, I (ரக்ஷார்த்தம் ஸர்வஸ ஏதாநாம் விஷ்ணுத்வமுபஜதிமிவாக)என்கிற படியே - ராவணயாதுவஸஜாதியனைப்போலே ஸ்ரஹ்மவிஷ்ணுஸஜாதியனாய்க்கொண்டு விஷ்ணுவாய்வந்தவதரித்தபடியைச் சொல்லுகிறது.

† 2 (அஜாயமாநோவஹுயாவிஜாயதே) என்று - ஸ்ருதிகாரனே கர்மமூலமான ஜந்மத்தை நிஷேயித்து ஐச்ஹிகமான ஜந்மத்தைவியித்தது. 3 (ஏஷஸர்வஸ ஏதாந்தராத்மா அபஹதபாப்மா) 4 (ஸஷஸர் வெஷீயஃபாப்மஹீயஉதிதஃ) 5 (பஸ்யதேஉவஸ்ய மாஹாத்ம்யம் மஹி மாநஞ்ச நாரத! ஸுஹ ரஸுஷைஃகர்மபி ர்யோ நலிப்யேத கதாசந) 6 (ஸஸர்வஸுதப்ரக்ருதிம் விகாரத்) 7 (ஸுஹாஸுஷைர்விநிர்முக்தம் ‡ ஊர்மிஷட்காத்பரம்ப்ராஹுஃ! தம்வைஷ்ணவ மமலம்விஷ்ணும் ஸதா யீயாந்விமுச்யதே) என்று இவனை அகர்மவஸ்யனாகச்சொல்லிற்று.

§ 8 (ஸர்வாவஸ்தாஸுவவிஷ்ணோர் ஜநந ஸ்தேவச்சயைவது!

---

† 'அஜாயமாநஃ' என்று கர்மமூலமான ஜந்மத்தை நிஷேயித்து 'வஹுயாவிஜாயதே' என்று ஐச்ஹிகமான ஜந்மத்தை வியித்தது என்றபடி. 'அஜாயமாநஃ' என்கிற ஸாமாந்யநிஷேயம் 'வஹுயாவிஜாயதே' என்கிற விஹிதவ்யதிரிக்த விஷயமாக வேண்டுகையாலே—(கர்மமூலமான ஜந்மத்தை நிஷேயித்து) இத்யுக்தம். ஹாஷ்யகாரைஸ்ச ஏவமேவோக்தம் 'பாஸ்ய ஸ்ரீரஹ்மணஃ ப்ராக்ருதஜேஹயுஹணாந் ப்ராக்ருதஜேஹஸம்ஹநயஞ்ச தந்மூலகர்மவஸ்யதா ஸம்ஸாயஞ்ச ப்ரதிஷித்ய கல்யாணகுணாந் கல்யாணரூபஞ்ச வதந்தி' த்யந்தாயிகரணே. தயோக்தம்ஹாரதே 'நஹ ஏதஸுவஸம்ஸ்யாகோ ஜேஹாஸ்ய பரமாத்மநஃ' இதி. ஸபஷ்டைளஞ்சை தத்ஸ்ரீவாராதேஹ 'நதஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்திஃ மாம்ஸமேஹாஸ்யி ஸம்ஸவா' இதி.

‡ (ஊர்மிஷட்க) மாவது அஸநாயா பிபாஸே ஸோகமோஹள ஜராம்ருதிகள்.

§ ஸ்ரீராமாயணஸ்ம்ருதிகளிலும் அவதாரம் ஐச்ஹிகமென்றே சொல்லப்பட்டதென்கிறார்—(ஸர்வாவஸ்தாஸ்வி)தி. உத்தரஸ்ரீராமாயணத்தில் தானே 'ஸாபாஸிஹதசேதாஸ்ஸ ஸ்வாத்மநா ஹாவிதோஹவத்! அர்சயாமாஸ தங்தேவம் ஹ்ருஷ்ஸாபேக பீடிதஃ! தபஸாராயிதோ தேவோஹ்யஸீரஸீஹக்தவத்ஸலஃ! லோகாநாம் ஸம்ப்ரியார்

---

1. { ஹார-உஜ்யோ.கங-கக. / ராமா.உத்தர.கo சா-கூ.
2. யஜு-புருஷஸூ-
3. ஸுஷா,ள.
4. ஹா-உப-க-சு-ள.
5. ஹார-ஸர்-மோ.கூ-உகூ-உசூ.
6. வி.பு-சு-டு-அங.
7. காரஸிஹ்மபு.கள-உங.
8. வைஷ்ணபுராண்.உ-சo,சஅ.

http://acharya.org

லீலயாசைவக்ருஷ்ணைக ஸ்வகுலஸ்யச ஸஂஹ்ருதிஂ। ஜராகாஸத்ரச்ஹ லேனைவமமகஂ ஸ்வேச்ஹயைவது) [தீ விஜஸாபாச்ஹலேனைவமவதீர் ணேபிலீலயா] இத்யாதியாலே லங்காதிகள் தன்னிலே லகவதவதாரம் ஐச்ஹிகமென்று சொல்லிற்று.

ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே, 1 (தேவதிர்யங்மநுஷ்யேஷுஸரீரதீர ஹணத்மிகா। லீலேயம் ஸர்வலகதேஷு தவ சேஷ்டாபலகஷணு)2 (கா காரணத்காரணதீவா காரணகாரணங்கச। ஸரீரதீரஹணஂ வ்யாபிங்யர் மத்ராணுயகேவலம்) 3 (இச்ஹாதிருஹீதாதிமதேதாருதேஹஂ) 4 (ஸம ஸ்தஸக்திரூபாணி தத்கரோதிஜநேஸ்வர। தேவதிர்யங்மநுஷ்யாவியா சேஷ்டாவந்தி ஸ்வலீலயா। ஜகதாமுபகாராய கஸாகர்மநிமித்தஜா) என் றும் ஜகதீரகஷணர்யமாக இச்ஹையாலே யவதரிக்கிறான், ரிஷிஸாபத்தை ஸர்வமர்யாதஸ்யாபநார்யமாகத் தானுமநுவர்த்திக்கிற னத்தனையென் றும் சொல்லிற்று.

† 5 (அதோபிலங்கவ்யயாத்மா பூதாகா மீர்வரோபிஸ்। ப்ரக் ருதிஂ ஸ்வாமயிஷ்யாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா। யதாயதாஹி யர்மஸ் யக்லாநிர்பவதி பாரத। அப்யுத்தாநமயர்மஸ்ய ததாத்மாநஂ ஸ்ருஜாம்யஹம்। பரித்ராணய ஸாதுநாஂ விநாஸாயச துஷ்க்ருதாம்। யர்ம ஸஂஸ்தாபகார்தாய ஸம்பவாமி யுகேயுகே। ஜந்மகர்மச மே திவ்யம்) என்று தானுமருளிச்செய்தானிறே.

யக்து கஂஸாபதீராஹ்மமுக்தவாக்' என்று விஷ்ணுவை ஸபித்தவாக தரம் பூர்வமஹர்ஷி அநுதாபசித்தராய் பகவச்சாபநிவருத்த்யர் யஂ ஸ்வஸ்வரூபகிந்தகராய், ஸாபாதீமாவஸ்யத்தாலே பிடிதராய்க் கொண்டு ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனை ஸர்வேஸ்வரனை யாரா யித்தார், அவராலே ஆராயிதனை ஸர்வேஸ்வரன அவருடைய தோ ஷத்தை தோதீயமாகக் கொண்டவனுய், அந்த ஸாபம் 'லோகஹிதார்த மாக தீராஹ்மமென்று சொன்னன். அப்படியே அத்தை ஸ்வீகரித் தானென்று சொல்லப்பட்டதிறே. (ஆதி) பதுத்தால் மாத்ஸ்ய பாதீம வாயவ்யகாருட மார்கண்டேயாதி புராணங்கள் சொல்லப்படுகிறது.

† 'தீதாஸுதீதாகர்த்வ்யா கிமந்யைஸ்ஸாஸ்த்ர ஸஂஹிதைஂ। யாஸ்வயஂபத்மநாபஸ்ய முவபத்மாவிநிஸ்ஸ்ருதா 'ஸர்வஸாஸ்த்ரமயீ' தீதா ஸர்வதேவமதீயா ஹரிஂ' என்கிறபடியே ப்ரமாண மூர்தந்யாதி ஷிக்த ஸ்ரீமஹாபாரதாவ் யபஞ்சமவேதஸார ஸ்ரீததீதாபநிஷத்தில் தன்னுடைய ஜந்மம் கர்மவஸ்யம் அன்றென்று நந்தகோபன் குமரன் தானே யருளிச்செய்தானென்கிறார்—(அஜ) இதி.

---

1. வி-பு.நி-சுசு-அ.
2. வி-பு.நி-க-நிக.
3. வி-பு.சு-நி-அச.
4. வி-பு,சு-எ.எ.க
5. தீதா.சு-சுஎ,அ.

http://acharya.org

† ஆகையாலிவன் கர்மவஶ்யனன்று.

‡ கத - க்ருஷ்ணன் புத்ரார்யியாய் கைலாஸத்திலே சென்று ருத்ரனை யர்சித்து அவன் பக்கலிலே புத்ரனை யபேக்ஷித்தான், அவனும் புத்ரனைக்கொடுத்தான், என்று மஹாபாரதத்திலே சொல்லுகையால் நாராயணனும் கர்மவஶ்யனாய் ருத்ரனுக்கு ஶரண்ய ஸ்தானமாக வேண்டாவோவென்னில்;

× அங்குச் சொல்லுகிற அர்த்த ப்ரார்த்தநாதிகள் காமவஶ்யத்வா

---

† வீரஹ்மருத்ரர்களைப்போலே இவன் கர்மவஶ்யனாய்ப் பிறவாதே ராவணவத்ரஜாதியனாய் ஸாகேத மயோத்யைகளிலவதரித்தாப்போலே அவர்கள் மத்யே ஸர்வலோகஸம்ரக்ஷணார்த்தம் விஷ்ணுத்வபோஷணாவதரித்தானித்தனை யாகையாலும், ஸ்ருதியில் கர்மமூலஜக்மநிமித்தபூர்வக நிர்ஹேதுகாநுபஜந்மவியாகம் பண்ணியிருக்கையாலும், ஹாரீதாதி ஸ்மஸ்தவ்யபதேஶத்தக்களில் இவனை அகர்மவஶ்யனாகச் சொல்லியிருக்கையாலும், ஸாத்வதாதிபுராணங்களிலும் ஜந்மமைச்வர்யாதிகமென்று சொல்லியிருக்கையாலும், ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலுமப்படியே உக்தமாகையாலும், பஞ்சமவேதாவதாரமான மஹாபாரதத்திலுமிவ்வர்த்தம் ஸுஸ்பஷ்டமாயருளிச் செய்திருக்கையாலும், என்று பூர்வோக்த ஹேதுக்களை யநுஸந்தித்து ஸர்வேஶ்வரனுடைய அகர்மவஶ்யத்வத்தை நிரூபிக்கிறார்—(ஆகையால்) இதி.

‡ ஆக ஶ்ரீவிஷ்ணுவதாரத்தினுடைய அகர்மவஶ்யதாரதம்யத்தை யாயித்தார் கீழ்; இனி விபவாவதாரமான ஶ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்தினுடைய கர்மவஶ்யத்வாபாவத்தை யாயிக்கத் திருவுள்ளமாய்ப் ப்ரதமம் பூர்வபக்ஷத்தை உத்தேஶித்தருளுகிறார்—(கத க்ருஷ்ணனி)தி. 'ஹரிவம்ஶஸ்ததா பர்வ புராணம் விலஸஜ்ஜிதம்। விஷ்ணுபர்வ ஶிரோ ஶர்யா விஷ்ணோர் கஸ்ய யஸ்தயோ। லக்ஷ்யம்பர்வ சாப்யுக்தம் விலேஷ்வவாந்தரம்மஹத்। ஏதத்பர்வாஸ்தம் பூர்ணம் வ்யாஸேநோக்தம் மஹாத்மநா' என்கிற வாக்யபர்வவசநத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி 'ஹரிவம்ஶத்திலே' என்னாதே 'மஹாபாரதத்தில்' என்று அருளிச்செய்தது என்றறியவும்.

× இந்த சோத்யம் புராணத்தில் ப்ரக்ரியாநுஸந்தாநருக்குருத மென்னுமிடத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி அதுக்குத்தர மருளிச்செய்கிறார்—(அங்கு) இதி. அதாவது—பூர்வம் ஸ்ரீருத்ரனாலே ஸ்ருஷ்டனாய், ப்ரஜைகளை ஸ்ருஷ்டிக்கக்கடவாய்' என்றவனாலே வப்பட்டவனாய் அவற்றில் ஜ்ஞாநமில்லாதவனாய், ஸப்தரஜலத்தில அநேகவர்ஷம் முழுகிக்கிடக்க, அப்பொழுது அங்கு ஸ்ருஷ்டமாத்ர டருஷனை ஸர்வேஶ்வரனே யத்நமநஸ்கனாய்ச் யாகம்பண்ணிக்கொண்டிருக்க, அந்த கூடணத்தில் நீரில் நின்றும் அதிநியைப்போலே தேஜஸ்ஸையுடைய மஹாபுருஷர்களாவிர்ப்பவிக்க அவர்களை நான் 'நீங்களார்' என்று கேட்க, அவர்கள் அதுக்குத்தரஞ் சொல்லாமல் நிற்க, அதில் ஒருமஹாபுருஷன் அப்பொழுதைத தாமரைப்பூவைவொதத்த திருக்கண்களையுடையனாய், காளாயிகாள நவமேனியனாய், அதிமாநுஷ்யமான ஶரீரத்தையுடையனாய் இருக்க, அவனை நான் 'தமஹம்ப்ரஷ்டவாக் கஸ்த்வம் கேசேமே புருஷாமதா:। கிம்வாப்ரயோஜகமிஹக யீயதாம் புருஷஷர்ஷ' என்று இப்படி கேட்க, அத்தமஹாபுருஷனும்

http://acharya.org

ஸிஸ-ஏவகங்களன்று. வரப்ரதாநக்ருதம் என்னுமத்தை I (அந்யம்தேவ வரம்தேஹி ப்ரஸீத்யம ஸர்வஜக்துஷ்ட மர்த்யோ ஹ்யத்வா ஹவாங் தெவ மாமாராயய கேமஹ மாவஹஸ்வச தேவெஸ வரம் மத்தோ தீருஹாணச யெகாஹ ஸர்வஹ ஏதாகாம் பூஜ்யாத்பூஜ்யதரொஹவம்) என்று ருத்ரன் அபேக்ஷிக்க, I (தேவதார்யாவதாரேஷ மநுஷ்யத்வமுபேயிவாந் த்வாமேவாராயிஷ்யாமி மம த்வம் வரதோஹவ) என்று ஸர்வேஸ் வரனும் வரங்கொடுத்தானென்று ஸ்ரீவராஹபுராணத்திலே சொல்லிற்று.

† புத்ரப்ரதாநாநக்தரம், ருத்ரன்- தேவர்களையும் ரிஷிகளையும் பார்த்து 'கிருஷ்ணன் ஜகந்மோஹநகார்யமாகப் புத்ரார்த்தியாய் வந்தானி

'அவர்கள் ஆதித்யர்கள், லோகஸம்ரக்ஷணார்யமாக ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள்' என்று சொல்ல, நானும் 'நீர் மஹாபுருஷன்' என்றறியும்படி எங்ஙனே என்று கேட்க, அவனும் 'அஹம் காராயணோ தேவஹ ஜலஸாயி ஸநாதநஹ। திவ்யஞ்சக்ஷுர்ஹவிகிவை தவ மாம் பஸ்யயத்நதஹ' என்று 'நரன் நாராயணன் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாகரன் க்ஷீரார்ணவ லோகிஸயநன் புராதநன், உனக்கு திவ்யசக்ஷுஸ்ஸை உண்டாகக்கடவது, அத்தாலே என்னைப்பார்' என்று சொல்ல, அப்பொழுது அவன் தந்த திவ்யசக்ஷுஸ்ஸாலே ஸகலஹேயப்ரதிபக்ஷனாகிற நாராயணனைக் கண்ணாரக்கண்டேன், அநந்தரம் பரிபூர்ணமான ஸந்தோஷத்தையடைந்து, வரயாசிப்புகழவேணுமென்று ஔத்ஸுக்யமுண்டாய்த்தென்று சொல்லி, 'நமோஸ்த்வநந்தாய விஸ்வாத்மயேதஸே' என்றுதுடங்கி விஸ்தரேண அவனுடைய பரத்வப்ரமுகமான விஸேஷணங்களைபிட்டுவாயாரப்புகழ்ந்து, உள்ளங்குளிர்ந்து நிற்கக்கண்ட ஸர்வேஸ்வரனும்' வரம்வரய ஹ்ருஷீகேஸ்த தேவதேவ உமாபதே' என்று சொல்ல, நானும் 'வீரஹ்மணாஹம் நியுக்தஸ்த ப்ரஜாஸ்ருஜ இதி ப்ரபோ। தத்ரஜ்ஞாநம் ப்ரயச்சஸ்வத்ரிஷியம் ஹ்யதஹாவக' என்று கேட்க, 'ஸர்வஜ்ஞஸ்த்வம் நஸந்தேஹஹ ஜ்ஞாநராஸிஸ்ஸநாதநஹ। தேவாநாஞ்சபரம் பூஜ்யஹ ஸர்வயாத்வா ஹவிஷ்யஸி' என்று நானர்த்தித்தபடியே க்ருபைசெய்தருள, தத்ஸியர்யமாக 'அந்யம் தேவவரம் தேஹி' என்றுகானர்த்திக்க, 'தேவகார்யாவதாரேஷ' என்று அவனுமப்படி சொன்னன்' என்று விஸ்தரேண ஸ்ரீவைஷ்ணவோத்தமனான அகஸ்த்யமஹரிஷிக்கு குறித்து ருத்ரன் தானே சொன்னன் என்கை. இப்படியே பாத்மோத்தராதிகளிலுங் காணலாம். விஸ்தரபீத்யாகாத்ரஸிவ்யதே. இத்தால் சக்ரவர்த்தித் திருமகன் ஸைதன்யகத்தில் ஸிவலிங்கார்சநம் பண்ணியிருக்கையால் ருத்ரனுக்காயிக்யமுண்டென்று சொல்லுகிற பக்ஷத்துக்கும் உத்தரஞ் சொல்விற்றுபிற்று. விஸ்தரேண பெரியடிப்பணியில் சொல்லப்பட்டது. அங்கே கண்டுகொள்வது.

† இஞ்ச ஹரிவதா க்ருஷ்ணைகாராயணத்வமாத்ரேண ருத்ரஸ்ய பாரம்யம் கஸ்யசித், தயாத்தேவ தத்ப்ரகாண விரோயஹ, ருத்ரவாக்ய விரோயஸ்ச ப்ரஸஞ்ஜயேத் இத்யாஹ—(புத்ரப்ரதாநாநக்தரம்) தி.

I. வராஹபு: எங-சக, சஉ, சங.

http://acharya.org

த்தனே, இவனேஸர்வகாரணஹிதன், ஸர்வஸ்மாத்பரன், மோக்ஷப் ரதனுமிவனே, இவனேயே யுபாஸித்து முக்தராகப்பாருங்கோள்' என்று உபதேஶிக்கையாலும், இவன் பரத்வத்தை ஸஹேதுவாக ஸ்தோத் ரம் பண்ணுகையாலும், புத்ரனைப்பெருகைக்குப் பிறர்காலிலே விழுகிற கிருஷ்ணன்தானே வழியிலே வண்டாகர்ணனுக்கு மோக்ஷங்கொடுக்கை யாலும் இவனுக்கு கர்மவஶ்யத்வாதி ஶங்கையில்லை.

† ஶைவபுராணங்களில், க்ஷேத்ர ப்ரக்ருதி யோகி ஶக்தி மாயா ஶப்தங்களாலே ருத்ரனைப்பார்க்க நாராயணனுக்குச்சொன்ன ஹீன பாவம், ருத்ரோத்பத்தி, மூர்த்தித்ரயாதீத ஸதாஶிவபாரம்யம் முதலா னவை, ப்ரத்யக்ஷஶ்ருதி விரோதத்தாலும், ஸ்வதிரஸ்யத்தில் பரஸ் பரவிரோதத்தாலும், I (அதிகேஶு ஶிவஸ்ய மாஹாத்ம்யம் தாமஸே ஷு ப்ரகீர்த்யதே) என்கிறபடியே, இவைதான் தாமஸபுராண ஶிஷ் யங்களாகையாலும், ஹிராத்திபரிகல்பிதங்கள்.

‡ ஹிரண்யகர்ப்பர்களுடைய ஜன்மங்களும் ஸ்வேச்சையாலே யாகை

---

† ஶைவாதி புராணானாந்தாமஸத்வாத், தத்தோக்தப்ரக்ரியாயாஶ் ஶ்ருதிவிருத்தத்வாத், ஸ்வஸ்வதிரஸ்க்ரியஷ்ணு பரஸ்பரவ்யாவ்ருத்தத்வ தர்ஶனாச்ச ஸாத்விகானாந் தாந்ருஸிம்ஹாதி புராணாந்தி அனாதரணீயானீத் யாஹ—(ஶைவாதீ)தி.

‡ வாயுபுராணத்தில் ஹிரண்யகர்ப்பனாவும் விஷ்ணுவும் ருத்ரனை யாராயித் து ஸ்தோத்ரம்பண்ண, அவனும் ப்ரஸன்னனாய், 'நீங்கள் ஆர்' என்று கேட்க 'நாங்கள் ஹிரண்யகர்ப்ப விஷ்ணு' என்று அவர்கள் சொல்ல, அநந் தரம் ருத்ரன் 'உங்களுடைய ஭க்தியாலே ப்ரீதனானேன், நீங்கள் எனக் கு மாதிக்கைக்கு அர்ஹர்கள், உங்களுக்குத்தகுமான வரம் எத்தைத் தருவேன்' என்று விசாரிக்க, அப்போது விஷ்ணு சதுர்முகனைப்பார்த்து 'உனக்கு மகத்தில் யாதொருவரம்பேக்ஷிதமோ, அதை வரித்துக்கொள்' என்று சொல்ல, சதுர்முகனும் 'ப்ரஜாகாமோஸ்மயஹம் விஷ்ணோபுத்ர மிச்ஹாமி ய-ர்வஹம்' என்று சொல்ல, விஷ்ணுவுமப்படியே வரிளன்று சொல்ல, அப்படியே பிதாமஹனும் ருத்ரனைக்குறித்தபேக்ஷிக்க, அவ னும் அப்படியே வரங்கொடுத்ததாகச் சொல்லியிருக்கையாலே ருத்ர ஜன்மமும் ஐச்ஹிகமன்றே கர்மவஶ்யமென்னலாமோ? என்கிற ஶங் கையை நிர்மூலமாக்கவேணுமென்று திருவுள்ளமாய் அருளிச்செய்கி றார்—(ஹிரண்யகர்ப்பர்களுடைய) இதி. 'அநபஹதபாப்மாஹமஸ்மி' த்யாதி ஶ்ருதிகளிலே கர்மவஶ்யத்வமுண்டென்று ருத்ரனுக்குச் சொல் லியிருக்கையாலும், அப்படியே ஹிரண்யகர்ப்பனாவுக்கு மூண்டாகையாலும், ஶ்ருதிவிருத்தங்களான தாமஸபுராண வசனங்கள்ஹிராத்திபரிகல்பிதங்க ளாகையாலும், விரோதாயிகரணாக்தந்யாயத்தாலே ப்ரபலமானஶ்ரு திவிருத்தப்ரக்ரியைகள் அனாதரணீயங்கள் என்று கருத்து. இத்தால் 'ஹிரண்யகர்ப்பர்கள் நாராயணாம்ஶாவதார ஹேதுக்கள்' என்றுசொல்

I. மாத்ஸ்யபு. நூடு-உஅ-அத்யாயம். கூசு-கந-ஶ்லோ.

http://acharya.org

லோவென்னில்; அது சொல்லவொண்ணாது. 1 (ஆவீரஹ்மஸ்தம்பைபர்யந்த ஜமஹந்தர்வ்யவஸ்யிதாஃ। ப்ராணிநஃகர்மஜநித ஸம்ஸாரவஸவர்திநஃ) 2 (வீரஹ்மாதீயாஸ்ஸகலா தேவாஃ மநுஷ்யாஃ பஸவ ஸ்தயா। விஷ்ணோர்மாயாமஹாவர்தே மோஹாந்ய தமஸாவ்ருதாஃ) என்று இவர்களைக் கர்மபரதந்த்ரராகச் சொல்லுகையாலே.

† இப்படி நாராயணனே காரணமாகிற இவ்வர்த்தத்துக்கு ந்யாயம்வேண்டாதபடி, அநந்தரமாவாநிலிலவேஷநிமமநமாய், உபாஸநவியிவியமாய், ஸமஸ்தபரவித்யோபாஸ்யவிரோஷநிர்ணயகமாய், நிலிலவேஷாந்தர்வாஹகமாயிருந்துள்ள நாராயணநுவாகம்-ஸர்வவேஷாந்தங்களிலும் பரம்வீரஹ்ம பரந்தத்த்வ பரமாத்ம பரஞ்ஜ்யோதிஃ பராயண புருஷாக்ஷராச்யுத விஸ்வாத்ம ஸிவ ஸம்ஹாப்ரமுவஸவீஷங்களாலே நிர்திஷ்டமான வஸ்துவை அவ்வோ ஸவீஷங்களாலே யதுவதித்து நாராயணனென்று விரோஷித்து, 3 (ஸவீரஹ்மாஸஸிவஸ்ஸேக்ரஃ) என்று- கார்யத்வேக ஸம்ப்ரதிபந்நனை விக்ரஹவேடே வீரஹ்மருத்ரர்களை ஸாதரபதித்து, இவனுக்குக்கார்யத்வத்தையும் சொல்லிற்று.

ஆக, இப்படி ந்யாயஸ்வரூபத்தாலும் ந்யாய நிரபேக்ஷமாக ஸ்ருதிதானே விரோஷிக்கையாலும், 4 (ஸதேகாதரிஃ) என்று - ஹரிரூபத்தாலே உபஸம்ஹரிக்கையாலும், வீரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு ஸ்ருஜ்யத்வஸம்ஹார்யத்வ கர்மவஸ்யத்வங்களைச் சொல்லுகையாலும் நாராயணனே காரணமாகிறதன்.

மமவர்கள் நிரஸ்தராஞர்கள். அவர்களை கர்மவஸ்யர்களாகவும், இவனை அகர்மவஸ்யனாகவுஞ் சொல்லுகையாலே. கேவலமப்ரத்தைக்கொண்டு அவர்களுக்கு அகர்மவஸ்யத்வஞ் சொல்லில் 'மமைவாம்ஸோ ஜீவலோகே ஜீவலோதஸ்ஸநாதநஃ' 'அம்ஸோ நாநாவ்யபதேஸாத்' இத்யாதிகளாலே ஸர்வர்க்கும் அம்ஸத்வமுண்டாகையால் எல்லாரும் கர்மவஸ்யராகவேண்டிவரும். அவர்களை அம்ஸராகச் சொல்லுமது அநுப்ரவேஸக்ருதமென்று நிர்வாஹம். 'ஸ்வவஸாத்வவ்யபதேஸாத்து தஸ்ய ப்ரவேஸநிலயந இதி தத்தைவோக்தம்' என்று ஸ்ருதப்ரகாஸிகா. ஏவமேவ ஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யேபி ஸ்ரீபராஸரபட்டாரகை (கஉ நாம்) ரதுநிரஹீதம்.

† லிங்கமஹாபுராணத்தாலே ந்யாயத்தாலே 'ஸர்வஸ்மாத் பரன் ஸர்வஜ்ஞோவாச்யன் நாராயணனே' என்று ஸர்வஸாஸ்த்ரஸாராந்ய நிஷ்கர்ஷத்தை ஸங்க்ரஹேணவருளிச் செய்கிறார்--(இப்படி) என்று தொடங்கி.

---

1. வி-ய. கஉ-உங.
2. { வி-பு.நு-ரூ0-கள. / வீரஹ்மபு. கூ-கூ.
3. தை-நா.சூ-கக.
4.

http://acharya.org

† 1 (யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி) 2 (ஏஷஹ-ஏதபாலந்) 3 (பரித்ராணாய ஸாய-ஏநாம்) 4 (நஹிபாலநஸாமர்யீயம்ருதேஸர்வேஸ்வரா ஹரிம்) 5(ஸ ஏவபாதி) என்கிறபடியே - ஸ்யாபகனுமிவனே.

1 (யத்ப்ரயந்த்யஸிஸம்விஸந்தி) 6 (யேநேஷ விஸ்வம் பரிஹ-ஏதய ஷ்டி) 7(யஸ்ய ப்ரஹ்மசகூத்ரஞ்ச உலேஹவத ஓஷதீர் ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம்) 8 (ஸ்ரீ ருஸேத் ஸ ஹாரஸமேய ஜாஷ-ளஷ-ம்வராண்ய வத் லீலயா யஸ்து ஜாவரா ஸ்தங்மச்ஹ ஸரணா ஹரிம்) 9 (ஸம்ஹரூ பித்வா) என்கிறபடியே - ஸம்ஹர்தாவுமிவனே.

ஈது, ருத்ரன் ஸம்ஹர்தாவென்னுமிடம் உலயவாதிவிரோதியாயிருக்க, இவனே ஸம்ஹர்தாவென்னும்படி யென்னென்னில்; 10(கல்பாந்தே ருத்ரரூபீ யோ மீரஸதேதத்வவிலஞ்ஜாத் தமகந்தபுருஷாவிஷ்ணும் ப்ரணதோஸ்மி ஜநார்தநம்) 11 (ஸ்ருஷ்டிஸ்யித்யந்தகாணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஸிவாத்மிகாம் லு ஸாஜ்ஞா யாதி ஜாவரா ஏகவவஜநார்தநா) 5 (ஸவவஸ்ருஜ்ய ஸ்ஸச ஸர்ஹகர்தா ஸவவபாத்யத்திச பால்யதேச) என்கிறபடியே - ருத்ராந்தர்யாமியாய் நின்று இவனேஸம்ஹரிக்கிறான். ஆகையாலே இவனே ஸகல ஜாஜ்ஜந்மாதி காரணஹ-ஏதன்.

‡ 1 (யதோவா இமாநி ஹ-ஏதாநி ஜாயந்தே.....தத் விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ) 12 (அஸந்வா இதமக்ர ஆஸீத்...ரஸாஹ்யேவாயா லவ்யீ வாகந்தீஹ வதி) 13 (தமேவம் விதீவாகம்ருத இஹவதி) 14 (விதீயதே ஹ்ருதயதீ

---

† 'ஜந்மாத்யஸ்யயத:' என்கிற ஸ-ஏத்தோக்த ஜந்மஸ்திதிலய காரணத்வத்தில் ஜந்மகாரணத்வம் நாராயணனுக்கு ஸ்யாபித்தருளினார் கீழ்; இனி ஸ்திதிலயகாரணத்வங்களையுமவனுக்கே ஸ்யாபித்தருளுகிறார்—(யேகே) த்யாரபீய.

‡ ஆக பரத்வஸிஹ்நங்களாகச் சொன்ன ஜகத்காரணத்வ முமுக்ஷுபாஸ்யத்வ மோக்ஷப்ரதத்வங்களில் ஜகத்காரணத்வத்தை விஸ்தரேண வருளிச்செய்து நின்றார் கீழ்; இனி முமுக்ஷுபாஸ்யத்வமோக்ஷப்ரதத்வங்களை விஸ்தரேண வருளிச்செய்யத் திருவுள்ளம்பற்றி, பூர்வோக்த காரணத்வத்தை ஹேதுவாகக்கொண்டு ஸந்தீரஹேண ப்ரமாண நிஷ்டமாக பூர்வகமாக வுபோஷித்தருளுகிறார்—(யதோவே) த்யாதியாலே.

---

1. தை-ஸ்ரீ ரு.க-க.
2. ஸ்ரீ ரு-உ.சு-ச-உ.
3. ஸ்ரீதா-ச-அ.
4. வி-பு.க-உ.உ-உக.
5. வி-பு.க-உ-எ0.
6. யஜு. கா.க-ங்-ங-க.
7. கோப.க-உ-உரு.
8.
9. வி-பு.க-ச-கரு.
10. வி-ய.எக-கூ.உ.
11. வி-பு.க-உ-சூ.சு.
12. தை.ஆ.சு.க.க.
13. புருஷஸூ.
14. முண்ட.உப.உ.உ.கூ.

http://acharya.org

ரங்ஷி°) 1 (த்வாமாராய்ய பரம் விரஹ்ம யாதா முக்திம் முமுக்ஷவஃ। வாஸுதேவ மஹாராய்ய கோ மோக்ஷ° ஸமவாப்துயாத்) 2 (ஸ°ஸா ரார்ணவமதீ நாகா° விஷயாக்ராந்தசேதஸம் । விஷ்ணுபோதம° விநா நாக்யத் இஞ்சிதஸ்தி பராயணம்) 3 (ஸ°ஸாரஸாமரங்வோரம் அநந் தக்லேஸஹாஜநம்। த்வாமேவ ஸரணம் ப்ராப்ய நிஸ்தரந்தி மநீஷிணஃ) 4 (ஸமஸ்தஜ°தாம்மூலே யஸ்ய ஹக்திஸ் ஸ்யிரா த்வயி । யர்மார்ய காமைஃ கிந்தஸ்ய முக்திஸ்தஸ்ய கரே ஸ்யிதா) இதயாதியாலே-காரண வஸ்துவே உபாஸ்யம், மோக்ஷப்ரதம், முக்தப்ராப்யமென்கையாலே, முமுக்ஷு-உபாஸ்யனும் மோக்ஷப்ரதனும் முக்தப்ராப்யனுமிவனே.

—[பூர்வபக்ஷம்.]—

கந, மாக்நேயீயஹ்ரஹவிர்நியயிலேயும், தைத்தரீய ஹ்ரஹவிர் யையிலேயும், வ்ருஹதாரண்யகத்திலும், அயர்வஸிகையிலும், 5 (ஹ்ர தோஸ் மிக்நந்தர ஆகாஸஃ, தஸ்மிந்யதந்தஸ்தத்வேஷ்டவ்யம்) என் றும், 6 (ம°நோவிஜோகஸ் தஸ்மிந்யதந்தஸ் தத்°பாஸிதவ்யம்) என் றும், 7 (யஎஷோந்தர்ஹ்ருதய ஆகாஸஸ் தஸ்மிம்ச்சேதே, ஸர்வஸ்ய வஸீஸர்வஸ்யே ஸாஹஃ) என்றும் 8 (ஸம்ஹ°ராகாஸமய் யேயி யேயஃ) என்றும். † ஆகாஸஸவி உத்தாலே நாராயணனைச்சொல்லி, அதுக்கவ் வருகே. ‡ ஸம்ஹ°ஸிவ ஈஸாந மஹேஸ்வர ஸவீ ஈங்க ளாலே ருத்ரனை உபாஸ்யனாகச் சொல்லிற்று. 9 (ஸர்வாணிரூபாணி விசி த்யயீரஃ நாமாநிக்ருத்வா) என்று நாராயணனுக்கு அஸாதாரணமான நாமரூப கர்த்ருத்வத்தை,

† (ஆகாஸஸவி உத்தாலே நாராயணனைச்சொல்லி) இதி-ஹ்ரதாயி கரணார்யாந்தரத்வாதிவ்யப ஹோயிகரணங்களிலே ஹ்ரதாகாஸ ஸவி ஹவாச்யன் நாராயணன் என்று நிஸ்சயிக்கப்பட்டதிறே இதிஹாவஃ.

‡ (ஸம்ஹ°ஸிவஈஸாந மஹேஸ்வர ஸவீஈங்களாலே) இதி. ஸிவ ஸவீஹம்- 'ஸிவவுகோய யேயஃ ஸிவ°கரஃ' என்றயர்வஸிகையிலே காணலாம். மஹேஸ்வரஸவீஹம்-தைத்தரீயஹ்ரதாவிதீய வாக்யாநந் தரமுதமான 'யதேஹாதள' என்கிற வாக்யத்திலே காணலாம்.

1. வி.பு.க.ச.க அ.
2. வி.பி.க.நூக.
3. ஜிதந்தாஸ்.க.ச.
4. வி.பு.க.உ0.உவ,
5. உபா-உப.அ-க-க.
6 தை-நா.சு-க0-உஉ.
7. வ்ரு-உப.சு-ச-உஉ.
8. அயர்வஸிகை.
9. புருஷஸ-ஏ.

http://acharya.org

† 1 (ஆகாஶாஹவை நாமரூபயோர்நிர்வஹிதா) என்று சொல்லுகையாலே, ஹார்தோபநிஷதஹரவித்யையில் ஆகாஶஶப்தமும் நாராயணபரம்; ‡ அத்தோடு ஏகார்த்தமாக வேண்டுகையாலே அல்லாதவிடத்திலும் ஆகாஶமாதி ஶப்தங்களும் நாராயணபரங்கள்.

அதர்வஶிரஸ்ஸிலே, நாலுவண்பத்தாலே - ருத்ரனுடைய ஸர்வைஶ்வர்யத்தைச்சொல்லி, அஞ்சாம் வண்பத்தாலே (தமாத்மஸ்த2 யேதுபஶ்யந்தி தீரா ஸ்தேஷாம் ஶாந்திஶ் ஶாஶ்வதீ நேதரேஷாம்) என்று - × ஸ்ருதியாந்தர்வர்தியான ருத்ரனுடைய உபாஸநத்தையும், அதுக்கு஫லம் மோக்ஷமென்னுமிடத்தையும், (ஸ்மம் தீருத்ரீத்வாவிம்ருஜ்யாங்மாநி ஸ்ஸ்ப்ருஶேத் தஸ்மாத்3வ்ருதமேதத்பாஶு பதம் பஶுபாஶவிமோக்ஷாய) என்று - பாஶுபதவ்ரதத்தைச் சொல்லுகையாலே, உபாஸ்யத்வ மோக்ஷப்ரதத்வங்கள் கண்டோக்தம்.

ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷத்திலே 2 (தமேதாமுத்தரதரம்) என்று நாராயணனில் பரத்வத்தையும், 3 (யதக்ஷரக்ஷரம்ருதாஸ்தே ஜவக்தி) என்று- மோக்ஷப்ரதத்வத்தையுஞ் சொல்லிற்று; 4 (தஸ்மாத்ஸர்வமுதஶ்ஶிவஃ) என்கையாலே - இதுதான் ருத்ரபரமென்னுமிடம் ஸித்3த்யம்.

5 (ருத்ரஸ்தாரகம் விரஜ்மவ்யாசஷ்டே, யேநாஸாவம்ருதீ ஜகத்வாமோக்ஷீஜவதி) என்கிற ஜாபாலிஶ்ருதியாலும் மோக்ஷப்ரதத்வம் கண்டோக்தம்.

---

† (ஆகாஶாஹவை.... என்று சொல்லுகையாலே) என்றது- நாமரூபகர்த்ருத்வம் ஆகாஶஶப்3தவாச்யனான நாராயணனுக்கு என்று ஹார்தோபநிஷத்தில்தானே சொல்லுகையாலே என்றபடி. ஆகையால் ஹார்தோபநிஷதஹரவித்3யாவாக்ய வடிதாகாஶஶப்3தமும் நாராயணபரமென்றதாயிற்று. 'ஆகாஶஶப்3தஸ்து- ஹார்தோபநிஷத பரமாத்மவிஷய இதி 'ஹரஉத்தரேப்4யஃ' 'இத்யத்ரநிர்ணீதம்' என்று ஶாஸ்த்ரகாரரருளிச்செய்கையாலே, என்று கருத்து.

‡ (அத்தோடேகார்த்தமாகவேண்டுகையாலே) இதி. காமாத்3யநிகரணாக்தந்யாயத்தாலே ஸர்வவேதாந்தங்களிலே ஓதப்படுகிற ஹரவித்3யைகள் ஏகமாகையாலே ஹார்தோபநிஷதஹரவித்3யையோடு மற்றதைத்தரீய வ்ருஹதாரண்யக ஹரவித்3யையு மேகமாகவேண்டுகையாலே அங்குத்தமாதி3நாகாஶ ஶப்3தங்களும் நாராயண பரங்கள் என்றபடி.

× 'வாலாக்3ரமாத்ரம் ஹ்ருதயஸ்ய மத்4யே விஶ்வம் தே3வம் ஜாதவேதஶ்ஶ வதே3ந்யம்| தமாத்மஸ்த2 யேதுபஶ்யந்தி தீராஃ' என்கிற வாக்யத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி- (ஸ்ருதியாந்தர்வர்தியான) இத்யுக்தம்

---

1. ஜா-உப.அ-கசா-க.
2. ஶ்வே-உப.ந-கo.
3. ஶ்வே-உப.ந-கo.
4. ஶ்வே-உப.ந-க.க.
5. ஜா-உப.க-வண்டம்.

http://acharya.org

ஸ்ரீருத்ரஸதருத்ர ருத்ரபஞ்ஜரபஞ்சஷ்ட்ப்ரஹ்ம மந்த்ரங்களிலேயும் ருத்ரவைஷவத்தைச் சொல்லிற்று. ஆகையாலே ருத்ரனே உபாஸ்யனும் மோக்ஷப்ரதனுமாக வேண்டாவோவென்னில்.

—[வித்யாந்தம்.]—

அது அநுபபந்நம்;— † ஸாங்கோபாத்த உத்தராவித்யை தன்னிலே 1 (இந்தத்ரவித்யதே, யத்தேவஷ்டவ்யம்) என்று- ப்ருதிதானே சோத்யம்பண்ணி, 2 (தஸ்மிந் காமாஸ்ஸமாஹிதாஃ - ஏஷ ஆத்மாபஹதபாப்மா) இத்யாதியாலே - உத்தராகாண்டத்திலே உபாஸ்யமாகச் சொல்லிற்று அபஹதபாப்மத்வாதிகுணங்களென்று ஸமாதானம் பண்ணிற்று.

‡ தைத்திரீயஉத்தரவித்யாவாக்யம் இத்தோடு ஏகார்த்தம், × 3 (யஂ) என்று அகாரவாச்யனைச் சொல்லுகையாலே. மஹதஸ்வரஸவித்தம்,

---

† (ஸாங்கோபாத்த உத்தரவித்யை தன்னிலே) இத்யாதி. இவ்வர்த்தங்களெல்லாம் உத்தராதிகரணத்தில் காண்க.

‡ (தைத்திரீய உத்தரவித்யாவாக்யம்) தி. 'உத்தரம் விபாப்மமித்யாதி தைத்திரீய உத்தரவித்யாபதித வாக்யம்- ஸாங்கோபாத்தயுத்தரவித்யாவாக்யத்தோடு ஸமாநார்த்தகமாகையாலே காமாத்யபிகரணத்தில் ஸர்வவேதாந்தங்களிற் சொல்லுகிற உத்தரவித்யை ஏகரூபமாகையாலே இவையும் அத்தோடு ஏகார்த்தகமாயிருக்குமென்றபடி. ஏகார்த்தமானபடி எங்ஙனே என்னில்—ஸாங்கோபாத்தயே 'உத்தரோஸ்மிந்கந்தர ஆகாஸஃ தஸ்மிந்யதுந்தஸ்தது தத்வேஷ்டவ்யம்' இத்யுக்த்வா 'இந்தத்ரவித்யதே' இதி ப்ரஸ்நபூர்வகம் 'அஸ்மிந் காமாஸ்ஸமாஹிதாஃ, அபஹதபாப்மே' த்யாதிவிஸேஷணத், தத்ஸமாநார்த்தகத்வம் தைத்திரீயவாக்யஸ்யாபி வித்யம். 'தஸ்மிந்யதுந்தஃ' இதி உத்தரவாக்ய ஸேஷபூதஸ்ய ஸ-ஏச்யத இதி.

×'யத்தேவதுளா' என்கிற ப்ருதிதான் அகாரவாச்யனை நாராயணனேயேசொல்லுகிறதென்று பாஷ்யோபாத்தத்தில் (உஉசு-அத்) ருத்ரன் தானே சொல்லிவைத்தானிறே. 'யோதேவதுளா ஸ்வாஃப்ரோக்தோதேவதுளாக்தேச ப்ரதிஷ்டிதஃ। தஸ்ய ப்ராக்ருதிலீநஸ்யஃ பரஸ்ஸமஸ்தஹரஃ। யோஸாவகாரவாச்யோவை விஷ்ணுர் நாராயணோஹரிஃ। ஸைவ புருஷோக்தித்யஃ பரமாத்மா மஹேஸ்வரஃ। தஸ்யாஃஸர்வதமைஸ்வர்யஂ யஸ்மிந் தஸ்மிந்ஹிவர்ததே। தஸ்மிந்நீஸ்வரஸவிதாதிஃ ப்ரோச்யதே முநிஸிஸ்தயா। நிருபாயோஸ்ய வாத்வந்து வாஸுதேவே ப்ரதிஷ்டிதஃ। அஸௌ த்ரிபாவிபூதிஸ்து லீலயா அபிதேஸ்வரஃ। விஸ்வதிஷ்டிவயமைஸ்வர்யஂ தஸ்யைவஸகலாத்மகஃ। ஸ்ரீஸ-ஏகீளாபதிர்யோஸௌ ஸகஸ்வாஸ்ஸமுதாஹ்ருதஃ। தஸ்மாந்மஹேஸ்வரத்வந்து வாஸுதேவே ப்ரதிஷ்டிதஂ' இதி. இந்த தைத்திரீயப்ரஸ்நமெல்லாம் நாராயணபரமாகையாலே இதுவும் நாராயணபரமென்னுமிடம் பெரியடிப்பணியில் விஸ்தரேண சொல்லப்பட்டது.

---

1. மஹா-உப.அ-க-க. 2. மஹா-உப.அ-க-டு.

3. தை-நா.சூ-க0-உசு.

http://acharya.org

அவயவஸக்த்யா ஸர்வஸியக்தாவான நாராயணனைச் சொல்லுகிறது. † (அகாரோ விஷ்ணுவாசகஃ) என்கையாலே - அகாரவாச்யன் நாராயணன்.

வீருஹதாரண்யகத்திலும் அயர்வஸிவையிலும் சொன்ன ஆகாஸஸவ்ஷம பரமபுருஷபரமன்று, ‡ ஸர்வப்ரஹிஷ்யாகாஸபரம். ஹரா

† 'நாராயணன் அகாரவாச்யன்' என்னுமிடத்திற்கு ஸ்ருதிப்ரமாணங்காட்டுகிறார்—(அகார) இதி. இத்தால் 'அகாரோ வீரஹ்மவிஷ்ஸ்வீஸகமஷேஷ' என்கிற நிவண்டுபாடம் அகாதரணீயமென்றதாயிற்று. ரூபீயா நாராயணபரத்வமே அகாரத்துக்கு ஸர்வத்ரகாண்கையாலே. 'அக்ஷராணாமகாரோஸ்மி' என்று தானே சொல்லிவைத்தானிறே. 'அக்ஷராணை மகாரஸ்த்வ' என்று கைலாஸயாத்ரையில் ருத்ரனுஞ் சொன்னன். 'யோஹவை ஸ்ரீபரமாத்மா நாராயணஃ ஸஹவாக் அகாரவாச்யஃ' என்று தாரஸாரோபநிஷச்சுதி.

† (ஸர்வப்ரஹிஷ்யாகாஸபரமி)தி. 'யஷேஷாந்தர்ஹ்ருதய ஆகாஸஃ' என்கிறவிடத்தில் 'ஆகாஸ' ஸவ்ஷ்ம-மாந்தோதிய தைத்தரீய ஹரவாக்யவடிதாகாஸஸவ்ஷ்மமேபோலே பரமாத்மபரமன்று, கேவல ப்ரஹிஷ்யாகாஸபரமென்றபடி. 'ஆகாஸஸவ்ஷ்ஃ மாந்தோஷ்யே பரமாத்மவிஷய இதி 'ஹரஹரத்தரோஹிய' இத்யத்ரநிர்ணீதம், வாஜஸநேயகேத ஆகாஸஸபாகஸ்ய வஸித்வாதிஸ்ரவணாத், தஸ்யஸயாகஸ்ய பரமாத்மத்வேஸதி தஹ்யாராஹியாயிகஃ ஆகாஸஸவ்ஷ்ஸ்ய 'தஸ்யாந்தே ஸுஷிரம் ஸூக்ஷ்மம்' இதிஹருயாத்தர்மதஸ்ய ஸுஷிர ஸவ்ஷ்வாச்யஸ்யாகாஸஸ்யாஹியாயகத்வமவஸம்யதே' என்று காமாதீயயிகரணத்தில் வீருஹதாரண்ய வாக்யவடிதாகாஸ ஸவ்ஷ்த்துக்கு ஹ்ருதாகாஸபரத்வமாக ஹாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தாயிறே. 'ஸ்ர்வப்ரவியீ ஹாகாஸபரம்' என்றதிற்கு ஹேதுவையருளிச் செய்கிறார்—(ஹரஹாகாஸாதிகளிற்போலே) இதி. ஆகாஸ ஸவ்ஷ்த்துக்கு ஹ்ருதாகாஸத்திலே ப்ரவிஷ்யிப்ராசுர்யமுண்டாயிருக்கையாலே அதுவே ஸர்வத்ரஸ்வதஃ ப்ராப்தம். அதில் பரமாத்மாஸாயாரணமுணை ஸ்ரவணத்தாலே ப்ரவிஷ்யி ப்ராசுர்யத்துக்கு அபவாஹமவரும். பரமாத்மாஸாயாரண யர்மஸ்ரவணம் ஹாந்தோதிய தைத்தரீயங்களில் காண்கையாலே, அங்குற்றவாகாஸஸவ்ஷ்ம பரமாத்மபரமாயிற்று. வீருஹதாரண்யகத்தில் அப்படி பரமாத்மாஸாயாரணயர்மங் காணுமையாலே ஆகாஸஸவ்ஷ்ம ஸர்வப்ரஸிஷ்யி ப்ராசுர்யத்தையுடைய வாகாஸபரமாகிறதென்று கருத்து. 'ஆகாஸஸவ்ஷ்ஸ்ய ஹ்ருதாகாஸே ப்ரவிஷ்யிப்ராசுர்யாத் தஹேவ ஸர்வத்ரஸ்வதஃ ப்ராப்தம். தத்ரபரமாத்மாஸாயாரணமுணஸ்ரவணம் ப்ரஸிஷ்யிப்ராசுர்யாபவாதகம். தச்சாந்தோதீயேஸ்திதி தத்ராகாஸஸவ்ஷ்ஸ்ய பரமாத்ம பரத்வமுக்தம். வாஜஸநேயகேத தஹரவாத் ப்ரஹிஷ்யி ப்ராவுர்யமேவாதுவியத இத்யர்யஃ' என்று ஸ்ருதப்ரகாஸிகை. இத்தால் அயர்வஸிவா வாக்யஹ்ருதாகாஸஸவ்ஷ்த்துக்கு ஹாந்தோதீயாதிகளிற்போலே பரமாத்மாஸாயாரண யர்மங் காணுமையாலே, அங்குற்ற வாகாஸஸவ்ஷ்மும் ஹ்ருதாகாஸபரமென்னக் குறையில்லை என்று ஹ்ருதயம். (இவ்விடங்களில்) என்றது- வீருஹதாரண்யகாயர்வஸிவைகளில் என்றபடி. வஸி

http://acharya.org

காஶாதிகளிற்போலே புருஷோத்தமனுக்கு அஸ்யாரணமான யர்ம மில்லாமையால். இவ்விடங்களில் ஈஶாந ஸம்ஜ்ஞ ஶிவஶப்தங்கள், வஶித்வஜுத்காரணத்வாதி பரமாத்மாஸாயாரணயர்ம ஸம்வந்யத்தாலே, 1 (ஈஶாநஃப்ராணஃ) 2 (ஸ்வயம்ஜ்யோதி: ஶிவஃ) 3 (ஸர்வஸ் ஶர்வஸ் ஶிவஃ) என்கிற ஶப்தங்களோடு பர்யாயங்கள்.

† (காரணத்வயோகேயஃ) என்கிற வாக்யம், காரணத்வயோகத்தை வங்களிரண்டையும் விசிக்கிறதன்று; யோகத்தை விசிக்கிறது. இரண்டையும் விசிக்கும்போது வாக்யஜேஷம் ப்ரஸங்மிக்கும். அநுவதிக்கும்போது அங்யதஃ ப்ரதிஜ்ஞாயமானத்தை அநுவதிக்க வேண்டுகையாலே, காரண வாக்யங்களில் காரணஜேதனனாகச் சொன்ன நாராயணனை அநுவதித்து, தத்யோகத்தை விசிக்கிறது.

‡ அயர்வஶிரஸ்ஸிலே ப்ரயம வண்டத்தில், (அஹமேகஃ ப்ரயம

த்வம் பரமாத்மா ஸாயாரணமென்னுமிடம் 'அப்ரமேயோஹ்யோஜ்யஶ்ச யத்ரகாமஸ்தமோவஶீ மோஹஜேத ஜகவான் ஜ-தைர்வாலஃ க்ரீடநகைரிவ' என்கிற வசநஶேஷ்யம். 'விஶ்வம் வஶே யஸ்ய ஸவஶீ' என்று ஶ்ருதப்ரகாஶிதை.

† 'கஶ்சயோகேயஃ' என்றுபக்ரமித்து 'காரணத்வயோகேயஃ' என்கிறவித்தால் காரணத்வத்தை யநுவதித்து யோகேயத்வவிசிபரத்வமாக இந்தப்ரகரணத்துக்குக் காண்கையாலே ('காரணத்வயோகேயஃ' என்கிற வாக்யம்) என்று தொடங்கி யருளிச்செய்கிறார். 'ஸம்ஜ்ஞவத்யேகவாக்யத்வே வாக்யஜேஜேஹாஹிநேஷ்யதே' என்று மீமாம்ஸகர் சொல்லுகையாலே அத்தைத்திருவுள்ளம்பற்றி (வாக்யஜேஷம் ப்ரஸங்மிக்கும்) என்கிறார். 'ஸர்வஃ காரணம்' என்று வாக்யவ்ருத்திகூடாது 'காரணஸம்ஜ்ஞாயோகேயஃ' என்றுகவேணும். இங்ஙனன்றாகில் 'கஶ்சயோகேயஃ' என்கிற வாக்யத்துக்குத்தரமாகாதென்று கருத்து. (காராயணனை யநுவதித்து தத்யோகத்தை விசிக்கிறதென்கிற விடத்தில் 'நாராயணமதயோகாயேத்' இத்யாதி ஸ்ருதிகளுந மதஸங்யேயங்கள்.

‡ ஆகவிருஹாரண்யகாயர்வஶிவைகளுக்கு பரமாத்மபரத்வம் ஸாயித்தார்; இனி அயர்வஶிரஸ்ஸுக்கு பரமாத்மபரத்வம் ஸாயித்தருளுகிறார்—(அயர்வஶிரஸ்ஸிலே) என்று தொடங்கி. அதில் ப்ரயமவண்டத்துக்கு 'ஶாஸ்த்ரஜுஷ்ட்யாதாரபஜேஶோ வாமஜேவவத்' என்கிறயிக்ரப்ராணாயிகரணத்தில் சொன்ன ப்ரகாரத்தாலே பரமாத்மபரத்வம் ஸாயிக்கிறார்—(ப்ரயமவண்டத்திலி) தி. 'ஜேவாஹவைஸ்வர்ஹம் லோகஃ' என்று தொடங்கி 'தர்பயாமி ஸ்வேநதேஜஸா' இத்யந்தம் ப்ரயமவண்டம். காரணத்வவ்யாப்தமான யாதொரு யர்மங்களுண்டு, அவைகள் சிஜ்சிதீவ்யாவர்தகங்களாகையாலும், ருத்ரனுக்கு ஸ்ருஜ்யத்வ ஸம்ஹார்யத்வ கர்மவஶ்யத்வாதி ஜுத்வாதிகளுண்டாகையாலும், பரம

---

1. ஸஹஸ்ரநாமம். அ. 2. ஸஹஸ்ரநா. நி.
3. ஸஹஸ்ரநா. ஶ.

http://acharya.org

மாஸ்ய வர்தாமிச ஸவிஷ்யாமிச-நாங்யஃ கஸ்ரிக்மத்தோ வ்யதிரிக்தஃ) இத்யாதியாலே ருத்ரன் தனக்கு விஸ்வைஸ்வர்யத்தைச் சொல்லி ற்று. 1 (மத்தஸ்ஸர்வமஹ்ய ஸர்வம்) 2 (அஹம்மதுரஸ்வ்ய-ரிய்யஸ்ரீச) 3 (ப்ராஜ்ஞஸ்மி ப்ரஜ்ஞாத்மா தஸ்மாமாயுரம்ருதமித்யுபாஸ்ஸ்வ)என்று-ப்ரஹ்லாதவாமதேவர்ஷ்ராதிகளைப்போலே பரமாத்மஸ்வரூபாவாப்தர்ஷ வலத்தாலே யென்னுமிடத்தை, 4 (ஸோக்தராதந்தரம் ப்ராவிஸத்) என்று - ஸ்ரீருதிதானே சொல்லிற்று.

† த்விதீயவண்டத்தில் சொன்ன தேவவாக்யம் ருத்ரவாக்யாத வாதமாகையாலே தத்வாக்யதுல்யம்.

‡ த்ருதீய வண்டத்தில் பரமாத்மாவின் வைலவஞ் சொல்லுகிறது.

× சதுர்த பஞ்சம வண்டங்களில் ஓங்காராதி [ப்ரணவ] நாமங்களையும்

புருஷாஸ்யாரணதிதிச்சரீரகத்வம் அவனுக்கு அஸம்ஸாரிதமாகை யாலும், தச்சரீரகபரமாத்மபரத்வமே அயர்வஸிரஸ்ஸுக்கு ர்யஞ் சொல்லவேணும். ஆகையாலே கார்யகோடி நிவிஷ்டனை ருத்ரனுக்கு ஸர்வாத்மஸ்வரூபாவங்கூடாமையாலே, ப்ரதர்தநோபாஸநந்யாயத்தாலே தச்சரீரகபரமாத்மபரமாகவே நிர்வஹிக்கையுத்தமென்று திருவுள்ளம் பற்றி—(மத்தஸ்ஸர்வமஹ்ய ஸர்வம்') இத்யாதீய—(ஸ்ருதிதானே சொ ல்லிற்று) இத்யந்தமுக்தம். நசாத்ரந்யாயாபேக்ஷா, பரமாத்மாது ப்ர வேஸஸ்யகண்டோக்தேரித்யாஹ—(ஸோக்தராதந்தர) இதிவா.

† த்விதீயவண்டே 'ததோ தேவாருத்ர ஸாபஸ்ய, தேதேவா ருத்ரஸ்ய யாய, ததோ தேவாஸுர்ய வராஹவஃ ஸ்துக்வ தியோஸ்ய ஸை ருத்ரஸ்ஸ ஸுவாக் யஸ்சஸரம்ஹ ஸ-ரிஸ்ஸுவஸ்ஸுவஃ தஸ்மை வைகமோகமஃ ஸர்ஷ்ண ஜகபதேஸ்ர விஸ்வரூபாஸு' த்யாதி தேவதாஸ் துதிவாக்யங்கள் பூர்வவண்டருத்ரவாக்யாநுவாதத்தாலே ஸ்துதிபரங் களாகையாலே தந்தர்யாமி பரமாத்மவிஷயமென்று அருளிச்செய்கி றார்—(த்விதீயவண்டத்திலி) தி. (தத்வாக்யதுல்யம்) என்றது-ருத்ரவா க்யத்துக்கு அந்தர்யாமி விஷயத்வ முக்தமாகையாலே தேவவாக்ய மும் தந்தர்யாமிபரமென்றபடி.

‡ த்ருதீயவண்டத்தில் 'ஓமாஉள மயீ யே ஸ-ரிஸ்ஸுவஸ்ஸுவரந்தே ஸர்ஷம் ஜகபதேஸ்ர விஸ்வரூபாஸு' த்யாதிகளாலே பரமாத்மாவி னுடைய வைலவஞ்சொல்லுகையாலே—(த்ருதீயவண்டத்தில் பரமா த்ம வைலவஞ்சொல்லுகிறது) என்றருளிச்செய்தார். 'விஸ்வரூபாஸு' என்று ஸவநாமஸ்-ரித விஸ்வரூபஸப்தத்தாலும் 'ஸர்ஷ்டம் ஸௌம்ய புருஷம நிராஹ்ய' என்று ஸவந நாயாரண புருஷஸப்தத் தாலும் ஸவத்பரத்வம் ஸுஸ்பஷ்டம் என்றுகருத்து.

× 'ஸஓங்காரோ ய ஓங்காரஃ ஸப்ரணவோ யஃ ப்ரணவஃ ஸர்வவ்யாபி யஸ்ஸர்வவ்யாபீ' என்று தொடங்கி சதுர்த வண்டத்தில் பூர்வ ப்ரஸ்துத னை பரமாத்மாவினுடைய வாசகங்களான ஓங்காராதி சதுர்தஸ்தாமங்க

---

1. வி-பு.க-கக-அநு.
2. வி-ருபஸ-சா-கo.
3. கௌஷீ-உப.ங-க.
4. அயர்வஸிர-க.

http://acharya.org

தங்கிர்வசநங்களையுஞ் சொல்லுகிறது; ஆகையாலே ருத்ரபரங்களன்று அந்தஸுவ் உங்கள், ப்ரணவவாச்ய நாராயணபரங்கள்.

† ஷஷ்஠வண்டத்தில் சொன்னருத்ரோபாஸநம், மயுஷ்டீயைபிற் சொன்ன ஆதித்யோபாஸநம்போலே பரமாத்மோபாஸநம். இதிற்சொன்ன ஸம்மஸ்பர்ஶம் ஸௌத்ராமணியிற்சொன்ன ஸுராக்ரஹணம் ஸர்வக்ரதுஸாதாரணமல்ல; தாப்போலே ஸர்வோபாஸந ஸாதாரணமன்று.

‡ ஶாங்கரபாஷ்யாதிகளில் I (அஸந்நேவேஹமைர ஆஸீத்) இத்யாதி

ளும், 'அயுகஸ்மாதுச்யதே ஓங்காரः' என்று தொடங்கி 'அயுகஸ்மாதுச்யதே மஹாதேவோ யஸ்ஸர்வாந்லோகாந் பரித்யஜ்யாத்மஜ்ஞாந யோகைஶ்வர்யே மஹதிமஹீயதே தஸ்மாதுச்யதே மஹாதேவः' என்றுமளவாக பஞ்சம வண்டத்தில் பூர்வவண்டோக்த ஓங்காராதி சதுர்விதகாமங்களுடைய நிர்வசநமும் ஸுஸ்பஷ்டமாகச்சொல்லுகையாலே, இத்தைத்திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார்—(சதுர்த்த பஞ்சம வண்டங்களிலே) தி. 'அயு கஸ்மாதுச்யதே ஓங்காரः' இத்யாதியாலே பரமாத்மவாசககாம நிர்வசநமும் 'அயு கஸ்மாதுச்யதே ஸர்வவ்யாபீ' இத்யாதியால் பரமாத்மநாம நிர்வசநமும், 'அயு கஸ்மாதுச்யதே ஏகோருத்ரः' இத்யாதியாலே ப்ரக்ருத ஷீரோபாஸ்யப்ரணவ வாச்யவீரஹ்ம ஶரீரகஸ்ரீத ஶிவநாம நிர்வசநமும் சொல்லப்படுகிறதென்று கண்டுகொள்வது. ஓங்காராதிப்ரணவ நாமங்களுக்கும், அநந்தாதிவீரஹ்ம நாமங்களுக்கும், உபாஸ்யவீரஹ்மஶரீரகஸ்ரீதனான ஶிவனுடைய நாமங்களுக்கும் ஸமாநவிஷயமாக நிர்வசநம் பண்ணினது-இவை மூன்றுக்கும் அபேதோபசாரத்தாலே யாகையாலே யுக்தமென்று கண்டுகொள்வது.

† (ஷஷ்஠ வண்டத்திலே) தி. 'ஷஷ்஠ேது' 'தஜ்ஜதஸ்' பாவிதவ்யः நிகாய்யதः ஶாஸ்திமேதி' திருஷீரஶரீரக பரமாத்மோபாஸநः ஸாமுத்தः 'வ்ரதமேதத்பாஶுபதः' இதிபஶுபதிரூப பரமாத்மோபாஸநரூபதயா பஶுபதி ஸம்பந்தியோ பாஶுபதः, நது பாஶுபதாபாஸ ப்ரதிபாஷீயः தஷீயிதஷீ வயகல்பகாவாத். ஸமந்த்ரகஹவிஸ்தம்பர்ஶகந்த ப்ரகரண தீருஹீதத்வாத் ஸர்வத்ர ப்ராப்தோதி. தர்ஶபூர்ணமாஸ ப்ரகரண தீருஹீதப்ரயாஜவத், ஸௌத்ராமணி ப்ரகரணதீருஹீத ஸுராதீருஹவச்ச. தஸ்மாதுயர்வஶிரஸி ருத்ராந்தராத்மா நாராயணஏவ ப்ரதிபாஷீயः. யோப்ரதர்தாரு விஷீயாயாமிந்ஷீராந்தர்யாமீ' இதிஶ்ருதப்ரகாஶிகர. (மயுஷ்டீயாந்யாயம்)- ஶாரீரகத்தில் (சு-கூ-நு0.) கண்டுகொள்வது. அயர்வஶிரஸ்ஸுக்கு பரமாத்ம வைஹவ ப்ரதிபாதகத்வம் விஸ்தரேண பெரிய டிப்பணியில் எழுதப்பட்டது.

‡ ஆக ஶ்ரீ ஶாங்கராதி ப்ராயாது ஸாரேண அயர்வ ஶிரஸ்ஸை ப்ரதர்தந மயுஷ்டீயாதிக்யாயத்தாலே ருத்ர ஶரீரக பரமாத்மோபாஸக பரமாகவருளிச்செய்தார்; இனி அங்குச்சொன்னவை ஶாங்கராதியாதிகளில் அஸத்கார்யாதுவாதமேபோலே பரபக்ஷாதுவாத மாத்ரமாக சில வாசார்யர்கள் நிர்வஹிக்கையாலே, அத்தை யருளிச் செய்கிறார்—(ஶாங்கராதியாதிகளிலே) தி. பரமதமாவது-தார்கிக மதம். அவர்களிலே அஸத்கார்யவாதிகள். (இவ்விடத்திலும்)-அயர்வ ஶிரஸ்ஸிலும். பரமத

I. ஶா-உப.சு-உ-க.

http://acharya.org

களிலே பரமதோபக்யாஸம் பண்ணினற்போலே, இவ்விடத்திலும் பர மதோபந்யாஸம்பண்ணுகிறது.

† லைங்மத்திலே-ருத்ரந்வாஹியர்மாங்மமாகச் சொல்லுகையாலும், அயர்வஸிரஸ்வித்சொன்ன மந்த்ரங்களை ஸ்மோஹ்ய-ளைநத்திலே விநியோமிக்கையாலும், அயர்வஸிரஸ்விலும் லைங்மத்திலுஞ் சொன்ன பாஸுபத வ்ரதம் ஏகமாகையாலும், I (அர்யைர்ஹ ஸார்யஸ்ய யுக்தங் மஹேஸ்வராஜ்ஞயிகிங்கிதம் । லர்ணஸ்ரமக்ருதைர்யர்மைர்விப ரீதங் க்வசித்ஸமம்) என்று லைங்மத்தன்னிலே அவைதிகமாகச்சொல் லுகையாலும், அயர்வஸிரஸ்ஸில் அயிகாரஸ்ரணவத்தாலே விமோஷ-

---

மாவது-ஸைவமதம். அவர்களிறை ருத்ராயிக்யவாதிகள். (சிலர் சொன் னர்கள்) என்றது- சிலவாசார்யர்கள் நிர்வஹித்தார்கள் என்றபடி.' அங் குச்சொன்னவை அஸத்கார்யாநுவாதிகளைப்போலே பரபக்ஷாதுவா ஹமாத்ரமென்று சிலர் நிர்வஹிப்பர்கள்' என்று பரமதஹங்ரஹஸ்யத் தில் தூப்பில்பிள்ளையுமருளிச்செய்தார்.

† இனியித்தை தாமஸயர்ம விமோஷவிஷயமென்று சிலவாசார்யர் களுடைய நிர்வாஹமுண்டாகையாலே அத்தையுமருளிச் செய்கிறார்— (லைங்மத்திலே) என்று தொடங்கி, (ருத்ரந்வாஹியர்மாங்மமாகச் சொல் லுகையாலு)மென்றது-பாஸுபதவ்ரதத்தை ருத்ரந்வரக்தவஸ்த்ரத்வாஹி யர்மாங்மமாகச் சொல்லுகையாலு மென்றபடி. லைங்மத்தில் பூர்வார் யத்தில் (ரூச, ரூநி) வது அயி யாயங்களில் கண்டுகொள்வது. (அயர்வ ஸிரஸ்வித் சொன்ன மந்த்ரங்களை) இதி - அயர்வஸிரஸ்வித் சொன்ன 'ப்ராணேஷ்வந்தர்மநஸி' இத்யாதிமந்த்ரங்களை லைங்மபுராணத்திலே வத்தார்யத்தில் (கள, கஅ)வது அயி யாயங்களில் ஸ்மோஹ்ய-ளைநத் திலே விநியோமிக்கையாலு மென்றபடி. (அயர்வஸிரஸ்யிலுமி) தி— அயர்வஸிரஸ்வித் சொன்ன 'வ்ருதமேதத்பாஸுபதம் .... தஸ்மாத்வ்ர தமேதத் பாஸுபதம், இத்யாதி மந்த்ரங்களை 'ஸ்யித்வாஸ்யாப்யா ம்ருதோஜ்ஜீத்வா வ்ருதம் பாஸுபதஞ்சரேத்। ஏதத்வ்ருதம் பாஸுபதம் சரிஷ்யாமி ஸமாஸதஸ்' இத்யாரப்ய 'அதிநிரித்யாதிநாமாநி விம்ருஜீ யாமாநி ஸம்ஸ்ப்ருஸேத்' இத்யாதிகளாலே விவரிக்கையாலே அவை யிரண்டிலுஞ் சொன்ன பாஸுபதவ்ரதமேகமாகையாலு மித்யர்த்தம். (அயர்வஸிரஸ்விலி) தி. அயர்வஸிரஸ்வில் 'வ்ரதமேதத்பாஸுபதம்' என்று சொன்ன பாஸுபதவ்ரதத்துக்கு 'இன்னார் அயிகாரி' என்று சொல்லாமையாலும் 'பஸுபாஸவிமோக்ஷாய' என்று ருத்ராத்தர்யாமி பரமாத்மோபாஸநத்துக்கு மோக்ஷத்தை ஸமமாகச்சொல்லுகிற வாக்ய த்தால் 'முமுக்ஷுக்கள் எல்லாருமயிகாரிகள்' என்று அவிமோஷணை ப்ராப்தமாக, ஸ்ரீவராஹாதித்யாதி புராணங்களில் பாஸுபதவ்ரதம் 'வைஷ்ணவாஹ்யாயிகாரம்' என்று சொல்லுகையாலே ஸாமாந்யவிமோஷந் யாயத்தால் ஸங்கோசிக்க வேண்டுகையாலுமென்றபடி. வைஷ்ணவாஹ்யா

I. { முஹ்ரிதலைங்மத்தில் காணவில்லை.
ஸிவபு- வாயுஸம்ஹிதா-உத்தரபா.க-உ.
ஸாரதேச-ஸா-மோ உஅ0-கஅஅ.

http://acharya.org

ணஸர்வாயிகாரத்வம் ப்ராப்தமாக ஸ்ரீவராஹபுராணத்திலும் ஆதித்ய புராணத்திலும் வேஷ்வாஹ்யாயிகாரமென்று ஸங்கோசிக்கையாலும், (ஸ்மச்ஹங்கோ ஸ்மஸ்யாஸ்யாநி) என்று ஸாதாதபயர்மஸ்த்ரத்தில் மஹாபாதக நிவர்தகமாகச்சொன்ன ஸ்மோஷீயஸ்தளநம் ப்ராயஸ்சித்த விஷயமாகையாலும், லோகப்ரஸித்தியாலும் இது அவைஷிகமென்று சிலர் சொன்னார்கள்.

† ஸ்வேதாஸ்வதரத்தில், நாராயணத் பரத்வமும் மோக்ஷப்ரதத்வமுஞ் சொல்லுகிறதென்கிறதுவும் அதுபபங்கம். 1 (வேஷாஹமேதம்) என்று துடங்கி (காங்ஷபந்யாநி) என்று - மஹாபுருஷவேஷகம் மோக்ஷஸாயகமென்றும், தத்வ்யதிரிக்தாபாயமில்லையென்றும், 2 (யஸ்மாத் பரங்காபரம்) இத்யாதியாலே - ப்ரஸ்துத புருஷனே பரன், தத்வ்யதிரிக்தரடைய அபரரென்று சொல்லிவைத்து, அகங்தரம், வேறேயொரு வஸ்துவைப் பரமென்றும் மோக்ஷப்ரதமென்றும் சொல்லுகையாகிறது ப்ரதிஜ்ஞாஹேதுவிரோயத்தாலே அஸங்மதமாகையால்.

யிகாரமான யிதுக்கு மோக்ஷவலத்வோக்தி- 'யேப்யங்ய தேவதாஸ்காஃ' இத்யாதி ந்யாயத்தாலே 'ஸாகராத்ஜ்ஞாநமக்விச்ஹேத், என்கிறபடியே காலந்தரீயப்ராப்திபரை என்று கொள்ளவேணும்.

† அயஸ்வேதாஸ்வதரோபநிஷத்துக்கும் பரமாத்ம பரத்வமருளிச்செய்கிறார்—(ஸ்வேதாஸ்வதரத்தில்) தி. நாராயணாத்பரத்வம்-'யஸ்மாத்பரம்' த்யாதிவாக்ய விஷயம், மோக்ஷப்ரதத்வம்-'யஎதம்விதுரம்ருதாஸ்தே ஹவந்தி' த்யாதிவாக்யவிஷயம் என்றபிப்ராயம். இதுக்குத் தர்மாஹ—(அதுபபங்கம்) தி. அதாவது-உபக்ரமத்தில் 'வேஷாஹமேதம்' என்று தமஸ்பாரவர்தியாய், ஆதித்யவர்ணஸ்ரீருஷிவ்ய மங்மள விதிரஹயுக்தனுமிருக்கிற மஹாபுருஷனைச்சொல்லி, 'தமேவவிதித்வா' என்று 'தத்வேஷநமேம மோக்ஷமேஹாத வேரொன்றன்று' என்கிற வர்த்தை ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, அநந்தரமத்தை உபபாதிக்கைக்காக 'யஸ்மாத்பரம்' என்று 'யாவனொருவனிற் காட்டில் வேரொரு பரமாயிருப்பதொன்றில்லை, அணுதரமாயிருப்பதொன்றில்லை, மஹத்தரமாயிருப்பதொருவஸ்துவில்லை, நிஸ்தரங்ஹார்ணவோபமனான பரமபுருஷனிலயனாலே இந்த விஸ்வம் வ்யாப்தமாயிருக்கும்' என்று கொண்டு ஸர்வஸ்மாத்பரனான பரமபுருஷனைச் சொல்லி 'ததோயஹ்யத்தரதரம்' என்று அவனிற் காட்டில் உத்க்ருஷ்டமாயிருப்பதொரு வஸ்துவுண்டென்கை ப்ரதிஜ்ஞாஹேதுவிரோயத்தால் அஸங்மதமாகையால் என்றபடி. உபக்ரமாதுமானமாகவேணுமிறே உபஸம்ஹாரமும் என்று கருத்து. இவ்வர்யமுபக்ரமாயிகாணலிஷ்யம். ஆகையால் உபக்ரமவிரோயமுண்டாகையாலே 'ததோயஹ்யத்தரதரம்' என்கிற உபஸம்ஹாரவாக்யமானது உபக்ரமாதனான பரமபுருஷனையொழிய வஸ்த்வந்தரத்தைச் சொல்லமாட்டாது என்றபிப்ராயம். இஞ்ச 'ததோயஹ்யத்தரதரம்' என்கிற விடத்தில் 'பரமாத்மாவைக் காட்டில் பரனிருப்பவன் ஒருவனுளன்' என்பது பராயிகரண லிஷ்யார்த்தத்துக்குஞ் சேராது.

---

1. ஸ்ரீ வே-உப.ங-அ. 2. ஸ்ரீ வே-உப.ங, கூ.

http://acharya.org

† 1 (மஹாக்ப்ரஹ்ர்வை புருஷ ஸ்ஸத்த்வஸ்யைஷ ப்ரவர்தகஃ) என்று - ப்ரஸ்துதனை மஹாபுருஷனே ஸத்வப்ரவர்தகனாகச் சொல்லுகையாலும், ஸத்வப்ரவர்தகன் விஷ்ணுவென்னுமிடம் 2 (அயமோஹவை வலுஏஷவாஸ்ய ஸாத்விகாம்ஸஃ ஸோஸௌ வை ரஹ்மசாரிணோயாய விஷ்ணுஃ) என்ற மைத்ராயண்யுபநிஷத்வாக்யமாகையாலும், ஸ்ரீபுருஷஸூக்த நாராயணாதுவாக ப்ரஸித்ருதிகளிற் சொன்ன ஸர்வாந்தர்யாமிகனே 3 (ஸர்வாந்தரமிரோமீரிவஃ) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகையாலும், ‡ இந்தப்ரகரணம் நாராயணபரம். 4(தத்தோயஹ்ர்த்தரதரம்) என்கிறவிட

† 'தஸ்மாத்ஸர்வமதஸ்மிவஃ' என்கையாலே இதுதான் ருத்ரபரமென்னுமிடம் வ்யக்தம்' என்று-'இந்தப்ரகரணம் ருத்ரபரம்' என்றிறே அவர்கள் சொன்னது; அதுக்குத்தர மருளிச்செய்கிறார்—(மஹாக்ப்ரஹ்ர்வை) இதி. இந்த்ரப்ராணாயிகரணந்யாயத்தாலே உபஸம்ஹாரத்தில் 'ஸிவ' ஸப்தஸாங்கண்யத்தாலே இது ஸிவபரமென்று அவர்களுக்கபிப்ராயம். அந்தவதிகரணத்தில் கேவலமுபஸம்ஹாரத்துக்கு ப்ராவல்யஞ் சொல்லவில்லை 'ஸமுதாயஸ்வாரஸ்யம் ப்ரபலம்' என்று சொன்னவித்தனை. ஆகையால் ஸமுதாயத்துக்கு ப்ராவல்யஞ் சொன்னவித்தனை யொழிய உபஸமஹாரமாத்ரத்துக்கு ப்ராவல்யஞ் சொல்லவில்லை என்றபடி. 'தேநோபக்ரமஸ்வாரஸ்யாதுபஸமுதாயஸ்வார ஸ்யம்ப்ரவலமிதிஹலிதம்.'உபஸம்ஹாரவாக்யமுபக்ரமவாயிதமிதி பூர்வபக்ஷிணேக்தம். தத்ரேதமுத்தரமுக்தம் ஹவதி-உபக்ரமோப ஸம்ஹாரள வாக்யாவயவள. தயோரவயவ ஹிதயோஃ பரஸ்பரவிரோயே உபக்ரமப்ராவல்யம் நத்வயவவிரோயே. அத்ரது அநேகாவாந்தரவாக்யைஃ பர்யாலோசிதைஃ ப்ரதிபந்நஸ்ய மஹாவாக்யார்யஸ்யாவயவிநோ விரோயே அவயவல-ஏதேந பக்ரமோஹ்ர்வலஃ; யயா 'ம்மாயாம்மேவாஷஃ ப்ரதிவஸதி' த்யாதிஷ்வ வோஷஃ ப்ரதிவஸதீதிபஹாஸீயா ப்ரதிபந்நவாக்யார்யமுபக்ரமஸ்ய மமாபஹ்நவாயதே. அபிது ஸ்வயந்தஹ்ந மஹ்ணார்யஹவதி; தத்வத்' என்று ஸ்ருதப்ரகாஸிகை. இப்படி யிந்த்ர ப்ராணாயிகரணந்யாயத்தாலே ஸமுதாயவாக்யங்களாலே இந்த ப்ரகரணம் பரமாத்மாவான நாராயணனையே சொல்லுகிறதென்று ஸுஸ்பஷ்டமாக வருளிச்செய்கிறார்—(மஹாநி) இதி. 'ராஜஸோ வை ரஹ்மா ஸாத்விகோ விஷ்ணுஃ தாமஸோருத்ரஃ' 'தமோமயாத்மகோருத்ரஃ ஸாத்விகமயாத்மகோவிஷ்ணுஃ ராஜஸமயாத்மகோ வை ரஹ்மா' இத்யாதி ஸ்ருதிகளும் 'தமஸாகாலருத்ராய நமஃ ராஜஸாகாகாண்டஜ ஸத்வோ ஸர்வ மம விஷ்ணுவ' 'தமோருத்ரோ ரஜோவை ரஹ்மா ஸத்வம் விஷ்ணுப்ரகாஸகம' இத்யாதிவசநங்களுமிங்கே யநுஸந்தேயங்கள்.

‡ (இந்தப்ரகரணம் நாராயணபரம்) இதி. அத்ராயம் ஸுஸ்பஷ்டோர்த்தஃ 'தத்பரம்ப்ரஹ்மபரம்' இதி 'யாதேருத்ரஸிவாதநூஃ' இதி ப்ரக்ருதாத் பரம் ப்ரஹ்மப்ரஸ்துத்ய ஸர்வவ்யாபித்வம் ஸர்வநியந்த்ருத்வம் அநுபமத்வம் தத்ஞாநஸ்ய முக்திஸாயநத்வஞ் சோகத்வா, 'வேஹமேதம' இதி 'தத்ப்ரஹ்மகமி' தி தேவதா விஸேஷஜிஜ்ஞாஸாயா

1. ஸ்ரீ வை.உப.கு-கக.
2. மைத்-உப.சு-டு.
3. ஸ்ரீ வை.கு-கட.
4. ஸ்ரீ வை-கு-கூ.

http://acharya.org

த்தில் தச்ஹவீ ஹம்ஹேதுபரம். அன்றிக்கே † I (இஹ...ஸர்வம்) என்று கீழ்ச்சொன்ன ப்ரபஞ்சத்தை பராமர்ஶிக்கிறதாகவுமாம். ஶிவஶவீ ஹம் அவயவ ஶக்த்யாகாராயணபரம்.

‡ (ருத்ரஸ்தாரகம்) இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறது, மோக்ஷப்ரதத்

'ஏதத் புருஷம்' இதி ப்ரகரணம் ஸர்வம் 'புருஷஸ்' இதி நிர்யார்ய 'வ்ரஹ்மதம்' இத்யேதத் 'மஹாந்தம்' இதி விவ்ருத்ய 'ஈஶ்வரம் ஜ்ஞாத்வா' இத்யத்ராபேக்ஷிதம் ஜ்ஞாதாரம் ஜ்ஞாஸ்யஸாயகாஹாவஞ்சோக்த்வா, 'ஏக' ஶப்தார்யஞ்ச 'யஸ்மாத்பரம்' திவிவ்ருத்ய, 'தேநேதம் பூர்ணம்' தி. 'ஸர்வம்-ஏதேஷாமபி ஹம்' இத்யத்ர 'ஹ்ருத' ஶப்தஸ்ததாயோகிபர இதி வ்யாவர்யாய 'தேதாயஜ்ஞத்தரத்தரம்' தி. 'தமேவவித்வா' இதிவிவ்ருத்ய, 'ஸர்வாநந ஶிரோக்ரீவஸ்' இதி 'யதோயம் ஹமவாக், அதஸ்ஸர்வவ்யாபித்வேபி தஸ்ய மதஜ்ஞாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டஸ்' இத்யுக்த்வா 'மஹாந்ப்ரஹ்மஸ்' இதிஸத்வப்ரவர்தகத்வம் ப்ராப்யஸ்யைவ ப்ராபகத்வாஜ்ஜ்ஞாயேன ப்ராப்யஸ்ய ஜ்யோதிஸ் பதஜ்ஞ நிர்த்ஶ்ய, தேநபுருஷோத்தம த்வமஶிவ்யஜ்ய, ஹ்ரு தயஸம்ப்ரதியாகமுக்த்வா, ஏவமுபாஸ்யத்வ யோமிமாணாம்ப்ரதர்ஶ்ய, தத்ரபாஸநஸ்ய மோக்ஷஸாயகத்வமுக்த்வா, ஜ்ஞேயதாஸ்பஷ்டார்யமேவ 'ஸஹஸ்ர ஶீர்ஷாபுருஷஸ்' இத்யாரப்ய 'யதஸ்நேகாதிரோஹதி' த்யாதி புருஷஸம்ஶப்தர் சாஹீயாம் தத்ஜ்ஞைஹவமுக்த்வா, 'ஸர்வதஸ்பாணிபாதந்தத்' இதிப்ரயோகர்சம் வ்யாவர்யாய 'ஸர்வேந்த்ரிய ஹ்ருணாஹாஸஸ்' தி 'மாதாபிதே' த்யாதிஸ்ஹாலோபநிஷத் விஹித்ய ஸர்ஸ்வாமித்வம், ஸர்வ ஶரண்யத்வம் ஸர்வஸ்ஹ்ருத்வஞ்ச 'அதோஜ்யாயாஸ் சபுருஷஸ்' இத்யஸ்மிப்ரோதம் விவ்ருத்ய, 'நவஹ்யரே' இதி 'ஹப்ஸ' ஶப்தோக ஹமவதீவாச தேந ப்ரக்ருதம் வஸ்துநிர்த்ஶ்ய, 'வஶீஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய' 'அபாணிபாதஸ்' இதிதத்ஜ்ஞைஹவம்புநஸ் ப்ரதர்ஶ்ய, 'தமாஹுராதிர்யம்' இதி புநஸ் ஹமவந்தம் ப்ரதிஜ்ஞாப்ய 'அணோரணீயாந்' த்யாதிநா தத்ஜ்ஞைஹவம் ப்ரதிபாதிதம். அதோயமஸ்மீ யாயஸ் பரமாத்ம ஶ்ரீமந்நாராயணபர இதி. இத்தால் ஸ்வேதாஸ்வதரம் முழுமையும் நாராயணபரமென்று சொல்லிற்றுமிற்று என்று கண்டுகொள்வது. ஸ்யாஸீபுலாக ந்யாயத்தாலே ஏகதேஶத்துக்கு நாராயணபரத்வம் அருளிச்செய்தாரித்தனை.

† (இஹ-ஸர்வ)-'தேநேதம் பூர்ண புருஷேணஸர்வம்' இதிவாக்ய ஸ்யாமிஹ. (ஶிவஶவீ ஹம்) 'தஸ்மாத்ஸர்வமதஸ்ஶிவஸ்' என்கிற வாக்யஸ்யாஶிவஶவீ ஹம்.

‡ (ருத்ரஸ்தாரகம்) என்கிறது ஶ்ரீராமஷடக்ஷரத்தை. ராமோத்தரதாபநீயாமஸ்த்யஸம்ஹிதாதிகளில் விவ்வர்யம் ஸ்பஷ்டம். திருவஷ்டாக்ஷரமாதலாகவுமாம். தாரஸாரோப நிஷத்தில் 'ருத்ரஸ்தாரக ஸர்வ ஹ்ருமல்யாசஷ்டே...அயமேஹநஸ ஹாரத்வாஜஸ் பப்ரச்ஹயாஜ்ஞவல்க்ய, கிந்தாரகம் கிந்தாரயதீதி ஸஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்யஸ் ஓ நமோநாராயணாயேதி தாரக சிதசிதாத்மமித்யுபாஸிதவ்ய' என்று சொல்லியிருக்கையாலே, இங்குமப்படியே ஆணுங் குறையில்லை என்று அஸ்மதாசார்யர்கள்.

I. ஸ்ரீவை.நூ-கூ.

http://acharya.org

வத்தை யன்று, ஜ்ஞாகோபதேஷ்ட்ருத்வத்தை. 1 † (ஸோஹேவஸ்ஸா ஹயா ஸ்ம்ருத்யா ஸ்யுநக்து) என்கிறவிடத்திற் சொல்லுகிறதும் ஜ்ஞாநப்ரதத்வத்தை. 2 (உபாயோஸ்மி ஹரே ஸ்ஸ்ம்ருதிதள) 3 (சஸ்வராஜீ ஜ்ஞாநமக்ஷிச்ஹேத்) இத்யாதிகளாலே-அவனுடைய ஜ்ஞாநோபதேஷ்ட்ருத்வமும் நாராயணனுடைய மோக்ஷப்ரதத்வமும் ஸித்தியம்.(ஸங்கரஸ்ய துயோஹக்தி: ஸப்தஜந்மாந்தரங்நரி। தஸ்யைவது ப்ரஸாதேந விஷ்ணு ஹக்தி: ப்ரஜாயதே) என்கிறபடியே ருத்ரன் ஹரிபக்தியை யுண்டாக்குமித்தனை. ‡ ஆகையாலேயிறே, ருத்ரபக்தனுவாணன், 4 (நிர்வை ரிதாசவிவாயைர்விஷ்ணுபக்திரநுத்தமா। வாஸுதேவாத்துமரணங் கல்பாந்தே குபிதாத் புநி) என்று - ருத்ரன்பக்கலிலே ஹரிபக்தி யை யபேக்ஷித்தது.

× ஸ்ரீருத்ராதிகளில், பரத்வஸிஹ்நமான ஜகத்காரணத்வ முருகூடி பாஸ்யத்வ மோக்ஷப்ரதத்வங்க ளில்லாமையாலும், ப்ரபலஸ்ருத்யக்தரவிரோதத்தாலும் அதிநிகயநாதிகளிலே விநியுக்தங்களாகையா

† 'யோவேதாதௌ ஸ்வரம் ப்ரஹ்மம் புராகல்பே ப்ரஜாபதிம்' இத்யத்ராபி ஹரிபக்தி ஜ்ஞாநப்ரதத்வ மேவோச்யதே, இத்யாஹ (ஸ்ரீ) இதி.

‡ (ஆகையாலேயிறே) இதி. அதாவது- திருப்பேரனுக்கு நிமித்தமாக வாணனுக்கு யமுண்டாக அப்பொழுது ருத்ராதிகள் வந்தெதிரிட, அவர்களும் பின்வாங்கி ஓடும்படி யுத்யம் ப்ரவர்த்தமாக, பின்பு ருத்ரனும் ஸர்வேஸ்வரனுகவறிந்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணி 'வாணனை ரக்ஷித்தருளவேணும்' என்று யிரக்க, அப்படியே செய்தருளி யெழுந்தருளினபின்பு, ருத்ரனும் வாணனைப்பார்த்து 'உனக்கிஷ்டமான வரத்தைக்கேட்டுக்கொள்' என்று சொல்ல, பின்பவனும் 'ஸ்ரீ விஷ்ணுவின் பக்கலிலே நிரவதிகமான மஹாந்களாலே ஸதா ஆசரிக்கப்படுகிற உத்தமையான ஹக்தியானது- எனக்கெப்பொழுதுமுண்டாயிருக்கும்படியாகவும், என்னுடைய ஸரீராவஸாநத்தாலே ஸர்வவ்யாபகனான ஸர்வேஸ்வரனுலே எனக்கு மரணமுண்டாய் நிரஸ்தாகி ஸயாஹ்லாத ஸுவஹராவைகலக்ஷண்யமான ஹரிபக்தி யுண்டாகவேணும், என்று யாசிக்க, அவனுமப்படியே அநுக்ரஹித்தான்' என்று ஸிவபுராணத்திற் சொல்லப்பட்டது.

× ஸ்ரீ ருத்ராதிகளில் - ஜகத்காரணத்வாதி ப்ரதிபாதக வாக்யங்களில்லை என்பது ஸுஸ்பஷ்டம். 'ஸத்யோஜாதம்' இத்யாதி பஞ்சப்ரஹ்மாவ்ய மந்த்ரமும், நாராயணாநுவாகஸமாவ்ய யாவலத்தாலும்,ஸ்காந்தபுராணநிர்வாண வண்டாந்தர்மதாமதாவசநங்களாலும்பரமாத்ம பரமென்னுமிடம் ஸித்தியம். (பஞ்சப்ரஹ்ம மந்த்ரங்கள்) என்கிறவிடத்தில் மந்த்ரஸப்தமும் - மந்த்ரோபநிஷத்தைச் சொல்லுகிறதென்றும், மாயத்ர்யாதிகளைச் சொல்லுகிறதென்றும் நிர்வஹிப்பாருமுண்டு. (தந்த்ரங்கள்) என்று பாடமாகில் பாஸுபதாதந்த்ரங்களைச் சொல்லுகிறது.

1. தை-நா.கூ-கo. 3. மாத்ஸ்யபு.கூவ.சிக.
2. ஹரிவம்சே ஸ.விஷ்ணுபர்.கஙஙகூ. 4. ஸிவபு.யர்மஸம்ஹிதா.எ-உoக.

http://acharya.org

லும், ருத்ரபரத்வத்தைச் சொல்லுகிறனவன்று; † ஆகையாலே, ருத்ர னுக்குபாஸ்யத்வமோக்ஷப்ரதத்வங்கள் கூடாது.

‡ கிஞ்ச, 1 (யே ஸ்வயர்மஸ்யிதா வர்ணு விப்ராதீயாஃ குருகந்தர விகர்மஸு ஜீவர்தந்தே ப்ரீதிமாம் ஸ்தேஷு கேஸவஃ। ஷ்ரத்மசாரீதீரு ஹஸ்யாத்தியாஃ) 2 (தஸ்மாத்ப்ரியத்வம் க்ருஷ்ணஸ்ய...யேஷாமதுஷ்டிஃ பாரக்யே...வேஷாஃ ப்ரமாணம் ஸ்ம்ருதயஃ) 3 (பரத்ரவ்யேஷு ஜாத்ய ந்யாஃ பரதாரேஷ்வபும்ஸகாஃ। பரவாதேஷுயேமூகாஃ தேஸர்வே துயி தாமம) 4 (ஸ்ருதிஸ்ம்ருத்யுதிதக் யர்மம்) 5 (ஸ்ருதிஸ்ம்ருதீமமைவாஜ் ஞா) 6 (தீ விவியோலுதலர்மோயங்தேவ ஆஸுர எவச। விஷ்ணு லக்திபரோதேவோ விபரீதஸ்தயாஸுராஃ) என்கிற ஸ்ரீவிஷ்ணுயர்மவச நங்களாலும், 7 (தேவாநாம் பரமோயர்மஸ்ஸுயாயஜ்ஞாதிகாஃ க்ரியாஃ। ஸ்வாய் யாயதத் த்வவேஷித்வம்விஷ்ணுபூஜா இதிஸ்ருதிஃ। தைத்யாநா ம்பஹுமாநித்வம் மாத்ஸர்யம்ஸத்ஸ்வஸத்க்ரியா। நிக்ருஷ்டவேஷமாஸ் த்ராணம் ஹரலக்திருதாஹ்ருதா) என்கிற ஸ்ரீவாமக புராண வசநத்தா லும், 8 (ஸுரபதிரஸுரைஸ்ஸஹாஜியுக்தஃ பஸுபதிர பயவதீதஸ்ரீரு த்யவர்மஃ। ஸுரமுருதுருவப்ரஸாத கர்த்தாரள ஹரிசரணள ஸ்மர தாபவர்மதேஹதஃ) என்கிற ஸ்ரீ காரவிம்ஹ புராண வசநத்தாலும்,

† இப்படி மாங்தோதிய தைத்தரீயவிருஹதாரண்யகாயர்வஸிவா யர்வஸிரஸ் ஸ்வேதாஸ்வதரஜாவலி ஸ்ரீருத்ரப்ரஸ்ருதிகளில், பர மாத்மாவான ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கே ஸத்காரகாத்காரகமாக வுபாஸ் யத்வத்தையும், அத்காரகமாக மோக்ஷப்ரதத்வத்தையுஞ் சொல்லியிருக் கையாலே அவனே முமுக்ஷுபொஸ்யனும் மோக்ஷப்ரதனுமொழிய, ஸ்ருஜ் யத்வ ஸம்ஹார்யத்வ கர்மவஸ்யத்வாஜ்ஞத்வாதிகளாற் தத்வாதியுக்தனான ருத்ரனுக்கு அவையுண்டாகமாட்டாதென்று பூர்வோக்கத்தை நிராகரித் தருளுகிறார்—(ஆகையாலே) என்று தொடங்கி. 'காரணந்துயே யேயஃ' என்று காரணத்வவிசிஷ்ட வஸ்துவுக்கு யே யேயத்வஞ் சொல்லுகை யாலே, காரணத்வம் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கே யுள்ளதென்று பூர்வமே வோக்தமாகையாலே அவனுக்கே உபாஸ்யத்வமும் மோக்ஷப்ரதத்வமு மென்னுமிடஞ் சொல்லவேண்டாவிறே என்று ஹ்ருதயம்.

‡ இனி ஜகத்காரணத்வாதிவிசிஷ்டனான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளிலாஸ்ரயித்திருக்கும் ஭க்தர்களுக்கு வைதிகத்வமும், ஸாத் விகத்வமும், கர்மவஸ்யத்வாதியுக்தனான கேவல ருத்ரனுடைய ப⁴க்தர் களுக்கு அவைதிகத்வமும் தாமஸத்வமும், அதேக ஸாத்விகாதி ஸாஸ்த் ரஸித்தியமென்னுமிடத்தை அறிவிப்பியா நின்று கொண்டு, இவ்வழியா லும் அவனுக்கு பாஸ்யத்வாதிகள் கூடாதென்னுமர்த்தத்தை ஊர்ஜிப்பிக் கிறார்—(கிஞ்சே) த்யாதிநா.

1. வி.ல-எநு-கூ, ச.
2. வி.ல-எநு-கூ, கச, கநு.
3. வி.ல-எசு-உ.
4. வி.ல-சசு-உகூ.
5. வி.ல.எசு-நக.
6. வி.ல.கoகூ-எச.
7. வாமகபு.கக-கநு, நசு.
8. காரவிஷ்ணுபு.கூ-சூ.

http://acharya.org

I (விஷ்ணுஸக்திஸமாயுக்தாக் ஸ்ரௌதஸ்மார்தப்ரவர்தகாக் ப்ரியோ ஸவதி யோ ஜிருஷ்ட்வா வைஷ்ணவோஸன ப்ரகீர்திதஃ) என்கிற லிங்கவசநத்தாலும், 2 (யேச வேஷவிதோ விப்ராஃ) 3 (மஹாத்மாநஸ்து மாம் பார்த) என்கிறமஹாபாரதவசநத்தாலும், ஸகலவிஷ்ணுபக்தர்கள் ஸத்வப்ரக்ருதிகளாய் வைஷ்ணவராயிருப்பர்களென்னுமிடம் ஸித்தியம்.

ருத்ரபக்தர்கள் தமோப்ரக்ருதிகளாய் அவைஷ்ணவராயிருப்பர்களென்னுமிடமும் ஸித்தியம். † 4 (வாஸுதேவபராயத்ர வேஷுமார்காதுஸாரிணஃ ருத்ரபக்தாஸ்த்ரயீவாஹ்யாஸ் தமோநிஷ்டாஸ்தவாதிராஜஸாஃ) என்கிற லிங்கவசநத்தாலும், தமோநிஷ்டாளகம் ருத்ரபக்தர்களுக்குலக்ஷணமென்னுமிடம் ஸித்தியமாய் நின்றது. தமோநிஷ்டாளகத்தால் 5 (தஸ்மாத்ஸர்வப்ரயத்நேந தமோநிஷ்டா விவர்ஜயேத்) 6(ஜடிலா முண்டிதா வாபி) என்று லிங்கத்திலும் மஹாபாரதத்திலும் - நரகத்வாதி யர்மஸஹசரிதமாகச் சொல்லுகையாலும், 7 (நஸ்மஸ்மகபதுஷ்கரீஷுகபாலாமேய் யாக்ய யிதிஷ்டேத்) என்று நிஷேயத்ரவ்யங்களோடே சேரவைக்கையாலும், ‡ தமஸ்மகத்தான் அபூஜ்யத்ரவ்யமாகையாலும், 8 (நரகவாதுபதிதவா விப்ரந்ருஷ்ட்வா ப்ரமாதாத்ம்ருஷிர்வாபூஜயேத் வாதபாதிதஃ) என்று

---

† இனி கேவலருத்ரபக்தர்களுக்கு வேதவாஹ்யத்வமும் அவர்களாலே ஆராய்யனை ருத்ரனுக்கு ஜீவகோட்யந்தர்பூதத்வத்தாலே த்ரைமூர்த்யாஸ்ரயத்வாதிகளும் முண்டாயிருக்கையாலே முமுக்ஷுபாஸ்யத்வங்கூடாதென்று அருளிச் செய்கிறார்—(வாஸுதேவபராஃ) என்று.

‡ (தமஸ்மகத்தான் அபூஜ்யத்ரவ்யமாகையாலும்) நி. தமஸ்மமபூஜ்யத்ரவ்யமாகில் 'ஆதிதேயஃ தமஸ்மகாஸ்காரஃ' என்று ஸ்காரகரணதயாவியியுண்டாகா நின்றதே என்னில்-அங்கு தமஸ்மத்துக்குஸ்வதஸ் பூஜ்யித்வஞ் சொல்லிற்றில்லே. தீர்யாவதாஹரணாதீய ஸக்தவிஷயமித்தனை. அதாவது-வ்யாயிஸ்யனுக்கு சில ஔதஷயங்களே தமஸ்கரஞ்செய்து அனதேஹத்தில் ஸ்பர்ஸம் பண்ணிவைக்கக் கடவதத்தைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் ஸகலதமஸ்மத்துக்கும் பூஜ்யிலிஜ்யிக்கமாட்டா தென்றதாயிற்று. யஜ்யபி க்வசித் பூஜ்யிஹேதுவா யிருந்தபோதிலும் ஸர்வத்ர பூஜ்யத்வ ஹேதுவாகமாட்டாதிறே. 'ஸுராபஸ்ய வீராஹ்மணஸ்ய உஷ்ணாமாவிக்சேயுஃ ஆஸ்யேயம்ருதஸ்பூயேத்' என்றுசொன்ன ஸுராபமோயகாதிகி ஸ்ப்ருஷ்டஸுரைக்கும் 'வீரஹ்மசர்யாவகீர்ணி நரகுதஃ மர்தமாலஹேத' என்று சொன்ன அவகீர்ணி பூஜ்யத்வ ப்ரஸங்கம்வரும்.

---

1. லிங்கபு, உத்தர. ச-சு.
2. ஸார-ஆரண்ய அசு-உசு.
3. கீதா.கூ, கரு.
4. லிங்கபு-உத்தர.சு-கள.
5. லிங்கபு-பூர்வ.கூச கூ0.
6. ஸார.அதுபஸாஸ.உச-கரு.
7. பௌதமஸ்ம்ரு.கூ கூ.
8. ஹாரிதஸ்ம்ருதள.

http://acharya.org

வாஸோவிஸ்ஸஹஸுயீ யதி) I (தஸ்மாதேதாங்நோ நதீநாஸ்த்ரயீ ஸக்த்யாமதி-ஏஷிதாந்। ஸர்வதாவர்ஜயேத்ப்ராஜ்ஞ ஆலாபஸ்பர்ஸநாதிஷு) என்று- †நதீநத்வாதிகள் வேதவாஹ்யங்களாகையாலும், 2(த்ரிபுண்ட்ரதாரிணோ நித்யம் ஹஸ்மோத்யலஸதத்பராந்। ஹவிஷ்யத்ரயீவாஹ்யா மியீயாஜ்ஞாநப்ரலாபிந°) 3 (ருஷீணாம்மாயயாஸர்வமிதி ஸஞ்சிந்த்ய தத்ரவை। ஸுரூபதாஞ்ஜடாஹஸ்மமியீயாவ்ரதயராம° ஸ்ததா। ஹவிஷ்யத்ரயீவாஹ்யா வேதகர்மவஹிஷ்க்ருதாம்) என்கிற ஆதித்யபுராண ஸ்ரீவராஹபுராணவசகங்களாலும் வேதவாஹ்யலக்ஷணமென்கின்றன.

இப்படி வேதவாஹ்யலக்ஷணரான தாமஸபுருஷர்களாலே ஸேவ்யனுகையாலும், ஜ்ஞாநாதிகார்யங்களாலும் தேவதாத்வத்தாலும் ருத்ரனுக்கு ஸக்ருத்ஸத்வமூணமுண்டேயாகிலும் 4 (நதஸ்தி ப்ருதிவ்யாவா) என்று குணத்ரயவஸ்யனுகையாலும், தமோமூணமுண்டாகையாலும், அதுதான் விரஜ்மாதிகளுக்கு முண்டேயாகிலும் அவர்களிலுமிவனுக்கு அதிஸயித்திருக்கையாலே அபேக்ஷிதமான தாமஸத்வவ்யபதேஸம் யுக்தமாகையாலும், தானும் தாமஸபுருஷனுகையாலும், ‡ஸாபேக்ஷத்வஸ்ருதிவசகங்களான ஜடாசர்மவஸநாதி ஸாயகயர்மங்களோடேகூடியிருக்கையாலும், ருத்ரனுக்கு உபாஸ்யத்வாதிகள் கூடாது.

× ஸ்ரீபுருஷஸுக்தப்ரக்ரியையாலும், நாராயணனுடைய காரணத்வமுமுக்ஷூபாஸ்யத்வமோக்ஷப்ரதத்வாதிகள் விஷ்ணுவுக்கல்லாயிருக்கையாலும், ÷நது. இவனுக்கலாயாரணங்களான வாஹநாயுயாதம ஸ்ம்ருதி

† (நதீநத்வாதிகளி) கி. ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் (மூ-ஈ-கள) நதீநத்வாதிஸ்வரூபங்காண்க.

‡ (ஸாபேக்ஷத்வ ஸுசகங்களான ஜடாசர்மவஸநாதீ) த்யத்ர-'ப்ரேதாவாஸேஷுயோ வோரைப்ரேதர்ஸுதமீர்வருதம்। அடத்யுங் மத்தவந்நதிகம் வ்யுப்தகேஸம் ஹஸந்ருஉக் ஹிதாஸ்மக்ருதஸ்நாநம் ப்ரேதஸ்ருங்கஸ்யி ஸுஷணம்। ஸிவாபதேஸோஹயஸிவம் மத்தோதாமத்தஜநப்ரியம்। பதிம் ப்ரயமஸுதாநாம் தமோமாத்ராத்மகாத்மகாம்' இத்யாதி ஸ்ரீஸாமவதாதிவசகாந்யல்லக்ஷ்யாநி.

× இனி புருஷஸுக்தப்ரக்ரியையாலும் பரமாத்மாவுக்கு ஜகத்காரணத்வ முமுக்ஷூபாஸ்யத்வ மோக்ஷப்ரதத்வங்களே யருளிச்செய்கிறார்.—(ஸ்ரீபுருஷஸுக்தே) கி. ஸ்ரீபுருஷஸுக்தத்தை காராயணபரமாக முதீமலோபகிஷத்தில் வ்யாவீயாகம் பண்ணப்பட்டது.

÷ஸ்ரீபுருஷஸுக்தம் ஸிவபரமென்று சில மஹாமதிகள் சொல்லுகையாலே அவர்கள் பக்ஷத்தை அதுவதித்து, அவற்றுக்கு காராயணபரத்வம் ஸாயிக்கிறார்—(நஞ்ஜீ) கி. (இவனுக்கு) - காராயணனுக்கு.

1. ஜி-பு.நு-கஅ-ருக.
2. ஆதி-பு.
3. வராஹபு எக-நுஅ,கூ.
4. தீதர.கஅ சு0.

http://acharya.org

களிலே அந்யதமஸங்கோசாதி யில்லாமையாலும், ஸமாநபதமும் கிடைக்கையாலும் நாராயணபரமன்றே என்னில்.

† அது அநுபபந்நம், ஸஹஸ்ரஸீர்ஷத்வாதிகளைச் சொல்லுகையாலும், அவைதானிவனுக்கு அஸாதாரணமென்னுமிடம் நாராயணாநுவாகஸித்தியங்களாகையாலும், லக்ஷ்மீபதித்வலிங்கத்தாலும், நாராயணப்ரதிபாதகஸ்ஸுவாலோபநிஷத்திலே I (புருஷ ஏவேதம்) என்று புருஷஸைக்தவாக்யத்தாலே நிரூபிக்கையாலும், அதர்வணத்திலே (வைஷ்ணவ்யாம்புருஷஸைக்தம்) என்று வைஷ்ணவமஹாஸாந்திமந்த்ரமாக விநியோகிக்கையாலும், மாத்யந்தினீயத்திலே (ஏஷாவை வைஷ்ணவீ நாம ஸம்ஹிதா) என்கையாலும், ஸமவத்ஸமாராயநரூபகர்மாதிகளிலே வைகாயாநப்ரதீருதி பரமர்ஷிகளாலே விநியுக்தங்களாகையாலும், 2 (புருஷஸ்ய ஹரேஸ் ஸைக்தம் ஸ்வர்தீயம் யக்ஞியஸ்ஸாமம்) என்கிற ஸாமகவாக்யத்தாலும், பலவிடங்களிலும் புருஷஸுவீஉப்ரயோகம்பண்ணுகையாலும், 'புருஷம் நாராயணம்' என்கிற ஸமாவ்ருத்தியையாலும் நாராயணபரமென்னுமிடம் விஷயம்.

‡ இவ்விடத்தில் ஸமாநஸுவீஉம் நாராயணஸுவீஉம்போலே ஸஜ்

'அம்ருதத்வஸ்யேஸாநஃ' என்று ஸமாநஸுவீஉங்கிடக்கையாலே உபக்ரமப்தபுருஷஸுவீஉமும் ருத்ரபரமென்று அவர்களுக்கு கருத்து.

† 'ஸமாந' ஸுவீஉத்துக்கு ஸக்ருத்ச்ருதத்வேந ஸமவஉஸாதாரண புருஷஸ்ருதிக்கு அஸக்ருஉச்சீயஸ்ருதத்வமுண்டாகையாலும், 'தஸ்மாத்விராடஜாயத' இத்யாதிகளாலே சொன்ன ஹிரண்யகர்பாதி நிகிலஜகதுத்பாதகத்வலக்ஷண ஸமவஉஸாதாரண லக்ஷணலிங்கம் ஸமாநாதிகரண்யாதாந்தர ஸாதாரண ஸைக்யத்தாலும் தத்பரமஸங்கதமென்றிவர்க்கு ஹ்ருதயம். அநந்யஸாதீய லிங்கத்துக்கு ச்ருத்யபேக்ஷயா வலீயஸ்த்வம் ஆகாஸாதிகரணத்தில் வ்யவஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ஹிரண்யகர்பாதி நிகிலஜகதுத்பாதகத்வ லக்ஷணம் சிவனுக்கில்லை என்பது ஸித்தியமிறே. 'புருஷஸைக்தம் நாராயணஸைக்தம்' என்கிற ஸமாவ்ருத்தியையாலும், புருஷஸைக்தம் நாராயணபரமென்னுமிடம் ஸித்தியமென்றபடி.

‡ 'அம்ருதத்வஸ்யேஸாநஃ' என்கிற விடத்தில் 'ஈஸாந' ஸுவீஉம் மோக்ஷஹேதுஸக்தித்ருவத்தைச் சொல்லுகிறதொழிய ருத்ரவாசக மன்று என்கிறார்—(இவ்விடத்திலி) கி. 'ஈஸாந' ஸுவீஉத்தை ருத்ரபரமாகக் கொள்ளுகை அஸக்ருத் புருஷஸுவீஉதீயாஸங் காண்கையாலே புருஷஸுவீஉம் பரமாத்ம பரமென்னுமிடம் ஸித்தியமாகையால் அஸங்கதம். அப்படி கொள்ளில்-'இக்ஷ்வாகவே ஹி புரஸ்தாத் விஸ்வஸ்யேஸாநஃ' என்றீஸாந ஸுவீஉமிக்ஷ்வாகுவுக்கு மூண்டாகையாலே அவனையும் சொல்லப்ராப்தமாகும் என்றஹிப்ராயம்.

I' ஸ-உ-உப.சூ-வ.

2. ஸளகாகல்பே.

http://acharya.org

ஞையல்ல; 1 (அம்ருதத்வஸ்யேஶாநஃ) என்கையாலே. † புருஷஶப்தமிவன்பக்கலிலே ரூடம். சேதநஸாமாந்யவாசியாகிற அவ்வளவால் ப்ரயுக்தமாகிறதன்று; ஸால பாஷாபாஷிஶப்தம் உங்கள்போலே ஸாமாந்ய விஶேஷவாசியாயிருக்கும். முண்டகோபநிஷத்து தொடக்கமான பலவுபநிஷத்துக்களாலும், 2 (புருஷஃபுண்ட³ரீகாக்ஷஃ) 3 (த்³விர்த்³வாதே³ஹேஸ்மிந்யஸ்தத்த்வேஷ்டியஃ வியாதே³யம்பஞ்சஸுஶகஃ புருஷோவாஸுதே³வஶ்சபரமாத்மேதிசோச்யதே) 4 (விஷ்ணுத்து புருஷம்பரம்) இத்யாதி³யுபவிருஹ்மணங்களாலும், 5 (அயாதோ மஹாபுருஷஸ்யாஹரஹஃ பரிசர்யாவிதி⁴வ்யாக்²யாஸ்யாமஃ) என்கிற வோபாயாநுவசநத்தாலும், (பரமஃ புமாநிவபதி³பத்யஃ) என்கிற அர்வாசீநப்ரவிஷ்டியாலும், புருஷஶப்தம் நாராயணபரமென்னுமிடம் விஷ்டியம்.

---

† 'ஸமவாயிநி ஶப்தோயம் தயாபுருஷ இத்யபி நிருபாதி⁴சவர்தேதே வாஸுதே³வேஸாததே' 'யதா புருஷ ஶப்தோயம் வாஸுதே³வே ப்ரதிஷ்டி²தே' இத்யாதி³வசநங்களைத் திருவுள்ளம் பற்றி—(புருஷஶப்தம் மிவன்பக்கலிலே ரூடம்) என்றருளிச்செய்கிறார். 'யதே³வா புருஷஶப்தோயம் ரூடி⁴யாவக்தி ஜநார்த³நம்' என்னக்கடவதிறே. இத்த புருஷஶப்தத்துக்கு ஸாமாந்ய விஶேஷ ஶக்தியுண்டென்னு மர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார்—(சேதநஸாமாந்யே) கி. புருஷஶப்தத்துக்கு சேதநஸாமாந்யவாசகத்வம் 'ஸவாஹ்யஷ புருஷோஹ்யாரஸமயஃ' 'ப்ரக்ருதி புருஷஞ்சைவ' இத்யாதி³களில் காணலாம். இத்தால் - 'புருஷாவாத்மமாநவள' என்கிற கோஶத்தாலே புருஷபதத்துக்காத்மஸாமாந்யத்திலே ஸாயாரண்ய ஶக்தியொழிய விஷ்ணுவிஷயத்தில் விஶேஷ ஶக்தியில்லை. ஸாமாந்ய ஶக்தியாலே விஷ்ணுவுக்கு முபஸ்தி²தி ஸம்ஹாரிதமாயிருக்க விஶேஷஶக்தி கல்பகமயுக்தமென்று சொல்லுகிறவர்கள் நிரஸ்தராஞர்கள். அநேகவசநங்களாலே புருஷஶப்தத்துக்கு விஷ்ணுவிஷயத்தில் அஸாயாரண ஶக்திஸித்³தி⁴யுண்டாகையாலே ஆர்யம்லேச்ஹாயிகரணந்யாயத்தாலே கோஶத்துக்குவாயமுண்டாகையாலே, கோஶமஸந்மதமாம். புருஷபதத்துக்கு-'புருஷாவாத்மமாகவள' என்கிற கோஶத்தாலே ஸாமாந்யஶக்தி ஆவஶ்யகத்வம்போலே 'புருஷோயாத்ருக் புண்ட³ரீகாக்ஷாத்ம பர்மாத்மஸ்' என்கிற வஹ்யாநுகோஶ வஶத்தாலே பரமாத்மாவிஷயத்திலும் விஶேஷஶக்தி காண்கையாலே வயம்மும்ருஷாலபாஷாபாஷிஶப்தங்களுக்குப்போலே அவஶ்யமங்கீ³கரிக்கவேணும். அந்ய ஸாமாந்ய விஶேஷ ஶக்திவிஷயத்தை அங்கீ³கரிக்காவிடில் வயம்மும்ருஷாலபாஷாபாஷிஶப்தங்களுக்கு ஸ்த்ரீத்வாதி³ஸாமாந்ய யர்மப்ரகாரகோபஸ்தி²தி ஜநகத்வம்போலே ஸ்வாநுபவஸித்³தி⁴யமான ஸ்துஷாத்வாதி³விஶேஷயர்மப்ரகாரகோபஸ்தி²தி ஜநகத்வத்துக்கு தோஷம் ப்ரஸங்கி³க்கும். ஆகையாலே புருஷபதத்துக்கும் ஸாமாந்ய ஶக்திபோலே விஶேஷ ஶக்தியுங்கொள்ளவேணுமித்யாஶயஃ.

---

1. புருஷஸூ.
2. { வைஷ்ணவ-பூர்வ. ஏ0-கூ2. / வாயுபு-பூர்வ. நு-உகூ. }
3. ஹாரி-ஸா-மோ. கூ-ள-உ.
4. மநு. கூ2-கூ2.
5. வோபாயாநு ருஹ்யம். எ-கங-க.

http://acharya.org

† 1 (தத்புருஷாய வித்மஹே மஹாதேவாயதீமஹி) 2 (புருஷோ ஹவைருத்ரஃ) இத்யாதிப்ரதேஶங்களிலே ருத்ரனையும் புருஷஶப்தவாச்யத்தாலேசொல்லாநின்றதே யென்னில்; அவ்வோவிடங்களில் நாமதயா ப்ரயுக்தமாகிறதன்று, நமஸ்கார்யத்வஹேதுவான பரமாத்மப்ரகாரத்வமடியாகவந்த த்ரிபுராஹரத்வாதிப்ராக்ரமாதி ஸாமான்யயோகம் தொடக்கமானவற்றாலே ப்ரயுக்தமாகிற தித்தனை.

‡ ஆக, இப்படி பரத்வநிஷ்கர்ஷங்களான ஜகத்காரணத்வ முமுக்ஷுபரிஶ்யத்வ மோக்ஷப்ரதத்வங்களுள்ள திவனுக்கே யாகையாலும், 3 (ஸர்வேவேதாயத்பதமாமனந்தி) 4 (ஸர்வே வேதா யத்ரைகம்ஶவந்தி) 5 (வசஸாம் வார்ச்யமுத்தமம்) 6 (யஸ்ய ஹ்ருஷ்டாம்ருஷ்டோவிஸர்வருபஃ) என்று-வேதாந்தாதேன 'தனக்குப்ரதிபாத்யன் நாராயணன்' என்கையாலும், 7 (வேதைஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்யஃ) என்று-'காதேன வேதப்ரதிபாத்யன்' என்று அவன்றானே சொல்லுகையாலும், 8 (நாராயணபராவேதாஃ) 9 (வேதோராமாயணே புண்யே ஹாரதே ஹாரதர்ஷபி ஆதௌ மயி யே தயாக்ரதச விஷ்ணுஸ்ஸர்வத்ர கீயதே) 10 (ஏகமேகே வதந்த்யக்நிம் மருதோந்யேப்ரஜாபதிம் இக்த்ரமேகேபரே ப்ராணம் அபரே ப்ரஹ்ம ஶாஶ்வதம்) என்றிங்ஙனே ரிஷிகளும் சொல்லுகையாலும்,

† ஆக புருஷஶப்தத்தாலிவ்விடத்து புருஷஶப்தவாச்யத்துக்கு நாராயணபரத்வமருளிச்செய்தார். இனி சில ஸ்ருத்யாதிகளில் புருஷஶப்தவாச்யம் ருத்ரபரமாகவுங் காணுகின்றதே என்று ஶங்கித்து, அவ்விடங்களில் தத்ஸாயாரணவாசகத்தாலே புருஷஶப்தவாச்யம் ப்ரயுக்தமாகிறதன்று. 'விஷ்ணுராத்மாஜகதஃ' இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே பரமாத்ம ப்ரகாரத்வ ப்ரயுக்த த்ரிபுராஹர பராக்ரமாதி ஸாமான்யயோகத்தால் ருத்ரனிடத்திலும் புருஷஶப்தவாச்யம் ப்ரயுக்தமாகிறதித்தனை என்று ஸமாதானம் பண்ணியருளுகிறார்—(தத்புருஷாயே) தி.

‡ ஆக வேதாந்தஸித்த ஸ்ம்ருதிதிஹாஸபுராணாதிகளாலே ஶ்ரீமந்நாராயணனுக்கே ஜகஜ்ஜந்மாதி காரணத்வ முமுக்ஷுபரிஶ்யத்வ மோக்ஷப்ரதத்வங்களையும், விரஞ்சாதிருத்ராதிகளுக்கு கார்யத்வோபாஸகத்வாதிகளையும் விஸ்தரேண அருளிச்செய்து நின்றார்; இனி உக்தார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேணச்சொல்லி ஶ்ரீமந்நாராயண பரத்வத்தை நிகமிக்கிறார்—(ஆக) இதி.

ஜகஜ்ஜந்மாதிஹேதுத்வம் விஷ்ணோர்நாராயணஸ்யவை
இத்யர்தோ ஹர்மிதேர யோக தஶவக்தேஷு லோகதேஶிகம்॥

ப்ரமேயப்ரகரணடிப்பணி முற்றிற்று.

---

1. தை நா.கூ-க.
2. தை-நா.கூ.
3. கடோப.க உ.கடு.
4. யஜு ஆரணம் ங-ப்ர, கக-அது.
5. ஜிதந்தா.க-ஏ.
6. தை-ஶிக்ஷா.ஶ-க.
7. கீதா.கடு-கடு.
8. ஸாம-உ-டு-கடு.
9. ஹரிவம்ஶே-ஸவிஷ்யத்பர்வ-
10. மது. கஉ-கஉங, [சா-கூசு.

http://acharya.org

I (ஆலோட்ய ஸர்வஶாஸ்த்ராணி விசார்யசபுநஃபுநஃ। இதமேகம் ஸுநிஷ்பந்நம் யோ நாராயணஸ்ஸதா) 2 (தத்த்வஞ்ஜிஜ்ஞாஸமாநாநாம் ஹேதுநிஸ்ஸர்வதோமுகைஃ। தத்த்வமேகம் மஹாயோகீ ஹரிர்நாராயணஃ பரஃ) 3 (ஸ்ரூயதாந்து நரவ்யாவ்ர வேதவேதாந்த நிஶ்சயம்। யஜ்ஞேஶோ யஜ்ஞபுருஷஃ புண்டரீகாக்ஷஸம்ஜ்ஞிதஃ। யஸ்ஸர்விஷ்ணுஃ பரம் ப்ரஹ்ம யதோ நாவர்ததேபுநஃ)4(விஷ்ணுரேவ பரம்ப்ரஹ்ம த்ரிவேதைரபி பட்யதே வேதவிதோந்தமார்தமஷ்டாக்ஷராந்தி மோஹிதாஃ) 5 (யதோதத்பரமம்ப்ரஹ்மவேதஶாஸ்த்ரேஷு பட்யதே। ஸதேவஃபுண்டரீகாக்ஷஃ ஸ்வயம் நாராயணஃபரஃ) 6 (ஹமவாந் வாஸுதேவஶ்ச கீர்த்யதேதத்ர ஸாதரஃ। ஸஹிஸத்யம்ருதஞ்சைவ பவித்ரம்புண்யமேவச) என்று - ப்ரமாணதர்கங்களையிட்டு ஆராய்ந்தவர்கள் இவனையே பரதத்த்வமென்று நிர்வஹிக்கையாலும், அவற்றை யொழியவே, ப்ரஹ்மவிஷ்ணுசிவர்கள் மூவரிலும் அயிகராரோவென்றுராய்ந்துவாவென்று ஸ்ரு மாவைப்போகவிட்டு பரீக்ஷித்து, 7 (தங்நிஶம்யாத முநயோ விஸ்மிதா முக்தஸம்ஶயாஃ। ஸ்துயாஸஸ்ரத்தே யஶர்விஷ்ணும் யதஶ்ஶாந்திர்ய தோஹயம்) என்று ஶாந்த்யதிகரணயோஜநத்தாலே இவனையே அயிதனென்று நிர்ணயிக்கையாலும், 8 (ஸ்ரும்ம்ருதம்தத்ஸ்துதூர்ஷ்ருஷ்ட்வா ஸைவவிஷ்ணுபராக்ரமைஃ। அயிகம் மேநிரே விஷ்ணும் தேவாஸ்ஸர்ஷிமணாஸ்ததா) என்று தேவர்கள் பரீக்ஷித்து நிர்ணயித்தபடியே, ஹார்மவன் சொல்லுகையாலும், அவன்தான் ருத்ரன் பக்கலிலே செல்ல, அவன் யாநபரனாயிருக்க 'நீ ஆரை யாநம் பண்ணுகிறது' என்று அவனைக் கேட்க (யோகீஶ்வரஞ்ஜமக்காயம் விஷ்ணும் ஜிஷ்ணும் ஸநாதநம்। பத்மநாபம் விஶாலாக்ஷஞ் சிந்தயாமி ஜமத்பதிம்) என்று ஜமத்பதியான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவை யாகம் பண்ணுகிறேனென்று சொல்லுகையாலும், 9 (நஹ்யேயதஸ்மாதிகி நேதத்பத்யத்பரமஸ்தி) 10 (நதஸ்யேயேகஶ்சந) 11 (ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ்ஸத்யம்) 12 (நாராயணத்பரோதேவோ நஹிதோ நஹவிஷ்யதி। ஏதத்ரஹஸ்யம் வேதாநாம் புராணாநாஞ்ச (ஸம்மதம்) ஸத்தம) 13 (நப்ரமாதுர்மஹாவாஹ்ஸ்ரீ (யோகீ) ஶக்யோ ஹாரத கேநவத்। பரமேஶ்யதிபரத்தஸ்மாதீஶ்வரூபாங்கவிஷ்யதே) என்று - இவனிற்காட்டில் பராயிருப்பாரில்லை யென்கையாலும், இவனே ஸர்வஶ்மாத்பரன்.

கவது ப்ரஸ்வரூபநிர்ணயப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஶ்ரீலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

---

1. லைங்கபு.உத்தரவ எ-கக.
2. ஹார. ஶா மோ. கூர்ம-அ-அ.
3. விஷ்ணுயர்மம். கூர்ம-உள-உ-அ.
4. வராஹபு.எஉ-ச.மாருமேட-ச-பூர்வவ-உகக-கூக.
5. வராஹபு. கூகூ-கநி.
6. ஹாரதே.
7. ஹாம-பு.க0-அகூ-கநி.
8. ராமாய-பாலகா-எநி-ககூ.
9. ஸ்ரீருஹ-உப-ஶ-கூ-சூ.
10. தை-உப-நாரா.சூ-த-க0.
11. நாரஸிம்மபு-சூ-ச-கூகூ.
12. வராஹபு. எநி-சகூ.
13. ஹார-ஸஹர.சூக-கூச, வாயுபு.உத்தர, கூசூ-கூநி.

http://acharya.org

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ.

உ-வது ஜீவஸ்வரூபநிர்ணய ப்ரகரணம்.

—[சார்வாகமதோபத்யாஸம்.]—

இவனுக்கு ஸர்வாத்மாக்களும் ஸர்வப்ரகாரபரதந்த்ரர்; அவர்கள் தான் ஹேஹாதிவிலக்ஷணர்.

† கத, "ஸ்யாத்லோஹம், க்ருஷ்ணோஹம்" என்று ஹேஹத்திலே அஹ

ஜ்ஞஜ்ஞௌத்வாதிஹேதுத்வம் ஸ்யாதிதம்ஹிஸ்ரியஃபதேஃ।
ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபஞ்ச ஸ்வபாவமிஹவக்ஷ்யதே ॥

ப்ரயமப்ரகரணத்தில் ப்ரணவவடிதப்ரயமாக்ஷரமான வகாரத்தில் உபபாதிக்கவேண்டு மர்யங்களைப் பரக்கவருளிச்செய்கையாலே, அர்ய பஞ்சகத்தில் முவ்யமான ப்ராப்யஹேதுபரமாத்மஸ்வரூபத்தை யருளிச்செய்தார். இதில் ஹேவதாந்தராகர்ஹத்வமும் ஹிதீயிக்கையாலே, அந்யார்ஹஶேஷத்வ ப்ரதிபாதகமான உகாரார்யமுஞ் சொல்லப்பட்டது. இனி ப்ரணவவடிதத்ருதீயாக்ஷர மகார வாச்யனான ஜீவாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை விஶதமாக வருளிச்செய்கிறார். காரணத்வாலாயீயத்வ ப்ரதிபாதக ஶாரீரக ஶாஸ்த்ரப்ரயம த்விதீயாயீயாய ப்ரதிபாத்ய ஸ்ரீபரஹ்மஸ்வரூபத்தை ப்ரயம ப்ரகரணத்தில் விஶதமாகவருளிச் செய்தார். இனி த்விதீயாயீயாய த்ருதீயபாதவடிதாத்மாயிகரணஜ்ஞாயிகரணத்தி ப்ரதிபாத்யனான ப்ரத்யகாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபாதிஶயாயகம் பண்ணுகிறார்என்று ஶாரீரக ஶாஸ்த்ரார்யஸங்க்ரஹகத்வமிதுக்குண்டென்னுமிடங் கண்டுகொள்வது. (ஹேஹேந்த்ரியமநஃ ப்ராணயோர்யோ க்யோऽநந்யஸாயகஃ। நித்யோவ்யாபிப்ரதிக்ஷேத்ரமாத்மாஹிங்ஃ ஸ்வதஸ்ஸுகீ'என்று ஆத்மஸித்தியில் பரமாசார்யரருளிச்செய்தபடியே, ஆத்மாக்கள்-ஹேஹாதிவிலக்ஷணராய், நித்யராய் ஏகரூபராய், ஸ்வயம்ப்ரகாஶராய், ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபராய், ஜ்ஞாநஸங்கோசவிகாஸங்களை யுடையராய், அணுஸ்வரூபராய், பரிஶுத்தராயிருப்பர்கள்'என்று அடைவேயருளிச்செய்கிறார்.—முதலில் ஸங்க்ரஹமாக பூர்வநிர்திஷ்டனான பரமபுருஷனுக்கு ஸர்வாத்மாக்களும் ஶரீரதயாபரதந்த்ரர், ஹேஹாதிவிலக்ஷணர் என்கிறார்—(இவனுக்கு)இதி. (இவனுக்கு) பூர்வப்ரகரணப்ரதிபாத்யஸர்வஶேஷியான ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கென்றபடி. (ஸர்வாத்மாக்களும்) நித்யமுக்தஸுத்தாத்மஸ்வரூபேண ஶ்ருத்யாதி ப்ரஸித்தியர்களான ஸகலஜீவாத்மாக்களும் என்றபடி. (அவர்கள் தான்)-ஸர்வப்ரகாரபரதந்த்ரரான ஸர்வாத்மாக்களும் என்றபடி. (ஹேஹாதிவிலக்ஷணர்)-ஹேஹேந்த்ரியமநஃ ப்ராணஜ்ஞாநங்களிற் காட்டில் விலக்ஷணர் என்றபடி.

†ஹேஹாதிவிலக்ஷணத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கக்கோலி'யாவத்பரமதம் நநிராக்ரியதே, தாவத்ஸ்வமதமப்ரதிஷ்டிதம்' என்கிற ந்யாயத்தாலே பரமதநிராஸார்யம் தந்மதத்தை உபந்யஸித்தருளுகிறார்—(நந்வி) த்யாரஹீய (அகையாலே ஹேஹமே ஆத்மாவாபித்தீன என்னில்) த்யந்தம். இந்த ஹேஹாத்மவாதத்தை ப்ரஜாபதி விரோசநனுக்குபதேஶிக்க, அவனும் தன் வந்யர்க்களுக்கெல்லாஞ் சொல்ல, அத்தை 'அஸுரர்களுடைய உபநிஷத்தென்று ஶாந்தோதியத்தில் (அ-ப்ரபாட-அ-வண்)

http://acharya.org

ம்வாஜீயிவ்யவஹாரம் காண்கையாலே, அஹமர்யஹ-இதனை ஆத்மா ஜீவனுக்காகவே மித்தனை.* இந்த அஹம்வாஜீயிவ்யவஹாரங்களுக்கு ஜீவாதிரிக்தன் விஷயமென்னவொண்ணாது; அவனுக்கு ஸ்யௌல்யாதிகள் கூடாமையாலே. வடபடாதிகளைப்போலே, பார்யிவமான ஸரீரத்துக்கு சைதந்யம் கூடாதேயென்னில், மஹாசக்திபோலே பரிணமவிஸேஷத்

சொல்லப்பட்டது. இது வாஜீயிமான்களுக்கு நிஷ்பரமான ஜீவ ஸ்வரூபத்துடைய மதமென்று பிரண்டுபடையிலும் மிதக்குண்டான வர்வயத்தை வைதிகர்கள் தாங்களுமிசைத்தார்கள். இவர்களிப்படி சொன்னதும் 'ஆஸுரவ்யாமோஹனார்யம்' என்றும் நிர்வஹித்தார்கள். இப்படி ஸர்வஜ்ஞ வாணிவர்களைக் கொண்டு மோஹனஸாஸ்த்ரத்தை ப்ரவர்த்திப்பிப்பானே என்னில்—ஸர்வஜ்ஞ வரன் அநாதிகர்மப்ரவாஹபதிதராய் போருகிற க்ஷேத்ரஜ்ஞர் திறத்தில் ஸர்வஸமஞ்ஜஸ கர்மாநுரூப பலப்ரதானகையாலே ஸாத்விக விஷயத்தில் ப்ரதிகூலரான வாஸுரப்ரக்ருதிகளை அவர்களுடைய உச்சிஷ்டகர்மபலமாக மோஹிப்பிக்கிறுணித்தனை என்று ஸமாயாநமருளிச் செய்தார்கள். இது தன்னையே 'லோகாயதமதம்' என்று சொல்லுவர்கள். 'அயலோகாயத' என்று ப்ருஹஸ்பதியுஞ் சொல்லிவைத்தான். இத்தை சார்வாகாதி முகத்தாலே வாஸ்யாதிபூர்வகமாக ப்ரவர்த்திப்பிப்பதுஞ்செய்தான். இவர்கள் கேவலம் ப்ரத்யக்ஷமொன்றையுமே ப்ரமாணமாகக்கொண்டு ஜீவாத்மதத்வத்தை ஸாயிக்கிறார்கள். 'ப்ரத்யக்ஷமேகஞ்சார்வாகா:' என்னதிறே. (ஸ்யா-ஓலோஹமி)தி. 'அஹம் ஜாகாமி' என்று ஜ்ஞாதாவாக ப்ரகாஸிக்கிறவஸ்துவே ஆத்மாவாகவேண்டுகையாலே, 'ஸ்யா-ஓலோஹம் க்ருஸோ:ஹம்' என்று ஜீவாத்திலே அஹம்வாஜீயியும், அப்படியே வ்யவஹாரமுங் காண்கையாலே அஹமர்யத்துக்கு விஷயமான வாத்மா ஸ்யௌல்யாதிவிஸிஷ்ட ப்ரத்யக்ஷ ஸித்தியாலே ஜீவனை மித்தனை என்றபடி.

* 'ஸ்யா-ஓலோஹம்' இத்யாதியஹம் வாஜீயி வ்யவஹாரங்களுக்கு ஜீவாதிரிக்த நித்யத்வாதியுக்தனை ஜீவனே விஷயம் என்று ஸித்தாந்திசொல்லுகையாலே, இத்தை யதவதித்து தத்பக்ஷாநுமானமாக பரிஹரிக்கிறார்—(இக்தவஹம் வாஜீயி)தி. சக்ஷுரிந்த்ரியமீராத்ம்யங்களான வடபடாதிகளுக்குப்போல பார்யிவாதிமயமான வசேதநரூப ஸரீரத்துக்கு 'அஹம் ஜாகாமி'த்யாதிரூபஜ்ஞாத்ருத்வங் கூடாதென்னில் என்று ஸங்காவிப்ராயம். உத்தரம்—(மஹாசக்திபோலே) இதி. ப்ருதிவ்யாதிகள் காலுமொழிய வேறுருதத்த்வமில்லாமையாலும், இவற்றினுடைய யாதீருச்சிகஸம்ஸர்க விஸேஷதைஸதிலே ஜ்ஞாதாதிதீரவ்ய விஸேஷணம் ஸர்வாவஸ்தையில் மஹாசக்திபோலவும், மற்றும் விசித்ர தீரவ்ய ஸம்யோக விஸேஷத்தில் விஷாதயாதாதி சக்திகள் போலவும், சூர்ணஹரிதாதி தீரவ்யஸம்யோக விஸேஷத்தில் ராகாதகாரித்வாதிபோலவும், ஸ்வபாவ விஸேஷ வைலக்ஷண்யத்தாலே சைதந்ய பரிணமமும் ஸம்பாவிபரிணமங்களுமுண்டாகிறன என்று கருத்து. 'ப்ருதிவ்யாபஸ்தேஜோவாயுரிதி தத்த்வாதி தேஷ்வயஸ்சைதந்ய ஜ்ஞாதாத்மவத்' என்னக்கடவதிறே.

http://acharya.org

தாலே கூடுமிறே. *கத, வாலயுவவ்ருத்தியஶரீரங்கள் அத்யோந்யம் ஹிந்நங்களென்று சொல்லவேணும்; ஏகமாகில் பரிணமேஹேஹங்கள் கூடாது; ஜேஹத்தை யிசையில், வால்யத்திலநுஹவித்தவற்றை யுள்ள நதசிலே ஸ்மரிக்கக்கூடாது; கூடில், ஒருவனநுஹவித்ததை மற்றையவன் ஸ்மரிக்கவேணும், அது காண்கிறிலோம். இக்கு ஸ்ம்ருதிகாணுநின்றிரும், ஆகையாலே ஆத்மா ஜேஹாதிரிக்தனாக வேணுமென்னில், அதுவு மதபபங்கம். †ஶரீரஜேஹமில்லாமையாலே; ஒருவன்றனக்கேகாலஜேஹத்தாலே பரிணமேஹங்கூடும்; 'வால்யத்தில் ஹுவித்தகானே யளவநத்தில் ஸுவியாகின்றேன், வாலனாகானே யுவாவானேன்' என்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞைகளாலே யுவஶரீரம் பழையஶரீர மென்னுமிடம் ஸித்யம்; அல்லாதபோது, வால்யத்தி லநுஹவித்ததை யளவநத்தில் ஸ்மரிக்கக்கூடாது. ஸ்ம்ருதி ப்ரத்யபிஜ்ஞைகள் அஹமர்யத்துக்கன்றே, ஜேஹத்துக்கன்றே யென்னவொண்ணாது; ஜேஹவ்யதிரிக்தமாயிருப்பதொரு அஹமர்யங்காணுமையாலே. ‡ ஞ்ச, ஜேஹத்திலே

---

* 'பரிணம விஶேஷத்தாலே சைதந்யங்கூடும்' என்ன விதுக்கு ஹிதீயாக்ஷேபத்தை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார்—(கத) இதி. ஜேஹத்துக்கு மஹஸ்திபோலே பரிணமவிஶேஷத்தாலே சைதந்யங்கொள்ளில் மஹவஸ்து ஸம்யோகாலஜேஹத்தால் வால்யயுவாதிஶரீரங்கள் அத்யோந்யம் ஹிந்நங்கள் என்று சொல்லப்ராப்தமாம், வால்யாதிஶரீரங்கள் ஏகமென்று சொல்லில் வால்யத்வாதிப்ரிணமேஹங்கள் கூடாது. வால்யத்வாதிகளுக்கு ஜேஹங்கொள்ளில் - வால்யத்திலே அநுஹவித்தவற்றையளவநத்திலே ஸ்மரிக்கக்கூடாது. அப்படிகூடுமென்னில் ஸ்வஹிந்நனான வொருவன் அநுஹவித்தவற்றை தத்ஹிந்நனான வொருவன் ஸ்மரிக்கவேணும். இப்படி லோகத்தில் அவற்றைக் காண்கிறிலோம். வால்யத்திலநுஹத்தவற்றை யளவகஜராதிஜ்ஞைகளிலும் ஸ்மரியாநின்றிரும். ஆகையால் ஸர்வகாலீநவிஷயஸ்மர்தாவான வாத்மா தத்நர்ஹமான ஜேஹத்திற்காட்டில் ஹிந்நனாகவேணும், என்று ஸங்காவாக்யார்யம்.

† வால்யத்வாதிஜேஹமே யொழிய ஶரீரத்துக்கு ஜேஹமில்லாமையாலே, ஒருவன்தனக்கே காலஜேஹத்தாலே பரிணமேஹங்கூடுமென்றப்படி. ஶரீரஜேஹமில்லாமைக்கு ப்ரத்யபிஜ்ஞையை ஊர்ஜிப்பிக்கிறார்— (வால்யத்திலே ஹுவித்தநானே) இதி. ஶரீரஜேஹஸ்ஸீகாரே ஹோஷமாஹ - (அல்லாதபோது) இதி. ஹிதீயாக்ஷேபதம் ஹுஷயிதும் தத்ஹுஷ்யபக்ஷயதி—(ஸ்ம்ருதிப்ரத்யபிஜ்ஞைகளி) தி. ப்ரத்யக்ஷதீருஸ்யமாயிருக்கிற ஜேஹத்திற்காட்டில் வ்யதிரிக்தமாயிருப்பதொரு அஹமர்யங்காணுமையாலே என்றபடி.

‡ ஶரீரஜேஹஸ்ஸீகாரே ஹோஷாந்தரமாஹ—(ஞ்சே) தி. 'ஸஏவாயம்' என்று ஸ்வஹிந்நபுருஷப்ரத்யபிஜ்ஞைக்கு விஷயம் ஜேஹாதிரிக்தனானவாத்மா என்ன வொண்ணாது, தஸ்யாசாக்ஷுஷத்வாதித்யர்யஃ. ஏதாதீருஸப்ரத்யபிஜ்ஞாயாஃ ஜீராதித்வம் நவக்தும் ஸக்யதே, வாயகாஹாவாத- விபகேஷ்பூர்வோக்த ஸ்மரணாதுபபத்திரூப வாயகஸத்

http://acharya.org

நெடுங்காலம் செல்லச்செய்தேயும் 'ஸவவாய' மென்று பரனுக்குட்பிறக்கும் ப்ரத்யஜிஜ்ஞையுங்கூடாது. ப்ரத்யஜிஜ்ஞைகளுக்கு விஷயம் ஹேஹாதிரிக்த னென்னவொண்ணாது, அவன் சாக்ஷாத்ஸல்லாமையாலே. ப்ரத்யஜிஜ்ஞை ஸீராந்தியென்ன வொண்ணாது, வாயகமில்லாமையாலும், விபக்ஷே ஸ்மரண தபபத்தியாகிற வாயகமுண்டாகையாலும்; * இப்படி ஹேஹத்தில் அஹம்வாத்யபி கொள்ளாதபோது-வியதிரிக்தமும், அதினுடைய நிவ்ருத்த்யர்யமான ஸாஸ்த்ரப்ரவருத்திகளும்கூடாது. ஆகையாலே ஹேஹமே ஆத்மாவாமித்தனி யென்னில்;—

—[தத்வண்டநம்.]—

† அது அதபபங்கம். ஹேஹம் அநேகாவயவஸங்காதாத்மகமென்னுமிடம் ஸித்யம். அதிலெல்லா வவயவங்களுக்கும் சைதன்யமுண்டாகில் அநேகசேதனீகாபலவித்தி ப்ரஸங்கிக்கும். அவயவங்களுக்கு அந்யோன்யம் அவிவாஹநியமமும், அவற்றில் மமதாவாத்யபாவமும், மமதாவ்யவஹாராமும் கூடாது. ஒரு அவயவத்துக்கே சைதன்யங்கொள்ளில், அது

வாச்சேத்யர்யம். வாயகஸ்யாபி ஹி ஜ்வாலாதுமாதிகஸ்ய ப்ரத்யக்ஷத்வருத்யடபிஜ்வாலைக்யஸ்யவிகந்தவ மங்கீக்ருதமிதிஹாவம்.

* ஏவமுக்தரீத்யா ஹேஹேஹம்வாத்யபிவ்யவஹாராதாகங்கீகாரே ஹேஷம் ப்ரதர்சயதி—(இப்படி ஹேஹத்தில்) தி. ஸாஸ்த்ரேஹி 'ஸீராஹமஸ்மி யமேஜத்' 'ஸீராஹமஸ்மி நஹாகதவ்யம்' இத்யாதிரூபேண வியதிரிக்தஸ்யாபி ஸீருபத்வேந. ஸீராஹமணத்வாதிகங்களு ஹேஹஸ்யைவேதி ஸர்வஸம்மதமிதிஹாவம்.

† அய ஸ்வவாதீத்யாகங்தமாரபதே. அடைவே அந்தபகூத்தை ஆக்ஷிக்கிறார்—(அத அதபபங்கம்) த்யாதிநா. (ஹேஹமநேகாவயவ ஸங்காதாத்மகம்) தி. இத்தால்-'ஸரீரமநக்யார்யம்' என்கிற பகூதம் நிரஸ்தம். ஸங்காதாஹி ஸர்வே பதார்யாஃ ஸீரஷ்டாஃ. பரயகாஸகரயாரஹயஃ. ப்ரயோஜநி-ஹேஷ்ஹா காத்மா. ஸங்காதாத்மகத்வாத். யஸ்யயஸ்ய ஸங்காதாத்மகத்வம், தஸ்யதஸ்ய பரார்யத்வம். யயாரயாரஹயஃ. ஹேஹோநாத்மா. பரார்யத்வாத், வடாதிவத.—இதி. உக்தஞ்சைதத்மவாதீத்யள 'அபரார்யஃ ஸ்வமாத்மாக மாத்மார்யேந்யச்ச ஜாநதஃ। ஸங்காதத்வாத் பரார்யேஸ்மிந் ஹேஹோகயமிவாத்மயஃ' இதி. 'மஹாஸக்திபோலே பரிணாம விஸேஷத்தாலே சைதன்யங்கூடும்' இத்யஸ்ய ஹேஷணமாஹ—(அதிலெல்லாவயவங்களுக்கும்) தி. ஸரீராவயவே ஷுப்ரத்யேகஞ்சைதன்யாங்கீகாரே ஏகஸரீர ஏவாநேகசேதநாபாதப்ரஸங்கம இத்யர்யஃ. ஸரீராவயவேஷு ப்ரத்யேகமசைதன்யாங்கீகாரேஹேஷாந்தரமாஹ—(அவயவங்களுக்கி) தி. ப்ரத்யவயவமேவஷு சைதன்யமாணஸ்வீகாரே அவயாவாநாமந்யோந்யாவிவாஹநியமஃ, 'தத்ர மமேதம்ரம் மம ஹஸ்தஃ மமஸிரஃ மமபாதஃ' இத்யாதிரூபேணாநுஸந்யமாந மமதாவாத்யஃ, மமதா வ்யவஹாரஸ்ச நவடதஇத்யர்யஃ. அவயவாநாமந்யோந்ய விவாஹாபாவோ ஹ்ரஷ்டவ்யஃ. இத்தால்-ஹேதசதுஷ்டய ஸம்யோகவிஸேஷத்தாலே கிண்வாதிஸம்யோகத்தில் மதுமக்திகள்போலே சைதன்ய ஹாணம் பிறக்கிறதென்று சொன்னதுவும், ப்ரத்யேகஸமுதாயாதி

http://acharya.org

விச்ஹிந்நமானால் அவயவாந்தரம் அது அதுஹவித்தத்தை(அவயவாந்தரத்தாலே) ஸ்ம்ரிக்கக்கூடாது. பின்பு அஹம்ப்ரத்யயவஹாரங்களும் மமதாப்ரத்யயவஹாரங்களுந்தவிர வேணும். ஸர்வஸரீரவ்யாபியான ஸுவஹுஃவாநுபவமுங்கூடாது. அவயவஸங்காதாத்மகமன்று ஸரீரம், அவயவி, அதிலே சைதந்யமென்னவுமொண்ணாது; * உபலம்ஹாதுபபத்திகளில்லாமையாலே அவயவி ஸ்வீகாரமதுபபந்நமாகையாலே. † கிஞ்ச 'ஸாலஹேஹோஹம் மந்ஹஜ்ஞாநஃ, யுவஹேஹோஹம்

விகல்பத்தாலே நிரஸ்தமாயிற்று. மஹாஸத்யாதிகளும், சூர்ணஹரித்ராதி ஸம்யோஹஜ த்ரவ்யமும், ரூபரஸாதி விசித்ர பரிணமமும் பாகாதி நிமித்த விஸேஷங்களாலே ப்ரத்யவயவம் பிறந்தன என்று மிடமுபலம்ஹயுக்த்யாதி ஸித்தமிதிஹ்ருதயம். நவயம்பரத்யவயவிவஸ்து சைதந்யமுபலப்யமாநமஸ்தீயுபமச்ஹாமஃ, ஏகஸ்யைவ தஹந்தீக்ருத்ம இதிசேத், தத்ராஹ—(ஒருஅவயவத்துக்கே)இதி. ஏகஸ்யாவயவஸ்யைவ சைதந்யஸ்வீகாரேதந்நஷ்டே, அவயவாந்தரேண தஹநாஹ்ருதவிஷயம் நஸ்மரணீயம். ஸமர்யதேசலில 'இதாநீம் மமசக்ஷுர்நஷ்டம், பூர்வம் மயாஸர்வம் த்ருஷ்டம்' இதி. கிஞ்ச ஏகஸ்யைவா வயவஸ்ய சைதந்யஸ்வீகாரேதந்நஷ்டே 'அஹம் ஜாநாமி மமாவயவோ நஷ்டஃ' இதி- அஹம்ப்ரத்யயஃ, அஹமிதிவ்யவஹாரஃ, மமதாவ்யவஹாரஃ, ஸர்வஸரீரவ்யாபி ஸுவஹுஃவாநுபவஸ் சநவடதே. வ்யவஹாரஸ்து ப்ரத்யக்ஷ த்ருஷ்டஏவேதிஹாவஃ. 'கிண்வாதி ஸம்யோஹதாதலே 'அவயவி' என்றொரு த்ரவ்யாந்தரம் பிறக்கும்' என்று வைஸேஷிகாதிகள் சொல்லுகிறார்க ளாகையாலே அதை ஹேஷிக்கைக்காக தத்பக்ஷத்தை யெடுக்கிறார்—(அவயவஸங்காதாத்மகமன்று ஸரீரமி) தி. (அதிலே)—கிண்வாதிஸம் யோஹத்தாலே உண்டாகுகிற அவயவியிலே என்றபடி.

* அத்தை நிரஸிக்கிறார்—(உபலம்ஹாதுபபத்திகளி) தி. ஸம்ப்ரதி பந்நோபாஹாநாவஸ்தா விஸேஷமொழிய அபூர்வமாக வருவதொரு த்ரவ்ய விஸேஷம்-ப்ரத்யக்ஷாதிகளால் க்ரஹீயாமையாலும், அகாரியா க்ரஹீயப்ரத்யக்ஷஜ்ஞாவலத்தாலும் அதுநிரஸ்தம் என்று கருத்து. ப்ரத்யக்ஷித்துக்கதுபபத்திகளுண்டானாலிறே-அவயவிஸ்வீகாரங்கூடுவது. 'ஏதத் க்ஷணவர்தி தீபஜ்வாலா-பூர்வக்ஷணவர்தி தீபஜ்வாலாதி ஸித்தா. பூர்வக்ஷணவர்தி தீபஜ்வாலாஜநகஸாமக்ரீ ஸித்தஸாமக்ரீ ஜந்ய த்வாத், யத்-யத்ஜநகஸாமக்ரீ ஸித்தஸாமக்ரீ ஜந்யம், தத்தத்ஸித்தம் யதா வடஜநகஸாமக்ரீ ஸித்தஸாமக்ரீ ஜந்யஃபடஃ' என்று ப்ரத்யக்ஷ த்ருஷ்டதீபஜ்வாலைக்யத்துக்கு அநுபபத்திகளுண்டாகையாலே அநுமாநத்தால் ஜ்வாலாலேஹமுண்டாயிற்று, அப்படி இவ்விடத்தில் வாயங்காணுமையாலே அவயவிஸ்வீகாரமதுபபந்நமென்றபடி.

†'ஹேஹமே ஆத்மா' என்னுமிடத்திற்கு அநுபபத்தி காட்டுகிறார்—(கிஞ்சே)தி. (மமஸரீரமி)தி 'ஸ்யோஹம் க்ருஸோஹம்' என்று ஸரீரத்திலே 'அஹம்' ப்ரத்யயங்காண் கையாலே ஸரீரமே ஆத்மாவாயித்தணை என்றது அஸங்கதம். 'ஸ்யோஹம்' இத்யாதிகளிலும் ஸரீராத்தர்வர்தியான ஆத்மாவையே சொல்லப்படுகிறது. ஹேஹ ப்ரத்யய ஸ்யோஸல்ய வால்யாதியோகி ஹேஹமாத்மமன்று. அதஏவ 'மமேமஹ்ருஹம்' என்று

http://acharya.org

வாஹ்ஜ்ஞாநாஸ், மமஸரீரம்' என்று - ஸரீராஹமர்யங்களில் பிறக்கிற ஹேஉப்ரதிபத்தியும், ஹேஉவ்யவஹாரமுங்கூடாது. * (மமாயமாத்மா) என்கிற விடத்திற் போலே அமுவீயமென்ன வொண்ணாது; முவீயே வாயக மில்லாமையாலே. அன்றிக்கே, அஹம்வாஸ்யிக்கு ஸரீரமே விஷயமென்று கொண்டாலும் ஸ்ருதியாலும், ஸ்ருத்யர்யாபத்திகளாலும் ஹேஹாதிரிக்தனுப் ஹேஹாக்தரபரிமீரஹயோகீயனான ஆத்மாவிஸ்யன்.

† வாஹ்யேந்ரியங்களும் ஆத்மாவாகமாட்டாது; ஒருவனே ஸர்

மாபோலே 'மமேஹ ஸரீர' என்று ஹேஉப்ரதிஹாஸமும் ஹேஉவ்யவஹாரமுங்காண்கிறது. ஆகையால் ஹேஹாதிவ்யதிரிக்தன் ஸிஸ்யன். ப்ரயோகஸ்-'அஹ ஜாநாமி' தி ப்ரத்யயஸ் ஸரீரவிஷயோகஹவதி. அப்ரகாஸமாக தஹவயவப்ரதிஹாஸத்வாத் யஹவம்ப்ரகாரஸ் ஸதயா. யயா 'அய' இதிப்ரதிஹாஸஸ். யத் ஸரீரவிஷயம், கதத்தயா, யயோ ஹயஸம்மதம் ஸரீரஜ்ஞாகம்; தயா ஸரீரமஹம்ப்ரத்யயமோசரோகஹவதி; இஹபிதிரஹ்யமாணத்வாத்; வாஹ்யேயந்ரியமீராஹத்வாத்வா வடாதிவத்—தி.

*'மம ஸரீர' என்றதிது-ஸிலாபுத்ரக ஸரீராதிவ்யபஹேஸஸ்யாயத்தாலே 'மமாத்மா' என்றத்தீதாடொக்கும் என்றவர்கள் சொல்லுகையாலே அத்தை ஹேஷிக்கிறார்—(மமாயமாத்மேதி). 'மமாயமாத்மா' என்கிறவிடத்தில் வாயமுண்டாகையாலே அமுவீயங்கொள்ளவேணும். 'மமஸரீர' என்கிற விடத்தில் முவீயத்தில் வாயமில்லாமையாலே அமுவீயங்கொள்ளுகை அஸங்மதம். 'மமஸரீர' என்கிற ப்ரத்யயத்துக்கு வாயிதாங்யார்யமான ஸிலாபுத்ரக ஸரீராதிதிருஷ்டாந்தமதபபங்கம். 'மமாயமாத்மா' என்கிறவிடத்தில் 'ஆத்ம' ஸவீஹம் ஸ்வரூபபர்யாயமாகையாலே 'மமமீரூஹ' என்னுமாபோலே அர்யாந்தரதத்தைக் காட்டுகிற ஸரீரஸவீஹத்துக்கு தீருஷ்டாந்தமாகாது என்றுகருத்து. இப்படியுக்தியாலே ஸாயிதமானவர்யத்தை ஸாஸ்த்ரவலத்தாலே தீருஹிகரிக்கிறார்—(அன்றிக்கே) இதி. 'பஞ்சவிஹாயம்புருஷஸ்' இத்யாதிஸ்ருதியாலும், 'நேற்றுக்கண்ட நானே இன்னுங்காணுகின்றேன்' இத்யாதிஸ்ருத்யநுஹுணமான வர்யாபத்திகளாலும் ஹேஹாதிரிக்தனுப் ஹேஹாக்தர பரிமீரஹயோகீயனான வாத்மாவஸ்யன் என்றபடி.

†அய இந்ரியாதிவைலக்ஷண்யமருளிச்செய்கிறார்—(வாஹ்யேந்ரியங்களுமி)தி. இந்ரியாணாமாத்மத்வபக்ஷபூர்வோரக்த சைதந்ய விஷயவிகல்ப உபக்ஷண மஸிப்ரேதம். ஹிம்ப்ரத்யேகமிந்ரியாணி சேதநாகி, ஸம்ஹயவா. யதிப்ரத்யேகம் இந்ரியாக்தரதீருஷ்டஸ்ய இந்ரியாக்தரப்ரதிஸந்யாநாகம் கஸ்யாத்; அஸ்தி சதத் 'யமஹமத்ராக்ஷ தமஹ ஸ்ப்ருஸாமீ'தி. அத ஏவ கஸம்ஹயோபி சேதநத்வம். கஹி பஞ்சஸிரிந்ரியை ஸ்ஸம்ஹயைகம் வஸ்த்வநுஹவியதே, அநுஸந்யேயமேதவா. ஏகேந்ரியவிஹமேச ப்ரயணப்ரஸங்மஸ்ச. இந்ரியசைதந்யச தத்தத்இந்ரியாபாயே தந்ரியார்யஸ்மரணமபி கஹவேதி. (சக்ஷுஸ்ஸே வாத்மாவாகிலி)தி. அத ஏவ 'தீரஷ்டுஸ்சக்ஷுஷஸ்' இதி ஸத்யதபாவசகம் என்று கருத்து. சக்ஷுஷ் ஆத்மதீவ ஹோஷமாஹ—(அந்யனி)தி. ஸத்

http://acharya.org

வேக்ஷீரியவிஷயங்களையு மறிகையாலே. இப்படி கொள்ளாதபோது, 'யாவனொருவன் தானிவ்வர்யத்தைக்கண்டேன், அந்த தானே ஸ்பர்ஶி யாகின்றேன்' என்கிற ப்ரதிஜ்ஞாதமுங்கூடாது. சக்ஷுஸ்ஸே ஆத்மா வாகில், அக்யன் ரூபத்தை ஸ்மரியாதொழியவேணும். ஶ்ரோத்ரமே ஆத்மாவாகில், வாயிரன் ஸுவீஹுத்தை ஸ்மரியாதொழியவேணும். இப் படி மற்ற விந்த்ரியங்களிலுங் கண்டு கொள்வது.

—[ஶங்கரமதவண்டநம்.]—

* அந்தஃகரணமு மாத்மாவாகமாட்டாது. (ஸ்ம)கர்தாவினுடைய ஸ் மரணஹிகார்யங்களுக்கு கரணமாக கல்பிதங்களாகையால். இதுதானே ஸ்மரிக்கிறதென்னவொண்ணாது, ஸ்மரணத்துக்கு கரணமில்லாமையா லே. கரணமுந்தானேயென்ன வொண்ணாது, விருத்யமாகையாலே. வேறேயொன்று கரணமென்னில், அது வாஹ்யகரணமாகில் அதில்லா தவனுக்கு ஸ்ம்ருதிகூடாது. ஆந்தரகரணமாகில் ஆத்மாவுக்கு மநஸ் ஸென்று பேரிட்டதாய்விடும். ஆந்தரகரணமாகபேக்ஷிதமாகில் இந்த்ரி யார்யஸம்வந்யமுண்டானபோதெல்லாம் ஜ்ஞாநம்பிறக்கவேணும். ஆ கையால் மநஸ்ஸும் ஆத்மாவாகமாட்டாது.

† ப்ராணன்களும் ஆத்மாவாகமாட்டாது, ஸங்காதரூபங்களாகை

யதபாவசநத்து அந்யார்யகம். உக்தம்ஹ்யாத்மஹிந்த்ரியள 'ஸாஸ்ரயத்வ பரித்யாஸ்ய ந்ருஸிம்ஹதாஞ்சாலோச்ய ஸத்யதபஸஸ்தயாவசநமி'தி. ஸ்ரீவேஷ்ட சூடாசார்யைரபி 'ஸத்யதபாவின் வாக்யம் ஸாஸ்ரயத்வநிஷேதபரமி'தி.

* அயிமநஸ அநாத்மத்வம் ஸாயயதி—(அந்தஃகரணமுமி)தி. விருத்ய மாகையாலே இதி-கரணத்வந்து பராயிஷ்டாநாயோக வ்யாபாரதா ரூபபாரதந்த்ர்யநியதம் ஸாயகதாத்மவிதிகயோவிவைகத்ரமஹரி பரஸ் பரவிருத்யதஷ்டாயஸம்வந்யம் ஸம்பத்யத இத்யர்யஃ. (ஆத்மாவுக்கு மநஸ்ஸென்று பேரிட்டதாய் விடுமி)தி. யஹிமநஃ கரணாந்தரேணஸ்மா ரணிஷ்டாகர்த்ருஸாவமநுஸவதிதிபதஶ, தயாஸதி ஸம்ஜ்ஞாமாத்ரே வி வாதஃ. ய ஏவஹிசக்ஷுராதிஷிஃ ரூபாதீந் ஆந்தரகரணேந ஸாக்ஷாதீம் ஸ்சேதயதே, ஸஏவாத்மா; தஸிந்நேவ மநஸ்ஸம்ஜ்ஞாம் நிவேஶயதே, காமம் நிவேஶ்யதாம், நஃகிஞ்சிதீயதே இந்து தயாஸர்வலளிகவ் யவஹாரோ வாய்யத இதிஹாவஃ. (அந்தஃகரணமேபேக்ஷிதமாகிலி)தி, இந்த்ரியார்யஸம்வந்யஸ்ய ஸாதாரந்த்வாத் ஸாஜ்ஞாநமுத்பத்தியேத இதி ஹாவஃ.

† அய ப்ராணஸ்யாகாத்மத்வமாஹ - (ப்ராணன்களுமி)தி. ப்ராண ஸ்ய வாயுத்வாதேவ வாஹ்யவாயுவத்'சைதந்யாதுபபத்தேஃ, ப்ராணா பாவ்யாதோஷாநஸமாநயஞ்ஜயாதிரூபேண ஸங்காதாத்மகத்வாச்ச, நாத்மத்வமி தி- 'நிரஸ்தோ ஹேஹசைதந்ய ப்ரதிஷேயப்ரகாரதஃ ப்ரா

http://acharya.org

யாலே. ஜீவஹமாத்மாவென்கிற பதஷத்துக்குச் சொன்ன உபலக்ஷணங்களுக்கும் துல்யம்.

—[வைளஷீயமதவண்டநம்.]—

* ஜ்ஞாநமும் மாத்மாவாகமாட்டாது. 'எனக்குஜ்ஞாநம்பிறக்கது, நஸித்தது' என்றுகுணிகமுமாய் ஆத்மயர்மமுமாய்த் தோற்றுகையாலே.

ஸ்திரஞ்யிருப்பானொரு ஆத்மாவுண்டென்னுமிடம் 'நேற்றுக்கண்டநானே யின்றுங்காணுகின்றேன்' என்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞையாலே வஸீயம்.

—[இதுவும் ஸங்கரமதவண்டநம்.]—

† நிர்விஷயையுமாய் நிராஸ்ரயையுமான ஸம்வித்து ஆத்மாவென்னவொண்ணாது, அப்படியிருப்பதொரு ஸம்வித்துக்காணுமையாலே. ‡நது

ணாத்மவாஜே நப்ரக்ய ப்ரயோஜயதி உபலக்ஷணமி' த்யாத்மஸித்தியி ஸ்ரீ-ஸைக்திமஹிப்ரேத்ய-(ஜீவஹமாத்மா என்கிற பதஷத்துக்குச்சொன்னஉபலக்ஷணங்களுக்குந்துல்யம்) இத்யுக்தம்.

* அயஜ்ஞாநஸ்யாத்மத்வம் நிரஸ்யதி—(ஜ்ஞாநமும்) தி. ஜ்ஞாநஸ்யைவாத்மத்வம்-ஸளமதாஃ, ப்ரகடாஃ, ப்ரச்ஹக்காஸீ சாங்கீ குர்வந்தி ஜ்ஞாநம் குணிகமுமாய், 'மமஜ்ஞாநம்' என்று ஆத்மயர்மமுமாய்த்தோற்றுகையாலே ஜ்ஞாநமும் ஆத்மாவாகமாட்டதென்றபடி. 'அஹமஜ்ஞாகாமி' என்கிறவிடத்தில் ஜ்ஞாநாதிரிக்தனுய் அதுக்காஸ்ரயஸுதனுயிருப்பானொருவன் தோற்றுகிறுனிறை.

† அயஜ்ஞாநஸ்ய நிர்விஷயத்வம் நிராஸ்ரயத்வம், ஆத்மத்வஞ்சவதாம்மதம் நிராகர்துமாரலதே—(நிர்விஷையையுமாயி)தி. பரமார்யையாய், நிர்விஷையையுமாய் நிராஸ்ரயையுமாய் அஜடையுமாயிருப்பதொரு ஸம்வித்தே ஆத்மா என்று ஸங்கரன் வஸீயாக்தம். (அப்படியிருப்பதொரு) இது. லோகவேஹங்களிலே ஜாகாத்யாஸிகளுக்கு கர்மகத்வகர்த்ருகத்வஸ்வயமாயிருப்பதொரு ப்ரயோகம் காண்கிறலோமிறை. 'ஸவ்வங்யி ஸவ்வீஹாஸீ ச ஸவ்விஜ்ஞாஹமிதி ஜ்ஞாநப்ரகாஸாதிஸவ்வீஹாஃ' என்று ஸவ்வீஹார்ய வித்துக்களுஞ்சொன்னார்கள். 'அஹமஜ்ஞாநாமி, அஹமநுஹவாமி' என்று ஸவிஷயமாகவிறஜ்ஞாநமிருப்பது. ஆகையாலே ஸம்விஹாஸ்ரயஸுகனுன ஜீவாத்மா ஒருவனுளன் என்று வஸீயமாயிற்று.

‡ ஜ்ஞாத்ருத்வத்துக்கு விக்ரியாத்மகத்வத்தை அங்கீகரித்திருக்கையாலே அந்தபதஷத்தை நிராகரிக்கைக்காக அத்தை அநுவதிக்கிறார்—(நஞ்வி) தி. 'யஉப்யுக்தம்-அவிக்ரியஸ்யாத்மநோ ஜ்ஞாநக்ரியா கர்த்ருத்வரூபம் ஜ்ஞாத்ருத்வம் நஸம்பவதி. அதோ ஜ்ஞாத்ருத்வம் விக்ரியாத்மகம் ஜ விகாராஸ்பதரவ்யக்தபரிணாமாஹம் காரதீருக்யிஸ்யமிதி நஜ்ஞாத்ருத்வமாத்மாநம்'. அக்தம்கரணரூபஸ்ய ஹம் காரஸ்ய' என்று ப்ரயோமஸுத்ரத்தில் அக்தமதாதுவாதவாக்ய மிருக்கும்படி. இப்படியே மேலுக்குள்ள வாக்யங்களுக்கும் அவ்விடத்திலேய ஸாஷ்ய ஸ்ரீஸுக்திகளைக் கண்டுகொள்வது.

http://acharya.org

ஜ்ஞாநம் ஆத்மயர்ம மாயன்று தோற்றுகிறது, அந்தஃகரணரூபமான அஹங்காரத்துக்கு யர்மமாயன்றே தோற்றுகிறதென்ன வொண்ணாது; * அசேதநமுமாய், ப்ரக்ருதிபரிணாமமுமாய், தீருச்யமுமாய், பராமர்ய முமாய், பரார்யமுமாயிருக்கையாலே ஜோஹாதிகளைப்போலே அஹங்கா ரமும் ஜ்ஞாதாவாகக்கூடாமையாலே. † ஈது, சைதந்யஸந்நியடியாக மாயாபத்தியாலே ஜ்ஞாத்ருத்வங்கூடுமே யென்னில், அது கூடாது. சைதந்யத்துக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வங்கூடாமையாலே. ‡ ஈதை ஏர்பண ஜல

---

* (அசேதநமுமாயி)தி. அந்தஃகரணத்துக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வங்கூடா தது. அசேதநமாகையாலும், ப்ரக்ருதிபரிணாமமுமாயிருக்கையாலும், தீரு ச்யமாகையாலும், பராமர்யமாயிருக்கையாலும், பரார்யமாயிருக்கை யாலும், ஜோஹாதிகள்போலே என்று ப்ரயோகங் கண்டுகொள்வது. இங்கு அசேதநமாவதீதும் - அநாத்மத்வத்தில் விவக்ஷிதம். புருஷார்ய ப்ரகாஸம்வ்யித்வமாதல், ஜோஹத்தைக்குறித்து நியத்ருதயாந்தஃப்ர விஷ்டத்வமாதலிறே - ஆத்மத்வமாவது. அது இதுக்கில்லாமையால்- அநாத்மத்வம் வீதீயமாயிற்று. ப்ரக்ருதி பரிணாமத்வமாவது - ப்ர க்ருதிகார்யத்வம். தீருச்யத்வமாவது - நியமேந ஜ்ஞாநாந்தராயோகவி தீயித்வம். பராமர்யத்வமாவது - பரஸ்மை போகமாநத்வம். பரார்ய த்வமாவது - பரப்ரயோஜநகஸேஷத்வம், ஜீவோபகரணத்வ மென்ற படி. ஆத்மா - ஜ்ஞாதா; சேதநத்வாத், ப்ரக்ருதி பரிணாமவிலக்ஷணத்வாத், அதீருச்யத்வாத், ப்ரத்யக்த்வாத், ஸ்வார்யத்வாத் - இதி. ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வமில்லையாகில் ஜோஹாதிகளுக்குப்போலே அநாத்மத்வப்ர ஸங்கமும், பரார்யத்வப்ரஸங்கமும்வரும். ஜ்ஞாத்ருத்வமாவது - ஜ்ஞா நமநாஸ்ரயத்வமாகையாலே விக்ரியாத்மகத்வமஸங்கதம்.

† இனி பரோக்தஜ்ஞாத்ருத்வ நிர்வாஹப்ரகாரத்தை நிரஸிக்கைக் காக அந்த பக்ஷத்தை எடுக்கிறார்—(நக்ஷி)தி. ஜ்ஞாத்ருத்வம் - சிச்சா யாபத்தி க்ருதமென்றும், சித்ஸம்பர்க க்ருதமென்றும், சிஜ்ஜீவ்யஞ்ஜக த்வக்ருதமென்றும் மூன்றுபக்ஷ மவர்கள்சொல்லுவது. அதில் சிச்சா யாபத்தி பக்ஷத்தை (நக்ஷி)தி அநுவதிக்கிறார். 'ஸம்வித்துக்கு - அஹங் காரமாயாபத்தியோ, அஹங்காரத்துக்கு ஸம்விச்சாயாபத்தியோ' என்கிற விகல்பத்தில் ப்ரதமபக்ஷத்தைக்கொண்டு சிச்சாயாபத்தி என் பது ஸங்கதமென்கிறார்—(கூடாது) என்று. ஸம்வித்துக்கு - ஜ்ஞாத்ரு த்வ மங்கீகரியாமையாலே என்றபடி. அஹங்காரத்துக்கு அசேதந த்வ ப்ரக்ருதி பரிணாமத்வாதிகளாலே முன்பே ஜ்ஞாத்ருத்வம் நிரஸ்தமா கையாலே தீதியவிகல்பதீஷணை பண்ணிச்செய்யவில்லை. சித்ஸம்பர்கப க்ஷமும் உக்தரீத்யா நிரஸ்தம்.

‡ அயாஜிவ்யஞ்ஜகத்வபக்ஷோதீஷயிது மாஸங்கதே—(நநுசே)தி. வ்யக்தியில் ஜாதிப்ரதிதி நியதபர்மபரிஹாவத்தாலே யொழிய வ்யங் மீயத்வத்தாலன்று என்றருளிச்செய்கிறார்—(ஜாதி)தி. ததீவ்யக்தீயஸ் யைவ ததீவ்யஞ்ஜகத்வே பரோக்ததீருஷ்டாந்தஸ்யதீஷயிஷ்யந் ஆஹ— (ஆதித்யகிரணத்தாலே) இதி. தீருஷ்டாந்தஸ்ய ஸாய யஸிகலத்வம் மந லிங்கியாய தத்ரதயாத்வஸ்யாக்யாஸிதீயிம் ஏர்ஸ்யந்—(கரதலமி) தி.

http://acharya.org

வண்டங்கள் முவை சுத்தீர மோத்வங்களுக்கு வ்யஞ்ஜகமாகிறுப் போலே அஹங்காரமும் சைதந்யத்துக்கு வ்யஞ்ஜகமாகையாலே தன் நிஷ்० மாய்த் தோற்றுகிற தென்னில், ஸ்வயம்ப்ரகாசகனை ஆத்மாவுக்கு ஜட மான அஹங்காரம் வ்யஞ்ஜகமாகை யென்கிறது, ஸாத்தாம்ஸாரம் ஆஹித் யனை ப்ரகாஸிப்பிக்கு மென்றுப்போலே யிருப்பதொன்று. உர்பணமும் ஜலமும் முவைத்துக்கும் சுத்தீரனுக்கும் வ்யஞ்ஜகமன்று, சாக்ஷுஷதேஜ: ப்ரகிஷலகத்துக்கு ஹேதுவித்தனை. அஹிவ்யஞ்ஜகம் ஆலோகாதிகள் போலே. ஜாதி வ்யக்திநிஷ்ணையாய்த்தோற்றுகிறது வ்யக்திக்காகாரமா கையாலே. கிஞ்ச, சைதந்யத்தாலே வ்யங்தீயமாந அஹங்காரம் அதுக் கு வ்யஞ்ஜகமாகமாட்டாது. ஆஹித்யகிரணத்தாலே அஹிவ்யங்தீயமா னகரதலம் அதுக்கு வ்யஞ்ஜகமாகக் காணுகின்றே மென்னில்; கரதலம் வ்யஞ்ஜகமல்ல, கிரணவாஹுள்யத்துக்கு ஹேதுவித்தனை. ஸுஷுப்தி யிலும் முக்திஷையிலும் அஹமர்ய மில்லாமையாலும் அநுவமாத்மா வாகமாட்டா தென்னில்; அவற்றிலுமுண்டு. ஸுஷுப்தியிலில்லையாகில், உறங்கியெழுந்திருந்தவன், 'முன்பு நானித்தைச் செய்தேன், இத்தைக் கண்டேன், இத்தை யநுஹவித்தேன்' என்று பராமர்ஸிக்கக்கூடாது. • முக்திஷையில் ஆத்மாவில்லையாகில், ஆத்மநாஸம் மோக்ஷமாய்விடும்; ஸ்வரூபத்தையு மிசைந்து மோக்ஷோபாயத்திலிழிவாரில்லாமையாலே மோக்ஷஸாஸ்த்ரப்ரமாணமாம். 1 (மத்தஸ்ஸர்வமஹ்ஸர்வம்) 2(அஹ மேகப்ரயமாஸம்) 3 (அஹமதரஹவஸ்ரேய்யஸீ ச)என்று தத்த்வ ஞாநம்பிறந்த முமுக்ஷுக்களும், 4 (அஹமஸ்மி) என்று முக்தனும்,

---

• (முக்திஷையிலாத்மாவில்லையாகில்) தி. 'ஜ்ஞாநஸ்தத்துக்கேஷ மே மோக்ஷம், என்று சொல்லுகிற ஸாஸ்த்ரார்தத்துக்குறித்து 'ஸ்வரூபநா ஸமபுருஷார்தம்'என்று உபதிக்கிறவுங்களாலேயஸ்வீகாந்தரத்தாலே ஸ்வரூபநாஸத்தையே சொன்னதாமித்தனையாய் விடும் என்று கருத்து. 'மத்தஸ்ஸர்வமி' த்யாதிகளில் ஸ்ரீரஹ்மாத்மகத்வஸாக்ஷாத்காரக யோகத் தாலே நிர்யத்நத நிரவஸேஷாவித்யாத்வமவர்களுக்கு ஸித்யம். 'அஹம மஸ்மி' என்று ஸகலாவித்யா நிவ்ருத்தி பூர்வகமாயிருகிற முக்த்யவஸ் தையிலும் அஹம்ப்ரத்யயம் ஸ்புடமாகக் காண்கையாலே, முக்திஷை யில் அஹம்ப்ரத்யயமோசரமில்லை என்பது நிரஸ்தமாயிற்று. 'யஸ் மாத்க்ஷரம்' என்கிறவசநம் க்ஷராக்ஷராதீதஸ்வாலாளிகரூபேணாஹம்ப்ர த்யய ஜ்ஞாபகார்யமாக நிர்த்தது. அஹங்காரத்துக்கு க்ஷராக்ஷராதீத த்வங்கூடாதிறே. இந்த ஸ்லோகஸ்யமான 'அதோஸ்மி' என்கிறவுத்த மனுலும் அஹமர்யம் ஸித்யம். ஆத்மாவினுடைய வஹம் ப்ரத்யயத் தைக்காட்டுகிறார்—(அஹமாத்மா ஸுஹாகேஸ) தி. அஹங்காரம் சிஹ் நித்துக்களுக்கு அந்தராத்மாவாகமாட்டாதிறே.

---

1. வி-பு. க-கசு-அநு.
2. அயர்வஸீரஸி.க-வ.
3. ஸ்ரீருஹ-உப-கூ-ச-க०.
4. தை-உப-ஜீருஸு.க०-நு.

http://acharya.org

1 (யஸ்மாத்க்ஷரமதீதோஹம்) 2 (அஹமாத்மாஜ்ஞாகேன) 3 (கத்வே வாஹம்) 4 (அஹம்க்ருத்ஸ்நஸ்யஜகத:) என்றுபரஸ்பரத்மமும் அஹமென்றுவ்யபதேசிக்கக்கூடாது. அஹமர்யாத்மாவாகில், 5 (மஹாஹங்காரோஹங்கார:) என்று க்ஷேத்ராந்தர்பாவங்கூடும்படியென்னில், * அஹங்காரத்தையாய்த்து அங்குச்சொல்லுகிறது; அஹமர்யத்தையன்று. அஹங்காரத்தை ஶாஸ்த்ரங்களிலே ஹேயமாகச் சொல்லாகின்றதே யென்னில்; அங்குச் சொல்லுகிறது ஸர்வரூபமான அஹங்காரத்தையாகையாலே; அஹமர்யமஹங்காரமல்ல. ஆத்மாவேயாகையால்.

—[ஆத்மநித்யத்வஸமர்யநம்.]—

ஆத்மா ஜ்ஞாநி விலக்ஷணன், † அவைபோலே அநித்யனல்லன். 6 (நஜாயதே ம்ரியதே வா விபஶ்சித்) 7 (நித்யோ நித்யாநாஞ் சேதநஶ்சேதநாநாம் ஏகோ பஹூநாம் யோ விதயாதி காமாந்) 8 (அஜோ நித்யஶ்ஶாஶ்வதோயம் புராண:) என்று உத்பத்திவிநாஶங்களில்லை யென்கையால். ஈது, 9 (ப்ரஜாபதி: ப்ரஜா அஸ்ருஜத) 10 (ஸக்ஷூலா ஸ்ரோம்யேமாஸ்ஸர்வா: ப்ரஜா ஸ்ஸ்ருஷ்டாகாஸ்ஸந்ப்ர

---

* (அஹங்காரத்தையாயிற்று) என்றது - அவ்யக்தபரிணாமமான அஹங்காரத்தை என்றபடி. (அஹமர்யத்தையன்று) இதி. 'அயாதோ ஹ்ருதயாகாரஶோஶ' இத்யாதிகளிலே ஶாஸ்த்ரீயஸ்வரூபத்தையும் அஹங்கார ஶப்தப்ரவ்ருத்தாலே அங்கீகரித்திருந்த போதிலும் விரோதமில்லை. அந்தவஹங்கார ஶப்தம்-அஹமர்யவிஷயமான லக்ஷணபரம். அஹங்கார ஶப்தவாச்யத்வமாத்ரத்தாலே ப்ரத்யகாத்மாவும் க்ஷேத்ராந்தர்பாவமாக மாட்டான். அப்படியாகில் ஹரிஶப்தவாச்யத்வ ஸாம்யத்தாலே விஷ்ணுவும் மண்டூகமாகவேணும், ஆகையாலே அநேகார்யாஶ்ரயாயி ஶப்தைகத்வம் அர்யதாத்பர்யத்தில் விரோதமில்லை.

† அயாத்மாயிகரணார்யமாஹ-(அவைபோலே அநித்யனல்லன்) இதி. ஜீவாநித்யத்வபக்ஷே தோஷஜீவயங்ஸ்யதி—(ஸம்ஹாரதஶ்ஶயிஶி) இதி. உபாதாநத்வமாவது-கார்யம் ப்ரதிகாரணத்வம். கார்யமேயில்லையாகில் அது கூடாதிறே. கார்யமானவடத்துக்கு ம்ருத்துப்போலே. ஸம்ஸ்ருதிதஶையிலும் ஆத்மாக்களுண்டென்று 'நகர்மாவித்யாநாஶி திதேசங்காநாரபித்வாத்ஸபலீயதேதச' என்கிற ஸூத்ரத்திலே சொல்லப்பட்டது. அக்ருதாஹ்யாகமம்-அதேஹதுகமலப்ரஸக்தவம். க்ருதவிப்ரணாஶம்-க்ருதமான கர்மத்துக்கு நிஷ்பலத்வம்.

---

1. கீதா-கரி-கஅ.
2. கீதா-கஎ-உஎ.
3. கீதா.உ-கஉ.
4. கீதா. எ-கூ.
5. கீதா. கஙு-ரி.
6. கோப. க-உ-கஅ.
7. ஸ்வே-உப.க-கூ.
8. ஸ்வே-உப. கூ-கஙு. [க-படு
9. யஜு. உ-தாண். க-ப்ர. க-அது.
10. ஹா-உப. கூ-அ-ச.

http://acharya.org

திஷ்டாஃ) 1 (யதோவா இமாநி ஸர்வாணி பூதாநி ஜாயந்தே; 2 (யத:ப்ரஸூதா ஜீவ:ப்ரஸ்ருதிதோயேந ம்யாம்)என்று உத்பத்திவிநாசங்களைச் சொல்லாநின்றதேயென்னில்; அவற்றில் சொல்லுகிறது ஜீவஸம்வந்யத்தையும், ஜீவவியோகத்தையும். நித்யனில் ஸ்ருஷ்டிக்குமுன்பு ஏகத்வாவயாரணங்கூடாதே என்னில்; ஏகத்வமாவது காமரூபவிஜாமாஜாவ மாகையாலே கூடும். ஸம்ஹாரஸமயில் ஆத்மாவில்லையாகில் சுஸ்வாபுக்கு உபாதாநத்வம் கூடாது. அக்ருதாப்யாகம க்ருதவிப்ரணாசங்களும் வரும். ஆகையால் ஆத்மா நித்யன்.

—[ஏகரூபத்வவமர்ஷநம்]—

3 *(அம்ருதாக்ஷரம்ஹர:) 4 (ஆத்மாஸர்வேஷாம்) 5 (ஏகம் ஸைஷகம்) என்கையாலும், அவைபோலே உபசயாபசயங்களுக்கு அர்ஹனன்றிக்கே ஏகரூபமிருக்கும்.

—[நாநாத்வவண்டநம்]—

†ஜீவபரிமாணனென்கிறபக்ஷம் ஆத்மா நிர்விகாரனென்கிற ஸ்ருதியாலே வாயிதம். 'ஸ்யூலோஹம், க்ருஸோஹம் பாரே மேவேஷகா, ஸிரஸி மே ஸூலம்' என்கிற ப்ரதிபத்தியுங் கூடாதேயென்னில்; அது ஜீவாத்மஹ்ரீரமத்தாலே கூடும். ஏககாலத்தில் அநேக ஸரீரபரிக்ரஹம் பண்ணுகிற யோகிகளுடைய ஸ்வரூபத்துக்கு ஸைதில்யமும் ப்ரஸங்கிக்கும்.

—[அஜத்வவமர்ஷநம்]—

‡ இவன் ஸ்வரூபம் அவைபோலே ஜநமன்றிக்கே, 6 (ஹருதீயக்த

---

*(அம்ருதாக்ஷரம்ஹரஃ) ஹரஃ-ஜீவஃ. ப்ரயாகம் ஹோதியத்வேக ஹாதிதிஹராஃ.

† 'ஏவஞ்சாத்மாகார்த்ஸ்ந்யம்' என்கிற ஸூத்ரார்த்தம் மருளிச்செய்கிறார்—(ஜீவபரிமாணனி) த்யாதிநா.

‡ அயாஜத்வமாஹ—(இவன் ஸ்வரூபமி) நி. அஜத்வமாவது-அகர்த்ருத்வாநுபபத்தியாகாரத்வம். ஸ்வயம்ப்ரகாரத்வ மென்றபடி. ஸ்வயம்ப்ரகாரத்வ மாகையாவது ஈப்பம் ஈப்பாந்தரநிரபேக்ஷமாக ஸ்வஸ்யவஹாரத்துக்கு ஹேதுவாகிறவாபாதி, ப்ரகாரமாந்தர நிரபேக்ஷமாக ஸ்வஸ்யவஹாரத்துக்கு ஹேதுவாகை. அத்தையருளிச்செயகிறார்—(ஜ்ஞாநத்தை யொழியவந்தாமீன தோற்றுகை) என்று ஸ்வஸ்யைவ ஹாஸாதீபஃ ஸ்வாத்மநோऽந்யஸ்யச ப்ரஹா ஏவ ஹேஹாஸ்தி ஸாம்யேऽபி ஜ்ஞாநயோர்யர்ம யர்மிணோஃ' இதிந்யாயவிஷ்யாஞ்ஜநேப்யுக்தம்.

---

1. தை-உப-ஜீ ரு-ஸு-க-க.
2. தை உப-நா-கூ-த-உ.
3. ஸ் வே.உப.க-கo.
4. வி-பு,உ-கந-சுவ.
5. வி-பு,உ-கஉ-சுஷ.
6. ஜீ ரு-உ ப-சூ ந-அ.

http://acharya.org

ர்ஜ்யோதி: புருஷ:) 1 (அத்ராயம் புருஷஸ்ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிர்ஹவதி) 2 (விஜ்ஞாநவாந:) 3 (தச்ச ஜ்ஞாநமயம் வ்யாபி ஸ்வஸ்மிந்வேத்யமநுபமம்) 4 (ஆத்மாஜ்ஞாநமய:) 5 (ஆத்மஸ்மிந்வேத்யந்தஜ்ஜ்ஞாநம்) என்கிறபடியே - ஸ்வயம் ப்ரகாசமாயிருக்கும். ஸ்வயம்ப்ரகாசமாகையாகிறது-ஜ்ஞாநத்தை யொழியவுந் தானே தோற்றுகை. *நது ஸ்வரூபமும் சித்யமுமாய்த்தானே தோற்றுமாகில் ஸுஷுப்தியிலுந் தோற்றவேண்டாவோ வென்னில்; அப்போது தோற்றுதாகில் உணர்ந்தபோது, 'இத்தனை போதும் ஸுவமாகவுறங்கினேன்' என்னக் கூடாது. †நது,நாவெனன்றையு மறிந்திலேனென்னும்படி யெனனென்னில்; அறிந்திலே னென்கிறது-என்னையொழிந்தவற்றை யறிந்திலே னென்ற படி. 'நாவெனன்னையு மறிந்திலேனென' ன்றுலோவென்னில்; என்னையுமறிந்திலே னென்கிறது ஸரீரவிஸிஷ்டனை வென்னையுமறிந்திலே னென்றபடி. ஸ்வரூபம் ப்ரகாஸித்ததில்லே யாகில் நாவெனன்னக் கூடாது. 6 (அயமஹமஸ்மி) என்று இவ்வர்த்தத்தை ஸ்ருதியுஞ் சொல்லிற்று. அப்போது, விஸேஷமாகத்தோற்றுதொழிகிறது-தமோகுணவிலவத்தாலே.

—[ஆநந்தரூபத்வஸமர்த்நம்]—

‡ப்ரகாஸந்தான் அநுகூலமாயிருக்கும்.'ஸுவமாகவுறங்கினேன்,என்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞைதானே பிதில்ப்ரமாணம். இப்பொழுது, ஸுவம் பிறக்கும்படி யுறங்கினேனென்றன்றே 'ஸுவமாகவுறங்கினேன்' என்

---

* 'காஹலல்லயமேஷ ஸம்ப்ரத்யாத்மாக ஜாகாத்யமஹமஸ்மி' என்கிற ஸ்ருதியாலும், 'மமாப்யஹங்ஞாதவாந்' என்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞையாலும் ஸுஷுப்த்யாதியவஸ்தைகளில் அஹமர்த்த ஸ்புரணமில்லே என்று ஸங்கரன் சொல்லுகையாலே, அதை அநுஸாரித்து ஸமாயாக மருளிச் செய்கிறார்—(நது) இதி.

† அயமஹமர்த்தாநுபலப்தாயாக நிஷேத்யஸாமாந்யவிஷயம் பராமர்ஸம் ஸங்கமித—(நது நான் ஒன்றையுமறிந்திலேனி)தி. பரிஹரதி—(அறிந்திலேனி)தி. அயநிஷேத்ய விஸேஷவிஷயம் பராமர்ஸமாஹ—(நான் என்னையுமி)தி. பரிஹரதி—(என்னையுமறிந்திலேன் என்றது) இதி.

‡ அயாநர்ஹத்வமாஹ—(ப்ரகாஸந்தானி)தி. ஆநந்தரூபத்வமாவது-ஸ்வதஏவேஷ்டத்வம். அதாவது-ஸ்வஸ்மாவமே அநுகூலமாயிருக்கை. 'அநுகூலஸ்ஸுவஸ்ஸுகஸ்ஸ்வதஏவாபிலஷிதஸ்ஸ்யாத்' ஸ்வாத்மா ஸ்வஸ்யாநுகூலோ ஹீத்யாத்மஸாக்ஷிக ஏவஸ:' என்கிறபடியே தனக்குத்தானே ஸுவரூபமாயிருக்கை என்றபடி.

---

1. வி-உப,சு-கூ-கூ.
2. வி-உப,சு-கூ-கஉ.
3. வி-பு. கஉ-சஉ.
4. வி-பு.கு-எ.உஉ.
5. வி-பு.சு-எ;டுங.
6. ஹா-உப,அ-கக-உ.

http://acharya.org

நிறவிதக்குப்பொருளென்ன வொண்ணாது; ப்ரதிபத்திஸரீரம் அப்படியன்றிக்கே *'இனிதாகப்பாடினேன்' னென்கிறப்போலே யிருக்கையாலே. ஸ்வரூபம்அதுகூல மன்றுகில் ப்ரமாஸ்பதத்வங்கூடாது. 1(ஆஸ்சர்யவத்பஸ்யதி கஸ்சிதேநம்)இத்யாதிகளாலும் இவ்வர்யம் ஸித்தமாகையாலே. 2 (ஆர்த்ரஜ்ஞ்வஸ்தி ஜ்யோதிரஹமஸ்மி) என்கிறபடியே ஆத்மா ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபனு யிருக்கும்.

—[ஜ்ஞாத்ருத்வமர்யநம்]—

† அவ்வளவு மன்றிக்கே, ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக் காஸ்ரயமுமாயிருக்கும். 3 (அயமேவ வேதேதம் ஜிவிராணீதி ஸஆத்மா மகஸைவைதாக் காமாக்பஸ்யக்ரமதே) 4 (நபஸ்யோ ம்ருத்யும் பஸ்யதி) 5 (விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜாநீயாத்) 6 (ஜாநாத்யேவாயம்புருஷ:) 7 (ஏஷஹிஜ் ரஷ்டாஸ்ப்ரஷ்டா ஸ்ரோதா வி ராதா ரஸயிதா மந்தா வேதீயா கர்தா விஜ்ஞாநாத்மா புருஷ:) 8 (ஏவமேவாஸ்யபரிஜ்ரஷ்டம்) இத்யாதி ஸ்ருதியாலும், 'இவ்வர்யத்தைநானறியா நின்றேனை' ன்கிற ப்ரத்யக்ஷத்தாலும் ஜ்ஞாதாவென்னுமிடம் ஸித்தியம். இப்ப்ரத்யக்ஷத்தன்னை, (ஜாநாத்யேவாயம்புருஷ:) என்று ஸ்ருதியுஸ் சொல்லிற்று.

---

* (இனிதாகப்பாடினேனி) த்யத்ராபி 'யயா இதாரீம் மாயாகர்யம் லவதி, தயா அமாய' என்று பொருள் என்கை சேராது. மாநஸமகாலத்திலேயே மாயாகர்ய முண்டாகையாலே. அப்படியே ப்ரத்யக்த்வமும் ஸாக்ஷித்வமும் ஸ்வாபஸமகாலத்திலேயு மிருக்குமென்றபடி.

† அயிஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வமாஹ— (அவ்வளவு மின்றிக்கே) இதி. ஜ்ஞாநாநந்தாஸ்ரயமாவது - ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்கிருப்பிடமாயிருக்கை. ஆநந்தஸ்வரூபஜ்ஞாநத்துக் கிருப்பிடமா யிருக்கை என்றபடி. ஜ்ஞாநமாவது-ஸ்வஸத்தா மாத்ரத்தாலே ஸ்வாஸ்ரயத்தைப்பற்றி ஸ்வபரவ்யவஹாரத்துக்குடலாயிருப்பதாரு ஆத்மயர்மம். இதுக்காத்மா ஆஸ்ரயமாகையாவது - தீபப்ரபைகளிறண்டும் தேஜோரூபமாயிருக்கச் செயதே, தீபம் ப்ரபைக்கு ஆஸ்ரயமாயிருக்குமாப்போலே தானும் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனு யிருக்கச்செய்தே ஸ்வயர்மமான ஜ்ஞாநத்துக்குத்தன்னை யொழிய ப்ரயத்ஸ்யித்யுபலம்ஹங்களில்லாதபடி தான் ஆஸ்ரயமாயிருக்கை. ஜீவாத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஜ்ஞாயிகரணத்திற் சொல்லப்பட்டது. (இப்ப்ரத்யக்ஷத்தன்னை) இதி. 'ஜாநாமி' என்று ஆத்மாநுபவத்தோற்றுகையாலே ஜ்ஞாநஸ்வரூபனைவாத்மாவுக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வம்ஸித்தியாதோ. 'மயவதி ப்ருதிவி' என்னுமாபோலே. இவ்வர்யம் 'வ்யதிரேகோ ஹ்யவத்தயாசஉர்ஸயதி' என்கிற ஸூத்ரத்தில் ஸ்யாபிக்கப்பட்டது.

---

1. கீதா. உ-உக.
2. தை-உப-நா,கு.
3. ஹா,உப.அ-கஉ-ச.
4. ஹா-உப-ள-உசு-உ.
5. ஷ்ரு-உப.சு-நி-கநி.
6.
7. ப்ரஸ்நோப.ச-கு.
8. ப்ரஸ்நோப.சு-நி.

http://acharya.org

—[வைளஷீயமதவண்டநம்]—

*ஜ்ஞாநமாத்ரமாத்மா, அதுதான் க்ஷணிகமென்னும் பக்ஷத்தில் 'கேற்றுக்கண்டவர்யத்தை யின்று காணுங்கின்றே' னென்கிறவிது கூடாது; கேற்றை ஜ்ஞாநமென்றிருந்தில்லாமையால். அது அநித்யமென்கிற பக்ஷமும், அப்படி யிருப்பதொருஜ்ஞாநம் காணுமையாலே நிரஸ்தம். கிஞ்ச, ஜ்ஞாநமாத்ரமே ஆத்மாவாகில் மோக்ஷாத்மஹீரமங்கூடாது; மோக்ஷத்தை ஜ்ஞாதாவாக ஹீரமிக்கையால்

—[யர்மலஷீதஜ்ஞாநநித்யத்வவாமர்யநம்]—

1 (நஹிஷ்ரஷ்டேர்ஷ்ரஷ்டோர்விபரிலோபோவிஷ்யதே। நஹிவிஜ்ஞாதுர் விஜ்ஞாதேர்விபரிலோபோ விஷ்யதே) 2 (யயோஷபாநகரணக்ரிய தே நஜுலாம்பேரம்। ஸோஷ நீயதே வ்யக்தி ரஸத ஸ்ஸம்லவம் குதம்। தயா தோயமணுர்வம்ஸா ஷவலோயாஷீயா மணாம்। ப்ரகாஸ்யக்தே நஜங்யக்தே நித்யா ஏவாத்மதோஹிதே। ஜ்ஞாநம் வைராதீய மைஸ்வர்யக் யர்மஸ்ச மதுஜேஸ்வர। ஆத்மதோ லீரஷ்டமஷீதஸ்ய நித்யமேதச்சதுஷ்டயம்) என்கிறபடியே-ஜ்ஞாத்ருத்வம் நித்யம். ஆனால், உத்பத்திவிநாஸங்களுண்டென்று சொன்னபடி யென்னினில்; 3 (ஸர்வம்ஹபஸ்ய:பஸ்யதி,) 4 (ஸசாநந்தயாயகல்பதே) என்றுமுக்தி ஷைஷில் ஸர்வவிஷயமாகச் சொல்லுகையாலே ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கைக்குயோக்யமாயிருக்கச் செய்தேயும் 5(யயாகேஷத்ரஜ் ஞஸக்திஸ்ஸாவேஷ்டிதாக்ருபஸர்வஸர) என்கிறபடியே - கர்மத்தாலே ஸங்குசிதமாய், 6 (தயா திரோஹிதத்வாச்சஸக்தி: கேஷத்ரஜ்ஞஸம் ஜ்ஞிதா। ஸர்வ லலீதஷு லலிபால தாரதம்யேநவர்ததே॥ அப்ராணிமத் லோ ஸ்வல்பாஸா ஸ்பாவரேஷு ததோயிகா) என்கிறபடியே - கர்மாதுமாணமாக தாரதம்யத்தை யுடைத்தாய்க் கொண்டு 7 (இந்த்ரியாணாஹி சரதாமயீயேகம் கூரதீந்த்ரியம்। தேநாஸ்ய கூரதி ப்ரஜ்ஞாம் ஹரதி: பாஷிலோஷகம்) என்கிறபடியே இந்த்ரியத்வாரா புறப்பட்டு விஷயங்களை க்ரஹிக்கக்கடவதா யிருக்குமாகையாலே ப்ரஸாரணஹி

---

* ஏவம் லலிதமான வாத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வத்தை இசையாதே ஜ்ஞாநமாத்ரமே ஆத்மா, அதுவும் க்ஷணிகம் என்று சொல்லுகிற வைளஷீயாதிகளுடைய பக்ஷத்தை அநுவதித்து உலஷிக்கிறார்—(ஜ்ஞாநமாத்ரமாத்மேதி).

† அய யர்மலஷீதஜ்ஞாநஸ்ய நித்யத்வேப்ரமாணமாஹ—(நஹிஷ்ரஷ்டேர்ஷ்ரஷ்டோரிதி. அய நித்யத்வமுபபாலயதி—(ஆஜலி)தி.

---

1. லீரு-உப.கூ-ரூ-உரு.
2. விஷ்ணுயர்.கo-நிநி-நிகூ-நிவ
3. ஹர-உப,ள-உகூ-உ.
4. ஸ்வே-உப-நி-கூ.
5. வி.புகூ-ள-கூஉ.
6. வி-புகூ-ள-கூரு-கூசீ.
7. மது. உ-கூகூ.

http://acharya.org

யையிட்டு உத்பத்திவிநாசம் சொல்லுகிறது. ஏகமாயிருக்கச் செய்தே அநேகமாய்த்தொற்றுகிறது மத்தாலே.

—[யர்மலூதஜ்ஞாநஸ்ய தீரவ்யத்வஸமர்ஷநம்]—

*இதுதான் அஜடமுமாய் ஸங்கோசவிகாஸங்களுக்கும் ஸம்யோகவியோகாதிகளுக்கு மாச்ரயமுமாயிருக்கையாலே தீரவ்யம். ஜ்ஞாநம்-சித்யமுமாய், அஜடமுமாயிருக்குமாகில் ஸுஷுப்தியில் தோற்றவேண்டாவோவென்னில்; அப்போதுதோன்று தொழிகிறது திரோஹிதங்களான மணிப்ரகாசாதிகளைப்போலே ப்ரஸாதமில்லாமையாலே.

—[யர்மலூதஜ்ஞாநஸ்யாநந்தத்வஸமர்ஷநம்]—

†ஸர்வமும் ஸுகஸ்வரூபாத்மகமாகையாலே அநுகூலமாயக்கொண்டுதோற்றுகையாலே யிதுதானுகந்தரூபமாயிருக்கும். கது, ஆனந்தமோதவிஷயஸ்த்ராதிகள்-ப்ரதிகூலங்களாயும், சக்ஷுருஸுமாதிகள்-அநுகூலங்களாயும், காஷ்டாலோஷ்டாதிகள்-உபேக்ஷாவிஷயங்களாயும், இவைதான் ஸ்வதந்த்ரங்களாய்க்கொண்டு தோற்றுவானென்னென்னில்; கர்மஜ்ஞாத்மாஜ்மாநங்களாலே யப்படி தோற்றுகிறதித்தனை, ஸ்வரூபமாயன்று. ஸ்வரூபமாகில், ஒருக்காலநுகூலங்களான சக்ஷுருஸுமாதிகள் காலாந்தரத்திலே ப்ரதிகூலங்களாகத் தோற்றங்கூடாது. I (வஸ்த்வேகமேவ ஊ:ஸாய ஸுவாயோஷ்யாமமாயச। கோபாயசய தஸ்தஸ்மாதீவஸ்து வஸ்த்வாத்மகம்குத:। தஜ்ஞவப்ரீதயே ஸுத்வா புநர்ஊ:ஸாய ஜாயதே தஜ்ஞவகோபாய யத: ப்ரஸாதாயச ஜாயதே। தஸ்மாதூ:வாத்மகம்நாஸ்தி நசகிஞ்சித் ஸுவாத்மகம்) என்று ருஷியுமருளிச் செய்தான். ஆகையால் ஜ்ஞாநத்துக் காநந்தத்வமே ஸ்வரூபம். இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநத்தை யுடையனாகை ஆநந்தியாகிறது.

—[புநராத்மஜீவாத்மநோ ஜ்ஞாத்ருத்வஸமர்ஷநம்.]—

‡இப்படி ஆத்மா ஜ்ஞாதாவாகில், 2 (யோ விஜ்ஞாநே திஷ்ட2ந்) 3 (விஜ்ஞாநமயஜ்ஞம்தாதே) என்று-ஜ்ஞாநஸுவீ உத்தாமேல சொல்லுவானென் னென்னில்; ஜ்ஞாநைகநிரூபணீயமுமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாசமுமாகையாலே அப்படி சொல்லுகிறது. ஆகையாலே, ஜ்ஞாதாவுமாய் ஆநந்தியுமாயிருக்கும்.

---

*தீரவ்யத்வமாஹ-(இதுதானி)தி. தஸ்யாஜடத்வமாஹ-(ஜ்ஞாநஸ்ய)தி.

†தஸ்யாநந்தரூபத்வமாஹ—(ஸர்வமுமி)தி. ஆநந்தரூபமாகையாவது ஜ்ஞாநம்ப்ரகாசிக்கும்போது அநுகூலமாயிருக்கை.

‡'தஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வாத்து தஜ்ஞவ்யபதேசஸ்து ப்ராஜ்ஞவத்' என்கிற ஸூத்ரார்த்தமருளிச்செய்கிறார்—(இப்படி)தி.

I. வி-பு.உ-சு-சநி-சூசு.
2. பீரு.உப.நி-எ-உஉ.
3. தை-ஆந.நி.

http://acharya.org

—[ஜீவாத்மந: அணுத்வஸமர்த்தநம்-]—

* 1 (தேந ப்ரதீயோதேஷைஷ ஆத்மா நிஷ்க்ராமதி) என்று உத்க்ரமணத்தைச் சொல்லுகையாலே, ஆத்மா அணுபரிமாணன். உத்க்ராந்தியென்கிறது ஸரீரவியோகத்தளவே யென்னில்; அதப்படியானாலும், 2 (யேவைகேசாஸ்மால் லோகாத்ப்ரயந்தி சந்த்ரமஸமேவ தே ஸர்வே அச்சந்தி) 3 (தஸ்மால்லோகாத் புநரேத்யஸ்மை லோகாய கர்மணே) என்கிறபடியே - அத்யாகதிகள் கூடாது. 4 (ஏஷோணுராத்மா சேத

---

* 'உத்க்ராந்திகத்யாகதீநாம்' என்கிற ஸூத்ரத்திலே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வணுத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார்—(தேதேந)தி. 'ஸ்வாத்மநாசோத்தரயோ:' என்கிற ஸூத்ரீபங்மீன்த கிருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார்-(உத்க்ராந்தி)கி. 'ஸ்வஸப்தேஷுக்மாநாஹீ யாஞ்சே திஸூத்ரார்யமாஹ—(ஏஷோணுராத்மே)தி. 'அவஸ்திதிவைஸேஷ்யாதிதிசேந்நாஹீ யுபமாத்ரீயீ ருதிஹி' என்கிறஸூத்ரார்யமாஹ-(ஹ்ருதிஹ்யயமாத்மே)தி. 'நாணோ: ச்ரேஷ்டோவாலாகவத்' என்கிற ஸூத்ரலாக்ஷ்யங்களை யுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார்—(ஆத்மா அணுவாயி)தி. இத்தால்-ஸர்வகதத்வவாதிகள் நிரஸ்தராஞ்சார்கள். 'நித்யஸ்ஸர்வகதஸ்ஸ்யாந்நு:' 'நித்யோவ்யாபீ'த்யாதிகளில் ஜீவநித்யத்வமும் விஹாயவாகச்சொல்லாநின்றதே என்னில்—ஸர்வகதத்வமாவது-ஸர்வாசேதநஸம்ஸ்ருஷ்டதேஸவ்ருத்தித்வம். 'வ்யாபீ-அதிஸூக்ஷ்மதயா ஸர்வாசேதநாந்தர்பாவேந ஸர்வதேஸஸ்வஹாவ:' என்று ஆத்மஸித்தியிலவசகஸ்யவ்யாபி ஸப்தவ்யாவ்ருத்யாதிபண்ணி யருளிற்று ஜிஜ்ஞாஸாயிகரணத்தில். 'ஜீவஸ்வரூப விஹாயத்வ ஸம்காப்யுபாஸார்த்தம்' 'வ்யாபீ'தி ஸப்தஉபவ்யாசஷ்டே அதிஸூக்ஷ்மமிதி. புராணாதிஷ்வபி வ்யாபிஸப்தஉப்ரயோகாத் ஸைவாத்ரஸ்மிலோகே ப்ரயுக்தா:. யத்ர யத்ர ஜீவஸ்ய வ்யாப்திவசநஸ்ஸந்தி தத்ர தத்ராயமேவார்த்த: த்ரஷ்டவ்ய இதிஹாவ:. ஜீவஸ்ய ஸ்வரூபதர்மஜ்ஞாநே வ்யாப்திராத்மஸித்யாவேவோச்யதே 'வ்யாப்திரபி சைதந்யமாத்ரேணைவ நஸ்வரூபேணேதி' ஸ்ரீருதப்ரகாஸிகாகாரஸ்ச வ்யாவ்யாதம். ஸ்ரீமதாசார்யஸத்தில் 'அநாதிமதபரம்ப்ரஹ்ம' என்கிற விடத்தில 'ப்ரஹ்ம-ப்ருஹத்தவயோகாத்' என்கிற விடத்தில 'ப்ரஹ்மஸப்தஉபவ்யுத்பத்தி' யாலே ஸ்வதஸ்ஸ்ரீராதிஸ்திதிப்ரவ்ருத்திநியமநாதிஸர்வஜ்ஞதாதிகல்யாணகுணகணாத்மகவஸ்துவாசகமாயிற்று. 'ஸசாகாமயாயகல்பதே' இத்யாதிகளை அப்படி வ்யாவ்யாநம்பண்ணியிருக்கையாலும், ஈபத்தில் 'ப்ரதீபவதாவேஸஸ்தயாஹி தர்ஸயதி' என்கிற விடத்தில் வாலாக்ரஸ்ருதியை யெடுத்தருளி 'ப்ரத்யகாத்மநோணுத்வமேவஸ்வரூபமிதி ஸூத்ரகாரமத:-காணுதசஸ்ருதிரிதி சேந்நேதராயிகாராத்'

---

1. வி.ரு-உப.கு-சு-உ.
2. களஷீ,கு-உ.
3. வி.ரு-உப,கு-சு-கு.
4. முண்ட.சு-கு-கு.

http://acharya.org

ஸாவேஷிதவ்யஃ) 1 (வாலாதீரஸதஹராமஸ்ய ஸதயாகல்பிதஸ்யச-ஹாமோ ஜீவஸ்ஸவிஜ்ஞேயஃ) இத்யாதிகளாலே-ஸ்ருதிதானே அணுவென்று முக்த கண்ட்டமாகச் சொல்லிற்று. 2 (ஹ்ருதிஹ்யயமாத்மா) 3 (ஹ்ருதீயக் தர்ஜ்யோதி: புருஷ:) என்கையாலே - இவன் தாங்நிற்பது ஹ்ருதயப்ர தேஸத்திலே. ஆத்மா அணுவாய் ஹ்ருதயப்ரதேஸத்திலே நிற்குமா கில் பாணிபாதாதிகளில் ஸுவதுஃவாதுபவங்கூடும்படி என்கனே என்னில், ஜ்ஞாநவ்யாப்தியாலேகூடும்.

—[ஆத்மஸ்வரூபவிசாரம்]—

ஆத்மாக்கள்தான் அநேகங்கள். * சிலராத்மதோஷமில்லே, ஏகாத் மாவேவுள்ள தென்றார்கள்; அதயுக்தம். ஸுவாதிவ்ய வஸ்யாநுப பத் திவருகையால்.

என்று ஸாமி ஸத்யிகமாக வருளிச் செய்திருக்கையாலும். ஆகையால் பயோக்தார்யதேம யுக்தம். 'ஏஷோணுராத்மா' என்று பரமாத்மாவுக் கே இந்த்ரிய ஜந்யஜ்ஞாநா விஷயத்வாத்மக ஸூர்ஷ்மத்வரூபமானவணு த்வத்தைச்சொல்லுகிறது, 'நசக்ஷுஷாதீருச்யதே' இத்யாதிப்ரகரணவ் யவஹித வாக்யங்களாலும், 'சேதஸாவேஷிதவ்யஃ' என்று விஸுத்தியம கோசராத்மத்வ லிங்கத்தாலும் இவ்வாக்யத்துக்கு பரமாத்ம பரத்வம் வ்யவஸ்திக்கையாலே இவை ஜீவஸ்வரூப ப்ரதிபாதக பரமன்று என்று சி லர்சொன்னார்கள். அதஸங்மதம். 'யஸ்மிந்ப்ராணஃ பஞ்சயாஸுவிவேஸ' என்கிற 'யத்' ஸப்தஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே 'ஏதத்' ஸப்தத்துக்கு வக்ஷ்யமாண பரமாத்மத்வம் யுக்தமாகையாலே. 'யஸ்மிந்ப்ராணஃ' என்கிற விடத்தி லும் பரமாத்மாவே ப்ரதிபாத்யன், 'யஸ்மிந்த்யௌ ப்ருதிவீசாந்தரக்ஷ மோதம்மநஃ ப்ராணஸ்ச ஸர்வைஃ' இதயாதிகளிற் போலே ப்ராணயா ரத்வம் பரமாத்மாவுக்கும் கூடுமாகையாலே, என்ன வொண்ணாது;—'ய ஸ்மிந்த்யௌ' இத்யாதிகளிற்போலே இவ்வாக்யத்தில் ஸர்வாயாரதாப்ர திபாதக மில்லாமையாலும், ஜீவாஸாயாரணப்ராண சித்தேதந்த்ரியாயார த்வமாத்ர ப்ரதிபாதக பரமாயிருக்கையாலும், இவ்வாக்யத்துக்கு ஜீவஸ் வரூப நிர்ணயத்வபரமே யுக்தமாகையாலும். 'சேதஸாவேஷிதவ்யஃ' என் கிற வேஷிதவ்யத்வ லிங்கவிரோயம் வருமென்ன வேண்டா; நியந்த்ரு நி யாம்யவைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநத்துக்கு அம்ருதத்வஸாயநத்வ முண்டாயிரு க்கையால் விரோயமில்லே. இவ்விடத்திலும் முன்பு 'வ்யூஹச்சததீஷிவ்ய மஸ்த்யரூப' என்று பரமாத்மாவுக்கு மஹத்வத்தைச் சொல்லி 'சேத ஸா-அணுஃ' எனறந்தரகரணத்துக்கு ஔபசாயிகமான வணுத்வத்தைப்ர திபாதிக்கிறதென்னவுங்கூடாது; 'சேதஸா' என்கிறவிதுக்கு 'வேஷிதவ்யஃ' என்கிற வித்தேதாடேய அக்வயம்ஸ்வரஸதஃ ப்ரதிதமாயிருக்கையாலே. ஆகையால் ஜீவாத்ம ஸ்வரூபாணுத்வத்தையே 'ஏஷோணுராத்மா' என் கிற வாக்யஞ்சொல்லுகிறதென்று விஷீயம்.

*உக்தமான ஜீவாநகத்யத்துக்கு விரோயியான ஐகாத்ம்ய வாதத் தை நிராகரிக்கிறார்—(சிலராத்மதோஷமில்லே) இதி.

---

1. ஸ்வே-உப,நு-கூ. 3. வ்ரு-உப,சு-நு-ஏ-

2. ப்ரஸ்நோப,நூ-சு.

http://acharya.org

ஸுவஹ்:வேச்ஹாஸ்ரீவஷாதிகள் நியதங்களாகையாலே ஹேஹேஹ
ஹத்தாலே யாதல் அந்த:கரணஹேதஹத்தாலேயாதல் இவை நியதங்க
ளாகின்றன வென்னில், ஸளஹரி ஸரீரத்திலுமிதுவே நியதங்களாக
வேணும். ஹேஹேஹமும் அந்த:கரணஹேஹமும் ஸுவஹ்ஸாதி
நியமத்துக்கு ஹேதுவன்றுகில் ஜர்மாந்தராநுஹவத்தை யிஜ்ஜர்மத்
திலே ஸ்மரிக்க வேண்டாவோ? வென்னில்; ஸ்மரியாதொழிகிறது,
ஸம்ஸ்காரத்தினுடைய வதுஸ்ஹவத்தாலே யாதல், காலத்தாலேயா
தல். ஆனால் ஸரீராந்தரத்தில் ஸுவஹ்:வஸ்ம்ருத்யாதிகளன்றிக்கே
யொழிகிறதும் இரண்டத்தொன்றாலே யென்னில்; ஒருஸரீரத்தி
னிலும் ஸ்ம்ருதிகூடாதொழியவேணும். ஆகையால் ஸுவஹ்: வநி
யமத்துக்குஹேது ஹேஹாதி ஹேஹ மென்ன வொண்ணாது. ஒருவனி
கில் வதீயமோக்ஷவ்யவஸ்தையும், ஸிஷ்யாசார்யவ்யவஸ்தையும், விஷ
மஸ்ருஸ்டியுங் கூடாது. வைஷம்ய நைர்க்ருண்யங்களும் ப்ரஸங்கிக்
கும். 1 (நித்யோநித்யாநாம்) என்று இத்தை ஸ்ருதியுஞ் சொல்லிற்று.
அந்த ஸ்ருதி ஔபாயிகஹேஹத்தைச் சொல்லுகிறது, அல்லாத
போது, ஜீவாத்வைதஸ்ருதிகளோடே விரோயிக்கு மென்ன வொண்
ணாது; அவற்றிற்சொல்லுறது ப்ரகாராத்வைதத்தை யாகையாலே.
2 (ஸஹ பஸ்யந்தி) 3 (மம ஸாயர்ம்யமாகதா:) 4 (முக்தாநாம் பரமாக
தி:)என்று மோக்ஷஹேஹியிலும் ஹேஹத்தைச் சொல்லுகையாலே ஹேஹம்
ஔபாயிகமென்ன வொண்ணாது. ஆகையால் ஆத்மாக்களுக்கென்
னுமிடம் விதீயம்.

—[அமலத்வகதநம்.]—

5 (ஆத்மாஸுத்ய:) 6 (ஜ்ஞாநமயோமல:) 7 (ஜ்யோதிர்ஜ்வலதி)
என்கிறபடியேயிவர்கள் தான் பரிஸுத்தர்.

—[போஷத்வகதநம்.]—

8 (யஸ்யாஸ்மி...யோஹமஸ்மி) 9 (ஸ்ரீ ரஹ்மாஹமஸ்மி) 10 (ஆஸ
ஸுதா:) 11 (க்ருஷ்ணஸ்யஹிக்ருதே) என்கையாலே-இவர்கள் ஸுவச்
ஹேஷஸுதர். 12 (யஸ்யாத்மாஸரீரம்) 13 (பூ:ப்ராணாய:) 14 (தத்ஸர்

---

1. ஸ்ரீ வே-உப.சூ-கஉ.
2. புருஷஸூ.
3. பீதா, கசு-உ.
4. ஸுஹஸ்ரநாம.
5. வி-பு.உ-கஉ-சூஎ.
6. வி-பு.சூ-எ-உஉ.
7. தை-நா சூ-கO.
8. யஜு தை-வ்ரா,உ-எ-டு-சு.
9. தை-நா.சூ-கO.
10. பாஞ்சராத்ரே.
11. ஸாரீத-ஸ்ஸா,ஈ-அ-உஉ.
12. ஸதபதவ்ரா,கசு-டு-ஈO.
13. ஆபஸ்தம்பயர்ம்ம,க-அ-உஉ-சு.
14. வி-பு.க-உஉ-ஈ அ.

http://acharya.org

வம்வைஹரேஸ்தது:) 1 (தாஸிலிவாணிதஜீவபு:) 2 (அபரேயமிதஸ்த் வக்யாம்) என்கையாலே-இந்தஸேஷத்வக்தான் ஸரீரதயாவாயிருக்கும்.

—[உக்தார்யநிமமநம்]—

* ஆக, இப்படி ஆத்மாக்கள்-ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபராய், ஸ்வயம்ப்ரகாஸராய், ஆநந்தரூபராய், ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்கு ஆஸ்ரயமாகாதராய், நித்யராய், அணுக்களாய், பரிஸுத்தராய், ஹரவச்ஸேஷஹுதரா யிருப்பார்கள்.

—[உ-வது ஜீவஸ்வரூபநிர்ணயப்ரகரணம் ஸமாப்தம்.]—

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஸரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்.

——(:o:)——

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ.

க - வது. புருஷார்யஸ்வரூபநிர்ணயப்ரகரணம்.

†இவர்களுக்கு புருஷார்யம் 3(தயயா) (a) இத்யாதி 4 (ஸ்வேகரூ

*உக்தார்யத்தை ஸங்கீரஹணச்செல்லி நிகமிக்கிறார்—(ஆகஇப் படி ஆத்மாக்களி)தி.

ஜீவாநாம் வ்யதிரிக்தத்வம் ஹேஹேஃ பரமாத்மநஃ।
ஸேஷத்வஞ்சைவ ஸம்ப்ரோக்தம் வகேஹ யேக ஜநஸ்ய ஹரும் ॥

த்விதியப்ரகரண டிப்பணி முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ.

†அத ஸ்ரீலோகநாதஸ்ய பூர்வோக்தபரத்யாத்மநாம்।
புருஷார்யப்ரகாரஸ்ய ஸயயாதா நிரூப்யதே ॥

இப்படி கீழ்ப்ராப்தமாஷித்வே ஸதி பரமப்ராப்ய ப்ராபகஹுத பரமாத்ம ஸ்வரூபமும், ஹரவச்ஸேஷத்வே ஸதி பாரதந்த்ர்ய லகூஷணயுக்த ஜீவாத்மஸ்வரூபமும் விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிக்கப் பட்டது. இனி புருஷார்யஸ்வரூபம் நிரூபிக்கப்படுகிறது. 'ஸம்பதீயாவிர்பாவஸ்ஸ்வேந ஸப்தாத், 'ஜஹீவ்யாபாரவர்ஜ்யம்' என்கிற வயிகரணங்களிற் சொன்ன ப்ரகாரத்தாலே புருஷார்யத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்— (இவர்களுக்கு) என்று தொடங்கி, (ஸ்வரூபாவிர்பாவ பூர்வகமாயி)தி-'அபஹத பாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர்விஸோகோ விஜிகத்ஸோ(பிபாஸஸ் ஸத்யகாமஸ்ஸத்ய ஸங்கல்பஃ' எனகிற அபஹதபாப்மத்வாதி ஸ்வரூபாவிர்பாவ பூர்வ

(a) (புருஷார்யம் யயா)இத்யாதி என்றும் பாடங்காண்கிறது. அப்போது (யயாக்ரதரஸ்மிர்லோகே) என்கிற ஸ்ருதியாகக்கடவது

1. வி-பு,க-உ-அசு.
2. தீதா.எ-டு.
3. ஸதபயவீரா,கo-ங-டு-சு-உo
4. சா-உப. அ-கஉ-உ.

http://acharya.org

பேஞ்ஜிஷ்யதே) என்கிறபடியே-ஸ்வரூபாவிர்ஜாவ பூர்வகமாய் நித்யநிர்தோஷ நிஸ்ஸீமாநந்தாத்மகமாயிருக்கிற ஸகலஜகதேக ஸமஸ்த கல்யாண மூணத்மக பரமாத்மயாதாத்ம்யாநுபவ ஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யம்

*நநு, கைங்கர்யம் தூ:கரூபமாக லோகத்திலே காணுகின்றோம், I (ஸேவா ஸ்வவ்ருத்திர்வ்யாவீயாதா தஸ்மாத்தாம் பரிவர்ஜயேத்) என்று நிஷித்தமாயிருக்க இதுவேபுருஷார்த்தமாம்படியெங்ஙனேயென்னில்; லோகத்திலே கைங்கர்யமெல்லாம் அபுருஷார்த்தமன்று, ப்ரியதம விஷயத்திலே கைங்கர்யம் புருஷார்த்தமாகக் காண்கையாலே. †ஸ்வவ்ருத்

கமாய்என்றபடி.(அதுலவஜநிதேதி)தி—புருஷார்தோதீவியர்:-ஜ்ஞாநமேஹ துகர், ஜ்ஞாநவிபாக ஹேதுதஸ்சேதி. ஆதீயோதீவியர்: - அதுலவர், கைங்கர்யஞ்சேதி. நீராதிஸயாநி நிவேஸேந சேதநாநுலவேக்ரமேண வ்யுத்க்ரமேணவா ப்ரவ்ருத்தம் ஸுவர்த்தம் ப்ரதிதத்தநுஸுணம் சேதநேந யத்ப்ரதிகூணப்ரயோநம் ஸோSநுலவ இத்யுச்யதே.ஸசவிரஹ்ற மணஸஹ ஸல்லாபஸம்ஸ் லேஷாதிரூபர். அயமேவஸாயுஜ்யமித்யுச்யதே. வீரஹ்மணஸஹ ஏகர்தோஜாத்வயஸ்யைவ ஸாயுஜ்யஸவ் ஊர்ஜதவாத். ஸர்வதோ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதஸேஷவ்ருத்திர்: கைங்கர்யம். தச்சகைங்கர்யம் தீவியம்-ஜ்ஞாநக்ருதம், ஜக்திக்ருதஞ் சேதி. ஸ்வரூபகாஸுதிக்ருதம்யத் கைங்கர்யம் தத்ஜ்ஞாநக்ருதம். மூணாநுலவஜநிதப்ரீதிகாரிதம் கைங்கர்யம் ஜக்திக்ருதம். ஜ்ஞாநக்ருதஞ்ச தீவிஷயம்-இஷ்டகரணம், அநிஷ்டவர்ஜநஞ்சேதி. ஏததூலயபிஸாஸ்த்ரீயகியமவதேவ, ஜக்திக்ருதேதது நகியமர். 'அத்யந்தஜக்தியுக்தாநாம் நைவஸாஸ்த்ரம் நசக்ரமர்' இத்யுக்தத்வாத். அதுஜ்ஞாநவிபாகஹேது கோபிதீவியர்- ஸ்வரகூணப்ரவ்ருத்திர், பரரகூண ப்ரவ்ருத்திஸ் சேதி. ஆதீயர்-ஸ்ரீமோஷாதிகர்த்ருக காமாதிதோவதாந்தரஜஜகவ்ருத்த தீரஹணஸ்வ மங்மளாஸாஸநாதிரூபர். அந்த்யஸ்து- அயோயீ யதஸ்த்ரீவ்ருதீயாதிக்ருதர் 'ஸர்வாந்தோவாந்தமஸ்யந்தி' த்யாதிதோவதாந்தரநமஸ்காரர், நித்யஸ்ரீணும் அஸ்மாகரகூஷாவ்யஸநாதிரூபஸ் ச. ஏதத்ஸர்வமபிப்ரேத்ய- (அதுலவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யம்) த்யததீரஹீதம்.

* ஸாரீரகஸாஸ்த்ரே சதுர்யாத்யாயாந்திமே ஜமதீவ்யாபாராயிகரணே பரிபூர்ணவிரஹ்மாநுலவஜநிதப்ரீதிகாரித ஸேஷவ்ருத்தீநாஞ்ச புருஷார்தத்வ ஸ்ரீமாவ்யகாரைஸ்ஸாயிதத்வாத் தச்சரணஸமாஸ்ரிதே நாநேநாபி தமேவலபாயிதம். தத்ரபவோக்தாம் ஸங்காமதாதீய நிரஸ்யதி-(கர்வி) தி.

† 'ஸேவாஸ்வவ்ருத்திர்வ்யாவீயாதா' இத்யத்ராபி அஸேவ்யஸேவா ஸ்வவ்ருத்திரித்யுக்தம்' இதிவேஹார்தஸங்கீரஹ ஸ்ரீஸுக்திமபிப்ரேத்யாஹ—(ஸ்வவ்ருத்தி என்று நிஷேதித்தது) இதி. 'தீயுதராஜஸேவயோர்ப்ரதிஷேதாத்ய' இதிபாண்டில்யஸுதஸுத்ரம். (இது புருஷார்தம்)-பரஸேவை புருஷார்தமென்னுமிடம் 'யஸ்யாஸ்மி' 'பதிர்விஸ்வஸ்ய' 'ஏஷஸர்வஜ்ஞ ஏஷாயிபதிர்' 'ஏஷஸர்வஜ்ஞ ஏதாந்தர்யாத்மா' 'யஸ்யாத்மாஸரீ

I. மதுர்-ச-சூ.

http://acharya.org

தியென்று நிஷேயித்து—இதரஸேவையை. இது 'புருஷார்த்தம்' என்கிறவிடம் யர்மிமீராஹகப்ரமாணத்தாலே வாயிதம். அது புருஷார்த்தமாகைக்குஹேது பாபாரவீயத்வம். 2 (புண்யபாபேவீய-ஏய) என்கையாலே. இது பாபகார்யமன்று. * தன்ஸ்வரூபத்தை யாதொருபடிநினைத்தான் அதுக்கிடாயிருக்கும். இது புருஷார்த்தமென்னுமிடம் ஸுரரதிர்யமாதிகளிலே காணுகின்றோம். † ஆகையாலே முக்தனும் தன்னை ஸேஷமாக நினைக்கையாலே கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமாம்; அத்தையொழிந்தது அபுருஷார்த்தமாயிருக்கும்.

—[சார்வாகமதநிரஸநம்.]—

‡ ஜ்ஞாநவிலக்ஷண ஸுகையாலே ஸுவீஷாத்ய துல்யம் புருஷார்த்தமன்று.

—(யோகாசிமதநிரஸநம்)—

× பரதந்த்ர ஸுகையாலே ஸ்வாதுல்யமாத்ரம் புருஷார்த்தமன்று.

ரம்' 'ஸுவச்சேஷஸ-ஏதேஸள' 'ஸாஸள-ஏதாஃ' இத்யாதிப்ரமாணங்களாலே வாயிதம், என்றபடி.

* 'ஆத்மாவிமாநோ யாதீருஸஃ தஜ்ஜாதீயஸ்ய ஸுகஸ்ய தஜ்ஜாதீயஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்ய சாஸ்ரயத்வாத் தஜ்ஜாதீயமேவ ஸுகம் புருஷார்த்தப்ரதிஃ, ஸிம்ஹவ்யாக்ரவிரவராஹ மதஸ்ய யக்ஷ ; க்ஷஃ பிஸாச ஜ்ஞாவ ஏவ ஸ்த்ரீபும்ஸ வ்யவஸ்தித ஆத்மாவிமாநிகாம் ஸுவாநிவ்யவஸ்தித; தாநிசபரஸ்பரவிருத்யாநி. தஸ்மாதாத்மாவிமாநாநுரூபஸுகபுருஷார்த்தவ்யவஸ்தயாஸர்வம் ஸமாஹிதம்' என்கிறவேதார்யஸந்நிதிஹ ஸ்ரீஸூக்திகளை யுள்கொண்டருளிச்செய்கிறார்—(தன் ஸ்வரூபத்தை) இத்யாதி.

† 'ஆத்மஸ்வரூபஸ்ய ஜ்ஞாநைகாகாரம், தச்ச பரமஸாதர்ஸநஸ்வரூபம், யயாவஸ்தித ஆத்மாவிமாநே தஜ்ஜாதீயஸுகஸாதர்ஸ்யப்ரதிஃ', என்கிற ஸ்ரீஸூக்தியைத் திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார்—(ஆகையாலே முக்தனும்) தி. இவற்றையெல்லாம் திருவுள்ளம்பற்றி வேதாந்தாசார்யரும் தத்வமுக்தாகலாபத்தில் 'ஆவிர்ப்ரதஸ்வரூபா நிரவயிகஸுகாவிர்பாவமாத்ரமுக்திஸ்து முக்திஸ்ஸேவாத்வாத் ஸுவேக்ருத்ஸா லவதி யதிக தத்தர்மிமாநேந வாயாத - பாப்மாசரஸ்பிந்துபாயிஸ்ஸநவதுதஜ்ஞா புண்யபாபவ்யபாயா ஆத்மாநோ விஷ்ணுமேஸுஷா இதிச ஸுவமயீ ஸாஸ்வரூபாநுரூப்யாத்' என்றருளிச்செய்தார்.

‡ ஸுவீஷாத்ய துல்யமே புருஷார்த்தமென்கிற லோகாயதிகமதத்தை ஸுஷிக்கிறார்—(ஜ்ஞாநவிலக்ஷண ஸுகையாலே) இதி. ஜ்ஞாநவிலக்ஷணத்வம்-பூர்வமேவோக்தம்.

× மாட்டப்ரஹாகராதிகள் (நிஷ்க்ருஷ்டாத் மஸ்வரூபாதுல்யரூப மேமோக்ஷம்' என்கிறார்களாகையாலே, அதுவுமஸங்மதமென்கிறார்—(பரதந்த்ர ஸுகையாலே) இதி.

http://acharya.org

—(வளக்ஷியாதிமத நிரஸநம்.)—

* ஸ்வரூபம் நித்யமாகையாலே ஸ்வரூபோச்சேதநம் புருஷார்த்தமன்று.

—(நைய்யாயிகமத நிரஸநம்.)—

† நித்யஜ்ஞாநாதிகுணக ஜ்ஞாநாதிகுணவிநாசம் புருஷார்த்தமன்று. ஏது, ஸுகமாகில் துஃகமிச்ரமாயல்ல திராமையாலே ஸுகம் புருஷார்த்தமன்று, விஷஸம்ப்ரயுக்தமான அந்நபோலே த்யாஜ்யமென்ன வொண்ணாது. மோக்ஷஸுகம் 3 (நரோத மநோததுஃகாதி) என்று துஃகமிச்ரமல்லாமையாலே. துஃகநிவ்ருத்திதான் புருஷார்த்தமாக மாட்டாது, ஸுகரூபமல்லாமையாலே. ஆனால், துஃகநிவ்ருத்தியில் யத்நம் கூடாதென்னில், துஃகமும் ப்ரதிகூலமாகையாலே கூடும். ஸுகத்திற் காட்டிலும் துஃக நிவ்ருத்தியே புருஷார்த்தமென்னில் - துஃகமிச்ரமான ஸுகஸாதநங்களிலிழியக் கூடாது.

—(சங்கரமத நிரஸநம்)—

'அவித்யா நிவ்ருத்தியே மோக்ஷமென்கிற பக்ஷமும் அநுபபந்நம், அதுஸுகரூபமல்லாமையாலே. ஸுகஸாதந மென்ன வொண்ணாது; வீரஜ்மத்துக்கு ஸுகம்கொள்ளாமையால். ஸுகம் கொள்ளில், வீரஜ்மம் லவிஷ்யமாம்

—(ராஸ்கரமத நிரஸநம்)—

× 'உபாயவிசேஷம் மோக்ஷமென்கிறபக்ஷமும் சேராது, ஸுக

---

* 'நித்யமாத்ரமான ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபோச்சேதத்தி லக்ஷணமே மோக்ஷம்' என்றுவைசேஷிகர்கள் சொல்லுகையாலே அதுவுமநுபபந்நமென்கிறார்— (ஸ்வரூபம் நித்யமாகையாலே) இத்யாதி. ஸ்வரூபநித்யத்வம் பூர்வமேவப்ரபஞ்சிதம்.

† நைய்யாயிகாதிகள் சொல்லுகிற மோக்ஷமும் அபுருஷார்த்தமென்கிறார்—(நித்யஜ்ஞாநாநுகுணகுணையாலே) இதி. 'மயுநிவிஷஸம்யுக்தே மயுஷோபிவிஷோபக்ஷநிகேஷவத்' என்றவர்கள் சொல்லுகையாலே—விஷஸம்ப்ரக்தமானவந்நம்போலே த்யாஜ்யமித்யுக்தம்.

‡ ' அவித்யாநிவ்ருத்திரேவஹிமோக்ஷ:' என்கிற மாயாவாதிமதமும் அஸங்ருதமென்கிறார்—(அவித்யாநிவ்ருத்தியே மோக்ஷமென்கிறபக்ஷமும்) இதி.

× ராஸ்கரீய பக்ஷத்திற் சொல்லுகிற மோக்ஷமும் புருஷார்த்தமன்றென்கிறார்—(உபாயவிசேஷமும்) இதி. உபாயமாவது-ஹேயநிவர்த்தகமாயி

http://acharya.org

ரூபமல்லாமையால். திரோஹிதமான ஸுவத்துக்கு ப்ரகாஸக மென்னில், ஜீவனுடைய ஸுவத்துக்கு ப்ரகாஸகமோ, பரனுடையஸுவத்துக்கு ப்ரகாஸமோ; ஜீவஸுவத்துக்கு ப்ரகாஸமென்னவொண்ணாது. ஜீவன் நஸிக்கையால். பரஸுவப்ரகாஸகமென்னவொண்ணாது, அதுக்கு திரோதாந மில்லாமையால். உபயிப்ரஹ்மத்தில் ஸுவம் திரோஹித மென்னில்; ஸர்வஜ்ஞனன்றிக்கே யொழியும்.

—(யாஹவப்ரகாஸமத நிரஸநம்)—

*ஸ்வாஹாவிக ஹேஹரஹேஹ பகஷத்திலும் மோகஷம் புருஷார்யமன்று; முக்தனுக்கு வேத்யரஹிதி அஹேஹமுண்டாகையால், ஜீவனுடைய உபாஸ்யமே முக்தனுக்கு வருமாகையால். ஈஸ்வரனுக்கு ஜீவனோடு அஹேஹமுண்டாகையால், ஈஸ்வரன், ஜீவனுடைய உபாஸ்யத்தைத்தன்னுடைய உபாஸகமாகநினைத்து ஸத்யஸங்கல்பனுகையாலே தானே கழிக்கும்; ஆகையால் ஆத்மாவுக்கு மோகஷோபாயத்தில் ஸிதியவேண்டா; ஸர்வமுக்தியும் ப்ரஸங்கிக்கும்.

—(ஸ்வவஸிஷ்யாத்தஸம்ஸ்ருஹம்)—

ஆகையால், நிர்தோஷ நிரதிஸயாநந்த ரூபமான பரமாத்மாநுஸ்வகைங்கர்யமே மோகஷம். 1 (தம் யதாயதோபாஸதே ததேவ ஹவதி.) 2 (ப்ருதமாத்மாநம் ப்ரேரிதாரஞ்சமத்வா, ஜுஷ்டஸ்ததஸ்தேநாம்ருதத்வமேதி) 3 (ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே) 4 (நிகரா மம தே நித்யம் ஹவந்தி நிருபத்ரவாஸி) 5 (ஆமத்ய வத்ஸ ஹிரண்மே புண்யாக மஹாமதே - மதீ ரூபயாரீ நித்யாத்மா மமபாரிஷதாஸ்ரய) இத்யாதி ப்ரமாணங்கள் அநந்தம்.

கள். அத்ராயம்ஸ்வாவஸி-வடகாகாதீயுபாயீ யபமமே தஹவச் சிந்தஸ்யாகாமஸ்ய மஹாகாமேஸஏகோஸ்வவத், உபாயிஸ்காரிஸ்ஸதி தஹபஹிதாம்மஸ்ய ஜீவஸ்யாதபஹிதாம்மேந வீரஹ்மணா ஏகிஸ்வ ஏவ மோகஷ இதி. (ஸர்வஜ்ஞனன்றிக்கேயொழியும்) தி-அபஹதபாப்மத்வாதி ஸமஸ்தகல்யாணகுணயுக்தமாயிருக்கும் வீரஹ்மமென்கிற ஸ்வபகஷத்துக்கு ஹாநிவருமிகிஸ்வஸி.

* யாஹவநிஸ்ரன் சொல்லுகிற மோகஷமும் புருஷார்யமாகமாட்டதென்கிறார்—ஸ்வாஹாவிகேதி. 'நிஷ்வீரஹ்மணோபி ஹேஹாதிஹேஹள ஸ்வாஹாவிகேள, முக்தேள ஹேஹஸ்யாபி நிர்தோஷாத்' என்றிறே யாஹவப்ரகாஸமதம்.

---

1. ஸதபயவிரா.கo-கு-சூ-உo.
2. ஸ்வே-க-கஉ.
3. தை-உப.ஹி.கு.க-கு.
4. விஷ்ணுதத்தவே.
5. இதிஹாஸஸமுச்சயே.கஉ-ககசூ.

http://acharya.org

—(மோக்ஷே ஜீவபரைக்யவாதிமங்கோபந்யாஸம்)—

† கதா, 1 (ப்ரஹ்ம வேத ப்ரஹ்மைவ ப⁴வதி) 2 (யத்ரத்வஸ்ய ஸர்மாத்மைவ ப⁴-ஏத்) 3 (விஜேதுஜாகே ஜ்ஞாகே நாமமாத்யக்திகம்மதே। ஆத்மைகா ப்ரஹ்மணோ ஹேதுமஸந்தங் கரிஷ்யதி) 4 (பரமாத்ம நர। ஹவத்யமோதீ) இத்யாதிகளாலே மோக்ஷ ஸமயிலே ஐக்யம் சொல்லாநிற்க கைங்கர்யம் கூடும்படி யென்னென்னில்;

—(தத்வண்டநம்)—

‡ 5 (பரமாத்மாத்மகோர்யோ ஸ் பரமார்ய இதிஷ்யதே-மியீயைத ஊர்யஜீர்வ்யம்ஹி கைதிதஜீரவ்யதாம்யதஸ்) என்கிறபடியே- ஹேயப்ரதிபடவஸ்துவுக்கும் ஹேயயோதீயவஸ்துவுக்கும் ஐக்யம்சொல்லுகைவ்யாஹதம். ஐக்யங்கொள்ளில், 6(ஆத்மஹாவம் கயத்யேநம் தஜீவீரஹ்மயீ யாயிகம் முதே। விகார்யமாத்மநஸ் ஸக்த்யாலோஹமாகர்ஷகோயயா) 7 (நிரஞ்ஜந: பரமம்ஸாம்யமுபைதி) 8(மம ஸாயர்ம்யமாக³தா:) 4 (தஜீஹாவஹாவமாபந்ந:) என்று சொன்ன பரமாத்மஸாயர்ம்யம் கூடாது. 1 (ப்ரஹ்மவேத ப்ரஹ்மைவ ப⁴வதி) என்கிறவிடத்திற் சொ

† மோக்ஷ ஹேயயில் ஜீவப்ரஹ்மணோஸ்ஸவரூபைக்யஞ் சொல்லுகிற மாயாவாதிமதத்தை நிரஸிக்கைக்காக அந்த பக்ஷத்தை உத்தேஷபிக்கிறார்—(கதா) என்று. (ஐக்யஞ்சொல்லாநிற்க) - ஜீவப்ரஹ்மணோரைக்யஞ் சொல்லாநிற்க.

‡ 'நாபிஸாயநாதுஷ்டாகே நிர்முக்தாவிஜீயஸ்ய பரேண ஸ்வரூபைக்யஸம்ஹவ:. அவிஜீயாஸ்ரயத்வயோதீயஸ்ய தஹ்நர்ஹத்வாஸம்ஹவாத்' இத்யாதிஜிஜ்ஞாஸாயிகரணே ஸ்ரீபாஷ்ய ஸ்ரீஸமக்திபைத்திருவுள்ளம்பற்றி அதுக்குத்தரமருளிச் செய்கிறார்—(பரமாத்மாத்மகோர்யோ ஹ:-) என்று. ஐக்யஸ்வீகாரே முக்தஸ்ய ஸாம்யாபத்தி ப்ரதிபாதகவசநவிரோத இத்யாதி—(ஐக்யங்கொள்ளிலி) தி. 'ஆத்மஹாவம் - ஆத்மநஸ்ஸ்வஹாவம்' என்று பாஷ்யம். யீயாயிருமோக்ஷம் தஜீவீரஹ்ம ஆத்மஹாவம் கயதி, ஆத்மநஸ் ஸக்த்யா விகார்யம் லோஹமாகர்ஷகோயயேத்யந்வயம். ஆகர்ஷக: - வஹ்நி:. ஸோதி நி:, ஆத்மஹாவம் - ஆத்மநஸ்ஸ்வஹாவம், நிர்தோஷத்வம், லோஹம் கயதியேத்யர்ய:. 'தஜீஹாவஹாவமாபந்ந ஸ்தஹ்வாஸ்ய பரமாத்மநரவத்யமோதீஹஸ்ச தஸ்யாஜ்ஞாநக்ருதாலவிஜி' திமுக்தஸ்யஸ்வரூபமாஹ. தஜீஹாவ:- ப்ரஹ்மமணோஹவ:, ஸ்வலாவ:; நது ஸ்வரூபைக்யம். 'தஜீஹாவஹாவமாபந்ந' இதிஜீவிதியாவஸாவீஹாநந்வயாத், பூர்வோக்தார்ய விரோயாச்ச. யஜீவப்ரஹ்மணி: ப்ரகஜீணாபேஷஹா

1. முண்-கூ-உ-கூ.
2. வீரு-சா-சா-க.
3. வி-பு-கூ-எ-கூகூ.
4. வி-பு-கூ-எ-கூடு.
5. வி-பு-உ-கச-உள.
6. வி-பு-கூ-எ-கூக.
7. முண்-கூ-க-கூ.
8. கீதா-கச-உ.

http://acharya.org

ல்லுகிறது-ஸாயர்ம்யத்தை; 1 (விஷ்ணுரேவ ஸுத்வா) என்கிறவிடத்திற்போலே, (ஏவ) என்றது-இவளன்றபடியாய், வீரஹ்மம்போலேயாம் என்றபடி. அவயாரணமானும் இதுவே அர்யம்.

† (யத்ரத்வஸ்ய) என்கிறவிடத்தில், எல்லாம் பரமாத்மாவுக்குப்ரகாரமென்று ஸாக்ஷாத்கரித்தபடியைச் சொல்லுகிறது.

‡ (விஶேஷஜ்ஞகே) (பரமாத்மநா-லவத்யலேஶீ) என்கிறவிடத்தில் தேவாதி ரூபலேஶமில்லை என்றபடி. 2 (தேவாதிலேஶேSபி வஸ்தே) என்று இதுதான் கண்டோக்தம். கந, கிங்கரனுகில் 3 (ஸ்ஸ்வராட் லவதி) என்கிற ஸ்வாதந்த்ர்யம் சேரும்படி யென்னென்னில்; [ஸ்வராட்] என்றது - கர்மவஶ்யன் அன்றென்றபடி. ஆனால், ஸாம்யந்தான் கூடும்படி யென்னென்னில்; ஸாம்யம் போகமாத்ரத்திலே. ஸாயுஜ்ய மென்கிறது-மித்தையே. ஸர்வயாஸாயர்ம்யமில்லை, ஜகதீவ்யாபாராதிக

வந்த்வம் தஹாபத்தி ஸ்தஹீலாவஹாவாபத்திः. யதேவமாபந்ந ஸ்தஹாஸள பரமாத்மநா அலேஶீலவதி - லேஶரஹிதோலவதி; ஜ்ஞாநைகாகாரதயா பரமாத்ம நைகப்ரகாரஸ்யாஸ்ய தஸ்மாதீ லேஶோ தேவாதிரூபः. தஹ்வயோஸ்ய கர்மரூபாஜ்ஞாநமூலः. தஸ்வரூபக்ருதः. ஸது தேவாதிலேஶः பரவீரஹ்மயீ யாதீந மூலலேதாஜ்ஞாநரூபே கர்மணி விநஷ்டே தேஹத்வலாவாந் நிவர்தத இத்யலேஶீ லவதி' தி ஸ்ரீ லாஷ்யம்.

† 'தத்க்ருத்நஸ்யஜ்ஞதோ வீரஹ்மகார்யதயா தஹ்கர்யாமிதயாச தஹாத்மகத்வைகைக்யாத் தத்ப்ரத்யநீகநாநாத்வம் பரிஹியீயதே' இத்யாதிலாஷ்யார்யो மஹிப்ரேத்யாஹ—(யத்ரத்வஸ்ய) தி.

‡ 'தஶீலாவலாவமாபந்நः' இத்யாராஹீய 'இத்யலேஶீலவதி. யதோக்தம் 'யகஸ்வரூபலேஶஸ்து லோஹ்யகர்மவருதிபராஜः। தேவாதிதேஹேSபி வஸ்தித காஸ்த்தேவா வரணோஹமிஸः' இதி. ஏததேவ விவ்ருணோதி 'விஶேஶஜ்ஞகே....கரிஷ்யதீ' தி விஶேஶः-விவியோலேஶः. தேவதிர்யங் மதுஷ்யஸ்யாவராத்மகः. யதோக்தம் ஸாளகேநாபி 'சதுர்விதோபி தேஹோயம் மியீயாஜ்ஞாகநிவக்யகः' இதி. அத்மநி ஜ்ஞாநரூபே தேவாதிரூபவிவியதேஶே தேஹாதஶ-ஏதகர்மாவியாஜ்ஞாகே பரவீரஹ்மயீ யாகேகாத்யந்திகநாஶாங்மதேஸதி தேஹத்வலாவாத்அஸந்தம் பரஸ்மாத் வீரஹ்மண ஆத்மநோ தேவாதிரூபலேஶம்கः கரிஷ்யதி த்யர்யः' இத்யந்தலாஷ்யம் ஹ்ருதிநியாயாஹ—(விஶேஶஜ்ஞகேஜ்ஞாநரூபே.....பரமாத்மநா லவத்யலேஶீ) இதி.

÷ 'ஸ்வராட்ஸ்வதந்த்ரோ விஜ்ஞேயः' என்றதைக்கொண்டு - ஸ்வாதந்த்ர்யம் - என்றது. 'ஸ்வராட்-அகர்மவஶ்யः' என்கிற ஸ்ரீலாஷ்ய ஸ்ரீஸூக்தியையுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார்—(ஸ்வராட் என்றது - கர்மவஶ்யன் அன்றென்றபடி.) என்று. 'அதஏவசாநந்யாயிபதिः'

---

1. யஜுஷி க-காண்ட. எ-உச. 2. வி-பு. உ-கச-நூ.

3. ஹா-எ-உடு-உ.

http://acharya.org

ஸில்லாமையாலே. ஜமக்கியமகாஷிக ஸில்லியாகில் ஹோமஸாம்யந்தான் கூடும்படி யென்னென்னில்; அவையிருவர்க்கு மொக்க அநுகூலமாகக் கொண்டுப்ரகாஸிக்கையாலேகூடும். I(அஸ்ரீரம் வாவ ஸந்தம் நப்ரியாப்ரியேஸ்ப்ருஸதஃ) என்கிறபடியே-ஸரீரஸம்பந்தமனவனுக்கு கைங்கர்யங் கூடாதென்னில்; 2 (ஸதகயாஹவதி த்ரியாஹவதி) என்று ஸரீரனுகச் சொல்லுகையாலே கூடும். இது சன்னலே ஸரீரத்வம் வரீயம். [அஸரீர] மென்றது-கர்மக்ருதமான ஸரீர மிவனுக்கில்லை யென்றபடி. I(சஹரவை ஸரீரஸ்ய ஸதஃ ப்ரியாப்ரியயோரபஹதிரஸ்தி) என்கிறபடியே ஸரீரவிஸிஷ்டனுகில் ஸுஹ்ருஹ்வங்க ளுண்டாகாதோ வென்னில், அங்குச்சொல்லுகிறது கர்மக்ருத ஸரீரத்தை. ஸரீரமாகில்கர்மக்ருதமா யன்றே யிருப்பதென்ன வொண்ணாது, ஹவஹீவிதீராஹம் - கர்மக்ருத மல்லாமையாலே. அவன் ஸர்வஸக்தனுகையாலும் ஸத்யஸங்கல்பனு கையாலும் அவனுக்குக்கூடும், இவனுக்குக் கூடாதென்னவொண்ணாது; அவனுடைய ஸங்கல்பத்தாலே யிவனுக்குக் கூடுகையாலே. 3 (ஸங்கல்பா தேவாஸ்ய பிதரஸ்ஸமுத்திஷ்ட்டந்தி) என்று ஸத்யஸங்கல்பனுகச் சொல் லுகையாலே, இவன்தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலும் ஸரீரங்கூடும் ஈஸ் வரன் ஸத்ய ஸங்கல்பனுகையாலே புநராவருத்தியுங்கூடுமே யென்னில்;

என்கிற ஸூத்ரார்த்தமிறேயிது. 'ஜமதீவ்யாபாரவர்ஜம்' என்கிற வயிக ரணார்த்தத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார்—(ஆஸல் ஸாம்ய ந்தானி) தி. 'ஹோமமாத்ரஸாம்ய லிங்மாச்ச' எனனக்கடவதிறே. 'ஸா மரஸ்யம் ஹிஸாயுஜ்யம் வஹந்தி வீரஹ்மவாதிநஃ' என்கிற ஸாகடாயநவ சநத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி—'ஸாயுஜ்யமென்கிறது மித்தையே) என் றது. 'ஸாயுஜ்யமுஹயோராத்ர ஹோக்தவ்யஸ்யாவிஸிஷ்டதா' இத்யாதி களுமுண்டு. அஹாவாயிதரணார்த்த மதிப்ரேத்யாஹ—(அஸரீரமி) தி. 'ஹாவம் ஜைமிநிர் விகல்பாமநந்தி' என்கிற ஸூத்ரத்தைத் திருவுள்ள ம்பற்றி உத்தரம்—(ஸதகயாஹவதி) தி. 'ஆத்மந ஏகஸ்யாசீஹதீயஸ் யாநேகயாஹாவாஸம்ஹவாத் த்ரியாஹாவாஹ்யஃ ஸரீரநிவர்த்யநா இத்ய வமம்யதே' இதி தத்ரஹாஷ்யம். 'அஸரீரத்வவசநாத்து - கர்மநிமித்த ஸரீராஹாவபரம்' என்கிறதை யுட்கொண்டருளிச் செய்கிறார்—(அஸரீ ரமென்றது) என்று. 'ஸங்கல்பாதேவதச்ஹ ருதேஃ' என்கிற ஸூத்ரத் தைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார்—(அவன் ஸத்யஸங்கல்ப னுகையாலே கூடுமிதி). 'ருஹிபரமபுருஷவ்யதிரிக்தஃ கஸ்சித்ஸத்யஸங் கல்போஸ்தி. முக்தஸ்ச தத்ப்ராஷாத் தத்ஸாம்யமுபஹதஸ்தயைவ' என்கிற தீப ஸ்ரீஸூக்தியைக் கண்டுகொள்வது. 'யதிபரம புருஷாயத் தம் முக்தஸ்வர்யம் - தர்ஹி தஸ்ய ஸ்வதந்த்ரத்வேந தத்ஸங்கல்பா ந்முக்தஸ்ய புநராவருத்தி ஸம்ஹாவநா ஸங்கத்யத்ராஹ' என்கிறதை யுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார்—(ஈஸ்வரனி) தி. 'கச பரமபுருஷஸ்ஸத் யஸங்கல்போத்யர்யப்ரியம் ஜ்ஞாநிநம் வஷீ வா கஹாசிஹாவர்தயிஷ்

---

1. ஹா-அ-கஉ-க. 2. ஹா-எ-உசூ-க.

3. ஹா-அ-உ-க.

http://acharya.org

I (ப்ரியோஹி ஜ்ஞாநி நோத்யர்யம்.....ஸமஹாத்மா ஸுதுர்லஹ:) என்றிருக்கிற ஸ்ரீ வரன் இவனை ஸம்ஸரிப்பிக்கக் கூடாமையாலும், ஸம்ஸாரஹேதுவான கர்மம் நிஸ்ஸேஷமாக நிவ்ருத்த மாகையாலும், 2 (நசபுநராவர்தந்தே) 3 (இமம் மாநவமாவர்தந்காவர்தந்தே) 4 (மாமு பேத்ய புநர்ஜந்ம துக்காலயம ஸாஸ்வதம்-நாப்நுவந்தி மஹாத்மாந ஸ்ஸம்ஸித்தியிம் பரமாங்கதா:।। ஆவிர்ஹ்ருதயவரால் லோகாபுநராவர் திநோர்ஜுந। மாமுபேத்யது கௌந்தேய புநர்ஜந்ம நவித்யதே) என் கையாலும் † புநராவ்ருத்தி ப்ரஸங்கமேயில்லை.

‡ ஆகையாலே ஸகலஹேதுக ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகபரமாத் மயாதாத்ம்யாநுபவஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமே பரம புருஷார்த்தம்.

—(புருஷார்த்தஸ்வரூப நிர்ணயப்ரகரணம் ஸமாப்தம்)—

பிள்ளை லோகாசார்யர் திருவடிகளே ஸரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்.

யதி. யதவமாஹ 'ப்ரியோஹி...ப்ரிய:। உதாராஸ்ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவமேமதம்। ஆஸ்தித ஸ்ஸஹியுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாங் கதிம்। பஹுநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந் மாம் ப்ரபத்யதே। வாஸுதேவ ஸ்ஸர்வமிதிஸமஹாத்மா ஸுதுர்லஹ:' இதி' என்கிறஹாஷ் யத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார்—(ப்ரியோஹி) த்யாதி.

† 'ஜந்மகர்மசமேஷிவ்யம் ஏவம்யோவேத்தி தத்த்வத:। த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதிமாமேதி ஸோர்ஜுந' என்கையாலும் என்று சில கோஸங்களில் அயிகபாடங் காண்கிறது.

‡ உபக்ரமித்தஸ்வஸித்யர்த்தத்தைநிகமித்தருளுகிறார்— (ஆகை யாலே) என்று. திருமந்த்ரத்தில் அந்திம பதத்திற்சொன்ன புருஷார்த்த ஸ்வரூபத்தை நிரூபித்தராயிற்று.

ரஹஸ்யார்த்திமஸ்வீகார்யபுருஷார்த்தோ நிரூபித:।
தம் வந்தே லோகமாருணா மார்ஷ்யகாராங்ஹ்ரிஜந்மநா।

---

1. கீதா-ஏ-கஅ-கக.
2. ஹா. அ-கடு-க.
3. ஹா. சு-கடு-சு.
4. கீதா அ-கடு-கசு.

http://acharya.org

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ.

சு-வது விரோயிஸ்வரூபநிர்ணய ப்ரகரணம்.

† இப்புருஷார்த்தத்துக்குப்ரதிவக்ஷ்யகம்- இப்படிபரமாத்மயாதாத்ம்யாநுஸந்தாநத்தாலேநிரதிஸயாநந்தியாகைக்குயோக்யனானவாத்மா, ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணசேஷ்டிதங்களோயும் ஸ்வஸ்வரூபயாதாத்ம்யத்தையுமறியாதே, ஸ்வரூபவிபரீதங்களாய் கூடாக்ஷராணஸ்வபாவத்வாதிகர்மவஸ்யங்களான நாநாவிதயோநிகளிலே ஆத்மபுத்தியைப்பண்ணி, தேஹாதிவ்யதிரிக்தங்களாய் ஸுகவஸ்துக்களாயிருக்கிற ஸ்ரீருஹகேஸத்ராராமாதிகளே ஆத்மீயங்களாகவும், அத்தை ஸுகவஸ்துத்வாகாரத்தை யொழிய ஸ்வாதந்த்ர்யேண போக்யங்களாகவும் நிநைத்து, அவைகளிலே அநுகூலித்தவர்கள் பக்கலிலே ராகத்தையும் ப்ரதிகூலித்தவர்கள் பக்கலிலே த்வேஷத்தையும் பண்ணி, அவற்றை லபிக்கைக்கு ஸாயநங்களான பரஸ்தேதர பரஹிம்ஸா தேவதாந்தர பஜநங்களிலே யந்வயித்து, அவற்றால் நாநாவித ஸரீரங்களைபரிதிரஹித்து, வால்யயௌவநவார்த்தக்யாதீயவஸ்தைகளிலே ஆயுர்யாத்மிகாதிதாபத்ரயதப்தனாய், மரணஸமயத்திலே யமகிங்கரபீதனாய், கூடாவேநஸரீரங்களைவிட்டு யாதநாஸரீரங்களிலே ப்ரவேஸித்து ரௌரவாதி நரகங்களிலே நாநாவித துக்கங்களை யநுபவித்து, யதோமாத்ரி அபராதத்தை நிவர்த்தியாதிருக்கையாலே சந்த்ரக்ரமத்தாலே உபரிதநலோகங்களிலே போய், நாரகிகர்மாநுகுணதேவதாராதநத்தாலும் ‡ அயிதஸ்ஸுவாத ஸுவத்தாலும், அஸுரராக்ஷஸ பீஜாதாநத்தாலும் பதநஹேதுவான மாநஸாதி ரஸ்ஸுவங்களை யநுபவித்து, ÷ தீயு பர்ஜந்ய ப்ருதிவீ புருஷ யோஷித்ஸ்வரூபங்களிலே ஸ்ரத்தீயா ஸோம வர்ஷாந்ந ரேதோ ரூபாவஸ்தா விஸிஷ்டனாய்க் கொண்டுப்ரவேஸித்து, இப்படி ஜந்மஜரா

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ

† ஸாரீரகஸதுர்தாத்யாயாயாந்திமபாதோக்தார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளினார் - கீழ்; இனி த்ருதீயாத்யாய ப்ரதம பாதோக்தார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்—(இப்புருஷார்த்தத்துக்கு) இத்யாராப்ய. ப்ரதமாநுஸ்யூதி விதீயபதஸ்யாஷ்டாத்யாயகாரத்தில் சொல்லுகிற விரோயி ஸ்வரூபத்தை யருளிச்செய்கிறரென்று கண்டு கொள்வது.

‡ அயிதஸ்ஸுவாதுஸுவ ஊர்ஸுகத்தாலும், அயிக ஸ்ஸுவாகதுஸுவ ஊர்ஸுகத்தாலும், ஸாவயிக ஸ்ஸுவாதுஸுவ ஊர்ஸுகத்தாலும், என்றுயிப்படி பாடங்கள் காண்கிறது.

÷ (தீயு பர்ஜ்ந்யே) த்யாதிப்ரக்ரியையை பஞ்சாதிகி வித்யையிலேகாண்க.

http://acharya.org

மரண நிரயாதிகளிலே நாகாவிய ஊர்வங்களே சக்ரகோபிக்ரமத்தாலே அநுஜவிக்கும்படி பண்ணும் கர்மஸம்ஜ்ஞர்.

—(ஜகந்மித்யாத்வவாதிஸங்கராடதோவந்யாவாஸம்)—

† நது1(அங்ருதேநஹ்யிப்ரத்யூஹா:) 2 (தஸ்மிந்ஸ் சாக்யோ மாயயா ஸந்நிருத்ய:)3(மம மாயா-துரத்யயா)4(வஸ்த்வஸ்திக ... மஹீவடத்வம்.. தஸ்மாந்ந விஜ்ஞாந மந்ருதேஸ்தி கிஞ்சித் . ஸர்வாவ ஏவம்) என்று-ஸ்ருதிகளாலே புராணங்களிலே 'அந்ருதம்-மாயை- காஸ்தி-அஸத்யம்' இத்யாதி ஸர்வஜ்ஞங்களாலே சொல்லுகையாலே-மித்யாபூதமான வஸ்துவாகம் வந்யதேஹது, வந்யமும் மித்யை என்று சிலர் சொன்னார்கள்.

---

† கர்மஸம்ஜ்ஞயம் ஸத்யமென்றருளிச்செய்த ஸ்வஸித்தியாக்தத்துக்கு ப்ரதிஹடமான அஸத்யவாதியை நிரஸிக்கைக்காக அவன்பக்ஷித்தை எடுத்தருளுகிறார்—(நது) இதி. 'ஜ்யோதிஷ்டோம விஷ்ணுர் வைவநாதி விஷ்ணுர்வைநாதி விஷ்ணுர் தேவயாதிஸஸ்ரா கத்ய ஸ்ஸமுத்ராஸ்ச ஸரவஸர்வம் யஜ்ஞே யஜ்ஞாஸ்திச விப்ரவர்ய! ஜ்ஞாகஸ்வரூபோஹயம் வை தாஸாவமேஷஸூத்ரிர் நது வஸ்துஸ்ரேதா! தேநாஹி ஸைலாவியாதிலேஹநாந் ஜாநீஹி விஜ்ஞாந விஜ்ரும்பிதாநி! யஹாது ஸுத்யம் நிஜரூபிஸர்வ கர்மக்ஷயே ஜ்ஞாநமபாஸ்தமோஷம்! தஹாஹி ஸங்கல்பதரோ! வலாநி லவந்திநோ வஸ்துவஸ்து வஸ்து ஹேஹா! வஸ்த்வஸ்தி கிம் குத்ரசிஹாதிமத்ய பர்யந்தஹீநஞ்சஸஜைகரூபம்! யச்சாக்யாத்வம் தீவிஜயாதி லக்ஷ்யா நதத்தயாசத்ர குதோ ஹிதத்த்வம்! மஹீவடத்வம் வடதஃ கபாலிகாகபாலிகா சூர்ணராஜஸ்ததோணுஃ! ஜகஸ்ஸ்வகர்மஸ்திமிதாத்மநிஸ் சயை ராலக்ஷ்யதே வீரூஹி கிபத்ரவஸ்து! தஸ்மாந்ந விஜ்ஞாநமருதேஸ்தி கிஞ்சித் க்வசித்கதாசித் தீவிஜ வஸ்து ஜாதம்! விஜ்ஞாநமேகம் நிஜகர்மலேஹவிவிக்தசித்தைர் வேதாயதீயு பேதம்! ஜ்ஞாநம் விமுக்தியம் விமலஞ்ச நித்யமேஷோகாதி நியஸ்த ஸங்கம்! ஏகஸ்ஸஜைகதம் பரமஃ ப்ரேஸ ஸ்ஸவாஸுதேவோ நயதேதக் யஹஸ்தி ஸர்வாவ ஏஷாஹவதோ மயோக்தோ ஜ்ஞாநம்யயாஸத்யம ஸத்யமந்யத்! ஏதத்து யத்ஸம்வ்யவஹாரஹேதம் தத்ராபி சோக்தம் ஹ்யவநாஸ்ரிதந்தே யஜ்ஞஃ பஸ்ரவ்வஹ்நிரேஸஷருத்விக்ஸோமஸ்ஸுராஸ்ஸ்வர்மமயஸ்சகாமஃ! இத்யாதி கர்மாஸ்ரித மார்தீருஷ்டம் ஹ்யேராதிஹாஸாஸ்ச வலாநி தேஷாம்! யச்சைததீஹ்யவதம் மயா தவோக்தம் ஸர்வத்ர வ்ரஜதிஹி தத்ரகர்மவஸ்யஃ! ஜ்ஞாத்வைதத் யீருலமசலம் ஸஜைகரூபம் தத்குர்யாத் விமுதிஹி யேக வாஸுதேவம்!' —இத்யாதிவசநங்களிங்கே விவக்ஷிதங்கள். ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஜிஜ்ஞாஸாயிகரணத்தில் லிதலுடைய வர்யம் விஸ்தரேண கண்டு கொள்வது. விஸ்தரஜய த்தாலே எழுதிகிறிலோம். 'மித்யாத்வம் நாம - ப்ரதியமாநத்வ பூர்வ கயாவஸ்துதவஸ்து ஜ்ஞாநகிவர்த்யத்வம். யதா ரஜ்ஜ்வாதியிஷ்டாக ஸர்பாதேஃ.' என்று மித்யாத்வலக்ஷண மவர்கள் சொன்னார்களிறே.

---

1. உரா-அ-ஈ-உ.
2. ஸ்ரீவை-சா-கை-
3. கீதா-எ-கை.
4. வி-பு-உ-கௌ-சா-,சை,சௌ,சை.

http://acharya.org

—[தத்வண்டநம்.]—

அது அநுபபந்நம். † அதில் ப்ரமாண மில்லாமையாலும், அநேக ப்ரமாண வாயிதமாகையாலும்.

‡ [அந்ருத] ஸுவி உத்தாலே சொல்லுகிறது-ஸாஸாரிக ஸுலத்துக்கு ஹேதுவான கர்மத்தை. ருதேதரமந்ருதம். ருதமாவது -கர்ம ஸுலம். I(ருதம்பிவந்தெள)என்கையாலே. இவ்விடத்தில், அந்ருதமென்கிறது-ஸுலத்ப்ராப்திக்கு விரோயியானகர்மத்தை. 2 (ஏதமவீரஹ்ம லோகம்ஜயந்தி அந்ருதேந ஹி ப்ரத்யூடா:) என்கையாலே.

---

† (அதில் ப்ரமாண மில்லாமையாலும்) என்றது - ஜுகுப்ஸிதவத்தில் ப்ரமாண மில்லாமையாலும் என்றபடி. (அநேகப்ரமாண வாயித மாகையாலும்) என்றது - வக்ஷ்யமாணாநேகப்ரமாண வாயிதமாகையாலுமென்றபடி.

‡ 'ருதேதர விஷயா ஹ்யந்ருதஸுவி:। ருதமிதி கர்மவாசி। 'ருதம் பிவந்தௌ' இதிவசநாத்। ருதம்-கர்மலாகிஸுகப்ரதிகம் பரமபுருஷாராயக வேஷம் தத்ப்ராப்திஹலம். அத்ர தத்ஸ்வரூபநிர்த்தேசம் ஸாம ஸாரிகஹலம் கர்மாந்ருதம், வீரஹ்மப்ராப்தி விரோயி. 'ஏதம் வீரஹ்மலோகம் நவிந்தந்தி அந்ருதேந ஹி ப்ரத்யூடா:' இதி வசநாத்' என்கிற ஸ்ரீபாஷ்ய ஸ்ரீஸுக்திலையைத் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார்—அந்ருத ஸுவி உதாலே - இத்யாதி. அந்ருதஸுவி:ம் வ்யாசஷ்டே-ருதேதரமந்ருதமி-தி. ருதாஹாவஸ்ய ருதவிரோயி:ஸு சருதஹாநிதவீரஹ்ம-ஸ்ரீயத்வாதுபபத்தயா தஹந்ய ஏவகாரஸ்வயாபி வக்த்வ்ய இதிஹாவ:. அந்ருதஸுவி:ஶப்தார்த்த நிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகைக்காக ருதஸுவி:ஶப்தார்த்தத்தை யருளிச் செய்கிறார்—ருதமாவது கர்மம்-என்று. கர்மமென்று-புண்ய கர்மத்தைச் சொல்லுகிறது. ஸத்யத்தை சொல்லுகிறதன்றென்றுஹாவம். இதுக்கு ப்ரமாணங் காட்டுகிறார்—ருதம்பிவந்தௌ என்று. இந்தவாக்யத்திலே 'ஸுக்ருதஸ்யலோகே' எனறிறே சொல்லப்பட்டது என்று ஹ்ருதயம். இப்படியே வாக்யாந்தரங்களிலே 'யமேவருணுதேஸ்ய ஸம்புஷ்பிதஸ்ய ஹ்ரோ:மந்யோவாதி ஏவம் புண்யஸ்யகர்மணோ ஹ்ரோ:மந்யோவாதி' எனறு தொடங்கி 'ஏவமந்ருதாஹாத்மாநம் ஜுஹுப்ஸேத்' என்று புண்யப்ரதியோகியிலே அந்ருத ஸுவி:ப்ரயோகம் ப்ரயுக்தமாயிற்று. ஆகையால் ருதஸுவி:ம் புண்யவாசியாகிறது. (ஏதமி) தி. ருதாதரருத ஸுவி:ங்கள் 'ஏவமந்ருதாஹாத்மாநம் ஜுஹுப்ஸேத்' இத்யாதி ஸ்ருதிகளிலே புண்யபாப பரங்களாக ப்ரஸித்தியமாயிருக்கையாலும், 'நஸுக்ருதம் நதுஷ்க்ருதம் ஸர்வே பாப்மாநோதேந நிவர்தந்தே' 'க்ஷியந்தே சாஸ்யகர்மாணி' இத்யாதிகளில் ஸுக்ருததுஷ்க்ருதங்களிரண்டுக்கும் மோக்ஷவிரோயித்வஞ் சொல்லுகையாலும், மோக்ஷப்ரகரணங்களில் முமுக்ஷுக்களுக்கு ஸம்ஸாராவீயா நிஷ்டலபரஹேதுவாக இரண்டுக்கும் பாபஸுவி:ஹாநீயத்வ முண்டாகையாலும், இந்த வந்ருதஸுவி:த்துக்கு இந்தவாக்யத்தில் தானே வீரஹ்மப்ராப்தி விரோயித்வஸ்ரவண முண்டாகையாலும், 'தஸ்யாந்தராயோமைத்ரேய' இத்யாதிகளிலே புண்யபாப கர்மங்களுக்கு மோக்ஷவிரோயிலதவ ஸ்ரவணங்காண்கையாலும், அந்ருதஸுவி:ம் தஹந்யவ்யுத்பத்தியாலே மோக்ஷவிரோயி கர்மபரமென்று தாத்பர்யம்.

---

1. கமோ-க-கு-க. 2. ஹா-அ-கு-உ.

http://acharya.org

†மாயை என்கிறது-ப்ரக்ருதியை. I (மாயாத்துப்ரக்ருதிம் வித்யாத்) என்கையாலே. ப்ரக்ருதியை, மாயை யென்கிறது-விசித்ரகார்யங்களோடே பண்ணுகையாலே.

(வஸ்த்வஸ்திகி) மித்யாதி ஸ்ரீலோகங்களாலே விநாசித்வத்தைச் சொல்லுகிறது; மித்யாத்வத்தைச் சொல்லுகிறதன்று. மித்யாஜ்ஞாநமாகில், ஸுக்திகாரஜதம்போலேயும், ரஜ்ஜு ஸர்ப்பம் போலேயும் பாயிதமாகவேணும். 2(ம்ருத்திகேத்யேவஸத்யம்)3(ஸர்வமேதத்ப்ருதம் மந்யே யந்மாம் வதவிதேஸவ) 4 (காலஸ்யஹிச ம்ருத்யோஸ்ச ஜந்ம மஸ்யாவரஸ்யச - ஸமேத ஜகவாநேகஸ் ஸத்யமேதத்வீரவீமி தே) 5 (ஸத்யம் த்யம புதஸ்ஸத்யமுய்ருத்யஜாஜுச்யதே - வேதஸாஸ் த்ராத் பாற்காஸ்தி ஸதைவம் கேஸவாத்பரம்) இத்யாதி ப்ரமாணங்களோடு விரோயிக்கும். ஆகையால், ஸத்யமும் ஸத்யதேஹதுவும் பரமார்த்தம்.

—(ப்ரஹ்மாத்ஜ்ஞாந வாதநிரஸநம்)—

6 (தத்த்வமஸி) 7 (அயமாத்மாப்ரஹ்ம) என்றுப்ரஹ்மத்துக்கும் ஜீவனுக்கும் தாதாத்ம்யஞ் சொல்லுகையாலே, ப்ரஹ்மந்தானே ஸம்ஸரிக்கிறதென்கிறதுமஸங்கதம். ப்ரஹ்மம் நித்யநிர்தோஷம், ஸமஸ்தகல்யாணாகுணாத்மகம், ஜீவாதீவிலக்ஷணம் என்று சொல்லுகிற 8 (அபஹதபாப்மா) 9 (யஸ்ஸர்வஜ்ஞஃ)10(ப்ருதுமாத்மாகம்) இத்யாதிஸாஸ்த்ர

† 'மம மாயா துரத்யயா' இத்யத்ராபி 'துரணமயீ' தி வசநாத் ஸைவத்ரிகுணாத்மிகா ப்ரக்ருதிருச்யதே' 'அதோ மாயா ஸவிதோ விசித்ராஸ்ருஜதி' ப்ரக்ருதிஸ்ச மாயாஸவிதாலியாகம் விசித்ராஸ்ருஜ ஸர்மகரத்வாதேவ' இத்யாதி ஸ்ரீபாஷ்ய ஸ்ரீஸுக்தியைத் திருவுள்ளம்பற்றி 'மம மாயாதுரத்யயா' என்கிற கீதாவசநஸ்வாரஸ்யமாயா ஸவிதுத்துக்கர்யமருளிச் செய்கிறார்—மாயை என்கிறது-ப்ரக்ருதியை-இத்யாதி. (விசித்ரகார்யங்களோ) இதி-விசித்ரஸவிதுர்-நாநாவிதகார்யகரத்வாத் ப்ரக்ருதே ராபி சர்யத்வம். ஆபி சர்யத்வமாவது-விஸ்மயநீயத்வம். மாயாஸவிதுர்-ஆபி சர்யவாசி என்றும் ஸ்ரீபாஷ்யத்திலருளிச் செய்யப்பட்டதிறே. 'மாயாஸவிதுஸ்ய நியாமகதவிஷேஷ ப்ரயோஜநா ஸ்ருபி யதேதேத்த்ர லாக்ஷணிக ஸ்ஸ்யாத். அர்யஸ்யலத்யத்வாஹாவந தஸ்யாபி சர்யத்வாபாவாத். ப்ரதிபாஸஸ்து, ஸ்வித்வாதி விஷயத்வாத ஆபி சர்யரூபஃ. மந்த்ரளஷ்யாதிபி சாபி சர்யரூப இதி தத்ஸம்பந்யாலாக்ஷணிகத்வம்.' என்கிற ஸ்ருத ப்ரகாசி காபி ரீ ஸுக்தியை யோஜித்துக் கொள்வது.

1. ஸ்வே. உ-கo.
2. ஹா. சு-க உ.
3. கீதா.
4. மா. உத்யோ-சு-கூ.
5. வீருஹக்கா-பு. கூ-கூ.
6. ஹா. சு-அ-எ.
7. வீரு. சு-உ-நு.
8. ஹா. அ-க-நு.
9. முண்ட. க-க-கூ.
10. ஸ்வே. க-சு.

http://acharya.org

ங்களோடே விரோயிக்கையால். †தத்த்வமஸீத்யாதிவாக்யங்களில் ஸ்ரீ ரஸ்ரீரிஸ்வரத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆகையால், 1 (தஸ்மிம்ஸ் சாங்யஃ) 2(தயோரக்யஃபிப்பலம் ஸ்வாதீவத்தி) 3 (ஈஸ்வரப்ரேரிதஃ)என்கிறபடியே ஜீவன் ஸம்ஸரிக்கிறான்.

—[புருஷார்யஸ்வரூப நிர்ணயப்ரகரணம் ஸமாப்தம்.]—

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஸரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ.

மூ வது. உபாயஸ்வரூப நிர்ணயப்ரகரணம்.

‡ இனி யிப்ப்ரதிவக்ய நிவ்ருத்திக்கு உபாயம்—ஸக்ய ஸத்யாம

---

† 'தத்த்வமஸ்யாதிவாக்யேஷு ஸாமாநாயிகரண்யம் ந நிர்விஸேஷவஸ்த்வைக்யபரம், தத்த்வம்பதயோ ஸ்ஸவிஸேஷவிரஹ்மாஹியாயித்வாத். தத்பதம்ஹி - ஸர்வஜ்ஞம் ஸத்யஸங்கல்பம் ஜகத்காரணம் விரஹ்ம பராம்ருஸதி. 'தமைக்ஷத வஹுஸ்யாமி' த்யாதிஷு தஸ்யைவ ப்ரக்ருதத்வாத். தத்ஸமாநாதிகரணம் த்வத்பதஞ்ச அசிதி விஸ்ஷ்ட ஜீவஸரீகம் விரஹ்ம ப்ரதிபாதயதி. ப்ரகாரத்வயாவஸ்யிதை கவஸ்துபர்த்வாத் ஸாமாநாயி கரண்யஸ்ய. ப்ரகாரத்வய பரித்யாகே ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தஹேதாஸம்ஹவேந ஸாமாநாயிகரண்ய மேவ பரித்யக்தம் ஸ்யாத். தீவயோஃ பதயோர் லக்ஷணாச.' இத்யாரப்ய 'ஜீவஸரீரக ஜ்ஹத்காரண விரஹ்மபரத்வே முவியவ்ருத்தம் பதத்வயம். ப்ரகாரத்வய விஸிஷ்டைகவஸ்து ப்ரதிபாதநேந ஸாமாநாயிகரண்யஞ்ச விதீயம்' இத்யாதி ஜிஜ்ஞாஸாயி கரணாதிகரண ஸ்ரீஸ-ஏக்திபையைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார்—தத்த்வமஸீத்யாதிவாக்யங்களி லிதி. 'ஐக்யவாதா ஸ்ச ஸரீராத்மபாவேந ஸாமாநாயிகரண்ய முவியார்யதேதாபபாதநாதேவஸ்ஸ்யிதாஃ' என்கிற வேதார்த ஸங்க்ரஹ ஸ்ரீஸ-ஏக்திபையுமிங்கே கண்டுகொள்வது.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ.

‡ ஸரீரகஸாஸ்த்ரோக்த ப்ரபதநைக்திரூப ஸாயநஸ்வ ரூபத்தை யருளிச்செய்கிறார்.—இனியிப் ப்ரதிவக்ய நிவ்ருத்திக்குபாயம் என்றுதுடங்கி. 'நாநாஸப்தீ தாதிஹேதாத்' என்கிற விடத்தில் ப்ரபத்திக்கு ஸ்வதந்த்ரோபாயத்வஞ்சொல்லப்பட்டதிறே. 'ஆவ்ருத்தி ரஸக்ருதுபதேஸாத்' இத்யாதியில் லக்திஸ்வரூபஞ் சொல்லப்பட்டது. ரஹஸ்ய ஸ்ய மயீ யமபதி ப்ரதிபாதீயமான வுபாய ஸ்வரூபத்தை யருளிச் செய்கிறார் என்று கண்டுகொள்வது. லக்திபாயமான ப்ரபத்தி தானும் அநேக ரூபமா யிருக்கையாலே தந்த்ரேண தத்ஸ்வரூபத்தை—(ஸக்ய ஸாத்யாமே) த்யாதியாலருளிச்செய்கிறார்.

ந ந 'நிக்ஷேபாபரபர்யாயோ ந்யாஸஃபஞ்சாங்க ஸம்யுதஃ| ஸங்க்யாஸஸ்த்யாக இத்யுக்தஸ் ஸரணாகதிரித்யபி' என்கிறபடியே வேதநயீயாநோபாஸநாதர்மாதி ஸஹீ உங்கள்போலே ஸக்ய ஸாத்யாக நிக்ஷேப ஸரணாகதி ஸஹீ உங்களுக்கு பர்யாயத்வ முண்டாகையாலே ப்ரபத்தி

---

1. ஸ்வே-ச-கூ 2. முண்ட-கூ-க-க.

3. ஹார-ஆரண்-கூ0-உ.அ.

http://acharya.org

நிக்ஷேப ஸரணாகத்யாதி ஸர்வ ஸ்வாச்சார்யமாய், ஸத்யவசநாதி யர்மங்கள் போலே ஸர்வாதிகாரமாயிருக்குள்ள பரமாத்ம ப்ரபந்நம்.

தானும் வஹ்நிபோலேயா யிருக்கு மென்னும்படி. எங்ஙனே என்னில்— ஸம்யோகரூப ஸோபாதிகமான ஜீவத்தாலே ஸரணவரணரூபமான ஸரணாகதியைக்காட்டில் ந்யாஸாதிகளுக்கு லோபமுண்டாகையாலே கூடும். 'நிக்ஷேபாபரபர்யாயஃ' என்கிற ஸ்லோகத்தில் 'ந்யாஸம்- அநேகப்ரகாரமாயிருக்கும்' என்னுமர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாவது- அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதாதிகளில் ஸரணாகரணரூபத்வேந சொல்லப்பட்ட ஸரணாகரணாத்மகமான ந்யாஸத்தை 'பஞ்சாங்கஸம்யுதஃ நிக்ஷேபாபரபர்யாயோ ந்யாஸஃ' என்று சொல்லுகிறது. அவைதன்னிலே-ஸர்வத்ரப்ராயாந்யேந லக்ஷணரூபதயா ஸரணாகதி சிஷ்டாசாரங்களுக்கு அநுஷ்டேயமாக லக்ஷ்மீதந்த்ராதிகளில் சொன்னவற்றை - 'த்யாக' ஸப்தத்தாலே சொல்லுகிறது. 'ஸர்வகர்மபலத்யாக மாஹுஸ்த்யாக விசக்ஷணாஃ' என்று சொல்லுகையாலே. ந்யாஸாங்கமான ஷட்ரூப ஸரணாகதியை - 'ஸந்ந்யாஸஃ-ஸரணாகதிஃ' என்கிறது. ஆகையாலே இந்த ஸ்லோகம் ஷடங்கமபோஹ்யேவமோ ந்யாஸத்துக்கு விதியாத்ரயாத்மகத்வம் விளக்கப்பட்ட தென்று கண்டுகொள்வது. இவ்வர்த்தத்தை ஸ்ரீவசநபூஷண மீமாம்ஸா ஸாஸ்த்ரத்திலறியவும். இப்படி விதியாத்ரயாத்மகமான ந்யாஸத்துக்கும், ஸரணவரணரூபமான ஸரணாகதிக்கும் ஸம்யோகரூபஸோபாதிகமான லோபங்களாலே லோபம் விதியம். 'ந்யாஸவிதியா ஸரணாகதி' என்று ஆவியாலோபம். 'தஸ்மைவ வோயோ ந்யாஸாவிஃ ப்ரயமம் யாத்யுபாயதாம்' 'ஸரணாகதிரித்யுக்தா ஸா பூர்வைஸ்மிந்ப்ரயுஜ்யதாம்' என்று ப்ரமாணமுஞ் சொல்லிற்றிறே. 'ஓமித்யாத்மாநம் யுஞ்ஜீத' என்று ந்யாஸோபாஸநை. 'மாமேகம் ஸரணம் வ்ரஜ' 'உபாயம் வ்ருணு லக்ஷ்மீஸம்' என்று வரணோபாஸநை. இந்த இரண்டு உபாஸநைகளுக்கு ஐக்யங்கூடாது. யோகவரணங்களுக்கு மியோஜிகத்வமுண்டாகையாலே. யோகமாவது - யீ யாகம். 'ஓமித்யாத்மாகம் யீ யாயீ' என்று வாக்யாந்தரமுண்டாகையாலே. 'யுஞ்ஜீர்-யோகே' யுஜ-ஸமாயள என்றிறே யாது. 'யோகஸ்ஸக்ருஹ்நோபாய யீ யாகஸங்கதியுக்திஷு' என்று கோசரம். வரணமாவது - ப்ரார்த்யாத்மகமாக வ்யாபாரவிஸேஷம். ஆகையால் உபாஸநாலோபத்தாலும் இரண்டுக்கும் லோபம் விதியம். நது 'ந்யாஸம்-ஸக்ருத்கர்தவ்யம்' என்பது ஸர்வஸம்ப்ரதிபந்நமாயிருக்க அதுக்கு யீ யாகாத்மகத்வங்கூடும்படி என் என்னில்-ஸத்யம். ஸக்ருத்வம் 'வீருஹ்மணி ந்யஸேத்' என்று விதிக்கப்படுகிற தாந்த்ரிகந்யாஸத்துக்கேயுள்ளது. 'யுஞ்ஜீத' என்று விதிக்கப்படுகிற வைதிகந்யாஸத்துக்கன்று. 'யுஜ-ஸமாயள' என்கிற யாதுவலத்தால் ஸாஸ்த்ரார்த்த ஸ்வரூபத்துக்கே அஸக்ருதாவ்ருத்தத்வவிதியாலே அதுக்கு வசநாந்தரத்தாலே ஸக்ருத்வவியாகத்தில் வாயமில்லாமையாலே. யதீவா 'ஸக்ருதுச்சவஹி ஸாஸ்த்ரார்த்தஃ' என்கிற வசநத்தால் ஸாஸ்த்ரார்த்தம் ஸக்ருத்தென்று சொல்லுகையாலே 'யுஞ்ஜீத' என்று விதிக்கப்படுகிற யீ யாகரூபஸாஸ்த்ரார்த்தத்துக்கு ஸக்ருத்வநியமம் மூடப்பட்டது. இத்தால் ந்யாஸவிதியைக்கு ஸக்ருத்வவசநத்தாலே ஸ்தோத்ரவிதியாதிகளுக்குப்போலே ஆப்ரயாணாநுவ்ருத்தி நிர்வாஹ்யமில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. 'ஆத்மாகம் யுஞ்ஜீத' என்று ந்யாஸவிதியைக்கு

http://acharya.org

—(ப்ரபத்திஸ்வரூபகயநம்.)—

அதாவது.—ஸமவஹாஜ்ஞாதிவர்தகநிவ்ருத்தி ஸமவஹாதகூல்ய ஸர்வஸக்தித்வாதுஸந்யாஸம் துடக்கமானவற்றேறே கூடியிருந்த ள்ள யாச்ஞா ஸர்ஹமான விஸ்ரும்ஹரூபஜ்ஞாநவிஸேஷம். அதில் ஜ்ஞே யாகாரம், ஈஸ்வரனுடைய நிரபேக்ஷஸாயநத்வம்; ஜ்ஞாநாகாரம், வ்ய வஸாயம். இதுதான் ஸாஸ்த்ரார்யமாகையாலே ஸக்ருத்கர்தவ்யம். 1 (மூமுக்ஷுர்வை ஸரணமஹம் ப்ரபத்யே) 2 (தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்

ஜீவாத்ம விஸேஷ்யகத்வமும், 'மாமேகம் ஸரணம் வ்ரஜ' என்று ஸர ணாகதிக்கு பரமாத்மவிஸேஷ்யகத்வமுஞ்சொல்லுகையாலே ரூபஹே ஹுமுண்டாகையாலே ஹேஹும் ஸித்யம். கிஞ்ச ந்யாஸ விதியையிலே ஜீவவிஸேஷணதயாதுஸந்யிக்கப்படுகிற 'விருஹ்மாவிஸ்ருவாஃ கதமஸ் ஸ்வயம்ஹவிஃ ப்ரஜாபதிஸ்ஸம்வத்ஸராஃ' இத்யாதிப்ரதிபந்நமான நிரதி ஸயவிருஹத்வாதி மஹஸ்த்வபர்யந்த ஹுணஜாதம் விஸேஷணத்வேகா துஸந்யேயமாகிறது. ஸரணாகதியில் வாத்ஸல்யாதி ஹுணஷ்டகம் விஸேஷ்யதாவச்சேஹகத்வேகாதுஸந்யேயமாகிறது. ந்யாஸத்துக்கு 'வஸுரண்யோவிஹுரவி' என்று ஸர்வாயாரஹுதமான விஹுஸ்வ ரூபம் விஷயம். ஸரணாகதிக்கு 'ஸர்வம் பூர்ணம் ஸஹோம்' என்று சொல்லப்படுகிற வர்சாவதாரம் விஷயம். ந்யாஸத்தில் 'விரஹ்மாத் மா' என்று ஜீவதாத்தராத்தர்யாமித்வமுமதுஸந்யேயம். ஸரணா கதியில் 'சரணள' என்று ஸ்ரீபராங்குஸாதிவைஸிஷ்ட்யமதுஸந்யேயம். ந்யாஸத்தில் 'விரஹ்மணே' என்று சதுர்த்யந்தபதங்களாலே விரஹ் மத்துக்கு ஸேஷித்வமும், தத்ஸமாநாயிகரணமாயிருக்கிற ப்ரணவ வடகாகாரத்தாலே ரக்ஷகத்வமும் அதுஸந்யேயம். ஸரணவரணத் தில் 'சரணளஸரணம்' என்று மோக்ஷகரணத்வம் அதுஸந்யேயம். ஆகையால் ரூபஹேஹும் ஸித்யம். ஸம்யோகஹேஹுமுண்டாகையா லே ந்யாஸஸரணாகதிகளுக்கு ஹேஹும் ஸித்யம். ந்யாஸத்துக்கு உபாய ஸித்யாத்வேக தந்நிஷ்டர்களுக்கு, அதில் ஹலஸ்வாம்யலக்ஷ ணையிகாரவோய முண்டாகையாலே 'ஸாஸ்த்ரஹலம் ப்ரயேரக்தரி' என் கிற ந்யாயத்தாலே ஸ்வார்யமோக்ஷமே ஹலமாகிறது. ஸரணாகதிக் கு-அதுபாயத்வேக ஸித்யமானையெம்பெருமானுக்கே அங்கு உபாய த்வமாய் சேதநனுக்கு ப்ரயோக்த்ருத்வாஹாவத்தாலும், 'தேந ஸம் ரக்ஷ்யமாணஸ்ய ஹலேஸ்வாம்யஸித்யுக்தா' என்று ஹலஸ்வாம்யலக்ஷண யிகாரத்யாகத்தாலும், மந்த்ரரத்நஸ்யாநமஸ்ஸவ உத்தாலே ஹல பரார்யப் ப்ரார்யனையாலும் கேவலபரார்ய மோக்ஷமே ஹலமாகை யாலே இவற்றுக்கு ஸ்வார்யபரார்யத்வங்களாலே ஹலஸைஷம்ய முண்டாகையால் ந்யாஸஸித்தியை, ஸரணாகத்யபேக்ஷயா ஹிந்தையாகக் கடவது. ஆக இப்படி ஸம்யோகரூப சோஹாஸ்ரயாஹேஹுத்தால் ந்யா ஸஸரணாகதிகளுக்கு அத்யந்தஹேஹும் ஸித்யமாகையாலே, இவை எல் லாவற்றையும் திருவுள்ளம்பற்றி - ஸந்ந்யாஸேத்யாதியருளிச்செய்தார். ஸாரிரகமீமாம்ஸாந்யாயங்களாலே ந்யாஸஸரணாகதிகளுக்கு ஹேஹும் அஸ்மத் பரமாசார்யரான ஸம்பார் ஸ்வாமி ஸித்யதாத்பர்யடிப் பணியில் விஸ்தரேண அருளிச்செய்தார். அங்கே கண்டுகொள்வது.

---

1. ஸ்ரீவை-கு-கத்ய. 2. தை-நா..

http://acharya.org

தபஸா மகிரிக்தமாஹுஃ) என்றும் 1 (த்வாமேவ ஶரணம் ப்ராப்ய நிஸ்தரந்தி மநீஷிணஃ) 2 (அஹமஸ்ம்யபராயாநாமாலயஃ) 3 (அநந்யஸாயீ யே ஸ்வாஹீஷ்டே மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகம் - தமேகோபாயதாயாச்ஞா ப்ரபத்திஶ் ஶரணமதிஃ) 4 (யதீ யேந காமகாமேந.....யாநி நிஶ் ரேயஸார்யாநி சோதிதாநி தபாம்ஸிவை - தேஷாந்து தபஸாம் ந்யாஸமதிரிக்தம் தபஸ் ஶ் ருதம்) 5 (ஹவ ஶரணம்) 6 (ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய) 7 (மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ) என்றுமித்யாதிகளே இதில்ப்ரமாணங்கள். இதுக்கயிகரிகள்-பரமப்ராப்யத்ருஷ்ணையையும், ப்ராப்யாந்தர வைத்ருஷ்ண்யையும், ஸமவஜ்ஞாதார்ய ஸுஸ்ரூஷாயவஸாயத்தையும் உடையவர்கள். இதுக்கங்ஸம் ஆகிஞ்சந்யம். இவ்வயிகாரிதான் ப்ரபத்திபண்ணினவநந்தரத்திலே மோக்ஷம் வேணுமென்றிருந்தானகில் அப்போதே ஹலமாயிருக்கும்; உபாயமப்போதே நிஷ்பந்நமாகையாலும், 8 (ஸாயீ யஸக்திஸ்து ஸாஹங்த்ரீப்ராரவ்யஸ்யாபி ஸுயஸீ) என்று ப்ராரவ்யமும் நஶிக்கையாலும். அல்லாதபோது, (மாஸுசஃ) என்கிறது சேராது. இப்படி ஆர்தராயிருக்கச்செய்தேயும் சிலரிருக்கிறது ஈஶ்வரேச்சையாலே. அதுக்குப்ரயோஜநம் - ஸம்ஸாரிஸம்ரக்ஷணம், † விதீரஹாதஸுவந்துடக்கமாணவை. ப்ரபத்த்யுத்தரகாலத்திலும் ஸம்ஸாரத்தில் ஸங்மம் கடந்தாகில், ஸங்மம் நிவ்ருத்தமாமளவும்வைக்கும். ஆனால் உஃவாம்ஸம்கழியாதொழிவா னென்னென்னில்; ‡ ஈஶ் வரன் ஹிதபரனுகையாலே வைராதீயஜநகார்யமாக இட்டுவைக்கும.

இதுதான் ஸ்வதந்த்ரேணகார்யகரமாமளவன்றிக்கே ஸக்தியோமத்தை உத்பாதித்தும் காரியம் செய்யும்.

—(ஸக்தியோமாதிஸ்வரூபகயநம்)—

÷ ஸக்தியாகிறது:—9 (யமேவைஷவ்ருணுதே) 10 (ஸக்த்யா த்வருக்ய யா ஶக்யஃ) 11 (ஜ்ஞாதும் ப்ரவிஶ்டும்பூர்வகம்) 12 (ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநஃ) என்

† 'வேர்ச்சூடுமவர்கள் மண்பற்றுக்கழத்தாத்தாபோலே ஜ்ஞாநியை விதீரஹத்தேதாடே யாதரிக்கும்' இத்யாதிஶ்ரீஸுக்திகளே யோஜித்துக்கொள்வது.

‡ 'ஹரிர்ஹ்யஃவாநி ஸக்தெஹீயோ ஹிதவாஞ்ச்சியா கரோதிவை| ஸஸ்த்ரக்ஷாராதிநிகர்மாணி ஸ்வபுத்ராய யதா பிதா' இத்யாதி வசநங்களைத்திருவுள்ளம்பற்றியருளிச் செயகிறார்—ஈஶ்வரன் ஹிதபரனுகையாலே-என்று.

÷ 'ஆவ்ருத்தி ரஸக்ருதுபதேஶாத்' 'ஆப்ரயாணாத்தத்ராபிஹ்யேகருஷ்டம்' 'ஸர்வாபேக்ஷாசயஜ்ஞாதி ஶ்ருதேரஶ் வவத்' 'ஶமதமாத்யுபேதஸ்ஸ்யாத் ததாபி து தத்விதேய ஸ்தத்ஹ்ருதயா தேஷாமப்யவஶ்

1. ஜிதந்தா-க-சு.
2. அஹி-ஸம்-நகு-நகு.
3. விஷ்வக்-ஸம்.
4. அஹி-ஸம்-நகு-உ கு-சக.
5. வி-பு. கு-எ-நகு.
6. ரா-யு.க அ-நகு.
7. தீதா. க அ-கு கு.
8. லக்ஷ்மீதந்த்ரே.
9. முண்ட. கு-உ-கு.
10. தீதா-கக-நுசு.
11. தீதா. கo-கo.
12. தீதா, எ-கள.

http://acharya.org

இறபடியே ஸ்மார்தவ்ய விஷயம் ப்ரியதமமாகையாலே தானும் அத்யர்ய ப்ரியரூபமாய், ஸாவதாப்ரகர்ஷந்தாலே 1 (தஸ்மிந்ஹீருஷ்டே) 2 (ஆத்மாவாரேஹீரஷ்டவ்யஃ) என்கிறபடியே ப்ரத்யகஷ்ஸமாதாரமாய், 3 (யீருவாஸ்ம்ருதிஃ) என்கிறபடியே அவிச்சிந்ந ஸ்ம்ருதிரூபமாயிருக்கும் யீயாகவிஸேஷம். இதுதான் காள்தோறும் அஹீயாஸத்தாலே அதிஸயிதமாய், 4 (ஸவல்வேவம் வர்தயந் யாவதாயுஷம் வீரஹ்மலோகமபிஸம்பத்யதே) என்கிறபடியே ஆப்ரயாணத்தளவு மநுவர்திதாலல்லது கார்யகரமாகாது. இப்படிப்பட்ட யீயாகம் நிஷ்பந்நமாவது:—5 (யஜ்ஞேந தாநேந தபஸாநாஸகேந வீராஹ்மணா விவிதிஷந்தி) 6 (யஜ்ஞதாநதபஃ கர்ம நத்யாஜ்யம் கார்யம்) 7 (ஸ்வகர்மணா தமபீயர்ச்ய) என்கிறபடியே ஸமவத்ஸமாராய நரூபமாய் வலாதிஸங்யியமாயிருந்துள்ள நித்யநைமித்திக கர்மாநுஷ்டாநத்தாலும், 8 (ஸாந்தோ தாந்த உபரதஸ்திதிக்ஷுஸ்ஸமாஹிதோபூத்வா ஆத்மந்யேவாத்மாநம் பஸ்யேத்) என்கிற ஸமதமாதிகளாலும், உக்தகர்மாநுஷ்டாநத்தாலே, 9 (யர்மேணபாபமபநுதந்தி) என்கிறபடியே புண்யபாபங்கள் நஸிக்கும்; அத்தாலே ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் கலேசாய்த்து ஸத்வமுத்பூதமாம்; அத்தாலே யீயாகம் நிஷ்பந்நமாம்.

இப்படி அவ்யவஹிதமாயும் வ்யவஹிதமாயும் பரமாத்மப்ரபதநமே ப்ரதிவேத்யகநிவர்தகம்.

—(ஸங்கராதிமதம்)—

சிலர்,* தத்த்வமஸ்யாதி வாக்யங்களாலே பிறக்கிற வாக்யார்தஜ்ஞாநமே உபாயமென்றார்கள். அது அநுபபந்நம். யீயாகாதியீகளுக்கு வைய்யர்தீயம் ப்ரஸங்கிக்கையாலும், அநந்தரம் முக்தனுக்கு வேண்டுகையாலும், முக்தனுக்கில் உபதேஸாதுபவம் கூடாமையாலும், ஜ்ஞாநந்தான் வியேயமுமன்றிக்கேயொழியும்.

—(ராட்டாதிமதம்)—

† கேகய-ஜநகாதிகள் கர்மநிஷ்டராகையாலும், 10(குர்வந்கேவேஹ

யாதஷ்டீயேத்வாத்' 'அநபிலவநீய ஸர்வாயதி' இத்யாதி ஸூத்ரங்களைத் திருவுள்ளம்பற்றி ஸக்தியேதாஸ்வரூப நிரூபணம் பண்ணியருளுகிறார்—ஸக்தியாசிறது-என்று தொடங்கி-யீயாகம் நிஷ்பந்நமாம்' இத்யந்தம்.

† 'ஆசாரதர்ஸநாத்' 'நியமாத்' என்கிற புருஷார்தாதிகரண ஸூத்ரங்களைத் திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செயகிறார்—கேகயேத்யாதி. 'துல்

---

1 முண்ட. உ-உ-அ.
2. ஸீரு-ச-ச-ரு.
3. ஹார-ள-உசூ-உ.
4. ஹார-அ-கரு-க.
5. ஸீரு. சு-சஉஉ.
6. கீதா. கஅ-கூ.
7. கீதா. கஅ-சகூ.
8. ஸ்மரா-கூ.
9. தை-நா.
10. சஸ்ரா. உ.

http://acharya.org

கர்மாணி ஜிஜீவிஷேச்சதம்ஸமாஃ)என்று கொண்டு யாவஜ்ஜீவம் கர்மாநுஷ்஠ாநத்தைச் சொல்லுகையாலும், கர்மமேபுருஷார்த்ஸாயகம், அந்த கர்மத்தை யநுஷ்டிக்கும்போது ஜ்ஞாநாதிரிக்தமான வாத்மாவையறிய வேண்டுகையாலே ஜ்ஞாநம் அதுக்கங்கமென்று சிலர் சொன்னார்கள்; அதுவுமநுபபந்நம்; 1 (இமர்த்தா வயம் யக்ஷ்யாமஹே) என்று-ஜ்ஞாநவாநுக்கு கர்மத்யாகம் காண்கையாலும், அநிக்ஷோத்ரர்ஷபௌர்ணமாஸாதிகளில்லாத ஊர்த்வரேதாக்களுக்கு விரஜ்ஹோம நிஷ்ட2 யுண்டாகையாலும் 2 (கிம்ப்ரஜயா கரிஷ்யாமஃ) என்று-விராத்தனுக்கு மார்ஹஸ்த்யத்யாகமுண்டாகையாலும், 3 (க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி) என்று-விதீயையாலே புண்யபாபங்களுக்கு நாஸ முண்டாகையாலும், விதீயை கர்மத்துக்கு அங்கமல்லாமையால். விதீயாதுஷ்டாநநிஷ்ட2னும் பின்னைகர்மத்தை யநுஷ்டிக்கிற தென்னென்னில்; விதீயைக்கு கர்மம் அங்கமாகையாலே அநுஷ்டிக்கிறார்கள். யாவஜ்ஜீவம் கர்மாநுஷ்ட2நம் சொல்லுகிறது விரக்தரல்லாதவர்களுக்கு.

—[யாஜ்ஞவல்க்ய ப்ரகாஸமதம்.]—

† ஜ்ஞாநகர்ம ஸமுச்சயம் உபாயமென்கிற பக்ஷமும் அநுபபந்நம்; 4 (அக்நிர்யா மருத்யுந்தீர்த்வா) 5 (யஜ்ஞேநாந்நாதேந) என்று, கர்மத்தை ஜ்ஞாநத்துக்கு ஸேஷமாக்கி விநியோகிக்கையாலே.

யத்து ஊர்ஜநம்' 'ஊர்ய் வரேதஸ்ஸுச ஸவே ஜேஹி' இத்யாதி ஸூத்ரங்களை யுட்கொண்டு வுத்தர மருளிச்செய்கிறார்—அதுவுமநுபபந்நமித்யாதி. 'யாவஜ்ஜீவஸ் ருதிஸ்து- அவிரக்தவிஷயா' என்கிற ஸாஸ்யஸ் தீ ஸ-லக்திம் ஹ்ருதிநியாய—யாவஜ்ஜீவம் கர்மாநுஷ்ட2நம் சொல்லுகிறது விரக்தரல்லாதவர்களுக்கு-இத்யுக்தம்.

† (ஜ்ஞாந கர்மஸமுச்சய) மாவது- தஜ்ஜ்ஞய ஸமுச்சயமன்று. 'கர்மத்தாலே - வந்ய நிவ்ருத்தியும், ஜ்ஞாநத்தாலே விரஜ்ஹமப்ராப்தியும்' என்றிறே அவர்கள் சொல்லுவது. இதுக்கு ப்ரமாணம் 'விதீயாஞ்சா விதீயாஞ்ச யஸ்தீர்த்வேஹோபயம் ஸஹ அவிதீயயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா விதீயயாம்ருத மஸ்நுதே' என்கிறஸ் ருதி. (அவிதீயயா) இதி—'அத்ராவிதீயா ஸவ்தாவிஹிதம் வர்ணாஸ்ரம விஹிதங்கர்ம. [அவிதீயயா]-கர்மணா. [ம்ருத்யும்]-ஜ்ஞாநோத்பத்திவிரோயி ப்ராசீநங்கர்ம. [தீர்த்வா]-அபோஹ்ய.-[விதீயயா]-ஜ்ஞாநேந [அம்ருதம்]-விரஜ்ஹம. [அஸ்நுதே]- ப்ராப்நோதீத்யர்த2ஃ. ம்ருத்யுதரணோபாயதயா ப்ரதீதா அவிதீயா விதீயேதரதீவிஹிதங்கர்மைவ. யதோக்தம் 'இயாஜ ஸோபி ஸவைஹத்ய யஜ்ஞாந் ஜ்ஞாநவ்யபாஸ்ரயஃ விரஜ்ஹமவிதீயாமயிஷ்டவாய தர்தும் ம்ருத்யு மவிதீயயா 'இதி' என்கிற ப்ரபஞ்ச ஸூத்ரஹார்த்த மநுஸந்தேயம்.

---

1. 2. வேரு-சூ-சு-உ.
3 மூண்ட. உ-உ-அ.
4. சு-ஸா-நக.
5. வேரு-சூ-சு-உ.

http://acharya.org

நது-ப்ரபத்தி ஸ்வதந்த்ரோபாயமாகில், 1 (நாந்யஃபந்யாஃ)என்று ஸக்தியையொழிய வுபாயமில்லை யென்றதோடே விரோயியாதோ வென்னில்; ப்ரபத்தியும் ஜ்ஞாந விசேஷமாகையாலே விரோயியாது. மூருலவுக்களுக்கு விகல்பங் கூடும்படி யென்னென்னில்; 2 (உபாயஸ் ஸுகரஸ்ஸோயம் ஹஸ்தரஞ்சமதோமம)என்று - அயி யவஸாயமௌர வத்தாலே மூருவாகையாலே கூடும். லவுவானும் ஸக்த்யங்மங்க ளான கர்மங்களில் ஸாவாஹேஉத்தாலும் வர்ணஸ்ரமஹேஉத்தாலும் மூருலவு-உபாய முண்டாயிருக்கச் செய்தே விகல்பங் கூடினாப்போலே, இங்கும் விகல்பங்கூடும். உபாயாந்தரநிஷேயமும் மூருலவு விகல்ப மும் அங்மாங்மிஹாவமும் விஷயவிஹேஉமும் அயிகாரிவிஹேஉந் துடக்கமா னவற்றாலே வடிக்கும்.

†ஆக,*அவிலஹவுகஜக்மஸ்யேமஹங்மாஹி லீலனுய், வியிசிவஸுத மவப்ரமுவ நிவிலஹேவதா நிர்வாஹகனுய், முமுக்ஷுபி பாஸ்யனுய், மோ க்ஷப்ரதனு யிருக்துள்ள நாராயணனுக்கு, [க-ப்ர] ஹேஹக்ரியாதி வில க்ஷணரான ஸமஸ்தாத்மாக்களும் ஸர்வப்ரகார பரதந்த்ரர், [உ-ப்ர] அவர்களுக்கு ஸ்வரூபாநுரூப புருஷார்த்தம் ஸகலவிரோதிய குரிருஷ்டி நிருஷ்டமோக்ஷ விலக்ஷணமான பரமாத்மகைங்கர்யம், [கூ-ப்ர] தத்ப்ர திபந்யகஹ-நிவர்த்யாஜ்ஞாதி லங்வகஜநிதஹவுவந்நிரஹ நிவர்ஹணோபா யம் (நிவிலஜந்துஜாதஸரண்ய ஸ்ரீமந்நாராயண சரணரவிந்த ஸரண மதிஃ) என்கிற ஜ்ஞாநவிசேஷம் [சு-ப்ர] தத்த்வஜ்ஞாநமாவது.

ப்ராப்யலாதபரம்வி ரஹ்மாதீ யர்யபஞ்சகநிர்ணயஃ।
தத்த்வமேவ நாமோபாயலோகாசார்யேணஷர்ஸிதஃ।।

—(உபாயஸ்வரூபநிர்ணயப்ரகரணம் ஸமாப்தம்)—

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஸரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளே ஸரணம்.

தத்த்வசேகரம் முற்றிற்று.

---

† ப்ரயோஜநப்ரகரணந்துடங்கி இவ்வளவு மருளிச் செய்த வர்யங்க ளே யெல்லாம் தொகுத்தருளிச்செய்து நிகமித்தருளுகிறார்—ஆகில.

ராமாநுஜார்யஸ்ரீமந் தத்த்வசேகரலக்ஷணம்।
க்ருதம் வாலஸுலோகாய ஸதாம் ப்ரார்யகபூர்வகம்।।
யேதுவைஷ்ணவ விஜ்ஞாந்த நிரூபண மஹாஸயாஃ।
தே ஸர்வே மயிகுர்வந்து ஹயாம் ஸர்வதர ஸர்வதா।।

தத்த்வசேகரலக்ஷணாவியடிப்படணி முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ.

---

1. புருஷஸுக்தம். 2. லக்ஷ்மீதந்த்ரே.

http://acharya.org

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நமஃ.

தத்வ ரஹஸ்யம்.

லோகாசார்யாய மஹதே க்ருஷ்ணபாதஸ்ய ஸூநவே|
ஸம்ஸாரமோசிநேঽஸ்மத் குரவே ப்ரபதே நமஃ||

—(அவதாரிகை.)—

ஸகலவேதசாஸ்த்ரங்களும் தாமஸராஜஸ ஸாத்விக புருஷர்களுக்கவ்வோ மணுநு மணமாக புருஷார்த்தங்களை வியித்தது. எல்லார்க்கு மொக்க அபிமதமான மோக்ஷந்தான் உபதேசிவருத்தியும் ஸுலபப்ராப்தியுமிறே. இதுவிறே ப்ரியமாகிறது. இத்தை லபிக்கு முபாயத்தை ஹிதமென்கிறது.

இதில் தாமஸ புருஷர்கள் பரஹிம்ஸையை ஸாயகமாகக்கொண்டு அத்தாலே வரும் யமாதிகளை ப்ரியமான புருஷார்த்தமாக நினைத்திருப்பார்கள். இதுக்கு வழி யிட்டுக்கொடுக்கும் வேதமும் ஸ்ரீயேகவியியென்கிற முவத்தாலே.

ராஜஸபுருஷர்கள் இஹலோக புருஷார்த்தமாக புத்ரபஸ்வாதிகளையும், பரலோக புருஷார்த்தமாக ஸ்வர்காதி லோகங்களையும் நினைத்திருப்பார்கள். இதுக்கு உபாயமாக ஜ்யோதிஷ்டோமாதி முவங்களாலே வழியிட்டுக் கொடுக்கும் வேதமும்.

ஸாத்விக புருஷர்கள் அந்த ஜ்யோதிஷ்டோமாதிக்ரமம் தன்னையே மோக்ஷத்துக்கு ஸாயகமாக அபிஸந்யியைப்பண்ணி கலஸந்ந கர்த்ருத்வத்யாக பூர்வகமாக மதவத் ஸமாராயண வாக்யியபண்ணி அத்தாலே க்ஷீணபாபராய் ஜ்ஞாநம்பிறந்து அநவரத பாவநாரூபையான பக்தி பக்வமாய் ஸாக்ஷாத்கார ஸமாநமாய்ச் செல்லாநிற்க அந்திம வஸ்தையில் மதவதீவிஷயமான அந்திம ஸ்ம்ருதி அநுவர்த்திக்குமாகில் மதவல்லாபமாயிருக்கும். அதுக்கு இப்படி செய்வானென்று வழியிட்டுக்கொடுக்கும் வேதமும்.

ஸ்ரீயஸாத்விக புருஷர்கள் நிர்ஹேதுக மதவத்ப்ரஸாத லவியஜ்ஞாநத்தாலே கர்மஜ்ஞாநஸாதகரூபையான பக்தி நிவருத்திபூர்வகமாக ஸித்யநுபநை ஸ்ரீ வரதே உபாயமாய்அநந்ய பதிகளுமாய்,ஸ்வரக்ஷணப்ராப்தியில்லாதநமக்கு உபாயமென்று யிவஸித்திருந்து ஸாத்யகாலே அவநப்போலே கர்மவாஸநையாதல் அந்திமஸ்மிருதியாதல்வேண்டாதே ஈச்வரன் தலையிலே அந்திம ஸ்ம்ருதியை யேறிட்டு ஸ்ரீ ஸ்ரீராவஸாதத்திலே திருவடி திருவகந்தாழ்வான் பிராட்டி தடக்கமானருடைய

http://acharya.org

லமவஹதலவ ஜநிதப்ரீதிகாரிதமான நித்யகைங்காயத்தை லபிப்பர் கள். இதுக்கு வேஹங்களும் ருஷிகளும் ஆழ்வார்களும் தஹுபாய ஸ்வீ காரமான ப்ரபத்தியை ஸாயகமாக வாஹரித்து அவனே உபாயமென்று நிஸ் சயித்தார்கள்.

எங்ஙனே யென்னில், ஸ்ருதி உபாஸநவாக்யத்திலே நின்று (ஸத்யம் தபோதமஸ் ஸமோதாகம்) இத்யாதிகளைச் சொல்லிற்று. [ஸத் ய]மாவது-லயதஹிதமானது, [தபஸ்]ஸாவது-காயமோஷணம், உமம்- விரக்தி,[ஸமம்] ஸாந்தி, [தாநம்] ஸத்துக்கள் விஷயமாகக் கொடுக்கும வை. இப்படிகளா லுபாவிக்கு மிடத்தில் யமநியமாஸந ப்ராணயாம ப்ரத்யா ஹாரயாரணயீ யாந ஸமாயிகளான அஷ்டாங்க யோதத்தை யும் விதித்தது. இத தன்னை முவலோஹத்தாலே ஸ்ரவணமநந நிதி யீ யாஸநதர்ஸந மித்யாதிகளையும் சொல்லக்கடவது. [ஸ்ரவண] மா வது. தத்த்வஹிதங்களை யுள்ளபடி கேட்கை, [மநநமா]வது அவ்வர்யத் தைவிசேயமாக மநநம்பண்ணுகை, நிதியீ யாஸநமாவது-அவ்வர்யத்தி லேநிஷ்ட்டனாகை. யீ ருவாது ஸ்ம்ருதியாவது அவ்வர்யத்தில் அநவரதஹா வநா[தர்ஸந ஸமாநாகார]மாவது-கண்டாப்போலே யிருக்கை. இப்படி களாலே அநேகங்களை ஒன்றுக்கொன்று ஸ்ரேஷ்ட்டமாகச் சொல்லிக் கொண்டு போந்து மாநஸமென்கிற ஸவீத்தாலே ஆதமஜ்ஞாநத் தைச் சொல்லிற்று. அதுக்குமேலான தர்ஸந ஸமாநாகாரமான சரமா வயியிலே வருத்திப்புருந்தாலும் அவ்வளவிலே ஹீரம்ஸமுண்டாகில் ஆஹிஹரதனைப்போல அயோபதிக்குமத்தனை. இவ்வுபாயத்தன்த்ரைவர் ணிகாயிகாரமுமாய், அநுஷ்டிக்குமிடத்தில் உஷ்காரமுமாயும், உர்லஹ முமாயும், அஸாயீ யமாயும், பலவாயும், விளம்வீ யமாயும், அத்தனவலப் ரஹாநஸக்தி யில்லாமையாலும், ஸ்வரூபத்துக்கு அப்ராப்தமாயும், அந் திமஸ்ம்ருதி வேண்டுகையாலும், ப்ரத்யவாய பரிஹாரப்ரசுரமா யிருக் கையாலும் இவ்வருமைகளை யதஸந்யித்து தளும்பினுக்கு (மாதாபித் ரு ஸஹஸ்ரேஷு) என்கிற மாதாபிதாக்களிலும் ஆயிரம் மடங்கேற்ற மாக முவங்கொடுக்கும் மாதாவாகையாலே வேஹமும் உபநிஷதீ ஹாஸ த்திலே ந்யாஸஸவீ உத்தாலே ப்ரபத்தியை (ந்யாஸ இத்யாஹுர்மநீஷி ணோ வீரஹ்மாணம்...ந்யாஸ இதிவீ ரஹ்ம) என்று ந்யாஸஸவீ உத்தா லே ப்ரபத்தியைச் சொல்லிற்று. கீழ்ச்சொன்ன உபாயங்களோபாதி ப்ரபத்தியும் அங்யதமமாகிறதோ வென்னுமபேகையிலே உத்க்ருஷ் டோபாயம் ப்ரபத்தி யென்னுமிடத்தை ந்யாஸஸவீ உத்தாலே சொல் லிற்று.

ப்ரபத்தி பண்ணும் ப்ரயோமம் இருக்கும்படி யென்னென்னுமபே கையிலே (பதிம்விஸ்வஸ்ய) (வீரஹ்மணேத்வா மஹஸே ஒமித்யாத்மா

http://acharya.org

நம் யுஞ்ஜீத) என்று ப்ரபத்திபண்ணும் ப்ரயோகம் சொல்லிற்று. எங்ஙனே யென்னில், விஸ்வபோர்யுக்களை யுடையவனு யிருக்கிற வீரஹ்ம முண்டு ஸர்வரக்ஷகன் அவன் திருவடிகளிலே (ஓமித்யாத்மாநம்) என்று உனக்குவாசகமான மந்த்ரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு[யுஞ்ஜீத] ஸமர்ப்பிப்பானென்று சொல்லி மஹிமாவாகையாவதென்னென்னுமபேக்ஷையிலே (நிரஞ்ஜநஃ பரமம் ஸாம்யமுபைதி) என்றும் (வீரஹ்மவேஹ வீரஹ்மைவபவதி) என்றும் (தஷ்ஹாவஹாவமாபந்நஃ) என்றும் (மம ஸாயரம்யமாகதாஃ) என்றும் (தம்மையே யொக்க வருள்செய்வர்) என்றுமிப்படி யவனோடொத்த பரமஸாம்யாபத்தியாகிற மலத்தைச்சொல்லி, ப்ரபத்திக்கு அயிகாரிகளாரென்னுமபேக்ஷையிலே வயார்ஹனும் நின்ற நிலையிலே ஸரணம் புக்கால் ஸரண்யன் சேதகனுகிலவன் குற்றம் கண்டுவிட்டுக்கொடானென்று ஸரணாகதியினுடையவைலவத்தை ஸ்ருதியிலே சொல்லிற்று.

எங்ஙனே யென்னில், (தேவாவையஜ்ஞாஷ்ருஷ்ரமந்த்ராயந் ஸாஷித்யா நந்வாக்ராமத தே ஷ்விஷைவத்யாங் ப்ராபஷ்யந்த தாங் நப்ரதிப்ராயச்சந் தஸ்மாதுபிவய்யம் ப்ரபத்நும் நப்ரதிப்ரயச்சந்தி) என்று 'தேவர்களுடைய யாகத்திலே ருத்ரன்தனக்கு ஹவிர்பாகமுண்டென்னுவர இவனுக்கு அவர்கள் ஹவிர்பாகம் கொடோ'மென்ன 'நீங்கள் வய்யரென்று அவர்களைச்சொல்லித்துடர்ந்தான், அவர்களும் ஷ்விஷைவத்யரென்கிற அஸுரிகள் பாடேபோய் ஸரணம்புக அவர்களும், எங்கள்பக்கலிலே ப்ரபந்நரான இவர்களை விட்டுக்கொடோம், என்றுருத்ரனுடையும்அலைந்துதோக்கினர்கள். (தேவாவைத்வஸ்டாரமஜிவாம்ஸம் ஸபத்நீப்ராபஷ்யத, தங்கப்ரதிப்ராயச்சந், தஸ்மாதுபிவய்யம் ப்ரபந்நம் நப்ரதிப்ரயச்சந்தி, என்று தேவர்கள் யாகம் பண்ணுகிறவளவிலே தேவதச்சன் தனக்கு ஹவிர்பாகமுண்டென்று வர அவனுக்கு ஹவிர்பாகம் கொடேமென்று அவர்களெல்லாருமாகத் தூரத்தினர்கள். அவனந்த தேவபத்நிகள் பக்கலிலேபோய் ஸரணம்புக்கான், இவன் வய்யன் விட்டுத்தரவேணுமென்ன (தஸ்மாதுபிவய்யம் ப்ரபந்நம் நப்ரதிப்ரயச்சந்தி) என்று எங்கள்பக்கலிலே ப்ரபத்திபண்ணின இவனை விட்டுத்தாரோமென்று அவர்களோடையு மலிந்துதோக்கினர்கள்' என்னுமிவ்வர்யம்ஸ்ருதிவிஷ்யமாகையாலே வய்யனும் ப்ரபத்த்யயிகாரியென்னுமிடம் சொல்லிற்று.

ப்ரபத்திபண்ணுகைக்கு, ஸரண்யாரென்று மபேக்ஷையிலே ஸ்ரீவேதாஸ் வதாரோபகிஷத்திலே(யோவீரஹ்மாணம் விதயாதி பூர்வம்) என்று ப்ரஸித்தரான வீரஹ்மாவை யாவனொருவன் முன்புண்டாக்கினன் ஸர்வர்க்கும் ஸரண்யனவனே யென்னுமிடம்சொல்லிற்று. சதுர்

http://acharya.org

ஸுஹ்ருத்தான சதர்முவனும் இவனுலே ஸ்ருஞ்சயனுகையாலே மிவனியொழிந்தார்க்கு ஸ்ருஞ்சயத்வ கர்மவஸ்யத்வங்களுண்டாகையாலே அவர்களில் ஸரண்யராக வல்லாரில்லை யென்னுமிடம் சொல்லிறது. [யோ வை வேதாம்ஸ் ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை] யாவனொருவனந்த வேதரஹஸ்யமாவுக்கு வேதங்களைக் காட்டிக்கொடுத்தான்; இத்தால் ருஜிஷ்வனுமிவனே யென்கிறது. ஜ்ஞாநப்ரதாகையாலே ருஜிஷ்வனென்னத் தட்டில்லையே. வேதசக்ஷுஸ்ஸைக்கொடுத்து ஸ்ருஷ்டிப்பித்தானென்கையாலும், இவர்களுக்கு ஸம்ஹர்த்தாவாகையாலும், இவர்கள் ஸம்ஹார்யராகையாலும், இவர்கள் பண்ணுமவாந்தரஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களுக்கு அந்தராத்மதயா நின்றுபண்ணுகையாலும், இவர்களவனுக்கு ஸரீரமாதராகையாலும், இவர்கள் அவனுக்கு போஷ்யமாகையாலும், அவன் ஸர்வேச்வரத்வமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையனுகையாலும், இவர்கள் மாணத்ரயோபேதமாகப்பராக்ருத ஸரீரத்தையுடையராகையாலும், அவன் ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாண மாணங்களோடுகூடினுகையாலும், இவர்கள் ஹேயமாண விஸிஷ்டராகையாலும், அவன் புண்டரீகாக்ஷனுகையாலும், இவர்கள் விரூபாக்ஷராகையாலும், அவன் ஸ்ரியஃ பதியாகையாலும், இவர்கள் நிஸ்ரீகராகையாலும், அவன் உபநிஷத்வேத்யனுகையாலும், இவர்கள் ஆமமொக்த வைலவராகையாலும், அவன்உலயவிஹாதி நாயகனுகையாலும், இவர்கள் அண்டாந்தர்வர்த்திகளாகையாலும், அவன் மோக்ஷப்ரதனுகையாலும், இவர்கள், ஸம்ஸாரவர்யகராகையாலும், ஸிவஸஹஸ்ரீவாதிகளாலே சொல்லுகிற பரத்வமும் மாணயோகத்தாலும் ப்ரகாரவாசிஸப்தங்கள் ப்ரகாரி பர்யந்தமாகக் கண்டபடியாலே ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தாத்மாக்களும் இவனுக்கு ரக்ஷ்யம், ஸ்ரியஃபதியாய் புருஷோத்தமனை நாராயணனே ஸர்வரக்ஷகன் அவனே ஸரண்யனென்னுமிடத்தைச் சொல்லிற்று.

இனி ஸரண்யன் பக்கலிலே மிதேஸரணம் புகவடுப்பது. ஆகையாலே வேதாத்மா ஸரணம் புகுகிறான். [தமேவ தேவமாத்ம வாத்ம யாதி ப்ரஸாதம்] தானே உபாயமென்கிற வ்யவஸாயமான வாத்மாப்ரஸாதத்தை யெனக்குப் பண்ணித்தக்தா னென்கையாலே வ்யவஸாயப்ரதனுமவனென்னுமிடம் சொல்லிற்று. [முமுக்ஷுர்வை ஸரணமஹம்ப்ரபத்யே] என்று ப்ராப்யருசியுடையவன் அதிகாரியென்னுமிடம் தோற்றுகைக்காக மோக்ஷார்த்தியான நான் ஸரணம்புகுகிறே னென்கிறான்.

ஆக இத்தால் மோக்ஷோபாயம்ப்ரபத்ய மென்னுமிடத்தையும் ப்ரபத்திக்கதிகாரிமுமுக்ஷு வென்னுமிடத்தையும் சொல்லிற்று.

இப்படி ஸ்ருதி விதிக்யமான ப்ரபத்நத்தை திவ்யப நிஷத்தையடியொற்றி உபவிரும்ஹணம் பண்ணின ருஷிகளும் மஹாபாரத ராமாயணங்களிலே நின்றும் வெளியிட்டார்கள்.

http://acharya.org

எங்ஙனே பெண்ணில் (கோக்வஸ்மிந் ஸாம்ப்ரதம் லோகேஸ்மிந்வாக் கஸ்ய வீர்யவான் - யர்மஜ்ஞ:) என்று மூன்று ஸ்தானத்தினுடைய விவரணம் ஸ்ரீராமாயணம். [ஸ்மிந்வாக்] என்கிறது ஸீலஸ்தானத்தை. [வீர்யவான்]என்கிறது அந்த ஸீலம் கண்டொதுங்கினவர்களுடைய விரோதிவர்க்கத்தைக் கிழங்கெடுத்து அவர்களைக் காற்றாட்ட வல்லனாகிறது. [யர்மஜ்ஞ:] என்று ஸௌஸாரிகளுடைய ஊர்த்தியைக்கண்டு இவத்துக்கு நம்மை யொழிய புகலில்லை இனி நம்மாலே நம்மைப்பெற மத்தனையென்று ஸரணாகதியர்மமே பரம யர்மமென்றிருப்பரென்கிறது. [ஸீலவத்தை] யாகிறது - அஸ்மீஸ்க விவிஸம் பிறந்ததென்று வெருப் பன்றியே, (வதவாஸோ மஹாஹய:) என்று காடேறப் புறப்பட்டுப்போவது, (ஆவாஸந்த்வஸ்மிச்ஸாமி) என்று ரிஷிகள் பக்கலிலே சென்று தாழநிற்பது, (இங்கரௌ ஸமுபஸ்யிதௌ) என்பது, ஜ்ஞாநவ்ருத்தங்களில் குறைய நிற்கிறவர்களை (உகந்த தோழரே) என்பது, இப்படிகளாலே சீலவத்தையை மூதலித்தது. மாரீச ஸுவாஹுக்கள் வயம்துடக்கமாக ராவண வயபர்யந்தமாக கடுவுண்டானப் ப்ரதிகூல நிரஸநத்தாலே வீர்யவத்தையை மூதலித்தது. காக விபீஷணாதிகளை ஸ்வீகரிக்கையாலே யர்மஜ்ஞதையை மூதலித்தது.

எங்கே கண்டோமென்றில், ஸர்வலோகஜநநியான பிராட்டி திறத்திலே காகம் அபராயம்பண்ணுகையாலே பரமக்ருபாளுவான பெருமாள் திருவுள்ளத்தாலும் இவன் வயியனென்று ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தை விட (ஸதஸ் நிபதிதம் ஜ்ஞாத்வா ஸரண்யஸ் ஸரணாகதம் - வயார்ஹமபி காகுத்ஸ்யஸ் க்ருப்யாபர்யபாலயத்ஸ || ஸபித்ராசபரித்யக்தஸ்ஸுரை ஸ்ச ஸமஹர்ஷிபி:-த்ரீம்லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய தமேவ ஸரணாகத:) என்கிறபடியே புறம்புபுகலற்று வந்துவிழுந்தவித்தை ஸரணாகதியாக்கி ரக்ஷித்து விட்டான். ஸரண்யனென்கையாலே காகவிஷயமான ஸ்வீகாரம் கண்டோம்.

(ப்ரதீயதாம் ஹாஸராயாய மைதிலீ) என்று பெருமாளையும் அவருடைமையும் சேர்த்திருக்க விசையா யென்று ராவணனுக்கு ஹிதம்சொல்லக் கேளாதே (த்வாந்துயிக்குலபாஸகம்) என்று பரிஹவித்துப் புறப்படவிட (பரித்யக்தா மயா லங்கா) என்று விட்டுப் புறப்படுகிறபோது ஒரு தலை கெருப்புப் பட்டுப்பற்றி வேல புறப்படுவாரைப் போலே அங்கடி கொதித்து புறப்பட்டு (ராவணோகாமஹூர்வ்ருத்த:) என்றுதங்கிர்வ்ருத்தை முன்னிடுக்கொண்டு (ஸோஹம் பருஷிதஸ்தேந ஹாஸவச்சாவமாநிதஸ் - த்யக்த்வா புத்ராஸ்ச தாராஸ்ச ராவணம் ஸரணங்கத:) என்று ஸரணம் புகுந்தவனை முதலிகள், இவன் ஜ்ஞாநவ்ருத்தங்கள் இருந்தபடியாலும், வந்தவரவு இருந்தபடியாலும் இவனுடையநினவு இருந்தபடியாலும், வந்தகால மிருந்தபடியாலும், ஸரணாகதனுடைய வார்

http://acharya.org

த்தை ஜீவிக்கும் மோஷ்டியென்று அதிலே கலந்து கலியலாமென்றுவ
ந்து ஶரணம் புகுந்த படியாலும், கனக்க மதிப்பரோடே வரித்தலாட
தட்டுப்படுமென்று பார்த்து தன்னவயவங்களோபாதி விரகறிந்து தப்ப
லாம்படி நாலுபேரைக் கொண்டுவந்த படியாலும், ராவணன் தம்பியாய்
அவன் சோத்தையுண்டு அவனுபத்காலத்திலே விட்டுப் போரஸுஹவமி
ல்லாமையாலும், இவன் நம்முயிர் நிலையிலே கலியவந்தானென்று நிஶ்ச
யித்து (வஶ்யதாம்) என்றுகொண்டு ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் இவனை
கைக்கொள்ள வொட்டோம்' என்றுநிற்க, 'நீரிவனை விடுகைக்குறுப்பாக
யாதொரு அநுபபத்தி சொன்னீர் அவை நமக்கு ஸ்வீகரிக்கைக்குடலா
மித்தனை, அவன் வஶ்யனே யாகிலும் மித்ரபாவமுடையவனுய் வந்த
வனை (நத்யஜேயம்) என்று அவனை விடில் நமக்கு ஸத்பாவ மில்லை'
என்று ப்ரக்ருதியிருந்த படியைச்சொல்லி, (ஆர்தோவாயதிவா தூரப்தஃ
பரேஷாம் ஶரணங்மதஃ) என்கிறபடியே ஆர்தனுய் வரவுமாம் செருக்க
னுய் வரவுமாம் நம்பக்கலிலே ஶரணம் புகுந்தவனை (அரிஃப்ராணான்பரித்
யஜ்ய ரக்ஷிதவ்யஃ க்ருதாத்மநா) ப்ராணனையழிய மாறி ரக்ஷிப்பன், (ப்
ராணாநபி) என்றுய் விட்டது ஶரணாகதனுக்கும் தம்மையழிய மாறி ர
க்ஷிக்குமது தன்னேற்றம். செய்ததாகப் போந்திராமையாலே (ஸக்ர
ந்நா) என்று ப்ராணனையழிய மாறிரக்ஷிப்பன். (ப்ராணாநபி) என்றுய்
விட்டது. ஶரணாகதனுக்கும் தம்மையழிய மாறிரக்ஷிக்குமது தன்னேற்
றம். செய்ததாகப் போந்திராமையாலே (ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவா
ஸ்மீதி ச யாசதே - அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத்வ்ரதம்
மம) என்று ப்ரக்ருத்யநுரூபமான ப்ரதிஜ்ஞையைப் பண்ணி, (கண்
டோர்வசக முத்தமம்) என்று கண்டோவியாகாரத்தைச் சொல்லி, (வை
தீயாஞ்ஜலிபுடம் தீந்யாசந்தம் ஶரணாகதம்) இவைதானெவை யென்
னில் [வைதீயாஞ்ஜலிபுடம்] என்றது காயிகமான ப்ரபத்தி, [தீந] மென்
றது மாநஸமான ப்ரபத்தி, [யாசந்தம்] என்றது வாசிகமான ப்ர
பத்தி ; [ஶரணாகதம்] கீழே இவை மூன்றையும் சொல்லி வைத்து [ஶர
ணாகதம்]என்கையாலே (தே வயம்பவதாரக்ஷ்யா பவதீவிஷயவாஸிநஃ)
என்றுகர்தருளின ஜீயங்களிலே அபிமானித்த வெல்லிக்குள்ளே கிட
ந்தவிடுகையும் ஶரணாகதி, அவைத்திலே யொன்றுண்டாகிலும் விடே
னென்ற விடத்திலும் மஹாராஜர் தெளியாமையாலே, இவருடைய ப்ர
க்ருத்யநுரூபமாகவிவரைத் தெளிவிப்போமென்று பார்த்தருளிபண்டு
கலங்கினவிடத்தில் நம்முடைய ஶக்தியைக்கண்டு தெளிந்தார். அத்தை
புரஸ்கரிக்கவே தெளிவரென்று பார்த்து (பிஶாசாந் பாதவாந் யக்ஷாந்
ப்ரூமிவ்யாஞ் சைவ ராக்ஷஸாந்) என்றித்யாதிப்படியே யெதிரிகளுடைய
ஒரு கலத்திலே புண்டு வொருமுகம் செய்துவந்தாலும் (அங்கஸ்யஹி
ரேணதாந்தந்யாம்) கஞ்சிற்றிரளிலே கஜேந்த்ரத்துக்குமிரை போராதார்கள்

http://acharya.org

காணுமென்று தம்முடைய வலத்தைச் சொல்லவே ராமஹாநீயத்தாலே மஹாராஜர் தெளிந்துவந்து விபீஷணன் கம்மிலும் பரிவனுய்வந்தான், பெருமாள்கடிகக் கைக்கொண்டருளும்படி விண்ணப்பம் செய்வோமென்று பெருமாள்பாடே வந்து கடிகக் கைக்கொண்டருளீரென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ராமவன் வந்தபோதே கைக்கொண்டோம், உம்முடைய அதமதிபார்த்திருந்தோமித்தனை காணும். [ஆநயைகம்] அவன்நிற்கிற நிலைகண்டாலெனக்காறியிருக்கலாயிருந்ததோ கடிகக்கொண்டு புகுரீரென்ன, மஹாராஜரும் பரிகரமும்வஹிரங்கமென்னும்படி ராமபரிஸரத்தில் இவனை அந்தரங்கமென்னும்படி கைக்கொண்டு (செல்வ விபீடணற்கு வேறுக கல்லானை) என்கிறபடியே அபிஷிக்தனுக்கு ரக்ஷிதாவென்கையாலே ஸரண்யனுடைய ப்ரஹாவமும் ஸரணமதனுடைய ப்ரஹாவமும் சொல்லிற்று.

இப்ப்ரகரணத்தன்னில் சொல்லிற்றாயிற்ற தாத்பர்யமென்னில், ப்ரஹஸ்தாதிகளினுடைய வாக்யங்களிலே ஆஸுரப்ரக்ருதிகளோடு ஸஹவாஸம் பண்ணலாகாதென்னுமிடஞ் சொல்லி, தன்னை கலிய நின்னத்தவனுக்குங்கூட ஹிதஞ்சொன்ன ஸ்ரீவிபீஷணழ்வான் படியாலே ஸத்துக்களோடே ஸஹவாஸம் பண்ணவேணுமென்னுமிடஞ் சொல்லி, இவன் சொன்ன ஹிதங்கேளாத ராவணன்படியாலே ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு ஹிதஞ் சொல்லலாகாதென்னுமிடஞ்சொல்லி, (யத்ராமஃ) என்று பெருமாளிருந்தவிடத்தே வருகையாலே ஸமவத்ஸந்நியுள்ள தேஸமே ப்ராப்ய மென்னுமிடஞ் சொல்லி, (பரித்யக்தா மயா லங்கா) என்று விட்டுப்போந்தபடியாலே ஸமவேஷணத்துபவத்துக்கு விரோயமான தேஸம் த்யாஜ்யமென்னுமிடம் சொல்லி, இருந்தபடி யெழுந்திருந்து வருகையாலே அயிகாரத்துக்கு புரஸ்ஸரணஹிகளில்லை யென்னுமிடஞ்சொல்லி, ஸரணமதனை (வயீயதா) மென்கை ஸமவேஷ விஷயத்தில்பரிவரிருக்கும்படிசொல்லி, (வயீயதா) மென்றவர் தம்மை அநுவர்த்திக்கப் புகிருகையாலே தநீயரை புருஷகாரமாகக் கொண்டே பற்றவேணுமென்னுமிடஞ்சொல்லி, மஹாராஜரை இசைவித்துக்கொள்ளுகையாலே அவனும் தநீயரை புருஷகாரமாகக் கொண்டல்லது கைக்கொள்ளானென்னுமிடஞ் சொல்லி, (ராவணேநாமஹர்வ்ருத்தஃ) என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகையாலே ஸரணம்புகுவார் தந்தாமுடைய நிக்ருஷ்டதையை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸரணம் புகவேணுமென்னுமிடஞ்சொல்லி, ஆக இப்படிகளாலே அயிகாரிக்கு வரும் விரோதங்கள் சொல்லிற்று.

ப்ரபத்திபண்ணினார் விஷயத்தில் தாம் செய்யும் திறங்களறிந்திருக்கையாலே (ஸகிரீவஸரணமதஃ) (ஸகிரீவகாயமிஷ்யதி) என்று தமக்கொரு ஆபத்துவந்தாலும் ப்ரபத்திபண்ணுவித்தனை. ஸரணமதனும் தன்க்கு பலித்ததென்ன (ஸ்ருஷ்டிரராவணோராஜா ஸர

http://acharya.org

ணமஸ்துமர்ஹதி) என்று ஸரண்யனுக்குபதேஸிப்பது மித்தையே. ராவணனைப்போ லன்றிக்கே (ப்ரக்ருத்யாயர்மஸீலஸ்து) என்று யர்ம ஸீலராகையாலே அலச்சாயல் பட்டிருந்தது. ஸரணமதிகொண்டுகர்த கடலுக்கு ஒரு குளப்படியன்றே விக்கடலெல்லைக் கடலின் காலிலே விழுந்து ஸரணம் புகுவரிவர், அந்த கோயர்சை யிறேயிது. ஸர்வேஸ் வரன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே முதித்து ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ரயத்தை யாஸைப்பட்டு (பிதரோசயாமாஸ) என்று வந்து பிரந்தான். அங்கே முடியவைக்கப் பார்த்தார்கள். கைகேயிவரவ்யாஜத்தாலே அத்தைத் தப்பினன். (ஆவாஸந்த்வஹமிச்சாமி) என்று ரிஷிகளுக்கு பரதந்த்ர ராக வாஸைப்பட்டான்.

அவர்களே (ந்யாயவ்ருத்தாயயாந்யாய• பூஜயாமாஸுரீஸ்வ ரம்) என்று ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை வெளியிடத் தொடங்கினர்கள். அவர் களேவிட்டு அறிவிலாக்குரங்கின் காலைப்பிடிப்போமென்று பார்த்தான். அவன் (ஹாஸோஸ்மி) என்று எதிரே காலைப்பிடித்தான். அத்தைவிட் டுக் கடலொரு ஆவதை, நம்மைகும்பிடு கொள்ளுமென்று பார்த்த அதின் காலைப்பிடித்தான். அவன் சதிரனன்றே, 'வந்து முகங்காட் டினால் ஸரண்யராவுதர' மென்று முகங்காட்டானே. இவர்க்கு பழைய ஸ்வாதந்த்ர்யம் தலையெடா. கொண்டுவா தக்காரே யென்பரே. நாம் ஸரண்யராய் அவன் கியாம்யனுய்வந்தால் அவன் தன்ஸ்வரூபம் நஸிக்கும். தொடுத்த அம்புக்கிலக்காமேனுமாகில் ரூபநாமமிறே யுள் ளதென்று முகங்காட்டுமே முகம்காட்டுக் தனேபோதுமிறே ஸ்வாதந் த்ர்ய முள்ளது. வந்து முகம்காட்டினால் முன்புத்தை அபராயத்தை யறியானே. கோழைகளைப்போலே, உனக்கன்றுகாண் இவ்வம்புக்கி லக்காக வன்னெதிரிகளே காட்டென்று மித்தனையிறே இதுவிறே ஸ்ரீராமாயணத்தில் ஸந்தரஹணப்ரபத்தி விஷயமாக நின்றதில்லை.

மஹாராதத்தாலும் ஆபந்நானுக்கு வஸிஷ்ட்டாதிகளுபதேஸிப் பதே ப்ரபத்தியை.

எங்ஙனேயென்னில், (ஸர்வேஷாமேவலோகானாம் பிதா மாதாச மாயவ:-மச்சமயீ வமிமாஸரணம் ஸரண்யம் புருஷர்ஷபா) என்று வியித்க, அதுஷ்டாகவேளையிலே (ஓ ரௌபஜ்ஞா ஸஹிதாஸ்ஸர்வே நமஸ்ய சக்ருர் ஜகாத்மகம்) என்று நமஸ்ஸுஸரணபர்யாயமாகையாலே ப்ரயோகித்தார்கள்.

ஓ ரௌபதியும் அந்த பெரியஸபையிலே ஓஸ் ஸாஸகனென்பா னொரு முறட்டுப்பயல் வாசாமகோசரமான பெரிய பரிஹவத்தைப் பண்ண, யர்மம் ஜயிக்கிறது என்றிருந்த ஹர்த்தாக்கள் ஐவரும், யர்ம மில்லை யென்றிருந்த நூறுவரும், யர்பாயர்மவிவேகம் பண்ணமாட் டாத ஓ ரோணஹ்ஷமாதிகளும், இப்படி நிர்லஜ்ஜரான ஸபையிலே ப்ர

http://acharya.org

பத்தினை வெளியிடப்பிறந்த ஹாநீ யவதி யாகையாலே லஜ்ஜையுடைய வனை நினைத்து [ஸங்வசக்ரஹஸ்தபாதே] என்கையில் வளியோபாதி யேயுண்கையில் ஆயுஸும். என்பரிஹவத்தைப் போக்குதல், உன் கையில் கிருவாழியைப்போக்குதல், ஸெய்யவேணும். த்யாஹக்கொடி கட்டிக்கிடக்க புறங்கால் வீங்குவாரைப்போலே திருவாழியேந்தியிருக்க நான் பரிஹவப்படுவதே? * எப்பொழுதும் கைகழலாநேமியான் நம் மேல்வினை கடிவானிறே. [ஊ வாரகாநிலய] இப்போது முதலியார் வர்த்திக்கிறது ஸ்ரீவைகுண்ட்திலேயோ. [அச்யுத] பற்றினரைக் கைவிடோ மென்றது பண்டோ, இன்றன்றே. [மோசிக்ஷ] மோசிக்ஷாவிஷேகம் பண்ணிற்று தளர்த்தாரை கோக்குகைக்கன்றே, கடலிலே வர்ஷித்தாப் போலே நித்யஸரிகளே ரக்ஷிக்கவோ. [புண்டரீகாக்ஷ] இக்கண்படைத்தது ஆர்த்தரக்ஷணம் பண்ணவன்றே, உஸ்ரீ ஸாஸநாதிகளே யிடுவித்து பரிஹவிக்கைக்கோ. [ரக்ஷிஷ்யாம் ஸரணாகதாம்] என்கையிட்டேனென்று ப்ரபத்தியைப் பண்ணினாள்.

(மோசிக்ஷயதி யஷாக்ரங்ஷத் க்ருஷ்ணோ ராஜஸுயாவபிநம்-ருணம் ப்ரவ்ருஜ்ய யமிவ மேஹ்ருஷயாக்காபஸர்பதி) என்று ஸரண்யப்ரஹாவ முஞ் சொல்லிற்றிறே.

(ஸகுத் பாதகஹீதஸ்த்வம் ஸர்வலோகே ஹாரத-விமுக்தாய ஸமாரம்ஹோ நாராயணபரோலவ) என்று யர்மபுத்ரனுக்கு யர்மமே வதை ஸர்வலோகங்யாஸத்தைப்பண்ணி யிராயென்றுனிறே. [தஸ்மாத்வம் லோகலோர்தாரம் விஷ்ணும் ஜிஷ்ணும் ஸ்ரியஃபதிம்-மோசிக்ஷம்மோபதிம் தேவம் ஸதத ஸரணம்வ்ரஜ) (தமாகந்ஹ மஜம்விஷ்ணு மசியுதம் புருஷோத்தமம்-ஹக்திப்ரிய ஸுரஸ்ரேஷ்ம் ஹக்த்யாத்வம் ஸரணம்வ்ரஜ) என்றும் (ஸோஹந் தேஹேலமிஹவேஸ நார்ச்சநாதௌள ஸ்துதௌளநச-ஸாமர்யீ யவாக் க்ருபாமாத்ரமதோவ்ருத்திப்ரஸீஹமே) என்றும்; †

ஸ்ரீஸாண்டில்ய ஹஷவானும், ஸஸாரிகளுடைய ஊர்மதியையும் ஹஷவல்லாஹத்தில் ஸீர்மையையு மநஸங்யித்த தான் க்ருபாளுவாதையாலே (வ்ருணைவ லவதே தா யாதா ஹ-ஏயஸீ ஜந்மலந்தகிஃ-தஸ்யாமர்ய தமம் ஜந்ம ஸஞ்சிந்த்ய ஸரணம்வ்ரஜ) கெடுவிகாள் ஸஸாரபாந்யராய் ஜநித்துப்போருகிற நீங்கள் ஒரு ஜந்மத்தை பூவுக்கிட்டோம் போலவன்று ஒரு ப்ரபத்தியைபண்ணிபிழைக்கவல்லிகோளே என்று தன் ஸௌலாமையாலே ஸொன்னினிறே.

க்ருஷ்ணனும் (மாமேவயேப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம்தரந்திதே) என்று நான் கர்மாதுஷ்ணமாக பிணைத்தஸஸாரஹுரிதம் ஒருவராலும் விடுத்துக்கொள்ளவொண்ணாது, என்னையே உபாயமாகப் பற்றினர்க்கு நானே போக்கிக்கொடுப்பேனென்றும், (மாமேக ஸர

† க்ரந்த மநந்தவிதமாயிருக்கிறது. கோஸாந்தரங்களில் சரண்க.

http://acharya.org

ணஂவ்ரஜ) என்று தாஸித்தலையிலே ப்ரபத்தியை பலவிடங்களிலும் வியித்துப் போருகையாலும் இம்மஹாஹாரதத்துக்கு மிதுவேதாத்பர்யம்.

ஜிதந்தையிலும் ஸ்ரீவேதஜ்ஞவிபவாஸிகள் ஸர்வேஸ்வரனுடைய புறப்பாட்டிலே கண்ணழகுக்குத்தோற்று (ஜிதந்தேபுண்டரீகாக்ஷ மஸ்மீதவிஸ்ரவஸாவஹ) என்பது (ஸர்வஜ்ஞசரணஜ்ஞவர்ஜ்யஂ வ்ரஜாமி ஸரணம்பரம்) (நகாமகலுஷஞ்சித்தம்) என்பது (தவசரணஜ்ஞவர்ஜ் வஂவ்ரஜாமி) என்பதாய் அடிதோறு மடிதோறும் ப்ரபத்தி பண்ணுவர்கள்.

இப்ப்ரபத்திதன்னை (அஹமஸ்ம்யபராயாஹாமரலயோஃ ஹிஞ்சநோஃ ஹதிஃ - த்வமேவோபாயஹ்ஹிதமேஹவேதி ப்ரார்ய்யாமஹிஃ-ஸரணஂஹிரித்யுக்தா ஸா ஹேவேஃஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம்.) என்று ருஜ்ரன் அயிகாரிஸ்வரூபத்தையும் ப்ரபத்தி லக்ஷணத்தையுஞ்சொல்லி, இத்தை ஸர்வேஸ்வரன் பக்கலிலே ப்ரயோமிப்பானென்று ஸொன்னனிறை.

(அநந்யஸாய்யே ஸ்வாஜீஷ்டே மஹாவிஸ்வாஸபூர்வகம் - தவேகோபாயதாயாச்ஞா ப்ரபத்திஸ் ஸரணஂஹிஃ) என்றிவ்விரண்டு ஸ்லோகமும் ப்ரபத்தியினுடைய லக்ஷணவாக்யம்.

(ஆதகூல்யஸ்ய ஸங்கல்பஃ ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம் - ரக்ஷிஷ்யதீதி விஸ்வாஸோ கோப்த்ருத்வவரணக்தயா - ஆத்மநிக்ஷேபகார்பண்யே ஷட்வியாஸரணஂஹிஃ) என்று இது ப்ரபத்திக்கு அங்கம். ப்ரபந்நனை பின்பு பிறக்கும் ஸம்ஸாரிதஸ்வலாவங்கள் என்று சொல்லிற்று.

ஸ்ருதியும் இத்தை உபவ்ரும்ஹணம் பண்ணின ரிஷிகளுமித்தை ஆதரித்து, அவர்கள் ஆதரிக்குமளவன்றிக்கே (யர்மஜ்ஞஸமயஃ ப்ரமாணஂ வேதாஸ்ச) என்று ஆப்தபரிதீரஹமே ப்ரவலப்ரமாணம், வேதம், இவர்கள் பரிதீரஹத்துக்கு ஸங்கோசித்துப்போமித்தனை யென்னையாலே இதுக்கு ஆப்த பரிதீரஹம் ப்ரவலம்.

எங்ஙனேயென்னில்,-யர்மபுத்ரன் (ஸ்ருத்வா யர்மாநசேஷேண பாவாநாசி ஸர்வஸஃ) என்று புருஷார்த்தஸாதநங்களையும் மற்றும் பரமபாவகமானவற்றையும் ஸ்ரீவிஷ்மரோடே அயிகரித்து (புநரேவாஜீயலாஷத) என்று திரியிட்டுக்கேட்டான். கிழ் ஸர்வத்தையு மயிகரித்தாஞில் திரியிட்டுக்கேட்டதுக்குக் கருத்தென்னென்றில், நான்ஸாஸ்த்ரமம்யஜ்ஞாநத்தாலே அயிகரித்தது புருஷார்த்தமாகமாட்டாதென்று

(கோ யர்மஸ்ஸர்வயர்மாணும் மவதஃ பரமோ மதஃ) என்று கிழ்ச் சொன்ன யர்மங்களெல்லாவற்றிலும் வைத்துக்கொண்டு உனக்கஹிமதமாக நிர்ணயித்திருக்க வேணுமெதென்ன (ஏஷமேஸர்வயர்மாணாஂ யர்மோஉயிகதமோ மதஃ) என்று யர்மங்களில் வைத்துக்கொண்டு அயிகமாக நிணைத்திருக்கு மர்த்தமிதுவேகாணென்று ஸொன்னன்.

http://acharya.org

அசலியான ஸக்தியாலே ஆஸ்ரயிக்கப்பாராயென்று உபதேஸிக்கையாலே ஆசார்யருசி பரிபூரணஹேதுமே ப்ரவலப்ரமாணம்.

ஸ்வஸக்தியால் பிறந்த ஜ்ஞாநமின்றிக்கே நிர்ஹேதுக ஸ்ரீமத்ப்ர ஸாதலப்தியஜ்ஞாநமுடையராய் நமக்கு பரமாசார்யர்களான ஆழ்வார்க ளும் ஸ்ரீமாஸ்யஜீவராய் ப்ரபத்தியைப்பண்ணுவது, ப்ராப்யத்தில் த்வரையாலே ப்ரபத்தியை பண்ணுவதாகா நிற்பர்கள்.

எங்ஙனே யென்னில் (நெறிவாசல்தானேயாய் நின்றூனை) என்றும் (மாலடியே கைதொழுவான்) என்றும் (அம்பரமொன்றில்லையடை) என் றும் (தன்னிலங்தைவைத்தான்சரண்) என்றும் பொய்கையாழ்வார், (ப னிமலராளங்தலங் கொண்டானடி - பைங்கமலமேந்திப் பணிந்தேன்) என்றும் (அவரிவரென்றில்லை யரவணையான்பாத மெவர்வணங்கி) என் றும் (அன்றிடரடுக்கவாழி யான்பாரும் பணிந்தன்றே) என்றும் பூதத் தார், (அரணும் நமக்கென்று மாழிவலவன்) என்றும் (சக்கரத்தான் தான்முதலே நங்கட்குச்சார்வு) என்றும் பேயார், (பழகியான் தாளே பணிமின்) என்றும் (அடைக்கலம் புகுந்த வென்னை அஞ்சலன்ன வே ண்டுமே) யென்றும் திருமழிசைப்பிரான், (திருப்பொலிந்த சேவடி யென் சென்னியின் மேல்பொறித்தால்) என்றும் (உன்னருள் புரிந்திருந் து) என்றும் பெரியாழ்வார், (நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்) என்றும் (வேங்கடத்துச் செங்கண்மால் சேவடிக்கீழடி விழ்ச்சி விண் ணப்பம்) என்றும் நாச்சியார், (திருக்கமலபாதம் வந்து) என்று திருப் பாணாழ்வார், (கற்றினம்மேய்த்தவெந்தை கழலிணைபணிமின்) என்றும் (சிலையினு லிலங்கைசெற்ற தேவனே தேவனுவான்) என்றும் (உன்கடை த்தலை யிருந்துவாழும் சோம்பரையுகத்தி) என்றும் ஸ்ரீதொண்டரடிப் பொடியாழ்வார், (உன்சரணல்லால் சரணில்லை) என்றும் (உன்பற்றல் லால் பற்றில்லை) என்றும் (உன்னிணையடியே யடையலல்லால்) என்றும் (மற்றுருபற்றிலே னென்றவனைத் தாள் நயந்த கொற்றவேற்குரை) என்றும் பெருமாள், (நலம்புரிந்திறைஞ்சும் திருவடியடைந்தேன்) என் றும் (நாயேன் வந்தடைந்தேன்) என்றும் (ஆற்றேன் வந்தடைந்தேன்) என்றும் (உலகமளந்தபொன்னடியே யடைந்துய்ந்தேன்) என்றும் (தண்ணேன கலைகணியே) என்றும் (நின்னடியிணை பணிவன் வருமிடர்க ல மாற்றே வினையே) என்றும் திருமங்கையாழ்வார், (அலர்மேல் மங் கையுறைமார்பா) என்றும் (புகலொன்றில்லாவடியே னுன்னடிக்கீழமர் ந்து புகுந்தேனே) என்றும் (நாகணை மிசை நம்பிரான் சரணே சரண் நமக்கு) என்றும் (முகில்வண்ணனடியை யடைந்தருள் சூடியுய்ந்தவன்) என்றும் (கழல்களவையே சரணாகக்கொண்ட குருகூர்ச்சடகோபன்) என்றும் (ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்தாய்) என் றும் (உன்னலல்லால் யாவராலு மொன்றுங் குறைவேண்டேன்) என்றும்

http://acharya.org

(ஆத்தன்றுமரையடியன்றி மற்றிலமரணே) என்றும் (ஆவிக்கோர்பறறுக் கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன்) என்றும் நம்மாழ்வார், (மேவினேனவன் பொன்னடி) என்றும் (அன்பன் றன்னையடைந்தவர்கட்கெல்லாமன்பன்) என்றும் ஸ்ரீமயூரகவிகள்.

ஆக இவ்வாழ்வார்களைப் பின்சென்ற ஆளவந்தாரும் (நயர்மநிஷ்மோஸ்மி...அகிஞ்சநோகநயஹதிஃ) (தவசரணயோஃ) என்றும், (அஸரண்யஸரண்யா மகந்ய ஸரணஸ் ஸரணமஹம் ப்ரபத்யே) (லோகவிக்ராந்த சரணௌ ஸரணக்தே உவ்ரஜ விஹோ) என்றும் எம்பெருமானாரும்.

ஆக இப்படி வேதங்களும், ருஷிகளும், ஆழ்வார்களும், ஆசார்யர்களும், (லோகே ஸத்த்வம் பரோயர்மஃ) என்றும் (ராமோ விக்ரஹவான் யர்மஃ) என்றும் (க்ருஷ்ணயர்மஃ ஸநாதநம்) என்றும் விரோயி நிவ்ருத்தி பூர்வகமான நிரதிசய புருஷார்த்தமான கைங்கர்யத்தைப் பெற்று உஜ்ஜீவிக்கைக்கு இதுவல்லது வழியோபாயமில்லை; ஆதலாலிப்படி ப்ராமாணிகனான சேதநனுக்கு ப்ரபத்தியைப் பற்றவழிக்கு மென்றறுதியிட்டார்கள்.

நம்மாசார்யர்களுக் கிங்ஙனே யிருப்பதொரு நிர்வந்ய முண்டு.

லோகயாத்ரையில் பரிமாற்றங்களடைய வேறியாத்ரையிலேசேர்த்து அநுஸந்யிப்ப தொன்றுண்டு.

அதெங்ஙனே யென்னில், பாதிரிக்குடியிலே, மட்டர் ஒரு வேடனகத்திலே வர்ஷத்துக்கொதுங்கி யெழுந்தருளி யிருக்கச்செய்தே வேட்டைப்பார்த்து இவ்விடங்களிலே விசேஷமென்னென்று கேட்டருள, 'இங்கே புதுமாக ஒரு விசேஷங் கண்டேன், காட்டில் ஒரு ம்ருகம் பிடிக்கப் போனேன், அங்கே முயல்குட்டியைப் பிடித்துக் கூட்டிலே விட்டேன், இதினுடைய தாய் பல்காலம் துடர்ந்துவர அத்தைப் பின்ஸரிந்து வுள்வாஸலளவும் வந்துபுகுறப் புக்கவாறே முன்னேவந்து உண்டவிட்டுக்கிடந்தது. பின்னே யித்தை விட்டேனென்று இவ்விசேஷத்தை விண்ணப்பம் செய்தான். இத்தைக்கேட்டு மட்டரும் விசேயாயருளிச்செய்கிறார்—(மாமேகஂ ஸரணஂவ்ரஜ) என்கிற ஜ்ஞாகம் முயலுக்கில்லை; (அரிஃப்ராணாந் பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்யஃ) என்கிற ஜ்ஞாகம் வேடனுக்கில்லை; இவையன்றிக்கே இருக்க வாதுகளையிருக்கிற விவரிது செய்யக்கடவனனல், பரமசேதனனானவன் பக்கலிலே ப்ரபத்தியை உபயோகித்தால் யென்னகக் கடவதேது வென்று விசேயராளர்.

தானும் தன்னுடைய ஸ்த்ரீயுமாக ஒரு காட்டிலேயிருக்க நாம் செல்லுபுக்கவாறே தனுக்கென் றெழுந்திருந்து வஹ்நிமாகங்களைப் பண்ணிச் செய்தானிவன். நம்வாசியறிந்து செய்தானொருவனல்லன, இவன் ஜ்ஞமித்து, பரஹிம்ஸைபண்ணி ஜீவிக்கும்வ்ருத்தம். இப்படியிருக்க இவன் நம்மைக் கொண்டாடிற்றுத் தானபிமானித்த நிழலுக்குள்ளொ

http://acharya.org

துங்கிலேனு மென்றிறே. இனி பரமசேதநனுய் பரமக்ருர்பாஞுவசன ஸர்வஸ்வரணஸிமாகித் துகந்தருளின திவ்யதேஸங்களைப்பற்றி வர்த்திக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களளவிலே யிவனென் னிஷ்டத்திருக்கிறானு வென்று விசீயரானுர்.

மற்றைநாளையில் ப்ரயாணத்திலே உரவெழுந்தருளின ஆயாஸத்தாலே அமுது செய்து ஜீயர்மடியிலே கண்வளர்ந்தருளினுர். அப்போது வெடிந்தது. கெட்டேன்; என்னை யெழுப்புற்றிலீர், கால்நடையே வழிநடந்த விடாயை மதியாதே யென்பக்கலிலே யித்தனை பரிவராயிருந்த விடம் உமக்கு நாம்ஸொன்ன தினவயத்தை விஸ்வஸித்த மனமிறே யென்றருளிச் செய்தார்.

லட்டர்தாம் எம்பாரோடே ரஹஸ்யங் கேட்டாராயிறே யிருப்பது. இப்படி யிருக்கச் செய்தே எம்பெருமானுர் இவர் பதஸ்யராகிறபோது மிவர்கையிலே புஸ்தகத்தைக் கொடுத்து ஸபையிலே தினவயத்தைச் சொல்லி பெருமாள் திருவடிகளிலே கொண்டுபுக்கு 'நான் இவருக்கு வேண்டும் விதியை கொடுத்தேன், நீரிவருக்கு வேண்டுமாயுஸ்ஸை கொடுத்தருளவேணு' மென்று பெருமான் திருவடிகளிலே காட்டிக் கொடுத்து தினவயத்தைச்சொல்லி ஸரணம்புக்கார்.

சிறியாத்தான் எம்பார் ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே ஸ்ரீஸாஷ்யம் வாஸித்துச் சமைக்குமபோதைக் காலமானவாறே தீர்யமாடி பீரப்புடைவையோடே உண்டனிட்டுக்கிடந்தான். 'இதுவென்னாஸரயி, எழுந்திரா யுனக்க பேகூடி யென்' என்று கேட்டருள 'ம்மேச்சஹ தேஸத்தேறப்போகப் புகானின்றேன், அங்குநமக்கு தஞ்சமாக ஒருவார்த்தை கேட்கலாவாரில்லே. திருவுள்ளத்தில் ப்ரியதமமாகவும், ஹிததமமாகவும் அறுதியிட்டிருக்கு மர்யத்தை எனக்கருளிச்செய்ய வேணுமென்ன, (எம்பெருமானுர் ஸ்ரீபாஷ்யமே பெரியபிராட்டியார் ஸ்ரீபாடியே பெருமாள் ஸ்ரீபாஷ்யமே) தினவயத்திலறுதியிட்டிருக்கு மர்யத்துக்கு மேற்பட ஸ்ரேஷ்டமாயிருப்பதொரு அர்யமில்லே யென்றருளிச் செய்தார்.

சிறியத்தானை யழைத்து "திருக்கண்ணபுரத்திலே ஆய்ச்சி ஸ்ரீபாஷ்யத்தேறப்போய் வரவல்லையே, உனக்குக் கூலி கொடுக்கும்" என்றருளிச் செய்தார். அப்படியே அவ்வருகேபோய் ஆய்ச்சி ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே ஸேவித்து விடைகொண்டு போரப்புக்கவாறே சிறியாத்தானுக்கருளிச் செய்த வார்த்தை,—"எம்பெருமான் நாராயணனுயிருக்க அநாதிகாலம் அவ்வுறவையறுத்துக் கொண்டிருந்த சேதநனை யவன் திருவடிகளிலே பிணைக்கைக்குப் பற்றுசு பிராட்டியுண்டென்று நிர்ஹரணுயிருந்தருளிச் செய்தார். இத்தைக் கேட்டருளி எம்பார் "தட்டுக்கூலிக்கு மல்வருகே போய்த்து" என்றருளிச் செய்தார். இப்படியே யிருப்பதொரு அர்யமில்லையாகில் ஸாலாரிசேதநனுக்குள்ளதடைய எம்பெரு

http://acharya.org

மானுடைய நிதிரஹஸ்துக்கு ஹேதுக்களாய்க்கிடக்க, எம்மெருமானே ப்ராபிக்க வேறொரு பொருளில்லை யென்றருளிச் செய்தார்.

பெற்றி ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே ஆஸ்ரயித்தாளொரு கொற்றியம்மைக்கு முறுபரம்பரை முன்னாக ஜீவயத்தை யருளிச் செய்து விட்டார். அவள் சிறிதுகாள் கழித்தவாறே எனக்குப் பிராட்டி திருமந்த்ரத்தை யருளிச் செய்யவேணுமென்று கேட்க இவளுக்கினி பிராட்டி திருமந்த்ரத்தைச் சொல்வோமாகில், இன்னமொரு மந்த்ரத்தைச் சொல்லென்று இத்தை அநாதரித்துப் போமென்று பார்த்து, எல்லாமந்த்ரங்களி லுள்ளதில் லரமுண்டென்னும் நிஷ்டை பிறக்கைக்காக "பிராட்டி திருமந்த்ரமும் உனக்குச் சொன்ன ஜீவயத்திலந்தர்பூதம், அங்கே சொன்னேனும் காண்" என்று அருளிச் செய்தார். பிராட்டி திருமந்த்ரத்தை ஜபித்துக் கொள்ளும் வழத்தை இதுதன்னையே ஜபித்துக்கொள்ளென்று அருளிச் செய்தார்.

வீராணத்து அருளாளப் பெருமாளெம் பெருமானார், கஞ்ஜீயர் ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே ஆஸ்ரயிக்கைக்கு கம்பிள்ளையை புருஷகாரமாகக் கொண்டுவந்தார். இவனைக் காட்டிக்கொடுத்து இவனுக்கு ஹிதத்தை யருளிச்செய்ய வேணுமென்ன, "ஸம்ஸாரிகளி லொருவர்க்கும் ஹிதம்மொல்லலாகாதென்று ஸ்வப்நம் கண்டேன், அவனுக்கு நீர் சொல்லுமே"ன்றருளிச் செய்தார். "ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே ஆஸ்ரயிக்க வந்தவனுக்கு, எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே நான் சொல்லுகையாவதென், அவனுக்கு ஸ்ரீமூலமந்த்ரத்தையாகிலும் அருளிச்செய்ய லாகாதோ? ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே ஆஸ்ரயித்தானுய்போந்தபடி" என்று விண்ணப்பம் செய்ய, ஆனைப்படி செய்கிறேமென்று ஆயர்தேவன் திருவடிகளிலே கொண்டு முறுபரம்பரை முன்னாக ஜீவயத்தை அருளிச்செய்தார். இத்தைக்கண்டு "அருளிச்செய்யப்புக்கதொன்று தலைக்கட்டிற்று ஒன்றுயிருந்தது" என்ன, "என்னே யொழியப்போமாகில் போகிறதென் றிருந்தேன், இனித்தான் சொல்லவேண்டினபின்பு தான் விஸ்தரவஹித்திருக்கும தொழிய வேறொன்றைச்சொன்னேனுமாகில் அவனை விப்ரலம்ஹித்தேனுகாதோ" என்றருளிச்செய்தார்.

கம்பிள்ளை கஞ்ஜீயரை "அல்லாத தர்மங்களுக்கு அதிகாரிகளும் போரவுண்டாய் ப்ரமாணங்களும் போரவுண்டாயிரா நின்றது. கம்பர் மாத்துக்கு ப்ரமாணங்களும் சுருங்கி அதிகாரிகளும் சுருங்கியிருப்பானே" னென்று கேட்க, அதிகாரிகளன்றியிலே யொழிந்தது ஸம்ஸாரிகளஜ்ஞராகையாலே. எங்ஙனே யென்னில், "ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளைப்பண்ணி ஸ்வர்கத்தை லபிப்பானென்று சாஸ்த்ரங்கள் சொன்னால் அவ்வளவும் போகாதே ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகள் பண்ணி புத்ரபௌத்ராதிகளை புருஷார்தமாகப் பற்றி போரானின்றார்கள். ஸ்வர்கம்தான் நரகஸ்பரஸமென்னும்படியா யிருக்கிற அபுநராவ்ருத்திலக்ஷணமோக்ஷத்துக்

http://acharya.org

கு அயிகார முண்டாகப் போகிறதோ" என்று அருளிச்செய்தார். ப்ர பத்திக்கு ப்ரமாணமேபக்ஷியில்லே என்றிருப்பன். (யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வவித்) (ஆகாஹோவீரஹ்ம) (ஸமஸ்தகல்யாண ஹுணாத்மகோ ஹெளை) என்கிற நிர்தோஷ ப்ரமாணத்தாலே அவன் ஸர்வஜ்ஞன், ஸர்வ ஸக்தன், ப்ராப்தன், ஸமஸ்தகல்யாண ஹுணாத்மகன் என்னுமிடம் ப்ர ஸித்தியம்; நாமஜ்ஞரஸக்தரென்னுமிடமும் நமக்கே தெரியும், ஆகை யாலே அறிந்தமவன் நெடியவன்கையைப் பிடிக்கச்சொல்ல வேணு மோ, தன்னுபத்தே யுபதேஸிக்கு மென்றருளிச் செய்தார்.

எம்பெருமானுக்கிங்ஙனே யிருப்பதொரு நிர்வாஹ்யமுண்டு, எங்ங னே யென்னில், கண்ணழிவற்றுமெருரு வைஷ்ணவனைக்கண்டா லவனு க்கு ப்ரீதிக்கு போக்குவீடாக ஒருருதீவயத்தை யருளிச் செய்வர். பிற ருடைய ஊர்தியைக்கண்டால் திருவுள்ளத்தா லிரங்கி யருளிச் செய் வதும் தீவயத்தை. பெரியகோவில் நாராயணன் மகனை ஏகாயனரோ டே கூடியிருக்கக்கண்டார், அவனைக்கையைபிடித்துக்கொண்டு பெருமா ள் திருவடிகளிலே புக்கு "வாலஞைகையாலே யுனக்கொரு ப்ரமாணங்க ளால் ஸ்தாபிக்கப்ப போகாது; நான் ஸகலவேதஸாஸ்த்ரங்களையுமா ராய்ந்து பார்த்தவிடத்தி லிவ்வாத்மாவுக்குத் தஞ்சம் தீவயத்துக் கவ்வ ருகு கண்டிலேன். நீயும் அத்தை விஸ்வஸித்திரு" என்று ஸ்ரீசடகோ பனை யெடுத்துச் சூழுறுத்துக் கொடுத்தார். அவருமன்றுதுடங்கி தீவய நிஷ்ரோய்ப் போனர்.

எம்பெருமானர் வெள்ளாஸாத்திப் போஸலராஜ்யத்திற வெழுந் தருளி திருநாராயணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே அம் மங்கியம்மாள், பிரிவாற்றுமையாலே திருமேனியும் வெளுத்து வைதீய ர்களும் பரிஹாரம்பண்ண வென்றுபக்ரமித்தவாறே "நிஹாந மறிந்து பரிஹரிக்கவேண்டாவோ, எம்பெருமானர்பிரிவாற்றுமையாலே வந் தது, அவர் திருவடிகளிலே கொண்டுபோய் விடுங்கோள்" என்றார். அங்கேற நடந்தவிடத்திலே யெழுந்தருளி யிருக்கச்செய்தே அத்தலிட த்திலே எம்பெருமானரைக்கண்டு அவரடைத்துத் தழுவிக்கொண்டார். உடம்பில் ஸோகம்போய்த்து. என்னைப்பிரிந்து உடம்பு வெளுத்து இத்தனை நாளிரம் வந்தவருக்கு நாம் பண்ணுமுபகார மென்னென்று பார்த்தருளி முன்புசொன்ன தீவயத்துக்கு மேற்படக்கண்டிலோம் அது தன்னையே பின்னம் கேட்க்கலாகாதோ வென்று ஒருருதீவயத் தை யருளிக்செய்தார்.

ஆழ்வான் பரமபதத்தேறப் போகைக்கு, பெருமாள்பாடே வீடு பெற்றுக் கூட்டத்திலே வந்திருக்கச்சேய்தே "இனிப்பெருமானே நம்மால் விலக்கப்போகாது. இனி அந்திமகாலத்திலே என்னையழைத்து வாருங் கோள்" என்று அந்திமஸமயத்திலே யெழுந்தருளி ஆழ்வானுக்குச் செ விபில் தீவயத்தை அருளிச்செய்தார். அருகிருந்த முதலிகள் இஸ்ஸிம

http://acharya.org

யத்திலே தீவயத்தைச்சொல்ல வேணுமோவென்று கேட்க, "ஆழ்வான் ப்ரக்ருதியறியிர்களோ, இத் உலையிலே தீவயத்தைச் சொன்னல் கர்ப்பூர நிகரத்தை நாவிலே யிட்டாப்போலே யிருக்குங்காண்" என்று ருளிச் செய்தார்.

எம்பெருமானுடைய திவ்ய உலையிலே முதலிகளடையத் திரண்டிருந்து "எங்களுக்கு தஞ்சமாய்த் திருவுள்ளத்துக்கு ப்ரியமா யிருப்பதொன்றை நாங்கள் விஜ்ஞாபிக்கும்படி அருளிச்செய்ய வேணு"மென்று கேட்க, "எல்லாரும் லாஷ்யத்திலே வாஸரை பண்ணுகையே நமக்கு ப்ரியம், அதுக்கு மாட்டாதார் திருநாமஞ் செய்து திருப்படிதாமம் பரித்தத் திருமாலையெடுக்கையும் ப்ரியதரமாயிருக்கும்; அதெல்லாருக்கு மொக்கச் செய்யப்போகாது, தீவயத்திலே வாஸரை பண்ணி விஜ்ஞாபிக்கை மிகவும் ப்ரியதமமாயிருக்கு" மென்றருளிச்செய்தார்.

அநந்தாழ்வான் போலராஜ்யத்திலே எழிந்தருளினபோது ஜீயருடைய பூர்வாஸ்ரமத்திலுள்ள வர்யரும் மிவர்செருக்கு மிருக்கும்படியை அநுஸந்யித்தும்போந்தானுய் ஜீயரிவைத்தையடையவிட்டு ஸந்யஸித்தெழுந்தருளினபோது அவரைக்கண்டு உன்னுடைய மார்வலமும், உன்னுடைய ஸெருக்கும் கிடக்க ஸந்யஸித்தாயென் றருளிச்செய்து இனி செய்யலாவதில்லிபிறேயென்று குளிரநோக்கி திருவேங்கட முடையானே இவனைப் பார்த்தருள வேணுமென்று வேண்டிக்கொண்டு "திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து தீவயத்திலே வளர்ந்து தீவயநிஷ்டனுவாய்" என்று வாழ்த்தினன். "கோயிலேறப்போனலொரு மஂமும் கார்யமுமாகக் கடவது, அப்போது லட்டரை தீருஷ்டா தீருஷ்டங்க ளிரண்டுக்கும் கடவ தென்று நினைத்துப் போவதொரு போக்குண்டு, அதிலே ஒன்றை லட்டரைக்கொண்டு கொள்வது, ஒன்றை பெருமாளைக் கொண்டு கொள்வது. அங்ஙனே செய்யாதபோது நீரொருகோடி தீரவ்யத்தை லட்டர் கையிலே கொடுத்தாலுமவர் செருக்காலே அரைக்ஷணத்திலே யழித்து விடுவர், உம்முடைய கார்யத்திலாராயாதபோது நீர் லட்டரை வெறுப்புதிராகிலுமக்கு விரோதமாம். பெருமாளோடே வெறுத்தபோது லட்டரைக்கொண்டு தீர்த்துக்கொள்ளலா" மென்று பணித்தான்.

சிறியண்டான் அம்மாளந்திம உலையிலே பணித்தவார்த்தை:—"திருவேங்கடமுடையான் தன் ஸ்வரூபத்தை மறந்து என் ஸ்வரூபத்தை அநுஸந்யித்தாலுகில் எனக்குப் பழைய நரகம் போராது. இன்னமும் சில நரகம் ஸ்ருஷ்டிக்கவேணுமென்றிராளின்றேன், என்ஸ்வரூபத்தை மறந்து தன்ஸ்வரூபத்தை யநுஸந்யித்தாலுகி லெனக்குப் பழைய திருநாடுபோராது, இன்னமும் சில திருநாடு ஸ்ருஷ்டிக்கவேணுமென்றிராளின்றேன்".

மருதூர்நம்பி அந்திமஉலையிலே தம்முடைய ஊரிலே எம்பெருமானுமெழுந்தருளி யிருக்கச் செய்தே விண்ணப்பஞ்செய்த வார்த்தை,

http://acharya.org

"மூன்று ஜன்மம் திருவடிகளிலே ப்ராதிகூல்யம் பண்ணின ஸிஸுபாலன் திருவடிகளைப் பெற, அநேக ஜந்மாபராயத்தைப் பண்ணிப்போந்த நான் திருவடிகளைப் பெறுதொழிகைவழக்கோ" வென்ன, அப்போதே திருவடிகளைப் பெற்றார்.

நம்பி திருவழுதிவளநாடுதாஸர்க்கும் பிள்ளைதிருநறையூரரையர்க்கும், லட்டாரருளிச்செய்தவார்த்தை:—"பொய்யேயாகிலுமவனுகந்தருளின தொருகோயிலிலே புக்குப்புறப்பட்டுத் திரியவே அந்திமதசையிலே எம்பெருமான் முகங் காட்டும்; அவன் முகங் காட்டவே இவ்வாத்மா திருத்துமென்று எம்பெருமானுக் கில்லாததுமாய் இவ்வாத்மாவுக்குள்ளதுமாய் அவனைப் பெறுகைக்குப் பெரு விலையனுமாயிருக்குமுபாயம் அஞ்சலி" என்றருளிச்செய்தார். மருட முதலைக்குப் பாம்பு அகப்படுமாபோலே ஸர்வஸக்திகனை ஸர்வேஸ்வரனும் (அஞ்ஜலிம் பரமாமுதாரா) என்கிறபடியே அகப்படும்.

ஆக இப்படி ஆசார்யருசி பரிதிருஹீதமாயாய்த்திருப்பது தீவயம். இதினுடைய ஆநுபூர்வியைச் சொல்லி அதுக்குள்ளீடான அர்த்தத்தைச்சொல்லி விடலமையாதோ? இவ்விதிஹாஸங்களெல்லாம் திரளீர் சொன்னத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில், புறம்புள்ள ப்ரமாணங்கள் கிடக்கச்செய்தே இத்தனையும் ஆப்தர் பரிதிரஹித்துப்போந்ததொன்றுகாதே யென்று கேட்கிறவனுடைய கெஞ்சிலே இதினுடைய வைலவம்பட்டு ருசிவிஸு வாஸங்களுக் குறுப்பாக.

திருக்கண்ணபுரத்திலே செருகவ்மானெல்லா வபராயங்களையும் 'க்ஷமஸ்வ' என்று வேண்டிக்கொள்வதும் செய்தார். க்ஷமித்தோமென்று லமவதாக்கியமுண்டா யிருந்தது.

(நக்ஷமாமிகதாசக) என்று என்னடியார் திறத்தில் அபராயம் பண்ணினவர்களை ஒருக்காலும் பொறேனென் றுண்டாயிருந்தது. இதுவே ருகிறபடி யென்னென்றுகேட்க ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திறத்திலே அபசாரத்தைப் பண்ணிவைத்துத் தான் முன் நின்று ஸரணம் புகுமன்று பொறேனென்றது. புருஷகாரத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸரணம் புகுருகையாலே இவர்க்கு 'க்ஷமஸ்வ' என்னத்தட்டில்லை, அவனுக்கும் பொறுத்தோமென்னத்தட்டில்லை. ஆகையாலே அஸஹ்யாபசாரத்துக்குமிதுவே பரிஹாரம். ப்ரஜைபண்ணினகுற்றம் தாய்பொறுத்தால் பின்னே யாராய்வாரில்லையிறே.

ஸக்திநிஷ்டனுக்கு கர்மாவஸாநத்திலே மோக்ஷமாவானேன்? ப்ரபந்நனுக்கு ஸரீராவஸாநத்திலே மோக்ஷமாவானேன்? [தஸ்ய தாவதேவ சிரம்] அவனுக்கவ்வளவே விளம்பம். [அத ஸம்பத்ஸ்யே] அநந்தரம் ஸம்பந்நனுகக்கடவன் என்கிற ஸ்ருதி இருவர்க்கும் பொதுவன்றே; கர்மாவஸாநே மோக்ஷமென்னவுமாம், ஸரீராவஸாநே மோக்ஷமென்னவுமாமென்று இத்தநியமிப்பாராரொன்ன,—ஸக்திநிஷ்டனுக்கிருக்க

http://acharya.org

விருக்க உபாஸகம் பக்வமாகையாலே கலமுண்டு, ப்ரபந்நனுக்கு கர்த்தவ்யமொன்றில்லாமையாலும், ஈஶ்வரனுக்கு அஜ்ஞாகா ஸக்திகளில்லாமையாலும், இங்கொரு ப்ரயோஜநமில்லாமையாலும், ப்ரபந்நனுக்கு ஶரீராவஸாநத்திலே மோக்ஷம். ஆனால் ஜ்ஞாநம் பிறந்தபோதே ஶரீரம்போகா தொழிவானென்னென்னில், ஸுகவிஷயத்திலே தீவ்ர ஸம்ஸர்கமில்லாமையாலே இவனுக்குள்ளமாத்ரத்தால் கர்மக்ஷயம் பிறக்தவாறே ஶரீரம் விடுமாகில் அகக்தரம் நரகமாயிருக்குமாகிலத்தைத் தப்பி ஸம்பெருமானைப் பெறலாயிருக்குமாகில் பெற்றுலாகாதோ வென்னென்றே இவனிருப்பது. இப்போதே ப்ரக்ருதியை விடவேணுமென்னும் த்வரை ப்ரபத்தி காலத்தில் பிறவாமையாலும், இவனிருந்தால்பின் ஸுகூலரைக் கிடைக்குமென்று ஈஶ்வரனுக்கு மிருக்கையாலே ப்ரியமாயிருக்கும். ஆனலிருக்குந்தனகாலும் ஸுகோத்தரமாகவையாதொழிவானென்னென்னில், ஊகோத்தரமாயிருக்கச்செய்தேயுமித்தை விடமாட்டாதவன் இதிலே அல்பஸுகவங் காணுமாகில் பின்னையவ்வருகு நினையானே. அவனுக்கு ஹிதமேபார்க்குமவனுகையாலே உபாஸகனுக்கு இருக்க விருக்க விதிலே உபாஸகம் பக்வமாகிற வோபாதிபிவனுக்கு மிருக்க விருக்க இதிலே ருசி பிறக்கைக்குடலாம்; கம்மையே உபாயமாகப் பற்றினனகில் இனிமேலொரு போகியான வநுபவங்கொடுக்க விருந்தோமாகி லினி ஶரீரம் விடுந்தனையும் கர்மாநுகூணமாக ஜீவிக்கிறுனென்று உதாஸீநனுயிருக்கும்.

கஞ்ஜீயர் உபாஸகருக்குச்சொன்ன கர்மமடைய ப்ரபக்கனுக்கு ஜேஷ்டபாத்ராஶ்ரயமாக ரஹஸ்யத்திலே யுண்டென் றருளிச்செய்வர். திருமந்த்ரத்தை யிடக்கைப் பத்துக்கொண்டெண்ணுகை கர்மயோகம், அதினுடைய அர்த்தாநுஸந்தாநம் பண்ணுகை ஜ்ஞாநயோகம், அவ்வர்த்யிருக்தை ஸக்தியோகம், ஸக்திபாவஶராய் ஸம்பெருமானே நிர்வாஹகனென்று துணிகை ப்ரபத்தி.

ப்ரபக்கர்தான் த்ரிவித்யாயிலே யிருப்பது. ஸக்திபாவஶராய் ஸாயகாநுஷ்டாநக்ஷமரல்லாமையாலே ஶரணம்புகுவாரும் ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தாலே யவனைப்பற்றி யிருப்பாரும், இவை யிரண்டுமொழியத் தந்தாமுடைய அஜ்ஞாகாஸக்திகளையும் அவனுடைய ஜ்ஞாகஸக்த்யாதிகளையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு ஶரணம் புகுவாருமாய் த்ரிவித்யா யிருப்பர். உபாயம் ஸம்பெருமானே. அங்கம் அவனுடைய ஜ்ஞாநஸக்த்யாதி குணங்கள்.

திருமந்த்ரத்தை மொழிந்த ஶாஸ்த்ரங்களடைய சேதநனுடைய ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகள்கொண் டெம்பெருமானைப் பெறலாமென்றது. திருமந்த்ர மிவனுடைய டாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநத்தாலே பெறலாமென்

http://acharya.org

றது. சரமஶ்லோக மிவனுடைய பாரதந்த்ர்யமும் விலக்காமைக் குறுப்பா மித்தனை; ஸமவத்ப்ரபத்தியே சரமமான உபாயமென்கிறது. ஜீவயத்திலிவனுக்கு விடச் சொன்னவர்யமும் மழகியதாக விடவும் போகாது. பற்றச்சொன்ன வர்யமும் அழகியதாகப்பற்றவும் போகாது. நாமோ அஜ்ஞர், அஸக்தர், அப்ராப்தர்; ஈஶ்வரன் ஸ்வதந்த்ரன், நாமென்செய்யக்கடவோமென்று அஞ்சுவார்க்கு அஞ்சவேண்டாதபடி ஸுஷமேபச்சையாக, நின்றநிலையிலே பெறலாமென்கிறது.

ஆகையாலே க்ரியையாலும் ஜ்ஞானத்தாலும், துணிவினாலும், பெறவேணும். ருசிமாத்ரமுடையார்க்குப் பாஶுரமாத்ரத்தாலே பெறலாமென்கிறது ஜீவயம். (மாதவனென்றதெதகொணடு) என்றும் (ஶரணமித்யபி வாசமுதீரயந்) என்றும் சொல்லக்கடவதிறே.

வாச்யங்களில் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அவ்வருகில்லாதாப்போலே உபாதேயமான வாசகஶப்தங்களில் ஜீவயத்துக்கவ்வருகில்லை. (மாசகிரிதுபெற்று நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றவா) என்னக்கடவதிறே. தன்னிலே எம்பெருமானைப் பெறப்பார்க்கையிளிம்பு; தன்னைப்போகட்டு எம்பெருமானிலே எம்பெருமானைப்பெறப்பார்க்கை சதிர். இவனுடைய வபராயமும் ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஜீவியாதபடி பண்ணவல்ல பெரிய பிராட்டியார்ஸம்பந்தங்கொண்டே எம்பெருமானைப்பெறப்பார்க்கை மாசதிர்.

ஜ்ஞாக கர்மாதுமிருஹீதையான ஸக்தியோபத்தை முழுகூறுவுக்கு ஸமவதப்ராப்தி ஸாயகமென்று ஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லாநிற்க, நம்மாசார்யர்களும் ஆழ்வார்களும் இவர்களுக்குள்ள ஜந்மவ்ருதத ஜ்ஞானங்களில் குறைந்தப்ரபக்தராயிருப்பாரு மிப்ரபத்தியை விஶ்வஸித்து நிர்ஹரா யிருக்கிறது என்கொண்டென்னில், அநாதிகாலம் பண்ணினவாஜீயிபூர்வாபராயங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்த மாகையாலும், ஸர்வாயிகாரமாகையாலும், ஆசார்யருசிபரிதீருஹீதமாகையாலும், கர்மாவஸாநம் பார்த்திராதே ஜீவநாவஸாநத்திலே மோக்ஷத்தைத் தருகையாலும், மற்றை யுபாயங்களுக்கு அங்கமாகவியித்து இவ்வுபாயத்துக்கு அத்தைத்தவிர்த்துக் கொடுக்கையாலும், விரோயிநிவர்த்தியினுடைய ப்ராவல்யத்தாலும், தன்னுடைய ரக்ஷணத்தில் தனக்கு ப்ராப்திலில்லாமையாலும், ரக்ஷகனுக்கு ரக்ஷிக்கை முறைமையாகையாலும், நம்மாசார்யர்கள் ஜீவயத்தையே தஞ்ஜமாக நினைத்திருப்பர்கள்.

எம்பெருமானுடைய க்ருபை உபாயம். க்ருபைக்கடி இவனுடைய மதிஶுத்யதை. இவனுடைய ஶுத்ருதமானலோவென்னில், ஶுத்ருத உஷ்க்ருதங்களிரண்டு மப்ரயோஜகம், எங்ஙனேயென்னில் ருஷிகளையும் காகவிலீஷணிகளையு மொக்க ரக்ஷிக்கையாலே.

திருமந்த்ரம் ப்ராப்ய ப்ரயாணம். சரமஶ்லோகம் ப்ராபகப்ரயாணம். ஜீவயமிவை யிரண்டிலும் ருசியுடையாரிவ்விரண்டையும் சேர வது

http://acharya.org

ஸங்யிக்கும்படி சொல்லுகிறது. திருமந்த்ரம் ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது. ஸ்வரூபாதரூபமான உபாயவியாகம் பண்ணுகிறது சரமஸ்ரீ லோகம். விஹிதமான உபாயத்தினுடைய வநுஷ்ரேகம் ஜீவயம். திருமந்த்ரம் ஸ்வரூபம் சொல்லுகிற தென்கிறவிடம் ஆத்மஸ்வரூபம்சொல்லுகிறதோ பரஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதோவென்னில், பரஸ்வரூபம் ஹிதீயமாகையாலே அதில் ஸாயிக்கவேண்டுவதில்லை. இவனுடைய ஸ்வரூபமிறே திரோஹிதமாய்க் கிடக்கிறது. அத்திரோயாயகம்போய் நிஷ்க்ருஷ்டவேஷமான ஸ்வரூப மின்னதென்றறியவேண்டுகையாலே ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது.

பரஸ்வரூபஞ் சொல்லுகிறதென்ரு லும் ஈஸ்வரஸ்வரூபம் ஸம்பாதிக்கிறதென்றன்றிறே. அறியாதவனுக்குச் சொல்லுகிறதாகையாலே பரஸ்வரூபம் சொல்லுகிற திருமந்த்ரம் ப்ராப்யப்ராயாங்யமென்றபோதே ப்ராபகம்அப்ராயாங்யேக உண்டாகக்கடவது. எப்படித்திலே என்னில், திருமந்த்ரத்தில் நமஸ்ஹிலே (மரீ) என்று ஷஷ்ட்யர்த்தி, எனக்கென்கையாலே; அத்தை ஸகாரம் நிஷேயிக்கையாலே தன்னுடை தனக்குண்டான அந்வயத்தைத் தவிர்க்கிறது. தான் என்று வைத்து தன்னுடை தனக்கந்வயமில்லையென்னுமிடத்துக்குக் கருத்து என்னென்னில், தன்னுடை தனக்கந்வயமில்லையென்றவிடம் ஸ்வரூபத்தில் ப்ராப்தியில்லாத பாரதந்த்ர்யத்தைச் சொன்னபடி. இப்பாரதந்த்ரவஸ்துவுக்கு ஸ்வதந்த்ரன் ரக்ஷகனை வேண்டுகையாலே அவ்வழியாலே ஈஸ்வரனுடைய உபாயபாவம் ஆர்யமாகவும் சொல்லிற்றாகக்கடவது. அங்ஙனன்றியே ஸ்யாகப்ரமாணத்தாலே ஸாவீஹமாகவும் சொல்லக்கடவது. ஸ்யாகப்ரமாணங்கொண்டு ஸாவீஹமாதல் ஆர்யமாதல் செய்யவேண்டுகையாலே அப்ராயாங்யேக ப்ராபகம். ப்ராப்யப்ரயாகமே திருமந்த்ரம். திருமந்த்ரம் ஸ்வரூபஜ்ஞாநவையஸ்ரீயஹேதுவென்றநுஸந்யிக்கக்கடவோம். ஜீவயம் இவைத்தினுடைய அர்யாதநுஸந்யாகமென்றநுஸந்யிக்கக்கடவோம். சரமஸ்ரீ லோக மிவைத்துக்கு ப்ரமாணமென்றநுஸந்யிக்கக்கடவோம். திருமந்த்ரம் ஸகல வேஹதாத்பர்யமென்றநுஸந்யிக்கக்கடவோம். சரமஸ்ரீ லோகம் ஸாண்யனுக்கு அஹிமதமென்றநுஸந்யிக்கக்கடவோம். ஜீவயம் ஆசார்யருசி பரிஹ்ருஹீதமென்றநுஸந்யிக்கக்கடவோம்.

ஆக எல்லார்க்கு மஹிமதலாபத்துக்கும் அநஹிமத நிவ்ருத்திக்கும் அவனே உபாயமாக ஸ்வீகரிக்கை. இது தன்னில் நிஷ்டையிலருமையாலே யிதுதான் ரஹஸ்யமுமாய் அயிக்ருதாயிகாரமுமாயிருக்கும்.

ஜீவயமென்று திருநாமமானபடி எங்ஙனேயென்னில், உபரியோபேயமான வர்யஜீவயத்துக்கும் வாசகமான வாக்யஜீவயத்தை யுடையதாகையாலே. இத்தால் கர்மாஜீயபாயாலாலநிவ்ருத்திபூர்வகமான உபாயத்துக்கும் ஜ்ஞாவர்யா ஜீயபோயாலாஸ நிவ்ருத்திபூர்வகமான உபே

http://acharya.org

யத்துக்கும் தந்த்ரேண புஷ்கலமாகச் சொல்லுகையாலே வாக்யதீவய மென்று திருநாமமாய்த்து. இதுதான் நம்மாசார்யர்களுக்கு நித்யாதஸ்யாகமுமா யிருக்கும். இதுசொன்னவன் ஆசார்யனாகவுங்கடவன். கேட்டவன் சிஷ்யனாகவுங் கடவதா யிருப்பதொரு வ்யவஸ்தையுண்டு. இதுதான் வாக்யதீவயமென்று மந்த்ரத்வமுண்டு. திருமந்த்ரத்தினுடைய விஸ்தாரதஸ்யாகமாகையாலே. மந்த்ரத்வமாவது. (மநநாத் மந்த்ர) மாதல். (மந்தாரந்த்ராயத இதி மந்த்ர:) ஆதல். யாவதாயுஷம் மநநம்பண்ணினாரையும் தரிப்பிக்குமதாகையாலே மந்த்ரத்வமுண்டென்கிறது.

ருஷிச்சந்தோ தேவதைகளில்லையாவானே னென்று நஞ்ஜீயரைக் கேட்க இது சொல்லுகிறவர்யத்துக்குக் கூட்டுவேண்டுமென்றன்றே இதுக்குக் கூடவேண்டுவதென் றருளிச்செய்தார்.

தீவயத்தி லர்யத்தை வாதீயிபண்ணி ஸாவதாரத்தாலே திருமுன்பே விண்ணப்பம் செய்யலாமோவென்று நஞ்ஜீயரைக் கேட்க இஸ் ஸாவதாந் தன்னுமேல விண்ணப்பம் செய்யவேணுமென் றருளிச்செய்தார். இப்பாசுரத்துக்குச்சுரக்குமர்யம் வேறொரு பாசுரத்துக்குச் சுரவாதகாணென் றருளிச்செய்தார்.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

இதுதான் ஆறுபதமாய் பத்தர்யமதஸ்யேயமா யிருக்கும். [ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ] என்று ஸமஸ்தபதம், மேலடைய வ்யஸ்தபதம். நாலிரண்டர்யம் சேர்ந்திருக்குமது ஸமாஸபதம், இதுதன்னில் முதற்பதம் ப்ரக்ருதி ப்ரத்யயங்களா யிருக்கும். [ஸ்ரீ] யென்றவிடம் ப்ரக்ருதி. [மத்] என்றவிடம் ப்ரத்யயம்,

[ஸ்ரீ] என்கிற திருநாமத்துக்கு (ஸ்ரிஞ் ஸேவாயாம்) என்கிறயாதுவிலே முடிக்கையாலே ஸேவ்யமாணை என்கிறது. ஆராலே ஸேவிக்கப்படும், ஆரை ஸேவிக்குமென்னுமபேக்ஷையிலே (ஸ்ரீயத இதி ஸ்ரீ:) என்றும் (ஸ்ரீயதஇதிஸ்ரீ:) என்றும் வ்யுத்பத்தியாய் இதில் [ஸ்ரீயதே] என்று தன்னையொழிந்த த்ரிவ்யாத்மவர்க்கத் தாலுமாஸ்ரயிக்கப்படுமவளென்கிறது. [ஸ்ரூயதே] என்கையாலே இவள் தான் எம்பெருமானே யாஸ்ரயியாநின்றாளென்று ஸ்ரீயென்னும் திருநாமத்தை யுடையவளா யிருக்கும். இத்தால் தன்னையொழிந்த த்ரிவ்ய சேதநருடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளிவளுடைய கடாக்ஷாதீநமா யிருக்கு மென்னுமிடத்தையும், இவள்தன்னுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளவனுடைய கடாக்ஷாதீநமா யிருக்கு மென்னுமிடத்தையும் சொலலிற்று.

ஆக இவர்களைக் குறித்துத் தான் ஸ்வாமிநியாய் அவனைக்குறித்துத் தான் பரதந்த்ரையாயிருக்கையே இவள் திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்திதியென்னுமிடத்தைச் சொல்லிற்று.

http://acharya.org

இத்திருநாமந்தான் புருஷகாரத்தைக் காட்டுகிறது, தன்னையொழிந்தார்க்குத் தான் ஸ்வாமிநியாயவனுக்குறித்துப் பரதந்த்ரை என்னுங்காட்டில் புருஷகாரத்தைக் காட்டுமோ இப்ஸவீ மென்னில் புருஷகாரமாவாருடைய லக்ஷணமிதக்குண்டாகையாலே. புருஷகாரமாவார்க்கு இரண்டிடத்திலும் குடல் துடிக்குண்டாகவேணும். தன்னையொழிந்தாரோடு தனக்குக் குடல் துடக்கில்லையாகில் கார்யம் தீரக்கழியச்செய்யக்கூடாது. கார்யம் கொள்ளுமிடத்தில் தனக்கு ப்ராப்தியில்லையாகில் கார்யம் வாய்க்கச் செய்விக்கக் கூடாது. ஆக விரண்டிடத்தில் ப்ராப்தியும் புருஷகார மாவார்க்கு அபேக்ஷிதமாகையாலே இத்திருநாமந்தான் புருஷகாரத்தைச் சொல்லிற்று.

இன்னமும் 'நிருக்தத்திலே இவ்வர்த்தந் தன்னை முக்தகண்டமாகச் சொல்லிற்றென்'னு மஞ்ஜீய ரருளிச் செய்வதொன்றுண்டு. அதாவது, [ஸ்ருணோதிஸ்ரீ:, ஸ்ராவயதிஸ்ரீ:] என்னும் வ்யுத்பத்தியாலும் அதில்[ஸ்ருணோதிஸ்ரீ:] என்று ஸகலசாஸ்த்ரஹ்ருதயஜ்ஞரான சேதநர்கள் தங்களாமுடைய ஆர்த்தியையும் மபராயத்தையும் ஈச்வரனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் அதஸந்யித்து இப்படி இருக்கிறவென்னை அவன் திருவடிகளிலே சேர்க்கவேணுமென்று திருமுன்பே விண்ணப்பம் செய்தால் ஆஸிமுவியம்பண்ணிச் செவிதாழ்த்துக் கேட்குமென்னுமிடத்தையும் [ஸ்ராவயதிஸ்ரீ:] என்று தான்கேட்டவார்த்தையையவன் செவியிற் படுத்திப் பொறுப்பித்துச் சேர்க்குமிடத்தையும் சொல்லுகிறதென்பர்கள்.

இவ்வர்த்தம் வ்யுத்பத்திஸித்தியேயன்று. ப்ரமாணஸித்தியுமும், (ஹ்ரீஸ்சதே லக்ஷ்மீஸ்ச பத்ந்யௌ,) (அஸ்யேஸாநா ஜகதஸ்) என்று ஜகத்துக்கீஸாகை என்கையாலே இவர்களைக் குறித்து ஸ்வாமிநி யென்னுமிடத்தைச் சொல்லிற்று.

(நித்யைவஷா ஜகந்மாதா விஷ்ணோஸ் ஸ்ரீரநபாயிநீ,) (விஷ்ணுபத்நீ) என்கையாலே அவனைக்குறித்துப் பரதந்த்ரை யென்னுமிடம் சொல்லிற்று.

இப்படியொழிய சேதநரோடு ஸமானை என்னுதல் ஈச்வரனோடு ஸமானை என்னுதல் ஸொல்லுவது ஸேராது.

ஆனால் (பும்ப்ரயாகேஸ்வரஸ்ரீவாம்) என்று அவனிலுமிவளுக்கு ஆதிக்யஞ் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்கள்ஸேருகிறபடியெங்ஙனே என்னில், அவளுடைய ஸௌந்தர்யாதியிலுண்டான வைபவத்தைப்பற்ற அவனுக்குண்டான ப்ரணயித்வ பாரதந்த்ர்யமாயித்தனை. (பித்தர்பனிமலர் மேற்பாவைக்கு) என்றும் (மலராள்தனத்துள்ளான்) என்றும் (மாமலர் மங்கை மணாளக்க முண்டான்) என்றும் (அல்லிமலர்மகள் போக மயக்குக்களாகியும் நிற்கும்மம்மான்) என்றுஞ் ஸொல்லுகையாலே தன் ஸௌந்தர்யாதியாலே யவன் நெஞ்சைத்துவக்கிக்கொண்டாய்த்திருப்பது.

http://acharya.org

அவன் ஸ்வரூப மெல்லிகாண வொண்ணுத வைலவம்போலே இவரு டைய ஸ்வரூப மணுவாயிருக்கச்செய்தே இவருடைய லோகீயனதையி லுண்டான வைலவஞ் சொல்லிற்றுகக்கடவது. அவன் ஸ்வரூப மெல் லிகாரனிலும் காணவொண்ணுத காணுமிவருடைய லோகீயனதையி லேற்றமிருக்கும்படி. இவருடைய ஸ்வரூபமணுவாயிருக்கச் செய்தே லோகீயனதையாலே அவனதில் இவள் ஸ்வரூபத்துக்கு வைலவஞ் சொ ல்லலாமோ வென்னில், முறுக்கம் பூவுக்கும் செங்கழுனீர் பூவுக்கும் நிற மொத்திருக்கச் செய்தே தனக்கு விசேஷணமான பரிமளத்தாலே செ ங்கழுனீர் பெருவிலையனுய்த் தென்றல் வேரொன்றாலே வந்த உத்கர்ஷ மாகாதிறே. அப்படி இவள் ஸ்வரூபமு மவனுக்கு சேஷமாயிருக்கச் செய்தேயு மவனிலு மிவளுக்கு ஏற்றம் சொல்லிற்றென்றால் வே றொன்றாலே வந்த வேற்றமாகாதிறே. ஆகையாலே ஜகத்து இருவர்க் கும் சேஷமாயிருக்கையாலே ஜகத்துக்கு பூஜ்யையாயிருக்கும். ஸ்வரூ பேண ப்ரணயித்வத்தாலே யவனுக்கு பூஜ்யையா யிருக்கும். (த்ரயா ணாம் ஹிதாஹிதா ஹிராத்ருணாம் ஜேவதாசய) என்றும் (தத்ர பூஜ்யப தீர்யோக்தி பரிஹாரஷ்ர ஸமர்விதம், ஸவிதோஷயம்) என்று பூஜ்யவாச கமா யிருக்கையாலே (பூஜ்யை) என்கிறது,

இது ப்ரமாணஸித்தியேயன்று, லோகஸித்தியம். எங்ஙனே யென் னில், ப்ரஜைகளுக்குறித்துத் தாய்ஸ்வாமிநியாய், ஹர்த்தாவைக்குறி த்துப் பரதந்த்ரையா யிருக்கச்செய்தே இவள் லோகீயதையைப்பற்றவ வன்பரதந்த்ரனுனென்ன, அவருடைய ஸ்வாதந்த்ர்யம் சொல்லா திறே. இவன் ப்ரணயித்வமா மித்தனையிறே. இப்ப்ரணயித்வத்தாலே ப்ரஜைகளுக்கு ரக்ஷணமாய்த் தலைக்கட்டுகிறது. எங்ஙனே யென்னில், ஊஸஹாவிகள் பணிசெய்கைக்காகவும் புத்ராதிகளுடைய வ்யுத்பத்திக் காகவும் பிதாவானவன் நியமியத்தால் மாதாவின் கிழலிலே யொதுங்கி நின்றுஅவனிவருக்கும் உதவியனை வளவிலே இவைத்தின் குற்றத்தை ப்பார்க்கக் கடவதா வென்று இவள் காட்டிக்கொடுக்கக் காணுனின் ரோமிறே. ஆகையாலே புருஷகாரமும் லோகஸித்தியம், ஆகவிப்படித் தால் புருஷகாரம் சொல்லிற்று.

ஆக இங்குத்தை ஸ்ரீமத்பதத்துக்கு அவனிவளுக்கு ஏற்ற மென் னென்னில் ப்ராப்தி யிருவர்க்கு மொத்திருக்கச் செய்தே இவைதன்னு டைய வபராயங்களைப் பொறுப்பித்து அவன் திருவடிகளிலே சேர்ப் பிக்கு மேற்றஞ் சொல்லிற்று. இனிமேல் ப்ரத்யயம், [ஸ்ரீயதே] என் கிற வர்த்தமாநத்தை வ்யாக்யாகம்பண்ணுகிறது. (மத்) என்று மத ப்பைச் சொல்லுகிறது. (நிதயோமமதுப்) என்னக்கடவதிறே. (இறையுமகல கில்லேன்) என்றும், (நித்யாகபாயிநீ) என்றும் சொலலு கிறபடியே ஒருக்காலும் பிரியாதிருக்கு மென்கிறது. இத்தால் வலித் ததென்னென்னில், புருஷகாரஸ்வபாவையான விவள் நித்யவாஸம் பண்ணு கையாலே ஆஸ்ரயிப்பார்க்குக் காலம் பார்க்க வேண்டா வென்கிறது. அதாவது, ஸர்வரனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் தந்தாமுடைய ஸ்வ

http://acharya.org

ஸாரித்வத்தையு மதலக்ஷயித்துக் கைவாங்க வேண்டாதபடி யிருக்கை. அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வத்தையும் தந்தாமுடைய ஸாபராயத்வத்தை யும் அதலக்ஷயித்து இழக்கவேண்டாதபடி யிருக்கை. ஆகையாலே அவ னும் ஸர்வகாலமும் ஆச்ரயணீயனுமா யிருக்கும். இவருடைய ஸங்கியி யாலே ஸர்வகாலமு மாச்ரயிக்கலா யிருக்கும். ஏதேனும் காலமும், ஏதேனுமயிகாரமுமாம்.

ருசிபிறந்த போதே யிவர்களே யவன் திருவடிகளிலே ஸேர்ப்பிக்கும் பாரமாகமென் னென்னில், ஒரு தலை ஜந்மம், ஒரு தலை மரணம், நடுவே காமக்ரோத லோஹமோஹ மதமாத்ஸர்யங்கள், தேஹ பெருமையிது, அவைத்தின் சிறுமையிது, உமக்கு ஸ்ரீமதமான பச்சையிவர்களாலி டப்போகாது, இவர்களிடம் பச்சைகொண்டு, வயிறுநிறையும் ஸாபக்ஷ ரல்லர் நீர், ஆனபின்பு இவர்களைப் பார்த்தாலுமமை வந்து கிட்ட வொண்ணாது, உம்மைப்பார்த்தாலு மும்மைக் கிட்ட வொண்ணாது, நா மே இவைத்துக்கு விலக்கடிகளைப் பண்ணி வைத்து இவர்களைக் கைவிடு கையாவது, உம்முடைய நாராபணத்வமொருவாயா யும்முடைய ரக்ஷ ணஸ்வரூபத்தையு மிழக்கு மிக்தனை காணும், உம்முடைய ஸ்வரூப லாப்ய பர்யமாக விவர்களைக் கைக்கொள்ளவேணுங் காணும், உம்மு டைய பேற்றுக்கு நான் காலக்கட்டியிருக்கவேண்டிற்றேவென்றிவள் சொன்னலவன் சொல்லுமதெதென்னில், (அஹண்டியாஹண்டயந்ரா ஜா) என்கிறபடியே ஸாபராயரை ஹண்டிக்கச் சொல்லுகிற சாஸ்த்ரம் ஜீவியாதபடியோ நாம் ஸ்வரூபம் ஸம்பாதிப்பதென்றும். ஆனால் 'சாஸ்த் ரம் ஜீவிக்கவேணுமாகில் உம்முடைய க்ருபை ஜீவிக்கும்படியென், அத் தைச் சொல்லிக்காணுமென்றுமிவள். ஆனலும் 'சாஸ்த்ராநுவர்த்தநம் பண்ணவேணும் காணென்'ன்றுமவன். ஆனால் 'உம்முடைய க்ருபையும் ஜீவித்து சாஸ்த்ரமும் ஜீவிக்கும்படி வழியிட்டுத் தருகிறேன், அத்தைச் செய்யப்பாருமெ' ன்றுமிவள். ஆனால் 'சொல்லிக்காணெ' ன்றுமவன். 'உம்முடைய பக்கலிலே வைமுக்யத்தைப்பண்ணி விஷயப்ரவணராயிரு க்கிறவர்கள் பக்கலிலே ஹண்டிக்கச் சொல்லுகிற சாஸ்த்ரத்தை விநி யோகங் கொள்வது, உம்முடைய பக்கலிலே ஆகிமுக்யத்தைப் பண்ணி என்னைப் புருஷகாரமாகக் கொண்டும்மை ஆச்ரயித்தவர்கள் பக்கலிலே உம்முடைய க்ருபையை விநியோகங் கொள்வதென்று அவனைக் கேட் பித்துச் சேரவிடும்.

இப்படி காரியப்பாடாகச் சொல்லி புருஷகாரமாகைக்காகவே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறது. அவனுக்கு ரூபமருபமாகவன்றே வென் னில், ஆம்; ரூபமருபமாகை எங்ஙனே யென்னில், அவளோட்டை ஸம்ஸ்லேஷத்தாலே அவனுக்குப் பிறந்த ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவீ டாக இவருக்கென்ன உபகாரத்தைப் பண்ணுவோ மென்று தடுமாறு

http://acharya.org

வதொரு தடுமாற்றமுண்டு. அதுதான் ப்ரணய கலஹத்தில் பரிமாறும் பரிமாற்றத்திலே யென்று தோற்றுமோபாதி இவன் தடுமாறி நோக்குமந்நோக்கிலே கண்ணிலே தோற்றும். அப்போதைத் தடுமாற்றத்துக்குப் போக்கடி காட்டாதபோது அவனுடைய வாஸ்ரய மிழக்க வருமென்னுமத்தாலே 'இவைத்கினுடைய வபராயத்தைப் பொறுத்துக் கைக்கொள்ளீர்' என்று தன் திருப்புருவத்தாலே ஒரு நெளி நெளிக்கும். இவனவள் புருவம் நெளிந்தவிடத்திலே குடநீர் வழிக்கு மவனுகையாலே இவைத்தையும் ரக்ஷித்துத் தானுமுளனும். இதுதானுமிவளுக்கு மிவனுக்கு முண்டான மோர்த்தி யிருந்தபடி. ஆகையா லிரண்டு வகைக்கும் ப்ரணயித்வம் மெல்லாநிற்கச் செய்தே இருவருடைய ஹர்ஷமும் வழிக்து புறப்பட்டுச் சேதகருடைய ரக்ஷணமாய்த் தலைக்கட்டும். ஆனாலிருவர்க்கும் ப்ரணயரஸமுண்டானபோது இவைத்தினுடைய ரக்ஷணமாய் அல்லாதபோது ரக்ஷணம் குறைந்தேதா விருப்பதென்னில், இவளோட்டை ஸமரஸலேஷம் நித்யமாகையாலே அநுஷவம் நித்யமா யிருக்கும். அநுஷவம் நித்யமாகையாலே ஹர்ஷமும் நித்யமா யிருக்கும். ஹர்ஷமும் நித்யமாகையாலே ஹர்ஷத்தால் வந்த நோக்கும்நித்யமாயிருக்கும். அந்த நோக்கு நித்யமாகையாலே ரக்ஷணமும் நித்யமாயிருக்கும்.

இந்நித்ய ரக்ஷணம் மதுப்பில் நித்யயோகத்தாலே வந்த ரக்ஷணத்திலேற்றம். எங்ஙனேயென்னில். இதிறே ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் பற்றுசு, அங்ஙனன்றிக்கே த்ரிபாதி விபூதியையும் தன் ஸ்வரூபாநுரூபமான விபூதிகளாலே யநுபவித்துச் செல்லாநிற்கச்செய்தே ஜகத் ரக்ஷணமும் திருவுள்ளத்திலே பட்டு நிர்வஹித்துக்கொண்டு போருகிறுப்போலே இவளுமவனுவடய போகயதையை விளாக்கொலிகொண்டநுபவியாநிற்கச்செய்தேயும் ப்ரஜைகளுடையரக்ஷணமும் திருவுள்ளத்திலே பட்டு நிர்வஹித்துக்கொண்டு போரக்கடவதாய்த்து வஸ்துஸ்வபாவமிருக்கும்படி. ப்ரஜைகள் விஷயததில் தான் (ஜீவஜீவநிவ்ய மஹிஷீம்) என்கிற மேன்மை யநுவர்த்தியாது. ப்ராப்திபிறே யநுவர்த்திப்பது, எல்லார்க்குமொக்க வரையாதே தாயாயிருக்கும்.

பூர்வாவஸ்தையைப் பார்த்து அஞ்சவேண்டாதே மடியிலே மென்றணுகலாயிருக்கும். அசரண்யசரண்யையிறே. ஸமவஹீ விஷயத்திலும், புறம்புகலார்க்கும் புகலாயிருக்குமந்த ஸர்வஸாதாரணமான ப்ராப்தியின்றியே, விசேஷஸம்பந்யமுண்டு, (மெய்தாரேல் நன்று மெய்தார்) என்கிறவனுடைய கையும் வில்லுமாய்ச்சிறுனுமிவள் திருவடிகளிலே புகலாயிருக்கும். ஆகையாலே ஜன்மவ்ருத்தங்களில் உத்க்ருஷ்டரோடு அபக்ருஷ்டராடு வாசியற நின்றநிலையிலே ஸமவத்ஸமாஸ்ரயணம் பண்ணலாவது, அவளோட்டை ஸம்பந்யத்தாலும், இவள் திருமார்பிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலுமிறே. ஆகையாலே ஸர்வாதிகாரம் ஸித்திப்பிக்குமது இப்பதத்திலேயாயிருக்கும்.

http://acharya.org

ஆக இப்படித்தாலே புருஷகாரஞ்சொல்லி மதுப்பாலே யவனுக்கு மறுக்கவொண்ணாத புருஷகாரத்தினுடைய நித்யயோகஞ் சொல்லிற்று.

இப்படி புருஷகாரமுகமாயிருக்கிற விவள்தானொருகுறை சொல்லும்போதும், (என்னடியாரது செய்யார் செய்தாலென் நன்று செய்தார்) என்னும் வாத்ஸல்யாதிசயத்தையுடைய னுகையாலே, மேல் நாராயணனென்கிறது. (தன்னடியார் திறத்தகத்து) அவன் தன்னடியார் சொன்னகைக்குமிவள் ஹிதகுரைக்கைக்கும் ஒரு சேர்த்தியில்லையிறே. பெற்றதாய் நஞ்சிடக்கூடாதிறே. இனி யிவளவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் இவற்றினுடைய ஸாபராயத்வத்தையு மதுஸந்யித்து இவற்றின் பக்கலிலென்னுய் விளைகிறதோவென்று அதிசங்கைபண்ணி, யிவனைச்சோதிக்கிருளிறே. அவனிவளுடைய மார்தவத்தையும், ஔதார்யத்தையுமதுஸந்யித்து, இனியிவளிவற்றின் பக்கலெவ்வளவா யிருக்கிறளோவென்றிவளை அதிசங்கைபண்ணுமவன். தன்னபேக்ஷைக்காக இவர்கள் ரக்ஷணம் பண்ணுகிறதே, தன் அபேக்ஷையில்லாதபோது ரக்ஷணம் திருவுள்ளத்திலுண்டோ இல்லையோவென்று ஸம்சயிக்கிறள்ராகவுமாம்.

ஆகவிப்படி யொருவரை யொருவர திசங்கைபண்ணி நோக்குமிரு வருடைய நிழலையும் பற்றியிறே உலயவிலை யிருப்பு கிடக்கிறது. தன்னை புருஷகாரமாகக் கொண்டு அவனை யுபாயமாகப் பற்றின அகிஞ்சனரை யொருவரையொருவர திசங்கை பண்ணி நோக்கும்படியிறே. இனி யிவளவனை அதிசங்கைபண்ணிச் சிதகுரைக்குமன்று நம்மைப்பற்றினார்க்கு அக்குறை யில்லை காணென்று அவளோடுங் கூட மன்றுடுங்மூணுயிக்யம் சொல்லுகிறது. அக்குற்றமென்கிறதினிறே-இவள் சொன்ன குற்றம் தன்வாயால் சொல்லமாட்டாமையாலே, 'இல்லை, நானிப்போது கண்டேன்' என்று ஸாக்ஷிபூர்வகமாகக் காட்டிக் கொடுத்தாலும் ஆலைவர்கள் தான் யர்மாயர்மங்களும், ஒருபரலோகமும், ஒருபரதேவதையும், இல்லை யென்று செய்கிறார்களோ? ப்ராமாணிகத்துக்கு நாமுளோமென்றன்றே செய்கிறது. ஆனபின பகூட்டுகையுங்கள் தேவையாயித்தனை போக்கி ஒரு மியாதத்துக்கு இவர்கள் குழைச்சரக்காயிருக்கப் பிரிக்கையுங்கள் தேவையோவென்று, கூட்டின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடும், கூட்டின பிராட்டியோடும் மறதலித்து கோக்கும் மூணுயிக்யம் சொல்லுகிறது.

[நாராயண]-வாத்ஸல்ய ஸௌஸீல்ய ஸௌலப்ய ஸ்வாமித்வங்கள், இவை நாராயண ஸப்தார்யம். ஆனால் நாராயண ஸப்தத்துக்கு ஸௌலப்யத்திலே நோக்கு.

[வாத்ஸல்ய] மாவது - வத்ஸத்தின் பக்கல் தாய் இருக்குமிருப்பை ஈச்வரன் ஆச்ரிதர் பக்கலிலே யிருக்கு மென்கிறது. அதாவது-சுவடு

http://acharya.org

பட்டதரையில் புல்தின்னுத பஶு தன்கடையாலே புறப்பட்ட கன்றினு டைய ஶோஷத்தைத் தன் வாயாலே தழும்பறக்கித் தன் முலைப்பாலா லே யரிப்பிக்குமாபோலே ஆஶ்ரிதருடைய ஶோஷங்களைத்தனக்கு ஹோதீயமாகவிரும்பித் தன் கல்யாண ஶுணங்களாலே அவர்களை யரி ப்பிக்கை. எங்கே கண்டோமென்னில் (தஸ்ய-ஶோஷ0) அவனுடைய ஶோஷமன்றே, ஶரணுமதனுடைய ஶோஷமன்றே, அது நமக்கஸாதா ரணவிஷயத்திலழுக்கன்றே, என்று மேல் விழுந்து விரும்பும்படியிறே வாத் ஸல்ய மிருப்பது. தமக்குப் பரிவரான மஹாராஜரையும் தம்பால் ஸக் தையான பிராட்டியையும் விட்டு அவன் ஶோஷமேதனுமாகிலும் இன் னவஸ்து ஶரணுமதின் விடில் நரழுளோமென்று, அதுகூலரோடேயு மலிந்து ரக்ஷிக்கும்படியிறே வாத்ஸல்யமாணமிருப்பது.

(ஶீல0ஹி நாம, மஹதோ மஸ்ஸஹஸ்ஸஹ நீரக்ஷ்ரேண ஸ0ஸ்ரேஷ ஸ்வஹாவத்வ0 ஶீலம்.) அதாகிறது-சிறியவனோடே பெரியவன் வந்துகல வா நின்றால் தன் பெருமை யிவன் நெஞ்சில் படாமே கம்மோட்டையா வனொருவனென்று புரையறக்கலக்கலாம்படி யிருக்கை. அஸ்ப்ருஷ் டஸ0ஸாரமந்யரான நித்யஸூரிகளுக்கும் அவ்வருகாய் அப்ராக்ருத னுய் உபயவிபூதி ஹோமத்தாலும் பெரிய வேற்றத்தை யுடையனுய், (அவனெவ்விடத்தான்) என்னும்படி யிருக்கிறவன் நித்ய ஸ0ஸாரிக ளுக்கு மவ்வருகே கழியப் போனானென்றும் இவனோடே வந்து கலவா நின்றுவினஞ்சி யிறுப்பக்கவேண்டாதபடி தானே மேல் விழுந்து புரைய றக்கலக்கை ஶீலகுணமாவது. இப்படி கலக்கப் பெற்றது இவனுக்குக் கார்யஞ் செய்ததாக வன்றியே, அது தன் பேறாக நினைத்து இருக்கை ஸுஶீலம்.

[ஸ்வாமித்வ] மாவது-கர்ஷகன் பயிர்த்தலையிலே குடில்கட்டி நோக் குமாபோலே உடைமை யுனக்கல்லே னென்று முடித்துக்கொண்டவன் றும் தன்னுடைமையானது தோற்றத் தானிவற்றை விடமாட்டாதே இவற்றினுடைய ரக்ஷண சிந்தை பண்ணியிருக்கிற விருப்பு. அதாவது இவனுக்குத் தன் ஸௌஹார்த்தாலே யாத்ருச்சிகஸம்ருத்தத்தை யுண்டாக்கி, அதடியாக அதி வேஷத்தையுண்டாக்கி, அதடியாக ஆபி முவ்யமுண்டாக்கி, அதடியாக ருசியை யுண்டாக்கி, அதடியாக ஸத்ஸ0 ஶ்ரயணத்தை யுண்டாக்கி, அதடியாக ஆசார்யஸமாஶ்ரயணத்தை யுண் டாக்கி, ஸம்யக் ஜ்ஞானத்தைப் பிறப்பித்து, விதி யஸாயத்திலே நிஷ் டையைப் பிறப்பித்து, கண்ணழிவற ப்ராப்யத்திலே ருசியைப்பிறப்பித் து, விரோதிநிவ்ருத்தியைப் பண்ணிக்கொடுத்து, அதிராதிமார்க்கவே ஶத்தை யுண்டாக்கி, லோகப்ராப்தியைப் பண்ணிக்கொடுத்து, ஸ்வரூப ப்ரகாஶத்தைப் பிறப்பித்து, பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்தியையும் பிறப்பித்து, இவைதுடக்கமான ஸமஸ்தகல்யாணகுணவிபூதியை யும் இவ்வநுபவ ஜநிதமான ப்ரீதியாலே பண்ணப்படுவதான நித்யகைங்கர்யத்தை யேவிக் கொள்வதாக வந்திப்படிக்கு பரமபோஷ்யத்வம் ஸ்வாமித்வமாவது.

http://acharya.org

[ஸௌலப்ய] மாவது, அதிக்ஷ்ரியமான பரமவஸ்து இக்ஷ்ரிய மோசரமாம்படி எளிய ஸம்ஸாரிகளுக்கும் கண்டாப்ராப்யிக்கலாம்படி தன்னை யெளியனாக்கிக்கொடுக்கை. அதாகிறது "மாம்" என்று கொண்டு ஸேநாபதியும் கையுமுழவு கோலுமாய் ஸாரதியாய் நிற்கிற நிலையிலே உபாயமாகப் பற்றென்று ஸ்ரீவாக்யத்தில் சொல்லிற்று. அந்த ஸௌலப்யத்தை யாய்த்து இங்குச்சொல்லுகிறது. அதுதான் பரத்வம் என்னலாம்படியிலே இங்குத்தை நாராயண ஸப்தத்தில் ஸௌலப்யம்.

எங்ஙனே யென்னில், அங்கு (மய்யாஸக்தமகாபார்த்த) என்றுகொண்டு தன்பக்கலிலே ஆஸக்தமான மநஸ்ஸையுடைய அர்ஜுந னுருவத்தையும் நோக்கியிறே ஸுலப்யப்பது. இங்கு எல்லார்க்கு மொக்க ஸுலப்யமிருக்கும். அங்கு முன்புமில்லை பின்புமில்லை. நாமறியாத காலிலு முண்டாய், நாமறிந்தகாலிலு முண்டாயிருக்கிற வேற்றமிக்க ஸௌலப்யம். இத்தலைங்களுண்டானாலும் கண்ணுக்கு விஷய மாகாதல்லது போக்கி இத்தலைங்கள் ஜீவியாமையபலே ஸௌலப்யம் ப்ரயோஜநமாகிறது.

இத்தலைங்களுபாயமாமிடத்தில், ஸௌலப்யம், எளியனாகை விவனளவிலே தன்னை யெளியனாக்குகையாலே, இவனே உபாயமென்கிறது. ஸுலபமாம், இப்படி கலக்கிறதிது, தன் பேறாகக் கலக்கையாலே அவனே உபாயமென்கிறது. ஸ்வாமித்வம், ஸர்வாதிசேதநனான நித்ய ஸூரிகள் கோர்வையிலே கொண்டுபோய் வைத்தால் நிவாரகரில்லாத நிரங்குஸஸ்வாமித்வ முபாயமென்கிறது.

ஆகவிங்குச் சொன்ன நாலு குணங்களும் பற்றுகைக்குப் பற்றுசானவோபாதி ஜ்ஞாந ஸக்த்யாதி தலைங்களும் மோக்ஷப்ரதத்வத்திலே விநியோகம். எங்ஙனேயென்னில், இவனும் விடுமதற்கு விடுகைக்கும் பற்றுமதற்கு பற்றுகைக்கும் ஸர்வஜ்ஞனாகவேணும். ஜ்ஞாநமுண்டானாலும் ப்ரயோஜநமில்லை ஸக்தனன்றிகில். அது, அநாதிகாலார்ஜிதமான பாபங்களைத் துணித்துத்தாவி அக்கரைப்படுத்தும்போது, ஸர்வஸக்தியாகவேணும். ஸக்தனானாலும் ப்ரயோஜநமில்லையிறே நிரபேக்ஷனன்றிகில். நிரபேக்ஷனாகிலும் ப்ரயோஜநமில்லையிறே ப்ராப்தியில்லையாகில். ஆக ஸர்வஜ்ஞத்வமும், ஸர்வஸக்தித்வமும், அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வமும், ஸர்வஸேஷித்வமும், இவைநாலு தலைமும், ஸர்வஸாமாரணமான ரக்ஷணத்துக்குடலாயிருக்கும்.

ஔபவிலே ஆஸ்ரிதஸ்தமோக்ஷப்ரதத்வத்துக்கு முடலாயிருக்கும் ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமாக ஹலப்ரதனவனாகில் இவர்களுக்கு மவனுக்கும் ப்ரபத்தி யொத்திருந்ததாகில் புருஷகாரமபேக்ஷை யென்னென்று கஞ்ஜீயர் லட்டரைக்கேட்க, 'வாழீர் ஜீயரே அவள் ஸந்நிதிக்கும் அவன் ஸந்நிதிக்கு முள்ளவாசி அவ்வயவ்யதிரேகங்களாலே கண்டு கொள்

http://acharya.org

ளீர்'' என்று அருளிச் செய்தார். அதாவது, ஜநகபக்கல் அபராயம் காகத்துக்கும் ராவணனுக்கு மொத்திருக்கச் செய்தே யவள் ஸங்கியியுண்டாகையாலே அபராயத்தில் கைதொடனை காகம் ப்ரபக்கர் பெறும் பேற்றைப் பெற்றுப்போய்த்து. அத்தனை யபராயமின்றிக்கே கடக்க நின்று கதறிப்போந்த ராவணன் அவள் ஸங்கியியில்லாமையாலே தலைய றுப்புண்டான்.

இனித்தான் மாத்ரு ஸங்கியிலே ப்ரஜைகளை யழிக்கமாட்டாமையு மொன்றுண்டிறே பிதாவுக்கு. இனி (தமேவஸரணம்ப்ரதம்) என்றதும் (நருமேயம்) என்றதும் அப்ரயோஜகம்.

எங்ஙனே யென்னில், காகத்துக்கு உதவுகிறபோது அகவாயில் நினைவு அதுவிறே. இல்லையாகில் (ஸ்வகமாவயஜாம) என்று போகப்பொருனே. செயல் மாட்சியாலே விழுந்ததித்தனையிறே. இம்மாத்ரம் ராவணனுக்கு முண்டாயிருக்க அது கார்யமாய்த் தில்லையிறே, இவள் ஸங்கியியில்லாமையாலே. இது காணும் அவள் ஸங்கியிக்கு மவன் ஸங்கியிக்கும் வாஸியென் றருளிச் செய்தார்.

மற்றும் பற்றினரையடைய வாராய்த்து பார்த்தவாறே இவள் மூன்ஞகவாயிருக்கும். மஹாராஜருள்ளிட்ட மூதலிகளும், ஆழ்வார்களும், ஆசார்யர்களும் இவள் முன்ஞகவாய்த்துப் பற்றிற்று. அங்வயவ்யதிரேகங்களில் வலாவலங்களன்றியே ஆஸ்ரயித்த வேற்றமுண்டு. எங்ஙனே யென்னில், அவனுடைய ஸீலாதிகுணங்களோடே தோயகுணங்கள் கலஸியிருக்குமாபோலே யல்லவாய்த்து இவளுடைய ஸீலாதிகுணங்களிருப்பது. அவனுடைய நிரங்குஸஸ்வாதந்த்ர்யமும் (க்ரோயமாஹாரயத்நிவ்ரம்) என்று அழித்துக் கார்யம் கொள்ளலாயிருப்பன சிலவுமுண்டிறே. அதுவு மில்லையிறே யிவளுக்கு. அதுண்டாகிலிவளுக்கு மொரு புருஷகாராபேக்ஷை வேண்டியிருக்குமிறே. அதில்லாமையாலே இவள் புருஷகாரமாகவேணும். இல்லையாகில் வலவிதியில்லை.

எங்கே கண்டோ மென்னில், பர்வணேமாஷ்டியிலே (ப்ரதீயதாஹோராத்ராயாயமையிலீ) என்று பிராட்டிக்காகப் பரிந்தும், ஊதரை ஹிரண்யக்கலாகாதென்று திருவடிக்காகப் பரிந்தும் வார்த்தை சொன்னவனைத் துறந்து (த்வாதூயிக்குலபாஸகம்) என்று புறப்படவிட, ராவணலவகத்தில் நின்றும் புறப்பட்டுவந்து மநோவாக்காயங்கள் மூன்றும் ஸரணம் புகுந்த ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானைக்குறித்து (நத்யமேயமகயஞ்சந) என்று ரக்ஷித்த நீர்மையிறே பெருமாளுக்குள்ளது. இவளுக்கு அங்ஙனன்று. மநோவாக்காயம் மூன்றிலும் ராவணபஜயத்தையும் ஸ்வப்நம் கண்டோமென்று லயப்பட்டு த்ரிஜடை விண்ணப்பஞ்செய்ய அவளும் (அலமேஷா பரித்ராதும் ராக்ஷஸ்யோ மஹதோபயாத்) (ப்ரணிபாதப்ரஸாதாஹிமையிலீ ஜநகாத்மஜா) என்று நம்மாலே நலிவுபடுகிறவிவள்தானே நம்மை ரக்ஷிக்குங்காணுங்கோ வென்று சொல்லியும் இவ்வுக்தியே

http://acharya.org

யன்றியே பிராட்டிதானு மிவர்கள் நடுவேயிருந்து (ஹவேய• ஸரண• ஹிவ:) என்று நானுளனாக நீங்களஞ்சவேண்டாமென்று அருளிச்செய்தும் இவ்வுக்திமாத்ரமாய்ப் போகையன்றிக்கே, ராமவிஜயமுண்டாய் ராவணனும் பட்டான், மஹாராஜருள்ளிட்ட முதலிகளுக்கு மொருகுறையில்லை யென்று நம்மையிலிக்குச் சொல்லிவாவென்று திருவடியைவரவிட, அவன் வந்து விண்ணப்பஞ்செய்ய, இதைக்கேட்டருளி ஹர்ஷத்தாலே இவனுக்கு என்ன உபகாரத்தைப்பண்ணுவோமென்று தடுமாறுகிற வளவிலே "எனக்குப்பண்ணுமுபகாரமாகிறதுதேவர்விஷயத்திலே நலிந்தவிவர்களைவிட்டுக்காட்டித்தருகையே" என்ன, அதைக்கேட்டபின்பு அவன் பண்ணின உபகாரபரம்பரைகளையும் பார்த்திலள், இவர்கள் இப்போது நிற்கிற ஆர்த்தியே திருவுள்ளத்தில் பட்டு (கஸ்ருப்யேஷ்வாகரோத்தம) என்றும், (ஸகஸ்ரசிக்ஷாபராயணயதி) என்றும், பெருமாளுக்கு சுந்தரங்கபரிகரமான திருவடியோடே மறுதலித்து ரக்ஷித்தவிவள், நம்முடைய குற்றங்களைத் தன்சொல்வழிவரும் பெருமாளைப் பொறுப்பித்து ரக்ஷிப்பிக்கச் சொல்லவேணுமோ. இதிறே இவள் நிர்மையிருந்தபடி.

இதுவேயன்று தன்பக்கலிலே அபராயத்தைப்பண்ணின ராவணனைக் குறித்து (மித்ரமௌபயிக•கர்தம்) என்றும், (தேஹமைத்ரீ ஹவதுதே) என்றும், அவனுக்கு "மாஸுசஃ" என்னும் வார்த்தை சொன்னவளிறே. ஆகையாலே நித்யஸாபராய ஜந்துக்களுக்கு, நித்ய ஸஹவாஸம் பண்ணுமிவள் புருஷகாரமாக வேணும். கல்யாண ஸுணவிஶிஷ்டனுமாயிருக்கிற ஈஶ்வரன் உபாயமாமிடத்தில், இப்புருஷகார ஸம்பந்தையானவிவள், இவனுடைய ஆஶ்ரணங்களோபாதி அகர்யார்ஹஸ்ய ஸம்பந்தையாகில், இவள் புருஷகார மானாலல்லது ஸலஸ்தீயில்லை. ஸலத்துக்கு பூர்வக்ஷணவர்த்தியாயிருக்குமதிலேயிறே உபாயஸ்வமிருப்பது.

ஆனாலிப் புருஷகாரத்துக்கு உபாயஶரீரத்திலே அந்தர்பாவமுண்டாகவேண்டாமோவென்னில், ஸுணங்களும் விபூதிரஹங்களும் அசேதநமாகையாலே உபாயஸ்வரூபத்திலே அந்தர்பாவமுண்டு. ஸுணாஶ்ரயஸ்வரூபமாகையாலே இவளுக்கும் ஸ்வரூபாதவஸ்தித்வமுண்டே யாகிலுமிவள் சேதநாந்தர மோசரையாகையாலே உபாயஶரீரத்திலிவளுக்கு அந்தர்பாவமில்லை. இவள் புருஷகாரத்திலே ஸாயஸஹாவங் கிடையாதேயாகிலும் இவள் ஸந்நியையை அபேக்ஷித்துக்கொண்டாய்த்து உபாயம் ஜீவிப்பது. ஆகையாலிவள் பக்கல் ஸாயஸஹாவங் கிடையாது. எங்ஙனேயென்னில், ராஜமஹிஷியைப்புருஷகாரமாகக்கொண்டு ராஜாவின் பக்கலிலே ஸலஸ்தீயுண்டாமென்று சொன்னால்,

http://acharya.org

அவன் பக்க லிரக்கமில்லாதபோது புருஷகாரத்துக்கு மலப்ரஷாகமக்தி யில்லாமையாலே இப்புருஷ்காரத்திலே ஸாயகஹாவங்கிடையாது, அந்ய நிரபேக்ஷமாக மலப்ரஷணகையாலே அவனே உபாயம்.

(சரணௌ) என்று "மாம்" என்கிறவிடத்தில் ஸாயீ யவேஷத் தோடே கிற்கிற விதீரஹத்தையும் இப்பதத்திலே அநுஸந்யேயம். (சரணௌ) என்கிறவிது திருவடிக ளிரண்டையு மென்றபடி; ஸ்த நந்ய ப்ரஜைக்கு ஸ்தகம்போலே யடிமையிலே யயிகரித்தவனுக்குத் திருவடிகளினுடைய உஜீஜீவ்யதையைச் சொல்லுகிறது. சேஷஜ-ஏ தன் போஷிபக்தல் கணிசிப்பது திருவடிக ளிரண்டையுமிறே. மாதாவினு டைய ஸர்வாவயவங்களிலும் ப்ரஜைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயிருக்க விசே ஷித்து உஜீஜீவ்யப்ராப்தி ஸ்தகங்களிலே யுண்டாகிறது, தனக்கு யாரகமான பாலை மாறுமலுபகரிக்கையாலேயிறே. அப்படி, சேஷஜ-ஏ தனுக்கும் சேஷியினுடைய ஸர்வாவய வங்களிலும் ப்ராப்தியுண்டா யிருக்க விசேஷித்துத் திருவடிகளிலுஜீஜீவ்யப்ராப்தி, இவனுக்குயா ரகமான கைங்கர்யத்தை மாறுமல் கொடுத்துப் போருகையிறே. இத் தால் திவ்யமங்கள விதீரஹஸஜீஹாவஞ் சொல்லிற்று.

கிழ்ச்சொன்ன புருஷகாரமும் ஸாணங்களும் இல்லேயேயாகிலும் விதீரஹத்தானே போரும் உபாயமாகைக்கு எங்கே கண்டோ மென் னில், சிந்தயந்தி தன்ஸ்வரூபாநுரூப்யாநுசந்தானத்தைப் பண்ணியன்றிறே முடிந்தாள். க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்வரூபகுணங்களிலே யகப்பட்டவ ளன்று; காமுகையாகையாலே யவன் விதீரஹத்திலே யகப்பட்டாள். அவ்வடிவழகுதானே யவள் விரோயையும் போக்கியவ்வருகே மோகூ த்தையும் கொடுத்ததிறே. (சிந்தயந்தி ஜகத்ஸ்தித: பரவீரஹ்மஸ்வ ரூபிணம், நிருச்ஹ்வாஸதயா முக்தி: மதாந்யாமோபகந்யகா) என்கிற படியே ஸ்வரூப ஸ்வஹாவங்களறியாத சிந்தயந்தி யாகையாலே, விதீர ஹந்தானே ஸ்வரூபகுணங்களுக்கும் ப்ரகாஸகமுமாய், ஸாஸாரிகளுக் கு ருஜிஜநகமுமாய், முமுகூக்களுக்கு ஸாஹாஸ்ரயமுமாய், நித்யர்க் கும் முக்தர்க்கும், ஹோகரூபமுமாயிருக்கும். எங்கே கண்டோமென் னில், (ஆயதாஸ்சஸாவ்ருத்தாஸ்சவாஹவ:) என்று தெஞ்சுபதியு ண்டு அகப்பட்டது விதீரஹத்திலே. (ஏஷஸர்வஸ்தஹ-ஏதஸ்து பரிஷ்வ ங்மோ ஹநாமத:) தான் மதித்தார்க்குப் பரிலாகக் கொடுப்பது விதீர ஹத்தை. அங்குள்ளார் * ஸுபஸ்யந்தியிறே.

ஆக இவ்வுபாயத்துக்கு முறுப்பாயிருக்கையாலே அவற்றை யொ துக்கிக் கூற்றுத்த உபாயத்திலே நோக்கென்னுமிடம் தோற்றச் சொ ல்லுகிறது இஸ்ரீ ஸரணஸவ்தீ:ம்.

http://acharya.org

(உபாயே நீருஹரக்ஷித்ரோஸ் ஸ்வீஉஸ் ஸரணமித்யயம், வர்த தே ஸாம்பரதம் சைஷ உபாயார்யைக வாசகம்) என்கிறபடியே இஸ் ஸரணஸ்வீஉம், உபாயத்தையும் நீருஹத்தையும் ரக்ஷிதாவையுஞ் சொல்லுகிறது. ரக்ஷகமென்றும் உபாயமென்றும் பர்யாயமென்று சொல்லிப்போருவர்கள். அங்ஙனன்றியே ரக்ஷகனும் வேறேயாய் உபாயமும் வேறேயா யிருக்கவேண்டி யிருந்தது இப்ப்ரமாணத்தால். ரக்ஷகனென்றால், ஸாயாரணரக்ஷணத்துக்கு, உபாஸகனுக்கும் ப்ரபந்நனுக்கும் பொதுவாயிருக்கும். உபாயமென்று விசேஷித்தால் ப்ரபந்நனுக் குகவாயிருக்கும். எவ்வுபயத்துக்காக வென்னில், இஷ்ட ப்ராப்திக்கும் அநிஷ்ட நிவாரணத்துக்கும் தப்பாத உபாயம். அநிஷ்டமாவது-ஜீவாத்மாஸ்வரூபம் துடக்கமாகக் கைங்கர்யத்திலஹங்காரமமகாரமூலமாகவுண்டான விரோயியான பாபங்கள். அவையாவன, அவித்யா கர்மவாஸனாருசிப்ரக்ருதி ஸம்ஸ்லேஷங்கள், இவற்றின் கார்யமான, மர்மம், ஜன்மம், வார்த்யம், யௌவநம், ஜரை, மரணம், நரகம், இற்வறுடொக்க அநுவர்த்தித்துப் போருகிற தாபத்ரயங்கள், இவற்றுக்குக் காரணமான அவித்யை.

இவற்றினுடைய ஸ்வரூபமிருக்கும்படி யென்னென்னில்; [அவித்யை] யாகிறது அஜ்ஞாநம். * அதாகிறது அநாத்மந்யாத்மபுத்தியும், அஸ்வே ஸ்வ புத்தியும்; அவையாகிறன தானல்லாதத்தைத்தானென்று ப்ரமித்தும், தன்னதல்லாதத்தைத் தன்னதென்கையும்; ஸ்வரூபத்தினுடைத்தான தன்னை அபஹரித்தும் விஷயத்தியை யபஹரித்துக் கொண்டிருக்கையும். இதுக்குள்ளே யெல்லா விரோயியும் பிடிபடும். இது தன்னை யுபஜீவத்தில் * நீர்துமதென்றார். எங்ஙனே யென்னில், அவித்யாவாஸனை, கர்மவாஸனை, ஜீவவாஸனை, அவித்யாருசி, கர்மருசி, ஜீவருசி. யயாஜ்ஞாநம் பிறந்தவாறே அவித்யை நசிக்கும், புண்யபாபங்கள் ப்ரக்ருத்யநுகூலமாயிருக்கையாலே அநுகூலங்கள் கண்டவாறே அவை நசிக்கும். அநுகூலமாவது ஸுலபீ ஸக்தியாகவுமாம். திருநாமஞ் சொல்லவுமாம். அன்றிக்கே அவன்தானே உபாயமாகவுமாம். இனி யிவற்றுக்கு அடியான ப்ரக்ருதியாகிறது இந்த ஸரீரம். நரகாதியநுபவத்துக்கு வரும் யாதநாஸரீரம்; ஸ்வர்காதியநுபவத்துக்கு வரும் புண்ய ஸரீரம், இவற்றுக்குக் கிழங்கான ஸூக்ஷ்ம ஸரீரமும்; இவை யித்தனையும் நசிக்கை அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியாவது.

இனி இஷ்ட ப்ராப்தியாவது ப்ராபியாதத்தை ப்ராபிக்கை. அதாவது பரஸ்மை நிவ்ருத்தி பூர்வகமாகக் கைங்கர்ய மெல்லையாக ஸ்வரூபாநுரூபமாக இவ்வதிகாரிக்கவன் பிறப்பிக்கும் பர்வங்கள்; அவையாவன, ஜீவாத்மாஸ்மாநத்தைப் போக்கி ஆத்மயாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்

http://acharya.org

தைப் பிறப்பித்து, உபாயாந்தர நிவ்ருத்திபூர்வகமாக ஸ்ரீயோபாயத்திலே நிஷ்டையைப் பிறப்பித்து, விஷயப்ராவண்யத்தைப் போக்கி, தன்பக்கலிலே ப்ராவண்யத்தை யுண்டாக்கி, லோகப்ராப்தியைப் பண்ணிக்கொடுத்து, ஸ்வரூபப்ரகாசத்தையும் பிறப்பித்து, பரஜ்ஞாந பரமபக்தியையும் பிறப்பித்து, இவைபூர்வகமாக ஸமவஷ்டஜ்ஞத்வத்தையும் பிறப்பித்து, ஸமவஷ்டஜ்ஞஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யத்தையுங் கொடுத்தருளுகை, இவன் பற்றின உபாயத்தின் க்ருத்யம். (நிரஞ்ஜநஃ பரமஂ ஸாம்யமுபைதி) என்கிறது இவற்றிலே அந்தர்பூதம்; அபஹதபாப்மத்வாதி ஸுணஸாம்யமும், ஜ்ஞாநஸ்வரூபவர்யாதி ஸுண ஸாம்யமும், ஸோஸ்நுதாம்யமும், இவையிறே ஸாம்யாபத்திகள். (பராஞ்ஜ்யோதிருப ஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே) என்கிறபடியே கைங்கர்யமும் அபஹத பாப்மத்வாதி ஸுணங்களும் பரஜ்ஞத்யாதி ஸுணங்களும் ஸ்வரூப ப்ராப்திகளிலே அந்தர்பூதமாய் ப்ரகாசிக்குமவை. இனி பரஜ்ஞ பரமபக்திகளும் நித்யமாயிருக்கும், ஸ்வரூபத்தோடே ஸஹஜமாயிருக்கையாலே. ஆனலிவை நித்யமாகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில், ஏருக்காலதூலித்த ஸுணங்கள் ஒருக்காலதூலியா நின்றால் நித்யாபூர்வமாய் வருகையாலே பரஜ்ஞத்யாதி ஸுணங்கள் நித்யமாயிருக்கும். ஸாலோக்ய ஸாரூப்ய ஸாயுஜ்யமானவை கைங்கர்யோபயோகியாகையாலே கைங்கர்யத்திலே அந்தர்பூதம். (அபஹதபாப்மா விஜரோவிம்ருத்யுர் விஶோகோ விஜிவத்ஸோऽபிபாஸஸ் ஸத்யகாமஸ் ஸத்யஸங்கல்பஃ). [அபஹதபாப்மா] வென்றது-போகப்பட்ட பாபத்தை யுடையவன், [விஜரஃ]-விடப்பட்ட ஜரையையுடையவன், [விம்ருத்யுஃ]-விடப்பட்ட ம்ருத்யுவையுடையவன், [விஶோகஃ] - விடப்பட்ட ஶோகத்தை யுடையவன், [விஜிவத்ஸஃ]-போகப்பட்ட பஸியையுடையவன், [அபிபாஸஃ]-போகப்பட்ட பிபாஸையை யுடையவன், [ஸத்யகாமஃ]-நிஜனேத்தவை அப்போதேயுண்டாயிருக்கை, [ஸத்யஸங்கல்பஃ]- உண்டானவற்றைக் கார்யங்கொள்ளுமாபோலே யில்லாதவற்றை யுண்டாக்க வல்லனாகை. இவை தான் ஸ்வதஃ அன்றிக்கே யிருக்கிற விஷயத்தைச் சொல்லுவா னென்னென்னில், கர்மவஶ்யனுக்குள்ளது அகர்மவஶ்யனான ஈஶ்வரனுக்கில்லையென்று இவனுக்கு ஜ்ஞாநம்பிறக்கைக்காக. ஸுணங்கள்தான் ஶோஷகதனான சேதநனுக்கு முண்டாய் அவனுக்கு முண்டாயிருக்கும். இவை எட்டுஸுணமும் சேதநனுக்கு உபாயமதம். நிஷ்க்ருஷ்டவேஷத்திலில்லை யென்கை. அவனுக்கு விநியோகம் ரக்ஷணத்திலே, சேதநனுக்கு ஸத்யஸங்கல்பங்களாகிறது அவன் நிஜனேத்த கைங்கர்யமுண்டாயிருக்கை. இனி ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிஸுணங்கள் அவனுக்கு ஜகத்ரக்ஷணத்திலே, இவனுக்கு கைங்கர்யத்திலே.

http://acharya.org

அவனுக்கு [ஜ்ஞாந] மாவது (யோ வேத்தி யுமபத் ஸர்வம் ப்ரத்ய கேஷண) என்கிறபடியே எல்லாவற்றையு மறிந்துகொண்டிருக்குமா போலே யிவன் செய்யக்கடவ கைங்கர்யங்களே யொருபோகியாகவறிய வல்லனாயிருக்கும், [பல மாவது - அவனித்தை யரித்து ரக்ஷிக்குமாகில் அவன் கைங்கர்யத்துக்கு யாரணஸாமர்த்யத்தை யுடையனாயிருக்கும், [ஐஸ்வர்ய] மாவது - அவன் ஸ்வவ்யதிரிக்தங்களே நியமித்துக் கொண்டிருக்குமாகில் அவனுக்கு கரணங்களே நியமித்துக்கொண்டு அடிமை செய்ய வல்லனாயிருக்கும் அதாவது, கைங்கர்யத்துக் கநுரூபமாக அநேக ஸரீரபரிதிரஹங்கள் நியமிக்க வல்லனாயிருக்கை, [வீர்ய] மாவது- அவனிவற்றை ரக்ஷிக்குமிடத்தில் விகாரரஹிதனாய் ரக்ஷிக்குமாகில் இவனும் கைங்கர்யங்களைச் செய்யாகின்றால் ஒரு விகாரமின்றிக்கே யிருக்கை, [ஸக்தி] யாவது - அவன் சேராதவற்றைச் சேர்ப்பித்து ரக்ஷிக்குமாகில், இவனும் அநேகமடிமைகளே யெக்காலத்திலும் செய்யவல்ல அவடிதவடகர ஸாமர்த்யத்தை யுடையனாகை, [தேஜஸ்ஸ] வது-அவன் அநபிபவ நீயனாயிருக்குமாகில், இவனும் கைங்கர்யங்களே யொருபோகியாகச் செய்கிற தேஜஸ்ஸையுடையனாயிருக்கும்.

இனி விதிரஹத்தில் லவனுக்கு மிவனுக்கு மொக்கும். மானங்களும் அவனுக்கு மிவனுக்கு மொக்கும். ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகளும் அவனுக்கு மிவனுக்கு மொக்கும். ஆகையாலே பரமஸாம்யா பத்தியைப் பண்ணிக் கொடுக்குமென்கிறது. ஸேஷித்வ ஸேஷத்வங்கள் தொடக்கச்செய்தே ஸாம்யாபத்தியு முண்டாகிறது. ஸ்வாதந்த்ர்யலக்ஷணமல்லது ஸ்வரூப ஸேஷ மூண்டாகாது. இரண்டு தலைக்கும் ஸ்வாதந்த்ர்யம் பிறக்கைக்காக ஸாம்யாபத்தி யுண்டாய்த் தென்றால் ஸேஷஸேஷித்வங்களென்கிற முறை மாறாது. எங்ஙனே என்னில், இவனே கிஞ்சித்கரிப்பித்துக்கொண்டு அவனுக்கு ஸேஷித்வம்; அவனுக்கு கைங்கர்யத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு இவனுக்கு ஸேஷத்வம். இருவர்க்கு மிரண்டும் வ்யவஸ்தாபிதம். அவனோடு ஸமமென்ன வொண்ணாது.

இஷ்டப்ராப்தி பண்ணிக்கொடுக்கையாவது - இவன் ஸ்வீகரித்த உபாயத்தில் நிலை நின்றவனுடைய வயிகாராதநானுணமாக அவன் பண்ணிக்கொடுக்குமவை.

ஆக இந்த ஸாரஸ்வரூபோபாய ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகையாலே கீழ்ச்சொன்ன காரணஸ்வரூபத்துடங்கி இவ்வளவும் உபாயபரமாக வநுஸந்தேயம். இவனுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தம் லக்ஷ்மீஸம்பந்தமு மநுஸந்தேயம்.

இப்படி உபாயம் நிஷ்டமாயிருக்க அநாதிகாலம் வலியாதொழிந்தது இவனுடைய ப்ரபத்தி யில்லாமையிறே. அந்த ப்ரபத்தியைச் சொல்லுகிறதுமேல், (ப்ரபத்யே) என்கையாலே. (ப்ரபத்யே) என்றது அடைகிறேனென்றபடி. அதாவது - அங்குற்றை வ்ரஜையினுடைய வநுஷ்ட்டாகம். (மத்யர்பா வுத்பத்யர்பாஃ) என்கிறபடியே அத்யவ

http://acharya.org

ஸாயமான ஜ்ஞாநவிமோஷத்தைச் சொல்லுகிறது. (ப்ரபத்யே) இப்ப்ரபத்திதான் மாநஸமோ வாசிகமோ காயிகமோ வென்னில், மூன்றுமாம், ஒன்றுமாம். ஒன்றமையுமாகில் ரெண்டுமில்லை, மூன்றும் வேணுமாகில் ஒன்று போராது; ஆனலென் சொல்லுகிற தென்னில் - ஒன்றுள்ள விடத்திலும் மலஹரிஷ்யி கண்டோம். மூன்றுள்ள விடத்திலும் மலஹரிஷ்யி கண்டோம். ஆகையாலே இத்வறில் ஒரு நிர்வந்த்யம் பெரிசன்று. ஒன்றிலும் ஸாயகஹாவமில்லை; மூன்றிலும் ஸாயகஹாவமில்லை. அவனுடைய அதநீரஹமே ஹேதுவாமித்தனை. ஜ்ஞாநாநுமோக்ஷமாகையாலே மாநஸமாகக் கொள்ளக்கடவோம். ஆனால் மலத்துக்கு ஸாயகமன்றுகில் இவை வேண்டுகிறதென்னென்னில், இவ்வயிகாரி முமுக்ஷுவென்றறியும்போது ஸஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தி வேணும். சேதநனென்றறியும்போது அசிஷ்வ்யா வ்ருத்தி வேணும். இனி அசிஷ்வ்யாவ்ருத்தமான ஜ்ஞாநம், சேதநயர்மமாகையாலே, ஸ்வரூபமாமித்தனை. ஸ்வரூபாதிரேகியான ஈஸ்வரன் பக்கலிலே உபாயஹாவங்கிடக்குமித்தனை. (ப்ரபத்யே)என்கிறபடியும் மாநஸத்தைக் காட்டுமோவென்னில், (பத்ய மதெள) என்கிற யாதுவிலே ஒரு மகிவிமோஷமாய் மத்யர்யமாய், வைதீய்யர்யமாகிறது. வைதீயாகிறது, (வ்யவஸாயாத்மிகா வைதீயிஃ) என்றும், (வைதீயிரயி யவஸாயிஃ) என்றும், சொல்லுகையாலே, மநோவ்யாபாரமான அயி யவஸாயத்தைச் சொல்லுகையாலே ப்ரபத்திக்கு மாநஸமே அர்யம். இம்மாநஸஜ்ஞாநமிருக்கும்படி யென்னென்னில், க்ரியாரூபமான கர்மமாதல், கர்மத்தாலே கூடிணபாபஞாப்பிறக்கும் ஜ்ஞாநமாதல், கர்மஜ்ஞாந ஸஹக்ருதையான அநவரத ஹாவநாரூபையான லக்தியாதல். இவை மூன்றும், கைங்கர்யத்துக்கு முபயோமியாய் ஸாயகதயாவிஹிதமாமிருக்கையாலே, இவற்றி லுபாய வைதீய யத்யாமூர்வகமாய், தான் உபாயமன்றிபிலே ஹிஷ்யோபாய ஸ்வீகாரமுமாய், அயிகாரிக்கு விமோஷணமுமாய், அயி யவஸாயாத்மகமுமாய் இருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிமோஷம் ப்ரபத்தியாகிறது. (ப்ரபத்யே) என்கிற வர்த்தமாநம், ஹோஜநமயநாடிகளிலே அக்யபாஞனபோதொழிய, ஸரீரமும் பாங்காய், ஸத்தவோத்தரனாய் முமுக்ஷுவாகையாலே அவநை விஸ்மரித்து இருக்கும்போதில்லையிமீற; ஆகையாலே தாநுணர்ந்திருந்தபோது அவனே உபாயமென்றிருக்கிற நிலைவு மாறுதிருக்குமிறே, அத்தைச்சொல்லுகிறது. ஸஸாரஜயமும் ப்ராப்யருசியும் கனக்கக்கனக்க, (த்வமேவோபாயஜ ஏதோ மே ஹவேதிப்ரார்யநாமதிஃ) என்கிற லக்ஷணவாக்யத்துக் குறுப்பாய் ப்ரார்யநை உருவச்செல்லவேணும். நிலைக்கிறது அவநையாகையாலே நெஞ்சுவிட்டுப் போம்படியாம்; பரத்வம் எட்டாது; வ்யூஹம் கால்கடியார்க்கு; அவதாரம் அக்காலத்திலுதவினர்க்கு; அர்ச்சாவதாரம் உகந்தருளின நிலங்களிலே புக்கபோது, திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு கிடக்கவும் போகாதே; இனி இவனுக்கெங்குமொக்கச் செய்யலாவது ஜ்ஞாநாதஸந்

http://acharya.org

யாகமிறே; அத்தைச் சொல்லுகிறது வர்த்தமாகம்; இதுவுமப்படியே அநுவர்தகமாகிறதாகில் ஹலவிஷ்யளவும் செல்ல அநுவர்த்திக்கிற உபாஸநத்திற் காட்டி லிதுக்குவாசி யென்னென்னில், ரூபத்தில் ஹேதி க்கலாவ தொன்றில்லை, ஹேதுவை விஸேஷிக்குமத்தை. (நிஷ்ய யாஸிதவ்ய:) என்று வியிபரமாய் வருவ தொன்றது; இவ்வநுஸந்யா கம் ராஜப்ராப்தம்; அது ஸாயகதயா விஹிதமாகையாலே அநுஸந்யா விச்ஹேஷம் பிறத்தால் ஹலவிச்ஹேஷம் பிறக்கும்; ராஜாநுவர்த்த மாகையாலே அநுஸந்யாகவிச்ஹேஷம் பிறந்தால் ஹலவிச்ஹேஷமில்லை ப்ரபக்நனுக்கு, ஸாயகமவனுகையாலே. இதுக்கு வேஷாந்தத்தில் ந்யா யம் மொசரிக்கிறவிட மெங்ஙனே யென்னில் "ஸம்ஹாரப்ராப்திரிதி சேந்ந வைஸேஷ்யாத்" என்று ஜீவாத்மாவோபாதி பரமாத்மாவுக் கும் அநிஷ்டவ்யாவ்ருத்தி யொத்திருக்கச் செய்தே, இத்தோட்டை ஸம்பர்க்கத்தாலே வரும் ஹேவஸாவாஹ்யநுஹவங்க ளவனுக்கு வா ராது. ஸ்பர்ஸமொத்திருக்கச்செய்தே, வாராதொழிவானென்னென் னில், உபாயத்தன்னில் ராஜம் பிறக்கிறது விஷயவைலக்ஷண்யத்தாலே யிறே; அவ்வோபாதி இந்த ஸாயகத்தாலே லக்ஷ்மீபதியாய் ஸர்வ யிகமுமாய் விதீரஹோபேதமுமாய் வ்ரிஹ்யரூபமுமாயிருப்பதொன் றுகையாலே அசேதநக்ரியாகலாபமுமாயிருக்கிற ஸாயகத்திற்காட்டி லிதிலே ராஜம் பிறக்கச் சொல்லவேணுமோ. திரைமேல் திரையான பிறக்குக்கள் மேல்வந்து குலைக்கப் பார்த்தாலும், ப்ரமாணங்கள் வந்து குலைக்கப்பார்த்தாலும், அவன் தானே வந்து குலைக்கப்பார்த்தா லும் குலைக்க வொண்ணாதபடியான நிஷ்டையைச் சொல்லுகிறது கரி யாபதம்; பிள்ளை திருநறையூரரையரைப்போலே. ஆக பூர்வார்யமு பாயத்தைச் சொலலுகிற தென்றதாய்த்து.

[பூர்வவாக்யம் முற்றிற்று.]

[இதின் ஒட்டுதாத்பர்யம்.]

இந்த உபாயத்தான், ஐஸ்வர்யார்தியுபேயார்தங்களுக்கும் பொதுவா யிருக்கையாலே, அவற்றினுடைய த்யாஜ்யபூர்வகமாக மேல நிரதிஸயமான உத்தமபுருஷார்தத்தை விவக்ஷிக்கிறது (ஸ்ரீமதே)என்று.

இவ்வைஸ்வர்யாதிபுருஷார்தங்களை ஸாஸ்த்ரம் ஆஹரியாநிற்க உபே யாஹாஸ மென்று கழிப்பானென்னென்னில், இவைதான் அல்பாஸ் யிரத்வாதிதோஷதூஷிதங்களாயிருக்கையாலும், ஸ்வரூபப்ராப்தமல் லாமையாலும், த்யாஜ்யம். ஹேஹாத்மாபிமாநிக்கு புத்ர பஸ்வந்நாதி கள் புருஷார்தமா யிருக்கும். தேஹம் அஸ்மிதமென்னும் ஜ்ஞாநம் பிற ந்தவாறே, அவையவனுக்கு த்யாஜ்யமா யிருக்கும். இனி பாலோக புரு ஷார்தங்களில் வந்தால் கர்மநிஷ்டமா யிருக்கையாலே அதில் ருசி

http://acharya.org

யே பிறக்கதில்லே. ஐஸ்வர்யமாகிற ஸ்வர்மாதீயதநலவத்தில் வக்தால் ஊர்வஸிஸாலோக்யத்திலே ஸுவஹீராக்தி கிடக்கையாலே ருகியுண்டா யிருக்கும். அத்தை லலித்ததநலவிக்கப் புக்கில் தேவதை ஊர்ஸீல தேவதை யாகையாலே தன்னே உபாவித்துத் தான் கொடுத்த வல தத்தை யதநலவிக்கும் ஸாம்யாபத்தி பொறுக்க மாட்டாமையாலே யயாதியை (யீ வை ஸ) என்று தள்ளினற்போலே தள்ளும். இது தப் பியதநலவிக்கப் புக்கன்றே, (கூஷீணே புண்யே மர்த்யலோகம் விஸந்தி) என் று புண்யக்ஷயம் பிறந்து சரசுத்திலே விழப்புகுகிறே மென்கிற ஸயத் தோடேயிருந் ததநலவிக்கையாலே, உயிர்க்கழுவில் ஸுவம்போலே ஊஃவிவிமோஷமா யிருக்கு மத்தனை. ஸுவலவமுண்டானலும், வகு த்த புருஷார்யமல்லாமையாலே ஸ்வரூபப்ராப்தமன்று. லோகவிகாஸ முண்டாகையாலே அஸ்யிரம். இனி வீரஹ்மலோகப்ராப்தியில் வந் தால் அநலவஞ் செல்லா நிற்கச் செய்தே கூடத்பாஸையாலே ஸ்வ மாஸத்தை லக்ஷித்துப் பின்னையும் போயிருக்கு மென்று சொல்லு கையாலும், பூர்ணமான விஷ்க்ருஷ்டலாவ மல்லாமையாலும், ஸ்வரூப ப்ராப்த மல்லாமையாலும் த்யாஜ்யம். இங்ஙனெத்த ஊரிதபரம்ப ரைகளு மின்றியிலே, அகிஞ்சனாவருத்தி விமோக்ஷணமான ஆத்மவ ஸ்து, விலக்ஷண மாகையாலே, ப்ராப்தியிலே ருகியுண்டா யிருக்கும். அத்தை லலித்ததநலவிக்கப் புக்கால், மமவஹதநலவமும் அங்குள்ளாரு டைய பரிமாற்றமும் ப்ரகாஸியாநிற்க, அவ்வதநலவத்துக்கு யோதீய தையுண்டாயிருக்கக் கிடையாமையாலே கீழ்ச்சொன்னவற்றிற் காட்டில் தனக்குண்டான ஸுவமடைய, வியவாலங்காரம்போலே அவதீய மாய், ஊஃவமாய், முடிவில்லாத சரகலமாகமாயிருக்கையாலே அதுவும் த்யாஜ்யம். கீழ்ச்சொன்னவைபோலே அல்ப மன்றியே நிரதிசயமு மாய், அஸ்மிரமன்றியே நித்யமுமாய், ஸ்வரூபத்துக் கநதரூப மன்றி யே அநரூபமுமாய், புநராவருத்தி யின்றியே அபுநராவருத்தி லக்ஷண மோக்ஷமுமான, உத்தமபுருஷார்யத்தை விவக்ஷிக்கிறது உத்தரவாக்யம்.

[உத்தரவாக்யத்தின் ஒட்டுதாத்பர்யம் முற்றிற்று.]

[உத்தரவாக்யத்தின் ப்ரதிபதவ்யாவ்யாகாரம்ஹம்.]

[ஸ்ரீமதே] என்றது கீழ் புருஷகார ஸம்பதையானற்போலே, நித்ய ப்ராப்ய மென்கிறது.

இவள் ப்ராப்யை யென்னுமித்தை ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமங் காட்டுமோவெ ன்னில், [ஸ்ரீமதே] என்கிற விலக்ஷணியாலும், [ஆய] வென்கிற சதுர்த்தி யாலும், தாதர்த்யத்தைக் காட்டுமித்தனை. இரண்டும் ஏகவிலக்ஷ ணியாகையாலே சரராயணபதத்துக்கு ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமங் விமோக்ஷண மாகையா லே ஸ்ரீமந் நாராயணன் பொருட்டென்று ஆய்த்து ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமங்காட்டு வது. ப்ராப்யை யென்று ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமங் காட்டாதாகில், அவளுபாதி

http://acharya.org

ப்ராப்யை யென்று சொல்லுகிறவர்யும் சேருகிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்; அவள் ப்ரயாநப்ராப்யனுய்த்ததும் ஸ்வாமி யாகையாலே யிறே. இவளும் இவனுக்கு மஹிஷியென்றும், இவர்களைக் குறித்து ஸ்வாமிநி யென்னுமிஸ் ஸுவிஷேமே, இவளுடைய ப்ராப்யதையைச் சொல்லத்தட்டில்லே. எங்ஙனே யென்னில், கீழ் ஸ்ரீஸுவிஷத்திலே இவர்களைக்குறித்த ஸ்வாமிநி யென்றும், வ்யுத்பத்தியாலும் * விஷ்ணுபத்நி என்கிற ப்ரமாணத்தாலும் ஸித்தியமான வார்த்தைக்கு வாசகமான ஸ்ரீமச்சுவிஷத்தை இங்கே ப்ரயோகிக்கையாலே, இஸ்ஸுவிஷேமே இவளுடைய ப்ராப்யதையைச் சொல்லுகிறது. தன்னை யொழிக்தாற்கு ப்ராப்யஸித்தியிளிவளுடைய கடாக்ஷமாயிருக்கும், இது தன்னை நம்மாழ்வார் (கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடி) என்றும் இளையபெருமாளும்(ஹவாஸ்து ஸஹ வைதேஹ்யா மிரிஷாநுஷ்ட ராஸ்யதே) என்று பெருமாள் ப்ராப்யரான வோபாதி பெரிய பிராட்டியார் ப்ராப்யை யென்றருளிச் செய்தார்கள். இவ்வடிமை கொள்ளச் சேரவிருக்கிற விருப்பை (ஸ்ரியா லார்யஞ் ஜநத்பதிம்) இத்யாதிகளாலே இவள் ப்ராப்யதை யெங்கு மொக்க வ்யாப்தம். அவனுடைய ப்ராப்யதை ஸ்வதஸ்ஸித்தியம். அதுக்கு ஏகாயநனு மிசையுமே. இவளுடைய ப்ராப்யதையைச் சொல்லுகையாலே யிறே யிதுக்கு ப்ராயார்யம். மாதாபிதாக்க ளிருவரையும் ஸேவதுவர்த்திக்கும் புத்ரனைப்போலே ஸ்வாமியும் ஸ்வாமிநியும் சேர்ந்த சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்கை ஸேஷஜீவனுக்கு ஸ்வரூபம். ஸாயுஜ்யத்தில் புருஷகாரத்தை யபேக்ஷித்த வோபாதி, ஸாயுஜ்யத்திலும் இருவருமான சேர்த்தியபேக்ஷிதம். (ஸ்ரீமதே) யென்கிற மதுப்பாலே கீழில் மத்பதஸ்தி லர்யம்போலே இங்குமிருவருமான சேர்த்தியால் வந்த ஹோதியதை நித்யமென்கிறது. இப்படியிச்சேர்த்தி யொழியத் தனித்தவளை ப்ராப்யையென்று பற்றுதலும், அவனை ப்ராப்யமென்று பற்றுமதுவும் விகாரம். எங்கே கண்டோமென்னில், பிராட்டியொழிய பெருமாள் பக்கலிலே ஹோதியவ்ருத்தியை பண்ணின ஸுர்பணகை நிரஸித்தாள். பெருமாளைப்பிரித்து பிராட்டி பக்கலிலே ஹோதியவ்ருத்தியை பண்ணின ராவணன் நிரஸித்தான். உடலையும் உயிரையும் பிரித்தார்க்கு விநாசமில்லாதிலையிறே. (அநந்யா ராகவேணாஹம் ஹாஸ்கரேண ப்ரஹா யயா) (அநந்யாஹி மயா ஸீதா ஹாஸ்கரேண ப்ரஹா யயா) என்றிருவருடைய ஸஹாவமும் மிதுவானபின்பு இனி இவர்களைப் பிரிக்கையாவது வஸ்துவினுடைய ஸஹாவத்தை யிசையாமலித்தனையிறே. இவ்வஸ்துஸஹாவத்தை யிசைந்தார்க்கு மிஸ்ரமேயிறே ப்ராப்யம்.

நாராயண னென்று எல்லாவழியாலும் வகுத்த ஸர்வாத்ம ஸ்வாமி யென்கிறது. கீழ் பற்றுகைக்கு ஸௌலப்யம் ப்ரயாநமான வோபாதி, இங்கும் அடிமை செய்கைக்கு வகுத்த ஸுவிஷ மபேக்ஷித மாகையாலே ஸ்வாமித்வத்திலே நோக்கு. வகுத்த ஸ்வாமி என்கையாலே இவ

http://acharya.org

னையொழிந்த அஸேஷ்யஸேவை அபுருஷார்யமென்கிறது. திருமந்த்ரத்தில் நாராயண ஸப்தோக்தமான அர்த்த விஸேஷங்கள் இந்த நாராயண ஸப்தத்திலுப்தேஸ்யாதொழிவானென்னென்னில், அங்கு ஸ்வரூபஞ் சொல்லுகிறதாகையாலே சேதநாசேதநமான நித்யபதார்த்தங்களினுடைய ஸமூஹங்கள் பலவற்றுக்கும் ஆஸ்ரயபூதமாயிருக்கிறானென்று ஸர்வஸ்வாமித்வஞ் சொல்லிற்று. இங்கு அநந்யார்ஹஸ்வரூபத்தனான சேதநனுக்கு ப்ராப்யஞ் சொல்லுகையாலே ஸர்வாத்மஸ்வாமித்வஞ் சொல்லிற்று. கீழ் நாராயணபதத்தில் சொன்ன மந்த்ரங்களும் இப்பதத்திலே ப்ராப்யபரமாக வதுஸந்தேயம். அவன்தான் நிற்கும் நிலையிலே மந்த்ரங்கள் நிற்பது. ப்ராப்யமான வாக்காரமும் ப்ராபகமான வாகாரமும் அவன் தனக்குண்டானுப்போலே அவன் மந்த்ரங்களுக்கு முண்டு. அங்கும் தன் மந்த்ரங்களே ப்ராப்யபரமாகச் சொல்லுகிறது. (ஸோऽஸ்நுதே ஸர்வான் காமான் ஸஹ, ப்ரஹ்மணாவிபஸ்சிதேதி) என்றும் (ப்ரணவோ யமார் பிதத்துங் குணம்) என்றும் மந்த்ரதஹவமே ப்ராப்யமாகச் சொல்லிற்றிறே.

நித்யஸூரிகளதுஹிக்கக்கடவ மந்த்ரங்களே நித்யஸம்ஸாரியை முக்தனாக்கி யிதீ மந்த்ரங்களே யிவர்களளவிலே மட்டஞ் செய்துகொடுத்து ஸாக்ஷாத்கரித்த தநுஹவிப்பிக்கையாலே ஸௌலப்யம் ப்ராப்யம். சேறுதோய்ந்தவிவனே ப்ராப்ல்யமேயாயிருக்கிறநித்யஸூரிகளுடைய கோர்வையிலே ஒருவனுக்கு யநுஹவிப்பிக்கையாலே ஸீலமணம் ப்ராப்யம். அநுஹவிக்கிறவிவனுடைய தோஷம்பார்த்தல், தன் வைலக்ஷண்யம் பார்த்தல் செய்யாதே யிவனே யதுஹவிப்பிக்கையாலே வாத்ஸல்யம்ப்ராப்யம். இவனுடைய அஸேஷ்யஸேவைகளைத்தவிர்த்து ஸ்வரூபாதுரூபமான கைங்கர்யத்தைக்கொடுத்து அடிமை கொள்ளுகையாலே வகுத்த ஸ்வாமித்வம் ப்ராப்யம். இந்த க்ஷுத்ராஸக்த்யாதிமந்த்ரங்களே யதுஹவிக்கிற விவனுக்கு ஸோத்ருத்வஸக்தியையுங்கொடுத்து அதுஹவிப்பிக்கையாலே யவைதானே இவைதன்னுடைய கார்யாவஸ்தையான ஸீலாதிமந்த்ரங்களோடு வாசியற எல்லாம் கட்டடங்கவிவனுக்கு ப்ராப்யம். ஈஸ்வரந்தான் ப்ராப்யனாகிறது இதீ மந்த்ரங்களுக்காஸ்ரயணீயனென்றிறே. நித்யஸம்ஸாரியை முக்தனாக்கி யநுஹவிப்பிக்கையாலே வேறே மந்த்ரங்கள் ப்ராப்யமாய்த்தென்னில், ஸ்வரூபேண மந்த்ரங்களடையப்ராப்யமென்னுமிடம் கண்டோமிறே. நித்யஸூரிகள் குமிழிநீருண்கையாலே ஸம்ஸாரிசேதநனே யிதற்கு நிலவனுக்கி யநுஹவிப்பிக்கிற உபகாரஸ்மருதிக்காகவிட்ட பாசுரங்களிறேயிவை. ஒன்றுஞ் செய்யாதபோதும் மோக்ஷயதையிறே மந்த்ரங்களுக்கு வேஷம். அவன் மந்த்ரமென்று இவை மோக்ஷயமான பின்பு மந்த்ரதாமாஸ்ரயமானவன் ஸ்வரூபத்துக்கு மோக்ஷயதையே நிரூபகமென்னுமிடம் சொல்லவேண்டாவிறே. நாராயண ஸப்தத்தில் அநந்தரத்தில் விதீரஹத்தையே ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லாதொழிவானென்? விதீரஹம் ப்ராப்யமாயிருக்க

http://acharya.org

வென்னில், இதுக்கு ஸாயநமான பூர்வார்யத்திலே விதீரஹவைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லுகையாலே ப்ராபகமான வஸ்துதான் ப்ராப்யமாகையாலே, இங்கு ஸவீஷேந சொல்லிற்றில்லியேயாகிலும், இங்குண்டென்னுமிடம் அர்யாத் ஸித்தியம். விதீரஹத்துக்கு ஹோதீயதையே வேஷமாயிருக்கையாலே யிங்கு ஸித்தியமாயிருந்தது, அதிகாரியினுடைய ஸகிஸந்நிதையாலே உபாயமாக வேண்டுகிறது. அதுவுமவனுக்கு அபாஸ்ரயமாம்படி உபதேஸிக்க வேண்டுகையாலே ஸவீஷேந சொல்லிற்று. ப்ரஸித்தியமான விதீரஹத்துக்கு பூரிக்கவேண்டாதே யிந்தவிதீரஹத்துக்கு இங்ஙனே யிருப்பதொரு ஏற்றமுண்டு, மாணிக்கச்செப்பிலே பொன்னையிட்டு வைத்தாப்போலே ஸ்வரூபஜ்ஞாநங்களுக்கு ப்ரகாஸகமாயிருக்கையாலே. இதீ ஜ்ஞாநங்களினுடைய ஹோதீயதை யெல்லியறிந்து விதீரஹத்தளவும் செல்லப்பெற்றதில்லை. விதீரஹத்தை யவன்தான் ஆவிஷ்கரித்து ஸாப்ஸீயந்திக்கு விஷயமாக்கினபோது அநுஜ்ஞைக்கு மத்தணை. ஆக இந்நாராயணஸவீஷத்தாலே ஸர்வாத்மஸ்வாமித்வஞ் சொல்லிற்றாய்த்து.

(ஆய) வென்கிறவிது சதுர்யியாகையாலே நித்யகைங்கர்யத்தைப் ரார்யிக்கிறது. இச்சதுர்யிக்கு தாஹார்யமர்யாதா யிருக்க நித்ய கைங்கர்யத்தை ப்ரார்யிக்கிறதென்கைக்கு கைங்கர்யத்தைக் காட்டுமோவென்னில், "வ்ருக்ஷாய ஜலம்" என்றால்வ்ருக்ஷத்தின் பொருட்டென்னுமாபோலே "நாராயணாய" என்றால் நாராயணனுக்கு ஸேஷமென்று காட்டுமத்தணை யன்றோவென்னில், ஸ்வரூபம் தஹர்யமானபோதே ஸ்வரூபதாவந்யியராய் வரும் ஸ்வபாவங்களும் தஹர்யமாகக் கடவதிறே. ஸேஷபூதனுக்கு ஸேஷவ்ருத்தியிறே ஸ்வரூபம்; புஷ்பம் பரிமளத்தோடே யலருமாபோலே. ஸ்வரூப ப்ராப்தியாவது - கைங்கர்யப்ராப்தியாகக் கடவது, கைங்கர்யம் ஸஹஜமாகையாலே. தஹர்யமாவது ஸேஷத்வஞ் சொன்னவிடத்திலே ஸேஷவஸ்துவைச் சொல்லிற்றாய், அது சொன்ன விடத்திலே ஸேஷவ்ருத்தியைச் சொல்லிற்றாய். அவ்வழியாலே கைங்கர்யஞ் சொல்லிற்றாகக்கடவது.

ஆனால் ஸர்வஹேஸஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தோசிதமான ஸகல கைங்கர்யங்களையும் பண்ணப்பெறுவனாக வேணுமென்கிற ப்ரார்யிஜ்ஞையைக்காட்டுமோ விஸ் ஸவீஷமென்னில்,—இந்தஸ்வரூபஸ்வபாவந்தான் ஓரோ காலத்திலேயாய், வேறொரு காலத்திலின்றிக்கேயிருக்குமோவென்னில், எல்லாதேஸத்திலுமுண்டென்று வந்து புகுந்த (உடனாய்) என்கிறபடியே, இதீதேஸங்களில் ஓரோரவஸ்தைகளில் ஓரோரிடங்களிலேயாய், ஓரோரடிமையின்றிக்கேயிருக்குமோ வென்னில் ஸகல கைங்கர்யங்களுமுண்டென்று வந்து புகுந்து (வழிவிலாவடிமை) என்கிறபடியே ப்ரணவத்தாலும், நமஸ்ஸாலும், ஸாத்யஸ்வரூபரான நமக்கென்று ஹோபாயகாரியைச் சொல்லுகிறது. அவ்விடத்திலே (செய்யவேண்டு நாம்) என்று நிருப்பாவாடையினிதென்று சொல்லுமா

http://acharya.org

போலே சிவன் கைங்கர்யமினிதென்று இவனெல்லா வடிமையையும் பாரித்தால் அவன் கொள்ளுமோ, உத்துங்கதத்வமன்றே வென்னில், இவனிருந்து ப்ரசர்யிக்கவே யவன் கொள்ளுமிடத்தைப் பற்றவே ப்ரார்யதை புகுந்தது.

இஸ்வரனுக்கு ஸேஷத்வம் அர்யமாயிருக்க, கைங்கர்யத்தைக் காலதேஸங்களிலிட்டுப் பெருக்கி பதஸந்யிக்கிறதற்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில், கவியன் பையைப்யாகக் குளிக்கவேணுமென்னுமா போலே தனக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமுமாய் ஸர்வாயிகாரமுமான கைங்கர்யத்திலேயிறே ஜோதீயதையில் வைலவத்தாலே வந்த வஸிநிவேஸம்.

ஜ்ஞாநத்தாலுமும் கைங்கர்யமாயிருக்கச்செய்தே அது ஈஸ்வரனுக்குமொத்து தனக்கும் ப்ரீதியுண்டாகையாலே யிப்ரீதிகாரிதமான கைங்கர்ய முண்டாய்த்து. இனி கைங்கர்யத்துக்கு அவ்வருகில்லியே ப்ராப்யம்.

கீழ்ச்சொன்ன பிராட்டியும், ஜ்ஞாநங்களும், விதிரஹமும், ஈஸ்வரனும் ப்ராப்யமன்றே வென்னில், இக் கைங்கர்யத்துக்கு வர்யகராகையாலே ப்ராப்யராஞர்களித்தனை. கைங்கர்யமே ப்ராப்யம். அச்சிரஹிஸாலோக்யாதி பரஜக்தயாதிகள் ப்ராப்யமானவொபாதி ஜ்ஞாநவல்லாஹமும் ப்ராப்யமான வாகாரம். கைங்கர்யமே ப்ரயாநப்ராப்யம். ஸாலோக்யாதிகளில் ஸாயுஜ்யம் ப்ரயாகமாகச் சொல்லுகிறது கைங்கர்யமாகையாலேயிறே. (ஸாயுஜ்யம்ப்ராதிபக்ஷா யே தீவ்ரஜக்தாஸ்தபஸ்விநஃ, தேஷாம் தே நித்யம் ஜவர்தி நிருபதீரவாஃ)என்கிறபடியே. ஸாயுஜ்யமாவது கூட்டரவு; கூடினாலல்லது கைங்கர்யம் விதீயமாது. ஸ்த்ரீபுமாக்களொன்றாஞர்களென்றால் ஏகதீரவ்யமாஞர்களென்றன்றிறே. ஒரு மிடராஞர்களென்று பொருளாய்த்து. அப்படியே யிக்கைங்கர்யங் கொள்ள விருக்கிற ஸேஷியுடைய நிலைவும், கைங்கர்யஞ்செய்து ஸ்வரூபம் பெறவிருக்கிற ஸேஷபூதனுடைய நிலைவும், ஒன்றாய், அதாவது ஸேஷியினுடைய நிலைவு தனக்கு நிலைவாய் அவனுடைய ஜோதீயமே தனக்கு ஜோதீயமாய்த் தலைக்கட்டுகை. ஒரு மிடாநரம், ஜோதிபம் மிக்கு உன்மஸ்தக ரஸமாய் கலவாநின்றால், பிறக்கு மினிமை யிருவர்க்கு மொக்குமிறே. அதில் பரதந்த்ரனான இவனுக்குப் பிறக்கு மினிமை பாரதந்த்ர்யத்தோடே சேர்ந்திருக்கவேணுமிறே. அதாவது இவன் செய்யு மடிமைகண்டு அவனுகந்தால், பின்னையவனுகந்தபடி கண்டுகக்கையிறே இவனுக்கு ஸ்வரூபம், கைங்கர்யவிஷயமாக வங்கிபுரத்துநம்பி பணிக்கும்படி - (இங்குர்மஇதிகைங்கர்யம்) என்று ஜ்ஞாவுதலவப்ரீதியாலே தடுமாறி யென்செய்வோ மென்றிருக்கை யென்று. அங்ஙனன்றிக்கே மாகஸமாயும் வாசிகமாயும் காயிகமாயுமிறே செய்யு மடிமைகள். (ஸோஸ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ, விரஹ்மணா விபஸ்சிதா)என்று மாகஸமானவடிமை. (ஹாவு ஹாவு ஹாவு, அஹமந்ந மஹ

http://acharya.org

மந்த்ரமஹமந்த்ரம், அஹமந்த்ராஜோஹமந்த்ராஜோஹமந்த்ராஜோஸ்மி) என்றும் (நமஇத்யேவவாதிந:) என்றும், இவை வாசிகமான வடிமை; (யயோதருணவத்ஸா வத்ஸ:, வத்ஸோவா மாதர:, மாயாவா ஸத்த்வம் அநுமச்மோத், மச்மந்த்ரமதுவ்ராஜத், தாபாப்ரகாரமிதிவத்) என்றும் (யோயேயோயாநா மச்மதி தேநதேந ஸஹ மச்மதி) என்றுமிவை காயிகமான வடிமை.

ஆக இவையாய்த்து கைங்கர்யம். இவை செய்யுமிடத்தில் (தனக்கேயாகவெண்ணிக் கொள்ளுமீதே) என்கிறபடியே ஸ்ரக்சந்தநாதிகளைப் போலே யவனுக்குக் கைதொடுமானமாயிருக்கை. அதாவது, விநியோகங்கொள்ளுமவனுக்கேயுறுப்பாய் தனக்கென்ன வேறொரு ஆகாரமின்றிக்கேயிருக்கை. அப்படி (படியாய்) என்கிறபடியே அசித்ஸமாயிலேயாம்படி தன்ஸ்வரூபத்தை மிக்ஷித்தால், பின்னை, அவனுகந்தபடி கண்டுகொள்ளுமென்னத்தட்டில்லையிறே புருஷார்த்தமாகைக்கு.

இதுக்கு வரும் விரோதிநிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது - நமஸ்ஸு. (நம:) என்கிறது - கைங்கர்யத்தில் காணென்கிற விரோதியைப் போக்கித் தந்தருளவேணுமென்கிறது. அஹங்கார மர்மமான கைங்கர்யம் புருஷார்த்தமன்றே. ஆகையாலே அவ்வளவுஞ்செல்ல வுள்ள அஹங்கார மமகாரங்களைப் போக்கித் தந்தருளவேணுமென்கிறது. அஹங்காரத்தை நிஷேயிக்கையாலே அத்தால் வந்த மமகாரமும் இக்நமஸ்ஸிலே நிஷேயியமாய்த்து. அஹங்கார மமகாரங்களாகிறசேற்றிலே அநாதிகாலம் புடையுண்டுகிடந்த சேதநனை நமஸ்ஸாகிற கரையிலே கழுவுகையாலே யாசுமாகு மற்றபடி.

இவன் முக்தனாய் ப்ராப்யாநுபவம் பண்ணும்போதும் எனக்கென்னுமது அங்குண்டோவென்னில், அங்கில்லை, இக்கைங்கர்யம் பெறவேணுமென்று பேக்ஷிக்கிறவன் விரோதியோடே யிருந்தபேக்ஷிக்கிறவனுகையாலே, நித்யஸித்தராயிமாகத் தொடக்கமாக கைங்கர்யத்திலஹங்கார மர்மமீறுக கடிவுண்டான விரோதிகளைப் போக்கித் தந்தருளவேணுமென்று உபாஸகவேஷ யாகையாலே யபேக்ஷிக்கிறான். திருமந்த்ரத்தில் நமஸ்ஸிலே ஸ்வரூப விரோதி நிவருத்தியைச் சொல்லிற்று, இக்நமஸ்ஸிலே ப்ராப்யவிரோதியான ஸ்வப்ரயோஜநத்தைத் தடைத்தது.

கைங்கர்யமாவது— (ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி) என்றும், (படியாய்க்கிடந்து பவளவாய் காண்பேனே) என்றும், (உன்றன்திருவுள்ளமிடர் கெடுக்கிதாறும் நான்கள் வியக்கவின்புறுதும்) என்றும், (தனக்கேயாகவெண்ணிக் கொள்ளுமீதே) என்றும், (உனக்கே நாமாட்செய்வோம்) என்றும், (தாயன்வேந்தி) என்றும், (நீதந: ப்ரீதிபுரஸ்க்ருதம்) என்றும், (மாயாவா ஸத்த்வமதுமச்மத்) என்றும், (ப்ரியதேஸ

http://acharya.org

தத்ராமீ) என்றும், (முகப்பே கூவிப்பணிகொள்ளாய்) என்றும், (க்ரியதாமிதிமாவதீ) என்றும், (ஏவ மற்றமரராட்செய்வார்) என்றும் (ரமமாணவோநேத்ரயீ) என்றும், இவையிறே இவனடிமை செய்யும் பொது இருக்கும்படி. இத்தால்சொல்லுகிறது பாரதந்த்ர்யகாஷ்டைகள்.

ஆக புருஷகாரஞ்சொல்லி, அதினுடைய நித்யத்வஞ்சொல்லி, அப் புருஷகாரம் மிகையென்னும்படியான வாத்ஸல்யாதிகுணயோகஞ் சொல்லி, விதீரஹவைலக்ஷண்யஞ்சொல்லி, இஷ்டப்ராப்திக்கு விஷ்ட விவாரணத்துக்கும் நிரபேக்ஷமான உபாயஞ்சொல்லி, தத்ஸ்வீகாரஞ் சொல்லி, ஸ்வாமித்வ பூர்த்திசொல்லி, கைங்கர்ய ப்ரார்யதீ சொல்லி, கைங்கர்ய விரோயி போனபடி சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

ஷயீகுணரஸாத்மகமான அஹமர்த்தத்திலே கெஞ்சுவையாதே ஸ்வாமிக்காக்குகை. (தேதனும்பாலுங் கன்னலும முதுமாகித் திரிப்ப) (அங்கண்ணனுண்ட வென்னுருயிர்க்கேதரிது) என்று பின் பாஹரணீயம்.

தனிஉவயம் முற்றிற்று.

உகைசரியன் திருவடிகளே ஸரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளே ஸரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளே ஸரணம்.

தனிவரமம். (அவதாரிகை.)

லோகாசார்யாய குரவே க்ருஷ்ணபாதஸ்ய ஸூனவே...*
ஸௌம்யாரீஹோமிஸந்தஷ்ட ஜீவஜீவாதவே நமஃ.....*
[வாழியுலகாசரியன் வாழியவன் மன்னுகுலம்...*
வாழிமுடும்பை யென்னுமாகரம்-வாழி ....*
மனஞ்சூழ்ந்தபேரின்ப மல்குமிருநல்லார் ....*
இனஞ்சூழ்திருக்கு மிருப்பு] ....*

ஸர்வேஸ்வரன், ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபண்ணி, வேதோபதேசத்தைப் பண்ணியருளி, தத்தத்வாரா சேதநருடைய ருசியதநுகூலமாக புருஷார்யங்களையும் தத்ஸாயகங்களையும்காட்டி, அவ்வழியாலே தானேஸாயியமும் ஸாயகமுமென்கிற ஸாஸ்த்ரத்தையு முபதேசித்து விடுகையன்றிக்கே, பரவ்யூஹவிபவார்ச்சாவதாரங்களிலுலும் அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களாலும் தானே ரக்ஷக னென்னுமிடத்தைக் காட்டி, இத்தனையுஞ் செய்தவிடத்திலும் (ஆஸுரீயோநிமாபத்யா மூடா ஜன்மநி ஜன்மநி, மாமப்ராப்யைவகௌந்தேய ததோயாந்த்யதமாகதிம்) என்று ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய் இவ்வாத்மாக்கள் ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களேயே புருஷார்யங்

http://acharya.org

க்ளாகவும் அவை ஸம்பாதிக்குமிடத்திலும் தாங்களே ஸம்பாதித்துக் கொள்ளுவதாகவும் கோலி, அவை பெற்றபோது ப்ரியப்பட்டும் பெறு தபோது வெறுத்தும் இங்ஙனே அநுதாபப் படுகிறபடியைக்கண்டு * க்ருபயாபரயாவிஷ்டனாய், அவர்கள் செய்தபடி செய்கிறார்களென்று தன் மனுஷ்யர்கள் தன்னையிருக்க வொட்டாமையாலே, காம்செய்த குறை யிற்றே சேதநர் கல்வழிவாதொழிகிற தென்று பார்த்து, (க்ருஷ்ணோ யர்மஸநாதநம்) (பவித்ராணாஹ்ருஷீகேஸவிக்ரஹ: பவித்ரபரமுச்யதே) புண்யாகாமபி புண்யாஸௌஷ்மங்கலாநாசமங்கலம்) என்று இங்ங னே தானே ஸாயநமும் ஸாய்யமுமென்கிற ஸாஸ்த்ரத்தைக் காட்டிக் கொடுப்போமென்று பார்த்தருளி, (யர்மஸ்யாபநார்யாயஸ்ய வாமி) என்றும், (தமேதாவிலஜமத்பஷ்மலாயாயாவீயுதஸாதநா, ஜே வகி பூர்வஸக்யியாயா மாவிர்லஷிதமஹாத்மநா) என்றும் சொல்லுகி றபடியே ஸ்ரீமதுரையிலே திருவவதாரம் பண்ணியருளி பூதநாஸகட யமலார்ஜுநாதிகளாகிற ப்ரதிகூலவர்கம் மண்ணுண்ணும்படியாகவும், அக்ரூரமாலாகாராதீயதகூல ஜநங்கள் வாழும்படியாகவும் இப்படி ஸர் வாத்மரக்களினுடைய வாஹ்யாப்யந்தர தமோநிரஸநம் பண்ணி வள ர்ந்தருளுகிற காலத்திலே, பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவாதிகளு க்கும் பரஸ்பரம் பிறந்த வைரஸ்யத்தை, யுதீயவ்யாஜத்தாலே ஸமிப் பிப்பதாகப் பார்த்தருளி, யுதீயார்யமாக ஸர்வலோகத்தையும் குரு க்ஷேத்ரத்திலே கூட்டி, அர்ஜுநஸாரதியாய்நிற்க; அவனும் (ஸோகயோ ருபயோர் மத்யே) என்று உபயஸேனையிலுமுள்ள தன் பந்துவர் ஹத்தைப் பார்த்து, இவர்களை ஹிம்ஸித்து நாம் ஜீவிக்கையாவதென் னென்று தளும்பின வர்ஜுநனுக்கு, அவனுடைய தளும்பு நிமித்தமாக ப்ருக்ருத்யாத்மவிவேகத்தையும், ஆத்மாவினுடைய நித்யத்வாதிகளை யும், தத்ப்ராப்தியினுடைய ஹேயதையையும், தத்ப்ராப்திஸாத நம் கர்மஜ்ஞாநாதிகளினுடைய உபாதேயதையும் அருளிச்செய்ய; அவனு மவ்வளவிலே அஸக்துஷ்டனாக; (ஏஷ்துவா அதிவதந்தி, யஸ்ஸத்யே நாதிவதேத்) என்கிற ச்ருதிபோலே, தானே, தன்னுடைய ஸ்வரூபஸ்வ பாவங்களையும், தத்ப்ராப்தி வைலக்ஷண்யத்தையும், தத்பாயமான கர்மஜ்ஞாநஸாத்ய பக்தியோகவைலக்ஷண்யத்தையு மருளிச்செய்ய, கீழ் உக்தமான புருஷார்தத்தில் விலக்ஷணமான ருசியாலும், தத் பாயத்தினுடைய உபாதேயதையாலும், ஸ்வரக்ஷணத்தில் ப்ராப்தி யில்லாத ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தாலும், உபாதேயமுமாய், விலக்ஷண மோக்ஷப்ரதமுமாய், ஸ்வரூபவிருத்தியமுமாய் இருக்கிற உபாயத்தாலே எம்பெ ருமானைப்பெற வென்பதொன்றில்லை, இனி யிழந்துபோமித்தனையா காதே! என்று மோஹித்த வர்ஜுநனைக்குறித்து, பரமகாருணிகனை மீதோபநிஷதாசார்யன், வேதாந்தஸித்தியாய் பரமரஹஸ்யமுமாய், ஸர்வாதிகாரமுமாய், ஸுலபமுமாய், அவிலம்பிய ஹலப்ரதமுமா யிருந்துள்ள பரம ரஹஸ்யமான சரமோபாயத்தை அர்ஜுநவ்யாஜத்

http://acharya.org

தாலே ஸர்வாத்மாக்களுக்கு மருளிச் செய்தருளினதுசரமஸ்லோக மாகிறது.

ப்ரயமஸ்லோகமென்று கீழோன்றுண்டாய் அதைதப்பற்றச் சரமஸ்லோகமென்கிறதே வென்னில், அதன்று, சரமார்யத்தைச் சொல்லுகையாலே சரமமென்னில், (ஸக்ருதேவ) இத்யாதிகளிலும் சரமஸ்லோகத்வ ப்ரஸங்கமுண்டாம்; இங்கு, கர்மாதீயுபாயங்களைச் சொல்லி அகந்தரமித்தைச் சொல்லுகையாலே இதுக்கவ்வருகொரு உபாயமில்லாதபடியான உபாய விசேஷத்தைச் சொல்லுகையாலே இத்தை சரமஸ்லோகமென்று ஆசார்யர்கள் சொல்லுவர்கள்.

(மாஸுசஃ) என்று ஸோகநிவருத்தியைச் சொல்லுகையாலே, ஸோகமேது வுண்டாகவேணும். அதாவதென்னென்னில்; கீழே (ஸோகஸ்தானீநமாகஸஃ) என்றதுக்கு (மாஸுசஃ) என்கிறதாய், ஏகவாக்யமாகிறதில்ல; (நாதஸோசந்தி பண்டிதாஃ) என்று தொடங்கி ப்ரகருதாத்மவிவேகம் பண்ணிவித்தருளினபோதே அந்த தத்த்வவிஷய ஸோகம்போயிற்று. இனி கர்மாதீயுபாயங்களைப்பற்றி ஸோகிக்க, அந்த ஹித விஷய ஸோகத்தைப் பற்றச்சொல்லுகிறதிங்கு. அதாகிறது; புருஷார்யாலாபத்தாலும், உபாயமௌரவாதிஸயத்தாலும், காமயிகரிகளாய் இவ்வுபாயத்தை யதுஷ்டித்து இப்புருஷார்யம் பெறுகையென்ப தொன்றில்லையென்றும், ஸ்வரக்ஷணத்தில் ப்ராப்தியில்லாத நமக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யஸாத்யமான உபாயங்களை யதுஷ்டிக்க ப்ராப்தியில்லையென்றும், ஸோகிக்க உபாயாந்தரவியாகுலம் பண்ணுகிறதென்றபடி. ஆகையாலே ப்ராப்தத்திக்கு இவ்வளவுபிறந்து ஸோகிததவன் அயிகாரியென்கை. இவ்வளவு பிறவாதவனுக்கு இவ்வர்யஞ் சொல்லுகையாகிறது; பதிப்பான்கையில் சிற்றருவான் கொடிக்குமோபாதியென்று திருக்கோட்டியூர் நம்பி யருளிச்செய்வர்.

(ஸர்வயர்மாந்) இத்யாதி. ஸ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸாதிசோதிதமான நித்யநைமித்திக காம்யரூபமான யர்மங்களையும் மோக்ஷோபயோகியர்மங்களையும் ஸவாஸநமாக விட்டு என்னேய ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமான உபாயமாகப்பற்று. நானுன்னை ஸோகவிஷயமான ஸர்வபாபத்தில் நின்றும் விடுவிப்பேன்; நீ ஸோகியாதே கொள்ளென்றபடி.

வேஷங்கள் யர்மங்களைச் செய்யச்சொல்லாநிற்க விடச்சொல்லுகிறதிது வேஷங்களெல்லாத்தீதரடும் விருத்தியம்; ஆதலால் இதுக்கு,வேறொருபடி அர்யங்கொள்ளவேணுமென்று பார்த்து, விஹிதயர்மங்களை விட்டவனுக்கு ப்ராயஸ்சித்தமாக ஸரணாகதியை விதிக்கிறதென்றார்கள், அது கூடாது; எங்ஙனேயென்னில், ஸாஸ்த்ரவிரோயமில்லாமையாலே. அதாவது யாகம்பண்ணும்போது மற்றை ஸ்நாநஜோமாதிகர்மங்களை விலக்கிலுப்போல ஸரணாகதிக்கங்மமாக மற்றை யர்மங்

http://acharya.org

களே விலக்குகைக்கு விரோயமில்லே. இவ்வியே மோக்ஷார்யமாதலால் ஸ்வர்மார்யமான வியதளோடு விரோயமில்லே. அவற்றை இங்குவில க்காமையால் மோக்ஷார்யமான கர்மஜ்ஞாந ஸமுச்சிதளோடும் விரோய மில்லே. அவையாதல் இதுவாத லெனைகையாலும், அர்ஜுநன் முன்பு யர்மங்களே விட்டு நின்ரு லெருவனல்லாமையாலும், அவனே நோக்கி ப்ரா யஸ சித்த வியமாகவுங்கூடாது

வேறேசிலர், யர்மஸுவீ ஹத்தாலே மலத்தைச் சொல்லுகிறதாக்கி யர்மத்தை யதுஷியாகின்றே மலத்திலிவீலையை விடலீவ, அது மோக்ஷத்துக்கு ஸாயகமாமென்ரார்கள் ; அதுவுங்கூடாது யர்மஸுவீ ஹம் மலத்தைகாட்டாமையாலும், ஸரணாகதிவியோடு அதுக்கு ஸம்பந்திலலாமையாலும், மோக்யாதே கொள்ளென்கிறவித கூடாமை யாலும், [அதுவும் பொருளன்று,]

வேறேசிலர், யர்மத்திலயிகாரமில்லாத ஸ்த்ரீஸூத்ராதிகளுக்கு மோக்ஷோபாயமாக ஸரணாகதியை வியிக்கிறதென்ரார்கள், அதுவுங்கூடாது- அவர்களுக்கு யர்மப்ராப்தி மில்லாமையாலே த்யாகம் வியிக்கக்கூடாமையாலும், அர்ஜுநனே நோக்கி யருளிச் செய்கை யாலும் [அதுவுமர்யமன்று.]

வேறேசிலர் ஷேவதாந்தரங்களேச் சொல்லிகிறதாக்கி அவற்றை விட்டு எம்பெருமானேயே ஆச்ரயிக்கை மோக்ஷோபாயமென்று ஜகாந்யம் வியிக்கிறதென்று சொன்னார்கள் ; அதுவுங்கூடாது, யர் மஸுவீ ஹம் அப்படி ப்ரஸித்யமல்லாமையாலும், ஸரணாகதியாவது ஸமா ச்ரயணமாத்ரமல்லாமையாலும் [அதுவும் பொருளன்று.]

வேறேசிலர், ஸரணாகதியோடு விரோயித்த யர்மங்களேவிட்டு ஸரணாகதியைப்பண்ண வடுக்குமென்று சொல்லுவர்கள் ; அப்படி யாகில் " ஸர்வயர்மங்களேயும் " என்னக்கூடாது. விரோயித்தவையை விடுகைக்கு ஒரு வியிவேண்டுவதில்லே, விரோயித்த யர்ம மென்கைக்கு ஒரு ஸவீ ஹமுமில்லே. ஆதலாலதுவும் பொருளன்று,

வேறேசிலர், எல்லாயர்மங்களேயும் விட்டாகிலும் ஸராணாகதி யைப் பண்ணுவானென்று ஸரணாகதியை ப்ரஸம்ஸிக்கிறது, யர்மத்யா கத்தில் தாத்பாயமில்லேயென்ரார்கள் ; அதுவும் பொருளன்று.

இப்படி இவ்வாக்யத்தில், [ஆகிலும்] என்கிற ஸவீ ஹமில்லாமை யாலும், [மோக்யாதே கொள்ளே] என்கிற ஸவீ ஹம் கூடாமையாலும். [இதுவும் பொருளாக மாட்டாது.]

வேறே சிலர் ஜ்ஞாநமே மோக்ஷஸாயநமாவது, அதுக்கு விரோயி கர்மம், ஆதலால் கர்மத்தையெல்லாம் விட்டு ஆத்மஜ்ஞாநத்திலே யத் நம்பண்ண வடுக்குமென்று சொல்லுகிறதென்ரார்கள் ; அதுவும் கூடா து, கர்மமும் மோக்ஷஸாயநமென்று பலஸாஸ்த்ரங்களிலும் சொல்லு

http://acharya.org

கையாலும், (ஸரணவ்ரஜ) என்கிற ஸவீஉம் ஆத்மஜ்ஞாநத்தைக் காட்டாமையாலும், மற்றிங்கு ஆத்மஜ்ஞாநத்தை விலக்கிற தொருஸவீஉமும் காணுமையாலும், ஆத்மஜ்ஞாநத்தாலே மோக்ஷம் பெருகிறவிடம் தோக்கி, காலுண்டே எல்லாபாபங்களி நின்றும் முகதனக்குநீதே னென்று எம்பெருமான் தானே மோக்ஷங்கொடுக்கிறானுஞ் சொல்லுகிறசொல் கூடாமையாலும், [அதவும் பொருளன்று.]

ஆகையால் ஸ்ரீலோகத்தால் தோற்றுகிற பொருளொழிய மற்றுச் சொல்லுகிற பொருள்கள் பொருளல்ல வென்னுமிடம் *ஸ்ரீரஹ்மபுராணத்திலே தெளியச் சொல்லிற்று - (ஸரணத்வாம் ப்ரபந்நாயே யாகயோமவிவர்ஜிதாம், தேபி முக்த்யு மதிகாரம்ய யாந்தி தஸ்ய வைஷ்ணவ பதம்) என்று.

ஸரணமதிமோக்ஷாயாக மென்னுமிடம். ஸ்ரீவேதாஸ்ரவதரோ பநிஷத்திலும் சொல்லிற்று. (யோ வை ப்ரஹ்மாணம் விதயாதி பூர்வம் யோவை வேதாம்ஸ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை) (தமீஹமோக்ஷவமாத்மலாபீயப்ரஸாதம், முமுக்ஷுர்வை ஸரணமஹம் ப்ரபத்யே.) யாவனொருத்தன்பண்டு ஸ்ரீரஹ்மாவைப் படைத்தான், யாவனொருத்தன் அநதஸ்ரீரஹ்மாவுக்கு வேதங்களைக் கொடுத்தான், அந்ததேவனை - என்னுடீயிக்குத் தோற்றத்தைப் பண்ணினவனை, மோக்ஷார்த்தியான நான் ஸரணம் புகுகிறேன் என்றவாறு.

தைத்திரீயோபநிஷத்திலே, திருநாராயணத்திலே, இவ்வர்த்தஞ் சொல்லப்பட்டது. (ஸத்யக்தபா ஹமஸ் ஸமோ ஹாகந்யர்மஸ் ப்ரஜாகர மஸ்ருயோ ஹதிநிஹ்ஹாத்ரம் யஜ்ஞோ மாநஸம் ந்யாஸஸ்) என்று ஒன்றுக் கொன்று மேற்பட்டமாகச் சொல்லி, மாநஸஸவீஉத்தாலே ஆத்மஜ்ஞாநவைலவத்தைச்சொல்லி, எல்லாத்துக்கும் மேலாக ந்யாஸஸவீஉத்தாலே ஸரணாகதியைச் சொல்லிற்று.

இவ்வர்த்தம் இதிஹாஸ புராணங்களிலே ஸுஸ்பஷ்டம்.

ஆகையாலே வேதவிருத்தமென்று ஸங்கிக்கைக்குபாயமில்லை.

இங்கே சிலர் இங்ஙனே சோதியம்பண்ணினார்கள் ; ஏதென்னில், யர்மங்களெல்லாம் த்யஜித்து ஸரணாகதியைப் பண்ணினவே மோக்ஷம் பெறலாமாகில், அநேக ஜந்மங்கள் கூடிப்பண்ணவேண்டி ஒருக்கால் செய்து முடிக்தவொண்ணாத வருத்தங்களை யுடைத்தாயிருந்துள்ள மஹாதபஸ்ஸுக்களாலும், வைராக்யத்தாலும், இந்த்ரிய ஜயத்தாலும், யோகாப்யாஸத்தாலும் பிறந்த ஜ்ரஹ்மஜ்ஞாநத்தால் பெறவேண்டுவதாகச் சொல்லுகிற மோக்ஷஸாஸ்த்ரம் வேண்டாதொழியும் ; அநவெளியதாக ஸாயிக்கலா மர்யத்தை வருந்தி ஸாயிப்பாருமில்லை ; ஆதலால்

* ஸ்ரீரஹ்மாண்ட.

http://acharya.org

மோக்ஷோபாயமாகச் சொல்லுகிறது வஷ்வாயாஸ ஸாஸ்த்ர ஸங்கியா கத்திலே அல்பயத்கமாயிருக்கிற ஸரணாகதிஸாஸ்த்ரம் ஜீவியா தென்னூர்கள்.

இதக்குத்தாம், லோகத்தில், அர்யார்ஜுகத்துக்கு ஸாயகமாக அல்பயத்கமான ரத்கவாணிஜ்யாதிகளும், மஹாயத்கமான க்ருஷ்யாதிகளும் உளவாகக்கண்டோம்; மஹாயத்கங்களுக்கு அல்பலாபமாகவும் கண்டோம், அல்பயத்கங்களுக்கு மஹாலாபமாகவுங் கண்டோம். இவ்விடத்தில் தத்தாம் பூர்வபுருஷர்கள் செய்து வருமபடிக்குத் தக்கபடியும், தத்தாம் ஸாமீயத்துக்குத்தக்க ருசிகளாலும், அல்பயத்கத்தாலே மஹாயத்கலாபம் பெறுவர்கள் சிலர்.

இப்படியே வைஷ்ணவத்திலும், மஹாயத்கமான ஸத்ரயாகாதிகளாலும், தபஸ்ஸாங்கீ ராயணாதிகளாலும், பஞ்சபுத்ராதிகளான அல்பலாபங்களைச் சிலர் கொள்ள சிலரவற்றிலுமேல் யாதல் அதிஅல்பயத்கமான கர்மாதிகளாலேயாதல் மஹாலாபமான மோக்ஷத்தைப்பெறுவர்கள்.

அப்படியே தத்தாம் ஸாமீயத்துக்குத்தக்க ருசிவிஷேஷங்களாலே, சிலர்க்கு ஸரணாகதியே உபாயமாகலாம், சிலர்க்கு யோகாதீ யாஸாதிகளே உபாயமாகலாம். அந்த பக்ருதிவிஷேஷங்களுக்குத்தக்க ருசிவிஷேஷங்கள் லோகத்திலே காண்பதும் செய்யாகின்றோம். ஸரணாகதானும் எல்லாருஞ் செய்யலாமத்தனை யெளிதாமோ வென்னில்; ஜக்மாக்தர ஸஞ்சித மஹாபுண்யங்களை யுடையரல்லாதார்க்கு இந்த ருசியும் மஹாவிஸ்வாஸமும் பிறக்கமாட்டாமையாலே எல்லார்க்கு மெளிதன்று.

ஸரணாகதிஸ்வரூபம் (ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்பஃ ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம், ரக்ஷிஷ்ய தீதி விஸ்வாஸோ கோப்த்ருத்வவரணந் ததா, ஆத்மநிக்ஷேபகார்பண்யே ஷட்விதா ஸரணாகதிஃ.)

(ஆநுகூல்யஸ்யஸங்கல்பஃ) ஆநுகூல்பமென்றது ப்ரியத்வம், அதாவது:- (ப்ரியோஹி ஜ்ஞாநிநோத்யர்த்ய மஹம் ஸ மம ப்ரியஃ) என்கிறபடியே அநந்யப்ரயோஜநதை.

(ப்ராதிகூல்யஸ்யவர்ஜநம்,) என்றது அதிப்ரவ்ருத்திவ்யவஸாயநிவ்ருத்தி.

(ரக்ஷிஷ்யதீதிவிஸ்வாஸஃ,) என்றது, த்ரிவித்யஸங்காரஹிதமான மஹாவிஸ்வாஸவத்தாய் பவஸாயம்

(கோப்த்ருத்வவரண)மாவது அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகமான இஷ்டப்ராப்திக்கு அவ்யவஹிதோபாயமாக ஸ்வீகரிக்கை.

(ஆத்மநிக்ஷேப)மென்றது ரக்ஷ்யத்வேந ஸமர்ப்பிக்கை; அதாவது-ஆத்மாத்மீயமான நிகில ஸமர்ப்பணம்.

http://acharya.org

(கார்ப்பண்ய)மாவது க்ருபாஜகக க்ருபணவ்ருத்தி நிரதத்வம்.

ஏவம்வியமான ஸரணுமதிதன்னையே ஸ்ருதி ஆத்மயாமமாகவர் ணித்தது.—(தஸ்யைவம் விஜ்ஞேஷா யஜ்ஞஸ்யாத்மா யஜமாகஸ் ஸ்ரத்தீயா பத்னீ ஸரீரமிய் மமுதோ வேதிர்லோமாநி வர்ஹிர்வேதஸ் ஸிவாஹ்ருத யம்யூபஸ் காமஆஜ்யம் மந்யுஸ் பஸுஸ்தபோஉக்நிர் தமஸிதா உக்ஷிணா வாமீவோதா ப்ராண உத்கீதா சக்ஷுரய் வர்யுர்மநோ ஹோத்ரமிதீத் யாவத்தீ யிய்தே ஸா தீக்ஷா யத்தீ க்ஷதி யத்திவைதி ததஸ்ய ஸோமபாந யத்ரமிதே தத்ஸவநேஷா யத்ஸஞ்சரத்யுபஸமத் யுத்திஷ்஠தேச ஸப்ரவர்த்தீயா யத்முவம் தத்ஹவிர்தீயா யஜ்ஞஸ்ய விஜ் ஞாநந் தஜ்ஜாஹோதி யத்ஸாயம் ப்ராதரத்தி தத்ஸமிதியா யத்ஸாயம் ப்ராதர்மய் யங்கிஞ்சநாநி ஸவநாநி யே அஹோராத்ரேதே உர்ஸபூர் ணமாஸௌ யே அர்யமாஸாமே சமாஸாஸ் சதே சாதுர்மாஸ்யாநி யரு தவஸ்தே பஸுவந்ய யே ஸம்வத்ஸராஸ் ச பரிவத்ஸராஸ் ச தே ஹர்மணஸ் ஸர்வவேத ஸம்வா ஏதத்ஸத்ரம் யத்மரணந்தத்வஹீருயா ஏத வ்வை ஜாமர்யமதீதி ஹோத்ரதீம் ஸத்ரம் ய ஏவம் வித்வாதத்ஸமயே ப்ராமீயதே தேவாகாமேவ மஹிமாகஞ்சத்வாதித்யஸ்யஸாயுஜ்யஞ்சச் ஹத்யயோ யோ உக்நிஹோத்ரம் ப்ராமீயதே பித்ருணா மேவ மஹிமாகஞ்சத்வா சந்த்ரமஸஸ்ஸாயுஜ்யஞ்சச்ஹத்யேதௌ வை ஸ்ரோத்யாசந்த்ரமஸோர்ம ஹிமாதௌ வீராஹ்மணோ வித்வாகலிஜயதி தஸ்மாத் ப்ராஹ்மணோ மஹிமாநமாப்நோதி தஸ்மாத்ப்ராஹ்மணோ மஹிமாகமித்யுபநிஷத்) என்றுகொண்டு ஸ்ருதி ஸரணுமதியை யொருயஜ்ஞமாக ஸங்கல்பித்த இதுக்குவேண்டு முறுப்புகளும் யஜமாநனும் பத்நியும் முதலாகவுள்ள வற்றை ஸரணுமதன்பக்கலிலே யுளவாகக் காட்டுகிறது. (யே அஹோ ராத்ரே) யென்றவிடமே தொடங்கி, (யக்மரணம்) என்கிற விதுக்குக் கிழே யெல்லாம், ஸரணுமதிதன்னையே யெல்லா பாகங்களுமாகச் சொல்லுகிறது. (யக்மரணக்தஹவீருயா) என்று ஸரணுமதியாகிற யாகத்துக்கு அவ ஹீருயமாகமரணத்தைச் சொல்லுகிறது. (யஏவம்வித்வாந்) என்கிற விடந்தொடங்கி, இவன் போம்வழியேபோனால், தம்பெருமானுடைய பெ ருமை யெல்லாத்தையும் அநுபவிக்கு மென்கிறது. (தஸ்யைவம் விஜ் ஞேஷாயஜ்ஞஸ்ய) என்கிறவிதுக்குக் கீழில் ஓரிடத்தில் ந்யாஸமென்கிற போல் சொன்ன ஸரணுமதியை யறியும் வித்வானுடைய வேற்ற மென்றபடி.

ஆக ஸரணுமதியாகிற யஜ்ஞத்துக் குறுப்புக்களிவை யென்றதாய் த்து.

(ஏததீஹவாவதபஸி, கிமஹதீஸாய—ஹோகரவம், கிமஹம்பாப மகரவமிதி) ஸரணுமதி ஜ்ஞாநமுடைய புருஷனே எத்தப்புண்யம் பண்ணுதொழிகிறோமோ, எப்பாபம் பண்ணுகிறோமோவென்கிற வொன் யிபீடியாது.

http://acharya.org

(தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாந் தபஸாமதிரிக்தமாஹுஃ) யீ யாநபர்யந்தமான வெல்லாத் தபஸ்ஸுக்களிலும் ந்யாஸமதிரிக்தமென்றபடி. ந்யாஸமாவது, ஸ்ரீமானான நாராயணன் திருவடிகளிலே பண்ணப்பட்ட ஆத்மாத்மீய அவிலம்ப ஸமர்ப்பணம். ஆகையாலே ஸ்ரீமானான நாராயணனே சரணமெனுடைய ஸர்வயோகக்ஷேமாவஹனாக வநுஸந்தித்து, நிர்ஹரத்வாத ஸந்யாஸம் ஸர்வத்ர பண்ணவேணும்.

ஸ்வநிர்ஹரத்வாத ஸந்யாஸ ப்ரீத்யுத்பாதியாலே பண்ணப்பட்ட ஸந்ந்யாஸாதிகர்த்தாவுண்டாய்த்தாகிலும், முன்பு ஸுஸ்வதி பண்ணின விஸ்ரம்பாஸாதிஸயத்தாலே தீர்ணமித்தனுவானென்றுகொண்டு, ஆசார்யபரம்பராப்ராப்தமான ரஹஸ்யம்.(இஷ்டே காதபஸ்காய காஹக்தாய காசந, நசாஸுஸ்ரூஷவே வாச்ய நசமாயோஹ்ரியஸ்யதி) என்று இவ்வர்த்தம் சொன்னபடியே ரக்ஷித்த நஷ்டித்து முடிக்கைக்கிடானாதிய மில்லாதார்க்கும், குருவானவன் பக்கலிலே ஐக்தராய் இராதார்க்கும், உனக்கு ஸுஸ்ரூஷை பண்ணுதார்க்கும், சொல்ல வேண்டா; என்பக்கலிலே அஸூயையைப் பண்ணுவார்க்குஞ் சொல்ல வேண்டா வென்கிறது. (ய இமம்பரமம்குஹ்யம் மத்பக்தேஷ்வபிதாஸ்யதி, ஐக்திம் மயி பராம் க்ருத்வா மாமேவைஷ்யத்யஸம்ஸயஃ) என்று இப்பரம குஹ்யமான வர்த்தத்தை யென்பக்தர்பக்கலிலே யாவனொருத்தன் சொல்லுகிறான், அவன் அதுவேகாரணமாகத் தானுமென்பக்கலில் பரமஐக்தியையுடையனாய் ஒரு ஸம்ஸயமின்றியே யென்னையே வக்தடையுமென் றிவ்வர்த்தஞ் சொல்லுகைக்கு, ஆகாத விஷயத்தையும், யோக்யபாத்ரத்திலே சொன்னாலுண்டான கண்மையையும், சொல்லிற்று.

திருமக்ர முகத்தாலே ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தையுடையராய், ஸ்வரூபாநுரூபபுருஷார்த்தமான குருவத் கைங்கர்யத்திலே ருசியுடையராய், விடப்பட்ட கர்மஜ்ஞாநபக்தியோகத்தையுமுடையராய் ஆநுகூல்ய மாத்ரமுடையரான ஜக்துக்களைப்பார்த்து பரமகாருணிகனான ஸர்வேஸ்வரன் தானே, பாண்டுபுத்ரவ்யாஜத்தாலே சதுர்த்யோபாயத்தை வெளியிட்டது, சரமஸ்லோகமாகிறது.

[ஸ்லோகவைபவ ரூபாவதாரிகை முற்றிற்று.]

[ப்ரதிபத்யர்வ்யாகாரம்பம்.]

(க) (ஸர்வதர்மாந்)த்யாஜி. இஸ்லோகத்துக்கு க்ரியாபதம் (மாஸுசஃ) என்கிறதாகையாலே, ஸோகநிவ்ருத்தி சொல்லுகையிலே தாத்பர்யம். இத்தஸ்லோகத்தான் ப்ரபத்திவிதாயகவாக்யமாகையாலே, இந்த ஸோகமும் ப்ரபத்திக்குபயுக்தமாகிறது. எங்ஙனேயென்னில், இப்ப்ரபத்திக்கதிகாரமும், பலமும் சொல்லவேண்டுகையாலே ஸோகநிவ்ருத்தி பலமென்றும், ஸோகநிவ்ருத்தி பலமென்றுஞ் சொல்லுகிறது.

http://acharya.org

இதில், பூர்வார்யத்தாலே அயிகாரிக்குத்யஞ் சொல்லுகிறது ; உத்தரார்யத்தாலே ஈஸ்வரக்குத்யத்தையும், அயிகாரிக்குத்ய ஸ்வரூபத்தையுஞ் சொல்லுகிறது.

அயிகாரிக்குத்யமாவது, இதரோபாய த்யாகபூர்வகமான ஸித்தியோபாயஸ்வீகாரம். ஈஸ்வரக்குத்யமாவது, இப்படி ஸ்வீக்குதோபாயனுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான இஷ்டப்ராப்திபைப் பண்ணிக் கொடுக்கை. அயிகாரிக்குத்யஸ்வரூபமாவது, ஸ்வீக்குதோபாயனான பின்பு யாவத்ப்ராப்தியளவும் நிஸ்ஸாதனனுமாய் நிர்ஹரனுமாய் அதலவ ஹ்ருஷ்டமாநஸனுமாயிருக்கை. (வ்ரஜ)என்கிற வியியோபாதி (மாஸுசஃ) என்கிறதும் வியியாகையாலே, ஸ்வீகரியாதவனுக்கு உபாயஸித்தியில்லாதவோபாதி, ஸ்வீகரித்தபின்பு நிர்ஹரனுயிராதவனுக்கும் ஹலஸித்தியில்லை யென்கை. இத்தைப்பற்றவிறே " த்யாகம் மேலிட்டு நரகம் வஸ்தவ்யமென்றதல், ஸ்வீகரித்த உபாயம் மேலிட்டுப் பரமபதமென் கிறமுறியாதல் ஆம்படி காணேன் அயிகாரமிருப்பது " என்று நஞ்ஜீயரருளிச்செய்தது.

ஸித்தியோபாய ஸ்வீகாரத்துக் கிதரோபாயத்யாகமங்மமாகையாலே த்யாகவிஷயமான யர்மங்களைச் சொல்லுகிறது- (ஸர்வயர்ம) என்கிறவித்தாலே.

யர்மமாவது, (சோதநாலக்ஷணோர்யோ யர்மஃ) என்கிறபடியே, ஸாஸ்த்ரங்களிலே நித்யநைமித்திகாம்யரூபமாய் அதுஷ்டேயதயா விஹிதமான து. அதுதான் வர்ணாஸ்ரம விஹிதயர்மமென்றும், ப்ரவ்ருத்தி யர்மமென்றும் நிவ்ருத்தியர்மமென்றும் ஸித்தியர்மென்றும் நாலுவகைப்பட்டிருக்கும்.

(க) வர்ணாஸ்ரமவிஹிதயர்மமாவது, (க்ரியமாணம் நகஸ்மைசித் இஹ உர்யாய ப்ரகல்பதே, அக்ரியாவதஶ்சர்யாய தத்து கர்ம ஸமாசரேத், ஏஷா ஸா வைதிகீ நிஷ்டா ஹ்யுபயாயாபாயமய் யமா) என்கிறபடியே பண்ணினால் ப்ரயோஜநமின்றிக்கே, பண்ணாதபோது அநர்யத்தின் பொருட்டா யிருக்குமது.

(உ) (ஸ்ருணுய் வம் பரமங் கர்ம தி விவியக் தஹிஹோச்யதே, ஏகம் ப்ரவர்த்தகம்ப்ரோக்தக் நிவர்த்தகமதஃபரம், ப்ரவர்த்தகஞ்ச ஸ்வர்மாதிஹலஸாயகமுச்யதே, நிவர்த்தகாவியக் தேவர்ஷே விஜ்ஞேயம் மோக்ஷஸாயகம்) என்கிறபடியே, ப்ரவ்ருத்தி யர்மமாவது, ஸ்வர்மாதிஹலஸாயகமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகள்.

(க) நிவ்ருத்தியர்மமாவது, மோக்ஷஸாயகமான கர்மயோகாதிகள்.

(ச) ஸித்தியர்மமாவது, (யேச வேதவிதோவிப்ராயேசாய் யாத்மவிதோஜநாஃ, தே வதந்தி மஹாத்மாநங் க்ருஷ்ணங் யர்மஸநாதநம்)என்கிற பரமயர்மஸ்வீகாரம். (ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்மா) (ந்யாஸஇத்யாஹுர்

http://acharya.org

மஹிஷ்ணே ஸ்வரஹ்மாணம்) என்று ஸ்வீகாரத்தி னுபாயத்வப்ரஸங்கமில்லாமையாலே, ஸ்வீகாரத்தையும் ஸ்வீகார்யமுகச் சொல்லக் கடவது.

இவ்விடத்தில் மோக்ஷோபாய ப்ரகரணமாகையாலே, ஸ்வர்மாதிகலஸாயநமான ஜ்யோதிஷ்டோம மல்லவென்னுமிடம் ஸித்தியம். மேலே ஸித்தியர்மம் ஸ்வீகார்யமாகச் சொல்லுகையாலே அதுவுமன்று. இனி இவ்விடத்தில் மோக்ஷோபாயமாய், வர்ணாச்ரமயர்மங்களே இதில் கர்தவ்யமாக உடைத்தாய் ஸாத்யமாயிருக்துள்ள நித்யர்மங்களைச் சொல்லுகிறது. இதுதான் யர்மமும் வேதவசநமும் ஸர்வஸ்வமுமாய் த்ரிவித்யமாயிருக்கும். யர்மஸ்வரூபத்தாலே மோக்ஷத்துக்கவ்யவஹித ஸாதநத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாகிறது, (ஸத்யா த்வநக்யயா ஸக்ய அஹமேவம்விதோர்ஜுந) (மத்பக்திம் லபதேபராம்) என்று சொல்லுகிற பரமபக்தி. வேதவசநத்தாலே அங்கஸாதகங்களைச் சொல்லுகிறது. அதாகிறது (ஜ்ஞாநே பரிஸமாப்யதே) என்றும் (கர்மணைவஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாத்யாः) என்றும் சொல்லுகிற கர்மஜ்ஞாநங்களும், (ஜக்மகர்மச மே திவ்யம் ஏவம் யோவேத்தி தத்த்வதः, த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந) என்றும் சொல்லுகிற வதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநமும், (ஏதத்வாத்யீ வாவாத்யிமாந் ஸ்யாத் க்ருதக்ருதயஶ்ச ஸாரத) என்றுசொல்லுகிற புருஷோத்தமவித்தியையும் (தேஷாமாத்ய ஸர்வகாமயோக்) என்று சொல்லுகிற க்ஷேத்ரவாஸமும், (யாதி ப்ரஹ்ம ஸநாதநம்) என்று சொல்லுகிற திருநாமஸங்கீர்த்தநமும். இவைதன்னை *ஸமவத் ப்ரஹாவத்தாலே ஸ்வதந்த்ரோபாய மென்றுஞ் சொல்லுவர்கள். இவைதான் அங்கஸாதநமாயிருக்கச்செய்தே யர்மஸ்வரூபத்தாலே சொல்லுகிறது, இவைதானும் தனித்தனியே கலஸாதகங்களாயிருக்கையாலே. சேதநஸ்வரூபத்தோபாதியும்போருமிறே, ருசிஸ்வரூபத்தாலேயுபாயஸ்வரூபமும். (நெறியெல்லாம் மெடுத்துரைத்த) வென்னக்கடவதிறே. ஸர்வஸ்வரூபத்தாலே ஆஸ்ரமங்கள் லோகித்தாலும் லோகியாத ஸந்த்யாவந்தநபஞ்சமஹாயஜ்ஞமுள்ளிட்ட யர்மங்களும், லோகஸங்க்ரஹாதயா கர்தவ்யமான ஸ்ரேஷ்஠ஸமாசாரமும், பரார்தமாக புத்ராதிகளைக் குறித்த துஷ்டிக்கும் புஸ்ஸவநாதிகர்மங்களையுஞ் சொல்லுகிறது. ஆக ஸர்வஸ்வரூபத்தாலே ப்ரத்யவாய பரிஹாரமுமாய் யோக்யதாபாதகங்களுமாயிருந்துள்ள யர்மவிஶேஷங்களைச் சொல்லுகிறது. யர்மத்யாகத்தைச் சொன்னபோது யோக்யதாபாதகங்களுமாயிருந்துள்ள யர்மவிஶேஷங்களைச் சொல்லுகிறது.

ஸர்வஸ்வரூபத்துக்கு ஸாகல்யம் பொருளானாலோ என்னில், வேதவசநத்திலே உபாயங்களையடையச் சொல்லுகையாலும், ஸர்வஸ்வரூபத்துக்கு வேதைகவிஷயமுண்டாகையாலும் ஸாகல்யவாசியன்று. ஆனால் (ஸாய யாஹாவே மஹாவாஹோ ஸாயகைः கிம் ப்ரயோஜநம்) என்

* ஸமவத்ப்ரஸாதகத்வத்தாலே யென்றும் பாடம்.

http://acharya.org

று "யோநீயதாபாஹகயர்மங்களே யொழிய வலஸாயநங்களுக்கு உப யமின்றியிலே யிருக்கையாலே யர்மத்யாகத்தைச்சொன்னபோதே யோ நீயதாபாஹகயர்மம் உரைதோ நிரஸ்தமன்றே; இதினுடைய த்யாக மிப்போது சொல்லவேணுமோ" என்னில்; —(ஸங்யியாஹீநோஉஸ்ரு சிர் நித்ய மகர்ஹஸ் ஸர்வகர்மஸு) என்று ஸங்யியாஹீநனை வஸ்ரு சிக்கு, ஒரு கர்மத்திலு மயிகாரமில்லே யென்கையாலே, இவ்வுபாயத்துக் கிப்படியிருப்பதொரு நிர்வக்யமுண்டோ வென்னில், இவ்வுபாயத்திக் கிப்படியிருப்பதொரு யோநியதாஸாபேக்ஷதை யில்லாமையாலே விஸர ஷித்து உபாஸநம் பண்ணுகிற உபாயத்துக்கு உபயுக்தமன்றுகிலும் (விஹிதத்வாச்சாஸ்ரமகர்மாபி) என்கிறபடியே விஹிதத்வேநாதுஷ் டேயமானாலோவென்னில், யஜ்ஞத்திலே தீக்ஷித்தவனுக்கு விஹிதாஸ ரும் த்யாஜ்யமான வோபாதி, இங்கு (ஸர்வயர்மாந்பரித்யஜ்ய) என்கை யாலே விஹிதாஸரும் த்யாஜ்யம்.

இனி யிவ்வுபாயத்துக்கு அயிகாரம் அரக்தியும் அப்ராப்தியும் விலம்வாஸஹத்வமும். (இஷ்டரணமஜ்ஞாகாமிஷ்டமேவ விஜாநதாம், இஷ்ட திதிர்ஷதாம் பாரமிஷ்மாநந்த்யமிச்சதாம்) (அவிஜ்யாமேதா ஜே வேபரிஜ்ரூதயா வா விஜிதயா ஸ்வலக்தேர்ஹரும்மா வா ஜரதி ஸதி மக்பாமவிஜ்ஷாம், மதிர் மம்யஸ்சாஸைள ஹரிரிதி ஜிதந்தாஹ்வயம தோ ரஹஸ்ய வ்யாஜஹ்ரே ஸ வது லக்மவாஞ் ஸௌநகமுநிம்). இப்படி யன்றுகிலிதரும் அயிக்ருதாயிகாரமாமிறே.

ஆக இத்தால் த்யாஜ்யஸ்வரூபஞ் சொல்லிற்று.

த்யாஜ்யமான யர்மந்தான் (இஷ்டகுரு. இஷ்மாகார்ஷீர்) என்று விபிகிஷேயாத்மகமாயிருக்கும். விஹிதாநுஷ்டாநத்தோபாதி நிஷித்ய பரிஹாரமும் த்யாஜ்யமானபோது அடைத்த கதவைத் திறந்தால் நிஷி நபலார்த்திகள் புகுருமாபோலே நிஷித்யப்ரவ்ருத்தி யுண்டாகாதோ வென்னில், ஸ்வீகார்யமான வுபாயம், ஒன்றையும் லகியாது. ஸாஸ் த்ரவிஹித்யமான யர்மம் த்யாஜ்யமாவது ஸ்வீகார்யமானவுபாயம் ஒன் றையும் பொருமையாலேயிறே, பொறுப்பது நிவ்ருத்தியையிறே. இது வும் நிவ்ருத்யர்தமதமாகிலும் ப்ரவ்ருத்தி ரூபமா யிருக்கையாலே உபா யம் லகாயாந்தர லகமல்லாமையாலும் நிஷித்யாநுஷ்டாந மிவனு க்கு கர்தவ்யமன்று. நிஷித்யாநுஷ்டாநம் ஈஸ்வரஹ்ருதயத்துக்கு நிஷி ரஹமாகையாலும் இவனுக்கிஸ்வரனை அதிஸயிப் பிக்கை ஸ்வரூபமா கையாலும் இவனுக்கவை யநுஷ்டேயமன்று. ப்ராப்ய மிவனுக்கவனு டைய ப்ரீதியேயா யிருக்கையாலே இவ்வாகாரத்தாலும் அவை அநுஷ் டேயமன்று. ஆகையால், உபாயத்தைப் பார்த்தாலுமாகாது, ஸ்வரூப த்தைப் பார்த்தாலுமாகாது, புருஷார்தத்தைப் பார்த்தாலு மாகாது.

ஆனால் ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலு மிவனுக்கு த்யாஜ்யமா யிருக்குமாகில் நிஷித்ய பரிஹாரத்தை யர்மஸ்வீகத்திலே ப்ரஸங்மிக்கிறதற்கு ப்ர

http://acharya.org

யேரஜந மென்னென்னில், இவனுக்கு விஹிதமா யிருப்பதொன் றில்லா மையாலே அவஶ்யமாகப் புகுந்தாலும் இவனுக்கவை வந்யகமாக மாட் டாது என்னு மாகாரந் தோற்றுகைக்காகச் சொல்லுகிறது. அப வா மோக்ஷோபாயத்வேந விநியுக்தமான, ஸகல தர்மத்தை யுஞ் சொல்லுகிறதென்று சொல்லுவர்கள். ஆகையாலே நரகபதந ஹேதுவாய், ஸகல ஜந்துக்களுக்கும் த்யாஜ்யமுமாய் வைதிக பூர்வ கமுமாயிருந்துள்ள ஶ்ரவணாதிகளும் விரஹ்ம ஹத்யாதிகளும், பரிஹரணீயமென்றதாயித்து.

ஶரணாதிப்ரஹாவத்தாலே அவை வந்யகமின்றியிலே யொழிந் தாலும் ஶரணாதனுக்கிவை கர்தவ்யமன்றென்னுமிடம் சொல்லித் தாயித்து.

(2) (பரித்யஜ்ய), த்யாகப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. இதுவும், த்யாகமும் ல்யப்பும் உபஸர்கமுமாய் மூன்று ப்ரகாரத்தோடே கூடியி ருக்கும். இங்குச் சொலுகிற த்யாகம் ஸ்வரூபேண த்யாகத்தைச் சொல் லுகிறதோ, உபாயவைதீ யா த்யாகத்தைச் சொல்லுகிறதோ, பல த்யாகத்தைச் சொல்லுகிறதோ வென்னில், (மா பலேஷு கதாசந) என் றுஞ் பல த்யாகத்தைச் சொல்லுகையாலே கேவல மதுவுமாகமாட் டாது. இனி உபாய வைதீயித்யாகமாதல் ஸ்வரூபத்யாகமாதலாகக் கடவது. உபாயவைதீயித்யாக மென்றபோது, நிஜகர்மாதி ஸகல தர்மம் அவஶ்யமநுஷ்டேயமாய்விடும். இப்படி யநுஷ்டேயமாம் பக்ஷ த்தில் ப்ரபத்தி ஸ்வதந்த்ரோபாய மாகமாட்டாது. ஆகையாலிவை ஸ்வரூபேண த்யாஜ்ய மாகக்கடவது.

இனி யிவற்றில் நம்மாசார்யர்கள் அநுஷ்டிக்கிறவை, ஶிஷ்யபுத்ரர் களுடைய உஜ்ஜீவநார்தமாக வாந்ருஶம்ஸ்யத்தாலே அநுஷ்டிக்கிறார்க ளித்தனை. இப்படி யநுஷ்டியாதபோது, ஸர்வஜ்ஞரான பகவதர்க்கு நாஶஹேதுவாகையாலே ஈஶ்வரனுக்கநபிமதராவர். ஆகையாலே, யாதோரளவாலே லோகஸங்க்ரஹம் பிறக்கும்; யா தோரளவாலே ஶிஷ்யபுத்ரர்களுக்குஜ்ஜீவநமுண்டாம், அவ்வளவு மநுஷ்டேயமென்ற தாயித்து. ப்ரவ்ருத்தியர்மத்தானே, அநிஸந்யி லோபித்தாலே நிவ்ருத்தி யர்மமான வோபாதி, நிவ்ருத்தியர்மமும் ப்ரா ப்யயர்மமாகக்கடவது. இவ்விடத்தில் வர்ணாஶ்ரமயர்மம், லோகஸங் க்ரஹதயா அநுஷ்டேயமாயிருக்கும். வைஷ்ணவயர்மம் ப்ராப்யதய வநுஷ்டேயதமமாயிருக்கும். இவ்விடத்தில் அகரணேப்ரத்யவாயமும் எம்பெருமானுடைய வநபிமதத்வமும் தன்னுடைய புருஷார்த ஹாநிய மாகக்கடவது.

ஆகையாலே (விஹிதத்வாச்சாஶ்ரமகர்மாபி) (ஸஹகாரித்வே நச) என்கிற உபயப்ரகாரத்தாலும் அநுஷ்டிக்கிறார்களல்லர்.

http://acharya.org

பரிஸவீஉத்தாலே த்யாமத்தின் மிகுதியைச் சொல்லுகிறது. இப்பரிஸவீஹம் (பரி ஸாகல்யே) என்று ஸகலத்தையும் விடச்சொல்லுகிறதானாலோ வென்னில், அது ஸர்வஸவீஉத்தில் உக்த மாகையாலே, இவ்விடத்தில் வேறே அர்த்தமாகவேணும். அதாவது, ஸவாஸநத்யாமத்தைச் சொல்லுகிறது. ஸவாஸநமாகவிடுகையாவது, 'ஸுக்திகையிலே ரஜதஜ்ஞாநம்போலே அநுபாயங்களிலே உபாய வுத்தியபண்ணினேனாகாதே' என்று கொண்டு லஜ்ஜாபுரஸ்ஸரமாக விடுகை. இப்படி விடுகைக்கு ஹேது, ஸ்வரூபத்திலுடைய ஸமவத்பாரதந்த்ர்யாநுஸந்யாகத்தாலே, ஸ்வரக்ஷணத்தில் தனக்குப் பிறக்த அந்வயம். ஸ்வரூபத்தில், தன்னிலும் பிறரோடும் ப்ராப்தியுண்டா மன்றுப்த்து, தானும் பிறரும் ரக்ஷகராகைக்கு ப்ராப்தியுள்ளது. இனி, ஸ்வரக்ஷணத்தில் லிழிகையாவது, தாய் முலைப்பாலுக்குக்கூலி கேட்குமாபோலே, தன்னுடைய ஸ்வதந்த்ரத்வத்தையு மழித்து அவனுடைய ஸ்வதந்த்ரத்வத்தையுமழிக்கை. உபாயங்களை விடுகையாகிறது, இவை நமக்குபாயமன்றென்கிற நைராஸ்யம். நைராஸ்யத்துக்கு ஹேது, அசக்தியும், அப்ராப்தியும்.

(த்யஜ்ய) என்கிற ல்யப்பாலே, (ஸ்நாத்வா ஸுஜ்ஜீத) என்கிறபடியே, உபாய ஸ்வீகாரத்துக்கு உபாயாந்தரத்யாமத்தினுடைய அங்மத்வஞ் சொல்லுகிறது. யாமத்திலிழிய மவனுக்கு தர்ஷ்யதிரிக்த ஸர்வயர்மத்யாம மங்மமாகிறுப்போலே யிதுவுமாத்ம யாமமாகையாலே தர்ஷ்யதிரிக்த ஸர்வயர்மத்யாமமங்மமாகக்கடவதென்று முன்பே சொல்லிற்று. இத்தால் ஸாஸ்த்ரவையர்ய்யமும் பரிஹரிக்கப்பட்டது.

விட்டே பற்றவேணுமாகில் ஸர்வாயிகாரத்வஹங்மம் வாராதோ வென்னில், அசக்தனுமாய் அயோக்யனுமானவன் ஸ்வரூபஜ்ஞாநவஸரூப்யத்தாலே விட்டுப் பற்றக்கடவன். அல்லாதவர்களும் உக்த லக்ஷணத்தாலே அசக்தராயிருக்கு மத்தனைபோக்கி ஸர்வத்திலு மசக்தராயிருப்பாரொருத்தருமில்லையே. அவர்களும் விவேகவிலம்வாதிஹயமுடையராகில், யயோக்யத்வம் விட்டுப் பற்றக்கடவர்கள். ஆகையாலே ஸர்வாயிகாரஹங்மம் வாராது. இப்படி கொள்ளாதே ஸர்வோபாயஸ்வீகாரத்துக்கு உபாயமென்னும் பக்ஷத்தில், ஸர்வோபாய ஸ்வீகாரத்துக்கு மிக்த உபலக்ஷணம் வரும். ஆகையாலே, த்யாமம் அங்மமென்கிறவிது, உபபங்கம்.

ஆக இத்தால் த்யாமப்ரகாரஞ் சொல்லிற்று.

இவ்விடத்திலே பிள்ளையருளிச்செய்து போருவது ஒருவார்த்தையுண்டு. அதாவது, "பதர்க்கூட்டை விட்டுப் பர்வதத்தை அண்டைகொள்வாரைப்போலே பற்று என்கிறான்" என்று. அது எங்ஙனேயென்னில், அவை ஸாயங்காலமாகையாலும், பலவாகையாலும், அசேதநங்க

http://acharya.org

ளாகையாலும், பதர்க் கூட்டிறே. இவன் விதீயஸ்வரூபனுகையாலும், ஒருவனுகையாலும் பரமசேதந னுகையாலும் பர்வதம்.

(கூ) அநந்தரம், பற்றும் விஷயத்தையும், பற்றும் ப்ரகாரத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. (மாம்) என்று, ஸ்வீகார்யமான உபாயத்தைச் சொல்லுகிறது. உபாயமாவது, இஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்டநிவ்ருத்தி ஸாயகமாயிருக்கையாலே, இஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்டநிவ்ருத்த்யுபயோகியான பரத்வ ஸௌலப்யங்கள், (மாம்) என்கிறபதத்திலே விவக்ஷிதம்.

எங்ஙனேயென்னில், (ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந் கஸ்மாத்கார்ணவநிகேதந:, நாஸபர்யங்க முத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாஸீதா மயபாராம் புரீம்) என்கிறபடியே, (மாம்) என்கிறவன் ஸ்ரீமானுமாய் நாராயணனுமாயிருக்கையாலே.

ஸ்ரியஃபதித்வ நாராயணத்வங்கள் பரத்வஸௌலப்யமேறுவாகிறபடி யெங்ஙனே என்னில், ஸ்ரீயாகிறாள்,—ஸர்வருடையவும் ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்தி ஸித்தியர்த்தமாக ஆஸ்ரயணீயையாயிருக்கையாலே. "இவளுக்குப் பதி" என்கையாலே, பரத்வம் சொல்லிற்று. (ஸ்ரஜீயாதிவோ தேவத்வமஸ்து தேத), (அப்ரமேயஹி தத் தேஜோ யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா) (திருவுடையடிகள்)(திருமகளார்தனிக்கேள்வன் பெருமையுடையபிரான்) என்னக்கடவதிறே. ஸ்ரீயாகிறாள் ஜகந்மாதாவாயிருக்கையாலே. "இவளுக்குப் பதி" என்கையாலே ஸௌலப்யஞ் சொல்லிற்று. (மாயவோ லக்ஷ்மவத்ஸலஃ) (கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய வெண்ணன்பேயோ) என்றும் நாராயணஸப்தோக்தார்த்தம் ஜகத்காரணத்வமும் ஜகந்நாராத்மத்வமு மாகையாலே, ஜகத்காரணத்வப்ரயுக்தமான பரத்வமும், ஜகந்நாராத்மத்வ ப்ரயுக்தமான ஸௌலப்யமும் சொல்லப்பட்டது.

ஆக, (மாம்) என்று, "ஸ்ரீமானுமாய் நாராயணனுமாயிருந்த வென்னை" என்றபடி. இத்தாலதுஷ்டாந வாக்யத்தில் ஸ்ரீமச்சப்தோக்தையும் நாராயண சப்தோக்தையும் ஸ்மரிப்பிக்கிறது. இதுக்கு ஹேது விபீ யதுஷ்டாநங்களிரண்டும் ஏகார்த்தமாக வேண்டுகையாலே. ஆக, இத்தால் ஸ்ரீமந்நாராயணனே சரண்யனென்றதாய்த்து. நாராயணசப்தோக்தானே அவனைப் பரிபூர்ணனுகக் காட்டச்செய்தே ஸ்ரீமச்சப்தோக்தாலே விசேஷித்தது, இவர்கள் அஞ்சாதே சென்று ஆஸ்ரயிக்க வல்லராகைக்கும், அவனிவர்களைத் தன்பேறுக ரக்ஷிக்கைக்கும்உறுப்பாகச்சொல்லுகிறது. ஆனல் ஸ்ரீமச்சப்தோக்தானே, அவனைப் பரிபூர்ணனுகக் காட்டச்செய்தே, நாராயணசப்தோக்தாலே விசேஷிக்கிறது, பிராட்டியை விடிலும் நிலமங்கை கைவிடிலும் கைவிடாதஸ்வபாவனென்னுமிடமும், அத்யந்தபேக்ஷமாக சரணாகதபரிபாலநம் பண்ணவல்லனென்னுமிடமுஞ் சொல்லுகிறது. ஆகையால் இவ்விசிஷ்டவேஷத்திலாஸ்ரயித்தாலாய்த்து

http://acharya.org

மலவிஜியுள்ளது. பிரிவிலாஸ்ரயிக்கையாவது, ஜீவதாந்தர ஸமாஸ்ரயணதுல்யமாம்.

"அன்று உன்முவங்காணில் முடிவேன்" என்கையாலே முவந் தோன்றுமல் கடத்தினேன்; இன்று, "உன் முவங்காணுவிடில் முடிவேன்" என்கையாலே "முவம் தோற்றநின்று கடத்தினேன்" என்று, தன்வ்யாபாராதிகளைக் காட்டுகிறான். அதாகிறது, "என்கையில் மடல் உன்கையிலே வரும்படியாகவும், என்தலையில் முடி உன்தலையிலே வரும்படியாகவும் வேணுமென்று ஆசைப்பட்டு, உன்காலென்தலையிலே படும்படி தாழநின்றேன்" என்று தன்ஸௌலப்யத்தைக் காட்டுகிறான் (மாம்) என்று. "நீ ஸர்வாதிகவிஷயங்களிலே மண்டித்திரிகையாலே யுன்னுடம்பில் புகரைப்பாராய், உன்னை விநியோகங்கொள்ளப் பெறுமையாலே உடம்பு வெளுத்திருக்கிற வென்னைப்பாராய்" என்று தன்வ்யாமோஹாதிசயத்தை சட்டையிழித்துவிட்டுக் காட்டுகிறான் என்றதாய்த்து.

இவ்விடத்தில், ஸரண்யஸரண்யதைக்கு உபயுக்தமாகப்பத்து ப்ரமாணங்களை நஸுக்யேயங்கள். (மாம்) என்கிறவஸ்து ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகமாயிருக்கதே யாகிலும் உபாஸிக்குமிடத்து விதீயைகள் தோறும் சிலப்ரமாணவிசேஷங்களை பாஸ்யமாக ப்ரமாணயோகத்தில் நிஷ்கர்ஷித்தாப்போலே, ப்ரபத்திவித்துக்களான நம்மாசார்யர்கள் ஸரண்யத்வத்துக்கு உபயுக்தமாகப் பத்துப்ரமாணங்களை யநஸுக்யித்துப்போருவர்கள். அவையாவன, ஸர்வஜ்ஞத்வ (க) ஸர்வஸக்தித்வ (உ) பரமகாருணிகத்வ (ங) பரமோதாரத்வ (ச) ஆஸ்ரிதவத்ஸலத்வ (ஞ) அஸரண்யஸரண்யத்வ (ரு) அநாலோசிதவிசேஷாசேஷலோகஸரண்யத்வ (எ) ஸர்வஸ்வாமித்வ (அ) ஸ்ரியஃபதித்வ (கூ) நாராயணத்வங்கள் (டு). இத்தால் "உன்னிலும் உன் கார்யம் அறிவேனுமாய், உன்னிலும் உன்காரியஞ் செய்யக்ஷமனுமாய், உன்னிலும் உன்காரியத்துக் குகப்பேனுமாய், உன் கார்யம் செய்யுமிடத்தில் என்கார்யமாகச் செய்வேனுமாய், உன் குற்றம் காணதிருப்பேனுமாய், உன் குற்றம் ஹேயமாக விருப்பேனுமாய், உனக்குப்பற்றில்லாதபோதும் பற்றுயிருப்பேனுமாய், உன்பேறு என்பேறு யிருப்பேனுமாய், உன்னிலு முன்கார்யஞ் செய்கைக்கு ப்ராப்தனுமாய், உனக்கு மெனக்கும் யாதகையாயிருந்துள்ள ஸர்வேஸ்வரித்காக வுன்கார்யஞ் செய்வேனுமாய், நீரிலே நெருப்பெழுந்தாப்போலே இவளே குற்றங்காட்டினாலும் விடவொண்ணாத லாப்யத்தை யுடையேனுமா யிருக்கிற வென்னை" என்றபடி.

அயவா. (மாம்) என்கிறவிடத்திலே ஆஸ்ரயணத்துக்கேகாந்தமான சிலப்ரமாணங்களையும், அதநமென்கிறவிடத்திலே மலப்ரஹாணத்துக்கேகாந்தமான சிலப்ரமாணங்களையும் அநஸுக்யித்துப் போருவாருமுண்டு. ஆஸ்ரயணத்துக்கே காந்தமான ப்ரமாணகுணங்களாவன—வாத்ஸல்யமும், ஸ்வாமித்வமும், ஸௌஸீல்யமும், ஸௌலப்யமும்.

http://acharya.org

(க) [வாத்ஸல்ய]மாவது, அதீயஜாதமான வத்ஸத்தின்பக்கல் யே நுவுக்குண்டானகாமம்; அதாவது, சுவடுபட்டதரையிலே புல்தின்றுத பஸு அன்றீன்ற கன்றின் தோஷத்தை தோஷமென்று கருதாதே தன க்கு ஹிதீயமாகக் கொள்ளுமாபோலே ஆஸ்ரிதருடைய தோஷ த்தைத் தன்பேறுகப்போக்கி, தன் கல்யாணகுணங்களாலே யரிப் பிக்கை.

(உ) [ஸ்வாமித்வ] மாவது, இழவுபேறு, தன்னதாம்படியான குட ற்றுடக்கு.

(ங) [ஸௌஸீல்ய]மாவது (அவாக்யநாதரஃ) என்கிறபடியே நிரவ யிகவைலவத்தையுடைய தன்னீத்தாழவிட்டு ஒரு நீராகக் கலக்கை.

(ச) [ஸௌலப்ய] மாவது, அதிக்ரியமானவடிவை இக்ரியமோ சரமாக்கிக்கொண்டு லவ்யனாகை.

இவை யாஸ்ரயணத்துக்குபயுக்தமாகிறபடி எங்ஙனேயென்னில், தன் தோஷம் கண்டிருயாமைக்கு வத்ஸலனாகவேணும்; தம்மைரக்ஷிக்குமோ ரக்ஷியானேவென்கிற அச்சங்கெடுகைக்கு ஸ்வாமியாகவேணும்; தன் சிறுமை கண்டு பிற்காலியாமைக்கு ஸுஸீலனாகவேணும்; உரஸ்யனயி ருக்கு மென்றஞ்சாமைக்கு ஸுலபனாகவேணும்.

இங்ஙனமுணமு மாஸ்ரயணீயோ யென்னுமிடத்தை, நம் மாழ்வார் ஸரணம் புகுகிறவிடத்தில்(நிகரில் புகழா யுலகம் மூன்றுடையா யென்னை யாள்வானே, நிகரிலமரர் முனிக்கணங்கள் விரும்பும் திருவேங் கடத்தானே) என்றருளிச்செய்தருளினார். (மாம்) என்கிற நிலைகன்னி லே இவை யெல்லாமுண்டு; எல்லாருடையவும் கண்ணுக்கிலக்காய்ப் பா ண்டவர்களுக்கு லவ்யனும் நிற்கிற ஸௌலப்யமும், இவர்களில்அக்ய தமனென்னலாம்படி ஸஜாதீயனுக்கொண்டு நிற்கிற ஸௌஸீல்யமும், (விஸ்ருஜ்ய ஸஸரஞ்சாபம்) என்று கையில் வில்லைப்புகட்டி யுத்யோகூபர தனுய் குதிரைக்குட்டியான வர்ஜுநனை யுத்தத்திலே மூட்டினபின்பு அவனுடைய இழவு பேறு தன்னதாம்படியான ஸ்வாமித்வமும், (மமப் ராணஹி பாண்டவாஃ) என்று அவர்களை யொழியத் தனக்குச் செல் லாதபடியான வாத்ஸல்யமும், தோற்றநின்று வ்யாபரிக்கையாலே.

மலப்ரஹாணத்துக்குபயுக்தமான குணங்களாவன — ஸர்வஜ்ஞத்வ, ஸர்வஸக்தித்வ, அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வ, நிருபாதிகஸேஷித்வ, பரம தயாளுத்வங்கள்.

இவை மலப்ரஹாணத்துக்கு பயுக்தமாகிறபடி எங்ஙனேயென்னில், ஸர்வஜ்ஞத்வமாகிறது ஸரணாகதனுடைய இஷ்டாநிஷ்டங்களை யறியவல் லனாகை; ஸர்வஸக்தித்வமாவது, நித்யஸம்ஸாரிகளை நித்யஸூரிகளோ டே ஒருகோவையாக்க வல்லவனாகை; இது செய்யுமிடத்தில் ப்ரயோஜ நாந்தரபரிஹாரேண ஸ்வப்ரயோஜநைகபரனாகச் செய்யும்போது, அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாகவேணும்.

http://acharya.org

தன்பேறுகச்செய்யும் போதைக்கு நிருபாயிகமோஷியாகவேணும். இம் மூணங்களெல்லாம் சுவர்த்தலையில் பூனைபோலே ஸஸரிப்பிக்கைக் குறுப்பாயிருக்கையாலே, இம் மூணங்களிவனுடைய உஜ்ஜீவநத்துக் குறுப்பாம்போது பரமஹயாளுவாகவேணும். ஆகையாலே க்ருபாஸ ஹக்ருதமான ஜ்ஞாநமக்த்யாதிகளிவனுக்குஜ் ஜீவநமென்றதாய்த்து. (விதிவாய்க்கின்று சாப்பாரார்,) (சேமஞ்செங்கோனருளே,) (ஆழியா னருளே,) (துணியேனினி நின்னருளல்லதெனக்கு) (க்ருபயா கேவலமாத் மஸாத்குரு) (கேவலம் மதீயயைவ கியா) என்றாழ்வார்களோடு ஆசார் யர்களோடி வாகியற க்ருபா மூணத்திலுடைய ப்ராயாங்யம் அருளிச் செய்யப்பட்டதிறே. க்ருபாஸஹக்ருதஜ்ஞாநமக்த்யாதி மூணங்கள் ஸரண்யதைக் குபயுக்தமென்னுமிடத்தை (ஸக்ருதேகஸ்ஸாமுபஸந்நத்வாச்ச க்ருபாயோ மாச்ச ஸாஸ்த்ரவதாத் ஈஸ்வரஸ்தவ்யஸம்வந்யா திநிஷம் ப்ர யமாஹபி ரக்ஷிஷ்யத்யதகூலாக்ஷ இதியர ஸுத்ருஷா மதிஸ் ஸஸிஸ்வா ஸோ லவேச்மக்ர ஸர்வஹ யஷ்க்ருதநாஸநஸ்) என்று மூலவச்மாஸ்த்ரத் திலே சொல்லிற்று. (ஏவமவஸ்யிதஸ்யாப்யர்பித்வமாத்ரேண பரமகா ருணிகோ மூலவாந் ஸ்வாநுலவப்ரீத்யோபநீதைகாந்திகாத்யந்திக நித்ய கைங்கர்யைகரதிரூப நித்யஹர்ஸ்யம்ஹர்ஸ்ய தீநி விஸ்வாலபூர்வகம் மூல வந்தம நித்யகிங்கரதாம் ப்ரார்யதே) என்று எம்பெருமானருளிச்செய் தருளினார். (பாபியலோபி ஸரணமதிஸுவீஹாஜோ கோபேகூணம மம தவோசித மீஸ்வரஸ்ய! த்வஜ்ஜ்ஞாநமக்தி கருணஸ்ஸ ஸதிஷ்டதேஹ பாபம் பராக்ரமிது மர்ஹதி மாமகிநம்) என்றாழ்வானு மருளிச்செய்த ருளினன். கீழ்க்தமான மூணங்களெல்லாம் ஸரண்யத்வோப யுக்தங் களா யிருக்கும். (மாம்-அஹம்) என்கிறபதங்களில் பிரித்தநுஸந்தி க்கைக்கு லேஹது, (மாம்) என்கிறபதத்திற் சொல்லுகிற மூணங்கள் (வ ரஜ) என்கிறவிடத்திலயிகாரிக்ருத்யமான விஸ்வாஸ ஜநகமாத்ரமாயிரு க்கையாலேயும், அஹமென்கிற விடத்திற் சொல்லுகிற மூணங்கள் விஸ்வாஸ ஜநகங்களாயிருக்கச் செய்தேயும் உபாயக்ருத்யமான பாபவி மோசகத்தக்குப் பரிகரமா யிருக்கையாலே பாபவிமோசகனைச் சொல் லுகிற அஹம் ஸப்தத்திலே அநுஸந்திக்க வேண்டுகையாலேயும். கீழுக் தமான மூணங்களெல்லாத்தாலும் (வாரிக்கொண்டுன்னை விழுங்குவன் காணிலென்றார்வுற்ற வென்னை யொழியவென்னில் முன்னம் பாரித்துத் தானென்னை முற்றப்பருகினன்) என்கிறபடியே ஒரு சேதநனைப் பெற் றுணில் ஜீவித்தல் இல்லையாகில் நரவிலும் பல்லிலும் கீரற்றுக்கிடக் கும்படியான வவனுடைய வ்யாமோஹ மூணமேயிவனுக்கு யாரகம். (உய்வுபாயமற்றின்மைதேறி) என்றருளிச்செய்தருளினாறே ஆழ்வார்.

நாட்டில் ஸரண்யரைக்காட்டி லிவனுக்கு விஸேஷம், நிருபாயிக ஸம்பந்யமும், நிருபாயிகரக்ஷகத்வமும். இத்த மூணவிஸேஷம் இவ் விடத்திலே, ஈவயத்திலே சரணஸப்தத்தாலே சொல்லப்பட்ட விஸ்ர

http://acharya.org

ஹத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. அதாவது, ஸேநாய-ளியஸ்ரிதமான திருக்குழலும், கையுமுழவுகோலும், பிடித்தகிறுவாய்க் கயிறும், தேருக்குக்கீழே காற்றின திருவடிகளும், திருச்சதங்கையுமாய்க் கொண்டிருக்கு மிருப்பு.

இத்தால் ஸரண்யவஸ்து, ஸர்வரக்ஷகமுமாய், ஸமஸ்தகல்யாண ஸுணத்மகமுமாய், ஸகிலீரஹமுமாயிருக்கு மென்றதாய்த்து. "ஸ்ரீ மந்நாராயணசரணௌ" என்றிறே ஸரணுமந்த்ரம். (அலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா) என்று தடங்கி (அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே) என்றிறே அநியுக்தர்வார்த்தையும்.

இத்தால் ஸர்வாரகமாக வவதீர்ண ஸஜிக்குமுபாயாந்தரங்களில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. உபாயாந்தரங்களிற் காட்டிலிவ்வுபாயத்துக்கைகாந்த்ய முண்டென்னு மிடத்தை தீயோதிப்பிக்கிறது. இத்தாலிவ்வுபாயம் ஸ்வரூபத்துக் கநுரூபமாகக்கடவது

(ச) (ஏகம்) இந்த ஏக ஸப்தீத்தை ஸாதண ஸப்தீத்துக்கு விஸேஷணமாக்கி அர்தீயமான உபாயமென்றபடியாய், அதாகிறது, ஸமாஹீயகஹரிதீர மென்று நம்மாசார்யர்களிலே சிலர் நிர்வஹிப்பர்கள்.

கஞ்ஜீயரிதுக்கு "அவயாரணத்தைச் சொல்லுகிறது" என்று அருளிச்செய்வர். எங்ஙனே யென்னில், (த்வமேவோபாய ஹ-ஏதாமேஹவ) என்றும், (தமேவஸரணங்மச்ஹ) என்றும் (மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே) என்றும் (தமேவகாத்யம் புருஷம் ப்ரபத்யே) என்றும் ஸ்யாதப்ரமாணஹீத்யமாகையாலே.

ஆஸலிவ்வவயாரணத்துக்கு வ்யாவர்த்யமாவதெதென்றால், கீழே உபாயாந்தரங்களை த்யாஜ்யங்களாகச் சொல்லுகையாலே, அவற்றை வ்யாவர்த்திக்கிற தென்ன வொண்ணாது [மாமெ]ன்று அஸாயாரணகாரத்தைக் கீழே சொல்லுகையாலே, ஹேவதாந்தரம் வ்யாவர்த்த்ய மென்ன வொண்ணாது.

பின்னை எதாவதென்றால், இனி யிங்குள்ளது ஸ்வீகார்யமும் ஸ்வீகாரமும் ஸ்வீகர்த்தாவுமாகவேணுமிறே. அதில், ஸ்வீகார்யனுபாயமாய் நின்றால், இனியுள்ளது ஸ்வீகாரமும் ஸ்வீகர்த்தாவுமிறே. அந்த ஸ்வீகர்த்தா வேவாபாதி ஸ்வீகாரமும், உபாயத்தில் புகாதென்கிறது. ஆவதென், (உபாயோபேயத்வே தஹி ஹ தவதத்வம் நதஸ்ஸ்யாத்) என்கிறபடியே உபாயத்வம் நித்யமேயாகிலும், இவனுடைய ஸ்வீகாராநந்தரமாகவன்றே உபாயமாகிறது; (யஹநந்தரம் யதீஹவதி தத்தஸ்ய காரணம்) என்கிறபடியே, இந்த ஸ்வீகாராநந்தரமாகவல்லது ஈஸ்வரனுடைய உபாயபாவம் ஸித்தியாமையாலே, இது உபாயமாதல் ஸஹகாரியாயாதலாகவேண்டாவோ வென்னில், (மாமேகம் ஸரணம் வ்ரஜ) என்று உபாயஸ்வீகாரமாகச் சொல்லுகையாலே ஸாக்ஷாதுபாயத்வமித்தக்கில்லை.

http://acharya.org

இனி ஸஹகரிக்கையாவது, உத்பத்தியிலே ஸஹகரித்தல், மலப்ர ஹாரத்திலே ஸஹகரித்தல் ஆய்த்து' லக்த்யுபாயம் கர்மஜ்ஞாந ஸாத்ய மாகையாலே, உத்பத்தியிலே சேதந ஸாபேக்ஷம்; அசேதந மாகை யாலே, மலப்ரஹாரத்தில் ஈச்வரஸாபேக்ஷம்; இவ்வுபாயம் விதீய வஸ்துவுமாய் நிருபாதிக ஸர்வஸேஷ்ருத்வ மாயிருக்கையாலே உத்பத்தி நிரபேக்ஷம். ஸர்வஜ்ஞத்வாதி மூணவிசிஷ்டமாகையாலே மலப்ரஹாரத்தில் நிரபேக்ஷம்.

ஆனால், (யதீயத்ஸாங்மூதத்தத் ஸாயநம்) என்கிறபடியே உபாயம் ஸாங்மமாயன்றே யிருக்கவேணும். இவ்வுபாயம் விதீயமாயிருக்கிற படி யென்னென்னில், உபாயமாகில் ஸாங்மமா யிருக்கவேணு மென்கிற நிர்வந்ய மில்லை. அவை ஸாதீயமுமாய் அக்யஸாபேக்ஷமுமா யிருக்கையாலே, ஸாங்மமாக வேண்டித்தித்தணை. இவ்வுபாயம் விதீய முமாய் அக்யநிரபேக்ஷமுமா யிருக்கையாலே, நிரங்மமா யிருக்கும்.

ஆனால், உபாயாந்தரங்களுக்கு முபாயத்வவ்யபதேசம் பண்ணுகிறது, மலப்ரதிகளான தேவதைகளுக்கு ப்ரஸாதகங்களான முவத்தாலேயன்றே, அவ்வோபாதி இவ்வுபாயமும் ஈச்வரப்ரஸாதகமாகுமோவென்னில், தேவதைகளில் சேதநர்க்கு பூர்வமே மலத்தைக் கொடுப்பதாக நினைவின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே, இச்சேதநருடைய க்ரியையாய்த்து, அவர்கள் ப்ரஸாதத்தை ஜநிப்பிக்கிறது.

ஈச்வரவிஷயத்தில் வந்தால், ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸ்வரூபாவிர்ஹாவத்தை யுண்டாக்குவதாக பூர்வமேவ சிந்தித்து அவஸரப்ரதிக்ஷணைப் போருகையாலே, அவனுக்கு ப்ரஸாதஜநகமாகச் செய்யவேண்டுவதொன்றில்லை. உண்டென்றிருக்கையாகிறது தன்ஸ்வரூப பாரதந்த்ர்யத்தையுமழித்து அவனுடைய ரக்ஷகத்வத்தையும் ஸோபாதிகமாக்குகிறுனித்தணை.

ஆனால் மோக்ஷத்துக்குத் தன்னை யொழிய உபாயாந்தரங்களை விலக்கினானென்னென்னில், இதை பிவர்களுக்கு ஹிதமாய் விலக்கிறுனல்லன், அர்பிவர்மத்தின் † பெருமையாலே, கோயிலங்காடியிலே யெல்லாச்சரக்கும் பாரித்து வைக்கிறுப்போலே, (த்ரைமூண்யவிஷயா வேதா நிஸ்த்ரைமூண்யோ மவார்ஜுந) (முத்திரத்துவாணியத்திரண்டி லொன்று நீசர்கள் மத்தராய் மயங்குகின்ற கிட்டதி லிறந்துபோந்து) என்கிறபடியே சேதநருடைய ருச்யநுமூணமாகத்தன் செல்லாமையாலே விலக்கிறுனித்தணை.

புருஷோத்தமவிதீயையில், புருஷோத்தமத்வ வேதநத்தாலல்லது வழியில்லை யென்கிற விதுவும் அவனிட்டவழக்கு. 'ஸரணம்' என்கிற

† இவ்விடத்தில் - பெருமை எனகிறது - வைதுத்வத்திலேயாகக் கடவது. 'அபவர்மத்தின் பெருமை' என்றும் பாடாந்தரம் காண்கிறது.

http://acharya.org

விதுவும் அந்த முவீயாயிகாரிகளுக்கு. ருச்யநுரூபமான ஸாயகங்களில் இதல்லதுபோக்கி, அவ்யவஹிதஸாயகமொன்றில்லை யென்று அல்லாத உபாயங்களிற் காட்டிலிவ்வுபாயத்தினுடைய வேற்றமும் அல்லாத வயிகாரிகளில் காட்டில் இவ்வயிகாரியினுடைய வேற்றமும் சொல்லுகிறதித்தனை.

(மாம நயேத்யஹி காகுத்ஸ்யஸ்தத்தஸ்ய ஸ்ரீருரூம ஹவேத்) என்றும் (மூன்கின்ரூய் என்று தோழிமார்களுமன்னியரும்)என்றும் (நிறைந்தவன்பழி ரங்குடிக்கிவள்) என்றும்(இருநிலத்தோர்பழிபடைத்தேன்) என்றும், (சோம்பரையுகத்தி) என்றும் சொல்லுகிறபடியே பதிவ்ரதைக்கு பதியையொழிய தன்பாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபத்துக்கு வாயகமாக ஸ்வயத்நத்தாலே அர்ஜமார்ஜித்து ஸ்வஹேஹபோஷணம் பண்ணுமாகில் அது தன் ஸ்வரூபத்துக்குச் சேராதே, தன்னளவிலும் பர்யவஸியாதே, தன்ஹர்த்தாவுக்கு மவத்யாவஹமாயிருக்கும். தானொன்றுஞ் செய்யாதே, அவன் ரக்ஷிக்கக் கண்டிருக்குமாகில், அது இருவர் ஸ்வரூபத்துக்கும் நன்னிற முண்டாக்கக்கடவது. அப்படியே, தன்ஸ்வரூபத்தையுணர்ந்து தன் ஸ்வரூபாநுரூபமாக அவனையே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமாக நினைத்திருக்குமயிகாரிகளோடு அவர்களை ஸமராய்ச் சொல்லுகிறதல்ல, (ஸத்கர்மநிரதாஸ்ரூத்யா ஸ்ஸாங்வீயயோமவிஹஸ்தயா। நார்ஹந்தி ஶரணஸ்யஸ்ய கலாமகோடிதமீமபி) (விஷ்ணுராபாயோ யோஉங்யமலஸ்ஸோஉயம்ஃபரிகீர்திதஃ। அங்யோபாயோ விஷ்ணுஹலோ மயீயமஃ பரிகீர்த்திதஃ। மாயவாங்வீரி ஜீவயோபாயோ மாயவாங்வீரிப்ரயோஜநஃ। யஸ்ஸ ஏவோத்தமஃ ப்ரோக்தோ மாயவேநைவ தேநவை) என்னக் கடவதிறே.

ஆனால் அவஶ்யகர்த்தவ்யமான உபாயஸ்வீகாரத்துக்கு வேஷமே தென்னில், அநிஷ்வ்யாவ்ருத்தி லக்ஷணமுமாய், ப்ரதிஷங்யக நிவர்த்தகமுமாய், ஸ்வசித்தஸமாயாகமுமாய் கிடக்கிறது. (ஹமவத்ப்ரவ்ருத்தி விரோயிஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவிருத்திஃ ப்ரபத்திஃ) என்று ஸோமாசியாண்டானருளிச்செய்வர்.

இவ்வுபாயந்தான், ஓராகாரத்தாலே ஸாபேக்ஷமுமாய் ஓராகாரத்தாலே நிரபேக்ஷமுமாயிருக்கும். எங்ஙனே என்னில், ஆஶ்ரயணகாலத்தில் லயிகாரிஸாபேக்ஷமுமாய், ஹலப்ராநத்திலிதரநிரபேக்ஷமுமாயிருக்கும்,

ஆக வெம்பெருமான் நிருபாயிகரக்ஷகனுகையாலும், ரக்ஷணலாபம் தன்னதாகையாலும், (ஆள்பார்த்துழிதருவாய்) என்கிறபடியே பூர்வமேவஸ்ருஷ்ட்யவதாரங்களைப் பண்ணி சேதநருடையவிச்சைக்கு அவஸரப்ரதிக்ஷனுப்பு போருகிறவனுகையாலும் அவனுடைய நிர்ஹேதுகமான க்ருபாப்ரஸாதங்களே உபாயம் என்றதாய்த்து.

http://acharya.org

(க்ருபயா கேவல மாத்மஸாத்குரு) (கேவலம் மதீயயைவ உயயா நிஷ்டோஷவிருஷ்டஸ்ஹேதுக) (கேவலம் மதீயயைவ உயயாஉகிப்ர ஸாதீயஃ) என்று ஆளவந்தாரு மெம்பெருமானரும் ஸ்தோத்ரமதீய ங்களிலே யிவ்வர்யத்தை யருளிச்செய்தருளினர்கள்.

"க்ருதீயஸேவைக்கு ஹலம் அவயாரணர்யமறிகை" என்று பிள் ளையருளிச்செய்தருளுவர். இத்தாலும் இவ்வுபாயம் ஸ்வரூபத்துக் கநுரூபமாயிருக்குமென்றதாய்த்து.

(நு) (ஸரணம்) என்றது (உபாயே தீருஹரக்ஷித்ரோஸ் ஸவிஷ்ஸ் ஸரணமித்யயம்) வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதஞ் சைஷ உபாயார்யைகவாசகஃ) என்கிறபடியே, ஸரணஸவிஷும், உபாயவாசகமாய், அகிஷ்டநிவ் ருத்தி பூர்வகமான இஷ்டப்ராப்திக்கவ்யவஹிதோபாய மென்றபடி. இஸ்ஸரணஸவிஷும் அவ்யவஹிதோபாய மென்னுமிடத்தைக் காட்டு கிறபடிதானெங்ஙனேயென்னில், கீழே ஹவதீவ்யதிரிக்தஸாங்ம ஸைல யர்மத்தையும் விடச்சொல்லுகையாலே.

(சு) (வ்ர-) "வரஜஜமதெள" என்கிறயாதுவிலே, மத்யர்யமாய் (மத்யர்யாலைஷீயியர்யாஃ) என்கிறபடியே, "அயீயவஸி" என்றபடி. அயீயவஸ்யாயமும் விஸ்வாஸமும் பர்யாயமாகையாலே விஸ்வாஸத் தைச் சொல்லுகிறது. ப்ரபத்திலக்ஷண வாக்யத்திலே (மஹாவிஸ்வாஸபூர்வகம்) என்று சொல்லுகையாலும், அதஷ்டாந வாக்யத்தி லுமுபஸர்ஜநத்தாலே மஹாவிஸ்வாஸத்தைச் சொல்லுகையாலும், இங்குமந்த விஸ்வாஸத்தையே வியித்ததாகக் கடவது.

மஹாவிஸ்வாஸமாவது:—ஸங்காத்ய ரஹிதமான விஸ்வாஸம். ஸங்காத்யமாவது;— உபாயஹல்ஹுத்வமும், உஜ்ஜீவநீயஹுர்லஹ த்வமும், ஸ்வக்ருத தோஷதுர்ஜ்ஞாநமும்.

இவை பரிஹ்ருதமாகிறதெத்தாலேயென்னில் [மாம்] என்கிற பதத்திற் சொல்லுகிற ஹுணை[ஸம்ஹர்ய]ங்களாலே.

ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஸக்தனுமாய் பரமகாருணிகனுமாய் பரமோதாரனுமாயிருக்குமென்கையாலே ஹலமௌரவத்தால் வந்த ஸங்கைபரிஹ்ருதம்.

ஆஸ்ரிதவத்ஸலனென்கையாலே, ஸ்வக்ருத தோஷதுர்ஜ்ஞாநமாகிற ஸங்கை பரிஹ்ருதம்.

அஸரண்யஸரண்யனுமாய் அகாதோசிதவிசேஷாஸேஷ லோக ஸரண்யனுமாயிருக்குமென்கையாலே, உபாயலாகவமாகிற ஸங்கை பரிஹ்ருதம்.

ஆக வித்தனையாலும், ஹுணவத்தாய் பலஸாயஞ்சொல்லிற்று. இனிமேல் ஸ்வரூபாயீயவஸாயஞ் சொல்லுகிறது.

http://acharya.org

ஸர்வஸ்வாமியென்கையாலேஉபாயலாவவமாகிற ஸங்கை பரிஹ்ருதம்.

ஸ்ரீமானென்கையாலே ஸ்வக்ருத ஶேஷத்வர்ஹனாகிற ஸங்கை பரிஹ்ருதம்

நாராயணனென்கையாலே ஸுலபனாவமாகிறஸங்கை பரிஹ்ருதம்.

ஆகவித்தால் தன்னுடைய ஸ்வரூபபுணஸித்தியர்யமாகவே ஶரணமதரக்ஷணம்பண்ணுமென்கிற மஹாவிஶ்வாஸம் ப்ரபத்தியென்றதாய்த்து.

இதுதான் ப்ரார்த்தநா மர்ஹமாயிருக்கும். (மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகம் தத்தேகோபாயதயாச்ஞா ப்ரபத்திஸ் ஶரணமதிஃ) என்றும். (த்வமேவோபாயஹ்தேதாமே லபேதி ப்ரார்த்நாமதிஃ ஶரணமதிஃ) என்றும், லக்ஷணவாக்யங்களில் சொல்லுகையாலே, விபீஷண ஶரணாகதியில் ப்ரார்த்நமாவது அவனை உபாயத்வேந ஸ்வீகரிக்கை. அதாகிறது நமக்கு உபாயமிவனே யென்றிருக்கை.

ஆக கர்மமுமின்றியிலே, கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞாநமுமின்றியிலே, ஜ்ஞாநஸாத்யமான ஭க்தியுமின்றியிலே, இலைத்தினுடைய த்யாஜ்யபூர்வகமுமாய், தானுபாயமுமன்றிக்கே உபேயமும் அன்றிக்கே அகிஞ்சநனுக்கு விபீஷணனாயிருப்பதோர் ஆத்மஸமர்பணரூப ஜ்ஞாந விபீஷணமென்றதாய்த்து. இனிவாசிக காயிகங்களுண்டாகவுமாமில்லையாகவுமாமென்கை.

இந்த ஸ்வீகாரத்துக்கு அவயியேதன்னில் (ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நஸ்ய தவாஸ்மீத்யயாசதே) (ப்ரபத்திர் விஶ்வாஸஃ) ஸக்ருத்ப்ரார்த்நாமாத்ரேண பேக்ஷிதஸ்தாஸ்யதீதி விஶ்வாஸபூர்வகப்ரார்த்நமிதி யாவத்) என்கையாலே, இந்த ஸ்வீகாரமாகிற உபாயஸ்வீகாரம் ஸக்ருத்தென்னுமிடம், ப்ரபத்திஶாஸ்த்ரங்களாலும் ப்ரபத்திவித்துக்களாலும் நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்டது.

இத்தவியிலேஷமான, [மாஶுசஃ] என்கிறவிடியாவத் ப்ராப்தி அளவுமநுஷ்டேயம். அதாகிறது இனிமேக்கு கர்தவ்யாம்ஶங்களொன்றுமில்லை, ஸலஸித்தியிலும் மொருகுறையில்லை, என்று விமர்ஶஜ்ஞையில் பிறக்கும் விஶ்வாஸமாகையாலே, உபாயாதநுஷ்டாகமும், அதநுஷ்டிதோபாய பரிபாலநமும், கர்த்தவ்ய மென்றதாய்த்து.

(ஸ-ஏயஸ்த்வ ஸ்ருணுயாங் கூபம் மநஸாயேஉஸுயயா ஸ்ருத்வாச குரு யத்நேந ரக்ஷாசாப்யப்ரமாதிநீ) என்றும் சொல்லிற்றிறே.

ஆகையால் உபாயஸ்வீகாரம் ஸக்ருத்தென்னுமிடமும், ஸ்வீகார விஶேஷணமுமான விஶ்வாஸம் யாவத்ப்ராப்தியளவும் விமர்ஶஜ்ஞையிலும் மதுவர்த்திக்க வேணுமென்னுமிடமுஞ் சொல்லிற்றாய்த்து.

http://acharya.org

ஸ்வர்மஸாயகமான ஜ்யோதிஷ்டோமம் ஸப்தாஹஸ்வரிலே விஹித மாயிருக்கச் செய்தே அந்த யாமாந்தர்ஹ-ஒதமான அதிராத்ரமாப் ரயாணமஹர் ஹரதஷ்டேயமாகிறப்போலே இந்த அதிராத்ர மத ஷ்டியாதொழிந்தால் ஹலத்துக்கு விலம்வமுண்டாய் அநஷ்டித்தால் ப்ரதிவைர்யகமின்றிக்கே விரோஷஹலமுண்டாயிருக்குமாபோலே ஆவ் ருத்திரூபமான விஸ்ரவாஸமும் நிஷ்டாவான்களுக்கு நிஷ்டாப்ரகாரகமு மாய் காலக்ஷேபமாகிற ஹலத்தையுமுடைத்தாயிருக்கும். விஸ்ரவாஸத் தினுடைய ஆவ்ருத்திகள் கணற்றுக்குள்ளே இருந்து (ஜ்) ஜீவிப்பாரைப் போலே யென்று பிள்ளோ யருளிச் செய்தருளுவர்.

ஆக, ஸ்வீகாரத்துக்குபாயாந்தரத்யாஹ மங்மமென்னுமிடத்தை யும், த்யாஹ பூர்வகமான ஸ்வீகாரமயிகாரிக்கு விரோஷமென்னுமிடத் தையும், ஸ்வீக்ருதனான வயிகாரிக்கு மூணவிரிஷ்டனான விஸ்வரனு பாயமென்னு மிடத்தையுஞ் சொல்லித்தாய்த்து. ஆகையாலே, த்யாஹ விரிஷ்டம் ஸ்வீகாரம், ஸ்வீகாரவிரிஷ்டம் அயிகாரம், மூணவிரிஷ் டம் உபாயம், என்றதாய்த்து.

(எ) ஆக, இதக்குக்கீழே அயிகாரிக்கு கர்தவ்யஞ் சொல்லிற்று இனி ஈஸ்வரனுக்குகர்தவ்யஞ் சொல்லுகிறது (அஹத்வேத்யாதி) [மோ க்ஷயிஷ்யாமி] என்கிற உத்தமனுக்கும் "மாஸுசஃ" என்கிற மத்யமனு க்கும், ப்ரதிஸம்வர்த்யதயா (அஹத்வா) என்கிற ஸவீஹங்கள் தன் னடையே வருவதாயிருக்க, வாசிகமாகச் சொல்லுகிற விதுக்கு ப்ரயோ ஜநமென்னென்னில், சில வஸிப்ராயத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறது. இதுதான் (மாமேகம் ஸரணம்வ்ரஜ) என்கிற ஸரண்யாதுவாஹமும், ஸர ணமதனுடைய வநுவாஹமுமா யிருக்கிறது. அதாகிறது, "உனக்கு உபா யமஹ்தனான நான் என்னையே உபாயமாகப் பற்றியிருக்கிற வன்னே" என்றபடி.

ஹேஹாத்மாஹிமாநி "அஹம்" என்றுல், ஹேஹத்தைக்காட்டும். ப்ரக் ருதிபுருஷவிவேகம்பண்ணினவன், "அஹம்" என்றுல் பரக்ருதிதோபர ஞப் பரமபுருஷஹ-ஒதனான ஆத்மாவைக்காட்டும். ஈஸ்வரன் "அஹம்" என்றுல் உள்ளதெல்லாத்தையுங் காட்டுமிறே. இந்த (அஹம்) ஸவீஹம், (மாம்) என்கிறத்தோடே சேர்ந்து அஹமாய்த்து. மாமென்கிறவிடம் அயிகாரிக்குரித்யமான மஹாவிஸ்ரவாஸத்துக் குறுப்பாகச் சொல்லிற்று. அஹமென்கிறவிடம் ஈஸ்வரக்குரித்யமான பாபவிமோசகத்துக் குறுப் பாகச் சொல்லுகிறது. அதாகிறது, வந்யகனான நானே விமோசக னனுல், நிவாரகருண்டோவென்கை. அதாகிறது, ஸமாஹீயகஹரிஹீர னென்றபடி. இவ்விடத்திலே, விரோஷித்து, ஹலப்ரஹாகத்துக் குபயுக் தமான மூணங்கள், அநுஸந்தேயங்கள்.

http://acharya.org

(அ) (த்வா) "கீழ்ச்சொன்னபடியே ஸகல யர்மங்களையும் விட்டு என்னையே நிரபேக்ஷயாகமாகப்பற்றின உன்னை" என்றபடி. இத்தால், மேல்சொல்லப்புகுகிற மோகவிமோசகஹேதுவைச் சொல்லிற்று.

(கூ) (அஹ0 த்வா) வென்கிற விரண்டுபதத்தாலும்,ஸ்வீகார்யமான உபாயவேஷத்தையும் ஸ்வீகர்த்தாவான வயிகாரிவேஷத்தையும் சொல்லி நின்றது. இனிமேல் ஸ்வீகார்யமான ஈஸ்வரக்ருத்யத்தையும், ஸ்வீக்ருதோபாய ஸ்வயிகாரிக்ருத்யத்தையும் சொல்லுகிறது. [ஸர்வ பாபேப்யோ] பாபமும் வஹ்வவசநமும் ஸர்வஸப்தமுமாய் இதுவும் த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கும்.

பாபமாவது - அநிஷ்டமான பலத்தைத்தருவதுமாய் இஷ்ட பலத்துக்கு விரோயியுமா யிருப்பதொன்று. இங்குற்றைபாபமா கிறது, அநிஷ்டமான ஸாம்ஸாரிக உபபோகத்தையுண்டாக்கக்கடவதாய், இஷ்டமானமோக்ஷத்துக்கு விரோயியுமா மிருப்பதொன்று.

வஹ்வவசநத்தாலே யவைத்தினுடைய வாஹுள்யத்தைச் சொல் லுகிறது. அதாகிறது, அவித்யா கர்ம வாஸநா ருசி ப்ரக்ருதி ஸம்பந்த யங்கள்.

[அவித்யை] யாவது - அக்யாதஜ்ஞாநமும், விபரீதஜ்ஞாநமும் ஜ்ஞாநாதுபயமும்.

[கர்ம] மாவது - புண்யபாபம். மோக்ஷத்தைப்பற்ற, பாபத்தோ பாதி புண்யமும்த்யாஜ்யம் (புண்யபாபே விஹாய) என்னக்கடவ தில்லை.

[வாஸநை] யாவது - அஜ்ஞாநவாஸநையும், கர்மவாஸநையும், ப்ரக் ருதி ஸம்பந்த வாஸநையும்.

ருசியும் விஷயதோஷத்தாலே வஹ்வவிதையாயிருக்கும்.

[ப்ரக்ருதிஸம்பந்த] மாவது-ஸத்வாதிகுணஸாம்ய ரூபமாயிருந்துள்ள வசித்ஸம்பந்தம்.

இவ்வளவால், உபாஸகனுக்கும் ஸாதாரணமாக, ஈஸ்வரன் கழி த்துக் கொடுக்குமாகாரத்தைச் சொல்லிற்று.

இனி, (ஸர்வ) ஸப்தத்தாலே ப்ரபந்நனுக்கு ஸாதாரணமாகக் கழி த்துக்கொடுக்கு மவற்றைச் சொல்லுகிறது. அதாகிறது - (தஜ்யோ உத்தர பூர்வாகயோரஸ்லேஷவிநாஸௌ தத்வ்யபதேஸாத்) (இதரஸ் யாப்யேவ மஸ்லேஷஃபாதே) என்று பூர்வோத்தராகங்களா கிற புண்யபாபங்களுக்கு அஸ்லேஷவிநாஸஞ் சொல்லி, (ஸோஸ்ந த்வி தீரக்ஷயித்வாத ஸம்பத்யதே) என்று ப்ராரப்தியமதுஷ்ட விநாஸ்ய மென்னுமிடஞ் சொல்லித்திறே. இங்கு அப்படி யிருப்பதொரு ஸங்கோ சமில்லாமையாலே, அதுவும் மோகஹேதுவாமாகில் ஸர்வஸப்தத்தி

http://acharya.org

லே அந்தர்ஹ-ஏதமாகக் கடவது. எங்ஙனே என்னில், இதுக்கு ஸங்கோசகமா யிருப்பதொரு ஸவிஉமிங்கில்லாமையாலே.

'ப்ரபத்தி - ப்ராரவ்ய கர்மத்துக்கு விநாஸநி' என்னுமிடத்துக்கு ப்ரமாணமென்னென்று எம்பெருமானுரை ஆண்டான்கேட்க, ''மா ஸுசஃ'' என்றதிறே' என்றருளிச் செய்தருளினார்.

இதுதான் ப்ராரவ்யத்தையும் போக்கு மென்னு மிடத்துக்கு, கண்டோக்தமான ப்ரமாணங்களு முண்டு. (ஸாயகம் ஹவத் ப்ராப் தெளஸ ஏவேதி ஸ்யிராமதிஃ। ஸாய் யலக்திஸ் ஸ்ம்ருதா ஸைவ ப்ரபத் திரிதிமீயதே। உபாயோ ஹக்திரேவதி தத்ப்ராப்தெள யாது ஸாமதிஃ। உபாயலக்தி ரேதஸ்யாஃ பூர்வோக்தைவ ஸரீயஸீ। உபாயலக்திஃ ப்ரா ரவ்ய வ்யதிரிக்தரவகாஸாநீ। ஸாய் யலக்திஸ் து ஸா ஹந்த்ரீ ப்ராரவ் யஸ்யாபி ஹியஸீ) என்று. ப்ரபந்நனுக்கு ஸரீராந்த ஹேதுவான ப்ரா ரவ்யமஸஷ மதுலவிக்க வேண்டுகிறது, ப்ராரவ்ய ஸரீரத்தில் ஸோகமில்லாமையாலே. (ஆரவ்யகார்யாந்) என்று ப்ராரவ்யமும் ப்ரபத்தியாலே கூந்தவ்யம் என்று உடையவர் அருளிச்செய்தார்.

உபாஸகனுக்கு உத்தராவத்துக்குச் சொல்லுகிற அம்லேஷமும் ப்ராமாதிகவிஷயமென்று உடையவர் ஸாஷ்யத்திலே யருளிச் செய்த ருளினார். இப்படி அருளிச்செய்கைக்கு ஹேது, (காமிநோ உஸ்ரி தாந் காமாந்தோ நாஸமாஹிதஃ। காமாந்தமாநஸோவாபி ப்ரஜ்ஞா நேநைந மாப்நுயாத்) என்கிற வாக்யங்களோடு விரோதியாமைக்காக வும், (அபிசேத்பாத்கo கிஞ்சிதீயோ நீ குர்யாத்ப்ரமாதஃ। யோ மேவ நிஷேவேத நாந்யo யந்o ஸமாசரேத்) என்று யோகிகளுக்கு ப்ராயஸ் சித்தத்தை விதிக்கையாலும்.

ப்ரபந்நனுக்கு உத்தராவத்தில், வாஜீயிபூர்வமும் ஸோகஹே துவாமாகில் அந்த வாஜீயிபூர்வத்துக்கும் பரிஹாரமாகக்கடவது. அதாவது, ஸரீரஸம்வந்யத்தோடே யிருக்கையாலே வாஸநீயா லும் ப்ரவலகர்மத்தாலும் காஹாசித்கமாக வாஜீயிபூர்வகம் ஸம்ஹா விதம். இவற்றையும் பொருத்தருளவேணுமென்று பூர்வமேவ ப்ரார்யித் தாநில் அவையும் பூர்வப்ரபத்திதன்னுலே கூந்தவ்யமாகக் கடவதெ ன்கை. ஆகையிறே, (வர்த்தமாநo வர்த்திஷ்யமாணஞ்ச) என்று உடை யவ ருருளிச்செய்தது.

வாஜீயிபூர்வகமான உத்தராவத்தில் ஸோகித்து ஸரணம் புக் கரனென்னுமிடம் அறியும்படியெங்ஙனேயென்னில், உத்தரப்ரவ்ருத் தியிலநுதாபம் நடக்கையும், பூர்வப்ரபத்தியை ஸ்மரித்து ஸிருஷித்த லுகையும்.

இன்னமும், ஸ்ரீ ரங்கோயிருப்பார்க்கு ஸிஷ்யபுத்ரர்களைப் பற்ற விதீய யதிக்ரமம் பண்ணியநுஸந்திக்கவேண்டிய வருவன சில பாபமு ண்டு, அந்த பாபங்களையுஞ் சொல்லுகிறது.

http://acharya.org

ஆக்ருஷ்ணஸ்யப்ரயோகரா யதுஷ்டித்தாலும் ஏறிட்டகட்டி ஆகா ஸத்திலே நில்லாதாப்போலே, அவையுமொருவஹலத்தோடே ஸம்வர்யிப்பிக்கக்கடவது. ஆகையாலே அவையும் பாபஸ்வீ ஹவாச்யமாகக் கடவது

கலங்கி உபாய ஸ்வீயாபண்ணும் ப்ரபத்தியும் பாபஸ்வீ ஹவாச்யமாகக்கடவது.

(கo) ஆகக்கீழ், விரோயிவேஷஞ் சொல்லிநின்றது. (மோக்ஷயிஷ்யாமி) என்று விரோயிநிவ்ருத்தி ப்ரகாரஞ் சொல்லுகிறது.

[மோக்ஷயிஷ்யாமி] இவைத்தில் நின்றும் விடுவிப்பன்.

(இஷ்யாமி) என்கிற ணிச்சாலோயாவையாவை சிலபாபங்களைக் குறித்து கீ ஹயப்படுகிறுய், அவைதானே உன்னைக்கண்டு ஹயப்பட்டுப் போம்படி பண்ணுகிறேன்.

அவை தானேவிட்டுப்போம்படி பண்ணுகையாவது:—இவை நமக்கு முன்புண்டாய்க் கழிந்ததென்று தோற்றுதபடி போக்குகை. இதாகிறது இவைஸம்ருதி விஷயமானாலும் தன்னுடைய ஸ்வாஹாவிக வேஷத்தைப் பார்த்து ஸ்வப்நங்கண்டாப்போலே யிவை நமக்கு வர்மதறியாய்க்கழிந்ததென்றிருக்கையும், ஸ்ம்ருதியால் ஹாவமதுவர்த்தியாதிருக்கையும்.

கிழிவீன உபாயமாகப் பற்றிற்று அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான இஷ்டப்ராப்திக்காயிருக்க, அநிஷ்டநிவ்ருத்திமாத்ரத்தை ஹலமாகச் சொல்லுவா னென்னென்னில்; (யயோஹபாகரணத்க்ரியதே நஜலாம் ஹரம் ஸதேவ கீயதே வ்யக்திமஸதஸ்ஸம் ஹவம் குதம்। தயா ஹேய ஹணயீ வஸா ஹவலீலாயாஹயோ ஹணம்। ப்ரகாஸ்யங்தே நஜந்ய ங்தே நித்யா ஏவாத்மமீகாஹி தே) (ஸ்வேகருபேணஹிநிஷ்பத்யதே) (மம ஸஹஜகைங்கர்யவிரோதி) என்கிறபடியே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி யுண்டானால் இஷ்டப்ராப்தி தன்னடையேயுண்டாமிறே.

ஆனால் அநிஷ்ட நிவ்ருத்தி மாத்ரத்துக்கு ஈஸ்வரன் உபாயமா யிருக்கிருனே வென்னில், இஷ்டப்ராப்தியாகிற அநவயிகாதிஸயாநந்தஹவி ரஹ்மாது ஹவத்துக்கு அர்ஹதையேயுள்ளது, இனி ஈஸ்வரனநுஹவிப்பிக்கும் போதாய்த்து, இவனுக் கதுஹவிக்கலாவது. ஆகையிறே கைவல்ய மாகிற மோக்ஷத்துக்கு அநிஷ்ட நிவ்ருத்தி யொத்திருக்கச் செய்தேயும், ஆத்மாதுஹவமாத்ரமா யிருக்கிறது. இவ்வைஷம்யத்துக்கு ஹேது, உபாஸநாதாரதம்யத்தாலே ஈஸ்வரனுக்குண்டான ப்ரஸாஹதாரதம்யமா கையாலே. சேதநன் புருஷார்த்தத்தை ப்ரார்த்திக்கும்போது இஷ்டப்ராப்திரூபமான கைங்கர்யத்தை ப்ராயார்த்யேந ப்ரார்த்திக்கக்கடவன்.

இவனுக்கு, கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தம் ஸாதஹஜமா யிருக்கையாலே தத்விரோயி நிவ்ருத்திமாத்ரத்தையே உபாயமான ஈஸ்வரக்ருத்ய மாகச் சொல்லக்கடவது. ஆகையாலே அந்த ப்ராயார்த்யத்தைப்பற்ற விங்கருளிச்செய்கிறன்.

http://acharya.org

அநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் இஷ்டப்ராப்தியும் ஈச்வரனுடைய க்ருபா ப்ரயுக்ருத்யமாக ஹேயத்திலே உடையவரருளிச் செய்தருளினர்.

ஆகையால் இப்படி ஸரண்யன் சொல்லுகைக்கடி இஷ்டப்ராப்திரூபமான கைங்கர்ய மிவனுக்கு ஸ்வாபாவிக மென்னுமாகாரத் தோற்றுகைக்காகவும், அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியுண்டானபோதே ஸஹஜமான இஷ்டப்ராப்தியு முண்டென்றும், அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியினுடைய ப்ராயோக்யத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிருன்.

(கக) கீழ், (அஹம்) என்று உபாயக்ருத்யஞ் சொல்லி நின்றது. மேல், (த்வா) என்று நிஷித்தஹரணனை வியிகாரிக்ருத்யமோக்ஷஞ் சொல்லுகிறது.

(மாஸுசஃ) மோகியாதே கொள்ளென்றபடி. [வ்ரஜ] என்கிற வியியோபாதி (மாஸுசஃ) என்கிறவிதுவும் வியியாகையாலே ஸ்வீகாரத்தோபாதி மோகநிவ்ருத்தியும் கர்தவ்யமென்கை. ஆகையாலே, ப்ரபந்நனுக்கு யாவத் ஹலப்ராப்தி, கிர்ஹரத்வாத ஸர்யாஹம் கர்தவ்ய மென்றதாய்த்து. ஸ்வீக்ருதோபாயனை பின்பு மோகித்தானகில் ப்ரபத்திநிஷ்டைக்குஹாநியுண்டாய் அத்தாலே ஹலவிலம்ப முண்டாகக் கடவது.

ஹலியாய்த்து - ஹலாலாஹத்தில் மோகிப்பான். உபாயகர்தாவாய்த்து - உபாயமில்லையென்று மோகிப்பான். இவ்வுபாயத்தில் ஹலித்வகர்த்ருத்வங்களிரண்டு முனக்கில்லை. இனி, நானேஹலியுமாய் நானே கர்த்தாவுமாயிருக்கையாலே நீ மோகிக்கவேண்டா, வென்கை. (ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நஸ்ய க்ருத்யாநுவாக்யஹிஷ்யதே) என்கையாலே, கர்த்தவ்யாம்ஸ முண்டென்று மோகிக்கவேண்டா.

(மாம்-அஹம்) என்கையாலே, உன்விலக்காமை பார்த்திருக்கிறேரும் சிலராகையாலும், விரோயிநிரஸந ஸமர்யனுகையாலும் மோகிக்கவேண்டா. ஆகையாலே "உன்னைப்பார்த்தாலும்மோகிக்கவேண்டா. என்னைப்பார்த்தாலும் மோகிக்கவேண்டா, நிர்ஹரனுயிரு" என்கை.†

"உடையவனுய்த்து க்ருஷிபண்ணுவான். கர்ஷகனுய்த்து ஹலம் மாஜிப்பான். ஹலியாய்த்துஹலாலாஹத்தில் மோகிப்பான். இவையித்தனையு முனக்கில்லாமையாலே மோகியாதே" என்றதாய்த்து.

இனிமோகித்தாயாகில், உன்ஸ்வரூபத்தையுமழித்து, என்ப்ராவத்தையுமழித்தாயாமித்தனை. முன்பு மோகித்ததில்லையாகில் அயிகாரவிரோதியில்லை, பின்புமோகித்தாயாகில் ஹலவிரோதியில்லை.

இத்தால் (அநஸ்த்வம் தத்வமேதா மதீஜ்ஞாந ஓர்மநப்ராப்திஷ்நிஸ்ஸம்ஸயஸ்ஸுவமாஸ்ஸ்வ) என்றபடி.

---

† அதாகிறது - "உன்னைப்பார்த்து நிர்ஹரனுயிரு, என்னைப்பார்த்து நிஸ்ஸம்ஸயனுயிரு" என்கை, என்று அதிகாரங்காண்கிறது.

http://acharya.org

"ஊஷ்கரமுமாய் ஸ்வரூபவிரோயியுமான ஸாயகங்களைத் யஜிக்கையாலே ஸோகிக்கவேண்டா, ஸ்வீகரிக்கப்புகுகிற உபாயம் லூலஹமாகையாலே ஸோகிக்கவேண்டா, அதுதான் நிரபேக்ஷமாகையாலே ஸோகிக்கவேண்டா, அவ்யவஹிதஸாயகமாகையாலே ஸோகிக்கவேண்டா, மாநஸவ்யபார மாத்ரமாகையாலே வாய்கோவ உடம்புநோவ க்லேஸிக்கவேணுமென்று ஸோகிக்கவேண்டா, உபாயம் லலப்ரஹாநஸமர்ய மாகையாலே ஸோகிக்கவேண்டா, இனி கர்த்தவ்யாஸ முண்டென்று ஸோகிக்கவேண்டா, விரோயி யஸத்தில் ஸோஷிப்பதொன்றுண்டென்று ஸோகிக்கவேண்டா. விரோயிபோமோ போகாதோவென்று ஸோகிக்கவேண்டா" வென்கிறது.

(க) த்யாஜ்யஸ்வரூபஞ்சொல்லி, (உ) த்யாஜ்யப்ரகாரஞ்சொல்லி, (ங) உபாயஸ்வீகாரத்துக்கு த்யாஜ்யமன்னுமிடஞ்சொல்லி, (ச) ஸ்வீகரிக்கப்புகுகிற உபாயத்தினுடைய சீர்மைசொல்லி. (ஞ) அச்சீர்யஉபாயம் நிரபேக்ஷமென்னுமிடஞ்சொல்லி, (சு) உபேயத்வம் நித்யம், உபாயத்வ மௌபாயிகமென்னுமிடஞ் சொல்லி, (எ) பற்றுமிடத்தில் மாநஸவ்யாபாரமே அமையு மென்னுமிடஞ் சொல்லி, (அ) உபாயத்தினுடைய சீர்மையைச்சொல்லி, (கூ) அயிகாரியினுடைய அபூர்த்தி சொல்லி, (கo) அவ்வயிகாரியினுடையவிரோயிபாபஸமூஹத்தைச் சொல்லி, (கக) விரோயிகளில் கிடப்ப தொன்றில்லையென்னுமிடஞ்சொல்லி, (கஉ) அவையடையத்தானே பரமென்னுமிடஞ்சொல்லி, (கங) "நிர்பரஞ்பிரு" என்கிறான்.

ஆக இத்தால், (க) ஸ்வீகாராங்மங்களையும், (உ) த்யாஜ்யயர்மவிஸேஷங்களையும், (ங) அத்தயர்மங்களினுடைய த்யாஜ்ப்ரகாரத்தையும், (ச) அந்த யர்மத்யாஜபூர்வகமாகப் பற்றும் விஷயத்தினுடைய ஸௌலப்யாதிஸயயோகத்தையும், (ஞ) தத்விஸிஷ்டவஸ்துவினுடைய ஸஹாயாஸஹத்வலக்ஷணமான நைரபேக்ஷ்யத்தையும், (சு) அந்த நிரபேக்ஷவஸ்துவினுடைய உபாயபாவத்தையும், (எ) அத்தை உபாயத்வேந ஸ்வீகரிக்கையும், (அ) ஸ்வீக்ருதோபாயனுடைய ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிஸயயோகத்தையும், (கூ) தத்விபரிஷ்டவஸ்துவில் ந்யஸ்தபரனான வயிகாரியையும், (கo) தத்விரோயி பாபஸமூஹத்தையும், (கக) தத்விமோசநப்ரகாரத்தையும், (கஉ) தத் விமோசகனைப் பற்றின வயிகாரியினுடைய நைர்பர்யத்தையுஞ் சொல்லிற்றாய்த்து.

ப்ரபத்தி, நிர்பரத்வாதிஸந்யாஸநிரபேக்ஷமாகையாலே, நிர்பரத்வாதி ஸந்யாஸம் லாவயா கர்த்தவ்யமென்றதாய்த்து "வரஜ" என்கிற ஸ்வீகாரத்துக்கு.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஸரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்.

தனிசரமம் முற்றிற்று.

---

http://acharya.org

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ.

தனிப்ரணவம்.

லோகாசார்யாய மஹாவே க்ருஷ்ணபாதஸ்ய ஸூநவே|
ஸம்ஸாரமோசிநேஷ்டஜீவஜீவாதவே நமஃ||

ஸகலவேதாத்பர்யமாய் ஸகலசாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமாய், ஸகலஜன ப்ரதமாய், ஸகலமந்த்ரங்களிலுமுயிகமான, திருவஷ்டாக்ஷரமான, திருமந்த்ரத்துக்கு, நம்பூர்வாசார்யர்கள், "ஸ்வரூபஞ் சொல்லுகிறதென்றும், ப்ராப்யஞ் சொல்லுகிறதென்றும், இரண்டுபடி வாக்யார்த்தம்" என்றருளிச்செய்வர்கள்.

இம்மந்த்ரந்தான் "ஓம்" என்றும், "நமஃ" என்றும் "நாராயணாய" என்றும், மூன்றுபதமாயிருக்கும்.

இதில் முதல்பதம் - ப்ரணவமென்று திருநாமமாய், அகாரமென்றும், உகாரமென்றும், மகாரமென்றும், மூன்று பதமாயிருக்கும்.

இம்மந்த்ரத்துக்கு நம்பிள்ளை யருளிச்செய்த தாத்பர்யம்:— (க) ஆஸ்ரயியையும், (உ) ஆஸ்ரயியினுடைய வைலக்ஷண்யத்தையும், (ந) ஆஸ்ரயத்தையும், (ச) ஆஸ்ரயத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தையும், (நு) ஆஸ்ரயணீயவைபவத்தையும், (சு) ஆஸ்ரயணப்ரகாரத்தையும், சொல்லுகிறதென்று.

இங்கு ஆஸ்ரயியென்கிறது ஸ்வரூபத்வத்தை; இது ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரத்திலே சொல்லுகிறது.

விருத்தமவாசியான அகாரத்தை ஸ்வரூபத்வவாசியாக்கினபடி யென்னென்னில், இப்பதம் விருத்தமப்ரயோகமன்றியிலே ஸ்வரூபப்ரயோகமாகையாலே.

இங்கு விருத்தவாசகம் வந்தது,—அந்த ஸ்வரூபத்துக்கு அந்த ரங்கநிரூபகமான ஸ்வரூபத்வம், ப்ரதிஸம்பந்தியாபேக்ஷமாகையாலே.

இதில், விபக்தியில் ஸ்வரூபத்வஞ்சொல்லுகிறது; பதந் தன்னிலே ப்ரதிஸம்பந்தியைச் சொல்லுகிறது.

http://acharya.org

ப்ரதிஸம்வர்த்யிவேஷ மிருக்கும்படி யென்னென்னில், ① ஸகல ஜகத்காரணமுமாய், ② ஸகலஜகத்ரக்ஷகமுமாய், ③ அகிலஹேயப்ரத்ய நீகமுமாய், ④ ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகமுமாய், ⑤ நிருபாயிகஸர்வ ஸேஷியுமாய், ⑥ ஸூலக்ஷ்மீகமுமாயிருக்கும் வஸ்து வென்று, இவ்வக்ஷர ஸ்வரூபத்தாலும், யாதஸ்வரூபத்தாலும், இந்தயாதர்த்யஸ்வரூபத் தாலும், விரக்திஸ்வரூபத்தாலும் இவ்வஸ்துஸ்வரூபத்தாலும் சொல்லிற்று.

ஸகல ஜகத்காரணத்வம் இவ்வக்ஷரஸ்வரூபத்தாலே சொல்லுகிற தெங்ஙனேயென்னில், இந்த ப்ரஹ்மவாசகமான அகாரம் ஸகல வாசகங்களுக்கும் காரணமாகையாலே வாச்யமான ப்ரஹ்மம் ஸகல வாச்யங்களுக்கும் காரணமாகக்கடவதென்று, வாச்யவாசகஸம்பந்ய த்தாலே சொல்லிற்று.

இன்னமுமிவ்விடத்திலே காரணத்வமதுலக்ஷியப்பதொரு வழி யுண்டு; எங்ஙனேயென்னில், வாசகங்களோடு வாச்யங்களோடுவாசியற ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தத்துக்கும் இவ்வகாரமாகிறவாசகமே காரணமாக க்கடவதென்றார்கள். ஆனபடியென்னென்னில், "இவ்வகாரமாகிறேன் கரன்" என்று அவன்தானே யருளிச்செய்கையாலும், இவ்வாசகம் கார ணமென்கிறவிடத்தில் வாச்யங்களுக்கு காரணமன்றென்கிற நிஷேய வியியில்லாமையாலும், இவ்வாசகமே காரணமாகவற்றென்னலாம்; இத்தால் வாசகப்ரதானஞ் சொல்லிற்றாய்த்து.

இன்னமு மிவ்விடத்திலே காரணத்வமதுலக்ஷியப்பதொருவழி யுண்டு; எங்ஙனேயென்னில்; இது ஈச்வரவாசகமாகையாலும், ஈச்வரத் வமாகிறது-ஆபத்ரக்ஷணம்பண்ணுகையாலும், ஆபத்ரக்ஷணத்தில் ப்ர யாகம்-அகரணரானசேதநரை ஸகரணராக்குகையும், அஸேஷயோக ரூபமான வசித்தை ஸேஷயோக ரூபமாக்குகையும். இத்தால் காரணத்வஞ் சொல்லிற்றாய்த்து.

ஈச்வரனென்றபோதே, ஜகத்காரணவஸ்து வென்றதாய்த்தென் றார்கள். இத்தால் வாச்யலக்ஷணஞ்சொல்லிற்றாய்த்து. எங்ஙனேயென் னில், இவ்வாச்யமான ஈச்வரத்வம் மோக்ஷப்ரதவஸ்துவுக் கொழிய வில்லாமையாலும், மோக்ஷப்ரதத்வமுள்ளது ஜகத்காரணவஸ்துவுக் கேயாகையாலும், ஈச்வரனென்றபோதே ஸகலஜகத்காரணமென் றார்கள்.

இப்படி ப்ரமாணபபத்திகளாலே, இவ்வகாரத்தில் சொன்னகா ரணத்வத்தை, நம்மாசார்யர்கள் ஸ்யாதில ஸ்லிஷ்ட ரூபேண பலவகை யாலும் அதுஸந்தித்து உபதேசித்துப் போருவர்கள். அவைகளெ வையென்னில் ;

http://acharya.org

இக்காரணத்வந்தான்—

(க) ஔபாயிக காரணத்வமென்றும்.

(உ) நிருபாயிக காரணத்வமென்றும்,

(ஊ) ஸ்ரீவார கௌபாயிக காரணத்வமென்றும்,

(ச) அஸ்ரீவார கௌபாயிக காரணத்வமென்றும்,

(ரு) ஸ்ரீவாரக நிருபாயிக காரணத்வமென்றும்,

(சு) அஸ்ரீவாரக நிருபாயிக காரணத்வமென்றும் ஆறுபடியாயிருக்கும்.

(க) இதில் ஔபாயிக காரணத்வமாவது:—பூர்வபூர்வ யுகங்களிலே சேதநர் சரீரங்களாலே பண்ணின புண்ய பாபங்கள் ஹேதுவாகஸ்ருஷ்டிக்கை.

(உ) நிருபாயிக காரணத்வமாவது:—அநாதியாக அநந்தர்மத ராய் அசரீரிகளாய்த் திரிகிற சேதநர்க்கு நிரவயிகக்ருபை யாலே சரீராதிகளைக் கொடுக்கை.

(ஊ) ஸ்ரீவார கௌபாயிககாரணத்வமாவது:—புண்யபாபங்களை நிறுத்து, அவற்றின் வழியே ஜீவாதிசதுர்விய சரீரங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கை.

(ச) அஸ்ரீவாரகௌபாயிககாரணத்வமாவது:—புண்யலேசமுடையவர்களுக்கும், ஸஹஜகாருண்யத்தாலே விலக்ஷண ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணியும் பாபலேசமானவர்களையும் ஸத்தாஹாநி பிறக்குமளவில், ஸம்வர்யமே பற்றுசாகவங்கீகரித்து ஆவிர்பூவிய ஜகதமான ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணுகை.

(ரு) ஸ்ரீவாரகநிருபாயிக காரணத்வமாவது:—இப்படி ஸ்ருஷ்டிப்பதாகப்புரிந்த ஈச்வரன், விரஹ்மாதிகளை காரணமாக்கிக் கொண்டு ஸ்ருஷ்டிக்கை.

(சு) அஸ்ரீவாரகநிருபாயிக காரணத்வமாவது:— காருண்யாதிகளை காரணமாகத்தானே ஸ்ருஷ்டிக்கை.

இவ்வகாரத்தால் அப்படி ஜகத்காரணத்வஞ் சொன்னபோதே, இவனுடைய ஸர்வஸ்மாத்பரத்வமும், அதனால அவிலங்கநயப்ரத்யநீகத்வமும் அநாலங்யேயம்.

உடையவர்க்குத் திருக்கோட்டியூர்நம்பி, காரணத்வம் அருளிச்செய்யச்செய்தே, "பெற்றதாயை யறியாமல் பிறந்து வளருவாரைப் போலேயிறே-காரணத்வம் காணுமல் கண்டநுஸந்திக்கும் ஓர்ம கார்யங்களெல்லாம்" என்றருளிச் செய்தாராம்.

மட்டர் நஞ்சீயர்க்கிவ்வர்த்தமருளிச் செய்யச்செய்தே, "ஜகத்காரணத்வ நிரூபணம் பண்ணுமவனுக்கு, மோக்ஷத்திலே யொழிய அந்வயமில்லே" என்றருளிச்செய்தார்.

http://acharya.org

நம்பிள்ளை, பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயர்மடத்திலே யெழுந்தருளி யிருக்கச்செய்தே, "ஈச்வரபரத்வத்தை யறுஸந்யிக்கையாவது - ஜகத் காரணத்வத்தை யறுஸந்யிக்கை" என்றருளிச்செய்தாராம்.

ஆச்சான்பிள்ளை, நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளை லட்டரை "ஸகலஜீ வர்ணங்க ளெல்லாம் சேரவதுஸந்யிக்கலாந்துறையது" என்றுகே ட்க, "ஜகத்காரணத்வத்தை யதுஸந்யிக்கவே, எல்லாவர்ணங்களையு மதுஸந்யித்ததாம்" என்றருளிச்செய்தாராம்.

பிள்ளை யெங்களாழ்வான், கடாதூரம்மாளுக்கு இவ்வர்யமருளிச் செய்யச்செய்தே, "ஜகத்காரண நிரூபணம் பண்ணினவனுக்கு, நிஷித் யாநுஷ்டாநத்தி லக்வயமில்லை" என்றருளிச் செய்தார்.

ஆகையால் நம் பூர்வாசார்யர்கள் ஜகத்காரண நிர-ரூபணமே நிர ந்தரம் பண்ணு நிற்பர்கள்.

அநந்தரம், ஜகத்காரண வஸ்துவினுடைய ரக்ஷகத்வஞ் சொல்லுகி றபடி யென்னென்னில், இது "அவ-ரக்ஷணே" என்கிற யாதுவை யுடை த்தாகையால், ஸாவயவமாகச் சொல்லிற்று.

இன்னமுமிப்பதத்திலே ரக்ஷகத்வ மதுஸந்யிப்பதொரு ப்ரகார முண்டு. எங்ஙனே யென்னில்; ஜகத்காரணத்வஞ் சொன்னபோதே ரக்ஷ கத்வஞ் சொன்னதாகலாம். ஆகிறபடி யென்னென்னில்; "குடற்றுட க்குடையவர்களை ரக்ஷிக்கை மஹாப்ரயுக்தம்" என்கிற ந்யா யத்தாலே.

ஜகத்தில் குடற்றுடக்குடையவர்க ளெல்லாம் ரக்ஷிக்கிறார்களோ வென்னில்; ஜகத்நியாம்யர் அக்ரூரர்யம் அஸ்மதாதிகளுமாய் அஸ்வ தந்த்ரருமாய் அப்ராப்தருமாகையாலே ரக்ஷிக்கமாட்டார்கள். இங்கு ஜகத்காரணரான தன் ஸ்நேஹியுமாய் ஸ்வதந்த்ரனுமாய் காருணிகனு மாய் ப்ராப்தனுமாகையாலே "இவனையொழியரக்ஷகரில்லை" என்கிறந் யாயத்துக்குக் குறையில்லை.

நம்பிள்ளை யிவ்வர்யமருளிச்செய்யச்செய்தே † "அயிற்றுப்பரவிக் குப் பொகடப்போம்" என்றருளிச் செய்தாரிறே.

---

†அயிற்றுபரவிக்கு - அகாரத்தினுடைய ஈறுவது, 'அவ ரக்ஷணே' என்கிற யாத்வர்யமான ரக்ஷகத்வம்; அந்த ரக்ஷணார்யமாக ஸர்வத்ர, பரவிக்கு - வ்யாபித்திருக்கிறவனுக்கு, பொகடப்போம் - அந்த ரக்ஷகத் வத்தை தன் தலையிலே யேறிட்டுக்கொள்ளாதே தன்னை ரக்ஷ்யபாக நினைத்து ஸமர்பிக்கவடுக்கும். 'போயொழிந்தான்' என்னுமாபோலே வார்த்தைப் பாடிருந்தபடி. அன்றிக்கே அகாரமாகிற யில்லிலே, பர விக்கு-பொருந்தினவனுக்கென்றவுமாம்.

http://acharya.org

தனிப்ரணவம்.

இன்னமுமிவ்விடத்திலே ரக்ஷகத்வமதுஸ்தாபிப்பதொருவழியுண்டு. எங்ஙனே யென்னில்; இப்பதமும் விஷ்ணுவாசகமாகையாலும், விஷ்ணுவாகிறவ்-வ்யாபகஸீலனுகையாலும், வ்யாப்தியாலது - ஸ்வவ்யதிரிக்தஸகலத்தினுடையவும் ஸத்தாஸ்ப்ரக்ஷணங்களாகையாலும், ரக்ஷணப்ரகாரத்தில் ப்ரயாக ரக்ஷணநிதுவேயாகையாலும், இவ்வழியாலேவரும் ரக்ஷகத்வத்துக்கும் குறையில்லை யென்றார்கள்.

இன்னமு மிவ்விடத்திலே ரக்ஷகத்வ மதுஸ்தாபிப்பதொரு வழியுண்டு. எங்ஙனே யென்னில்; இப்பதமும் ஈஸ்வரவாசக மாகையாலும், ஸமஸ்த ஜகத்துக்கும் யாரகனுமாய், நியந்தாவுமா யிருக்கையாலும், ஈஸ்வரனென்றபோதே ரக்ஷகத்வத்துக்குக் குறையில்லை யென்பர்கள் நம்பூர்வாசார்யர்கள்.

இந்த ரக்ஷகத்வந்தான், (I) ஔபாயிக ரக்ஷகத்வமென்றும், (II) நிருபாயிக ரக்ஷகத்வ மென்றும், த்விவிதம்.

[I] இதில் ஔபாயிக ரக்ஷகத்வந்தான்:—(க) ஸத்வாரகௌபாயிக ரக்ஷகத்வமென்றும், (உ) ஸத்வாரகௌபாயிக ரக்ஷகத்வ ப்ரகார மென்றும், (ங) அத்வாரகௌபாயிக ரக்ஷகத்வமென்றும், (ச) அத்வாரகௌபாயிக ரக்ஷகத்வ ப்ரகாரமென்றும்,

[II] நிருபாயிக ரக்ஷகத்வந்தான்:—(க) ஸத்வாரக நிருபாயிக ரக்ஷகத்வ மென்றும், (உ) ஸத்வாரக நிருபாயிக ரக்ஷகத்வ ப்ரகார மென்றும், (ங) அத்வாரக நிருபாயிக ரக்ஷகத்வமென்றும், (ச) அத்வாரக நிருபாயிக ரக்ஷகத்வ ப்ரகாரமென்றும், பலவகையா யிருக்கும்.

I, இதில், ஔபாயிக ரக்ஷகத்வ மாவது—எதிர்த்தலையில் அபேக்ஷகனுகண்டு ரக்ஷிக்கை.

II. நிருபாயிக ரக்ஷகத்வமாவது—அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக ரக்ஷிக்கை.

[I] (க) ஸத்வார கௌபாயிக ரக்ஷகத்வமாவது—ஏதேனுமபேக்ஷிக்க ஏதேனும் வலங்கொடுக்கை யன்றிக்கே அபேக்ஷா ப்ரகாரங்களுக்குத் தகுதியாக வலங் கொடுக்கை.

(உ) ஸத்வாரகௌபாயிக ரக்ஷகத்வ ப்ரகாரமாவது—தன்னையபேக்ஷித்தவர்களுக்கே யன்றிக்கே, தன் ஸரீரங்களான விரஜாப்ரமருத்ராதிகளை யபேக்ஷித்த வர்களுக்கும் அவர்களுக்குள்ளீடாய் நின்று அவ்வோ அபேக்ஷித வலங்களைக் கொடுக்கை.

(ங) அத்வாரகௌபாயிக ரக்ஷகத்வமாவது — எதிர்த்தலையில் ஆஸிமுவியம்பற்றாக, அபூர்ணைபாயர்க்கும் பூர்ணவலங்களை கொடுக்கை.

http://acharya.org

(ச) அதிவாரகௌபாயிக ரக்ஷகத்வ ப்ரகாரமாவது— தன்னளவில் ஆகிமுகியமின்றிக்கே கீழ்ச்சொன்ன தேவதைகள் பக்கலிலே ஆகிமுகியம் பிறக்கிலும், அவர்களுக்குள்ளீடாய் நின்று அவர்களைபேக்ஷிதங்களைக் கொடுக்கை.

[11] (க) ஸதிவாரக நிருபாயிக ரக்ஷகத்வமாவது—ஸலஸாபேக்ஷையுடையராய் ஸலப்ரதிஷ்ய மறியாதவர்களுக்கும் அதிதேவதைமே பற்றாசாகத்தானே யறிந்து ஸலப்ரதானம் பண்ணுகை.

(உ) ஸதிவாரக நிருபாயிகரக்ஷகத்வப்ரகாரமாவது—உபஷ்கரங்களுமாய் ஸ்ரீவரூபவிரூபங்களுமான உபாயாந்தரங்களிலே மண்டினவர்களுக்கும் உபாயபூர்த்தியைப் பிறப்பித்து மோக்ஷ ப்ரதானம் பண்ணுகை.

(ங) அதிவாரக நிருபாயிக ரக்ஷகத்வமாவது—ஸலாபேக்ஷையில்லாதவர்களுக்கும் ஸம்ஸ்ருஷ்டமே பற்றாசாக ருசியை விளைத்து ஸலத்தைக்கொடுக்கை.

(ச) அதிவாரகநிருபாயிக ரக்ஷகத்வ ப்ரகாரமாவது — தனக்கு நிலைநின்றவடிவான மோக்ஷப்ரதானம் பண்ணுமிடத்தில், சேதந ஹதவ்யாபார ஸாபேக்ஷனையிருக்கையன்றிக்கே, சேதந விஷய ஸாபேக்ஷனைக் கொண்டு மோக்ஷம் கொடுக்கை.

இத்தால், சேதநஹதமான உபாயஸ்வீகாரமும் உபகாரஸ்மருதியும், சைதந்யக்ருத்ய மென்றதாய்த்து.

இத்தால் நிருபாயிக ரக்ஷகத்வத்துக்கு லக்ஷணஞ்சொல்லிற்றாய்த்து. இந்த லக்ஷணமாகிறது-இப்படிரக்ஷியாதபோது தன்ஸத்தையில்லையாம் படியாயிருக்கையிறே.

ஆக, இவ்வகாரம்-விஷ்ணுவாசகமாகையாலே, ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தத்துக்கும் ஸர்வதேஸ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸர்வரக்ஷகனென்று நிர்ணயித்த தாய்த்து.

இவ்விடத்தில் இக்காரக்ஷகத்வப்ரயுக்தங்களான (க) ஸர்வஜ்ஞத்வ (உ) ஸர்வஸக்தித்வ - (ங) பரமகாருணிகத்வ-(ச) பரமோதாரத்வ - (ஞ) ஆஸ்ரிதவத்ஸலத்வ - (ட) அபரண்யபரண்யத்வ - (ண) அகாலோசித விபரீதஸாதரஸஹ லோகபரண்யத்வ - (அ) நிருபாயிக ஸர்வஸ்வாமித்வ- (க) ஸ்ரியஃபதித்வ - (கo) நாராயணத்வங்களாகிற ஸமஸ்த கல்யாண குணங்களும் மதுஸூதேயம்.

என்செய்ய வென்னில்;

http://acharya.org

(க) ரக்ஷிக்கும்போது ஸர்வத்தையும் அறியவேண்டுகையாலே ஸர்வஜ்ஞத்வஞ் சொல்லிற்று.

(உ) அசக்தனுக்கு ரக்ஷகத்வமில்லாமையாலே ஸர்வசக்தித்வஞ் சொல்லிற்று.

(ங) அகாருணிகனுக்கு ரக்ஷகத்வமில்லாமையாலே பரமகாருணிகத்வஞ் சொல்லிற்று.

(ச) லுப்தியனுக்கு ரக்ஷகத்வ மில்லாமையாலே பரமோதாரத்வஞ் சொல்லிற்று.

(ஞ) தோஷாஸ்ரயனுக்கு ரக்ஷகத்வ மில்லாமையாலே ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யஞ் சொல்லிற்று.

(சு) தன்னையொழிய ரக்ஷிப்பாரில்லாமையாலே அசரண்ய சரண்யத்வஞ் சொல்லிற்று.

(எ) சிலரை ரக்ஷிக்கிறோம், சிலரை ரக்ஷியோம் என்னவொண்ணுமையால், அநாலோசித விசேஷாசேஷலோக சரண்யத்வஞ் சொல்லிற்று.

(அ) ரக்ஷிக்கை தன்பேறுகையாலே நிருபாயிகஸர்வஸ்வாமித்வஞ் சொல்லிற்று.

(கூ) ரக்ஷிக்கும்போது சேரவிடுவார் வேண்டுகையாலே, ஸ்ரியஃபதித்வஞ் சொல்லிற்று.

(கo) ரக்ஷியாதபோது தானில்லாமையாலே, நாராயணத்வஞ் சொல்லிற்று.

இப்படி ஸர்வரக்ஷகன் ஸமஸ்தகல்யாண ஔணத்மகனென்றபோதே, காரணத்வோபயுக்தமான அவிலம்ஹேயப்ரத்யகீகத்வஞ் சொல்லிற்று.

அவிலம்ஹேயப்ரத்யகீகத்வ மாவது-தன்னையொழிய ஸகலசேதநாசேதநங்களோடு தானிருக்கச்செய்தே, சிறைக்கூட்டத்திலே சிறையிலேட கூடப்படையிலானும் வர்த்திக்கச் செய்தேயும், சிறையில் ஔவ்வம் படையிலானுக்கு வாராதாப்போலே, சரீரத்தில் ஆத்மாவோட ஈஸ்வரனும் வர்த்தியாநிற்கச் செய்தேயும் ஆத்மாவினுடைய ஔவ்வங்கள் ஈஸ்வரனுக்கு வாராதிருக்கை.

ஆக, காரணத்வ ரக்ஷகத்வோபயுக்தங்களாகிற உபயலிங்கத்வமுஞ்சொல்லிற்று.

அநந்தரம், இப்படிபட்ட சதுர்த்யந்தமாகையாலே, நிருபாயிகஸர்வப்ரகார ஸர்வசேஷித்வமுஞ் சொல்லிற்று.

இப்படித்திலே லக்ஷ்மீஸம்பந்யமு மதுஸந்தேயம். எங்ஙனே என்னில்?

http://acharya.org

(க) ஸகல ப்ரமாணங்களும், லக்ஷ்மீ-யர்மம், ஈச்வரன்-யர்மி. என்று சொல்லுகையாலும்,

(உ) கீழ்ச்சொன்ன காரணத்வ ரக்ஷகத்வங்களும் லக்ஷ்மீப்ரேரி தங்களாகையாலும்,

(ங) இவனுடைய ஸ்வரூப நிரூபகங்களான ஸமஸ்த கல்யாண மூணங்களிலும் ப்ரயோகம்-லக்ஷ்மீஸ்வரூப மாகையாலும்,

(ச) இப்படிவிவரணமான நாராயணபதத்தில் நாரபதத்திலே லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் வ்யக்தமாகச் சொல்லுகையாலும்,

(ஞ) மேற்சொல்லுகிற ஸேஷத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்வர்யியொரு மியூகமாக வேண்டுகையாலும்,

(ரு) இவனுக்கு ஜீவதாத்தரவ்யாவ்ருத்தி லக்ஷணங்களிலே ப்ரயோகம் - லக்ஷ்மீஹர்த்ருத்வமாகையாலே இவனுடைய ஸ்வரூபரூப மூணவிஷயிகளெல்லா மிவளோட்டை ஸம்வர்யத்தாலே கிறம் பெறுகையாலும்.

ஆகவிப்படி யிவளுடைய ஸ்வரூபம், ப்ருயக்ஸ்யித்ருயங்நிர் ஜோகர்ஹமாயல்லதிராமையால், இவ்விடத்திலே பெரியபிராட்டி யாருடைய ஸ்வரூபம் ஆர்யமாகவநுஸந்யிக்க ப்ராப்தமாயிருக்கக் கடவது என்று பிள்ளையருளிச்செய்வர்.

இன்னமும் சில ஆசார்யர்கள் இங்ஙனே யருளிச்செய்வர்கள். எங்ஙனேயென்னில்; "அபத்நிகளுக்கு யாகத்திலே அந்வயமில்லாதாப் போலேயும், ப்ரயோகமஹிஷீவ்யதிரேகேண ராஜாவுக்கு அபிஷேகமில் லாதாப்போலேயும், இவனுடைய ரக்ஷகத்வ ஸேஷித்வங்கள் லக்ஷ்மீவ்ய திரேகேணவில்லை" என்று.

நஞ்சீயர், இவ்வர்யமருளிச் செய்யச்செய்தே, "பிராட்டிக்கு ஸத்தாஸித்தியே யெம்பெருமானாலே, எம்பெருமானுக்கு நிரூபகவி ஷயிபிராட்டியாலே" என்றிறையருளிச்செய்தது.

ஆக இப்பதத்தில், ஸேஷத்வப்ரதிஸம்வர்யியானஸேஷி, ஸகல ஜகத்காரணபூதனும், ஸர்வஸ்மாத்பரனும், அதஏவ அகிலஹேயப்ரத்யநீகனும், ஸர்வவிஷயஸர்வப்ரகார ரக்ஷகனும், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனும், நிருபாயிக ஸர்வப்ரகார ஸர்வஸேஷியாய் ஸ்ரீயஃபதியாயிருக்கு மென்றதாய்த்து.

இவ்வகாரத்தில் மியூகஸேஷத்வஞ்சொல்லுகிற சதுர்த்தீவிபக்தியை நிரூபித்தவிடத்தில், அப்தமாய்க்கிடந்தது. அப்தமென்றது ஏறிக்கழிந்த தென்றபடி. ஆனால் கழிந்து போனவிபக்தியை, சதுர்த்தீவிபக்தியென்றறிந்தபடி என்னென்னில்; இதினுடைய விவரணமான நாராயணபதத்திலே சதுர்த்தியேறிக்கிடக்கையாலே, அதினுடைய ஸம்ப்ரதாயமான விதிலும் சதுர்த்தியாகக்கடவது.

http://acharya.org

இச்சதுர்த்யர்த்தமான ஸுஷுத்வந்தானிருக்கும்படி யென்னென்னில்,

சிலர் ஸ்ரீரஹ கேஷுத்ர புத்ராதிவத் ஸுஷுமென்றுர்கள்.

சிலர் ஸார்யாவச்ஸுஷுமென்றுர்கள்.

சிலர் ஸரீரவத் ஸுஷுமென்றுர்கள்.

இவையித்தனையும் பார்த்தவிடத்தில், இது தாதர்த்யசதுர்த்தி யாகையாலும், தாதர்த்யத்துக்கு அர்த்தம் ஸ்வவ்யதிரிக்தஸம்ஸ்தத்துக்கும் ப்ருத்யக்ஸ்த்திதி ப்ருத்யங்நிர்தேஸத்துக்கு யோக்யதையில்லை யென்கையாலும், இங்குசொன்னஸ்ரீரஹ கேஷுத்ர புத்ரஹ ஸார்யா ஸரீரங்களுக்கு ப்ருத்யக்ஸ்த்திதி ப்ருத்யங்நிர்தேஸத்துக்கு யோக்யதையுண்டாகையாலும் இவ்வோஸாமாந்யமான ஸுஷுத்வம் தாதர்த்யத்துக்கு அர்த்தமாகமாட்டாது.

இனியிந்ததாதர்த்ய சதுர்த்திக்கர்த்தம் - யர்மிவிஷயயர்தவத் ஸுஷுத்வமேயாகக்கடவது.

இத்தால், அகாரவாச்யமான பரவ்ரஹ்மம், ஸுக்ஷ்மசிதசிதீவிஸிஷ்டமானபோது காரணமாயும், ஸ்தூலசிதசிதீவிஸிஷ்டமானபோது கார்யமாயு மிருக்குமென்றதாய்த்து.

இவ்வர்த்தமிவ்விடத்தில் சொல்லுகிறபடி யென்னென்னில், ஸ்வவ்யதிரிக்தஸகலத்தினுடைய யர்த்தவமுமிங்கு சொல்லுகையாலே.

ஆக, சதுர்த்தீவிஹக்தியால் ஸுஷுத்வஸித்தியும், ஸுஷுத்வலாஹமும், சொல்லிற்றாய்த்து.

இங்கு ஸுஷுத்வஸித்தியாகிறது - பராநர்ஹதையும், ஸ்வாநர்ஹதையும். ஸுஷுத்வலாஹமாகிறது - ஹேயவிவ்யதிரிக்தஸகலத்துக்கும் ஸுஷுத்வமொழிய ஸத்தையில்லையாயிருக்கை.

ஆக அகாரார்த்தம் தீர்ந்தது.

அநந்தரம், அவ்யயமாய் அவயாரணார்த்தமான உகாரமும், கீழ் தாதர்த்யவஸித்தியமான ஸுஷுத்வலாஹம் ஸ்வலாஹமோ, பரலாஹமோ வென்கிற ஸங்கையிலே, ஸ்வலாஹமன்று, பரலாஹம், என்கிறது.

இவ்வவயாரணார்த்தத்துக்குச் சொல்லும் ப்ரமாணங்களெல்லாம் அவனுக்கே யென்றிறே கிடப்பது.

இவ்விடத்திலே தத்தீயஸுஷுத்வமும் அநுஸந்தித்துப் போருவாருமுண்டென்றருளிச்செய்வார்கள். எங்ஙனேயென்னில்; இப்பதம் (க) ஸுஷுத்வவஸித்தியப்ரதி பாதகமாகையாலும், (உ) இஸ் ஸுஷுத்வத்துக்கு வைஸித்தியம் தத்தீயபர்யந்தமேயாயிருக்கையாலும், (ங) தத்தீயஸுஷுத்வவியாகம் பண்ணுமிடத்தில் இவ்வவயாரணார்த்த நிஷ்டன் பக்கல் கொள்ளும் ஸுஷுத்வமே ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாயிருக்கையாலும், (ச) மேல்

http://acharya.org

ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறவஸ்து ஸுஷ்யஸுஷத்வத்துக்கு ஆஸ்ரயமாக வேண்டுகையாலும், (டு) இப்படிஉந்தான் தஸ்ய ஸுஷத்வப்ரதிபாதகமான மயோபயஸங்கீரஹமாகையாலும் இவ்விடத்தில் தஸ்யஸுஷத்வஸ்வரூபத்வஞ் சொல்லுகையில் தோஷமில்லை.

"இப்படிஉம் - ஸம்வைக்யுயாயாத்ம்யஜ்ஞாநப்ரதிபாதகம்" என்றருளிச் செய்வர்கள். இப்படிஉத்தில், ப்ரயோஜகரமங்களிலுமேல ஜீவபரர்களைச் சொல்லி, நடுவே அவயாரணங்கிடக்கையாலே, இது ஸம்வைக்யவாசியாகக்கடவது.

ஆக, அவயாரணஸ்யமான உகாரத்தாலே - ஸுஷ்யஸுஷத்வலக்ஷணமும், ஸுஷத்வபூர்த்தியும், ஸுஷத்வஜ்ஞாநயாயாத்ம்யமும் சொல்லிற்றாய்த்து.

அன்றியிலே, சில ஆசார்யர்கள், இவ்வர்யமித்தனையும்—தாஹார்ய ஹிதீயமேயாய், அவயாரணத்தை ஆர்யமாக்கி, இவ்வுகாரம் லக்ஷ்மீவாசகமென்றார்கள்.

ஆக, உகாரார்யம் தீர்ந்தது.

அநந்தரம், மகாரம்—தாஹார்யஸிதீயமுமாய், அவயாரணஸிதீயமுமானஸுஷத்வத்துக்கு, ஆஸ்ரயமாய், ப்ரக்ருதிதர்பரஞ்ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமான ஆத்மாவை சொல்லுகிறது.

இம்மகாரத்தில், ப்ரக்ருதிதர்பரத்வமும் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வமும் சொல்லுகிறபடி யென்னென்னில்; இம்மகாரத்தில் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களிலேல ப்ரக்ருதிதர்பரத்வம் சொல்லிற்று. இதில் யாதுவாலே - ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வம் சொல்லிற்று. இந்த யாது - "மநஜ்ஞாநே" என்று ஜ்ஞாநமாத்ரப்ரதிபாதகமாயிருக்க, ஜ்ஞாதாவைச் சொல்லுகிறபடி என்னென்னில், மாணத்தைச் சொன்னபோதே மாணியையும் சொல்லிற்றாமென்று வேதாந்தஸ்ரத்தத்திலே நிர்ணயிக்கையாலே.

கீழ்ச்சொன்ன ஸுஷத்வம் - சேதநாசேதநஸாயாரணமாயிருக்க, இங்கு சேதநைகாந்தமான மகாரத்தை ப்ரயோகிப்பானென்னென்னில்;

(க) ஸுஷத்வஜ்ஞாநம்பிறப்பது சேதநனுக்கேயாகையாலும்,

(உ) ஸுஷத்வஜ்ஞாநப்ரதிவந்யகமான ஸ்வாஹங்காரமமகார நிவ்ருத்தியுள்ளதும் சேதநனுக்கே யாகையாலும்,

(ங) ஸுஷத்வஜ்ஞாநகார்யாந்வய முள்ளதும் சேதநனுக்கேயாகையாலும்,

(ச) தத்ஸாயந ஸ்வரூபஸமர்ப்பண கர்த்ருத்வமுள்ளது சேதநனுக்கே யாகையாலும்,

http://acharya.org

(டு) தஹாகாரத்தில் ஸ்வரூபாத லக்ஷாகாரத்தாலே லஜ்ஜாலயங்க ளுண்டாவதும் சேதநனுக்கேயாகையாலும்,

(கூ) அகாரத்தில் சொன்ன ஸ்வாமித்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்வந்தி யான ஔஸத்வமுள்ளதும் சேதநனுக்கேயாகையாலும்,

(ள) (தஹாகாரத்தில்) இப்பதார்த்தான் ப்ரணவத்துக்கு த்ருதீயாகா ரமாக வேண்டுகையாலும்.

ஆக, இப்படி ஸௌஷ்டவாஸ்ரய ப்ரதிபாதக பதம் சேதநைகாந்த மான மகாரமாகவேணும்.

ஆனாலிங்கு அசிச்சேஷத்வம் சொல்லுகிறபடி யெங்ஙனேயென் னில்,

இவ்வாத்மாவைச் சொல்லுகிறபோது, ப்ரக்ருதிபரன் என்று அசித்தைச் சொல்லி அநந்தரம் சொல்லுகையால், இப்பதங்கள் போலே சொன்னவிடத்திலே அசித்தையும் சொல்லிற்றாகக்கடவது.

ஆஸ்ரயியாய் ஆகாங்க்ஷத்தை முந்தறச் சொல்லுகிறகாயத்தாலும், அசிச்சேஷத்வமுமிவ்விடத்திலே சொல்லிற்றாகக்கடவது.

இத்தால், அநந்யார்ஹதாஸ்ரயம் ஜ்ஞாந ஸ்வரூபஜ்ஞாநகுணை கனான வாத்மாவென்றதாய்த்து ; ஆஸ்ரயியான ஸௌஷ்டவத்தை முதல் சொல்லி ஆஸ்ரயமான ஜ்ஞாநாகாங்க்ஷத்தைப்பின்பு சொல்லுவானென் னென்னில்,

(க) ஆஸ்ரயியான ஸௌஷ்டவத்தை யொழிய ஜ்ஞாநாகாங்க்ஷம் அஸ ம்பாவநாவாய்க்கிடக்கையாலும்,

(உ) புஷ்பத்துக்கு பரிமளத்தாலே ஸ்லாக்ய தையானாற்போலே இவ்வாத்மாவுக்கும் ஔஜ்ஜ்வல்யம் ஸௌஷ்டவத்தாலேயாகையாலும்,

(ஙு) கொருப்புப்பட்ட வகத்திலே யகப்பட்டு நின்றவீ நீரைச் சொரிந்துகொண்டு புறப்படப்படுத்துமாபோலே, அஹங்காரமாகிற அழுக்கிலே யகப்பட்டுருவழிந்து கிடக்கிற வாத்மாவை அடியாகவே நிறவுணர்த்திக்கொண்டு (மிழி) அறியவேண்டுகையாலும்,

(ச) தன்னுண்ணிப்பனகம்போலே அந்தராயமான ஆத்மாநுபவமாத்ரமான படுகுழியிலே விழாமைக்காகவும்.

ஆக, இப்படி ஆஸ்ரயியான ஸௌஷ்டவத்தையொழிய, ஆஸ்ரய மான ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுய் ஜ்ஞாநகுணைகனான வாத்மாவுக்கு ஸத்தை யில்லாமையாலே, இவ்வந்தரங்கமான ஸௌஷ்டவத்தையே முற்படச் சொல்லிற்று.

இஸ்ஸௌஷ்டவாஸ்ரயமான ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபம்—(க) ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாசமுமாய், (உ) ஆநந்தாத்மகமுமாய், (ஙு) ஸங் கோசவிகாஸாயோக்யமுமாய் (ச) அணுவாயிருக்குமென்னுமிடமும்; ஸ்வஸ்வாவம்—(க) பரஸ்மைஸ்வயம்ப்ரகாசமுமாய், (உ) ஆநந்தஜ்ஞாநமு

http://acharya.org

மாய், (ஈ) ஸங்கோசவிகாஸயோநீயமுமாய், (ச) அவிலுவாயிருக்கு மென்னுமிடமும், இதினுடைய உபஸீரற்றமணங்களிலே கண்டுகொள்வது.

இதீமணங்கள், மற்றுமிவ்வாத்மாவுக்குச்சொல்லும் மணங்களெல்லாவற்றுக்கு முபலக்ஷணம்.

இதில் ஏகவசநம்—ஜாத்யேகவசநமாய், த்ரிவியாத்மவர்க்கத்தையும் சொல்லுகிறது.

ஆக, இம்மகாரத்தால்—ப்ரக்ருதேஃபரனுய், ஸுஷுத்வாஸ்ரயமாய், ஜ்ஞாகாகந்ஹஸ்வரூபனுய், ஜ்ஞாநமணைகனை வாத்மாவைச் சொல்லுகிறது.

("மூன்றெழுத்ததனே") இத்யாதிப்படியே-அக்ஷரத்ரயாத்மகமான ப்ரணவத்தில், ப்ரயோகரமங்களினுலே ஜீவபரர்களைச்சொல்லி நடுவே அவயாரணத்தைச் சொல்லுகையாலே ஜீவபரர்களிருவரையும் ஏகதத்வம் எண்ணலாயிருக்க பிரியச்சொன்னபடி யென்னென்னில்; ஏகாக்ஷரமான ப்ரணவத்தை அக்ஷரத்ரயாத்மகமாக ப்ரமாணங்களில் பிரித்தாப்போலே, ஏகதத்வம்போலேயிருக்கிற விவர்களையும் ப்ரமாணங்களாலே பிரிக்கக்கடவதித்தனை.

இப்படி, ஸ்வஸ்வரூபத்தை ஸமவஹ்ருயக்ஸீய விமோக்ஷணமென்றிருக்கையே ஸ்வரூபப்ராப்தம்; இந்தஜ்ஞானமே மோக்ஷவிஷயயோநீயம்.

இத்தசல்—ஸ்வரூபவிஷயாந்யதாப்ரதிபத்தி நிவ்ருத்தியைச் சொன்னபடி.

இத்தால்—ஆத்மஸமர்ப்பணம் சொல்லிற்றாய்த்து; ராஜஹண்டாரத்துள்ளதையிலே களவுகொண்டு உபகரிப்பாரைப்போலேயிறே.

இத்தால் பழைய ஸௌர்யமழகியதென்னும்படியிறே ஆத்மஸமர்பணப்ரகார மிருக்கும்படி.

ஆனால் ஸமர்பணம் கூடும்படி யென்னென்னில்; இருக்கிற ஸம்ஸாரத்தில் கொடுமையாலும், பேற்றில் த்வரையாலும், ஸமர்பணம்பண்ணியல்லது நில்லாதிறே சைதந்யஸ்வபாவம்.

ஆனால் ஸ்வரூபவிரோதமான ஸமர்பணம் பண்ணினவன் ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தால் ப்ராயஸ்சித்தம் பண்ணவேண்டாவோவென்னில்; வேண்டா. எங்ஙனேயென்னில்; அந்யதாப்ரதிபத்தியான ஆத்மாபஹாரம் பண்ணினவன் ஸர்வபாபமும் பண்ணி தன்னையுமழித்துக்கொண்டாப்போலே யயாவத்ப்ரதிபத்தியான ஆத்மஸமர்ப்பணம்பண்ணினவனுக்கு ஸர்வப்ராயஸ்சித்தமும்கூடி ஸர்வப்ராயஸ்சித்தமும் பண்ணினதாகக்கடவன்.

http://acharya.org

அன்றியே, ஸ்வர்ணபஹாரம் பண்ணினவன் அபஹரித்தயாத்தைக்கொடுக்கத் தானுண்டாகையாலே ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணலாம். இங்குகொடுத்தது தன்னையாகையாலே ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணிகைக்குதானில்லலமையால். ஸர்வப்ராயஶ்சித்தமும், ஸ்வரூபலாபமும், ஆத்மஸமர்ப்பணமென்னுமிடமும் ப்ரமாணத்தரங்களில் கண்டுகொள்வது.

ஸ்வரூபலாபமே புருஷார்த்தமாகையாலே யிவ்விடத்திலே புருஷார்த்தஸ்வரூபம் சொல்லிற்றாய்த்து.

ஆக, ப்ரணவத்தால்- ஆத்மயாதாம்சொல்லித் தலைக்கட்டித்து. ஆத்மயாதாம் வந்தபடி யென்னென்னில் ; நிருபாயிக ஜேவதா பரமாத்மா. நிருபாயிகம்ஹவிஃ ஆத்மா, நிருபாயிகோ யாகஃ- ஆத்மஸமர்பணம், நிருபாயிகோமந்த்ரஃ ப்ரணவஃ, நிருபாயிகஹலம்-மோகஷஃ" என்று ப்ரமாணத்தரங்கள் சொல்லுகையாலே.

ஆக, பஹுத்ரியாத்மகமான ப்ரணவத்தால் - அகாரவாச்யமான பரவ்ரஹ்மத்துக்கு மகாரவாச்யமான ஜீவஸ்வரூபம் அநந்யார்ஹ ஶேஷமென்றதாய்த்து.

இனி, மந்த்ரஶேஷமுமிப்பஹுத்திலே விவ்ருதம்.

பிள்ளை லோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேஶரணம்.

தனிப்ரணவம் முற்றிற்று.

அஷ்டாதஶ
ரஹஸ்யங்கள்
முற்றிற்று.

http://acharya.org

*நிமமநப்படி.

தனியன்.

ஸ்ரீ-கரியஷ்வாஸ்ரிநகர ஸ்தாபிவாமிதரம்
வதூஸ்ஸஹ மவதரிவ-ராணவயம-ரி।
ஜாதாபிராஜ ஹயவாஹராஜிவ-தர
ஸ்ரஷ்டா-ரா வ்ரஷகாரூணிகளாரி॥

திருமந்த்ரப்ரகரணம்.

திருமந்த்ரம், எட்டுத் திருவக்ஷரமாய் மூன்று பதமாயிருக்கும். எங்ஙனேயென்னில்?—'ஓம்' என்றும், 'நமஃ' என்றும், 'நாராயணாய' என்றும் மூன்றுபதமா யிருக்கும். அதில் முதற்பதம் ஏகாக்ஷரமான ப்ரணவம். இது அகாரமென்றும், உகாரமென்றும், மகாரமென்றும் மூன்றுபதமாயிருக்கும். இரண்டாம்பதம் நமஸ்ஸு. இது 'ந' என்றும், 'மஃ' என்றும் இரண்டு திருவக்ஷரமாய், இரண்டு பதமாயிருக்கும். மூன்றும்பதமான நாராயணபதம் அஞ்சு திருவக்ஷரமாய், 'நார' என்றும், 'அயந' என்றும் இரண்டு பதமாய், மேல் 'ஆய' என்று சதுர்த்யியாயிருக்கும்.

எம்பெருமானுடைய ஸர்வாக்ஷகத்வமும் ஸர்வரக்ஷித்வமும் ஸ்ரீயஃபதித்வமும் இவை, அகாரார்த்தம். அந்யரக்ஷத்வ நிவ்ருத்தியும் ஸ்வரக்ஷணயார்ஹரக்ஷத்வமும் இவை, உகாரார்த்தம். ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாநாநந்தத்வமும், ஜ்ஞாநஸ்வரூபகத்வமும், நித்யத்வமும், அணுத்வமும், ஏகரூபத்வமும், ஸ்வஸ்மைஸ்வயம் ப்ரகாஸத்வமும், ப்ரக்ருதேஃ பரத்வமும் இவை, மகாரார்த்தம்.

ஸ்வாஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தியும், நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்த பாரதந்த்ர்யமும், பாரதந்த்ர்ய பராகாஷ்டையான தாஸ்யரூபத்வமும், பாரதந்த்ரனுக்கு அதுரூபமான உபாயத்வமும் இவை, நமஸ் ஸப்தார்த்தம்.

சேதநாசேதநங்களுடைய நித்யத்வமும், அவற்றினுடைய ஸமூஹத்வயமும், ஸமூஹாஸங்க்யாதத்வமும் இவை, நாராயணார்த்தம். ஈஸ்வரனுடையாரகத்வமும், வ்யாபகத்வமும், நியந்த்ருத்வமும், ஸர்வவித வக்ஷகத்வமும், ப்ராப்யத்வமும், ப்ராபகத்வமும், ஸகலஜகத்காரணத்வமும் இவை, அயநஸப்தார்த்தம். நித்யகைங்கர்ய ப்ராப்தி - ஆயசதுர்த்யர்த்தம்.

* பராசரஸம்ஹிதைக்கு நிமமர மாதையாலே நிமமநப்படி என்று பேர்பெற்றது.

http://acharya.org

எம்பெருமானே யொழிய ரக்ஷகாந்தரப்ரதிபத்தி கடையாடிற்றாகில், அகாரார்த்தம் கெஞ்சிற்பட்ட தில்லையாகக்கடவது. அர்த்தபஞ்சகத்தம் கடையாடிற்றாகில், உகாரார்த்தம் கெஞ்சிற்பட்ட தில்லையாகக்கடவது. அநாத்மாவான தேஹத்தில் ஆத்மஸ்வீகாரம் கடையாடிற்றாகில், மகாரார்த்தம் கெஞ்சிற்பட்ட தில்லையாகக்கடவது. ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமும், ஸ்வரக்ஷண ப்ரதிபத்தியும், ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமத்வஸ்வீகாரமும், உபாயாந்தரமும் கடையாடிற்றாகில், நமஸ்ஸ்வீகாரார்த்தம் கெஞ்சிற்பட்ட தில்லையாகக்கடவது. ஈச்வரஸ்வரூப ஹேதுக்களான சேதநாசேதநங்களேயே சாமாந்யவேஷம் கடையாடிற்றாகில், நாராயணஸ்வீகாரார்த்தம் கெஞ்சிற்பட்ட தில்லையாகக்கடவது. அவ்யக்தங்கள் பக்கலிலே வ்யக்தத்வப்ரதிபத்தி கடையாடிற்றாகில், அயநஸ்வீகாரார்த்தம் கெஞ்சிற்பட்ட தில்லையாகக்கடவது. அஹேயமான ஸ்வீகாரநிஷ்டர்களிலே ஹேயதாஸ்வீகாரம் கடையாடிற்றாகில், ஆயஸ்வீகாரார்த்தம் கெஞ்சிற்பட்ட தில்லையாகக் கடவது.

திருமந்த்ரத்துக்குத் தாத்பர்யார்த்தம் எது? வாக்யார்த்தம் எது? ப்ரயோஜனார்த்தம் எது? அநுஸந்தாநார்த்தம் எது? என்னில்:—தாத்பர்யார்த்தம்—ஸகலவேதஸாஸ்த்ர ருசிபரிமீருஹீதத்வம். வாக்யார்த்தம் - ப்ராப்ய ஸ்வரூப நிரூபணம். ப்ரயோஜனார்த்தம் - ஆத்மஸ்வரூப நிரூபணம். அநுஸந்தாநார்த்தம்-ஸம்பந்தாநுஸந்தாநம்.

ஸம்பந்தமேது? என்னில்:— அகாரத்தாலே பிதாபுத்ர ஸம்பந்தஞ்சொல்லி, 'அவ-ரக்ஷணே' என்கிற தாதுவினாலே ரக்ஷ்யரக்ஷக ஸம்பந்தஞ்சொல்லி, லுப்தசதுர்த்யர்த்தமாலே ஸேஷ ஸேஷி ஸம்பந்தஞ் சொல்லி உகாரத்தாலே பர்த்ருபார்யா ஸம்பந்தஞ் சொல்லி, மகார பதத்தாலே ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேய ஸம்பந்தஞ் சொல்லி, நமஃபதத்தாலே ஸ்வஸ்வாமி ஸம்பந்தஞ் சொல்லி, அயநபதத்தாலே ஆபார ஆதேய ஸம்பந்தஞ் சொல்லி, ஆயபதத்தாலே போக்த்ருபோக்ய ஸம்பந்தஞ்சொல்லி ஆக திருமந்த்ரத்தால் நவவித ஸம்பந்தஞ் சொல்லித்தலைக்கட்டுகிறது.

கைகாரச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஸரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்.

த்வயப்ரகரணம்.

த்வயம், இரண்டுவாக்யமாய், ஆறுபதமாய் பத்தர்த்தமாய், இருபத்தஞ்சு திருவக்ஷரமா யிருக்கும். அதில் பூர்வவாக்யம் பதினஞ்சு திருவக்ஷரமாய், உத்தரவாக்யம் பத்துத்திருவக்ஷரமா யிருக்கும். எங்ஙனே? என்னில்:—'ஸ்ரீமந் நாராயண சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே' என்றும், 'ஸ்ரீமதே நாராயணாய நமஃ' என்றும் இரண்டுவாக்யமா யிருக்கும். 'ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ' என்றும், 'ஸரணம்' என்றும், 'ப்ரபத்யே' என்றும், 'ஸ்ரீமதே' என்றும், 'நாராயணாய' என்றும், 'நமஃ' என்றும் ஆறுபதமாய், 'ஸ்ரீ' என்றும் 'மத்' என்றும்

http://acharya.org

'நாராயண' என்றும், 'சரணௌ' என்றும் ஶரணம்' என்றும், 'ப்ரபத்யே' என்றும், 'ஶ்ரீமதே' என்றும், 'நாராயண' என்றும், 'ஆய' என்றும் 'நமஃ' என்றும் பத்தர்த்தமா யிருக்கும்.

'ஶ்ரீ' என்கையாலே எம்பெருமானுக்கே மறக்கவொண்ணாத பெரிய பிராட்டியாருடைய புருஷகாரத்வஞ்சொல்லி, 'மதுப்' என்கையாலே அப்புருஷகாரத்தினுடைய நித்யயோகஞ்சொல்லி, 'நாராயண' என்கையாலே இப்படி புருஷகாரஸஹிதையான பெரியபிராட்டியார்தாம் குறைசொல்லிலும், "என்னடியா ரதுசெய்யார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" என்னும்படியான வாத்ஸல்யாதிஶயயோகஞ்சொல்லி, 'சரணௌ' என்கையாலே, அக்குணங்களுக்கும் பெரியபிராட்டியாருக்கும் ஆஶ்ரயணீயமான விவக்ஷணவிஶிஷ்டஸ்வரூபயோகஞ்சொல்லி, 'ஶரணம்' என்கையாலே அவ்விஶிஷ்டஸ்வரூபமே உபாயமென்னுமிடஞ்சொல்லி 'ப்ரபத்யே' என்கையாலே உபாயஸ்வீகாரம் பண்ணினாயிகாரியினுடைய அப்யவஸாயஞ்சொல்லி, 'ஶ்ரீமதே' என்கையாலே மியஸ்வாமியே ப்ராப்யமென்னுமிடஞ் சொல்லி, 'நாராயண' என்கையாலே எம்பெருமானுடைய ஸர்வஸ்வாமித்வஞ்சொல்லி, 'ஆய' என்கையாலே அவன் திருவடிகளிலே பண்ணும் வ்ருத்திவிஶேஷஞ்சொல்லி, 'நமஃ' என்கையாலே அவ்வ்ருத்திக்கு விரோதிபானஸ்வாஹங்கார மமகாரநிவ்ருத்தியைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

த்வயத்துக்குத் தாத்பர்யார்த்தம் எது? வாக்யார்த்தம் எது? ப்ரயோகார்த்தம் எது? அதுஸந்தாநார்த்தம் எது? என்னில்:— தாத்பர்யார்த்தம் — ஆசார்யருசிபரி க்ருஹீதத்வம். வாக்யார்த்தம் - ப்ராபகஸ்வரூப நிரூபணம். ப்ரயோகார்த்தம் – மியஸ்வகைங்கர்யம், அதுஸந்தாநார்த்தம் – ஸ்வதோஷாதுஸந்தாநம். ஆக த்வய மிவ்வர்த்தத்தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

கைநாராச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

சரமஶ்லோக ப்ரகரணம்.

சரமஶ்லோகம், இரண்டு வாக்யமாய்ப் பதிநேருபதமாய், மூப்பத்திரண்டு திருவக்ஷரமா யிருக்கும். எங்ஙனே? என்னில்:—'ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ। அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மாஶுசஃ' என்று இரண்டு வாக்யமாயிருக்கும். 'ஸர்வதர்மாந்' என்றும், 'பரித்யஜ்ய' என்றும், 'மாம்' என்றும், 'ஏகம்' என்றும், 'ஶரணம்' என்றும், 'வ்ரஜ' என்றும், 'அஹம்' என்றும், 'த்வா' என்றும், 'ஸர்வபாபேப்யஃ' என்றும், 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்றும், 'மாஶுசஃ' என்றும், பதிநேருபதமா யிருக்கும்.

http://acharya.org

'ஸர்வதர்மாந்' என்கையாலே இதரோபாயங்களைச் சொல்லி, 'பரித்யஜ்ய' என்கையாலே இதரோபாய நிவ்ருத்தியைச் சொல்லி, 'மாம்' என்கையாலே, ஸம்யக்கான வுபாயஞ் சொல்லி, 'ஏகம்' என்கையாலே உபாயகோடிபேக்ஷயஞ் சொல்லி, 'ஶரணம்' என்கையாலே உபாயத்வஞ் சொல்லி, 'வ்ரஜ' என்கையாலே உபாயஸ்வீகாரஞ்சொல்லி, 'அஹம்' என்கையாலே தன்னுடைய ஸர்வஶக்தித்வஞ் சொல்லி, 'த்வா' என்கையாலே உபாயஸ்வீகாரம் பண்ணின அதிகாரி ஸ்வரூபஞ் சொல்லி, 'ஸர்வபாபேப்யோ' என்கையாலே ப்ராப்யப்ரதி பந்தகங்களைச்சொல்லி, 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்கையாலே ப்ராப்ய ப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்தியைச் சொல்லி, 'மாஶுசஃ' என்கையாலே நிர்ஹரத்வாத ஸம்பாதஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

சரமஸ்லோகத்துக்குத் தாத்பர்யார்த்தம் எது? வாக்யார்த்தம் எது? ப்ரபாகார்த்தம் எது? அநுஸந்தாநார்த்தம் எது? என்னில்:— தாத்பர்யார்த்தம்—ஶரண்யருசிபரி தீருஹிதத்வம். வாக்யார்த்தம் - ப்ராபகஸ்வரூப நிரூபணம். ப்ரபாகார்த்தம் - ஈஶ்வரஸ்வரூப நிரூபணம். அநுஸந்தாநார்த்தம்-நிர்ஹரத்வாத ஸம்பாதம். ஆக வரமஶ்லோக மிவற்றைச்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

மைஸோராச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

* நிறுத்தப்படி முற்றிற்று.

---

* ப்ராந்தரஹஸ்யமும் மைஸோராச்சான்பிள்ளையே யருளிச்செய்தது. திருமந்த்ரார்த்த வ்யாக்யாநாதிகளில் விஶேஷம். ஆச்சான்பிள்ளை என்பது விவரையே. பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்ததாகில் தத்வத்ரயாதிகளிற்போ லில்விடத்திலும் பெரியவாச்சான்பிள்ளை என்றே அருளிச்செய்யலாம். மைஸோராச்சான்பிள்ளை என்றே ஸம்ப்ரதாயம்.

http://acharya.org